

3 1761 03529 1574

APOLLONII ALEXANDRINI

DE CONSTRUCTIONE

ORATIONIS

LIBRI QUATUOR

EX RECENSIONE

IMMANUELIS BEKKERI.

BEROLINI.
IMPENSIS GE. REIMERI.

1817.

DE CONSTRUCTIONE

ORATIONIS

ALFRED QUATOR

EX BRONSONE

IMP. ANTONIUS B. K. E. R. I.

1156823

PA
3871
A2C6
1817

BY COLLIN

(UNIVERSITY OF TORONTO)

MAXIMILIANO SEGUERIO

BELLOVAGO

HOSPITI SUO ET AMICO

D.

EDITOR.

MAXIMILIANO SEGUERIO

REFUGIO

HOSPITI SUO ET AMICO

ET

EDITOR

Apollonii de constructione libros, cum
Parisiis essem, recensui ad fidem librorum
scriptorum quatuor, Reginum trium, Va-
ticani unius. Reginum de praestantissimo
dixi, cum librum de pronomine ederem
(p. 149 sive 409); reliquorum alter est 2547,
qui haec habet in fine subscripta, ἐγράφη
ὁ παρὼν ἀπολλώνιος παρ' ἰωακείμ ἱερομονά-
ζοντος τῶν κασούλων καὶ πριώρος ἀγίου κόνω-
ρος, ἐκ προτροπῆς καὶ ἀξιώσεως τοῦ διδασκά-
λου κυροῦ κωνσταντίνου λασκάρειος. ἐντελειώ-
δ

Ἦν δὲ ἐν μηνὶ δεκεμβρίῳ ἔτ. ζδ. ἰν. ιδ: alter
2549. Vaticanus autem, qui numeratur 1410,
Apollonio subiicit Herodianum de numeris,
subscriptis ab eadem manu his: ἀλέξανδρος
ἐγαθήμερος πᾶν τὸ παρὼν βιβλίον ἐξέγραψα.

Vaticano similem codicem expressit pri-
mus horum librorum editor, Aldus Manu-
tius: nam quod praedicat exemplaria se ha-
buisse quam plurima, id nobis minus pro-
bat quam quod addit curasse se ut quam
accuratissime imprimerentur neque quic-

quam ausum aut addere aut deminuere. Edidit autem Venetiis a. 1495, eodem volumine quo et Theodori Gazae grammaticam deque mensibus libellum et Herodiani de numeris commentarium.

Aldinam viginti annis post Florentiae apud Philippum Juntam renovavit Euphrosynus Boninus, artium et medicinae doctor, sed, ut ipse ait, non poetarum, non rhetorum, non grammaticorum praeceptis imbutus. Eius ego non lectionum sed mendorum gratiam feci lectoribus.

Post Juntinam una est Apollonii editio, Sylburgiana (Francofurti a. 1590). Usus autem est Sylburgius praeter Francisci Porti exemplar et Palatinae bibliothecae codice, priora 21 primi libri capita continente, et Vratislaviensi Andreae Dudithii, quem narrat pleraque omnia cum Porti libro habuisse communia, ut qui et ipse ad Michaelis Sophiani exemplar esset collatus, habuisse tamen quaedam etiam peculiaria et quae ab aliis quam a Sophiano viderentur profecta.

Scrib. Berolini d. 5. Maii a. 1817.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ

ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

ΒΙΒΛΙΑ ΤΕΣΣΑΡΑ.

REVUE DE LA LITTÉRATURE

FRANÇAISE

DE LA LITTÉRATURE

ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ

Pag.
Syl-
burg.

9 Ἐν ταῖς προεκδοθείσαις ἡμῖν σχολαῖς ἡ περὶ
 τὰς φωνὰς παράδοσις, καθὼς ἀπῆται ὁ περὶ
 αὐτῶν λόγος, κατέλειπται· ἡ δὲ νῦν ρηθισο-
 μένη ἔκδοσις περιέχει τὴν ἐκ τούτων γινομένην
 σύνταξιν εἰς καταλληλότητα τοῦ αὐτοτελοῦς 5
 λόγου, ἢν πάνυ προήρημαι, ἀναγκασιότατην
 οὔσαν πρὸς ἐξήγησιν τῶν ποιημάτων, μετὰ
 πάσης ἀκριβείας ἐκθέσθαι. ἤδη γὰρ καὶ ἡ
 πρώτη ρηθεῖσα ἀμερῆς ὕλη τῶν στοιχείων
 τοῦτο πολὺ πρότερον κατεπηγγείλατο, οὐχ ὡς 10
 ἔτυχεν ἐπιπλοκὰς ποιησαμένη τῶν στοιχείων,
 ἀλλ' ἐν τῇ κατὰ τὸ δεῖον συντάξει, ἐξ ἧς σχε-
 δὸν καὶ τὴν ὀνομασίαν εἴληχεν. ἡ τε ἐπανα-
 βεβηκυῖα συλλαβὴ ταῦτ' ἀνεδέξατο, εἴ γε αἱ
 ἐκ τούτων συντάξεις ἀναπληρούμεναι κατὰ τὸ 15

δέον ἀποτελοῦσι τὴν λέξιν. καὶ σαφές ὅτι ἀκόλουθόν ἐστι τὸ καὶ τὰς λέξεις, μέρος οὖσας τοῦ κατὰ σύνταξιν αὐτοτελοῦς λόγου, τὸ κατὰλληλον τῆς συντάξεως ἀναδέξασθαι. τὸ ¹⁰ γὰρ ἐξ ἐκάστης λέξεως παρυφιστάμενον νοητὸν ὅς τινὰ στοιχεῖόν ἐστι τοῦ λόγου, καὶ ὡς τὰ στοιχεῖα τὰς συλλαβὰς ἀποτελεῖ κατὰ τὰς ἐπιπλοκάς, οὕτω καὶ ἡ σύνταξις τῶν νοητῶν τρόπον τινὰ συλλαβὰς ἀποτελέσει διὰ ² τῆς ἐπιπλοκῆς τῶν λέξεων, καὶ ἔτι ὃν τρόπον ἐκ ¹⁰ τῶν συλλαβῶν ἡ λέξις, οὕτως ἐκ τῆς καταλληλότιτος τῶν νοητῶν ὁ αὐτοτελής λόγος. Ἔστι γοῦν ἐκ τῶν παρεπομένων τὸ τοιοῦτον ἐπιδείξαι, ἐν οἷς δις τὸ αὐτὸ στοιχεῖον παραλαμβάνεται, ἔλλαβεν, ἔννεπεν· ἀλλὰ καὶ συλλαβή, ¹⁵ λέλεγες, πᾶμπαν· ἀλλὰ καὶ λέξις,

Μῶσ' ἄγε, Μῶσα λιγεία,

βαρὺς βαρὺς σύνοικος.

ἀλλὰ καὶ μέχρι λόγου τὸ τοιοῦτο δῖηκει, ἢνίκα τὰ εἰρημένα αὐδῆς ἐπαναλαμβάνεται, ὅτε ²⁰ μὲν ἀναγκαίως, ὅτε δὲ ἐν παρολκῇ. Καὶ πλεονάζει στοιχεῖον. λέγω οὐ τὸ αὐτό. φημὲν οὕτω. τὸ ὕδωρ τῷ δ' πλεονάζει, τοῦ ἕιν ἐγκειμένου, καὶ τὸ ἄ ἐν τῷ ἀλαλητός, ὃ περ δύναται καὶ ἐν πλεονασμῷ συλλαβῆς παραλαμβάνεσθαι, ²⁵ ἐπεὶ καταχρηστικώτερον αἱ μονογράμματοι ἐκφωνήσεις συλλαβαὶ εἴρηνται. φημὲν δὲ καὶ τὰ ¹¹ τοιαῦτα πλεονάζειν συλλαβῇ, θήρεσσι, κύνεσσι,

λελάχωσιν, ἄλλα πλείστα. πλεονάζουσι δὲ καὶ
λέξεις, ἕζομαι κατέζομαι, ἔπω ἐπέπω, ἀντίας
ἐναντίας,

οὐ σύ γ' ἔπειτα

Τυδέος ἔκγονός ἐσσι· 5

ὅπου γε καὶ παραπληρωματικούς συνδέσμους
φαμέν. φαμέν δὲ γε καὶ λόγους ποτὲ παρέλκειν
πρὸς οὐδὲν συντίνοντας, εἴ γε πλείους ἀθετήσεις
ὑπ' Ἀριστάρχου διὰ τοὺς τοιούτους τρόπους ἐγέ-
νοντο. Ἀλλὰ καὶ ἐναντία πάθη ἐνδεία στοιχείου 10
γίνεται, γαῖα αἶα, παρὰ τὸ σκῆπτρον ὁ σκῆ-
πτουῆχος βασιλεύς· τῆδε ἔχει καὶ παρὰ τὸ
φαιδρός ὁ φαίδιμος· αἱ τοιαῦται παραθέσεις
σχεδὸν ἀπερίληπτοί εἰσι, πᾶμπολλοὶ οὔσαι. ἀλλὰ
καὶ συλλαβῆς, ἠνίκα τὸ θέλω λῶ, ἠνίκα ὁ αἰγοπό- 15
λος αἰπόλος. ἀλλὰ καὶ λέξεως, ἠνίκα ἀπαιτεῖ τὸ

ἀλλ' ὑμεῖς ἔρχεσθε

τὴν ἀπό πρόθεσιν, καὶ τὰ

πικρὰς ὠδῖνας ἔχουσαι·

ἢ γὰρ αὐτοτέλεια τοῦ λόγου ὡς στοιχεῖον 20
ἐζήτησε τὴν πρῶτην πρόθεσιν. τό τε

ἀρνεῖόν δ' ἐμοὶ αἶψα

λείπει τῷ ἄρθρῳ· ὁ γὰρ λόγος τὴν ἀναφορὰν
τοῦ ἀρνός ἐπιζητῶν τὴν τοῦ ἄρθρου ἐνδείκνυται
ἔλλειψιν. σχεδὸν δὲ ὅλη ἡ πραγματεία ἢ εἰρη- 25
σομένη καὶ τὰ τοιαῦτα ἅπαντα προσδιακρινεῖ,
ἐπεὶ πόθεν ἐστοχάσατο Ζηνόδοτος τὸ ἄλλοι
κατὰ συναλοιφὴν τοῦ ἄρθρου γράφειν, εἰ μὴ

ἐκ τῆς θεούσης συντάξεως κινούμενος; καὶ πόθεν
 12 Ἀρίσταρχος οὐκ ἔλεγε μὲν πλεονάζειν τὸ ἄρ-
 θρον, περιέγραφε δὲ ὡς ἐλλείποντος συνήθως
 τοῖς ἄρθροις; ἔχων γοῦν ἐκεῖσε ἀφορμὴν τῆς
 ἀρθρικῆς γραφῆς, ἀπαιτοῦντος τοῦ λόγου τὸ 5
 ἄρθρον, πρὸς τὸ σὺνηθες τοῦ ποιητοῦ ἐκὼν
 παρεπέμφατο, ἐκδεξάμενος μᾶλλον τὸν δαί
 σύνδεσμον ἢ περὶ τὸ αἰ ἄρθρον ἐν τῷ

πῶς δαὶ τῶν ἄλλων Τρώων;

ἐπιδεδείξεται δὲ τὰ τοιαῦτα ἐν τοῖς κατὰ μέρος. 10
 Προὔπτον δὲ ὅτι καὶ τὰ τοιαῦτα οὐκ ἀποκοπαί
 εἰσίν, ὡς τινες ὑπέλαβον,

ἀλλ' ἀνα εἰ μέμονάς γε,

πάρα δ' ἀνὴρ ὃς καταθήσει,

ἀλλὰ πάθῃ λόγου ἐλλείποντος ῥήματι· πότε 15
 γὰρ ὅλης λέξεως ἀποκοπὴ γίνεται; μαρτυρεῖ
 καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα τοῦ πάθους, εἰ γε πᾶσα
 ἀποκοπὴ μέρος τι τοῦ ὅλου λειπόμενον ὑπαγο-
 ρεύει.

Οὐκ ἀπίθανον δ' οἶμαι κακίῳ παραστήσαι. 20

Παρεπόμενον ἔστιν ἔσθ' ὅτε ταῖς λέξεσι καὶ
 περὶ τὰς γραφὰς ἀμαρτάνεσθαι, ἃς ἢ προφα-
 νῶς ἔστι καταλαβέσθαι διὰ τῆς ἀκοῆς, ἢ
 ἀδήλου τοῦ τοιούτου ὄντος ἢ κατὰ τὸν ἐπιλο-
 γισμὸν ἐξέτασις κατορθοῖ, ἢν καλοῦμεν λόγον 25
 τὸν περὶ ὀρθογραφίας. Τοιοῦτόν τι παρεπόμε-
 νον ὑπολαμβάνω καὶ τοῖς λόγοις. ἐπὶ γὰρ
 τὰ μὴ δέοντα τῶν λέξεων συναφθῆ, τὸ τοιοῦτο

καλοῦμεν σολοικισμόν, ὡς τῶν στοιχείων τοῦ λόγου ἀκαταλλήλως συνελθόντων. εἴπερ οὖν ἔστι μαθεῖν τὰ κριβές τῆς γραφῆς, μαθεῖν ἄρα ἔστι καὶ τὰ κριβές τῆς συντάξεως τοῦ λόγου.

15 Φαμὲν προτακτικὰ στοιχεῖα ἔν τε συμφώνοις 5 ἔν τε φωνήεσιν. ἀλλὰ καὶ ἔν συλλαβαῖς, ἡνίκα τὴν διὰ τοῦ η καὶ υ̅ προτακτικὴν συλλαβὴν ἔστιν εὑρεῖσθαι, καὶ ἀπάσας τὰς ἐν φωνήεσι δασείας κατὰ τὸ κοινὸν ἔθος, ὑποτακτικὰς δὲ τὰς διὰ τοῦ γμ ἢ κμ ἢ χμ: ἔτι τε ληκτικὰς 10 μερῶν λόγου, λς, ρς, νς, ἄλλας πλείστας. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ λέξεων τὸ αὐτό· προθέσεις γοῦν καλοῦμεν καὶ προτακτικὰ ἄρθρα καὶ ὑποτακτικὰ καὶ ἔτι ἐπιρρήματα, ἃ μᾶλλον ἀπὸ τῆς συντάξεως τὴν ὀνομασίαν ἔλαβεν ἢ περ ἀπὸ τοῦ δηλου- 15 μένου. Καὶ ἐν λόγῳ δὲ ἔστι τὸ τοιοῦτον εὑρεῖσθαι, ὅποτε τὰ ἐκ συνημμένων ἀληθεύει προλημματιζόμενα τῶν ἐπιφερομένων, ἃ περ ἔγκειται κατὰ τὴν πρώτην τοῦ λόγου συναφήν, εἰ τῆδε τις ἀποφαίνοιτο, εἰ περιπατεῖ Διονύσιος, 20 κινεῖται· Διονύσιος κινεῖται, εἰ περιπατεῖ· ἀντιστρέφοντας γὰρ τοῦ λόγου οὐκ ἀληθεύει τὸ ὅλον.

Στοιχεῖον ἔσθ' ὅτε εἰς δύο μερίζεται τρόπῳ συλλαβικῷ, ἢ δε ἑαδε· ἀλλὰ καὶ δύο εἰς ἓν 25 συναλείφεται, βέλεα βέλη. καὶ συλλαβὴ εἰς δύο μερίζεται — λέγω τὴν κυρίως συλλαβὴν —, κοῖλον κοῖλον· ἀλλὰ καὶ δύο συλλαβαὶ εἰς μίαν συ-

νίζουσιν, ἥνικα παρὰ τὴν γῆραι τρισύλλαβον
 δισύλλαβόν φαμεν τὴν γῆρα, παρὰ τὴν Ἄιδης
¹⁴ Ἄιδης. ἀλλὰ καὶ λέξεις, ἥνικα ἡ ἀκρόπολις
 πόλις ἄκη, ἡ καλλίχορος χορῶ καλή, καὶ
 ἔτι σὺν ἄγριον· ἀλλὰ καὶ τὰ διαλελυμένα ⁵
 συνίζει, ὡς ὑφ' ἐν μέρος λόγου ἀνέγνωμεν τὸ
 πασιμέλουσα καὶ κηρессиφορήτους. Ἄλλὰ καὶ
 τοῖς λόγοις οἱ παρεπόμενοι σύνδεσμοι ἔσθ' ὅ-
 τε ἐνοῦσι δύο λόγους ἢ καὶ πλείους, καθά
 περ οἱ συνδεόμενοι λόγοι ἐκ συνημμένων ἢ πα- ¹⁰
 ρασυνημμένων ἢ καὶ ἔτι συμπεπλεγμένων· οἱ
 πάλιν ἀποστάντες διάλυσιν τῶν λόγων ποι-
 οῦνται, ὡς ἔχει τὸ

ἤομεν, ὡς ἐκέλευε, ἀνά δρυμά, φαίδιμ' Ὀ-
 δυσσεῦ· ¹⁵

εὔρομεν ἐν βήσσησι τετυγμένα δώματα
 καλά.

ἔδει γὰρ συμπλέξαι τῶ καί, καὶ εὔρομεν ἐν
 βήσσησι.

Στοιχεῖα ὑπερτίθεται, ἥνικα ἡ καρδία ²⁰
 κραδία, παρὰ τὸ σκέπω τὸ σκέπος καὶ πέσκος.
 ἀλλὰ καὶ συλλαβαί, ἥνικα τὸ ἑξαπίνης ἑξαίφνης,
 ἥνικα τὸ ὄρωρεν ὠρορεν. ἀλλὰ καὶ λέξεις, ὅτε ἡ
 οἰνοφόρος φερέοινος γῆ λέγεται, οἱ τε ἀνδρόγυνοι
 γύνανδροι. Ἄλλὰ καὶ λόγος, ²⁵

τάς μὲν ἄρα θρέψασα τεκοῦσά τε,
 αὐτὰρ ὁ εἶσω Ἴεν καὶ ὑπέρβη λάϊνον
 οὐδόν.

3 Ἐτι ὁν τρόπον τῶν στοιχείων ἃ μὲν ἔστι
φωνήεντα, ἃ καθ' ἑαυτὰ φωνὴν ἀποτελεῖ, ἃ
δὲ σύμφωνα, ἃ πὲρ ἀνευ τῶν φωνήεντων οὐκ
ἔχει ῥιτὴν τὴν ἐκφώνησιν, τὸν αὐτὸν τρόπον
ἔστιν ἐπινοῆσαι κατὰ τῶν λέξεων. αἱ μὲν γὰρ
αὐτῶν τρόπον τινὰ τῶν φωνήεντων ῥιταὶ εἰσι, 5
καθ' ἃ πὲρ ἐπὶ τῶν ῥημάτων ἔστιν ἐπινοῆσαι,
15 ὀνομάτων, ἀντωνυμιῶν, ἐπιρρήμάτων, ἃ πὲρ ἐπι-
λέγεται ταῖς γινομέναις ἐνεργείαις, ἥνικα ἐπι-
φθεγγόμεθα τὸ κάλλιστα τοῖς κατὰ τὸ δέον
τι ἐνεργοῦσιν, ἢ ὑγιῶς ἢ καλῶς· αἱ δὲ ὡς περὶ 10
σύμφωνα ἀναμένουσι τὰ φωνήεντα, οὐ δυνάμεναι
κατ' ἰδίαν ῥιταὶ εἶναι, τουτέστι τὰ προκατει-
λεγμένα τῶν μερῶν τοῦ λόγου, καθ' ἃ πὲρ ἐπὶ
τῶν προθέσεων, τῶν ἄρθρων, τῶν συνδέσμων·
τὰ γὰρ τοιαῦτα τῶν μορίων αἰὲν συσσημαίνει, εἴ γε 15
ἐν γενικῇ μὲν λέγομεν δι' Ἀπολλωνίου, ὡσεὶ γινώ-
σκοντος Ἀπολλωνίου, κατὰ δὲ τὴν αἰτιατικὴν
πτῶσιν δι' Ἀπολλώνιον, ὡς ἂν αὐτοῦ αἰτίου
ὄντος. οἱ τε σύνδεσμοι πρὸς τὰς τῶν λόγων
συντάξεις καὶ ἀκολουθίας τὰς ἰδίας δυνάμεις 20
παρρηφαίνουσι, ὅτε συμπλεκτικῶς μὲν ἀκούεται ὁ
ἦτοι ὁ γ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο·
ἐν ἴσῃ γὰρ δυνάμει τοῦ μὲν παρρηλιπται, διὸ
καὶ κατὰ τὴν ἐξῆς συμπλοκὴν ἀναγκαίως ὁ δὲ
ἐπινέχθη ἐν τῷ 25
τοῖσι δ' ἀνέστη·
ὅτε δὲ διαζευκτικῶς,

ἤτοι νέος ἢ παλαιός.

τῆδε ἔχει καὶ τὰ ἄρθρα· συμφερόμενα γὰρ τοῖς
ὀνόμασι τὴν ἑαυτῶν δύναμιν ἐπαγγέλλεται, οὐκ
ἔχοντα δὲ τῆδε μεδίσταται εἰς τὰς καλουμένας
ἀντωνυμίας, ὡς δεδείξεται ἐν τοῖς κατὰ μέρος, 5
ἐνθα καὶ ἐπιδείξομεν τὸ αἴτιον, καθότι καὶ
ἐπ' ἄλλων μερῶν τοῦ λόγου ταῦτὸ παρακολου-
θήσει, ὡς περ πολλάκις καὶ τὰ ὀνόματα ἐπιρρη-
ματικῶς ἀκούεται.

Ἴσως δὲ καὶ ἡ τάξις τῶν στοιχείων ἐν 10
λόγῳ παραλαμβανομένη τοῦ διατὶ τὸ α
15 πρόκειται, εἶτα μετ' αὐτὸ τὸ β, ἀπαιτήσεται
καὶ τὴν κατὰ λόγον τῶν μερῶν τοῦ λόγου
τάξιν, διὰ τί τὸ ὄνομα πρόκειται, μεθ' ὃ ἐστὶ
τὸ ῥῆμα καὶ τὰ ὑπόλοιπα μέρη τοῦ λόγου, 15
ὡσεὶ καὶ πάλιν ἐν ταῖς πτώσεσιν ἡ λεγομένη
εὐθεΐα καὶ γενικὴ καὶ αἱ ὑπόλοιποι, ἐν τε
ταῖς χρονικαῖς τομαῖς κατὰ τὰ ῥήματα ὁ ἐν-
εστώς, εἶτα ὁ παρατατικὸς καὶ οἱ ἐξῆς χρόνοι,
ἐν τε γένεσι τὸ ἀρσενικόν, μεθ' ὃ τὸ θηλυκόν 20
καὶ τρίτον τὸ τούτων ἀποφατικόν οὐδέτερον,
καὶ ἐπ' ἄλλων πλείστων γε, περὶ ὧν ἰδίᾳ ποι-
ησόμεθα συναγωγὴν. κατεπεῖγον μέντοι ἐστὶν
ἕνεκα τῶν προεκκειμένων λόγων ἀντιπαραβάλ-
λεσθαι τὴν τάξιν τῶν μερῶν τοῦ λόγου. ἴσως 25
τινὲς ἀπειρότερον ἀναστρέφοντες περὶ τὰ τοιαῦτα
τὰς ἰδίας ἀπειρίας παραμυθοῦνται, ὡς οὐ
δέον περὶ τὰς τοιαύτας ζητήσεις καταγίνεσθαι,

ὑπολαβόντες τὰ τοιαῦτα κατὰ τύχην τεθε-
 ματίσθαι. ἀλλὰ τούτοις γε προσγενήσεται ἐν
 τοῖς καθόλου μηδὲν ἐν τάξει παραλαμβάνειν
 μηδὲ παρὰ τάξιν τι ἡμαρτῆσθαι, ὃ περ πάντη
 ἡλίθιον· εἰ γὰρ ἐπὶ τινῶν δοίης, ἀνάγκη καπὶ 5
 πάντων δοῦναι. Ἔστιν οὖν ἡ τάξις μῆμημα τοῦ
 αὐτοτελοῦς λόγου, πᾶν ἀκριβῶς πρῶτον τὸ
 ὄνομα θεματίσασα, μεθ' ὃ τὸ ῥῆμα, εἰ γε πᾶς
 λόγος ἀνευ τούτων οὐ συγκλείεται. παρὸν γοῦν
 πιστώσασθαι ἐκ συντάξεως περιεχούσης τὰ μέρη 10
 17 τοῦ λόγου, ἐξ ἧς εἰ περ ὑποσταλήσεται ὄνομα
 ἢ ῥῆμα, τὰ τοῦ λόγου οὐ συγκλείεται, εἰ μέν-
 ται πάντα τὰ ὑπόλοιπα, οὐ πάντως ἐλλείπει
 ὁ λόγος, ὁ αὐτὸς ἀνθρώπος ὀλισθήσας
 σήμερον κατέπεσεν. ἔγκειται τὰ μέρη τοῦ 15
 λόγου παρὰ τὸν σύνδεσμον, ἐπεὶ προστεθεῖς ἕτερον
 λόγον ἀπαιτήσῃ. φέρε οὖν ἐκλείψαι τὸ ὄνομα
 ἢ τὸ ῥῆμα, καὶ ἐλλείψει ὁ λόγος, ἐπιζητῶν
 ὅπου μὲν τὸ ῥῆμα, ὅπου δὲ τὸ ὄνομα, ὁ αὐτὸς
 ὀλισθήσας σήμερον κατέπεσεν ἢ ὁ αὐ- 20
 τὸς ἀνθρώπος ὀλισθήσας σήμερον. εἰ
 μέντοι τις ὑφέλοι τὸ ἐπίρρημα, οὐ πάντως λείψει
 ὁ λόγος, ὁ αὐτὸς ἀνθρώπος ὀλισθήσας
 κατέπεσεν. ἀλλ' εἰ καὶ τὴν μετοχὴν, οὐδ' οὕτω
 λείψει, ὁ αὐτὸς ἀνθρώπος κατέπεσεν. 25
 οὐδ' εἰ τὴν πρόθεσιν, ὁ αὐτὸς ἀνθρώπος
 ἔπεσεν. οὐδ' εἰ τὸ ἀντωνυμικόν· λελείφεται
 γὰρ τὸ ὁ ἀνθρώπος ἔπεσεν. ἀλλ' οὐδ' εἰ

τὸ ἄρθρον· τὸ γὰρ ἄνθρωπος ἔπεσεν οὐ
 πάντως ἀναφορὰν ζητεῖ, πρώτην δ' ἀφήγησιν
 τοῦ ἀνθρώπου. Οὐ τοῦτο δὲ φημι, ὅτι οὐχὶ
 καὶ ἐξ ἀντωνυμίας αὐτοτέλεια συνίσταται,
 ὅπου φαμὲν οὕτως, ἐγὼ περιπατῶ, σὺ 5
 περιπατεῖς. τότε γὰρ συνίσταται ἢ αὐτο-
 τέλεια, ὅταν ἀντ' ὀνόματος παραληφθῇ ἢ ἀν-
 τωνυμία καὶ δυνάμει πάλιν ἢ αὐτῇ σύνταξις
 ἢ. ὅποτε δὲ ἀνδυσπάγεται ἀντωνυμία, ἐν τοῖς
 κατὰ μέρος εἰρήσεται, καὶ ποῖα ῥήματα πρὸς 10
 τὰς εὐθείας μόνον συναρτᾶται, καὶ τίνα αὐτῶν
 πλαγίας ἐπιζητεῖ.

18 Καὶ τοῦ ῥήματος δὲ ἀναγκαίως πρόκει-
 ται τὸ ὄνομα, ἐπεὶ τὸ διατιθέναι καὶ τὸ δια-
 τίθεσθαι σώματος ἴδιον, τοῖς δὲ σώμασιν ἐπί- 15
 κείται ἢ θέσις τῶν ὀνομάτων, ἐξ ὧν ἢ ἰδιότης
 τοῦ ῥήματος, λέγω τὴν ἐνέργειαν καὶ τὸ πά-
 θος, παρυφίσταται οὖν ἢ εὐθεία ἐν αὐτοῖς
 τοῖς ῥήμασι, κατὰ μὲν τὸ πρῶτον καὶ δευτέρον
 ὀριζομένη, κατὰ δὲ τὸ τρίτον διὰ τὸ ἄπειρα 20
 εἶναι τὰ τρίτα ἀοριστουμένη, χωρὶς εἰ μὴ
 ἐξαίρετος ἐνέργεια γένοιτο, καθά περ ἐπὶ τοῦ
 ἀστράπτει καὶ βροντᾷ. Κατεκράτισεν οὖν καὶ ἢ
 ἀπ' αὐτοῦ θέσις τὸ πάντα τὰ τοῦ λόγου
 μέρη καλεῖσθαι ὀνόματα, ὡς ἀν' αὐτοῦ προῦφε- 25
 στῶτος. εἰ γὰρ ἐκ τῶν ἐναντίων τις ἐκεῖνα ἀπο-
 φαίνοιτο, ὡς ἐκ τῆς κοινῆς ὀνομασίας τῶν λέ-
 ξεων αὐτὸ ἀπηνέγκαστο τὴν ἀπάντων ὀνομα-

σίαν, καὶ κατὰ τοῦτο ἂν πρωτεύοι, θέσιν τὴν
 πρώτην τῶν λέξεων ἐπιδείξασθαι, καθότι καὶ
 δείκνυμεν ὡς ἕνεκα τῆς εὐρέσεως τῶν στοιχείων
 πάντα τὰ στοιχεῖα παρὰ τὸ ἀλφεῖν ἠδύνατο μιᾷ
 ὀνομασίᾳ χρῆσασθαι τῇ τοῦ ᾱ, ὃ περ ἀφείλετο δ
 τὴν πάντων ὀνομασίαν διὰ τὴν ἐν ἑαυτῷ γενο-
 μένην πρώτην θέσιν, συνδραμόντος καὶ τοῦ
 ἀπ' αὐτοῦ φθόγγου· συνέτρεχε γὰρ ἡ τοῦ ἀλφεῖν
 ἀρχὴ τῇ ἐκφωνήσει τοῦ στοιχείου, τῶν ὑπο-
 λειπομένων ἰδίας ἐπεκτάσεις εἰληφόντων. 10

Οὐκ ἀλόγως δὲ ἐκείνῳ οἶμαί τις ἐπιστή-
 σει, τί δὴ ποτε οὐχὶ μετὰ τὴν τοῦ ὀνόματος
 θέσιν τὸ ἀντὶ τούτου μόριον παραλαμβανόμενον
 19 ὑπετάγη, λέγω δὴ τὴν ἀντωνυμίαν, ἢ γε κατὰ
 ἀμοιβὴν τοῦ ὀνόματος πάλιν σὺν τῷ ῥήματι 15
 συνέχει τὸν λόγον, ἀλλὰ τὸ ῥῆμα. Περὶ οὗ ἂν
 προφανῆς ἀποδείξεις γένοιτο ἦδε, ὡς ἕνεκα
 τῆς τῶν ῥημάτων συνόδου ἐπενοήθησαν αἱ ἀν-
 τωνυμίαι. ἐπεὶ γὰρ τὰ ὀνόματα τρίτων προς-
 ῶπων ἔστιν ἀποφαντικά, καθὼ αἱ ἀπ' αὐτῶν 20
 θέσεις γινόμεναι οὔτε ἐκ τοῦ ἀποφαινομένου
 προσώπου εἰσίν, ὃ πέρ ἔστιν ἴδιον πρώτου προς-
 ῶπου· οὐ γὰρ δὴ γε ἑαυτοῖς τίθενται οἱ παῖ-
 δες τὰ ὀνόματα, οὐδὲ πρὸς αὐτοὺς ἀποφαινό-
 μενοι τὰς ὀνομασίας ποιούμεθα, ὃ πέρ ἔστι 25
 δευτέρου προσώπου· ἦν δὲ τὰ ῥήματα ἐν τρισὶ
 προσώποις καταγινόμενα, καὶ διὰ τοῦτο προς-
 ἐπινοεῖτο ἡ ἀντωνυμία ἐν προσώποις καταγίνο-

μένῃ, ἀνταναπληροῦσα καὶ τὴν θεῖσιν τοῦ ὀνό-
 ματος καὶ τὴν τάξιν τοῦ ῥήματος, ὡς ἐν τοῖς
 τοιούτοις ἐγὼ γράφω, σὺ γράφεις· καὶ διὰ
 τοῦτο οὐκ ἐνεποδίζετο τὸ ἐν τρίτῳ λέγειν προς-
 ὄπῳ Ἀρίσταρχος ἀναγινώσκει, ὡς ἀν 5
 δύο τρίτων συνόντων. οὐ τοῦτο δὲ παρίστημι,
 ὡς αἱ κατὰ τὸ τρίτον πρόσωπον ἀντωνυμῖαι
 περιτταί εἰσι, δυναμένων τῶν ὀνομάτων κατὰ
 τὸ τρίτον πρόσωπον παραλαμβάνεσθαι· διότι
 γὰρ καὶ ἐν τρίτοις προσώποις καταγίνονται αἱ 10
 ἀντωνυμῖαι, ἐν τοῖς κατὰ μέρος εἰρήσεται· καὶ
 εἰ τοῦτο ἀληθές, προφανές ὅτι προὔποσθήσε-
 ται ἢ τῶν ῥημάτων τάξεις τῶν δι' αὐτὰ ἐπι-
 νοηθεῖσῶν ἀντωνυμιῶν. Τὸ δὲ μείζον, τὰ ῥή-
 20 ματὰ προσώπων τῶν κατ' εὐθεῖαν νοουμένων 15
 ἐστὶ παραστατικά, ἃ περ ἀπολύτως νοεῖται·
 ὁ γὰρ ἀποφαινόμενος περιπατῶ ἢ γράφω οὐ
 πρὸς ἔνδειξιν ἑτέρου προσώπου ὀρίζεται· αἱ τε
 ἀντωνυμῖαι εἰς διάκρισιν προσώπου ἐπινοηθεῖσαι
 ἐν μὲν ταῖς πλαγίαις πτώσεσιν ἦσαν καὶ ἐγ- 20
 κλιτικά, αἱ πέρ εἰσιν ἀπολύτων προσώπων
 παραστατικά, παραλαμβάνονται δὲ καὶ εἰς
 ὀρθὴν τάσιν εἰς παρέμπτησιν ἀντιδιαστελλο-
 μένου προσώπου, ὡς ἔχει τὸ
 παῖδα δ' ἐμοὶ λύσατε 25
 πρὸς τὸ
 ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν
 καὶ τὸ

ἢ δ' ἐμὲ χειρὸς ἐλοῦσα
 πρὸς τὸ
 φίλων ἀπάνευθεν ἑταίρων.

πῶς οὖν αἱ τῆς εὐθείας πτώσεως ἀντωνυμῖαι
 τὸ ἐγκλινόμενον πρόσωπον οὐ παρεδέχοντο; ἢ ὅτι 5
 προῦφειστώτων τῶν ῥημάτων καὶ ἀναπληρούντων
 τὸ τῆς εὐθείας ἀπόλυτον πρόσωπον εἰς οὐδὲν
 χρειῶδες ἐπενοοῦντο αἱ τῆς εὐθείας ἐγκλιτικαὶ
 ἀντωνυμῖαι, τάχα παρελκόμεναι πλεον τῶν
 παραπληρωματικῶν συνδέσμων, οὓς ἀποδείξο- 10
 μεν καὶ ἀναγκαίως παραλαμβανομένους. ἢ γοῦν
 ἐγκλιθεῖσα τῆς ὀρθῆς πτώσεως παρὰ Δωριεῦσι
 τύ ἀναγκαίως παρέφθιρε καὶ τὴν εὐθεϊαν, με-
 ταστᾶσα εἰς τὴν συγγενῆ αἰτιατικήν. καὶ φαί-
 νεται ὅτι ἐνέμειναν αἱ τῆς εὐθείας ἀντωνυμῖαι 15
 οὐ δι' ἄλλο τι ἢ καθὸ τὰ ῥήματα, οὐ δυνάμενα
 παραστῆσαι τὴν ἀντιδιαστολήν, συμπαραελάμ-
 βανε τὴν ἀντωνυμίαν ἕνεκα τοῦ ἐξαιρέτου αὐτῆς
 ἰδιώματος, λέγω τῆς ἀντιδιαστολῆς.

Καὶ ἡ μετοχή δὲ κατὰ τὴν δέουσαν ἀκο- 20
 λουθίαν κατελέχθη μετὰ τὸ ῥῆμα, τῆς
 21 τάξεως ἐμφαινούσης τὴν ἐκ τοῦ ῥήματος με-
 τάπτωσιν εἰς αὐτήν, ὡς γε ἐν τῷ περὶ μετοχῆς
 διὰ πλειόνων παρεστήσαμεν ὡς ἀναγκαίως αἱ
 μεταλήψεις τῶν ῥημάτων ἐγίνοντο εἰς πτωτικά 5
 σχήματα σὺν τοῖς παρεπομένοις γένεσι, τῶν
 ῥημάτων οὐ δυναμένων τὴν καταλληλότητα
 παραστῆσαι. Προφανὲς δ' ὅτι καὶ ἡ ἐγγυνομένη

θέσις τοῦ ὀνόματος οὐκ ἄλλως ἂν ἐφυλάχθῃ,
 εἰ μὴ μετὰ τὸ ὄνομα καὶ τὸ ῥῆμα τὸ ἐκ τού-
 των ἐκ καταφάσεως ἠρτημένον μόριον παρε-
 λαμβάνετο, ὡς καὶ μετὰ τὸ ἀρρένικόν καὶ θη-
 λυκὸν τὸ τούτων ἀποφατικὸν οὐδέτερον. εἰ γὰρ 5
 μὴ παραδεξαίμεθα τὴν τῶν προκειμένων μο-
 ρίων προτέραν θέσιν, καταλελείψεται τὸ μηδὲ
 μετοχὴν καλεῖν μηδὲ μὴν οὐδέτερον, ἐπεὶ τίνων
 δύο προϋφιστάτων γένοιτο ἂν ἀποφατικὸν τὸ
 οὐδέτερον, τίνων δὲ μεδέξει ἢ μετοχή; Ἄλ- 10
 λ' οὐδὲ ἄλλου μορίου δύναιτο ἂν τις παρέμπτωσιν
 ποιήσασθαι, λέγω ἀντωνυμίας, ἐπιρρήματος,
 συνδέσμου, ἄλλου του· οὐδὲ γὰρ τῆς τούτων
 ιδιότητος μετέσχευ.

Οὐχ ὡς ἔτυχε δὲ καὶ ἡ τοῦ ἄρθρου τάξις 15
 προσεῖρήθη, ὑπαγορεύουσα μὲν τὸ συνηρτημένον
 τοῖς εἰρημένοις πτωτικοῖς, ἐκκλίνασα δὲ τὴν
 ἀπαράδεκτον τῶν ἄρθρων ἀντωνυμίαν, ὅπου
 γε καὶ μέχρι ῥήματος ἡ τούτου συνάρτησις
 ἐστὶ, τὸ φιλολογεῖν καλὸν ἐστὶ, τῷ 20
 γράφειν ἥδομαι.

Οὐ δεῖσεται ἐπιστάσεως ἢ ὑποῦσα ἀντω-
 22 νυμία, ὅπου γε καὶ παρεκινδύνευε μετὰ τὴν τοῦ
 ὀνόματος θέσιν παραλαμβάνεσθαι. Πρόδηλον
 δ' ὅτι καὶ τὸ ἀντί τινος παραλαμβανόμενον 25
 μεταγενεστέραν θέσιν ὁμολογεῖ...., καὶ εἰ τὸ
 ἄρθρον μετὰ ὀνόματος καὶ ἡ ἀντωνυμία ἀντ' ὀ-
 νόματος, δέδοται ὅτι τὸ συνυπάρχον ἄρθρον
 τῷ

τῷ ὀνόματι πρεσβύτερόν ἐστι τῆς ἀντωνυμίας. ἴσως γὰρ καὶ αἱ ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίας ἀντ' ὀνομάτων εἰσὶ τῶν σὺν ἄρθροις λεγομένων· οὐ γὰρ δὴ γε τὰ ὀνόματα ἐξ αὐτῶν ἀναφορὰν παρίστανουσιν, εἰ μὴ συμπαραλάβοικεν τὸ ἄρθρον, οὐδ' ἐξαίρε- 5 τός ἐστιν ἡ ἀναφορά· δυνάμει ἄρα ἀντὶ ἄρθρων παραλαμβάνεται. αὐτὰ οὖν τὰ ἄρθρα τῆς πρὸς τὰ ὀνόματα συναρτήσεως ἀποστάντα εἰς τὴν ὑποτεταγμένην ἀντωνυμίαν μεταπίπτει, ὡς ἐν τοῖς τοιούτοις,

10

ὁ γὰρ ἦλθε θεὸς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·

ὃς γὰρ ῥα μάλιστα

ἦνδανε κηρύκων·

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος.

ὑπὲρ τῆς τριαύτης συντάξεως κατὰ τὸν προση- 15 κοντα λόγον ἐντελῶς τὰ τῆς συντάξεως ἀποδείξομεν.

Φαίνεται δὲ ὅτι καὶ ἡ πρόθεσις οὐ πρῶτην ἔχουσα θεσιν καὶ ἀρχαιοτέραν τῶν ἄλλων λέξεων τῆδε κατελέχθη, ὅπου γε οὐκ ἀπ' ἰδίας ἐν- 20 νοίας τὴν ὀνομασίαν εἴληχεν, ἀλλ' ἐκ τοῦ τῶν προϋπόντων μορίων προτίθεσθαι, ἃ περ εἰ μὴ προϋφαστήκοι, οὐδ' αὐτὴ συστήσεται, καθὼς ἐπεδείκνυμεν κατὰ τῆς μετοχῆς. ἔνθα γοῦν καὶ τῆς τάξεως ἔτυχεν, εἰ γε ὅτε μὲν κατὰ σύν- 25 θεσιν, ὅτε δὲ κατὰ παράθεσιν προτίθεται τῶν κατειλεγμένων μορίων, ὥστε μεταγενεστέρα μὲν ἐστὶ τῇ φύσει, τῇ δὲ τάξει ἀρκτική, καθότι

ἔστι νοῆσαι κατὰ τοῦ καλουμένου προτακτικοῦ ἄρθρου. οὐ γὰρ δὴ γε, ὅτι καὶ προτάσσεται, καὶ πρεσβύτερον τῶν ὀνομάτων· ἰδοὺ γὰρ παρατιθέμενον τοῖς ὀνόμασι τὴν ἔκπαλαι τούτων γνῶσιν ἀναπολεῖ.

5

Καπεὶδὴ τὸ ἐπίρρημα δυνάμει ἐστὶ ῥήματος ἐπιθετικὴ σύνταξις, ὡς καὶ ἡ ἐγγινομένη θέσις τοῦ ὀνόματος μαρτυρεῖ, δεύτερον δὲ τὸ ῥήμα τοῦ ὀνόματος; δεύτερόν γε ἄρα καὶ τὸ ἐπίρρημα προθέσεως τῆς κατὰ σύνθεσιν καὶ 10 παράθεσιν προτιθεμένης τῶν ὀνομάτων.

Ἐπὶ πᾶσι δὲ τοῖς κατελεγμένοις ὁ τούτων συνδετικὸς σύνδεσμος παρελαμβάνετο, οὐδὲν δυνάμενος ἰδίᾳ παραστῆσαι χωρὶς τῆς τῶν λέξεων ὕλης, καθά περ οἱ τῶν σωμάτων δεσμοὶ 15 οὐκ εἰσὶ χρεῖῶδεις ἀνυποστάτων ὄντων τῶν σωμάτων.

Ἔστι δὲ καὶ διὰ πλείονων τὰ τῆς τάξεως ἐπιδειξαι· ἀλλ' ἐπεὶ οὐ περὶ ταύτης σκοπὸς ἡμῖν πρόκειται, αὐτοῦ που περιγραφτέον τὸν 20 λόγον.

Κακείνω γε πρῶτον ἐπιστατέον πρὸ τῆς κατὰ μέρος τοῦ λόγου συντάξεως, τί δὴ ποτε τὰ πειστικὰ τῶν μορίων εἰς δύο μέρη λόγου ἐχώρησε, λέγω τὸ ὀνοματικὸν καὶ τὸ ἐπίρρη- 25 ματικόν, καὶ διὰ τί οὐκ εἰς ἓν ὀνοματικόν καὶ ἓν ἐπίρρηματικόν, ἀλλ' εἰς πλείονα, οἷον τίς, 24 ποῖος, πόσος, πόστος, πηλίκος, ποδαπός· πῶς,

πότε, πινίκα, ποῦ, πῆ, πόθεν. ἢ καὶ αὕτη
 ἀπόδειξις ἐστὶ τοῦ τὰ ἐμφυχότατα μέρη τοῦ
 λόγου δύο εἶναι, ὄνομα καὶ ῥῆμα, ἃ περ οὐκ
 ἐν γνώσει ὄντα τὴν κατ' αὐτῶν πεῦσιν ἔχει
 συνεχῶς παραλαμβανομένην. ἦν δὲ καὶ ἐν 5
 πλείοσιν ὀνοματικοῖς καὶ ἐν πλείοσιν ἐπιρρημα-
 τικοῖς διὰ λόγον τοιοῦτον. Ὑπαρξίν τινος ὑπο-
 κειμένου ζητοῦντες φάμεν τίς κινεῖται; τίς
 περιπατεῖ; τίς λαλεῖ; προδήλου μὲν οὐσης
 τῆς κινήσεως, τῆς περιπατήσεως, τῆς λαλιᾶς, τοῦ 10
 δὲ ἐνεργοῦντος προσώπου ἀδήλου καθεστῶτος.
 ἔνθεν καὶ αἱ ἀνθυπαγωγαὶ ὀνοματικαὶ γίνονται
 προσηγορικαὶ ἢ κύριαι, τῶν κυρίων ἐμφανιζόντων
 καὶ τὴν οὐσίαν· φάμεν γὰρ ἢ ἄνθρωπος πε-
 रिπατεῖ ἢ Τρύφων ἐγκειμένου πάλιν τοῦ ἀν- 15
 θρώπου· ἢ μόριον τὸ ἀντ' ὀνόματος παραλαμβα-
 νόμενον, λέγω τοῦ κυρίου, ὅτε φάμεν ἐγώ· καὶ περ οὐκ
 ἐμφανῆ ἦν τὰ ἐπισυμβαίνοντα τοῖς προκειμένοις
 ὀνόμασιν — αὐτὸ γὰρ μόνον τὸ τίς ὄνομα τῆς οὐ-
 σίας ἐπεζήτηι, ἢ ἐπέτρεχε τὸ ποιὸν καὶ τὸ ποσὸν 20
 καὶ τὸ πηλίκον — προσπινοεῖται καὶ ἡ κατὰ τού-
 των πεῦσις, ὅτε κατὰ μὲν ποιότητα ζητοῦντες λέ-
 γομεν ποῖος, κατὰ δὲ ποσότητα πόσος, κατὰ δὲ
 πηλικότητα πηλίκος, καὶ ἐν παραγωγῇ ἔθνικῇ
 τῇ ἀπὸ τοῦ ποῖος τὸ ποδαπός. ὥστε ἀνθυ- 25
 πάγεσθαι μὲν τᾶ ποῖος, προλελημματισμένον
 25 ἀπὸ τοῦ τίς, ὡς κατ' ἐπιθετικὴν πεῦσιν, εἰ
 τύχοι, ὁ γραμματικός, ὁ μουσικός, ὁ δρομέυς,

ἔχοντας τοῦ λόγου τῆδε, τίς ἀναγινώσκει; Τρύφων· πότερος ἢ ποῖος; ὁ γραμμα-
 τικός ἢ ὁ ῥήτωρ, ἅπαντα τὰ δυνάμενα
 ἐπισυμβαίνειν τοῖς ἐκ τοῦ τίς ἀνθυπαγομένοις
 ὀνόμασι κατ' ἐπιθετικὴν ἔννοιαν. διότι μέντοι 5
 τὰ ἀνθυπαγόμενα μετὰ τοῦ ἄρθρου τὴν ἀν-
 ταπόδοσιν ἔχει, ὕστερον εἰρήσεται. Ἄλλ' ἐπειδὴ
 καὶ τινα ἔστι δι' ἐνικοῦ χαρακτῆρος πλῆθος
 ἐμφαίνοντα, καὶ τούτων τῆ ἀγνοία ἢ πεῦσις
 χαρακτῆρα ἀπένειμε, λέγω ἐν τῷ πόσος, ὅτε 10
 ἐπὶ πλῆθους πυνθανόμεθα· καὶ ὅτε τάξιν
 τὴν καθ' ἕκαστον ἀριθμὸν ἐπὶ πλῆθους ἐπιζη-
 τοῦμεν, ὡς ἐν τῷ πόστος· καὶ ὡς προείπομεν,
 ἐπὶ μεγέθους πηλίκος, καὶ ἐπὶ ἐθνικῆς ἐννοίας
 ποδαπός, ἢ ἔσθ' ὅτε ἀνθυπάγεται καὶ τὰ 15
 ἐν ποιότητι, εἰ τύχοι, ὅτε λέγομεν ποδαπός
 ἔστι Τρύφων; μέλας ἢ λευκός ἢ τι τοιοῦ-
 τον· ἃ περ οἶμαι ἀληθῶς ἀνθυπάγεσθαι τῆ
 πρὸς τὸ πρωτότυπον πεύσει, λέγω τῆ ποῖος.
 ὦ λόγω καὶ τὸ ἡμεδαπός ἔχον τὴν ἀντωνυμι- 20
 κὴν θέσιν, καὶ ἔτι τὸ ὑμεδαπός τό τε παρὰ τὸ
 ἄλλος ἄλλοδαπός, πάλιν τὴν ἀναίρεσιν τῶν πρὸς-
 ὄπων τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς ἐπαγγελιομένης·
 τούτῳ μέντοι διοίσοντα, ἢ τὰ μὲν ἐκ τοῦ ποῖος
 25 ἀνθυπαγόμενα μετὰ ἄρθρου ῥητὰ ἔστι, ποῖος 25
 Τρύφων; εἰ τύχοι ὁ μέλας ἢ ὁ λευκός·
 ὁπότερος Αἴας; ὁ Λοκρός ἢ ὁ Τελαμῶ-
 νιος. ποδαπός ἔστι Τρύφων; τὸ μὲν ἀνε-

δοίαπτον καὶ ὑγιᾶς Ἀλεξανδρεὺς, Ἀθη-
 ναῖος· τὸ δὲ παρεμπύπτον διὰ τὴν πρὸς τὸ
 πρωτότυπον, ὡς ἔφαμεν, πεῦσιν μέλας ἢ
 λευκός. Ἦδη μέντοι ὑπ' ὄψιν πιπτούσης τῆς
 οὐσίας καὶ τῆς ποιότητος καὶ ἔτι τῶν συμπα-
 5 ρεπομένων, ἔτι προσγίνεται πεῦσις ἢ κατὰ τῆς
 ιδιότητος τοῦ ὀνόματος. ἀφορᾷ γοῦν ὁ Πρίαμος
 πάντα τὰ προειρημένω, τὴν μὲν οὐσίαν ἐν τῷ
 ὄδει, καὶ τὸ ἔθνος ἐν τῷ Ἀχαιοὺς ἀνὴρ, καὶ
 τὴν ποιότητα ἐν τῷ ἠὺς, καὶ τὴν πηλικότητα
 10 ἐν τῷ μέγας, οὐ μὴν τὴν ιδιότητα τοῦ ὀνό-
 ματος· ὅθεν ἀναπληροῦται ἐν τῷ

οὔτος δ' Αἴας ἐστὶ πειλώριος.

Καὶ τὰ ἐπίρρηματα δὲ φέρεται ἐπὶ τὰς ἀγνο-
 ουμένας διαθέσεις ἢ κατὰ ποιότητα τῆς πρά-
 15 ξεως, ὡς φαμεν πῶς ἀνέγνω; ἀνθυπάγοντες
 δυνάμει ἐπιθετικὸν τὸ ἐπίρρημα, εἰ τύχοι,
 καλῶς, ῥητορικῶς, φιλοσόφως· ἢ οὐ τοῦτο
 ἐπιζητοῦντες, χρόνον δὲ καθ' ὃν τὰ τῆς δια-
 θέσεως ἐγένετο, πότε; πηνίκα; οἷς ἀνθυπά-
 20 γεται πάλιν χθές, πρῶην; πάλαι· ἢ τό-
 πον ἐν ᾧ τὰ τῆς πράξεως γίνεται,

ποῦ νῦν δεῦρο κίων λίπες Ἐκτορα δῖον;
 καὶ διαφορᾷ τῇ ἐκ τόπου ἢ εἰς τόπον,

πῇ ἔβη Ἀνδρομάχη;

25

πόθεν παρεγένου; γινώσκει γοῦν Ὀδυσ-
 σεὺς πόθεν ἦλθεν Ἑλπίνωρ, καὶ οὐ φησι
 27 πόθεν ἦλθες; οὐ μὴν τὴν ἐφοδον, διό φησι

πῶς ἤλθεις;

Ὡς μὲν οὖν τὰ προκείμενα μόρια ἀναγκαίως καὶ ἐπιρρηματικά ἐστι καὶ ὀνοματικά, ἀπεδείχθη· περὶ ὧν τῆς συντάξεως κατὰ τὸ ἐξῆς εἰρήσεται.

Ἐπεὶ οὖν τὰ ὑπόλοιπα τῶν μερῶν τοῦ 5 λόγου ἀνάγεται πρὸς τὴν τοῦ ῥήματος καὶ τοῦ ὀνόματος σύνταξιν, ἐξ ἧς καὶ τὴν τοῦ ὀνόματος ἔσχε θεοῖσιν, δεόν διαλαβεῖν περὶ ἐκάστου τοῦ τε παραλαμβανομένου καὶ τοῦ ἀνθυπαγομένου ἢ καὶ συμπαραλαμβανομένου, ὡς αἱ ἀν- 10 τωυμίαι ἀντὶ τῶν ὀνομάτων καὶ μετὰ τῶν ὀνομάτων, καὶ ἔτι αἱ μετοχαὶ ἀντὶ τῶν ῥημάτων καὶ μετὰ τῶν ῥημάτων, καὶ ἐπὶ τῶν ἐξῆς μερῶν τοῦ λόγου.

4 Τὰ μὲν οὖν ἄρθρα ἢ τῶν ὀνομάτων σύν- 15 ταξις παραλαμβάνει καὶ ἔτι ἢ τῶν ῥημάτων, ὡς ἔστιν ἐπὶ τῶν ἀπαρεμφάτων φάναι τὸ φιλολογεῖν ἀφέλιμον, τῷ περιπατεῖν ἠδομαι, καὶ ἔτι παντὶ μέρει λόγου οὐδὲν σημαίνουντι πλέον ἢ αὐτὸ μόνον τὸ ὄνομα τῆς 20 φωνῆς, ὥστε πρὸς τὸ ὑπακουόμενον ἔξωθεν τὸ ἄρθρον ἀνατείνεσθαι, ὃ μὲν προτακτικός ἐστι τοῦ δέ· ἀνάγεται γὰρ πρὸς τὸ σύνδεσμος· τὸ λέγε προτακτικόν ἐστι· δῆλον ὡς πρὸς τὸ ῥῆμα. καὶ ἐπὶ γε τῶν πτωτικῶν. 25 ὅτε γὰρ φάμεν ὃ Ἄρισταρχος, πρὸς τὸ νοούμενον γένος τὸ ἄρθρον παρατίθεμεν· ὅτε δὲ οὕτω, 28 τὸ Ἄρισταρχοι προπαροξύνεται, τὸ

Ἄρισταρχοι εἰς οἱ λήγει, πρὸς τὸ ὄνομα
 τῆς φωνῆς φάμεν, ὑπακουόμενου τοῦ ὀνόματος,
 καθότι καὶ εἰ τις οὕτως εἴποι, ἢ σήμερον,
 ἢ χθές. διὸ καὶ ἐνικῶς πάντοτε τὰ τοιαῦτα
 ἄρθρα παραλαμβάνεται, πᾶν γὰρ μέρος λόγου 5
 ἐν ἔστιν, ἐξ αὐτῶν γε μὴν παρυφίσταται τινα
 πληθυντικά. ἐν γὰρ ὃν τὸ ἀνθρώποι ὅσον ἐφ' ἑαυ-
 τῷ κατὰ τὸν μερισμὸν τοῦ λόγου παριστάνει
 ἐκ τοῦ διλουμένου πληθυντικὴν ἔννοιαν. ἀλλὰ
 καὶ ὅτε τινὲς ἀποφαίνονται ἀσυνάρτους τὰς 10
 ἀντωνυμίας, οὐ πρὸς τὴν φωνὴν ἀποτείνονται,
 πρὸς δὲ τὸ ἐξ αὐτῆς διλούμενον, ὃ μετὰ δείξεώς
 ἐστὶ προσώπων παραστατικόν· ἐπεὶ πάλιν ὅσον
 ἐφ' ἑαυτῇ ἢ φωνῇ προσλαμβάνει ἄρθρον, ὅτε
 φάμεν ἢ ἐγὼ μόνον ὀρθοτονεῖται, ἢ σοί 15
 ἐγκλίνεται.

5 Οὐ μετρίως δὲ τινες ἐσφάλισαν ὑπολα-
 βόντες τὴν παράθεσιν τῶν ἄρθρων εἰς γένους
 διάκρισιν παρατίθεσθαι τοῖς ὀνόμασι. πρὸς
 οὐς ἀντίρρηται διὰ πλειόνων ἐν τῷ περὶ γενῶν, 20
 καὶ νῦν δὲ ἀπαιτούσης τῆς συντάξεως ὀλίγα
 πρὸς αὐτοὺς ἐκθησόμεθα, ἃ περ διελέξει
 τὴν διεψευσμένην αὐτῶν δόξαν. Πρῶτον ὅτι
 οὐδὲν μέρος λόγου ἐπένοήθη εἰς διάκρισιν ἀμ-
 φιβολίας ἑτέρου μέρους λόγου, ἕκαστον δὲ αὐ- 25
 τῶν ἐξ ἰδίας ἐννοίας ἀνάγεται, ὡς γε δεδείξε-
 29 ται ἐν τοῖς ἐξῆς. ἐπιλύεται γοῦν ἢ τοῦ γένους
 σύνοδος ἐκ τῶν παρεπομένων μερῶν τοῦ λόγου,

καθότι καὶ τὰ ἄλλα μέγιστα ἐν πλείοσι σημα-
 νομένοις γινόμενα διὰ μιᾶς φωνῆς, τῇ προειρημένη
 συντάξει ἀπολύεται τῆς ἀμφιβόλου προφορᾶς.
 οὐ συνόντος γοῦν τοῦ ἄρθρου ἐν τῷ σώφρων
 οὔσα Ἑλένη ἤρπασθη ὑπὸ Ἀλεξάνδρου 5
 τὸ ἀμφίβολον τοῦ σώφρων ἐκ τῶν συμπαρεπο-
 μένων ἀπέβαλε· τὸ μέντοι ἐκ τῶν θεῶν ἐπε-
 κλώσθη Ὀδυσσεῖ τὸ μὴ παθεῖν κατὰ
 θάλασσαν, καὶν μετὰ ἄρθρου λέγεται,
 ἀλλ' ὅμως ἐπικρατεῖται πρὸς τῆς ἀμφιβολίας 10
 τοῦ γένους, πότερον οἱ θεοὶ ἢ αἱ Μοῖραι. πῶς
 οὖν οὐ γελοῖον εἰς διάκρισιν γένους παραλαμ-
 βάνεσθαι τὰ ἄρθρα, ὅπου γε ἄρθρου μὲν ὄν-
 τος ἀμφιβάλλεται τὸ γένος, μὴ ὄντος δὲ ἀπο-
 λύεται τῆς ἀμφιβολίας; Δεύτερον οὐκ ὤφειλε 15
 τὸ εἰς διάκρισιν γένους παραλαμβανόμενον εἰς
 τὸ αὐτὸ ἐμπίπτειν τῷ δι' ὃ καὶ αὐτὸ ἐπενοήθη,
 λέγω δὴ τὴν σύγχυσιν τοῦ γένους, ὅπου γε τὸ
 τῶν ἢ τοῖν ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον οὐχ ἑνὸς γένους
 κατηγορεῖται. καὶ εἰ παραδεξαίμεθα τὸ ὄρθρον 20
 ἀπάντων τῶν γενῶν μετὰ τῶν συνόντων ἄρι-
 θμῶν, ἐπινοηθήσεται ἄλλα ἄρθρα εἰς τὴν τῶν
 τοιούτων ἄρθρων διάκρισιν. ἢ εἴ περ ἔσθ' ὅτε
 ταῦτα διὰ τῶν συνόντων ὀνομάτων τῆς κατὰ
 30 τὸ γένος ἀμφιβολίας ἀπολύεται, ὅτε φημὲν 25
 τῶν Μουσῶν, οὐδὲν καλύει φάναι ὡς τὰ ὀνό-
 ματα ἐπενοήθη εἰς διάκρισιν τῶν ἐν τοῖς ἄρ-
 θροις γενῶν· ὃ περ εὐηθες, ἐκ παρεπομένου οὖν

οἶμαι αὐτὰ ἀπολύειν τῆς ἀμφιβολίας τῶν γε-
 νῶν. Καὶ τρίτου δὲ ἔστιν ἐκεῖνο προσθεῖναι, ὡς
 ἐχρῆν μόνον τοῖς εἰς ἀμφιβολίαν τοῦ γένους
 προβαλλομένοις παρατίθεσθαι τὰ ἄρθρα, οὐ
 μὴν τοῖς δυναμένοις δι' ἑαυτῶν τὸ γένος ἐνδεί- 5
 ξασθαι, ὡς ἐπὶ τοῦ Θεός, ὅτε φημὲν ὁ Θεός
 καὶ ἡ Θεός, ὁ ἵππος καὶ ἡ ἵππος· οὐ μὴν τῷ
 γυνή προσκείμεται, ὅπου γε καὶ σχεδὸν τὸ
 ὄνομα τοῦ γενικοῦ γένους ἐγκείται. νυνὶ δὲ τῷ
 μὲν γυνή προσκείμεται ἐν τισὶ λόγοις μετὰ τῆς 10
 δεούσης συντάξεως, τῷ δὲ Θεός ἡ ἵππος ἡ τινι
 τῶν τοιούτων κατ' οὐδένα τρόπον παρατεθήσε-
 ται. ἐκκείσθω δὲ ὑποδείγματα, τοῦ μὲν προ-
 τέρου πῶς ἡ γυνή σε ὕβρισε; τὸ γὰρ δίχα
 τοῦ ἄρθρου ἀσύνητον· τοῦ δὲ ἑτέρου Θεός τίς 15
 σε ἠλέησεν· ἀδύνατον γὰρ ἐπὶ τούτου τὸ
 ἄρθρον προστεθῆναι, καθότι παρεστήσαμεν καὶ
 ἐν τῷ περὶ γενῶν ἐπὶ τοῦ

μή τέ τις οὖν θήλεια θεῶν τό γε μή

τέ τις ἄρσιν 20

ὡς ἀκριβῶς προσέθηκε τὸ θήλεια. σχεδὸν γὰρ
 πρὸς Ἑραν καὶ Ἀθηναῖν ἀποτίνεται, τὸ δὲ

μή τέ τις ἄρσιν

προσέρριπται ὑπὲρ τοῦ μὴ ἀντικρυς αὐτὸν πρὸς
 τὰς δαίμονας ἀποφαίνεσθαι. καὶ σαφές ὅτι, ὅ 25
 3: περ ἔμελλε διακρίνειν τὸ ἄρθρον παρατεθὲν ἐκ
 παρεπομένου, τοῦτο τὸ θήλεια καὶ τὸ ἄρσιν
 ἀφηγήσατο, ἐπεὶ τὸ ἴδιον τοῦ ἄρθρου οὐκ ἠδύ-

νατο ἢ σύνταξις παραδέξασθαι ἀοριστουμέ-
 νου τοῦ λόγου. καὶ ἴσως τις φήσει Οὐχὶ οὖν
 καὶ ἐν ἄλλοις ἐλλειπτική ἐστι τῶν ἄρθρων ἢ
 σύνταξις; πρὸς δὲ φήσομεν ὡς δυνάμει τὰ
 ἐκλείποντα παράκειται, ἐμφανιζόμενα διὰ τοῦ 5
 ἐπιζητοῦντος αὐτὰ λόγου· ἐπὶ μὲντοι τῆς προ-
 κειμένης συντάξεως τοῦ καταλλήλου οὐκ ἐπι-
 ζητοῦντος τὰ τοῦ γένους συνεκέχυτο, καὶ διὰ
 τοῦτο οἶμαι πάνυ ἀκριβῶς διὰ τῆς ὀνομασίας
 τῶν γενῶν ἀνεπλήρωσε τὸν λόγον, λέγω τοῦ 10
 θήλεια καὶ τοῦ ἄρσιν.

- 6 Ἔστιν οὖν, καθὸ καὶ ἐν ἄλλοις ἀπεφινά-
 μεθα, ἴδιον ἄρθρου ἢ ἀναφορά, ἢ ἐστὶ προκα-
 τειλεγμένου προσώπου παραστατική. Ἀναφέρε-
 ται δὲ τὰ ὀνόματα ἢτοι κατ' ἐξοχήν, ὅτε φα- 15
 μὲν οὗτός ἐστιν ὁ γραμματικός, τοιοῦτόν
 τι ἐμφαίνοντες ὁ πάντων προήκων, ὡς ἐστὶν
 εἰπεῖν, ὁ γενικώτατος. τῆδε γὰρ καὶ ὡς συλλα-
 βὴν τὸ ἄρθρον ἀπηνέγκατο ὁ ποιητής, ἀπε-
 νεγκάμενος καὶ τὴν πάντων ἐξοχήν καὶ 20
 τὴν πρὸς ἀπάντων προπεπερασμένην γνῶσιν.
 Ἡ καὶ κατὰ μοναδικὴν κτῆσιν. ὁ γὰρ οὕτως
 ἀποφαινόμενος, δοῦλός σου ταῦτα ἐποί-
 ησε, πλῆθος ὑπαγορεύει δούλων· ὁ δὲ με-
 23 τὰ τοῦ ἄρθρου, ὁ δοῦλός σου ταῦτα ἐποί- 25
 ησε, μοναδικὴν κτῆσιν ὑπαγορεύει. Ἡ καὶ
 κατ' αὐτὸ μόνον ἀπλῆν ἀναφοράν, ὅτε φημὲν
 ὁ ἀνδρωπος ἦλθέ σε ζητῶν, ὁ γραμ-

ματικός σε ἐζήτει, νῦν οὐχ οὕτως ἀκου-
 μένου τοῦ ὁ γραμματικός, καθὼς πρόκειται.
 Ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ προληπτικώτερον πρόσωπον
 ἀναφέρει, ὅτε δὴ καὶ ἀοριστῶδες φαίνεται, ὅτε
 οὕτω φάμεν, ὁ τυραννοκτονήσας τιμάσθω. 5
 τὸ γὰρ ὡς ἐσόμενον πρόσωπον ἀνεπόλησεν,
 ὁμοιον καθεστὸς ἐκείνω

κεῖνος γὰρ πέρι κῆρι μακάρτατος ἔζοχον
 ἄλλων,

ὅς κέν σ' ἐδνοισιν βρίσας οἰκόνδ' ἀγά- 10
 γηται.

οὐ γὰρ ὁμοιόν ἐστι τῷ

κεῖνος ἀνὴρ, ὅτ' ἐμεῖο κυνώπιδος,

ἐπεὶ τοῦτο μὲν τὸ προγεγονὸς πρόσωπον ἀνα-
 πολεῖ, τὸ δὲ προκείμενον τὸ ὡς ἐσόμενον. οὐ 15
 μὴν λέλειθέ με ὡς δύναται καὶ προὔφιστος
 πρόσωπον ἀναφέρειν τὸ ὁ τυραννοκτονήσας
 τιμάσθω. φέρε γὰρ, εἰ τύχοι, τυραννοκτονῆ-
 σαί τινα καὶ μήπω τετιμῆσθαι, ἐπιβάλλοντος
 δὲ τοῦ τοιούτου φάναι τινα ὁ τυραννοκτο- 20
 νήσας τιμάσθω: ὁ περ πάνυ ἐμφανέστατον
 γινήσεται μετὰ ὀριστηκῆς προφορᾶς, καὶ μά-
 λιστα ἐπὶ παρωχημένου χρόνου, ὁ τυραννο-
 κτονήσας τετίμηται. Δεδείξεται δὲ ὡς καὶ
 πλήθους ἔσθ' ὅτε ἔμφασιν ποιῆ. 25

7 Κατὰ τὰς προκειμένας οὖν ἐννοίας τοῦ μο-
 33 ρίου σκεπτέον, εἰ πᾶσι τοῖς πτωτικοῖς συμφέρε-
 ται, καὶ τίνα τούτων ἀδυνατεῖ τὴν ἐξ αὐτῶν

συνάρτησιν ἀναδέξασθαι, καὶ τίνα ἀπαξ ἀναδέξαμενα αὐτὰ οὐ μεθίησι κατὰ περ ἰδίας συλλαβάς. καὶ πρῶτόν γε ἀρκτέον τῆς τῶν στοιχείων συντάξεως ὡς πρὸς τὰ ἄρθρα.

Τὰ τοίνυν στοιχεῖα ἐν εὐθείᾳ καὶ αἰτια-5
 τικῇ ἤτοι χωρὶς ἄρθρου λέγεται ἢ σὺν ἄρθρῳ.
 καὶ χωρὶς μὲν ἄρθρου, ἠνίκα φημὲν οὕτω,
 τοῦτο $\bar{\alpha}$ ἐστὶ, τοῦτο $\bar{\beta}$ ἐστὶ, νῦν εὐθείας
 νοουμένης, ὡς εἰ καὶ τις φαίη τοῦτο ἄνθρω-
 πός ἐστι, τοῦτο ἵππος ἐστὶ· διδάσκει 10
 καὶ ἡ τοῦ ῥήματος σύνοδος, συντείνουσα ἐπὶ
 τὴν εὐθείαν. κατὰ δὲ αἰτιατικὴν τοῦτο $\bar{\alpha}$
 προσαγορεύει ὁ διδάσκαλος, τοῦτο $\bar{\beta}$,
 πάλιν καὶ τῆς μεταβάσεως τοῦ ῥήματος συν-
 τεινούσης ἐπὶ τὸ τοῦτο $\bar{\beta}$, καὶ τοῦ στοιχείου 15
 νοουμένου κατ' αἰτιατικὴν, ὡς εἰ καὶ οὕτως
 ἀποφαινοίμεθα, τοῦτον τὸν χαρακτῆρα
 σημαίνει ὁ διδάσκαλος. σὺν δὲ ἄρθρῳ,
 ὅτε οὕτω φημὲν, τὸ $\bar{\alpha}$ δίχρονόν ἐστι, τὸ
 $\bar{\alpha}$ τελικόν ἐστι θηλυκῶν καὶ οὐδετέρων, 20
 καὶ ἔτι κατ' αἰτιατικὴν, τὸ $\bar{\alpha}$ ἀπῆλειψε ὁ
 παῖς, ὡς εἰ καὶ τὸν χαρακτῆρα ἀπῆ-
 λειψε. Κατὰ μὲντοι γενικὴν καὶ δοτικὴν ἀδύ-
 νατον ἐκστῆναι τὸ ἄρθρον τῆς συντάξεως τῶν
 στοιχείων, ὅτε οὕτω φημὲν, τῷ $\bar{\alpha}$ παρέπε-25
 34 ται τὸ ἐκτείνεσθαι καὶ συστέλλεσθαι,
 τοῦ $\bar{\alpha}$ τὴν κεραίαν ἀπῆλειψε, τοῦ $\bar{\alpha}$ ἢ
 ἐκφώνησις μεγίστη ἐστίν. Ἔστι δὲ αἰτία τῆς

συντάξεως ἴδε. μονόπτωτά ἐστι τὰ στοιχεῖα, καὶ
 προὔπτον ὅτι ἡ αὐτῶν πρώτη ἐκφάνησις καὶ θέσις
 ἐν εὐθείᾳ ἐστίν. αὕτη οὖν ἀγνωστος οὔσα τοῖς
 ἀρτιμαθέσι τῶν παιδῶν ἀναγκαίως δίχα ἀρ-
 θρου λέγεται, εἴ περ τὸ ἀρθρον προὔφειστώσαν 5
 γνῶσιν δηλοῖ, ὁ δὲ παῖς ἀγνοεῖ τὸ στοιχεῖον·
 ὑγιῶς ἄρα φάμεν κατὰ τὰς διδαχὰς τοῦτο
 ᾧ ἐστίν. ἤδη μέντοι ἀνάλαβόντες τὴν γνῶσιν
 αὐτοῦ ὡς προδεδιδαγμένοι, ἀναγκαίως τὴν
 κατ' αὐτοῦ ἀναπόλησιν παρεμφαίνοντες, πάν- 10
 τως καὶ σὺν ἀρθρῷ ἀποφαινόμεθα, τὸ ᾧ τε-
 λικόν ἐστι θηλυκῶν τε καὶ οὐδετέρων,
 τουτέστιν ὁ προεμάθομεν ᾧ. ἤδη μέντοι λήμ-
 ματιζομένης τῆς εὐθείας σύνεστι καὶ ἡ ὁμό-
 φωνος αἰτιατικὴ ταῖς αὐταῖς ἐφόδοις καὶ μετὰ 15
 ἀρθρου λεγομένη καὶ χωρὶς ἀρθρου, πάλιν
 κατὰ τὴν πρώτην θέσιν, τοῦτο ᾧ προσαγο-
 ρεῦει ὁ διδάσκαλος, καὶ πάλιν κατὰ τὴν
 προὔποκειμένην γνῶσιν, τὸ ᾧ ἀπήλειψεν ὁ
 παῖς. Ἡ μέντοι γενικὴ καὶ ἡ συμπαθοῦσα 20
 αὐτῇ δοτικῇ, οὐκ ἔχουσα διὰ τῆς φωνῆς τὴν
 γενικὴν ἀποδείξαι, ἐπεὶ ἀκλιτὰ τὰ στοιχεῖα,
 βοηθεῖται τῇ τοῦ ἀρθρου κεκλιμένη γενικῇ,
 οἷον τοῦ ᾧ ἡ ἐκφάνησις μεγίστη ἐστὶ·
 καὶ ἔτι ἐπὶ τῆς δοτικῆς ὁ αὐτὸς λόγος. εἰ γὰρ 25
 35 τὸ ἀρθρον τις ἀφέλοι, ἡ λειπομένη φωνὴ ὡς
 εὐθεῖα λελείφεται, καθό, ὡς εἴπομεν, ἡ πρώ-
 τη θέσις εὐθεῖα ἐστὶ· καὶ οὕτω γίνεται ἀκα-

τάλληλα τὰ τοῦ λόγου, ἃ ἢ ἐκφώνησις με-
γίστη ἐστίν. οὐ γὰρ μᾶλλον τῷ ἃ τὸ ἐπί-
συντετάζεται ἢ περὶ τῷ μεγίστη ἐκφώνησις. ἐπεὶ
δύο οὖν εὐθειᾶς οὐδέποτε συνίστανται, ὡς δύο
εὐθειῶν νοουμένων ἀκατάλληλα τὰ τοῦ λόγου
γίνεται. ὁ αὐτὸς λόγος κατὰ τῆς δοτικῆς, τῷ
ἃ πρόςκειται τὸ ἰ. εἰν γὰρ εἴπωμεν ἃ
πρόςκειται τὸ ἰ, πάλιν ὡς δύο εὐθειῶν νοου-
μένων ἀκατάλληλα τὰ τοῦ λόγου γίνεται.

Ἐπισημασθέντος δὲ διὰ τὸ ἀκλιτον τῆς φωνῆς ἢ τοῦ ἄρ- 10
θρου πρόςθεσις γίνεται, σαφές καὶ τῶν κλινο-
μένων καὶ κατὰ φωνὴν, Δίωνος ἢ ἐκφώνησις
μεγίστη ἐστίν. ἰδοὺ γὰρ, μὴ συνόντος τοῦ
ἄρθρου κατὰλληλα τὰ τοῦ λόγου ἐστίν. ὁ αὐ-
τὸς λόγος κατὰ τῆς δοτικῆς, Δίωني πρός- 15
κειται τὸ ἰ. Ἐδείχθη ἄρα ἢ γενικῆ καὶ δο-
τικῆ τῶν στοιχείων, ὡς ἀναγκαίως οὐ μεθήσι
τὰ ἄρθρα.

8 Καὶ ἕνεκα τοῦ τοιοῦτου οὐ συγκαταδεί-
μην ἀν Τρύφωνι ἀποφανομένῳ ἐν τῷ περὶ ἄρ- 20
θρων ὡς τὰ ἀπαρέμματα ῥήματα πῆ μὲν
ὀνόματά ἐστι τῶν ῥημάτων, ὅτε καὶ ὡς ὀνόμα-
τα ἄρθρα προσλαμβάνει, τῷ περιπατεῖν
36 ἢδομαι, τοῦ περιπατεῖν πρόνοιαν ἔχω,
καὶ ἔτι ἐπ' εὐθείας, τὸ περιπατεῖν ἀνία- 25
ρόν ἐστι. χωρὶς μέντοι ἄρθρου λεγόμενα ῥή-
ματα ἀν εἶη, περιπατεῖν θέλω ἢ περ-
εστάναι. τοιαύταις γὰρ τισὶ συντάξεσιν ἐδόκει

μερίζειν τὸ μὲν ὡς ὀνομαστικόν, τὸ δὲ ὡς ῥη-
 μαστικόν. πρόκειται οὖν ὁ λόγος φυσικώτατος,
 ὃς οὐ παρὰ τὰς ἐλλείψεις τῶν ἀρθρων ἢ πα-
 ραθέσεις ἐξελέγξει τὸ ἄ μὲν εἶναι ὀνόματα, ἄ
 δὲ μή. ἅπαξ γὰρ ἐκεῖνο ἔστι διαλαβεῖν, ὡς 5
 πᾶν ἀπαρέμφατον ὄνομα ἔστι ῥήματος, εἴ γε
 καὶ οἱ ἀπὸ τῆς στοᾶς αὐτὸ μὲν καλοῦσι ῥήμα,
 τὸ δὲ περιπατεῖ ἢ γράφει κατηγόρημα ἢ σύμ-
 βαμα, καὶ ἔτι τὰς ἀπὸ τούτων ἐγκλίσεις. Διὰ
 τοῦτο καὶ ὡς ἐπὶ γενικὸν ὄνομα τὸ ἀπαρέμφα- 10
 τον πᾶσα ἐγκλίσις ὑποστρέφει. εἰ γὰρ τις τῆδε
 ἀποφαίνοιτο, περιπατεῖ Τρύφων, μετα-
 βάλοι δέ τις τοῦτο εἰς ἀφήγησιν τοῦ εἰρημένου
 προσθεῖς τὸ ἐγκείμενον τῇ ὀριστικῇ ἐγκλίσει,
 λέγω τὸ ὠρίσατο, οὕτως ἂν εἴποι, ὠρίσατο 15
 περιπατεῖν Τρύφωνα· καὶ ἐπὶ εὐκτικῆς
 προφορᾶς, περιπατοῖν Τρύφων, πάλιν τὸ
 ἐγκείμενον τῆς εὐχῆς συμπαραλαβὼν φαίη ἂν
 ἠΰξατο περιπατεῖν Τρύφωνα· καὶ ἔτι
 ἐπὶ προστακτικῆς ἐγκλίσεως, περιπατεῖτω 20
 Τρύφων, εἴποι ἂν προσέταξε περιπατεῖν
 Τρύφωνα. Ἐνθεν μοι δοκοῦσιν εὐήθως ἀνα-
 37 στρέφειν οἱ ἐπιζητοῦντες διὰ τί ἐλλείπει πρὸς ὄ-
 ρους καὶ ἀριθμοῖς καὶ ἔτι ψυχικῇ διάθεσι, εἴ
 γε οὐ πληθύνεται, ὅτι πᾶν πρᾶγμα ἓν ἔστιν. 25
 εἴ γε οὐκ ἔχει ψυχικὴν διάθεσιν, ὅτι μηδὲ εἰς
 πρόσωπα ἀνεκκλήθη, ἄ περ ἔμψυχα ὄντα
 τὴν ἓν αὐτοῖς διάθεσιν τῆς ψυχῆς ἐπαγγέλλε-

ται· ὥστε δυνάμει αὐτὸ τὸ ῥῆμα οὔτε πρόσωπα
 ἐπιδέχεται οὔτε ἀριθμούς, ἀλλὰ ἐγγενόμενον
 ἐν προσώποις τότε καὶ τὰ πρόσωπα δέστυλιν,
 ὄντα λοιπὸν ἢ ἐνικά ἢ δυϊκά ἢ πληθυντικά.
 προὔπτον δὲ ὅτι οὐδὲ ψυχικὴν διάθεσιν, κα- 5
 θῶς προείπομεν. πῶς οὖν οὐκ εὐηδέστεροι οἱ
 κακείνο ἀποφαινόμενοι, ὅτι καὶ ἐνικά καὶ δυϊκά
 καὶ πληθυντικά καὶ προσώπων διακρίσεις ἔχει,
 ἐν συνεμπτάσει ἐξαριθμουμένων τοῦ ἐμὲ γρά- 10
 φειν, σὲ γράφειν, ἐκεῖνον γράφειν, ἡμᾶς γρά-
 φειν, ὑμᾶς γράφειν, ἐκείνους γράφειν; ἀλλ' ἐνε-
 στίν ἐξαιρέτως ἐν τοῖς ἐξῆς ἔτι περὶ τούτων
 διαλαβεῖν, ἐν οἷς καὶ ζητήσομεν διὰ τί ἐπ' αἰτια-
 τικὴν φέρεται. Ἄλλως τε καὶ γὰρ ἄ φησι χωρὶς
 ἀρθρων λέγεσθαι, δύναται καὶ μετὰ ἀρθρων 15
 παραλαμβάνεσθαι, τὸ φιλολογεῖν βού-
 λομαι ἢ περ τὸ πλουτεῖν. Ὡς πρόκειται
 οὖν, ἢ τῶν ἀρθρων τῶ ἀπαρεμφάτῳ σύνταξις
 ἢ αὐτὴ ἐστὶ τῆ τῶν στοιχείων συντάξει. χρη-
 μέντοι νοεῖν ὅτι διχῶς πρόξεισι τὸ ἀρθρον, 20
 ὅτε μὲν τῶ λόγῳ τῶ προκειμένῳ, καθά περ
 38 ἐπεδείξαμεν ἐπὶ παντὸς μέρους λόγου, ὅτε δὲ
 ὡς πρὸς τὸ πρᾶγμα. καὶ τοῦ μὲν προτέρου
 τὸ γράφειν πρώτης ἐστὶ συζυγίας, τὸ
 γράφειν διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται, 25
 καὶ ὅσα οὕτω δύναται κατὰ τῆς φωνῆς λέγεσθαι·
 τοῦ δὲ δευτέρου τὸ γράφειν ἐπίπνονόν ἐστι,
 τὸ γράφειν φιλοπόνου ἀνδρός ἐστιν.

9 Οὐκ ἔστι μέντοι παρέλκον ἐν ταῖς τοιαύταις
 συντάξεσιν ἀποδείξαι ὅτι τὰ οὕτω παρατιθέ-
 μενα τοῖς ῥήμασιν ἄρθρα, οὐ μὴν ἐπιρρήματά
 ἴστιν. ἐπεὶ οὖν οὐκ ἀπιθανος ὁ λόγος παρυ-
 φίσταται τοῦ μὴ τάχα τὰ ἄρθρα τὰ τοιαῦτα 5
 ἀρθρικῶς νοεῖσθαι, ἐπιρρηματικῶς δέ, φέρε δια-
 λαβεῖν καὶ περὶ τοῦ τοιούτου Ἡ κατὰ τὸ οὐ-
 δέτερον θέσις συνεχέστερον, πρὸ τῶν ῥημάτων
 τιθεμένη, ἐπιρρηματικῶς ἀκούεται ἢ περ ὀνομα-
 τικῶς, εἰ οὕτως ἀποφαινοίμεθα, ταχύ πα- 10
 ρεγένου,

ὅς τ' εὐρὺ ῥέει Πυλίων διὰ γαίης,
 οὐ μὲν καλὸν ἀτέμβειν οὐδὲ δίκαιον,
 τάχιον διαλέγου. ὃ περ δύναται καὶ ἐπὶ
 τριγενείας τῶν ἄρθρων ἐγχαρεῖν· εἰ γὰρ τὸ 15
 δεῖν ταχύ λέγειν ἢ ταχύ τρέχειν ἐν ἴσῳ
 ἴστί τῷ δεῖν ταχέως λέγειν ἢ ταχέως
 τρέχειν, καὶ τὸ παρεμπύπτον οὐδέτερον ἄρ-
 θρον πρὸ τοῦ ῥήματος τὸ αὐτὸ ἀναδέχεται τῇ
 προειρημένη συντάξει, ἐπιρρηματικῶς νοούμενον 20
 39 κατὰ ἀρθρικὴν ἐκφορὰν. Ἄλλ' ἔστι γε πρὸς
 τὸ τοιοῦτον φάναι ὅτι τὰ συντάξεως ἐπιρρημα-
 τικῆς τυχόντα πτωτικά, τὸν τόπον ἀπενεγκά-
 μενα τοῦ ἐπιρρήματος, ἀκλιτὰ καθίσταται, μι-
 μούμενα τὸ μοναδικὸν τῶν ἐπιρρημάτων. φέρε 25
 γὰρ οὕτω φάναι ἐπ' ὀνοματικῆς συντάξεως,
 ταχύ ἔλθ' ὄν παιδίον ὤνησεν ἡμᾶς, τα-
 χέος ἔλθ' ὄντος παιδίου ὠφελήθημεν,

κατὰ τῶν ἐξῆς πτώσεων, συμπαραλαμβανο-
 μένης συντάξεως τῆς δεούσης. ἡνίκα δὲ ἐπιρρή-
 ματικῶς, καθ' ἓνα σχηματισμὸν λέγομεν, οἷον
 ταχύ ἐλθὸν παιδίον, ταχύ ἐλθόντες
 παιδίον, ταχύ ἐλθόντι παιδίῳ· εἰ δὲ τοῦτο 5
 ἀληθές, ἔδει τὸ ἄρθρον, εἴ περ ἐπιρρήματικῶς
 παρέμετο, ἀκλιτον καθίστασθαι· νυνὶ δὲ κλίνε-
 ται, καὶ κλιθὲν ἀμετάστατόν ἐστι τῆς συν-
 τάξεως. καὶ φαίνεται ὅτι ὁ προκείμενος λόγος
 οὐ μᾶλλον παρέστησε τὰ ἄρθρα ἐπιρρήματα 10
 ἢ περ τὰ ῥήματα ὀνόματα τῆς τῶν ἐγκλίσεων
 μεταλήψεως, καθὼς προεδείξαμεν ὅτι τῶν
 ἐγκλίσεων τὰ ὀνόματα αὐτὰ τὰ ἀπαρέμφατά
 ἐστι· διὸ κατ' ἐξαίρετον αὐτοῖς πρόσεισιν ἢ τῶν
 ἄρθρων παράθεσις, καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἐγκλί- 15
 σεων δι' αὐτῶν δηλοῦται, καθὼς προαπεδείξα-
 μεν. Κακείνο δὲ προσθετέον, ὡς τὰ ὀνοματικά
 ἐπιρρήματικῶς νοούμενα τῇ ἐξ αὐτῶν παραθέσει
 εἰς τὴν ὀνοματικὴν ὑποστρέφει σύνταξιν. τὸ γὰρ
 20 ταχύ ἐλθὸν παιδίον δυνάμενον ἀκούεσθαι 20
 ταχέως ἐλθὸν παιδίον, προσλαβὸν τὸ ἄρ-
 θρον ἀποβάλλει τὴν ἐπιρρήματικὴν σύνταξιν,
 τὸ ταχύ ἐλθὸν παιδίον ὠφέλησεν ἡμᾶς·
 καὶ ἐὰν τῷ εὐρὺ ῥέει προσθεῖν τις τὸ ἄρθρον,
 φήσας τὸ εὐρὺ ῥέει, ὄνομα ποιήσειεν ἂν τὸ 25
 εὐρὺ. πῶς οὖν οὐ βίαιον τὸ μεταποιοῦν μόριον
 τὰς ἐπιρρήματικὰς εἰς ὀνοματικὰς συντάξεις
 ἐπιρρήματικῶς παραλαμβάνειν;

ΙΘ Πᾶσα γενικὴ παντὸς ὀνόματος ἐπιμεριζο-
 μένη πάντως συνέχει τὸ ἄρθρον. ἐκκείσθωσαν
 δὲ ὑποδείγματα, τῶν ἀνθρώπων οἱ μὲν
 εἰσιν Ἕλληνες, οἱ δὲ βάρβαροι τῶν Αἰάν-
 των ὁ μὲν ἐπικαλεῖται Τελαμώνιος, ὁ δὲ 5
 Λοκρός· τῶν ἀδελφῶν μου ὁ μὲν ῥήτωρ
 ἐστίν, ὁ δὲ ἕτερος γραμματικός. καὶ ἐφέ-
 νικῶν τῶν δυναμένων τμησὶν ἀναδέξασθαι, ὡς
 ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ, ἀργύρου καὶ τῶν οὕτω παρα-
 λαμβανομένων. φημὶ δὲ ἐπιμεριζομένων, ἐπεὶ 10
 οἶόν τε γενικὴν οὐ τὸ τοιοῦτο ἐπιδεχομένην καὶ
 χωρὶς ἄρθρων λέγεσθαι, ἀνθρώπων ἀκούω,
 φίλων προνοοῦμαι, οὐ μὴν φίλων ὃς μὲν
 ἀγαθός ἐστιν, ὃς δὲ πονηρός· πάντως γὰρ
 σὺν τῷ ἄρθρῳ· οὐ μόνον οὖν ἐπ' ἐκείνων ἡπτῶ- 15
 σις ἐνήλλαξεν,

Νεστορίδαι δ' ὁ μὲν οὕτως Ἀτύμνιον,

41 ἀλλὰ προφανές ὅτι καὶ τὸ ἄρθρον λείπει. καὶ
 σαφές ὅτι τὸ σχῆμα ἐξηγήσατο τὸ ἀσύστατον
 τοῦ λόγου· γενικῆς γὰρ οὐσίας οὐκ ἂν ἔλειψε 20
 τὸ ἄρθρον. τὸ μέντοι

οἱ δὲ δύο σκοπέλοι

αὐτὸ μόνον τὴν πτώσιν ἐνήλλαξεν. ἔχει δὲ τὰ
 τῆς συντάξεως ἀπολογίαν τοιαύτην. τὰ ἐπιμε-
 ριζόμενα ἐκ προϋφιστατός ἐστι πλῆθους, ἐν 25
 γνώσει παραλαμβανομένου, εἴ γε τὸ μέρος τῶν
 πρὸς τι καθίστηκε καὶ ἔχει πρὸς τὸ ὄλον τὴν
 ἀπότασιν. ἀνάγκη οὖν ἐστὶ προσγίνεσθαι τὸ

ἀρθρον τῷ ἐμπεριληπτικῷ τοῦ μέρους, ἵνα τὴν
 προϋφειστώσαν γνῶσιν δηλώσῃ. Ἔστι δὲ καὶ
 ἐκ παρεπομένου παραστήσαι ὡς τὰ καλούμενα
 πληθυντικά, ἀδιάκριτα ὄντα τοῦ ἀριθμοῦ,
 προσδιακρίνεται οὐ μόνον κατὰ τὴν πρόσθε- 5
 σιν τῶν ἀριθμῶν — φέρε γὰρ οὕτω φάναι, φί-
 λων πέντε ἐλθόντων, φίλων δέκα ἐλθόν-
 των — ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν τοιαύτην σύνταξιν,
 καὶ εἰ μὴ κυρίῳ ἀριθμῷ, ἀλλ' οὖν γε τῷ ἐπ' ἑ-
 λαττον ἐξαριθμουμένῳ· εἰ γὰρ τὰ ἐπιμεριζό- 10
 μενα ἐλάττονα εἰσι τῶν ὄλων, προφανές ὅτι τὸ
 τῶν φίλων καθέστηκε πλεον τοῦ οἱ μὲν εἰσιν
 ἀγαθοί, οἱ δὲ φαῦλοι. εἰ γοῦν πάλιν τὰ
 τῆς συντάξεώς τις ἀφέλοι, οὐ μᾶλλον τὸ φαῦ-
 λοι ἐλαττόν ἐστι τοῦ φίλων ἢ περ τὸ ἐναντίον. 15

Προφανῶν οὐσῶν τῶν τοιούτων συντάξεων οἰή-
 σονται τινες, καὶ μὴ παραλάβωσι τὸν λόγον,
 42 διασώζειν τὰ τῆς συντάξεως. οὗτοι δὲ ὁμοίον
 τι πείσονται τοῖς ἐκ τριβῆς τὰ σχήματα τῶν 20
 λέξεων παρελιφόσιν, οὐ μὴν ἐκ δυνάμεως τῶν
 κατὰ παράδοσιν τῶν Ἑλλήνων καὶ τῆς συμπα-
 ρεπομένης ἐν αὐτοῖς ἀναλογίας· οἷς παρακο-
 λουθεῖ τὸ εἰ διαμάρτοιεν ἐν τινι σχήματι μὴ
 δύνασθαι διορθοῦν τὸ ἀμάρτημα διὰ τὴν πα- 25
 ρακολουθοῦσαν αὐτοῖς ἀπειρίαν. καθά περ οὖν
 πάμπολλός ἐστιν ἡ εὐχρηστία τῆς κατὰ τὸν
 Ἑλληνισμὸν παραδόσεως, κατορθοῦσα μὲν τὴν

τῶν ποιημάτων ἀνάγνωσιν τὴν τε ἀνὰ χεῖρα
 ὀμιλίαν, καὶ ἔτι ἐπικρίνουσα τὴν παρὰ τοῖς
 ἀρχαίοις θέσιν τῶν ὀνομάτων, τὸν αὐτὸν δὴ τρό-
 πον καὶ ἢ προκειμένη ζήτησις τῆς καταλλιλό-
 τητος τὰ ὅπως δῆποτε διαπεσόντα ἐν λόγῳ κατορ- 5
 θῶσει. ἤδη μέντοι καὶ τινὰ τῶν κατὰ παρά-
 δοσιν οὐ διεσταλμένην ἔχει τὴν προφορὰν, τῶν
 μὲν διασταζόντων εἰ τὸ εἴρηκας Ἑλληνικὸν ἢ περ
 τὸ εἴρηκες διὰ τοῦ ε, ἢ ὡς τινες ἀποφαίνονται,
 Ἑρμεῖ διὰ διφθόγγου, τοῦ λόγου ἀπαιτοῦντος 10
 τὴν διὰ τοῦ η γραφὴν. καὶ φαίνεται ὅτι ἢ τοῦ
 λόγου συνέχεια τὸ ἐν κακίᾳ εἰρημένον παρα-
 τρίψει. τοιοῦτον οὖν πάλιν τι παρακολουθήσει
 κατὰ τῆς προκειμένης τηρήσεως ἀμφιβαλλόμε-
 νων γὰρ τινῶν τὰ τοῦ λόγου ἐγγενόμενα μετὰ 15
 τινος φυσικῆς παρακολουθήσεως ἀποστήσει τὸ
 οὐ δεόν τῆς συντάξεως. Ἄλλως τε ἐδείξαμεν
II ὡς οὐ πάντα γενικὴ τὸ ἄρθρον ἀπαιτεῖ. Εἰ δὲ
 43 ἐν τῇ προκειμένη συντάξει εἴποι τις ὅτι ποιη-
 τικὴ ἄδεια ἐξαιτουμένη ποιεῖ τὸ καὶ πλεονάζειν 20
 καὶ ἐλλείπειν καὶ παραλείπειν τι τῶν τοιούτων,
 τὸ ἀντιπαραπεπηγμένον τοῦ λόγου παραστήσει
 καὶ τὸ λείπον καὶ τὸ πλεονάζον. φέρε γὰρ πάν-
 τα τὰ τῆς τῆς τῆς συντάξεώς τινὰ παρα-
 λαμβάνειν, 25

ἄλλοισιν δὲ ταῦτ' ἐπιτέλλο,

ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε,

ἄλλοι μὲν χαλκῶ,
 ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι θεοί εἰς ἓν
 Ὀλύμπῳ,

ἢ δ' ἄλλους μὲν ἕασεν,
 ἄλλοι μοι δοκίουσι παροίτεροι ἔμμεναι 5
 ἵπποι,

ἄλλος δ' ἠνίοχος ἰνδάλλεται,
 καὶ ἐπ' ἄλλων πλείστων· πότερον ἐλλείπει τῆ
 τῶν ἄρθρων παραδέσει ἢ ἐντελής ἐστι; καὶ πό-
 τερον ἅπαντα τὰ τοιαῦτα ἢ τινα αὐτῶν; οὐχί 10
 οὖν εὐχρηστος ὁ λόγος, ἀναπληρῶν μὲν τὸ λεί-
 πον, οὐ πλεονάζων δὲ ἐν τῷ μὴ δεομένῳ; ἢ
 ἐκεῖνο ἀπόδειξις ἐστὶ, τὸ ἀναμεῖναι τὴν Ζηνο-
 δότου γραφὴν ἐν τῷ

ἄλλοι μὲν ἤα θεοί τε; 15
 καὶ σαφές ὅτι ἐκεῖ πάλιν οὐ προσοίσομεν, ὅπου
 οὐδὲ ὁ Ζηνόδοτος,

ἄλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπιτέλλω.

ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα παρείσθω, παροληκὴν μᾶλ-
 λον παρέχοντα ἢ παράδοσιν πραγμάτων. 20
 Πάντοτε οὖν τὸ ἄλλοι συνέξει τὸ ἄρθρον, ἠνίκα
 τοῦ κατηγορουμένου πλήθους ὅλου ἐστὶν ἐμ-
 44 περιληπτικόν. τὴν τε διαίρεσιν πάλιν μερικὴν
 ποιεῖται οὐ γὰρ τῆδε ἔχον οὐ πάντως ἔξει καὶ
 τὸ ἄρθρον παραλαμβανόμενον. ἐκκείσθω δὲ 25
 ὑποδείγματα τῆς μὲν κατὰ τὸ ἔθος προφορᾶς
 τάδε, οἱ μὲν ἄλλοι Ἕλληνες δασύνουσι
 τὰ ἐν τῇ λέξει φωνήεντα, Αἰολεῖς δὲ

μόνον Ψιλοῦσι· τιῆμα γὰρ τῶν Ἑλλήνων οἱ Αἰολεῖς. καὶ εἰ τῆδ' ἐτις μᾶλλον ἀποφαίνοιτο, οἱ μὲν ἄλλοι Δωριεῖς τιροῦσι τὸ Θ, Λάκωνες δὲ καὶ εἰς Σ μεταβάλλουσι· πάλιν γὰρ ἐμπεριληπτικὸν γέγονε πλήθους, τῶν ὑπο- 5
 τετακμένων Δωριέων. ὁ αὐτὰς λόγος παρακολούθει κατὰ τὴν παροῦσαν ἔφοδον ἐπὶ πάντων τῶν τοιούτων. τοῦ δὲ ἑτέρου, ἄλλοις ἀνθρώποις ὁμίλει, μὴ τοῖς περὶ Τρύφωνα· οὐ γὰρ δὴ γενῶν τὸ ἄλλοι πάντων ἀνθρώπων περι- 10
 ληπτικὸν ἐστίν. ἄλλοι μὲν γὰρ καὶ χαρίζονται ἡμῖν, σὺ δὲ καὶ προσφαιρῆ· ἄλλους ὕβριζε, μὴ ἡμᾶς· οὐδεμία γὰρ ἀνάγκη ἐνθάδε προσνέμειν τὸ ἄρθρον, ὅπου γε καὶ ῥιτὴ ἐστίν ἢ φράσις καὶ εὐπαράδεκτος· ἢ 15
 μέντοι προκειμένη ἀσύνητος, εἰ δίχα τοῦ ἄρθρου λέγοιτο, ἄλλοι μὲν Ἕλληνες δ' ἀσύνουσι τὰ φωνήεντα, Αἰολεῖς δὲ οὐδαμῶς. ταύτη γοῦν τῇ ἐφόδῳ διακρινοῦμεν καὶ τὸ παρὰ τῷ
 ποιητῇ ἐμπεριεκτικὸν καθιστὸς θεῶν καὶ ἀν- 20
 θρώπων, τὸ ἄλλοι· καὶ ἐπιμεριζόμενον εἰς τὸν
 25 Δὲ ἀπαιτήσει τὸ ἄρθρον· οὐ μὴν τὸ

ἄλλοι μοι δοκέουσι παροῖτεροι ἔμμεναι ἵπποι·

οὐ γὰρ τῆδ' ἔχει. τό τ'

25

ἄλλοισιν δὲ ταῦτ' ἐπιτέλλω

οὐ πάντως ἐξ ἀνάγκης παραλήψεται τὸ ἄρθρον· τί γὰρ εἰ οὕτω λέγει, ἐνίοις ἐπίτασσε;

καθὰ περ ἐν τῷ βίῳ φημὲν ἄλλοις προσέρ-
 χου, μὴ ἐμοί, καὶ ἔτι ἄλλους ὑβρίζε, μὴ
 ἐμέ, οὐ τοῦτο προστάσσοντες, ἅπαντας τοὺς
 ἐν ὑποστάσει ὑβρίζειν, τοὺς δὲ ἐπιτηδείους.
 ἐκεῖνό γε μὴν πάλιν ἐλλείπει, 5

ἢ δ' ἄλλους μὲν ἔασε, Θέμισι δὲ καλλι-
 παρήφ

δέκτο δέπας·

ἐμπεριεκτικὸν γὰρ ἐστὶν ἀπάντων τῶν συνευ-
 χαμένων θεῶν. οὐ γε μὴν τὰ τοιαῦτα ἐλλείπει, 10

ἄλλοι μὲν χαλκῶ, ἄλλοι δ' αἰθῶνι σι-
 δήρῳ·

οὔτε γὰρ τῶν πάντων τὸ ἄλλοι νῦν περιεκτι-
 κόν ἐστιν, οὔτε ἐκ τῶν πρότερον ἐπιμερίζεται
 τὸ ἐπιφερόμενον 15

ἄλλοι δ' αἰθῶνι σιδήρῳ·

ἐν ἴσῳ γὰρ ἀριθμῷ σχεδὸν τὰ τῆς συντάξεως
 ἐγένετο. προσκείμεται καὶ τὸ

ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι θεοὶ εἰς ἐν

Ὀλύμπῳ, 20

καθιστάμενον οὕτως· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι θεοὶ
 πάντες, ὅσοι εἰσὶν ἐν Ὀλύμπῳ, πάντες σοί τε ἐ-
 πιπεύθονται διὰ τὴν τοῦ ὅσοι σύνταξιν, καθὼ
 πρόελαβε τὴν ἀρχὴν· δεδείχεται γὰρ ὅτι τῷ
 ἀοριστῶδε ἐμποδίζει τὰς τῶν ἀρθερων πα- 25
 ρεμπτώσεις.

12 Ἐτι πᾶσα δοτικὴ ἐπιθετικοῦ ὀνόματος κα-
 45 τ' ἐπισταλτικὴν σύνταξιν συνέχει τὸ ἀρθερον,

Διονύσιος Τρύφωνι τῷ ἀγαθωτάτῳ
 χαίρειν, τῷ τιμιωτάτῳ· ἀσύνητον γὰρ τὸ
 δίχα τοῦ ἄρθρου λεγόμενον. ἔχει δὲ λόγον ἢ
 συνέχεια τοῦ ἄρθρου τοιοῦτον. ἐν τοῖς κυρίοις
 ὀνόμασι παρεμπίπτει ἢ ὁμωνυμία, ἥς τὸ ἀμ-
 5 φίβολον οὐκ ἀπολύεται δίχα τῆς ἐπιπρεχούσης
 τὰ ὀνόματα ἐπιθετικῆς προσθέσεως, ὡς φαμέν
 Τρύφων ὁ γραμματικός, Δίων ὁ φιλό-
 σοφος, ἢ κατ' ἐθνικὴν σύνταξιν Ἀπολλόδωρος
 ὁ Ἀθηναῖος, Ἀπολλόδωρος ὁ Κυρηναῖος· 10
 καὶ οὕτω τὰ κύρια ὑπεκλύεται τῆς εἰς πλείονα
 πρόσωπα συντεινούσης ἐννοίας. διὸ καὶ τῇ προ-
 κειμένη συντάξει ταῦτὸν ἐνεχώρησεν. ἔνθεν καὶ
 ὁ Μενέλαος μεταπεμπόμενος τὸν Αἴαντα οὐκ
 ἀπιθάνως διὰ δύο ἐπιθέτων τὸν Αἴαντα τῆς 15
 ὁμωνυμίας ἀπέλυσεν ἐν τῷ

ἀλλά περ οἷος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκι-
 μος Αἴας,

καὶ ἐν ἑτέροις

Αἴας δ' ὁ μέγας αἶεν ἐφ' Ἑκτορι. 20

Σαφὲς δ' ὅτι καὶ ἡ προκειμένη σύνταξις καὶ εὐ-
 φημότερα τὰ ἐπιθετικά ἀπαιτεῖ ἕνεκα τοῦ διὰ
 φιλοφροσύνην παραλαμβανομένου ῥήματος, λέγω
 τοῦ χαίρειν, περὶ οὗ τῆς συντάξεως καὶ ὅλως
 τὰ τῆς συνεπέας κατὰ τὸ δέον εἰρήσεται. ἀλλ' ὡς 25
 47 πάλιν τὰ ἐπιθετικά τῶν ὀνομάτων διὰ πλείο-
 νος ὕλης χωρεῖ, προὔπτον· ἢ οὖν καὶ τὸ τοιοῦτον
 ἀποστή τῆς συντάξεως, ἀναγκαίως προστίθεται

τὸ ἄρθρον, σημαῖνον ἔσθ' ὅτε καὶ μοναδικὴν ἀναφο-
 ράν, καθὼς καὶ ἐν τοῖς προκειμένοις ἀπεδείξα-
 μεν. Ἔστι καὶ οὕτω φάναι. τὰ ἄρθρα ἔσθ' ὅ-
 τε προστιθέμενα ἰδιότητα ὀνόματος παρίστι-
 σιν· οὔτω γὰρ τὸ ἐκ Δήλου τὸ πλοῖον εἰς 5
 Ἀθήνας παραγενόμενον κατέπλευσεν εἶ-
 χε τὴν συνέχαιαν τοῦ ἄρθρου ἐν τῷ τὸ πλοῖον
 κατέπλευσε, καθὼ καὶ [ὡς] τὸ ὁ ποιητὴς ὑπα-
 γορεύει τὸν Ὀμηρον. δεόντως ἄρα καὶ κατὰ τὸ
 τοιοῦτον ἢ πρόσθεσις ἔστι τοῦ ἄρθρου, συν- 10
 διάζουσα τὸ ἐπιθετικὸν τῷ κυρίῳ ὀνόματι.

13. Ὑπὸ τὸν αὐτὸν λόγον πίπτει καὶ ἡ τοιαύτη
 σύνταξις, βασιλεὺς Μακεδόνων Φίλιπ-
 πος Ἀθηναίων τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ
 χαίρειν. ἔστι γὰρ τὸ συμφραζόμενον τοιοῦτον, 15
 Ἀθηναίοις χαίρειν· καπειδὴ οὐχ ἅπασι
 ταῦτ' ἀπέπετο — ἦσαν γὰρ οἱ μὲν δημόται,
 οἱ δὲ βουλευταί —, εἶδετο δὲ τοῦ διαστέλλοντος
 ἐπιθέτου ἢ ἐπισταλτικῆς σύνταξις, ἀπεμέρισε
 τοὺς μὲν βουλευτάς διὰ τὸ τῇ βουλῇ, τοὺς δὲ 20
 δημότας διὰ τὸ τῷ δήμῳ, ὥστε πᾶν τὸ συμ-
 φραζόμενον εἶναι τοῖς βουλευταῖς καὶ τοῖς δη-
 48 μόταις. καὶ σαφές ὅτι τὴν τοιαύτην ἀθροιστικὴν
 ἀπηνέγκαστο τὰ ἀθροιστικὰ ὀνόματα, ἃ περ
 ἐνικῶς μὲν λέγεται, πληθυντικῶς δὲ νοεῖται. 25
 καὶ διὰ τοῦτο εὐμαρὲς τὸ
 ἀγρόμενοι πᾶς δῆμος·
 πρὸς τὸ ὑπακούμενον τὸ σχῆμα ὑπήκουσεν.

Ἐδείχθη ἄρα ὡς κατιναγκασμένη ἐστὶν ἡ σύνταξις τοῦ ἄρθρου καὶ τῷ τῆ βουλῆ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν.

14 Κακείνω δ' ἐπιστατέον, τί δή ποτε οὐκ ἐν ἄλλῃ πτώσει προσεχώρει τὰ τῆς συντάξεως, 5 καὶ μάλιστα γε τῆ δοτικῆ, ἧς ἐστὶ σύνταξις, μόνῃ δὲ τῆ γενικῆ. ἢ ὅτι τὰ ἐπιμεριζόμενα, μέρη ὄντα τοῦ ὅλου ἀθροίσματος, κτητικὴν σύνταξιν ἀπῆται, δι' ἄλλης δὲ πτώσεως οὐκ ἐμφανίζεται κτῆσις ἢ διὰ μόνης γενικῆς. 10

Καὶ τσαῦτα περὶ τῶν αἰὶ συνυπαρχόντων ἄρθρων τοῖς πτωτικοῖς. ἐξῆς χωριτέον καὶ ἐπὶ τὰ ἀδυνατοῦντα μόρια τὴν σύνταξιν τῶν ἄρθρων παραδέξασθαι.

15 Ἀνεπίκτον τὸ ἀλλήλων εἰς ἄρθρου παρά- 15 θεσιν. καὶ προφάνες ἐστὶν ἐκ τῆς παρά πᾶσι χρήσεως καὶ τοῦ συμπαραπομένου λόγου. μετὰ ῥήματος γὰρ διαβατικὴν προσώπων διάθεσιν σημαίνει,

ἀλλήλους τρώσιτε, 20

ἀλλήλους δ' ἐλήϊσαν,

49 ἀλλήλων ἀλεείνοντες βέλεα στονόεντα.

αἱ δὲ τοιαῦται συντάξεις ἐν ὀρθῇ καὶ πλαγίᾳ πτώσει νοοῦνται, ἐστὶ δὲ τὸ προκείμενον ὄνομα ἐν ὀρθῇ καὶ πλαγίᾳ· ἄλλοι γὰρ ἄλλων καὶ 25 ἄλλοι ἄλλοις καὶ ἄλλοι ἄλλους. ὅποτέρᾳ οὖν πτώσει ἐπὶ ἀν προσέλθῃ τὸ ἄρθρον, ἀκαταλληλότητα παρέξει. εἰ γὰρ τῆ λεγομένη ὀρθῆ, τὸ

ἐγκείμενον τῆς πλαγίας οὐ παραδέξεται· καὶ εἰ τῷ τῆς πλαγίας, τὸ ἐγκείμενον τῆς ὀρθῆς ἀντικείμεται· ἐπὶ γὰρ ὀνόματι δύο προτακτικὰ ἄρθρα συντάττεσθαι ἀμήχανον. καὶ οὕτως ἀνέφικτος ἢ σύνταξις ἐγένετο. 5

- 16 Ὅμοίως ἀνέφικτον τὸ ἄρθρον πρὸς σύνταξιν τὴν τοῦ ἀμφοτέρου, καὶ τῆς χρήσεως τὸ τοιοῦτον ἀπαγορευούσης καὶ τοῦ συμπαραπομένου λόγου. ἐξ οὗ δέικνυται ὡς οὐ ταυτόν ἐστι τῷ δύο τὸ ἀμφοτέροι, εἰ γε κατὰ τὸν δέοντα 10 λόγον τῷ δύο καὶ τὸ ἄρθρον προστίθεται, καθὸ καὶ τοῖς ἐξῆς ἀπασιν ἀριθμοῖς, οὐ μὴν τῷ προκειμένῳ μορίῳ. ἔστι δὲ αἰτία ἡδε. ἐπὶ δυάδος ἐγνωσμένης τὸ ἀμφοτέροι παραλαμβάνεται ἔστιν οὖν φάναι δύο ἄνθρωποι τρέχουσιν, 15 ὡς ἂν τοῦ δύο πρώτην γνῶσιν τὴν κατὰ τῶν ἀνθρώπων ὑπαγορεύοντος, τοῦ δὲ ἀμφοτέροι δηλοῦντος τὴν πάλαι γνῶσιν. ἔνθεν οὐδὲ ἔστι 20 πρὸςθεῖναι μετὰ τὴν τοῦ δύο σύνταξιν πρὸ τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἄρθρον, δύο οἱ ἄνθρωποι τρέχουσι· πρώτη γὰρ ἦν ἀφήγησις, ἢ δὲ πρὸςθεσις τοῦ ἄρθρου ἐδείχθη ἀναπολοῦσα τὰ προδηλωμένα. μετὰ μέντοι τὸ ἀμφοτέροι, ἀμφοτέροι οἱ ἄνθρωποι τρέχουσιν, ἀμφοτέροι οἱ φίλοι τρέχουσι· πρόγνωστο 25 γὰρ ἢ τοῦ ἀμφοτέροι δυάς, καὶ διὰ τοῦτο εὐέφικτος ἢ τοῦ ἄρθρου παράθεσις· ἀναποληθεῖσα γοῦν ἢ τοῦ δύο σύνταξις δεκτικὴ γίνεται

τοῦ ἄρθρου, οἱ δύο ἄνθρωποι τρέχουσι.
 προὔπτον οὖν ὅτι ἢ τοῦ ἀμφοτέροι σύνταξις,
 τὸ εὐχριστόν τοῦ ἄρθρου ὑπαγορεύουσα, ὡς
 περισσὴν τὴν τούτου σύνταξιν ἀπεώσατο.
 τὸ γὰρ

5

ἀμφοτέροι μέμασαν πολεμίζειν ἠδὲ μά-
 χεσθαι

κατηγορεῖ τῶν ἐγνωσμένων διὰ τῶν προκειμέ-
 νων λόγων, λέγω δὲ Ἐκτορος καὶ Ἀλεξάνδρου,
 ἐξέσσυτο φαίδιμος Ἐκτωρ

10

καὶ

τῶ δ' ἀμ' Ἀλέξανδρος κί' ἀδελφεός.

Οὐ λέληθέ με κλιτικὴ τῶν ῥημάτων σύν-
 ταξις παραδεχομένη μετὰ τοῦ ἀμφοτέροι τὰ
 συνόντα ὀνόματα χωρὶς ἄρθρου, ἀμφοτέροι 15
 φίλοι εἰσίν, ἀμφοτέροι ἄνθρωποί εἰσιν,
 ἀμφοτέροι γραμματικοὶ ὃν ομᾶζονται,
 καθὸ ὑπέκειτο μὲν τις δυὰς ἢ τοῦ ἀμφοτέροι,
 τὸ δ' ἐπιγεγενημένον ταύτῃ ἢ ὑπαρκτικὴ σύντα-
 ξις ἀφηγείται, ὡς ἐν τοῖς ἐξῆς τὸ τοιοῦτον ἀκρι- 20
 βέστερον ἀποδοθήσεται.

17 Μετὰ μέντοι τὰς εἰρημένας συντάξεις τῶν
 5: ἄρθρων ἀκολούθως σκεπτέον, εἰ καὶ αἱ κλη-
 τικαὶ τῶν ὀνομάτων κατὰ τὴν κοινὴν δόξαν δε-
 κτικάι εἰσιν ἄρθρων. διαστολὴν γὰρ ἐξ αὐτῶν 25
 φασὶ γίνεσθαι τῶν συνεμπιπτουσῶν εὐθειῶν
 τε καὶ κλητικῶν, ὁ Θεῶν-ᾧ Θεῶν, ὁ Ἐλικῶν-ᾧ
 Ἐλικῶν· εἰ γοῦν καὶ αἱ φωναὶ ἐναλλαγείησαν

τῶν ὀνομάτων κατὰ τι ἔθνικόν ἔθος, πάλιν ἢ
 παράθεσις τοῦ ἄρθρου τὸ σχῆμα διλέγξει.
 κλητικῆς μὲν γὰρ ἔστι τὸ Θύεστα· ἀλλ' ὀπι-
 νίκα προσλαμβάνει τὸ ὀ ἄρθρον, τὸ τινικαῦτα
 συντάξεως τῆς κατ' εὐθείαν τυγχάνει, 5

αὐτὰρ ὁ αὐτε Θύεστ' Ἀγαμέμνονι λείπε
 καὶ εἰ εὐθείας εἴη, πάλιν ἢ παράθεσις τοῦ ἄρ-
 θρου κλητικὴν σύνταξιν ἀποτελεῖ,
 ὧ φίλτατ' Αἴας.

καὶ ἔτι 10

ὧ φίλος, οὐ σέ γ' ἔολπα.

διστάζεται τὸ παρά Μενάνδρῳ

ὧ Λάχης Λάχης,

πότερον ἐν σχήματι ἔστι τῷ προκειμένῳ, ἢ δεόν-
 τως μετὰ τοῦ ἄρθρου καὶ τὴν πτώσιν ἔχει τῆς 15
 κλητικῆς. ἔστιν εἰς τὸ τοιοῦτο πάμπολλα πα-
 ραθέσθαι.

18 Ὁ μὲν οὖν Τρύφων ἐκ τῶν παρεπομένων τῇ
 φωνῇ, ὡς ἔστι κατὰ πολὺ ἀφεστῶσα τῆς ἀκο-
 λουθίας τῶν ἄρθρων, περιγράφει τὸ μόριον τῆς 20
 τούτων ἰδέας. ἀλλὰ καὶ ἔτι διὰ τῆς ἐννοίας, ἐν
 52 οἷς τὰ μὲν ἄλλα ἄρθρα τὴν ἐν τρίτοις προσώ-
 ποις σύνταξιν ἀνεδέχετο, τὸ δὲ ὧ τὴν ἐν δευ-
 τέροις. Ἄ περ πάλιν ἀνασκευάζει, εἰς τὸ κοινὸν
 τῆς δόξης προαγόμενος. καὶ πρὸς μὲν τὸν ἀπὸ 25
 τῆς φωνῆς λόγον φησὶ μὴ δεῖν τὰ ἄρθρα ἐν
 ἀκολουθία εἶναι, καθότι καὶ ἄλλα πολλὰ ἀνα-
 κολουθα κατὰ πτώσεις καὶ τὰ συνόντα γένη

οὐκ εὐλογόν τε ἠγεῖται μιᾷ φωνῇ κεκλίνθαι τῶν ἄρθρων, ἵνα μὴ ἐν μιᾷ λέξει μέρος λόγου καταχωρίζηται. πρὸς δὲ τὸν ἀπὸ τῆς ἐννοίας λόγον, ὡς οὐκ ἐν τρίτῳ προσώπῳ καταγίνεται τὸ ᾧ, ἐκεῖνό φησιν, ὡς οὐδὲ ἢ κλιτικὴ ὄνομα 5 εἴη, ἐπειδὴ πρὸς δεύτερον πρόσωπον, τῶν ἄλλων πτώσεων τὴν ἐν τρίτοισι προσώποις σύνταξιν ποιουμένων, καὶ εἰ ἀπεμφαῖνον τὸ τὴν κλιτικὴν ὄνομα μὴ παραδέχεται, ἀπεμφαῖνον ἄρα καὶ τὸ τῆς κλιτικῆς ἄρθρον μὴ φάναι ἄρ- 10 θρον, ὅτι σύνταξιν τὴν πρὸς τὸ δεύτερον πρόσωπον ποιεῖται.

19 Ἄλλ' ἔστι καὶ πρὸς ταῦτα φάναι, ὡς τὸ πρῶτον οὐκ ἀληθεύει τὸ μὴ ἐν ἀκολουθίᾳ εἶναι τὰ ἄρθρα· ἐν γὰρ τῇ δευτέρῃ ἀκολουθίᾳ 15 καταγίνεται, αὐτὸ μόνον τῆς εὐθείας ἐμπαθοῦς γενομένης. ἀλλ' ὅτι ὀφείλει καὶ ἐν ἀκολουθίᾳ εἶναι, δῆλον ἐκ τοῦ ἐνηρτηῖσθαι αὐτὸ τοῖς κατὰ 53 ἀκολουθίαν πτωτικοῖς, καὶ ἕνεκα τούτου συνελεύεται τῇ τούτων ἀκολουθίᾳ κλίσει· ἐπεὶ 20 πῶς ἂν ἄρθρον γένοιτο; ἀλλ' οὐδ' ἐκεῖνό ἐστιν ἀναγκαστικὸν τοῦ πάντως ἐν θέμασιν αὐτὸ καταγῆσθαι, ἵνα μὴ διὰ μιᾶς λέξεως ἀκολουθου μέρος λόγου καταχωρίζηται, τῷ μὴ ἐν πλήθει λέξεων τὰ μέρη τοῦ λόγου διακεκρίνθαι, ἐν 25 δ' ἐννοία ἰδίᾳ. Ἄλλ' εἰ καὶ τὸ τοιοῦτόν τις μὴ δόξῃ, τὸ ἐν ἀκολουθίᾳ εἶναι τὰ ἄρθρα, καθὸ καὶ μέρη λόγου ὄντα ἀνακόλουθα, οὐ μὴν

διαφεύγοντα τὸν μερισμὸν τῆς ἐννοίας ὑπὸ τὴν
 αὐτὴν ἰδέαν τοῦ μερισμοῦ παραλαμβάνεται —
 εἴ γε τὸ ἐγὼ τοῦ νῶϊ δέεστικε κατὰ πολὺ, καὶ
 ἔτι τὸ ἡμεῖς, καὶ μενούσης τῆς ἐννοίας μένει ἡ
 ταυτότης τοῦ μερισμοῦ — , ἐκεῖνό γε ἀληθεύει, 5
 ὡς τὰ ἐκτὸς γινόμενα τῆς ἰδίας ἐννοίας, καὶ
 πάνυ τῆς δεούσης ἀκολουθίας ἔχηται κατὰ
 φωνήν, ὡς ἔχει τὰ τῆς ὁμοφωνίας, οὐκ εἰς τὸν
 αὐτὸν μερισμὸν καταλήψεται. πῶς οὖν οὐ μᾶλ-
 λον περιγραφίσεται τοῦ εἶναι ἄρθρον τὸ ᾧ, 10
 ἀπονεῦσαν καὶ τὴν ἀκολουθίαν τῶν φωνῶν κα-
 τὰ πάντα τρόπον καὶ ἔτι τὴν ἐννοίαν τοῦ ἄρ-
 θρου; ὑποτεμνέσθω δὲ ὁ λόγος εἰς τὸ τοιοῦ-
 τον, ὡς οὔτε παρὰ τὸ ἀκόλουθον τῶν φωνῶν
 οὔτε μὴν παρὰ τὸ ἀνακόλουθον τὰ τοῦ λόγου 15
 καταστήσεται μέρος, ὡς δὲ πρόκειται, ἐκ τῆς
 παρεπομένης ιδιότητος. Φησὶ γοῦν ὁ Τρύφων,
 καθότι ἡ κλιτικὴ ὄνομα, καὶ δεύτερον πρόσω-
 54 πον ἦ, καὶ τὸ ᾧ ἄρθρον ἐστὶ συνοδεῦον τῆ συ-
 νηρημένη κλιτικῇ. ἀλλὰ τὸ μὲν ὄνομα διασώ- 20
 ζει τὸ ἴδιον κατὰ πᾶσαν πτώσιν, εἴ γε οὐκ
 ἴδιον αὐτῷ παρέπεται τὸ κατὰ πρόσωπα ἐγ-
 γίνεσθαι, ὅπου γε καὶ ἐν πρώτῳ καὶ δευτέρῳ
 παραλαμβάνεται, εἰμὶ Ὀδυσσεύς, καὶ ἐπὶ
 δευτέρου προσώπου Ὀδυσσεύς εἶ. συνοῦσαν 25
 γὰρ ἔχει τὴν ἰδίαν ποιότητα. ἢ γε μὴν τοῦ
 ἄρθρου παράθεσις ἐν ἰδίῳμα ἔχει τὴν τῶν
 τρίτων προσώπων ἀναπόλησιν, ἐναντιώτατον

δέχει

δέχει τὸ ὑπ' ὄψιν παραλαμβανόμενον πρόσω-
 πον, ὅπου γε καὶ τὸ ἐμός ἐστι, προσλαμβάν-
 νον τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ τρίτον πρόσωπον, οὐκέτι
 προσλαμβάνει ἐν τῷ ἐμός εἰ διὰ τὴν πρὸς τὸ
 δεύτερον πρόσωπον σύνταξιν. εἰ περ οὖν ταυτό⁵
 μόριον παρὰ τὸ διάφορον πρόσωπον καὶ ἄρ-
 θρον προσλαμβάνει καὶ οὐ προσλαμβάνει, πῶς
 οὐ μᾶλλον καὶ τὸ τῆ φωνῆ παραλλάξαν ἐπ-
 στήσεται τῆς τοῦ ἄρθρου παραθέσεως, μάλι-
 στά γε τῆς φωνῆς ἐνδειξαμένης διὰ τῆς πᾶμ-¹⁰
 παν ἀκολουθίας τὸ ἀκοινώητον τῶν ἄρθρων;
 ζητούσης ἄρα τῆς κλητικῆς δεύτερον πρόσωπον,
 περισσὸν ζητεῖν εἰ τὸ ᾧ ἄρθρον ἐστί. Πῶς οὖν
 κατελέχθη πρὸς πάντων; φαίνν ἂν συνευδρο-
 μῆ τῶν ἄλλων πτώσεων, ἐπεὶ τὰ ταύταις συ-¹⁵
 νιδιάσαντα ἄρθρα ἐκαλεῖτο, ᾧ λόγῳ συλλαβαὶ
 καὶ αἱ μονογράμματοι· ἦν δὲ ἴδιον κλητικῆς
 τὸ ᾧ.

20 Οὐ παρίλκον δ' ἐστὶ καὶ διὰ τῆς φωνῆς
⁶⁵ παραστῆσαι τὸ ἀκόλουθον τῶν ἄλλων ὡς πρὸς²⁰
 τὴν ἀντιπαράθεσιν τοῦ ᾧ. Τὸ μὲν τῆς εὐθείας
 ὁ, ἀποβαλὸν τὸ τ, ἀναγκαίως καὶ ἕτερον πά-
 ρος ἀνεδέξατο, λέγω τὴν ἀποβολὴν τοῦ σ·
 ἔμελλε γὰρ ταυτό γίνεσθαι τῷ ὑποτακτικῷ,
 οὐ τὰ τῆς συντάξεως οὐ ταῦτα ἀπαιτεῖ τῷ²⁵
 προτακτικῷ, ὡς δεδείξεται ἐν τῷ περὶ ὑπο-
 τακτικῶν, καὶ ἐντεῦθεν ἔμελλε τὰ τοῦ λόγου
 ἀκαταλληλότερα φαίνεσθαι. ὅτι γὰρ καὶ τὸ σ

λείπει, σαφές ἐκ τοῦ τὴν αὐτὴν εἶναι κατάλι-
 ξιν προτακτικῶν καὶ ὑποτακτικῶν· ἔστι δὲ τὸ
 ὑποτακτικὸν ὅς, καθότι καὶ ἐπὶ τοῦ οὐ καὶ
 τοῦ, καὶ ῥ καὶ τῷ, καὶ ὄν καὶ τόν. σαφές καὶ
 τοῦ πληθυντιδοῦ· τῶν γὰρ εἰς οἱ πληθυντι- 5
 κῶν τὰ ἐνικὰ εἰς ος, καὶ ἐκ συνηρημένων ἢ, ὡς
 ἐπὶ τοῦ χρυσοῦς καὶ τῶν ὁμοίων. συμφανές δὲ
 καὶ τῶν πλαγίων πτώσεων, εἴ γε ἄπαται αἱ
 τοιαῦται τῶν εἰς ος εὐθειῶν εἰσί. καὶ ἔτι ἡ Θεσ-
 σαλικὴ διαίρεσις κατὰ γενικὴν, λέγω ἐπὶ τῆς 10
 τοῖο, ὡς καλοῖο. Φηλυκοῦ τε τοῦ ἦ· πάλιν γὰρ
 τοῖς εἰς ος λήγουσι τὸ τοιοῦτον γένος παράκει-
 ται· οὐ γὰρ εἰς ἦ ἔληξεν, εἰ μὴ συντάξεως εἴ-
 χητο τῆς τοῦ τ, καθότι καὶ τῷ νοητός τὸ
 21 νοιτὴ παράκειται. Ἴδου καὶ τὸ λείπον τ ἀνεπλή- 15
 26 ρωσε τὸ Δώριον ἔθος, τοὶ ἄνθρωποι, τὰ
 γυναῖκες, οὐκ ἀπιθάτως· ἡ γὰρ διάλεκτος
 κατάπυκνος ἐπὶ τὴν τοῦ τ χρεῖσιν, προτί, λέ-
 γοντι, φαντί, πέρυτι, τύ, ἄλλα μυρία· εἰ γὰρ
 ἐκ μεταπτώσεώς ἐστι τὰ τῆς χρήσεως, πολλῶ 20
 μᾶλλον ἐφελκύσεται τὸ λείπον. σαφές καὶ τοῦ
 πνεύματος· οὐ γὰρ ἄλλως δασύνεται τὰ ἄρθρα,
 εἰ μὴ ἀποβάλοι τὸ τ. ἔστι πιστώτασθαι καὶ
 τοῦ οὐδετέρου, ἀρξαμένου μὲν ἀπὸ τοῦ τ, λή-
 ξαντος δὲ εἰς ὀ, οὐ καθὸ ἀπήτει ὁ παρασχη- 25
 ματισμὸς τῶν εἰς ος λιγόντων ἀρσενικῶν. καὶ
 φαίνεται ὅτι εἰς ἐμφάνισμὸν τοῦ συγκεχυμένου
 γένους κατὰ τὰς τοιαύτας αἰτιατικὰς τὸ πάθος

οὐκ ἀπίθανον ἐγένετο· αἱ γοῦν ἀντωνυμῖαι, οὐ
 βοήθουμαι τῇ τοῦ ἄρθρου παραθέσει, ἐμι-
 μήσαντο κατὰ τὸ οὐδέτερον τὸ λῆγον τοῦ ἄρ-
 θρου, ἐκεῖνο, τοῦτο, καὶ κατὰ συνεκδρομὴν τού-
 των, ὅτε φαμὲν αὐτό. ἀναλογώτερον οὖν ὁ Ἀτ- 5
 τικός, ἀποδοὺς τὸ ἄρθρον τῇ ἀντωνυμίᾳ, ἀνε-
 πλήρου τὸ εἰς παρολκὴν πάθους παραλαμβα-
 νόμενον ἢ ἐν τῷ ταύτῳ.

Ἔστιν οὖν ἐκεῖνο φάναι, ὅτι δι' ὅσων συνά-
 γεται λόγων ἡ ἀκολουθία τῶν ἄρθρων, διὰ το- 10
 σούτων ἀντιστατεῖ ἡ τοῦ ᾧ φωνή. εἰ αἱ κλίσεις
 τῶν ἄρθρων μιμοῦνται τὴν ἐν τοῖς ὀνόμασι κλί-
 σιν, κλιτικὴ δ' οὐδέποτε πλείονι χρόνῳ χρῆται
 57 εὐθείας, πῶς τὸ ᾧ πλεῖόν ἐστι τοῦ ὁ; τί γὰρ
 μᾶλλον οὐκ εἰς ἔ ἐληξεν ὡς πρὸς ἀκολουθίαν 15
 γενικῆς τῆς τοῦ καὶ αἰτιατικῆς τῆς τόν; καὶ ἐν
 θηλυκοῖς δὲ διὰ τί οὐχ ὁμοφωνεῖ ἡ εὐθεῖα τῇ
 κλιτικῇ; καὶ ἔτι ἐν οὐδετέροις πῶς οὐ κατὰ τὴν
 πληθυντικὴν προφορὰν αἱ εὐθεῖαι ταῖς κλιτι-
 καῖς ὁμοφωνοῦσιν, ὃ περ ἐστὶν ἐπὶ παντός 20
 πτωτικοῦ παραδέξασθαι τοῦ συνέχοντος κλι-
 τικὴν; πῶς δασυνομένων τῶν δίχα τοῦ τ ἐκ-
 σερμένων ἄρθρων αὐτὸ ψιλοῦται; πῶς δ' οὐχ
 ὁμοτονεῖ ταῖς εὐθείαις; οὐ γὰρ ἀέφικτον τὸ ᾧ
 εἰς ὀξείαν τάσιν, καθότι ἔναι τῶν συλλαβῶν. 25
 τί δέ, εἰ περισπᾶται, οὐκ ἐνεκλίθη κατὰ τὰς
 Αἰολικὰς ἀναγνώσεις ὑπ' Ἀριστάρχου, καθὸ
 καὶ τὰ ἄλλα τῶν περισπωμένων ἄρθρων; ἢ ἐν

ὑπονοία καὶ αὐτὸς οὐκ εἶχε τὸ μόριον. διὰ τί
 οὐκ ἀπὸ τοῦ τ ἤρξατο ὡς τὰ ἄλλα τῶν προ-
 τακτικῶν; οὐ γὰρ ἀφορμὴ τῆς ἀποβολῆς τοῦ τ,
 διότι ὑποτακτικὸν οὐκ ἔχει ἢ καθεὶς οὐδὲ προ-
 τακτικὸν ἄρθρον ἐστί. Πρὸς τὴν συνέμπτωσιν 5
 τῶν γενῶν, φησὶ Τρύφων, μηδὲ τὸ τῶν ἄρ-
 θρον χρῆ παραδέχεσθαι, ὅτι τριγενές· εἰ δὲ τὸ
 τῶν ἄρθρον, καὶ τὸ ὦ ἄρθρον, τὴν αὐτὴν συ-
 νέμπτωσιν παραδεξάμενον. Ληρῶδες δὲ τὸ τοι-
 οῦτον. πάνυ γὰρ ἄρθρον τὸ τῶν διὰ τὴν συνέμ- 10
 58 πτωσιν, εἰ γε συναπήχθη τῷ πρὸς ὃ ἤρτηται
 μεμίμηται γὰρ τὴν φίλων, μέσων, καλῶν. καὶ
 σχεδὸν πᾶσα συνέμπτωσις γένους μίμημά ἐ-
 στί· ὀνοματικῆς συνέμπτώσεως κατὰ γένη, καὶ
 ἐν σχήματι καταγίνηται, ὡς ἐν τῷ μὰ τῷ θεῷ· 15
 ὁμοιον γὰρ ἐστί τῷ τῷ καλυψαμένῳ· καὶ το-
 σούτῳ μαλλον ἐπιτέταται τὸ ἄρθρα εἶναι. καὶ
 εἰ τὸ τοιοῦτον ἀληθές, κατὰ πολὺ διώκεται τὸ
 ὦ, κατὰ μηδένα τρόπον συνέμπτωσιν ὀνοματι-
 κὴν ἀναδεδεγμένον. Τὰ μετὰ διαφόρου ἀρι- 20
 θμοῦ καὶ διαφόρου γένους συμφερόμενα ἄρθρα
 μὲν οὐ ποτ' ἐστίν, ἀκλιτα δὲ μόρια, σύνδε-
 σμοι, ἐπιρρήματα, προθέσεις. καὶ σαφές ὅτι ἐν
 ὦ οὐ σύνδεσμος, οὐ πρόθεσις, ἐν τούτῳ ἐπιρρη-
 μα κλιτικὸν ἀκλιτον. Ἄλλὰ διὰ τί συμφέρε- 25
 ται ὀνόματι; ὅτι κλιτικὸν ἐπίφθεγμα, ὡς
 τὰ ὀμοτικά, λέγω τὸ νή, μὰ, τῆ αἰτιατι-
 κῆ πτώσει, καὶ οὐ πάντως ἄρθρα. ὦν καὶ ἡ

σύνταξις ἐπὶ τὰ συγκεχυμένα τοῦ ᾧ συντείνει
παντὶ γὰρ ἀριθμῷ συμφέρεται, παντὶ γένοι.
δείξομέν τε ὡς καὶ σύνδεσμοι ἐπὶ πτώσεις φέ-
ρονται διάφορους, ἕνεκεν Ἀπολλωνίου, ἕνε-
κεν Διονυσίου,

5

εἶνεκ' ἐμῆς ἐριδος καὶ Ἀλεξάνδρου.

καὶ οὐ τοῦτο τὸ ἐξαίρετον τῆς πτώσεως, ἀλλ' ὅτι
ἐπιδείχεται τὸν ἕνεκα σύνδεσμον. οὐκ ἄρα παρὰ
τὰς ἐξαιρέτους συντάξεις ἀποστήσεται τὰ μό-
ρια τῆς ἐνοίας.

10

22 Ὁμοίως δὲ καὶ τὰ πειστικά ὀνόματα ἀπα-
50 ράδεκτά ἐστι τῆς τῶν ἀρθρων παραθέσεως, ἐπεὶ
ἂ μὲν ἐμφανίζει πρόσωπον προδεδηλωμένον, ἂ
δὲ ἐν ἀγνοίᾳ καθέστηκεν πρόσωπου, καθὰ περ
καὶ ἐν τοῖς προκειμένοις ἐδείχθη.

15

23 Οὐχὶ οὖν οἰήσεται τις ἐν τῷ ὁποῖος ἀρθρον
εἶναι τὸ ὄ, ἐκ τε τῆς φωνῆς, καθὸ δασύνεται
οὐ δυναμένου τοῦ ὄ δασύνεσθαι πρὸ τοῦ π,
καὶ καθὸ ἐπὶ τι ἀναφέρεται πρόσωπον ἢ σύν-
ταξις αὐτοῦ ἐν τῷ ὁποῖός ἐστι Θεών, τοι- 20
οὔτός ἐστι καὶ Τρύφων; Ἀλλ' ἐστὶ γε πρὸς
τὸ τοιοῦτον φάναι ὅτι οὐ τῷ ποῖος τὰ ὄ προς-
ἦλθεν, ἀλλ' ἐστὶν ἀπλοῦν ἐν μέρος λόγου τὸ
ὁποῖος, σημαῖνον οὐ τὴν ἐν τοῖς ἀρθροῖς ἀνα-
φορὰν, ὡς φάμεν ὁ ἀνθρωπος παρεγένετο, 25
ὁ ἵππος ἔδραμεν. ἐπὶ τινι γὰρ ἐγνωσμένῳ
κατὰ τὴν ἰδίαν ποιότητα τὸ τοιοῦτον παρα-
λαμβάνεται ἢ γε μὴν διὰ τοῦ ὁποῖος ἀναπό-

λισις ὁμοιωματικὴν ἀνταπόδοσιν ζητεῖ, κατὰ
 περ ἐπὶ τοῦ οἴος. ταῦτὸ παρακολουθεῖ κατὰ
 τοῦ ὄσος καὶ ἡλίος· οὐ γὰρ δὴ γε κατὰ τού-
 60 των ἄρθρων ἐννοιά τις ἐστίν. ἀδιαφόρως οὖν πάλιν
 τὰ ἀνταποδιδόμενα τὰ αὐτ' ἐστὶ τοῖς ἀπὸ 5
 τοῦ ὀ καὶ π ἀρχομένοις· καὶ γὰρ οὕτω φημέν,
 οἴος ἐστὶ Τρύφων, τοιοῦτός ἐστι καὶ
 Θέων. τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ ὄσος καὶ ὀπόσος καὶ
 τῶν ὁμοίων. Καὶ τὰ παρεπόμενα δὲ γένη καὶ
 ἔτι αἱ πτώσεις καὶ οἱ ἀριθμοὶ ἐμφανῶς ἐνδεί- 10
 κνυνται τὸ μὴ τὰ τοιαῦτα ἄρθρα εἶναι. συγκλί-
 νεται γὰρ τοῖς πτωτικοῖς τὰ ἄρθρα· πῶς οὖν
 ὀποίου καὶ ὀποῖω καὶ ὀποῖον; κατὰ γένος ἀμεί-
 βεται ὁ ἵππος καὶ ἡ ἵππος· πῶς οὖν ὀποῖος
 καὶ ὀποῖα; τοῖς μὲν γὰρ ὀνόμασιν ἐστ' ὅτε καὶ 15
 τὸ γένος ἐπικοινωνεῖ, οὐ μὲν τοῖς ἄρθροις. φα-
 μὲν οἱ ἵπποι καὶ τοὺς ἵππους, συμπληθύνον-
 τες τῷ ὀνόματι τὸ ἄρθρον· πῶς οὖν φημέν
 ὀπόσοι, ὀπόσοις; Ἄλλ' οὐδ' ἂν ἐν συνθέσει τις
 ὑπολάβοι τὸ ἄρθρον, καθὸ τὰ ἄρθρα οὐ συν- 20
 τίθεται. ἀλλ' εἰ καὶ συνετίθετο, ἐπὶ τῆς τοι-
 αύτης συνθέσεως ἀδυνατεῖ, εἰ γε ἐδείξαμεν τὰ
 πύσματα μαχόμενα τῇ τῶν ἄρθρων ἐννοία.
 ἐστὶ καὶ τῆς φωνῆς παραστήσασθαι. τὰ τε
 γὰρ παροξυνόμενα ἢ προπερισπώμενα σύνθε- 25
 σιν ἀναδιξάμενα προπαροξύνεται, κοῦρος ἀκου-
 ρος ἐπίκουρος, δόλος ἄδολος, πόνος ἄπονός,
 πλησίος, παραπλήσιος· πῶς οὖν ὀποῖός φημεν

καὶ ὁπόσος; ἀλλὰ καὶ τοῦ γένους, εἴ γε τὰ
 6: σύνθετα πρόδηλον ἔχει τὴν κοινότητα τῶν γε-
 γῶν, ὃ περ οὐ παρέπεται τῷ ὁπόσος καὶ ὁπό-
 σος. Ἐτι δὲ καὶ ἐπιρρήμασιν ἐνικὰ ἄρθρα προσ-
 τίθεται, ἐμφανίζοντα γένος ἀρσενικόν, ποῦ 5
 ὅπου, πῆ ὅπη ἀλλ' ὡς γελοῖον τὰ τοιαῦτα
 ἄρθρα φάναι, εὐπιδεῖς καὶ κείνα παραδέξασθαι
 24 ἄρθρα. Καθὼς οὖν πρόκειται, αἱ τοιαῦται
 φωναὶ ἀπλαῖ λέξεις εἰσὶ, κατὰ τὰς ἀνταποδό-
 σεις διάφορον πνεῦμα ἀπαιτοῦσαι. τὸ οἶος ἀπὸ 10
 δασίας ἤρξατο, καὶ πάλιν τὸ τούτω σύζυγον
 καὶ τὸ φωνῆεν παρεπήσατο καὶ τὸ πνεῦμα τὸ
 ἐν τῷ φωνήεντι, καὶ ἐντεῦθεν παρεδέξατο ψιλὸν
 ἀντίστοιχον τὸ τ', τοῖος; καὶ ἔτι τὸ ποῖος, ἀρ-
 ξάμενον πάλιν ἀπὸ ψιλοῦ ἀντιστοίχου, ἔσχε 15
 25 τὸ σύζυγον ἀναγκαίως ἀπὸ φωνήεντος ἀρχό-
 μενον ἐν πνεύματι τῷ τοῦ οἶος. Διὰ τοῦτο καὶ
 ἡ Ἰωνικὴ μετάθεσις ἐξηλλάγη ἐπὶ τούτων τῶν
 μορίων, ἐπεὶ τὰ ψιλὰ εἰς δασέα μετατιθέασιν
 οἱ Ἰῶνες καὶ τὰ δασέα εἰς ψιλὰ, ὡς ἐπὶ τοῦ 20
 τάφος τεθιπέτες, ἐνταῦθα ἐνθαῦτα, καὶ ἐπὶ
 τῶν συναλοιφῶν, ἐσκατορᾶς π'όλιν· οὐ μὴν ἐπὶ
 τοῦ ποῖος καὶ τῶν ὁμοίων, εἴ γε κοῖος φασι καὶ
 κότος. οὐ γὰρ διὰ τοῦ φ' ἐδύνατο τὰ τοιαῦτα
 μόρια ἐκφέρεισθαι διὰ τὸ ἀνταποδιδόμενον φω- 25
 82 νῆεν δατύ. ἀλλ' οὐδ' ἄλλο τι σύμφωνον ἐδύνατο
 παραδέξασθαι ἢ μονον τὸ κ'. δίδεικται γὰρ ὅτι,
 καὶ ἀνταπόδοσις ψιλὸν ἀπαιτῆ σύμφωνον,

ἀλλ' οὐδὲν ἐλείπετο ψιλὸν ἢ τὸ τ̄, ὃ περ κα-
τετέτακτο εἰς τὸ τοῖος καὶ τόσος. . . . .

26 Ἄλλ' οὐδὲ αἱ τῶν Ἑλλήνων συντάξεις ἀνα-
δέξονται τὴν τῶν ἄρθρων παράδειξιν, εἰ γε ἐκ
κοιῆς ἐννοίας, λέγω τῆς τῶν συνταγμάτων ἢ 5
ποιημάτων, διάκρισιν πρώτην δηλοῦσι, πρῶ-
τον Ἀλκαίου, Φοίνισσαι Εὐριπίδου ἐν-
γνώσει γὰρ τὰ τοιαῦτα γεγόμενα ἀκολουθῶς
τὸ ἄρθρον προσλαμβάνει, αἱ Φοίνισσαι Εὐρι-
πίδου περιέχουσι τὸν Θηβαϊκὸν πόλε- 10
μον, τὸ πρῶτον Ἀλκαίου ἀνέγγων.

Καὶ τοσαῦτα μὲν περὶ τῶν χωρὶς ἄρθρου
οὐ δυναμένων ἐκφέρεισθαι καὶ ἔτι τῶν μὴ δυ-
ναμένων ἄρθρον προσλαβεῖν.

27 Ἐξῆς ῥητέον περὶ τῆς τῶν ἄρθρων συντά- 15
ξεως πρὸς τὰς ἀντανυμίας, ἃς τινεὶ ἐξαιρέτως
[συνάρθρους καὶ] ἀσυνάρθρους ἐκάλεσαν, ἃς
οὐ δυναμένων τῶν προκαταλεγμένων ὀνομάτων
ἀσυνάρθρων καλεῖσθαι. καὶ ἴσως ἂν εἴη μᾶλ-
λον ἢ τοιαύτη θέσις, καθὸ τὰ μὴ προσλα- 20
βόντα οὐδ' ὅλως εὐπαράδεκτά εἰσι εἰς τὴν
πρόσθεσιν τῶν ἄρθρων, τὰ δὲ προσλαβόντα
οὐδέποτε χωρὶς τούτων. καὶ γὰρ τὰ ἐν στερή-
σει λεγόμενα ἐν ἐπιβάλλοντος ἀτευξία νοεῖται.
ἡνίκα γὰρ λέγομεν ἀτεχνον αὐλιτήν, ἐπιβαλ- 25
λούσης τῆς τέχνης ἀτευξίαν παρίσταμεν. καὶ
οὕτω φημὲν οὗτος ἀφίλος· δεόν γὰρ φιλι-
κὸν εἶναι. εἰ οὖν καὶ τοῖς ὀνόματι συμπαραπέ-

μενα τὰ ἄρθρα ἦν, καὶ τοῖς ἀτευκτίσασι πα-
 ρείπετο ἂν τὸ καλεῖσθαι ἀσυνάρθροις ὀνόμασιν.
 εἴ περ οὖν ἀναφορᾶς μὴ οὔσης παρέπεται ἢ
 τοιαύτη θέσις, ἐξ ἰδίας ἐννοίας ἀναγομένου
 τοῦ ὀνόματος, πῶς οὐ μᾶλλον τοῖς μηδ' ὅλως 5
 δυναμένοις μορίοις ἐν παραδοχῇ τοῦ ἄρθρου
 γενέσθαι ἢ τοιαύτη θέσις παρακολουθήσει; ὡς
 γε ἐκ τῶν εἰρημένων δεδείξεται.

Οὐχὶ οὖν ἄπορον ἔσται πῶς τὰ μὲν ὀνό-
 ματα μετὰ ἄρθρων ἐκφέρεται, αἱ δὲ ἀντὶ τού- 10
 των παραλαμβανόμεναι ἀγωνυμῖαι ἀπεώσαν-
 το τὴν τῶν ἄρθρων παράθεσιν, [ἢ] τάχα καὶ
 τῆς φωνῆς ἐπιζητούσης τὴν τῶν ἄρθρων σύν-
 ταξιν ἕνεκα τοῦ συγκεχυμένου κατὰ τὴν φω-
 νὴν γένους; Ἔστιν οὖν πρὸς τὸ τοιοῦτον φάναι 15
 ὅτι, ὡς περ αὐτὰ τὰ ὀνόματα διὰ τινα πα-
 ρεπόμενα οὐδ' ὅλως δύναται ἄρθρον παραδέ-
 ξασθαι, ὡς εἰδείχθη, τὸν αὐτὸν ἄρα τρόπον
 καὶ τὰ μόρια τὰ ἀντὶ τούτων παραλαμβανό-
 μενα ὑφέξει αἰτίαν τῆς ὑποστολῆς τῶν ἄρθρων. 20
 τριώπων ἀοριτουμένων διακριτικὰ ἔστι τὰ
 μόρια, διὸ καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν πρόσωπα νοούμε-
 να ἐν ὀρισμῷ καταλαμβάνεται. καὶ σαφές ὅτι
 αἱ ἐξ αὐτῶν δείξεις πρῶται ἕφοδοί εἰσι τῶν ὑπο-
 κειμένων προσώπων, οὐ δεόμεναι τῆς τῶν ἄρ- 25
 θρων συντάξεως· οὐ γὰρ ἀναφέρεται τὰ πρός-
 ωπα, ὑπὲρ ὧν δὲ δείκνυται. ἀναγκαίῳ ἄρα
 λόγῳ κειώλυται τὰ τῆς συντάξεως . . . . .

τρόπον ἔχοντα τῶν ἀντεστραμμένων. ὃν γὰρ
 τρόπον καπὶ τῶν στοιχείων ἔστιν ἐπινοῆσαι
 τὰ ὑποτακτικὰ οὐ ποτε προτακτικὰ γινόμενα
 τῶν οἷς ὑπετάγη, τὸν αὐτὸν τρόπον στοιχείου
 λόγον ἐπέχοντα τὰ μέρη τοῦ λόγου τὸ τοιοῦ- 5
 τον ἐπιδείκνυται. προτακτικὴ γὰρ ἔστιν ἀντωνυμία ἢ
 πρώτην θέσιν ἐπαγγελιομένη τῶν
 προσώπων, ἢ δὲ τῶν ἄρθρων παράθεσις ἐν δευ-
 τέρα τάξει παραλαμβάνεται, ὑποταγέντων
 ταῖς ἀντωνυμίαις, ἐγὼ ὁ λαλήσας· τὴν γὰρ 10
 πρώτην θέσιν τοῦ ἐγὼ ἀνεπόλιτε τὸ ἄρθρον.

Εἰκός τινα φῆσιν, εἰ πρὸ τῶν δεικτικῶν
 μορίων τὰ ἄρθρα οὐ τίθεται, ἐχρῆν αὐτὰ μό-
 νον ταῖς δεικτικαῖς ἀντωνυμίαις μὴ συνεῖναι, ταῖς
 γε μὴν κατὰ τὸ τρίτον πρόσωπον, πάλιν ὑ- 15
 ποστελλομένων τῶν δεικτικῶν, ἀκωλύτως προ-
 αρτᾶσθαι. Ἄλλ' οὐδ' αὐταὶ δεύονται τοῦ ἄρ-
 θρου· δι' αὐτῶν γὰρ εἰσι ἀναφορικαί, ὡς γε
 καὶ ἐπιδείξομεν ἀμοιβὴν γινομένην αὐτῶν τε καὶ
 τῶν ἄρθρων. 20

28 Ἄλλὰ πῶς πάλιν ἢ αὐτὸς ἄρθρον προσέ-
 65 λαβεν, εἰ περ αἱ ἀναφορικαὶ οὐ προσλαμβάνουσι;
 Καὶ πρὸς τοῦτο δὲ ἔστι φάναι ὡς καὶ
 ἐν ἄλλοις μορίοις τὸ τοιοῦτον ἔστιν εὔρεσθαι,
 εἰ γε ἔγκηται ἐν τῷ Πριαμίδης ὁ υἱός, καὶ οὐκ 25
 ἀναγκαίως πρόσκηται ἐν τῷ

Πριαμίδην νόθον υἱόν.

ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς συγκριτικοῖς ἔγκηται τὸ μᾶλ-

λον, καὶ πολλάκις συμπαραλαμβάνεται ἢ τοῦ
μᾶλλον σύνταξις,

ῥηότεροι γὰρ μᾶλλον Ἀχαιοῖσι δὴ ἐ-
σεσθε.
τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ἔγκειται μὲν ἐν τῇ αὐτῆς 5
ἢ ἀναφορᾷ ὀπνίκα δ' ἑτέρα προσγίνεται, τὸ
ἔγκειμενον τῆς ἀναφορᾶς ἐν τῇ αὐτῆς συμπαρα-
λαμβάνεται διὰ τοῦ ὁ ἄρθρου, δηλοῦντος καὶ
αὐτοῦ ἀναφορᾶν, καὶ οὕτω δις ἀναφέρεται, ὡς
δις ἐπιτίθεται τὸ 10

ῥηότεροι γὰρ μᾶλλον Ἀχαιοῖσι δὴ ἐ-
σεσθε.

Προφανὲς δ' ὅτι τῇ συνηθεστέρα ἀντωνυμία
προσεχώρησε τὸ τῆς συντάξεως. ἢ τε γὰρ οἱ
καὶ ἢ ἔ καὶ ἢ μὴν καὶ αἱ σύζυγοι οὐδὲ ῥηταὶ 15
ὅ τι μὴ παρὰ ποιηταῖς, ἀλλὰ καὶ αἱ σύζυ-
γοι ταῖς κατὰ τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον, ὧν ἢ
σύνταξις ἀπαράδεκτος.

Μὴδὲ ἐπιγινώ γε παραλελείφθω, ὡς ἐξαιρέ-
τως ἢ Ἀττικὴ χρῆσις οὐ δεόντως ἐπὶ μόνῃς αἰ- 20
τιατικῆς τὸ ἄρθρον παρελάμβανεν, ὡς ἐν τῷ
ἐν τὸν ἐμέ, τὸν σέ. αὐτίκα γοῦν καὶ παρὰ Καλ-
λιμάχῳ

τὸν σέ Κροτωπιάδην.

χωρὶς εἰ μὴ τὸ ἄρθρον ἐξοχὴν παρίστησιν ἐν 25
τῷ τὸν σέ Κροτωπιάδην, εἴ γε πάλιν ἢ τοι-
αύτη σύνταξις ἐπίφορος πρὸς τὴν τοῦ ἄρθρου

παράδεισιν. προείρηται δὲ ἡμῖν ὡς καὶ ἐξο-
χῆς ἕνεκα τὰ ἄρθρα προσλαμβάνεται.

29 Ἀλλὰ καὶ τὰς καλουμένας συνάρθρους
ἀντωνυμίας, ἐν πρώτῳ καὶ δευτέρῳ προσώπῳ
δεικτικῶς παραλαμβανομένας, οἰήσεται τις πα- 5
ραδέχασθαι τὰ ἄρθρα ἐν τῷ ὁ ἐμός, ὁ σός ἢ
ὁ ἡμέτερος. ἦν δὲ ἡ σύνταξις οὐ τοῦ ἀντωνυμι-
κοῦ προσώπου, λέγω τοῦ κατὰ τὸν κτήτορα,
τοῦ δὲ ὑπακουομένου κατὰ τὸ κτῆμα, λέγω
τοῦ δοῦλος ἢ οἶκος ἢ τινος τῶν τοιούτων. Ἄβρων 10
μέντοι ἐν τῷ περὶ ἀντωνυμίας οὐκ εἶναι φησὶ
τὰ ἄρθρα τῶν ὑπακουομένων, λόγῳ τοιούτῳ.
εἰ περ τὰ ἄρθρα ἐπὶ τὰ ὑπακουόμενα φέρεται,
πάντως ἀν τὴν αὐτὴν καταλληλότητα ἐφύλασ-
σον ὑπερβιβασθέντα πρὸ τῶν ὀνομάτων οὐ 15
ταῦτ' ὁ ἐστὶ τὸ ὁ ἐμός πατὴρ τῷ ἐμός ὁ
πατήρ· καὶ εἰ ἐν τοῖς τοιούτοις ἀνεπληρώθη τὸ
ἄρθρον τοῦ ὀνόματος ἐν τῷ ὁ πατήρ, πῶς ἔτι
τὸ ὁ ἐμός ἄρθρον προσλαμβάνει, ὁ πατήρ ὁ
ἐμός φιλοσοφεῖ, εἰ μὴ ἡ ἀντωνυμία ἄρθρου 20
εἶχετο, καὶ ἕνεκα τῆς τοιαύτης συντάξεως ἔδοξε
καὶ τῇ τοιαύτῃ ἀντωνυμίᾳ ἴδιον ἄρθρον προσ-
νέμειν καὶ τῷ ὑπακουομένῳ κτήματι; Ἔστι δὲ
παραπέμπασθαι τὴν τοιαύτην πιθανότητα.
πρῶτον εἰ ἐκατέρῳ μορίῳ πρόσεστιν ἄρθρον, 25
τί οὐκ ἤρξατο ἀπὸ τοῦ ὁ ἐμός καὶ ἐπὶ ἠνεγκε
τὸ ὁ πατήρ μετὰ τοῦ ἄρθρου; καὶ φαίνεται ὅτι
ἐν ἴσῳ τὰ τοῦ λόγου ἐγένετο· ἐπὶ μὲν γὰρ τῆς

προτέρας δύο ἦν τὰ ἄρθρα, ἐπὶ δὲ τῆς δευτέ-
 ρας ἀδύνατον ἦν δύο ἄρθρα παραδέσθαι. δεύ-
 τερον οὐ παρὰ τὰς μεταθέσεις τῶν ἄρθρων
 καὶ τὰς ἐξ αὐτῶν γινομένης διαφορᾶς τῆς φρά-
 σεως ἀποστήσεται τοῦ μὴ συμφέρεσθαι τοῖς 5
 ὀνόμασι τὰ ἄρθρα, εἴ γε διαφέρει τὸ οἶ νῦν
 ἄνθρωποι ἀγαθοί εἰσι τοῦ νῦν οἱ ἄν-
 θρωποι ἀγαθοί εἰσι, καὶ οὐκ ἔστιν ὅς τις
 τολμήσει φάναι ὅτι οὐ τὸ οἶ τοῦ ἀνθρώποι ἐ-
 στιν ἄρθρον. οὐκ ἄρα παρὰ τὴν ἐξαλλαγὴν τῆς 10
 φράσεως κατὰ τὴν μετάθεσιν οὐχὶ τοῦ κτή-
 ματός ἐστι τὸ ἄρθρον ἐν τῷ ὁ ἐμὸς πα-
 τὴρ καὶ ἐν τῷ ἐμὸς ὁ πατήρ. τὴν δὲ τούτων
 30 διαφορὰν κατὰ τὸ δέον διακριβώσομεν. τὸ μὲν-
 ποι δύο ἄρθρα κατὰ μιᾶς πτώσεως. φέρεσθαι 15
 οὐκ ἔστιν ἀσύστατον. ἔστι γοῦν φάναι ὁ πα-
 τὴρ ὁ ἐκείνου, καὶ προφανές ὅτι τῷ πατὴρ τὰ
 68 δύο ἄρθρα συντείνει, ἐπεὶ πῶς ἢ ἀπαράδεκτος
 ἀντωνυμία τῶν ἄρθρων ἐν γενικῇ πτώσει εὐ-
 θείας ἄρθρον παραδέχεται; ἀλλὰ καὶ ἔτι ἐπ' ὀ- 20
 νομάτων, ὁ δοῦλος ὁ τοῦ Ἀριστάρχου
 πρὸς ἐμὲ ἦλθεν ἰδοὺ γὰρ καὶ ἡ γενικὴ τὸ
 ἴδιον ἀπέχει ἄρθρον, καὶ τὰ λειπόμενα δύο
 ἄρθρα εἰς μίαν τὴν εὐθεϊάν ἀναφέρεται. οὐκ
 ἄρα ἐν τῷ ὁ πατήρ ὁ ἐμὸς κατινάγκασται 25
 το ἕτερον τῶν ἄρθρων ἐπὶ τὴν ἀντωνυμίαν φέ-
 ρεσθαι.

Ἡ οὖν ἐμοῦ δις οὖσα γενικὴ τὸ μὲν τοῦ κτή-
 τορος ἔσχε τὸ πρόσωπον ἀντωνυμικόν, ἐξ οὗ
 καὶ τὴν ὀνομασίαν εἶχε, τὸ ἀντωνυμία καλεῖ-
 σθαι, ὃ περ ὁμολογεῖ τὴν δεξιὴν τοῦ ὀρισμένου
 προσώπου καὶ ἔτι τὴν μετάβασιν τὴν ἐπὶ τὸ 5
 δεύτερον καὶ τρίτον· τὸ δὲ ἕτερον τοῦ ὑπακουο-
 μένου κτήματος, ὃ κλίσειν ποιεῖται τὴν εἰς τὰς
 πτώσεις μετάθεσίν τε τὴν εἰς τὰ γένη ἀρι-
 θμούς τε τοὺς κατ' ἀκολουθίαν τοῖς ὀνόμασιν.
 τὸ γὰρ ἀντωνυμικὸν πρόσωπον ἐν γενικῇ μόνον 10
 νοούμενον ἀκλιτὸν ἔστιν εἰς τὰς πτώσεις· ἢ γὰρ
 πτώσις ἢ γενικὴ κρατεῖ τὴν κτητικὴν ἔννοιαν.
 διὰ τοῦτο καὶ πᾶσα κτητικὴ ἀντωνυμία μετὰ
 τοῦ κτήματος εἰς γενικὴν ἀναλύεται. καὶ φαί-
 νεται ὅτι αἱ μὲν πρωτότυποι οὐ κλίνονται εἰς 15
 τὰς πτώσεις, αἱ δὲ κτητικαὶ οὐκ εἰς ἄλλο τι
 ἢ εἰς πτώσεις, εἰς γένη καὶ εἰς ἀριθμούς, καὶ
 ἔνεκα τούτων τοῖς δύο προσώποις ἴδια μόρια
 παρίσταται, τῷ μὲν ὀνοματικῷ τὸ ἀξίθρον,
 τῷ δὲ ἀντωνυμικῷ ἢ συνήθως ἐπιτασσομένη 20
 ἐπιταγματικὴ ἀντωνυμία κατὰ μίαν πτῶσιν
 τὴν γενικὴν, ἣν καὶ φάμεν μόνην ἐγκεῖσθαι ἐν
 τῇ κτητικῇ ἀντωνυμίᾳ,

ἀλλ' ἐμὸν αὐτοῦ χρεῖος, ὃ μοι κακὸν
 ἔμπεσεν οἰκῶ 25
 αὐτῶν γὰρ σφετέρησιν ἀτασθαλίησιν ὀ-
 λοντο·

ἢ ἐδὴ αὐτοῦ χρεῖος.

ἐν δὲ ἀπάσαις πτώσεσι τὸ ἄρθρον, καθὸ ἢ τοῦ κτήματος πτώσις, κλίνεται, ὁ ἔμός, τοῦ ἑμοῦ, τῷ ἑμῷ. συμμεταπίπτει τε καὶ ἐπὶ τοῦ γένους, ἢ ἐμῆ, τὸ ἑμόν· προφανὲς γὰρ ὅτι ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον τοῦ κτήτορος, διάφορα 5 δὲ τὰ κτήματα ἐν γένει. ὁ αὐτὸς λόγος καπὶ τοῦ ἀριθμοῦ· ἔστι γὰρ πάλιν εἰς μὲν ὁ κτήτωρ, πλείονα δὲ τὰ κτήματα κατὰ πᾶν γένος, οἱ ἑμοί, αἱ ἑμαί, τὰ ἑμά. καὶ ἀμειψθῆ τὰ τοῦ ἀριθμοῦ, καὶ τὰ τοῦ ἄρθρου συναμείβε- 10 ται. φέρε δὲ πλείονας ἐνὸς ἀγροῦ ἐπικρατεῖν φαίης ἂν ὁ ἡμέτερος ἀγρὸς σκιάπτεται, τοῦ ἄρθρου ἐνούμενου πρὸς τὸ ὑποκείμενον κτήμα. καθὼς οὖν πρόκειται, ἐν ταῖς τοιαύταις συντάξεσιν οὐδ' οὕτως ἐπὶ τὴν δεῖξιν φέρεται τῶν 15 ἀντωνυμιῶν τὰ συναρτώμενα ἄρθρα. Καὶ αὐτὴ δὲ ἔστιν ἀπόδειξις τοῦ τὸ ᾧ μὴ εἶναι ἄρθρον, καθότι προτίθεται ἔσθ' ὅτε δεικτικῶς τῆς οὗτος.

Καὶ τοσαῦτα περὶ τε τῶν μοναδικῶς προς- 20 λαμβανόντων τὰ ἄρθρα καὶ ἔτι τῶν ἀπροςλήπτων.

31 Ἡ γὰρ μὲν ὑπόλοιπος σύνταξις κατὰ μί- 70 αν προφορὰν πτωτικοῦ πρὸς τὸ δέον τοῦ λόγου τὰ ἄρθρα προσλήφεται, ἵππος τρέχει, 25 ἢ ἐπὶ προεγνώσμένῳ τῷ ἵππῳ ὁ ἵππος τρέχει· πλοῖον κατέπλευσε, τὸ πλοῖον κατέπλευσεν. ἐνθεν φαιμέν λείπειν τὸ ἄρθρον

ἐν τῷ

ἀρνεῖον δ' ἐμοὶ οἶα εὐκνήμιδες ἑταῖροισι,
καθὸ περὶ ἐκείνου διαλέγεται τοῦ προκατε-
λεγμένου ἐν τῷ

ὑστατος ἀρνεῖος μῆλων ἔσταιχε θυράζει· 5
τοῦ κατὰ νότα λαβῶν.

εἰ γὰρ μὴ οὕτως εἶη, οὐ λείπει τὸ ἀρθρον. πλι-
ρύτερον γὰρ ἐκεῖ προσκείται,

τὰ δὲ μῆλα λαβῶν ἀπεδειροτόμησα·
προκατέλεκτο γὰρ καθ' ὃν κατὰ ἐνεβιβάζετο 10
ὑπὸ τῆς Κίρκης.

Διήκει ὁ λόγος ἐπὶ πάσης τῆς τῶν ῥημά-
των συντάξεως, ὑποστελλομένων τῶν ἔσομέ-
νην ὑπαρξιν δηλούντων. ἔστω δ' ὑποδείγματα,
Διονύσιος ὁ γνώριμός μου θέλει φιλο- 15
λογεῖν, οὗτος ὁ ἀνδρωπὸς θέλει ἀνα-
γνώσκειν· καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων ὁ αὐτὸς λό-
γος, εἰ μέντοι ἐπιφέροιο τὸ γενέσθαι, τὸ κα-
λεῖσθαι, τὰ τούτοις σύζυγα, ἀποστήσεται τὸ
ἀρθρον, Διονύσιος θέλει μοι γνώριμος 20
γενέσθαι, Θεῶν γραμματικὸς θέλει κα-
λεῖσθαι, πάνυ εὐλόγως ἔσομένην γὰρ ποιό-
τητα τὸ ῥῆμα ὑπαγορεύει, τὸ δὲ ἀρθρον τὴν
21 γενομένην οἶδεν. εἰ γοῦν προσθεῖη τις καὶ τὸ
ἀρθρον, ἕτερον προσθήσει ἐπιθετικόν, ἐφ' ὃ ἐπε- 25
νεχθήσεται τὸ ῥῆμα, ἐπεὶ τὸ ἀρθρον ἀπηνέγ-
κατο τὸ ἕτερον, ὡς ἂν ἐν γνώσει προῦφεστώση,
Διονύσιος ὁ γνώριμός μου θέλει γενέ-
σθαι

σθαι φιλόσοφος· προφανές γὰρ πάλιν ὅτι, εἰ
 τὸ ἄρθρον τις ὑφέλοι, ἀκατάλληλον τὸ τοῦ
 λόγου γένοιτο ἄν, τοῦ ῥήματος οὐ δυναμένου
 εἰς τὰ δύο ἐπίθετα ἐγχωρῆσαι. καὶ κατ' ἄλλας
 δὲ συντάξεις δύο ὀνομάτων εἰς ἓν πρόσωπον συν- 5
 τεινόντων διαφορά τίς ἐστὶ τῶν προκατειλεγμέ-
 νων ῥημάτων. ἔξ ὧν καὶ ὁ Τρύφων ἤρξατο τὴν ἐν
 τοῖς ἄρθροις σύνταξιν παραδιδόναι, τῶν προ-
 κατειλεγμένων τρόπων οὐδὲ ἔννοιαν παραδέ-
 μενος.

32 Τὰ δὲ ἐπιθετικά ἐπὶ συντάσσονται κυ-
 ρίοις ὀνόμασι, πάντως σὺν ἄρθροις λέγεται, εἰ
 μὴ τὰ ὑπαρκτικά τῶν ῥημάτων ἐπιφέροιοτο, ὁ
 γραμματικὸς Τρύφων ἀναγινώσκει, ὁ
 φιλόσοφος Τρύφων περιπατεῖ. καὶ οὐκ 15
 ἄλλως ἀποστήσεται τὸ ἄρθρον, εἰ μὴ ὑπαρ-
 κτικὴ μετοχὴ ἐπενεχθεῖη, γραμματικὸς ὧν
 Τρύφων ἀναγινώσκει, φιλόσοφος ὧν Δί-
 ων διαλέγεται, πάνυ εὐλόγως διὰ τὴν νῦν
 ἐμφανιζομένην ποιότητα διὰ τῆς ὧν. οὐδὲ γὰρ 20
 ἐν ῥήματι τὸ τοιοῦτον ἐδύνατο παραληφθῆναι
 72 ἕνεκα τοῦ ἐπιφερομένου ῥήματος, ἐπεὶ καὶ δύο
 ῥήματα οὐ δύναται μίαν σύνταξιν ἐπιδέξα-
 σθαι δίχα συμπλοκῆς. καὶ σαφές ἐκ τοῦ ὑπο-
 δείγματος, τοῦ μὲν προειρημένου ὁ φιλόσοφος 25
 Δίων διαλέγεται, τοῦ δὲ δευτέρου φιλόσο-
 φος ὧν Δίων διαλέγεται, τοῦ δὲ τρίτου
 φιλόσοφος ἐστὶ Δίων καὶ διαλέγεται.

οὐ γὰρ συστήσεται δίχα τοῦ καὶ συνδέσμου, φιλόσοφος ἐστὶ Δίων διαλέγεται. εἴρηται δὲ ἀκριβέστερον ἢ τοιαύτη σύνταξις ἐν τῷ περι μετοχῶν, ἐν ᾧ καὶ ἐπεδείξαμεν ὡς τὸ

αὐτὰρ ὁ ΒΗΡΗΣΟΝ τε καὶ Ἄντιφον 5

ἐξεναρίζων, εἰ μὲν ἐστὶν ὄνομα τὸ ΒΗΡΗΣΟΝ, ἐπὶ ῥῆμα πάντως τὸ συγκλειῖον τὴν διάνοιαν ἀναχθῆσεται τὸ τέλος, λέγω τὸ ἐξεναρίζων· εἰ δὲ ἔγκνεται τὸ βῆ ῥῆμα, ἀνέφικτον μὲν τὸ τοῦ ῥήματος, κατάλληλον δὲ τὸ τῆς μετοχῆς, λέγω τὸ ἐξεναρίζων.

Τῇ προκειμένη συντάξει ἀδιαφόρως τὰ ἄρθρα προστεθήσεται, εἰ ὡς εἶπομεν τὰ ἐπιφερόμενα ῥήματα πρώτης κατηγορίας ποιότητος. 15 πάλιν δὲ ἔστω ὑποδείγματα τοῦ μὲν προτέρου ὁ γραμματικὸς Τρύφων αἰεῖδει· ἦν γὰρ ἀσύνετον φάναι ὁ Τρύφων γραμματικὸς αἰεῖδει τοῦ δὲ δευτέρου ὁ γραμματικὸς Τρύφων καλεῖται, ὁ γραμματικὸς Τρύφων 20 παρεγένετο, ὁ Τρύφων γραμματικὸς παρεγένετο. καὶ σαφές ὅτι τὰ ῥήματα κατηγορούντα τοῦ ἐπιθετικοῦ εὐλόγως τὴν τοῦ ἄρθρου σύνταξιν παρείλετο. ἐνθεν δὲ τὰ τῆς ἀναστροφῆς δῆλα, 25

οὐνεκα τὸν Χρῦσιν ἠτίμασεν ἀρητῆρα· εἰ γὰρ ἀφελοὶ τις τὸ ἠτίμασεν, ἀντιθεῖν δὲ τὸ ἀνόμασι, διάφορον πάλιν ἔξει τὴν σύνταξιν,

οὕνεκα τὸν Χρῦσιν ὠνόμασεν ἀριτῆρα.
 ἢ αὐτὴ σύνταξις καὶ ἐν προσηγορικοῖς καὶ ἐν
 ἐπιθετικοῖς, ὁ λευκὸς ἵππος τρέχει, ὁ ἵπ-
 πος λευκὸς ἐστίν. εἰ μέντοι εἴη δύο ἐπιθε-
 τικά, δύο καὶ τὰ ἄρθρα προσγίνεται, πάλιν 5
 τῶν προειρημένων ῥημάτων ὑποστελλομένων,
 ὁ σεμνός, ὁ καλὸς ὑβρίζεται· ὁ φρόνι-
 μος, ὁ ἀγαθὸς ἐξέστη τοῦ καθήκοντος.
 προὔπτον τὸ ἀκατάλληλον, εἰ ὑφέλοι τις τὸ
 ἕτερον τῶν ἄρθρων. καὶ δῆλόν ἐστιν ὡς οὐ τὸ 10
 ἕτερον θατέρω ἐκχωρεῖ τοῦ ἄρθρου, καθὼ ἀπὸ
 μιᾶς ὕλης τῶν ὀνομάτων ἄγεται. τοῦ δὲ ἑτέρου
 ὁ σεμνὸς σοφὸς ἐστίν, ὁ σοφὸς φρόνιμὸς
 ἐστίν, ὁ σώφρων ἀγαθὸς ἐστίν, ὁ ἀγα-
 θὸς σώφρων ἐστίν· καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ῥη- 15
 μάτων ὁ αὐτὸς λόγος.

- 33 Συμφέρεται τοῖς ὀνόμασι καὶ ἡ τῶν μετο-
 χῶν σύνταξις, καθ' ὃν ἐπεδείξαμεν λόγον ἐν
 τῷ περὶ μετοχῶν. μετὰ μὲν οὖν κυρίων, ἡνίκα
 οὕτω φαμέν, ὁ Πτολεμαῖος γυμνασιαρχ- 20
 χήσας ἐτιμήθη, ὁ Διονύσιος τυραννή-
 σασ ἐμέμφθη, ὁ περ καὶ χωρὶς ἄρθρου τὸν
 αὐτὸν λόγον συγκλείει. καὶ ἡ μὲν τοιαύτη σύν-
 24 ταξις χρονικῶς νοεῖται, μετὰ τὸ γυμνασι-
 αρχῆσαι ἐτιμήθη, μετὰ τὸ τυραννῆσαι 25
 ἐμέμφθη. εἰ δὲ αἱ μετοχαὶ προσλάβοιεν τὰ ἄρ-
 θρα, πλειόνων Πτολεμαίων ἐμφάνισις νοεῖται,
 ὥστε οὐκ ἀπιθάνως ἔστι φάναι ὡς τὰ ἐνικὰ

ἄρθρα παρεμφαίνει καὶ πλῆθος. εἰ γὰρ τῆδε
 τις ἀποφαίνοιτο, ὁ γυμνασιαρχήσας Πτο-
 λεμαῖος ἐτιμήθη, οὐχ ἓνα διπλώσει Πτο-
 λεμαῖον, ἀλλὰ πλείονας, ἐξ ὧν ὁ εἷς τιμῆς
 34 μετέλαβεν. Ὅτι γὰρ τὸ ἄρθρον αἰτιὸν ἐστὶ 5
 τῆς παρεμφάσεως τοῦ πλῆθους, συμφανὲς ἐκ
 τοῦ ἀποβαλλομένου ἄρθρου. [ὁ γυμνασιαρ-
 χήσας Πτολεμαῖος ἐτιμήθη] καὶ πάλιν
 τοῦ ἐνὸς νοουμένου Πτολεμαίου, γυμνασιαρ-
 χήσας Πτολεμαῖος ἐτιμήθη. ἐστὶ καὶ ἐν 10
 προσηγορικοῖς ἢ τοιαύτη σύνταξις. Ἐφ' οὗ καὶ
 τρίτος λόγος ἀνακύπτει. καὶ ἔστω ὁ μὲν πρῶ-
 τος τοιοῦτος, χρονικὴν διαφορὰν παρεμφαίνων,
 ὁ παῖς δειπνήσας κοιμάσθω· ὁ δὲ δεύτε-
 ρος, ἡνίκα πλῆθος παρεμφαίνεται, ὁ δειπνή- 15
 σας παῖς κοιμάσθω, ἐφ' οὗ ἀοριστώδης ἢ σύν-
 ταξις γίνεται τοῦ ἄρθρου, ἔνθεν καὶ οἱ ἀπὸ
 τῆς στοᾶς τὰ τοιαῦτα μόρια ἀοριστώδη ἐκά-
 λισαν· τρίτος δὲ ὅς τῆ αὐτὴν μὲν ἔχει σύντα-
 ξιν, οὐ μὴν ἀοριστωδῶς πάντως νοεῖται, ἀναφο- 20
 75 ρικῶς δέ. φέρε γὰρ τινα δειπνήσαι τῶν παι-
 δων καὶ κατὰ τούτου γίνεσθαι τὰ τῆς προστά-
 ξεως· καὶ πάλιν τὰ τοῦ λόγου τῆδε κατα-
 στήσεται, ὁ δειπνήσας παῖς κοιμάσθω,
 καθὼς εἰ ἐν παισὶν ἀτακτῆσειε παῖς, ἐφ' οὗ 25
 ἂν φαίη ὁ διδάσκαλος ὁ ἀτακτῆσας παῖς
 τυπτέσθω. οὐκ ἐστὶν ἢ τοιαύτη σύνταξις ἐν-
 τριβεστέρα χωρὶς ἄρθρων λεγομένη, καθά περ

ἢ ἐπὶ τῶν κυρίων, εἴ γε τὰ κύρια διὰ τὴν ἐν
 αὐτοῖς ιδιότητα οὐχ οὕτως προσδέεται τοῦ ἄρ-
 θρου, καθά περ τὰ κοινὴν ἔννοιαν ἔχοντα. δυ-
 νάμει γὰρ συστέλλεται ἐκ τῆς πολλῆς ποιότη-
 τος τῆ παραθέσει τοῦ ἄρθρου, εἴ γε ἀοριστῶ- 5
 δες μὲν τὸ παῖς δειπνήσας ἐκοιμήθη, οὐ μὴν
 τὸ ὁ παῖς δειπνήσας ἐκοιμήθη. εὐπαράδε-
 κτον δὲ τὸ ὁ Πτολεμαῖος δειπνήσας ἐκοιμή-
 θη, οὐχ οὕτως ἀπαιτοῦν τὸ ἄρθρον. οἷον τέ ἐστι
 τοῖς προσηγορικοῖς ὀνόμασι προσνέμειν ἄρθρον καὶ 10
 ταῖς συντασσομέναις μετοχαῖς, ὁ παῖς ὁ δει-
 πνήσας κοιμᾶται, καθότι καὶ ἐπὶ τῶν προση-
 γορικῶν καὶ ἐπιθετικῶν, ὁ ἵππος ὁ λευ-
 κὸς τρέχει ὁ περ ταῦτόν συνάγει τοῖς ἀπὸ
 τοῦ ἐπιθετικοῦ ἀρχομένοις σὺν τῷ ἄρθρῳ καὶ 15
 τοῖς ἀπὸ μετοχῆς ὁ λευκὸς ἵππος τρέ-
 χει, ὁ δειπνήσας παῖς κοιμᾶται. ἃ δὴ
 καὶ μᾶλλον καταλληλότερά ἐστι τῶν ὑπερκει-
 μένων.

35 Ἔτι κακείνῳ ῥητέον, ὡς ἢ προστακτικὴ ἐκ- 20
 76 φορὰ τῶν ῥημάτων αἰτία γίνεται τοῦ ἀορι-
 στωδῶς νοεῖσθαι τὴν σύνταξιν τοῦ ἄρθρου καὶ
 τῆς μετοχῆς, ὁ τυραννοκτονήσας τιμά-
 σθω. ἢ γὰρ ὀριστικὴ ἔκκλησις ἐπὶ ἐνεστώσι καὶ
 παρωχημένοις ἀναφορικώτεραν τὴν σύνταξιν ποι- 25
 εῖται, ὁ τυραννοκτονήσας τιμᾶται, ὁ τυ-
 ραννοκτονήσας ἐτιμήθη. πάλιν γὰρ ἢ τοῦ
 μέλλοντος ἀοριστωδῶς νοεῖται καθ' ἣν προεκ-

τεθείμεθα τήρισιν, ὁ τυραννοκτονήσας τι-
 μηθήσεται, πάνυ εὐλόγως, εἴ γε τὰ γινόμε-
 να καὶ γεγονότα εὐδιπλα, τὰ δὲ ἐσόμενα ἀ-
 διπλότερα καὶ ἐντεῦθεν ἀοριστοῦται τὰ τῆς συν-
 τάξεως. Καὶ προφανῶς ἐκ τοῦ τοιούτου δει- 5
 κνυται ὡς ἅπαντα τὰ προστακτικὰ ἐγκειμένην
 ἔχει τὴν τοῦ μέλλοντος διάθεσιν, προστασό-
 μενα ἢ εἰς παρατατικὴν διάθεσιν ἢ εἰς ὑπερ-
 συντελικήν. σχεδὸν γὰρ ἐν ἴσῳ ἐστὶ τὸ ὁ τυ-
 ραννοκτονήσας τιμάσθω τῷ τιμηθήσεται 10
 κατὰ τὴν τοῦ χρόνου ἔννοιαν, τῇ ἐγκλίσει διπλ-
 λαχός, καθὸ τὸ μὲν προστακτικόν, τὸ δὲ ὀρι-
 36 στικόν. Πῶς οὖν οὐ γελοιοῖεῖσιν οἱ [μὴ] ὑπολα-
 βόντες ῥήματα προστακτικὰ μέλλοντος χρόνου,
 77 ὅπου γε πάντα συνώφειται εἰς τὴν τοῦ μέλ- 15
 λοντος ἔννοιαν; ἐπὶ γὰρ μὴ γινομένοις ἢ μὴ γε-
 γονόσιν ἢ πρόσταξις τὰ δὲ μὴ γινόμενα ἢ μὴ
 γεγονότα, ἐπιτιθεῖότητα δὲ ἔχοντα εἰς τὸ ἔσε-
 σθαι, μέλλοντός ἐστιν, εἴ γε καὶ τῶν προς-
 ταχθέντων τὰ μὴ γινόμενα λόγον ἔχει μετὰ 20
 ἀποφάσεως καὶ τῆς τοῦ μέλλοντος ἐννοίας, οὐ
 δυνήσομαι, οὐ ποιήσω. καὶ γὰρ οὕτω φα-
 μέν, οὐ δύναμαι βαστάσαι, ἐν ἴσῳ ἐστὶ
 τῷ οὐ δυνήσομαι. εἰς τὸ γίνεσθαι οὖν ἢ γε-
 νέσθαι ἢ πρόσταξις γίνεται, ἀποφασκομένη 25
 ἀπὸ τῆς τοῦ μέλλοντος ἐννοίας, εἰς μὲν παρά-
 τασιν, σκαπτέτω τὰς ἀμπέλους, εἰς δὲ

συντελείωσιν, σκαψάτω τὰς ἀμπέλους. Τί
 δὲ τὸ παράξαν τοὺς παραδεξαμένους μέλλοντος
 προστακτικά; Μόνον τὸ γραφέτω καὶ τὸ
 οἶσε θεῖον γρηύ, ἃ περ ἀπολύεται ἐντελέ-
 στερον ἐν τῷ περὶ προστακτικῶν, ἀπαιτοῦντας 5
 δὲ καὶ νῦν τοῦ λόγου ὀλίγα παρατηρήματα,
 ὅτι ποιητικώτερον μὲν τὸ οἶσε κατ' ἐναλλαγὴν
 εἴρηται φωνῆς τῆς φέρε, τῆς γραφέτω καὶ τὰ
 ὅμοια, οὐ κατὰ διάφορον μὲν χρόνον, κατὰ δὲ
 ἐκλογὴν ὀνόματος, ὁπότερον εἴη κατωρθώμενον, 10
 καθά περ ἤδη προεμελετήθη τοιαύτη ζήτησις
 ἐν τῇ ὀριστικῇ ἐγκλίσει, ἔγραψας ἢ ἔγραψες,
 οὐ διαφορᾶς οὔσης χρονικῆς, αὐτὸ δὲ μόνον
 γραφῆς, δυναμένης οὐκ ἀπιθανῶς παραλαμ-
 βάνεσθαι, ὡς ἐπιδείκνυμεν ἐν τῷ περὶ ῥημάτων. 15

8 Αἱ προκείμεναι οὖν συντάξεις, ὑποστέλ-
 λομένων τῶν κυρίων ὀνομάτων, ἀδιαφόρους ἔ-
 χουσι τὰς ἀναστροφὰς χωρὶς ἄρθρου λεγομέ-
 νας, ἄνθρωπος δραμῶν ἐνίκησε, δρα-
 μῶν ἄνθρωπος ἐνίκησεν· ἄνθρωπον 20
 ἀγαθὸν ὕβρισεν, ἀγαθὸν ἄνθρωπον
 ὕβρισεν. οὐκ ἐπιζητήσῃ οὖν τὸ ἄνδρα πολύ-
 τροπον πάντως ἄρθρον, χωρὶς εἰ μὴ τὸν κα-
 τ' ἔξοχὴν ἄνδρα θέλομεν διαστεῖλαι, καθὼς
 εἰδείξαμεν καὶ ταῖς ἀρχαῖς ὡς καὶ ἔξοχῆς πα- 25
 ραστατικὰ τὰ ἄρθρα, ὅτε οὕτω φημέν, οὗ-
 τός ἐστιν ὁ ἀνὴρ, οὗτός ἐστιν ὁ γραμ-
 ματικός, καθάτι ἐστιν ἐπινοῆσαι καὶ ταῖς

κατὰ γενικὴν κτητικαῖς συντάξεσι. μοναδικαὶ γὰρ οὔσαι αἱ κτήσεις τὸ ἄρθρον ἀπαιτοῦσιν, οὐ τῆδε δὲ ἔχουσαι καὶ χωρὶς ἄρθρων λέγονται. τοῦ μὲν προτέρου ἡ ψυχὴ σου ἀγαθὴ ἐστίν, ἡ μοῖρα Νέστορος πολυχρόνιος 5 ἦν τοῦ δὲ ἑτέρου Φεράπαινά σου πρὸς ἐμὲ ἦλθε, γνῶριμος Ἀριστάρχου διελέξατό μοι. ταῦτα γὰρ εἰ ἐθέλοι τις μοναδικῶς εἰδέσθαι, προσθήσει ἄρθρον, ἢ Φεράπαινά σου, ὁ γνῶριμος Ἀριστάρχου. καὶ πολλοῦ ὑποουσῶν νεῶν φαί τις ἀν ναῦς σου κατέπλευσε, ναῦς σου ἔστηκεν ἐν τῷ λιμένι μοναδικῆς δὲ πάλιν τῆς κτήσεως νοουμένης προσθήσει τις ἀν τὸ ἄρθρον, καθὼς κακεῖ νοπτόν λείπειν νηῦς δέ μοι ἦδ' ἔστηκε, καθὼς 15 ἐν ἑτέροις εἰδείξαμεν. νῦν δ' ᾧδε ξὺν νηὶ καστήλυθον ὑπαγορεύει γὰρ ξὺν μιᾷ νηὶ ξυμφανὲς καὶ τοῦ ᾧδε, σημαίνοντος τὸ οὕτως ὡς ὄρας, οὐχ ὡς ἐπέβαλλε βασιλεῖ. Προδήλως οὖν κακεῖνο λείπει ἄρθρω [μῆνιν αἶδε θεά,] τὴν 20 Ἀχιλλέως οὐλομένην μῆνιν ἐν γὰρ τὸ πάθος, ὡς μοῖρα, ὡς ψυχὴ.

37 Ἀκολουθῶς χωρητέον καὶ ἐπὶ τὰς πυματικὰς συντάξεις. Τὸ δὴ τίς συντάσσεται κυρίοις ὀνόμασι μετὰ ῥήματος τοῦ ὀνομάζεται 25 ἢ ἐστίν ἢ τινος τῶν συνωνυμούντων, ἀνθυποφορὰν δὲ ἔχει τὴν ἐκ τοῦ πύσματος ἀντωνυμικήν, τίς Τρύφων ὀνομάζεται; τίς Τρύφων

λέγεται; πρὸς ὃν φαμεν ἐγὼ ἢ οὗτος ἢ τι τῶν
 συζύγων. ἢ ἀντεστραμμένως μετὰ ἀντωνυμίας,
 ἀνθυποφορᾶς οὐσης ὀνομαστικῆς. διὰ μὲν γὰρ
 ἀγνοίαν καταστήματός φησιν ὁ Νέστωρ

τίς δ' οὗτος κατὰ νῆας ἀνά στρατὸν ἔρ-5
 χαι οἶος;

ᾧ ἀνθυπινέχθη τὸ

γνώσεται Ἄτρείδην Ἄγαμέμνονα·

ὁ μέντοι Πρίαμος ὀρῶν τὸν Ἄγαμέμνονα πεύ-
 σιν ποιῆται τὴν κατὰ τοῦ κυρίου ὀνόματος, 10
 πρὸς ὃν πάλιν ὑπάγεται τὸ

οὗτος δ' Ἄτρείδης,

ἀναγκαίως συνεχθεΐσης τῷ ὀνόματι τῆς δει-
 κτικῆς ἀντωνυμίας, ἵνα ἀφορίσῃ τὸ τοῦ Ἄγα-
 μέμνονος πρόσωπον πολλῶν συνόντων. καὶ σα- 15
 φές ἐντεῦθεν ὡς διὰ μὲν τῆς ὀνομαστικῆς συντά-
 80 ξεως τὴν οὐσίαν ἐπιζητοῦμεν τοῦ ὑποκειμένου
 — ταύτην γὰρ μόνον αἱ ἀντωνυμῖαι ἐμφαίνου-
 σι, τῆς ὑπ' αὐτῶν δείξεως συνεξηγουμένης τὰ
 παρεπόμενα, ἐνθεν ἐπὶ πᾶν ὑποκείμενον συν- 20
 τείνουσι —, διὰ μέντοι τῆς ἀντωνυμικῆς συν-
 τάξεως τῆς μὲν οὐσίας ἐπιλαμβανόμεθα, τῆς
 δὲ ἐπιπρεχούσης ιδιότητος κατὰ τὴν τοῦ ὀνό-
 ματος θέσιν οὐκέτι. καὶ δῆλον ὡς ἀντὶ τῶν
 κυρίων ὀνομάτων εἰσὶν αἱ ἀντωνυμῖαι, εἴ γε διὰ 25
 τῆς ἐξ αὐτῶν πύσεως τὰ κύρια νοεῖται, καὶ
 τῆς τῶν κυρίων πάλιν τὰ ἀντωνυμικὰ ἀνθυπά-
 γεται. Εἰ μέντοι γε μόνου παραλαμβάνοιτο τὸ

τίς, οἷον τέ ἐστι καὶ τὰ ὑπόλοιπα ῥήματα συν-
τάσσονται, τίς περιπατεῖ; τίς ἀναγινώ-
σκει; ἐφ' ὧν ἀνθυπαγωγὴ γινόμενη διὰ μὲν
ἀντωνυμίας οὐκέτι δέεται ἑτέρας πείσεως, εἰ
φαίμεν ἐγὼ ἢ οὗτος — ὠρισμένα γὰρ πρόσω- 5
πα ἐμφαίνει —, ἐπὶ δὲ ὀνομάτων διὰ τὴν πα-
ρεπομένην ὀμωνυμίαν οὐκ ἐν τῷ αὐτῷ ὀρι-
σμῷ ἀνθυπάγεται ἢ σύνταξις. φαιμένου γὰρ τι-
νος Αἴας, ἀνθυπαχθήσεται ὀπότερος; διὰ τὴν
ὀμωνυμίαν ᾧ πάλιν ἀνθυπαχθήσεται τὸ ἴδιον 10
παρακολουθῆσαν τῷ ἑτέρῳ, καθὼς προείπο-
μεν, μετὰ συντάξεως ἀρθρικής, τὸ ὁ μέγας ἢ
ὁ Τελαμώνιος,

Αἴας δ' ὁ μέγας αἰὲν ἐφ' Ἐκτορι,
πάνυ εὐλόγως, ἐπεὶ τὰ ἐπιθετικά μετὰ κυ- 15
ρίων ἐκφερόμενα σὺν ἀρθρῷ παραλαμβάνεται
τοιούτου γὰρ ἐστι τὸ ὅλον, Αἴας δ' ὁ Τελαμών-
ιος, Αἴας δ' ὁ Σαλαμίνιος. πάλιν γὰρ ἐκεῖ
ἐδείξαμεν λείπειν τὸ ἀρθρον,

ἀλλὰ περ οἷος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος 20

Αἴας.

Μετὰ μέντοι προσηγορικῶν καὶ τῶν προειρημέ-
νων ῥημάτων σύνταξις ἀρθρική γίνεται, τίς ὁ
ἀνθρῶπος καλεῖται; πάνυ εὐλόγως πάλιν
γὰρ τὸ τίς τὸ ἴδιον ἐπιζητεῖ τοῦ ὀνόματος, τοῦ 25
κοινοῦ προεγνωσμένου. Μετὰ δὲ τῆς τῶν με-
τοχῶν καὶ τῶν κλητικῶν ῥημάτων ἐπιφορᾶς αἱ
προςθέσεις τῶν ἀρθρων γίνονται, τοῦ λέγεται,

ὀνομάζεται, καλεῖται, τίς ὁ παλαίσας λέ-
 γεται; τίς ὁ δραμῶν καλεῖται; τίς ὁ
 νικήσας ὀνομάζεται; εἰ γὰρ μὴ τῆδε ἔχοι,
 οὐδὲ τὸ ἄρθρον προστίθεται, τίς δραμῶν ἐ-
 στεφανώθη; τίς παλαίσας ἐδοξάσθη; 5
 τίς ἀναγνοὺς ἐτιμήθη; καὶ πρόδηλος πάλ-
 λιν ἡ αἰτία, εἴ γέ τὰ μὲν μετὰ ἄρθρων εἰρη-
 μένα γινώσιν τούτου διὰ τῆς μετοχῆς ἐπαγγέλ-
 λεται, καθὸ μόνον ἐνήργησεν, οὐ μὴν τὴν ἰδίαν
 παρακολουθοῦσαν θέσιν τοῦ ὀνόματος· ἡ γὰρ 10
 δίχα τοῦ ἄρθρου σύνταξις λεγομένη ζητεῖ τὸ
 πρόσωπον διὰ τοῦ τίς τὸ τῆς μετοχῆς. Ἐντεῦ-
 θεν οὖν συνάγεται ὡς τὸ ἐρωμένη ὀνομαστικὴν
 ἔχει σύνταξιν. ἰδοὺ γὰρ χωρὶς ἄρθρου φαιμέν,
 ἐπιφερομένου ῥήματος τοῦ ὀνομάζεται ἢ ἔστιν 15
 ἢ ἵτινος τῶν τοιοῦτων, τίς ἐρωμένη ἐστὶ Θεώ-
 82 νος; ὡς εἰ καὶ φαίη τις τίς δούλη ἐστὶ Θεώ-
 νος; ὁ περ οὐ παρακολουθήσει, ὡς προείρη-
 ται, ἐν μετοχῇ, τίς νικωμένη ἐστὶ Θεώ-
 νος; μετὰ μέντοι ἄρθρου καὶ τῆς ὑπὸ προθέ- 20
 σεως κατὰ γενικὴν τὴν συνοῦσαν διὰ τὸ πά-
 θος, οἷον τίς ἢ νικωμένη ἐστὶν ὑπὸ Θεώ-
 νος; ἐφ' ἧς πάλιν συντάξεως οὐ παρείπετο,
 λέγω ἐπὶ τοῦ ἐρωμένη ἐστὶ Θεώνος· ἀπάξ
 γὰρ ἢ σύνταξις οὐ παραδεξαμένη τὸ ἄρθρον οὐδὲ 25
 τὴν ὑπόλοιπον σύνταξιν τῆς μετοχῆς ἀπέδίδου.

Τὸ ποῖος μετὰ προσηγορικῶν συντασσέ-
 μενον, ἠνίκα τὸ ἔστιν ἐπιφέρεται, ἐπιδέχεται

σύνταξιν τὴν τοῦ ἄρθρου, ποῖος ὁ ἀνθρω-
 πός ἐστιν; ἄλλου δὲ ῥήματος ἐπιφερομένου
 ἀνέφικτος ἢ πρόσθεσις τοῦ ἄρθρου, ποῖος
 ἀνθρωπος ἐνίκησε; Καὶ τὰ ὑπόλοιπα δὲ
 πειστικά περὶ τὰς αὐτὰς συντάξεις καταγίνε- 5
 ται, πόσος ὄχλος ἐν τῇ ἀγορᾷ διατρί-
 βει; πόσος ὄχλος ἐστὶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ;
 πηλίκος ἀνθρωπος ἐνίκησε τὰ Ὀλύμ-
 πια; καὶ μετὰ ἄρθρου γὰρ ἢ τοιαύτη σύντα-
 ξις, πηλίκος ὁ παῖς, πηλίκος ὁ ἀνὴρ 10
 ἐστι; πρόδηλον ὡς διὰ τὴν τοῦ ἐστι σύνταξιν.

Τὸ τίς καὶ τὸ ποῖος καὶ ἐπὶ τὰς πλαγίους
 πλειθυντικὰς φέρεται πάντως σὺν ἄρθροις λε-
 γόμενας, χωρὶς εἰ μὴ ἀντωνυμικαὶ εἴησαν, τίς
 τῶν ἐταίρων παραγίνεται; τίς τῶν Τρώων 15
 ὑπερμαχεῖς; καὶ ἐπὶ κυρίων, πότερος τῶν
 Αἰάντων ἰσχυρότερος; ἐφ' ὧν πάλιν ἢ προ-
 23 αποδομένη ἀνθυπαγωγὴ παραλαμβάνεται.
 καὶ ἔτι ἐπ' ἀντωνυμιῶν, τίς ὑμῶν; πότερος
 ὑμῶν; πότερος αὐτῶν; Πῶς οὖν οὐ γελοῖοι 20
 οἱ καὶ τὸ ἄλλος ἀντωνυμίαν παραδείξαμενοι;
 ἰδοὺ γὰρ σὺν ἄρθροις φημὲν τίς τῶν ἄλλων
 ἀνθρώπων;

38 Τῶν προειρημένων συντάξεων αἱ μὴ δυνά-
 μεναι τὰ ἄρθρα προσλαβεῖν, ἀμείψασαι τὸ 25
 πτωτικὸν πύσμα εἰς ἐπιρρηματικόν, δεκτικαὶ
 γίνονται ἄρθρου, ποῖος ἀνθρωπος ἐνίκη-
 σε; πῶς ὁ ἀνθρωπος ἐνίκησε; τίς δρα-

μὴ ἐνίκησε; πῶς ὁ δραμῶν ἐνίκησε;
 πόσος ὄχλος παραγίνεται; πότε ὁ ὄ-
 χλος παραγίνεται; Ἐστὼ οὖν καὶ τοιαύτη ἡ
 σύνταξις, ποῖαι τῶν Τρώων φυλακαὶ φυ-
 λάσσονται; καὶ κατὰ τὴν προκειμένην αἰτίαν **5**
 μεταλαμβάνεσθω τὸ ἐπίρρημα, καὶ πάντως
 ἄρθρον ἀπαιτήσῃ, πῶς αἱ τῶν Τρώων
 φυλακαὶ φυλάσσονται; Τί οὖν οὐχὶ προς-
 ἐπινέχθῃ ἐκεῖ πρὸς τοῦ Ἀριστάρχου, πῶς
 δαὶ τῶν ἄλλων Τρώων, καὶ τοῦ λόγου **10**
 ἀπαιτοῦντος τὸ ἄρθρον καὶ τῆς φωνῆς ἐγκει-
 μένης τοῦ ἄρθρου; πρὸς οἷς οὐ μόνον διὰ τὸ
 προειρημένον πύσμα τὸ ἄρθρον ὀφείλει παρα-
 λαμβάνεσθαι, ἀλλὰ καὶ καθὸ αἱ γενικαὶ με-
 τὰ ἄρθρου λεγόμεναι κατὰ σύνταξιν τὴν τῶν **15**
 κτημάτων ἔχουσι καὶ τὰ κτήματα σὺν ἄρ-
⁸⁴θροις λεγόμενα, αἱ τῶν Ἑλλήνων πόλεις
 ἐπανεστήσαν τοῖς βαρβάροις. ἀσύνητον
 γὰρ τὸ δίχα τοῦ ἄρθρου· χρεὶ γὰρ ἀμφοτέρα
 συναναφέρεσθαι, ἐπεὶ τοι εἰ λείπει τὸ ἄρθρον **20**
 τοῦ πόλεις, ἔσται ὁ λόγος παραλαμβάνων τὸ
 τινές, μερικωτέρας τῆς ἐπαναστάσεως γινομέ-
 νης, τῶν Ἑλλήνων τινές πόλεις ἐπανε-
 στήσαν. καὶ κατὰ τὸ τοιοῦτον ἄρα τὸ πῶς
 δαὶ τῶν ἄλλων Τρώων ἄρθρον συνέξει. **25**
 Ἄλλὰ φαίνεται ὅτι τὸν Ἀρίσταρχον ἐκίνει τὸ
 ἔθιμον τοῦ ποιητοῦ, ὃς συνήθως μὲν ἠλλεῖπει
 τοῖς ἄρθροις, συνάπτει δὲ μετὰ τὰ πύσματα

τὸν δαί σύνδεσμον,

τίς δαίς, τίς δαί ὄμιλος ὃδ' ἔπλετο;

ποῦ δαί νηὺς ἔστηκε;

κατὰ γὰρ τὴν προειρημένην σύνταξιν ἐπὶ τοῦ-
του πάλιν λείπει τὸ ἄρθρον καὶ ἦν ἐγκείμενος 5
ὁ δαί σύνδεσμος, λείποντος ἐνικοῦ ἄρθρου, λέ-
γω τοῦ ἦ. καὶ σαφές ὅτι κατὰ τὴν τοιαύτην
σύνταξιν πρόδιλα τὰ τοῦ λόγου καθειστήκει,
λέγω ἢ λείψις μὲν τοῦ ἄρθρου, παράθεσις δὲ
ἢ τοῦ συνδέσμου. καὶ οὕτως ἀκριβέστερον τὸ 10
Ὀμηρικὸν ἔθος ἀπεδείκνυτο. καὶ γὰρ ἐπ' ἄλ-
λων τὸ δέον ἦν παραδέξασθαι καὶ τὸ σύν-
θεσ προὐκρίνετο·

σύ δὲ θᾶσσον Ἀθηναίῃ ἐπίτειλαι,

λέγω κατὰ προστακτικὴν προφορὰν προπαρο- 15
ξύνων. ἀλλ' ἦν ἄλλα τινὰ τὰ διδάσκοντα ἀπα-
ρεμφάτως ἀναγνῶναι, εὐθέως ἐκ τοῦ παρακει-
35 μένου

πειρᾶν δ' ὡς κεν Τρῶες

καὶ ἐκ τοῦ

20

τὰ δ' ἄποινα δέχεσθαι

καὶ πλείστων ἄλλων. Αἰτία δ' ἐστὶ τοῦ τὰ πει-
στικά ἐπιρρήματα εὐπαράδεκτον ποιῆσθαι τὴν
τῶν ἄρθρων ἐπέκθεσιν, καθὼ οὐκέτι τὰ συνόντα
πτωτικά πάντως ἐν ἀγνοίᾳ ἐστίν. ἢ γὰρ ἐκ τῶν 25
πυσμάτων ἀγνοία ἐπιρρηματικὴ οὔσα ἐπὶ τὰ
ρήματα φέρεται, εἴ γε ὁ οὕτω λέγων ποῖος
ἄνθρωπος ἐνίκησε; τὸν μὲν ἄνθρωπον ἀγνοεῖ,

τὸ δὲ πρᾶγμα κατέλαβε, τὸ ὅτι ἐνίκησεν· ὁ δὲ οὕτω λέγων, ὅτι πῶς ὁ ἀνθρωπος ἐνίκησεν; ὁμολογεῖ μὲν εἶδέναι τὸν ἀνθρώπον, τὴν δὲ γενομένην πρᾶξιν εἰς τὸ νικῆσαι ἀγνοεῖ.

39 Ἐξῆς ῥητέον καὶ περὶ τῆς τῶν κτητικῶν ἀντωνυμιῶν συντάξεως. Αὗται δὴ προτασσόμεναι τῶν κτητικῶς νοουμένων ὀνομάτων χωρὶς μὲν ἄρθρων πλῆθος παρεμφαίνουσιν, ἐμὸς οἰκέτης προσῆλθε, καθὼς δὲ εἶπομεν, προσλαβοῦσαι ἄρθρον ὡς μοναδικὴν κτῆσιν παρεμφαίνουσιν, ὁ 10 ἐμὸς οἰκέτης παρεγένετο. διὸ καὶ λείπει τὰ τοιαῦτα ἄρθροις,

σὸς δὲ που ἐφυγε κῆρας ἀδελφεός·
περὶ ἐνὸς γὰρ τοῦ Ἀγαμέμνονος ἀποφαίνεται·

πατὴρ δ' ἐμὸς αὐτίκ' οἷσθεῖς.

15

μία γὰρ κτῆσις ἢ τῶν πατέρων. καὶ μᾶλλον τὸ ἐξῆς ἐστὶν ὁ δὲ ἐμὸς πατὴρ οἷσθεῖς. εἰ γὰρ προτεθεῖν μὲν τὸ ὄνομα, ἐπενεχθεῖν δὲ ἢ ἀντωνυμία, πάντως καὶ τὸ τῆς ὑπάρξεως ῥῆμα 20 ἐπενεχθήσεται, βεβαίωσιν τῷ κτήτορι δηλοῦν, ὁ πατὴρ ἐμὸς ἐστίν, ὁ ἀγρὸς ἐμὸς ἐστίν. εἰ μέντοι ἀναστραφεῖν ἢ ἀντωνυμία, ἢ ὑπόλοιπος χρῆσις τῶν ῥημάτων εὐπαράδεκτος, ὁ ἐμὸς πατὴρ τρέχει, νικᾷ, ὑβρίζει, ὑβρίζεται· εἰ δὲ καὶ τῷ ὁ πατὴρ ἐμὸς ἐστι 25 προσθεῖναι ἕτερον ἄρθρον, ἔχει ἂν τὴν αὐτὴν σύνταξιν τῇ προειρημένῃ. τοῦ μὲν πρώτου ὁ ἐμὸς πατὴρ φιλοσοφεῖ, τοῦ δὲ δευτέρου ὁ

πατήρ ἐμός ἐστι, τοῦ δὲ τρίτου ὁ πατήρ
 ὁ ἐμός φιλοσοφεῖ, ὁ πατήρ ὁ ἐμός ἐ-
 στιν. ἢ δώσει τις οὖν, ὡς ἔφαμεν, τὸ ἐξῆς εἶναι
 ὁ δὲ ἐμός πατήρ οἷσθεῖς, ἢ ἑτέρου πρόσ-
 θεσιν ἄρθρου πρὸ τοῦ ἐμός, πάλιν τοῦ δὲ ὑ- 5
 περβιβαζομένου, ὁ δὲ πατήρ ὁ ἐμός οἷσθεῖς.

Χρῆ δὲ γινώσκειν ὡς ἡ ἀντωνυμιῇ σύντα-
 ξις ἀρξαμένη ἀπαράδεκτός ἐστι δύο ἄρθρων,
 ὁ ἐμός ἀγρός, ὁ ἐμός δοῦλος, καθὼς πρό-
 40 κειται ἢ δὲ τοῦ ὀνόματος προκατάρξασα καὶ δύο 10
 ἄρθρων ἐστὶ δεκτικὴ, ὁ δοῦλος ὁ ἐμός, ὁ
 πατήρ ὁ ἐμός, ὁ δοῦλος ὁ ἐκείνου, τῶν δύο
 ἄρθρων δύο ἀναφορὰς διαφόρους δηλούντων. ἐν
 μὲν γὰρ τῷ ὁ δοῦλος τοιοῦτόν τί ἐστιν, οὐκ ἄλ-
 ος ἢ ἐκεῖνος ὁ πάλαι νοούμενος· ἐν δὲ τῷ ὁ ἐκεί- 15
 νου, ὁ οὐκ ἄλλου ἢ τοῦ ἑκπαλαι νοουμένου δε-
 σπότητος, καθὼς ἀπεδείξαμεν ἐν τῷ ὁ πατήρ ὁ
 ἐκείνου. καὶ ἐνθεν τρία ἄρθρα παραλαμβάνεται
 κατὰ δύο ὀνομάτων κατὰ τὴν προειρημένην τή-
 20 ρησιν, ὁ φίλος ὁ τοῦ ἀνθρώπου· διὰ μὲν 20
 τοῦ πρώτου οὐκ ἄλλος ἢ ὁ προεγνωσμένος, διὰ
 δὲ τοῦ δευτέρου οὐκ ἄλλου ἢ τοῦ προγνωσκο-
 μένου ἀνθρώπου, οὗ καὶ τὸ τρίτον ἐστὶν ἄρ-
 θρον. ἐν γοῦν τῷ ὁ πατήρ ὁ τούτου οὐ προς-
 τίθεται τὸ τοῦ ἄρθρον, οὐδὲ ἐν τῷ ὁ πατήρ 25
 ὁ ἐκείνου, ἐπεὶ γε οὐ δύνανται αἱ τριαῦται
 γενικαὶ ἀντωνυμιῶν δεικτικαὶ οὔσαι ἄρθρον ἀνα-
 δέξα-

δέξασθαι, καθὼς ἀπεδείξαμεν. ὁμοίως δὲ καὶ
 τῷ ὁ πατήρ ὁ ἐμός τὰ τῆς συντάξεως τὸν αὐ-
 τὸν ἐπέχει λόγον· τὸ γὰρ πρόσωπον τὸ τῆς
 ἀντωνυμίας, ὡς εἶπομεν, γενικῆς ἐστίν, εἰς ἣν
 καὶ μεταλαμβάνεται, ὁ πατήρ μου. Μὴ δὲ
 παραλελείφθω δὲ κακείνο, ὡς τὰ ἐπιτρέχοντα
 πτωτικὰ τὴν τῶν προσηγορικῶν θέσιν, προς-
 λαμβάνοντα κατ' ἀρχὴν τοῦ λόγου ἄρθρον,
 ἐμποδίζει τὴν τοῦ ἑτέρου ἄρθρου παρείδυσιν.
 οἷόν τε γὰρ ἐστὶ φάναι ὁ ἄνθρωπος ὁ ἀγα- 10
 θός, οὐ μὴν ὁ ἀγαθός ὁ ἄνθρωπος· ὁ
 δοῦλος ὁ ἐμός, οὐ μὴν ὁ ἐμός ὁ δοῦλος·
 ὁ παῖς ὁ γράψας, οὐ μὴν ὁ γράψας ὁ
 παῖς. καὶ σαφές ὅτι αἰτία ἐστὶ τοιαύτη. ἐπεὶ
 τὰ ἐπιθετικώτερον ἀκουόμενα φέρεται ἐπὶ τὰ 15
 ὑποκείμενα, οὐ μὴν τὰ ὑποκείμενα πάντως
 ἐπὶ τὰ ἐπιθετικά, εἴ γε τὸ ἄνθρωπος οὐκ ἐπι-
 ζητεῖ τὸ λόγιος, τό γε μὴν λόγιος τὸ ἄνθρω-
 πος, συμβαίνει καὶ τὴν συνοῦσαν ἀναφορὰν ἐν
 τῷ ὁ λόγιος συμφέρεσθαι ἐπὶ τὸ ἄνθρωπος, 20
 καὶ ὡς οὐκ ἐστὶ προσθεῖναι μετὰ τὸ λόγιος τὸ
 88 αὐτὸ ἐπιθετικὸν λόγιος, οὕτως οὐδὲ μετὰ τὸ ὁ
 ἐν τῷ ὁ λόγιος ἄνθρωπος ἕτερον ἄρθρον προ-
 ανενήνεκται γὰρ διὰ τοῦ συνόντος ἐπιθέτου.

41 Τρύφων φησὶ προτάττεσθαι καὶ τῶν ἀλ- 25
 λων πλαγίων τὸ ἄρθρον τὸ ὁ μετοχῆς ἐπι-
 φερομένης καὶ τῆς οὗτος ἀντωνυμίας μετὰ ῥή-
 ματος τοῦ ἐστίν, ὁ τὸν ἄνθρωπον ὑβρίσας

οὗτός ἐστιν. οὐδὲν δὲ κωλύει καθολικώτερον
 φάναι καὶ εὐθείας οἰαςδήποτε ῥημάτων τε τῶν
 ὑπαρξιν σημαίνοντων ἢ ὀνομαστικὴν ἢ οὐσιώδη,
 ὁ τὸν ἄνθρωπον ὑβρίσας Θεῶν ὀνομά-
 ζεται, ὁ τὸν ἄνθρωπον λακτίσας ἵπ-5
 πος ἐστίν, ὁ τὸν ἄνθρωπον ὑβρίσας ἐ-
 γώ εἰμι, ἐπέξεργάσασθαι τε τὴν αἰτίαν οὕτως
 ἔχουσαν. αἱ πλάγαι συντάσσονται ταῖς εὐθεί-
 ας μεταξύ πίπτοντος ῥήματος, οὗ τὰ τῆς δια-
 θέσεως ἐπὶ τὴν πλαγίαν μέτεισιν ἐκ τῆς συ-¹⁰
 νούσης εὐθείας, τὸν ἄνθρωπον ὑβρίσει Θε-
 ῶν, τὸν ἄνθρωπον ἐλάκτισεν ἵππος. ἐφ' ἧς
 δὴ συντάξεως εἰ προσθέτουμεν τὸ ἄρθρον πρὸ
 τῆς ἐγκειμένης εὐθείας, μένει τὰ τοῦ λόγου κα-
 τάλληλα, τὸν ἄνθρωπον ὑβρίσειν ὁ Θεῶν,¹⁵
 τὸν ἄνθρωπον ἐλάκτισεν ὁ ἵππος· εἰ μέν-
 τοι πρὸ τῆς αἰτιατικῆς, οὐ γενήσεται τὰ τοῦ
 λόγου κατάλληλα, ὁ τὸν ἄνθρωπον ὑβρί-
 σει Θεῶν· τὸ γὰρ ἄρθρον ἀποστὰν τῆς εὐθεί-
 ας τὸν λόγον παραφθείρει. καὶ ἔνθεν τὸ ῥῆμα²⁰
 μετοχὴ γίνεται, ἵνα ἀποδῶ τῷ ἄρθρῳ καὶ τὴν
²⁰ ὀρθὴν πτώσιν καὶ τὸ ἀρσενικὸν γένος, καὶ ἐπεὶ
 ἀδύνατόν ἐστι δίχα ῥήματος λόγον συγκλεί-
 εσθαι, παραλαμβάνεται ῥημά τι τῶν ὑπαρ-
 ξιν δηλούντων, ἵνα τὴν τοῦ δράσαντος προσώ-²⁵
 που διάθεσιν δηλώσῃ, ἐπεὶ καὶ προσώπων ἡ
 μετοχὴ ἀμοιρεῖ, ὁ τὸν ἄνθρωπον ὑβρίσας
 Τρύφων ἐστίν ἢ Τρύφων ὀνομάζεται.

Καὶ ἐπὶ τῶν ἀντωνυμιῶν αὐτὸ μόνον τὸ ἔστιν ἢ ἔγκλημα τούτου παραλαμβάνεται, οὗτός ἐστιν ἢ οὗτος ἦν, ἐγὼ εἶμι, σὺ εἶ οὐσίας γὰρ μόνης εἰσὶ σημαντικαὶ αἱ ἀντωνυμίαι, ἦν περ σημαίνει τὸ εἶμι τοῖς δὲ ὀνόμασι τὸ ὄνο- 5 μάζεται καὶ τὰ σύζυγα, ἐπεὶ ὀνομάτων ἴδιον τὸ ὀνομάζεσθαι ἢ καλεῖσθαι, ὁ τὸν ἀνθρώπον ὑβρίσας Τρύφων λέγεται ἢ καλεῖται. Οὐχὶ οὖν καὶ τὸ ἔστι συντάσσεται; Πάνυ εὐλόγως, ἐπεὶ ἐνυπάρχει τοῖς μὲν ὄνο- 10 μαζομένοις τὸ οὐσιῶδες, οὐ μὴν τοῖς οὐσιῶδεις ἢ ἰδία θέσις τῶν ὀνομάτων. οὐ γὰρ εἰ οὗτος, πάντως καὶ Ὀδυσσεύς· εἰ δὲ τις Ὀδυσσεύς, πάντως καὶ οὗτος,

οὗτος δ' αὖ Λαερτιάδης πολύμητις Ὀδυσ- 15 σεύς.

Αἱ τοιαῦται συντάξεις ἐγχωροῦσι καὶ ἐπὶ γενικῶν καὶ ἐπὶ δοτικῶν, τῶν γενικῶν ἐξαίρετον ἐχουσῶν τὸ καὶ μετοχῆς μὴ ἐπιφερομένης προσλαμβάνειν ἄρθρον, ὃ πάντως φέρεται ἐπὶ τὸ 20 κτῆμα, ὃ ἐξ αὐτῆς μόνης νοεῖται, διὸ καὶ ἐξαίρετον ἔσχε τὴν σύνταξιν, ὃ τοῦ ἀνθρώπου 9^ο οἰκέτης ἔδραμεν. εἰ γὰρ μὴ τῆδε ἔχοι, ἐπὶ ῥῆμα δὲ φέροιτο, οὐδὲ προσλαμβάνει τὸ ἄρθρον, ἀνθρώπου ἀκούω, ἀγροῦ δε- 25 σπόζω.

42 Σὺν δυσὶν ἄρθροισι λέγεται ἐν προσηγορικοῖς, καθ' ἣν προεκτεθείμεθα σύνταξιν, τὸ

τῆς ἐλάφου ἔκγονον, ὁ τοῦ ἀνθρώπου
 υἱός. μετὰ δὲ κυρίων οὐ λυπεῖ κἀν χωρὶς τοῦ
 ἰδίου ἄρθρου, ὁ Ἀριστάρχου γνώριμος, ὁ
 Ἀπολλωνίου φίλος. καὶ κατὰ τὸ τοιοῦτον κυ-
 ρίου σύνταξιν ἀποφέρεται τὸ βασιλεύς· φανερὸν γὰρ ὅ-
 5 ὁ βασιλέως οἰκέτης παρεγένετο, τῶν
 ἄλλων προσηγορικῶν ἀπαράδεκτων ὄντων. Καὶ
 μὴ ποτε εὐλόγως τὰ προσηγορικὰ δύο ἄρθρα
 αἰτεῖ. οὐ γὰρ ἔνδεκτον ἀναφέρεσθαι κτῆμά τι-
 νος τοῦ κτήτορος μὴ οὐχὶ προαναφερομένου· ἢ 10
 γὰρ ἀμφοτέρω χωρὶς ἄρθρου, λέοντος σκυ-
 μνίον ἔδραμεν, ἢ ἀμφοτέρω συνανενεχθήσεται,
 τὸ τοῦ λέοντος σκυμνίον ἔδραμε. τὰ
 μέντοι κύρια διὰ τῆς ἰδίας θέσεως ἀναπολού-
 μενα οὐχ οὕτω προσδέεται τοῦ ἄρθρου. ταύτη 15
 μοι δοκεῖ εὐπαράδεκτον γίνεσθαι καὶ τὸ ὁ
 βασιλέως οἰκέτης, καθὸ δυνάμει κύριόν ἐ-
 στιν ὄνομα τὸ ὁ βασιλεύς. νοεῖται γὰρ ἐκ τοῦ
 ἐπικρατοῦντος ὁ Πτολεμαῖος, καὶ μᾶλλον γε
 20 ἰδιάζεται τοῦ Πτολεμαίου, εἴ γε ὁμώνυμοι
 μὲν Πτολεμαῖοι, εἰς δὲ εἰς ὃν τὰ τῆς βασιλείας
 ἀνενέχθη.

Ἔστι δὲ καὶ ἕτερα σύνταξις μετοχικὴ με-
 τὰ ἀπαρεμφάτου ῥήματος καὶ τῆς ὑπολοίπου
 συντάξεως, ἣν προεκτεθείμεθα, ὁ τὸν ἀνθρώ- 25
 πον θέλων ὑβρίσαι οὗτός ἐστι. καὶ κα-
 θόλου ἢ τῶν προαιρετικῶν ῥημάτων σύνταξις
 εἰς μετοχὴν μεταλαμβάνομένη οὕτω καθίστησι

τὸν λόγον. διότι μέντοι τὰ προαιρετικὰ ῥήματα
 ἐξαιρέτως ἀπαιτεῖ ἀπαρεμφάτων σύνταξιν, κα-
 τὰ τὸν δέοντα καιρὸν παραστήσομεν. Κατὰ
 δὴ τὰς προειρημένας συντάξεις ἢ ἐκὼν με-
 τοχὴ ἀποστήσεται τῆς τῶν μετοχῶν ἐννοίας. ὅ-
 οὔτε γὰρ μετὰ ἀπαρεμφάτου συγκλείει λόγον
 οὔτε χωρὶς ἀπαρεμφάτου, ὁ τὸν ἀνθρώ-
 πον ἐκὼν ὑβρίσαι οὗτός ἐστι. καὶ γὰρ χω-
 ρὶς ἀπαρεμφάτου ἀκατάλληλος ὁ λόγος. εἴ-
 ρηται ἡμῖν ἀκριβέστερον ἐν τῷ περὶ μετοχῶν ἢ 10
 αἰτία τῆς ἀκαταλληλότητος.

43 Ἐξῆς ῥητέον καὶ περὶ τῶν ὑποτακτικῶν
 ἄρθρων, ἃ περ οὐ μόνον τάξει καὶ φωνῇ δια-
 φέρι τῶν προτακτικῶν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ συντά-
 ξει πάνυ διαφέρει. καὶ πρόδηλα μὲν τὰ διά- 15
 φορα τῆς φωνῆς καὶ τῆς τάξεως, δυσχερέστερα
 δὲ τὰ τῆς συντάξεως, περὶ ἧς καὶ προειλό-
 μεθα ἐκδέσθαι. Τὰ προτακτικὰ τῶν ἄρθρων
 συνοδεύει τοῖς ὀνόμασιν εἰς τὸ αὐτὸ ῥῆμα καὶ
 20 εἰς τὴν αὐτὴν μετοχὴν, ἀνθρώπος περιπα-
 τεῖ, ἀνθρώπου ἄδοντας ἤκουσά καὶ ἔτι
 σὺν ἄρθρῳ. ὁ περ ἀδύνατον ἐγχωρῆσαι ἐν ὑ-
 ποτακτικῷ, λέγω κατὰ ἐνικὴν σύνταξιν ἑτέρου
 γὰρ πάντως ῥήματος παρέμπτωσιν αἰτεῖ, ἢ λ-
 25 δε γραμματικὸς ὃς διελέξατο, ὃς ἀνέ-
 γνω, κὰν ἐν μεταβάσει γένηται τὰ τοῦ ῥήμα-
 τος, λέγω ἐν ἑτέρῳ προσώπῳ, ἀνθρώπῳ ἀμί-
 λησα ᾧ παρέσχον ξενίαν. εἰ μέντοι τις τῇ προ-

καιμένη συντάξει προσδῶ τὰ προτακτικὰ ἄρ-
 θρα, ἀσύστατος ὁ λόγος γενήσεται, ὁ γραμ-
 ματικός ἦλθε διελέξατο, τῷ ἀνθρώπῳ
 ὠμίλισσα παρέσχον ξενίαν, χωρὶς εἰ μὴ
 συμπλεκτικὸν σύνδεσμον λάβοιεν, δυνάμενον εἰς 5
 κοινότητα τοῦ ἀνθρώπου παραλαμβάνεσθαι
 καὶ προὔπτον ὅτι τὸν καὶ ἢ τινα τῶν τούτῳ
 ἰσοδυναμούντων, ὡς ἀκριβέστερον ἐντελῶς ἐπε-
 δείξαμεν ἐν τῇ τῶν συνδέσμων συντάξει. κα-
 θίσταται γοῦν οὕτως, ὁ γραμματικός πα- 10
 ρεγένετο καὶ διελέξατο, τῷ ἀνθρώπῳ
 ὠμίλισσα καὶ παρέσχον ξενίαν. Καὶ φυ-
 σικώτερον πως ἔστι τὸ τοιοῦτον ἐπινοῆσαι. ὡς
 ἔφαμεν, τὸ ὑποτακτικὸν ἄρθρον ἐπὶ ῥῆμα ἴδιον
 φέρεται, συνδεδεμένον διὰ τῆς ἀναφορᾶς τῷ 15
 προκειμένῳ ὀνόματι, καὶ ἐντεῦθεν ἀπλοῦν λό-
 γον οὐ παριστάνει κατὰ τὴν τῶν δύο ῥημάτων
 σύνταξιν, λέγω τὴν ἐν τῷ ὀνόματι καὶ τὴν ἐν
 αὐτῷ τῷ ἄρθρῳ. ὁ περὶ πάλιν παρείπετο τῷ
 20 καὶ συνδέσμῳ κοινὸν μὲν παρελάμβανε τὸ ὀ-
 νομα τὸ προκειμένον, συμπλέκων δὲ ἕτερον λό-
 γον πάντως καὶ ἕτερον ῥῆμα παρελάμβανε. καὶ
 οὕτω τὸ παρεγένετο ὁ γραμματικός ὅς
 διελέξατο δυνάμει τὸ αὐτὸ ἀποτελεῖ τῷ ὁ
 γραμματικός παρεγένετο καὶ διελέξα- 25
 το, ἐγγιζούσης καὶ τῆς ὀνομασίας τῶν μορίων
 τὸ γὰρ συνηρτῆσθαι καὶ συνδεδέσθαι οὐ μα-
 κράν τῆς συνωνυμίας πέπτωκεν.

Ἔστι δὲ καὶ ἄλλη σύνταξις ἰσοδυναμοῦσα τῇ ὑποτακτικῇ τῶν ἄρθρων, ἢ διὰ τῶν ἀναφορικῶν ἀντωνυμιῶν, ἀνθρῶπῳ ὠμίλησα καὶ αὐτῷ παρέσχον ξενίαν, ὁ γραμματικὸς παρεγένετο καὶ οὗτος διελέξατο. 5

πάλιν γὰρ ἡ ἐγκειμένη ἀναφορὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ συνυπῆρχε ταῖς τοιαύταις ἀντωνυμίαις, καὶ ἔνθεν τὰ τοῦ λόγου καθίστατο ἐγγίζοντα ἑαυτῶν. Οὐχὶ οὖν ὑπολάβοι τις ὑφ' ἐν μέρος λόγου πίπτειν τὰ μόρια; Οὐ πάντως· οὐ γὰρ 10 ὅτι τὸ παρεπόμενον τοῖς ἄρθροις ἀπηνέγκατο, καὶ ἄρθρα ἐστίν, εἴ γε καὶ ἄλλοις διαφοροῖς δέεσθηκε τὰ μόρια, καὶ γὰρ καὶ τὰ ῥήματα τὸ εὐχρηστον τῶν κατ' εὐθείαν ἀντωνυμιῶν ἀπηνέγκατο, καὶ οὐ πάντως ἐν μέρος λόγου πάλιν γὰρ καὶ αὐτὰ πολλοῖς δέεσθηκεν ἰδιώμασιν. 15

ἀλλὰ καὶ προεκτεθείμεθα ὅτι ἀντὶ τῶν ὑποτακτικῶν ἄρθρων ἀθροιστικὸς σύνδεσμος παραλαμβάνεται, καὶ οὐχὶ ἐν μέρος λόγου οἱ ἀθροιστικοὶ σύνδεσμοι καὶ τὰ ἄρθρα. ἀλλ' 20

λοῦδὲ κατὰ τὴν αὐτὴν σύνταξιν συμφέρονται αἱ ἀντωνυμίαι· αἰτοῦσι γὰρ πάλιν τὸν σύνδεσμον, γραμματικὸς παρεγένετο καὶ οὗτος διελέξατο· προὔπτον ὅτι, εἰ ὑφέλοι τις τὸν σύνδεσμον, ἀσύνητα τὰ τοῦ λόγου γίνεται. 25

πρὸς οἷς καὶ δύναται καὶ δεικτικώτερον αὐτὸ τὸ πρόσωπον νοεῖσθαι, γραμματικὸς παρεγένετο καὶ οὗτος διελέξατο, λέγω δι-

κτικῶς καὶ ἔτι ἐπὶ τῆς αὐτοῦ ἀναφορικῆς τὸ κατ' ἐξοχὴν πρόσωπον νοούμενον, γραμματικὸς παρεγένετο καὶ αὐτὸς διελέξατο, ὡς εἴ τις οὕτω λέγοι, ὁ δεσπότης, ὁ κύριος. εἰ μέντοι τῇ ἀρθρικῇ συντάξει ἐπειθεῖν τις τὸν Ἐ σύνδεσμον, σαφὲς ὅτι ἀφιστάμενον τὸ ἀρθρον τοῦ συνηρηθῆσαι οὐκ ἀνοίσει τὸ προκειμένον ὄνομα, ἄλλο δὲ τι ἀοριστωδῶς νοούμενον, ἀνθρώπων ὠμίλησα καὶ ᾧ ξενίαν παρῆσχον. Πῶς οὖν τοσαύτης διαφορᾶς οὐσης 10 παραδέχεται τις τὸ ὑφ' ἐν μέρος λόγου ὑπάγειν τὰ ἀρθρα καὶ τὰς ἀντωνυμίας;

- 44 Ἐπι τὰ ὑποτακτικὰ ἀρθρα ἀδιαφορεῖ πρὸς τὸ κατάλληλον τῆς πτώσεως τῶν προτασσομένων αὐτῶν ὀνομάτων, πρὸς ἃ καὶ ἀναπέμπει 15 τὴν ἀναφορὰν, ἀνθρώπος ἦλθεν ὃν ἐξένισα, φίλου ἤκουσα ᾧ καὶ πρῶην συνέβαλον. καὶ ἐξ εὐθείας μὲν ὀνόματος παράθεσις γίνεται καὶ πλαγίας πτώσεως, ἐπὶ 20 35 ἑτέρῳ προσώπῳ ἢ διάθεσις τοῦ ῥήματος πρὸς γίνηται ἐκ δὲ πλαγίας ὀνόματος εὐθείας ἐπιφέρεται ἀρθρα, ἐπὶ τὸ τοῦ ἀρθρου ἀναφορὰ τὸ ῥῆμα προσνείμη τῷ προκειμένῳ ὀνόματι, τῷ κατὰ τὴν πλαγίαν. τότε γὰρ δύο εὐθεῖαι νοοῦνται, λέγω τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ ὑποτα- 25 κτικῶ ἀρθρου, ὅταν τὸ αὐτὸ πρόσωπον τὰς δύο διαθέσεις συνέχη. τοῦ μὲν οὖν πρώτου γραμματικὸς ἦλθεν ᾧ Τρύφων ὠμίλησεν

ἐν γὰρ τῇ εὐθείᾳ τοῦ Τρύφων τὰ τοῦ ῥήματος ἐνεγένετο τοῦ δὲ δευτέρου

ἄνδρα μοι ἔνεπε, Μοῦσα, πολύτροπον,
ὃς μάλα πολλὰ

πλάγχθη·

5

οὐλομένην, ἣ μυρὶ Ἀχαιοῖς

ἦσαν μὲν γὰρ πλάγαι, τῆς δὲ διαφέσεως ἠρ-
τημένης ἐκ τῶν Μουσῶν αἱ εὐθεΐαι ἐπνέχθη-
σαν διὰ τὸ τὸν ἄνδρα τὴν διάφειν ἀναδέδε-
χθαι καὶ ἔτι τὴν μῆνιν· ἔστι γὰρ ὃς ἐπλάγ- 10
χθη, ἣ ἔθηκε μυρία κακὰ τοῖς Ἑλλήσι· καὶ
ἔτι τοῦ τρίτου

ἦ κε μέγ' οἰμῶξετε γέρον ἱππιλάτα Πι-
λέως,

ὃς ποτέ μ' εἰρόμενος μέγ' ἐγήθεεν· 15

καὶ γὰρ τὸ οἰμῶξειεν ἐπὶ τοῦ Πιλέως τέθεικε
καὶ τὸ ἐγήθεεν.

- 45 Ταύτη μοι δοκεῖ καὶ ἀκαταλλήλως κείμε-
να τὰ ἄρθρα πρὸς τὰ προκείμενα πτωτικά
λόγον κατάλληλον συγκλείειν, καθὸ τοῖς ῥή- 20
μασι κατακλείοντα λόγον τὴν τούτοις συνοδεύ-
ουσαν πτώσιν μεταλαμβάνει, ὥστε τὴν ἀνα-
96 φορὰν μὲν χαρίζεσθαι τῷ ὀνόματι, τὴν δὲ πτώ-
σιν τῷ ῥήματι, διεπεμφθᾶμην φίλῳ ὃν καὶ
Τρύφων γινώσκει, εἴ γε τὸ γινώσκειν αἰτια- 25
τικὴν ἀπαιτεῖ. Ἐτι τὸ Ἀρίσταρχός ἐστιν ὁ
ἐξηγησάμενος τὰ ποιήματα προφανῶς
ἀνελλιπές ἐστιν εἰ μέντοι ἀντὶ τοῦ ὃ τὸ ὅς τις

θείη, οὐκέτι, Ἀρίσταρχός ἐστιν ὃς ἐξη-
 γησάμενος τὰ ποιήματα. καὶ φαίνεται ὅ-
 τι, καθὼς προείπομεν, διὰ τὴν ιδιότητα τοῦ
 ὑποτακτικοῦ ἄρθρου προσλαβὸν γοῦν τὸ ρῆ-
 μα ἀπαρτίζει τὸν λόγον, Ἀρίσταρχός ἐ- 5
 στιν ὃς ἐξηγησάμενος τὰ ποιήματα ἐ-
 θαυμάσθη. Προφανὲς οὖν ὅτι τὰ τῆ φωνῆ
 προτακτικὰ ἄρθρα οὐκ ἄλλως ἐπινοηθήσεται
 ὅτι ἀνθ' ὑποτακτικῶν ἐστίν, εἰ μὴ ἐπὶ ρῆμα
 φέροιτο, ὃ περ' ἴδιον ὑποτακτικῶν, ἥδη καὶ τῆς 10
 τάξεως καὶ τῆς φωνῆς τὸ τοιοῦτον ἐνδεικνυμέ-
 νης, ὡς ἔχει τὸ

τῷ δ' οὐδὲ κρείων Ἀχελώϊος ἰσοφα-
 ρίζει.

καὶ γὰρ ἕνεκα τῆς τάξεως· μετὰ γὰρ τὸ ὄνο- 15
 μα τέθειται καὶ ἕνεκα τῆς φωνῆς· ἀπὸ γὰρ
 τοῦ τ ἤρξατο, τῶν ὑποτακτικῶν δίχα τοῦ τ
 λεγομένων· καὶ ἔτι τῆς συντάξεως· φέρεται γὰρ
 ἐπὶ τὸ ἰσοφαρίζει. Πότε μέντοι τὰ τοιαῦτα τῶν
 ἄρθρων οὔτε ὑποτακτικὰ εἶναι δύναται ἄρθρα 20
 οὔτε προτακτικά, ἀλλ' ἢ ἀντωνυμικὰ ἢ ἀορι-
 στούμενα μόρια, ἐπὰν τὰς συντάξεις ἐπίωμεν
 τῶν ἀντωνυμιῶν, παραστήσομεν.

46

97

Τούτων τῆδε ἐχόντων ἐπιστατέον τῷ

καὶ θώρηχ'· ὃ γὰρ ἦν οἶ, ἀπώλεσε πι- 25
 στὸς ἑταῖρος,

πότερον τὸ ὁ προτακτικόν ἐστι πρὸς τὸ πιστὸς
 ἑταῖρος, ἢ ἀνθ' ὑποτακτικοῦ ἐστὶ τοῦ ὃς,

ἀναφερόμενον πρὸς τὸ θώρηκα ἢ πρὸς τὸ ἑταῖ-
 ρος κατ' ὑποτακτικὴν σύνταξιν, [ὡς] εἴρηται. ἀνε-
 φικτον οὖν προτακτικὸν αὐτὸ παραδέξασθαι
 οὐ γὰρ μετὰ προτακτικὸν ἄρθρον ῥῆμά ποτε
 ἐπιφέρεται, ἐπιφέρεται δὲ τὸ ἦν. ὃ οὐκέτ' ἄλλο 5
 τι ἀπαιτήσῃ ἢ ὑποτακτικὸν ἄρθρον, ὃ πῆρ οὐ
 πιθανὸν ἐπὶ τὸν θώρακα ἀναφέρεσθαι· οὐ γὰρ
 τοῦτον μόνον ἀπώλεσεν ὁ Πάτροκλος· ἀμα
 γὰρ

ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν 10

καὶ καλὰς κνημίδας ἐπὶ σφυρίοις ἀρα-

ρυίας

καὶ θώρηκα.

καὶ ἐάν τις τὸ τοιοῦτον παρῆ, ἔτι μάχεται τὸ
 ἀκατάλληλον τοῦ λόγου. δοθήσεται γὰρ ὅτι 15
 ἢ ὑπαρξίς τοῦ θώρακος διὰ τῆς τοῦ ἄρθρου
 συντάξεως νοεῖται, καθὼς προεπεδείξαμεν καὶ
 εἰ τοῦτο, πῶς τὸ πιστὸς ἑταῖρος συναρτηθήσε-
 ται μετὰ ῥήματος, ἑτέρας εὐθεΐας νοουμένης
 σὺν ἑτέρῳ ῥήματι τῷ ἦν; πότε δύο εὐθεΐαι κα- 20
 τὰλληλον λόγον ἐποίησαν; ἀμεινον οὖν ἐκεῖνο
 φάναι, ὡς πλαγία καὶ εὐθεΐα κατὰλληλον λό-
 γον ποιεῖ. ἢ οὖν εὐθεΐα ἢ διὰ τοῦ ὅς εἰς τὴν
 αὐτὴν εὐθεΐαν παραλαμβάνεσθω τοῦ ἑταῖρος,
 ὅς ἦν αὐτῷ πιστὸς ἑκαῖρος, ἀπώλεσε 25
 28 τὰ προκατειλεγμένα, λόγῳ ἀσπίδα καὶ
 τρυφάλειαν καὶ καλὰς κνημίδας καὶ θώρηκα
 ἑτέρα γοῦν ἀντὶ τούτων ἀπάντων ἀπαιτεῖται.

χωρίς εἰ μὴ θέλοι τις αἰτιατικὴν ἔξωθεν προσ-
νεῖμαι, ἐφ' ἣν πάντως ἐνεχθήσεται τὸ ἀπώ-
λεισε, καὶ ἡ πρόσθεσις τοῦ ἄρθρου γένοιτο τοῦ
ὄς, καὶ θώρηχ'. ὄς γὰρ ὑπῆρχεν αὐτῷ,
τοῦτον ἀπώλεισε ὁ πιστὸς ἑταῖρος. 5

Καὶ παρὰ Ἀλκαίῳ οἱ περὶ Ἀπίωνα τὸν
μόχθον τὸ Κυλλάνας ὁ μεδείης ἐν ῥήματος συν-
τάξει ἦκουον, οὐ παραδεχόμενοι μετοχὴν τοι-
αύτην ἐκ βαρυτόνου ῥήματος, εἴ γε τῆς τοιαύ-
της λήξεως οὐκ ἔχονται κατὰ τὸ κοινὸν ἐκ βα- 10
ρυτόνων οὔσαι ῥημάτων. ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ τοι-
οῦτον ἐδείκνυτο ὡς καὶ περισπώμενον εἶη ῥῆμα
τὸ μεδῶ, ἔνθεν καὶ τὸ

Δωδώνης μεδέων,

ἀφ' οὗ τὸ μέδμη ὡς οἴκημι, καὶ ἔτι ἡ μεδέ- 15
ουσα συνοῦσα μετοχὴ κατὰ τὸ ἀκόλουθον. καὶ
τῆς γραφῆς συνηλέγχοντο, οὐκ οὔσης ποτὲ δια-
τοῦ ἔ κατὰ πᾶν δεῦτερον πρόσωπον παρ' Αἰο-
λεῦσιν.

47 Τὰ ὑποτακτικὰ ἄρθρα τότε μὲν ἐν κοινό- 20
τητι ἔχει τὸ ῥῆμα, ὅταν καὶ ἐπιμερίζῃ τὰ
πρόσωπα τὰ προῦποκείμενα. φέρει γὰρ οὕτω
φάναι, διέπτησαν ἀετοὶ ὄς μὲν ἀπὸ ἀ-
νατολῆς, ὄς δὲ ἀπὸ δύσεως, ἢ καὶ ἔτι
ἐπὶ τῆς τοιαύτης συντάξεως, 25

οἱ μὲν δυσομένου Ὑπερίονος, οἱ δ' ἀνιόν-
τος

μετὰ τὸ Αἰθίοπας ἐπιφέρει ὑποτακτικὸν ἄρθρον

τὸ οἶ, ὃ περ συνηθέστερον διὰ τοῦ τ' Ὀμηρός
φησι,

τοὶ δίχθα δεδαΐαται, ἔσχατοι ἀνδρῶν.
καὶ σαφές ἐστιν ὅτι ἡ τοῦ δεδαΐαται σύν-
ταξις φέρεται πρὸς τὴν πλειθυντικὴν εὐθεΐ- 5
αν, ἢ τις κατὰ τὸ ἐξῆς ἐπιμεριζομένη πρὸς
τὴν τῶν Αἰθίοπων διάστασιν κοινὸν παρα-
λαμβάνει τὸ ῥῆμα μετὰ τῶν ὑποτακτικῶν ἄρ-
θρων,

Αἰθίοπις, τοὶ δίχθα δεδαΐαται, ἔσχα- 10
τοι ἀνδρῶν,
οἱ μὲν δυσομένου Ὑπερίονος, οἱ δ' ἀνι-
όντες.

ὡς εἰ καὶ ἐπ' ἐκείνου τοῦ σχήματος προστεθείη
ῥῆμα, πάλιν τὸ ἐξ αὐτοῦ ἐπιμεριζόμενον ἀνε- 15
90 δοίαστον ἔσται, οἱ δὲ δύο σκόπελοι ἰκά-
νουσιν ὅς μὲν ἄχρι τοῦ οὐρανοῦ, ὅς δὲ
ἄχρι τοῦ Ὀλύμπου. οὐ προϋπόντος γὰρ
τοῦ τοιοῦτου ἀνάγκη πᾶσα τῶ ὑποτακτικῶ
ἄρθρῳ προσγίνεσθαι τὸ ῥῆμα τὴν τε προϋ- 20
πούσαν εὐθεΐαν, καθὼς ἐπεδείξαμεν, εἰς γε-
νικὴν μετελθεῖν. αὕτη γὰρ μόνη μὴ προσλα-
βοῦσα ῥῆμα ἐπιμερίζεται εἰς τὰ ἐξ αὐτῆς πρὸς-
ωπα νοούμενα· αἱ γε μὴν ἄλλαι πτώσεις οὐ-
κέτι, εἰ μὴ προσλάβοιεν ῥῆμα, 25

Νεστορίδαι δ' ὁ μὲν οὕτως Ἀτύμνιον.
προφανῶς γὰρ πάλιν τὸ ὁ ἀντὶ τοῦ ὅς ἐστι,
χωρὶς εἰ μὴ πτωτικὸν λείπει, οὗ προηγήσεται
πάντως τὸ ὁ προτακτικὸν ἄρθρον, ἔχοντας τοῦ

λόγου τῆδε, τῶν Νεστοριδῶν ὁ μὲν ἕτερος
οὐτὰς Ἀτύμνιον, τῶν δύο σκοπέλων ὁ
μὲν ἕτερος οὐρανὸν ἴκει. καθὼς ἀντις κα-
κίῳ ἐπιστήσει,

καὶ μιν πειραίνουσι δύο πόλοι ἀμφοτέρωθεν,

ἀλλ' ὁ μὲν οὐκ ἐπίοπτος,

πάλιν τοῦ ἐντελοῦς ὄντος ἀλλ' ὅς μὲν οὐκ
ἐπίοπτος· ἀπὸ γὰρ κοινοῦ τοῦ πειραίνουσι
δυνάμει ἔχει ἐγκείμενον ῥῆμα τὸ πειραίνει, ἐφ' ὃ 10
καὶ φέρεται. ὁ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπι-
φερομένου λόγου,

ὅς δ' ἐπίοπτος ᾖν·

πάλιν πειραίνει τὸν ἄξονα. τοῦτο γὰρ συμ-
φράζεται· ἐκ γὰρ τοῦ βορεινοῦ ὕψους ἀντίος 15
ἔστι τῷ τοῦ Ὠκεανοῦ.

ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

¹⁰⁰ Τῇ προεκδοθείσῃ συντάξει τῶν ἄρθρων ἀκόλουθον ὑπολαμβάνω καὶ περὶ τῆς τῶν ἀντωνυμιῶν συντάξεως διαλαβεῖν· ἐκεῖνα μὲν γὰρ μετ' ὀνομάτων ἐν τοῖς λόγοις παρελαμβάνετο, αὐταὶ δὲ ἀντ' ὀνομάτων, οὐ παραδεχόμεναι. 5 τὴν τούτων προτακτικὴν σύνταξιν καθ' ἃς προεκτεθείμεθα αἰτίας, καὶ σαφές ἐστιν ὅτι ἕνεκα τοῦ τοιοῦτου καὶ πτώσεων ἐγένοντο δεκτικαί, ἵνα κατὰ παντὸς τοῦ ὀνόματος ἀνθυπέλθωσι, καὶ προσώπων ἀπάντων διακριτικαί, ἵνα τὸ ἐλ- 10 λιπὲς τοῦ ὀνόματος, λέγω τὴν τῶν προσώπων διάκρισιν, αὐταὶ ἀνθυπενεχθεῖσαι ἀναπληρώσωσι, καὶ τοῦ μὲν ὀνόματος ἔχωσι τὴν πτώσιν, τοῦ δὲ ῥήματος τὸ πρόσωπον.

Ἐρθεὶν δὲ ὅλου κλίνονται, δύο τὰς γενι- 15 κωτάτας κλίσεις ἀποσπάσασαι, καὶ οὐ κατὰ σύγχυσιν ἀλλὰ κατὰ μερισμὸν τὸν δέοντα·
¹⁰¹ τῷ μὲν γὰρ τέλει δηλοῖ τὴν πτωτικὴν κλίσιν,

τῷ δὲ ἀρχοντι τὸν τῶν προσώπων ἐπιμερισμόν.
 σαφὲς γὰρ ὅτι, εἰ κατὰ τὸ αὐτὸ μέρος αἱ δύο
 κλίσεις ἐγένοντο, συνέβη ἂν τῆς μὲν πτώσεως
 γινομένης τὸ ἕτερον νοούμενον ἀποτρίβεισθαι, τὸ
 τοῦ προσώπου διακριτικόν, καὶ ἔμπαλιν τοῦ 5
 προσώπου μεταβαίνοντος παραφθίρεισθαι τὸ
 τῆς πτώσεως ἰδίωμα. διὸ πτώσιν μὲν διακρί-
 νουσα ἀποτελεῖ τὸ ἐμοῦ καὶ ἐμοί καὶ ἐμέ,
 πρόσωπον δὲ τὸ ἐμοῦ-σοῦ, πρόσωπον δὲ καὶ
 πτώσιν τὸ ἐμοί - σέ καὶ ἐν ἅπασιν ὄριστεί 10
 τοῖς προκατειλεγμένοις διὰ τὸ ἐν ἑκατέρῳ μέ-
 ρει ἐγχωρήσαν ἰδίωμα. ἑκάτεροι γοῦν αἱ κλί-
 σεις ἀποστάσαι ἐπὶ τὰ ἴδια μόρια, λέγω τὸ
 ὄνομα καὶ τὸ ῥῆμα, τῷ τέλει συνεχρῶντο κα-
 τὰ τὴν κλίσιν, καλός καλοῦ καλῶ, γράφω 15
 γράφεις γράφει, οὐκ ἀπιθάνως καὶ τῆς ἀντωνυμίας
 χρησαμένης τῇ ὑποστολῇ τοῦ σ, οὔση
 διακριτικῇ τρίτου προσώπου, σοί-οἱ, ὡς εἰ καὶ
 λέγεις λέγει. Εὐήθεις μέντοι ὑπολαμβάνω, εἰ
 ἐξεργάσεται τις διὰ τί μὴ μᾶλλον τὸ τέλος 20
 οὐ προσεχώρει τῷ προσώπῳ, καθὰ περ ἐπὶ
 τῶν ῥημάτων, ἢ περ τὸ ἀρχον. ἴδει, γὰρ
 ἅπαξ ἐν μέρει προσχωρήσαι τὸ τέλος, καὶ εἰ
 ἔστιν εἰπεῖν, εὐλόγως τῷ πτωτικῷ, εἰ γε καὶ
 πρότερον τοῦ ῥήματος, καθὼς ἀπεδείξαμεν, 25
 καὶ δῆλον ὅτι τὸ τούτου ἰδίωμα ἐπικρατήσει
 102 τοῦ τέλους, λέγω τὴν πτώσιν. πρὸς οἷς καὶ
 ἀντωνυμία ἐστὶ τὸ ἀντ' ὀνόματος παραλαμβα-
 νόμω-

νόμενον καὶ ὄνομα μιμούμενον, καὶ σαφές ὅτι ἐπακολούθημά ἐστι τὸ ἐγγινόμενον. καὶ εἰ τὰ τέλη ἐπικρατεῖ τῶν μερῶν τοῦ λόγου, τὸ δὲ τέλος τῆς ἀντωνυμίας πτωσίς ἐστιν, ἐπικρατήσει ἄρα διὰ τοῦ τέλους τὸ καλεῖσθαι ἀντωνυμία, καὶ ῥήματος ἰδίωμα παρεϊσδύεται, λέγατο πρόσωπον.

Εὐλογὸν ἡγοῦμαι πρὸς τῆς κατὰ μέρος συντάξεως προδιασαφῆσαι τὰ ἐπακολουθοῦντα ἰδιώματα τοῖς μορίοις ὑπὲρ τοῦ τὴν εἰρησόμενῃν διδασκαλίαν τῆς συντάξεως εὐσυνοπτοτέραν γίνεσθαι. Πρόκειται μὲν οὖν ἡ ἐξαίρετος κλίσις κατὰ ἀμφοτέρω μέρη, σύνεστι δὲ δεῖξις διττή, ἡ κατὰ ἀπόλυτον ἐκφορὰν, ὅσον ἐπαισέ με — φανερόν γάρ ὅτι δεῖξις, ἀλλ' οὐκ ἐπιτεταμένη οὐδὲ πρὸς τι ἀνατεινομένη —, καὶ ἡ ἀντιδιασταλτικὴ, ἐμὲ αὐτὸν ἐπαισε πρόδηλον γάρ ὅτι ἐπιτέταται τὰ τῆς δεῖξεως, καθά περ τὰ ἐν τῇ ποιότητι ἐπινοεῖται. λευκὸς ἀπολελυμένην ἔχει τὴν ποιότητα, ἐπιτεταμένην δὲ ἐν τῷ λευκότερος πρὸς ἕτερον γὰρ πρόσωπον ἀνατείνεται, ὃ πάντως ἐπιζητούμεν. ὡς λόγῳ καὶ τὸ ἐμὲ ἐπιτεῖναν τὴν δεῖξιν ἀπήτησε πρὸς ἡ ἀπιτάθη. διότι μέντοι ἐν ἀπάσαις τὸ τοιοῦτον οὐκ ἐγχωρεῖ, ἐν τοῖς κατὰ μέρος εἰρησέται. καλοῦνται οὖν αἱ ἐντελεῖς κατὰ τὴν φωνὴν καὶ τὸν διεγνηγεμένον τόνον ὀρθοτόνομεναι, τάχα συνωνυμοῦντός τοῦ ὀρθοῦ καὶ τοῦ

ὕγιους· αἱ δὲ τὸν τόνον μετατιθεῖσθαι, ὡς περὶ
ἀπὸ τῶν ἐγκλιόντων τὰ βάρη ἐφ' ἕτερον σῶ-
μα, ἐγκλιτικάι, εἴ γε τὸ

σοὶ μὲν ἐγὼ, σὺ δ' ἐμοί

μετὰ τῆς ἐντελοῦς γραφῆς καὶ τὸν ἴδιον τόνον 5
ἔχει, τὸ δὲ

καὶ μοι ταῦτ' ἀγόρευσον

παρῆκε μὲν τὴν γραφὴν, μετέθηκε δὲ καὶ τὸν
τόνον. Παρέπεται καὶ ἀναφορὰ κατὰ τὸ
τρίτον πρόσωπον, δι' ἧς τὰ προκατειλεγμένα 10
ὀνόματα ἀναπολούμενα ἀντονομάζονται,

Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν Τρῳᾶς τε καὶ Ἑκτορα
νῆυσι πέλασσεν,

— αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὅσσε φαεινῷ.

- 3 Ἐπεδείξαμεν ἐν τοῖς προκδοθεῖσιν ὡς αἱ 15
τοιαῦται τῶν ἀντωνυμιῶν οὐχ ὡς ἔτυχον ἀν-
θ' ἀπλῶν ὀνομάτων παρελημμένα εἰσίν, ἀλλὰ
δυνάμει ἀντὶ τῶν μετὰ ἄρθρων παραλαμβα-
νομένων. οὐ γὰρ μόνον ἀντωνόμασται, καθά-
περ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἔστιν ἀντωνυμιῶν ἐπι- 20
νοῆσαι, ἀλλὰ καὶ ἀναφέρεται, ὃ περ οὐκ ὀνο-
μάτων ἴδιον, εἰ μὴ προσλάβοιεν τὰ ἄρθρα.
ἔστι καὶ οὕτω φάναι δι' οὗ ἀντονομάζεται προ-
κατειλεγμένου, διὰ τούτου ἐπιδέξεται τὴν ἀνα-
φορὰν, εἴ γε ἰδίωμα ἀναφορᾶς προκατειλεγμέ- 25
νου προσώπου δευτέρα γινῶσις, ἢ ἐπαγγέλλεται
ἢ αὐτὸς ἀντωνυμία. δεδείξεται γὰρ ἐν τοῖς ἐξῆς
104 ὡς αἱ δεικτικάι οὐκ εἰρημένων τῶν ὀνομάτων

ἀνθυπνέχθησαν, ἀλλ' οὐ δυναμένων παρα-
 ληφθῆναι. Καὶ οὕτω μερίζονται εἰς δεικτικὰς
 καὶ ἀναφορικὰς εἰς μίαν ὀνομασίαν συνελθού-
 σαι κατὰ γὰρ ἑκατέρας τὰς διαφορὰς ἐν συ-
 νάγεται τὸ ἀντονομάζεσθαι. ἢ γὰρ μὴ δυνα- 5
 μένων τῶν ὀνομάτων εἰρησθεῖ αὐταὶ παραλαμ-
 βάνονται, ἢ εἰρημένων μὲν, πάλιν δὲ μὴ δυ-
 ναμένων παραλαμβάνεσθαι. εἰ γὰρ τις ἀντὶ
 τοῦ

αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὅσσοι φαίνω 10
 ἀντιθεῖν τὸ Ζεὺς, οὐ συνάξει τοὺς δύο λόγους
 κατὰ τοῦ Διός, ὡς ἀρχὴν δὲ λόγου ποιήσεται.
 ὁ αὐτὸς δὲ λόγος ἐπὶ ἀπασῶν τῶν οὕτω πα-
 ραλαμβανομένων παρὸν γὰρ ἀντὶ τῶν ἀναφο-
 ρικῶν τὰ ὀνόματα θεῖσθαι καὶ τὰ τοῦ λόγου 15
 ἀλλοιωῖσθαι. ὅπνίκα μὲντοι τὸ ἐκεῖνος καὶ τὸ οὗ-
 τος οὐ δείκνυσι τὰ ὑπ' ὄψιν, ἀναφέρουσι δέ,
 δεῖ νοεῖν ὅτι ἢ ἐκ τούτων δεῖξις ἐπὶ τὸν νοῦν
 φέρεται, ὥστε τὰς μὲν τῆς ὄψεως εἶναι δεῖξεις,
 τὰς δὲ τοῦ νοῦ. φύσει γοῦν οὔσαι δεικτικαὶ καὶ 20
 τὸ ἀντικείμενον ἄρθρον τῆ συντάξει οὐ παρα-
 λαμβάνουσι.

4 Καὶ ἐτι ἔξαιρέτως καὶ τὰ τρίτα πρόσωπα
 ἐν διαφόροις φωναῖς διάφορα τρίτα ἀποτελοῦσι,
 τῶν ῥημάτων διὰ μιᾶς φωνῆς ἐπὶ πλείονα πρὸς- 25
 105 ὡπα συντινόντων, γράφει Διονύσιος ἢ Τρύ-
 φων ἢ τις ἄλλος τῶν δυναμένων τὸ πρᾶγμα
 παραδέξασθαι. οὐ μὴν ἐπὶ τῶν ἀντωνυμιῶν,

εἰ γε ἀναφορικὴ μὲν ἢ αὐτός, δεικτικὴ δὲ ἢ ἐ-
 κεῖνος, καὶ ἔτι ἢ οὗτος, διαφέρουσα τῶ διαστή-
 ματι τῆς δείξεως. ὁ αὐτὸς λόγος καὶ πὶ τῆς ὁδῆ.

5 Κάπει ἔφαμεν τὰς δεικτικὰς ἐπιτείνεσθαι
 εἰς πλείονα δεῖξιν, αἱ δὲ προκείμεναι φωναὶ οὐκ ἔ-
 ἠδύναντο τὸ δισπὸν τοῦ τόνου ἀναδέξασθαι,
 καθὰ περ ἢ ἐμοῦ καὶ ἐμοί καὶ αἱ σύζυγοι,
 διὰ τὴν ἐπὶ τέλους βαρεῖαν, εἰς παραγωγὴν
 τὴν διὰ τοῦ ἰ μετῆλθον, ἐπισπώμεναι κατὰ
 τοῦ τέλους τὴν ὀξεῖαν εἰς ἐμφανισμὸν τῆς πλεί- 10
 ονος ἐπιτάσεως, καθὰ περ καὶ αἱ προκατει-
 λεγμέναι κατὰ πρῶτον καὶ δεῦτερον πρόσωπον,
 ἐκεινοσί, οὔτοσί, ὀδί. προὔπτον γὰρ ὅτι στερο-
 μένη ἢ αὐτὸς τῆς δείξεως συνεστέρετο καὶ πα-
 ραγωγῆς τῆς ἐπαγομένης ἐπὶ πλείονα δεῖξιν. Δο- 15
 κεῖ δὲ μοι μηδὲ ἀλλοτρίως ἢ παραγωγὴ τοῦ ἰ
 παραδεδέχθαι ἦν γὰρ τοῦτο θεματικὸν ἐν τρί-
 τοις προσώποις τῆς εὐθείας.

Πῶς οὖν οὐκ εὐήθεις οἱ περὶ Ἀβρῶνα κατα-
 δραμόντες Ἀριστάρχου ὡς οὐ δεόντως φαμένον κα- 20
 τὰ πρόσωπα συζύγουσ τὰς ἀντωνυμίας, καθὸ κοι-
 νὸς ὁ ὄρος καὶ ῥημάτων, καὶ μᾶλλον γε αὐτῶν. συ-
 ζυγοῦσι γὰρ αἱ φωναὶ κατὰ τε ποιότητα τῶν
 106 στοιχείων καὶ κατὰ ποσότητα τῶν συλλαβῶν,
 καὶ φαίνεται ὅτι καὶ κατὰ χρόνον καὶ τάσιν 25
 ταῖς γε μὴν ἀντωνυμίαις οὐ συνῆν τὸ τοιοῦτον,
 εἰ γε αἱ πλείους ἀσύζυγοι, ὡς σαφές ἐστι τοῖς
 κλήουσι τὰς ἀντωνυμίας. Φαίνεται γὰρ ὅτι ὁ

μὲν Ἀρίσταρχος οὐ τὴν φωνὴν ὠρίσατο τῆς ἀν-
 τωνυμίας, ἀλλὰ τὸ ἐξ αὐτῆς παρυφιστάμενον,
 καθὼς καὶ ἅπαντες οἱ ὄροι ἔχουσι. φασὶ γοῦν
 ἀσυναρθρούς ἀντωνυμίας, καὶ ὅσον ἐπὶ τῇ φω-
 νῇ, οὐκ εἰσὶν ἀσυναρθροί, ἐπεὶ φαμεν ἢ ἐγὼ 5
 μόνως ὀρθοτονεῖται, ἢ ἐγὼ γε Ἀττική
 ἐστίν. ἐκεῖνο οὖν ἀντωνυμία, τὸ μετὰ δεξιῶς
 ἢ ἀναφορᾶς ἀντονομαζόμενον, ᾧ οὐ σύνεστι τὸ
 ἀρθρον. ἰδοὺ γοῦν ἢ δεῖξις καὶ ὁ ὀρισμὸς τῶν
 προσώπων ἄχρι τοῦ τρίτου διήλθε καὶ γὰρ 10
 ἀναφερόμεναι ὀρίζονται, καθὼς τὰ πρόσωπα
 ἐγνώσθη, καὶ δεικνύμεναι, καθὼς τὰ πρόσωπα
 ὑπ' ὄψιν ἐστί. καὶ τοῦτό ἐστιν ἡ συζυγία τῶν
 προσώπων. τὰ γὰρ ῥήματα ἀσύζυγα ὀριζό-
 μενα γὰρ κατὰ πρῶτον καὶ δεῦτερον ἀοριστοῦ- 15
 ται κατὰ τὸ τρίτον, τοῦ ἀστράπτει καὶ τῶν
 τοιούτων ὑποστέλλομένων, καθὼς ἡ τοιαύτη ἐνέρ-
 γεια ἑξαιρέτως τῷ Διὶ ἀναπέμπεται, ὥστε οὐ
 τὸ ῥῆμα ὠρίσται, ὁ δὲ τούτου τὴν διάθεσιν
 ἐνεργῶν. πρόδηλος οὖν ἡ πολυμερῆς τῶν φωνῶν 20
 θέσις ὑπὲρ τοῦ διὰ μιᾶς φωνῆς διάφορα πρό-
 σωπα λέγεσθαι. παρηκολούθησε γὰρ τὸ καὶ
 207 τὰς ἐν τρίτοις ἀοριστοῦσθαι, εἴ γε μία λέξις
 πλείονα σημαίνουσα ἀορίστου παρεμπιπτόσεως
 αἰτία γίνεται.

25

6 Ἐπι τὰ μὲν ἄλλα τῶν πτωτικῶν ἀπ' εὐ-
 θείας λημματιζόμενα γενικὴν καὶ τὰς ὑπολοί-
 πους πτώσεις πρὸς ἀκολουθίαν τῆς εὐθείας

ἀποτελεῖ, οὐχ ὑποστελλομένου το ἄρθρου,
 εἴ γε καὶ αὐτὸ ἐδείχθη ἐν τῇ δριούσῃ ἀκολού-
 θία κεκλιμένον· αἱ δὲ προκείμεναι πρωτότυποι
 ἀντωνυμῖαι θεματικώτερον ἐκλίθησαν, οὐ δυ-
 ναμένης τῆς ἐγὼ κατὰ λόγον τῶν πτωτικῶν
 τὴν ἐμοῦ γενικὴν παραδέξασθαι, οὐδὲ μὴν τῆς
 ἐμοῦ τὴν ἐμοί ἢ ἐμέ, δεόντως καὶ τῶν παρεπο-
 μένων ἀριθμῶν ἐξαλλαγέντων πάλιν θεματι-
 κῶς ἀδύνατον γὰρ τὴν μὴ κλιθεῖσαν γενικὴν
 ἐξ εὐθείας ἀριθμὸν ἀκόλουθον παραστήσαι 10
 κλιθεῖσα γὰρ συγκλίνει τοὺς ἀριθμούς καὶ τὰς
 ἐξῆς πτώσεις. διὰ τοῦτο καὶ τοῖς ἑτεροκλίτοις
 παρηκολούθει τις εὐθεῖα, τῆς γενικῆς τὰ λοι-
 πὰ σχήματα ἀποδιδούσης, ὅσον ἢ μεγάλου
 ἐποίησε τὸ μέγαλοι, καὶ ἐκ κλίματος τοῦ τοι- 15
 οὔτου ἢ μέγαλος εὐθεῖα διατῶζεται. καὶ ὁμοί-
 ως ἢ ὕδατος καὶ ἔτι ἢ γυναικός ἢ τε πολλοῦ·
 πολλοὶ γὰρ καὶ ὕδατα καὶ γυναῖκες, καὶ διὰ
 τοῦτο συνυπῆρχε τὸ πολλός, τὸ γύναιξ, τὸ ὕδαξ.
 διὰ τοῦτο οὖν ἢ ἐμοῦ οὐ κλιθεῖσα, γενομέ- 20
 108 7η δὲ ἐν θέματι, καὶ τὸ ἀκόλουθον τῶν πτώ-
 σεων παρητήσατο καὶ τοὺς ἀκολούθους ἀρι-
 7 θμούς· ἢ γοῦν ἐκεῖνος καὶ αἱ σύζυγοι κλιθεῖσαι
 ἔσχον καὶ τὰ συμπαραπέμμενα ἀκόλουθα. Σα-
 φές οὖν ὅτι ληροῦσιν οἱ ἐγχειρήσαντες εἰς τὸ ἐ- 25
 πισκώπτειν τὰς φωνὰς ὡς ἀνακολούθους καὶ πα-
 ραλόγους, παρατιθέμενοι τὴν ἀπὸ τῶν ὀνομά-

των ἀναλογίαν, ὅπου οὐδ' ἐκεῖνο αὐτοῖς δίδο-
ται, τὸ παντὶ ὀνόματι πᾶν ἀντιπαραβάλλειν.
ἀλλ' εἰς τὸ τοιοῦτον ἀπειρός ἐστὶ τις τοῦ ὀμα-
λου ἀκολουθία. ἀντιπαραβάλλονται γὰρ αἱ λέ-
ξεις, καὶ εἰ τοῦτο, πῶς οὐ μάταιον τὸ διάφο- 5
ρα μέρη λόγου ἀντιπαραβάλλειν; οὐδὲν δὲ ἐκώ-
λυεν, ἐπειδὴ καὶ προσώπων διακριτικὸν ἐστὶ
τὸ μόριον, ἀντιπαραθέσθαι τὰς φωνὰς τῶν ρη-
μάτων, καὶ οὕτω πάλιν τὰς ἀντωνυμίας τοῦ
δέοντος περιγράφειν. 10

Ἰσως οὖν ἐκείνω τις ἐπιστήσει, ἕνεκα τίνος τὸ
ἀκόλουθον ἀπένευσαν αἱ ἀντωνυμίας, καὶ διὰ τί οὗ
πᾶσαι. Ἡ τῶν ὀνομάτων θέσεις ἐπενοήθη εἰς ποιότη-
τας κοινὰς ἢ ἰδίας, ὡς ἀνδρῶπος, Πλάτων, καὶ πῖ
οὔτε σὺν δείξει τὰ τοιαῦτα οὔτε ἀναφορᾶ, πᾶμ- 15
πολλος ἢ ἐπὶ τούτων θέσις ἐγένετο, ἵν' ἐκάστου
τὸ χαρακτηριστικὸν ἀπονείμῃ τὴν ἐκάστου ποιό-
τητα. οὐ μετρίως γοῦν τὰς ποιότητας ἐπιταράτ-
τουσιν αἱ συνεμπεσοῦσαι θέσεις ἐν τε προσηγορι-
κοῖς καὶ κυρίοις ὀνόμασι διὸ καὶ ἐστέρητο τὸ διὰ 20
τῶν ὀνομάτων νοούμενον πρόσωπον τοῦ ὀρισμοῦ.
καὶ ἕνεκα τοῦ τοιούτου ἰδιάσασα ἢ εὐθεῖα κα-
θέκαστον χαρακτῆρα, ἀπήτει τὰς πλαγίας ἀνη-
κούσας πρὸς τὸ ἴδιον τῆς εὐθείας. ἐντεῦθεν
οὖν ἀναγκαίως καὶ τὰ γένη παρειάγεται, ἵνα 25
μετὰ τῆς ποιότητος τοῦ χαρακτῆρος συνδια-
στείλῃ τὸ γένος. ἐντεῦθεν συνεπενοήθησαν καὶ
αἱ ἐπιθετικαὶ θέσεις, ἵνα καὶ τὰ παρακολου-

θήσαντα τοῖς κοινῶς ἢ ἰδίως νοουμένοις ἀνα-
 πληρωθῆ, τῷ μὲν ἵππος, εἰ τύχοι, τὸ λευ-
 κός ἢ τὸ ταχύς, τῷ δὲ Πλάτων τὸ σοφός,
 τὸ ἀγαθός, ἄλλα τε πάμπολλα τὰ δυνάμε-
 να παρέπεσθαι. ἐντεῦθεν καὶ αἱ συνθέσεις ἐπε- 5
 νοήθησαν, μισάνθρωπος, φερέπνοος, φιλολό-
 γος, αἱ περ ἐξ ἐπισυμβεβηκότων ἐνεγίνοντο.
 Αἱ μέντοι ἀντωνυμῖαι εἰς οὐδὲν ἄλλο ἀποβλέ-
 πουσαι διὰ τῆς ἐν αὐταῖς ἐγκειμένης δειξέως
 ἢ εἰς τὴν ὑποκειμένην οὐσίαν, ἔχουσιν εὐληπτα 10
 καὶ τὰ ἐπισυμβεβηκότα τῇ ποιότητι, λέγω τὰ
 δυνάμενα δι' ὄψεως ἐπινοηθῆναι, λευκὸν ἢ μέ-
 λαν, μακρὸν ἢ βραχύ· οὐχ ὑπὸ δειξίν γὰρ
 πιπτούσης τῆς ψυχῆς οὐδὲ τὰ ταύτη ἐπιτρέ-
 χοντα εὐσύνοπτα ἀν γένοιτο πρὸς τῶν ἀντω- 15
 νυμιῶν. ἐνθεν τοὺς πολλοὺς χαρακτῆρας παρη-
 τημένοι εἰσὶν αἱ ἀντωνυμῖαι. ἐκάστη γὰρ αὐ-
 110 τῶν καθ' ἐκάστην πτώσιν ἀντὶ πάντων ὀνομά-
 των παραλαμβάνεται· καὶ εἰ τοῦτο ἀληθές,
 φυσικώτερον ἄρα ἀφέστηκεν ἢ ἐν τοῖς ὀνόμασι 20
 ἀκόλουθος κλίσις, ἵνα μὴ ἀντὶ παντός ὀνόμα-
 τος παραλαμβανόμεναι μιᾷ καταλήξει τῇ ἐκ
 τούτων ὑποπέσωσι. διὸ καὶ τὰ γένη οὐκ ἐκ-
 κοπτόμενα ἰδίως τέλεσι κατάλληλον ἔσχε
 τὴν ἐν τοῖς τρισὶ γένεσι θέσιν διὰ μιᾶς συλλα- 25
 βῆς, εἴ γε καὶ ἢ ἐξ αὐτῶν δειξίς αὐτὸ μόνον
 οὐσίαν παρεμφαίνει. καὶ γὰρ εἰ συνεπέσοι λῆ-
 ξίς ὀνοματικῇ αὐτῇ, διὰ τοῦ συνόντος ἀριθμοῦ

ὑπεκλύεται τοῦ ἀκολούθου τῆς ἐγγινομένης κλί-
 σως, ὡς ἔχει ἢ ἐγὼ καὶ ἢ ἐμοῦ. ἐφ' ἧς καὶ
 αἱ διάλεκτοι οὐ τὴν αὐτὴν λῆξιν ἐπεμέτρησαν,
 ἄλλως τὰς φωνὰς προενεγκάμεναι ἢ περ τὰς
 γενικὰς τῶν ὀνομάτων· ἐμεῖο γὰρ καὶ ἐμεῦ, 5
 οὐχ ὡς ἢ Ἀτρεΐδew καὶ ἢ Ἀτρεΐδαο ἢ καλοῖο.
 ἢ γοῦν ὁμόφωνος κτητικὴ ὀνόματος ἤδη τὸ τέ-
 λος ἀναδεδεγμένη, ἐφ' ᾧ καὶ φέρεται, πάλιν
 τὸ δέον ἀνεδέξατο κατὰ τὰς διαλέκτους, ἐμοῖο
 ὡς καλοῖο.

10

Καθὼς πρόκειται οὖν ἀναφερόμεναι ἢ δεικνύμεναι
 ἀπρὸς δεξιὰς εἰς τῶν παρεπομένων τῶ ὀνόματι, ἀλλὰ
 ἀντίκειται ἢ τε ἐκεῖνος καὶ ἢ αὐτός· ἢ γὰρ οὗτος πα-
 ραγωγῆς κατάληξιν ἔχει, οὐκ ἀντανουμίας, καθὼς
 111 καὶ τὸ τμηοῦτος ἐπίρρημα ὃν παραγωγῆς τῆς αὐ- 15
 τῆς ἔτυχε. καὶ οὐκ ἀπεμφαῖνον δύο ἀντικείσθαι
 ἀπασῶν τὸ δέον σχῆμα ἀναδεδεγμένων. μὴ
 ποτε δὲ εὐλόγως καὶ διὰ τῆς φωνῆς συνεπί-
 σχυσαν εἶσαι τὸ ὑποκείμενον. ἢ γὰρ ἐξ αὐ-
 τῶν νοουμένη ἀπόστασις ἀμαυροτέρην τὴν δει- 20
 ξιν καθιστάνει, καὶ ἐνθεὶ παρεισεδέυετο τὸ γέ-
 νος, οὐχ ἵνα τὴν οὐσίαν παραστήσῃ· ἀλλ' ἵνα
 τὸ γένος διαστείλῃ. τὰ γοῦν κοινὰ λεγόμενα ἐν
 γένει, λέγω ἐπὶ τῶν προσηγορικῶν, ἐξ ἀποστή-
 ματος ἐπινοηθέντα οὐκ ἐξίσχυσε τὸ γένος δια- 25
 στεῖλαι, λέγω ἐπὶ τοῦ ἵππος ἢ ἀνθρώπος·
 πλησιάσασι δὲ αὐτοῖς καὶ δήλοις γενομένοις
 κατὰ τὸ γένος συνεγένετο καὶ τὸ ἄρθρον. πολλὰ

δὲ μάλλον καὶ ἢ αὐτός· τὰ γὰρ ἀπόντα τῶν
 τρίτων προσώπων ἀναφέρουσα ὑπόμνησιν καὶ
 τοῦ γένους ἐποιεῖτο διὰ τοῦ χαρακτηῆρος. Ἄλ-
 λ' ἐκεῖνο λείπεται, τίνος ἕνεκα εἰς ὅς κατέλιξαν,
 πλείστης οὔσης καταλήξεως ὀνομάτων; ἢ ὅτι 5
 γενικωτέρα ἐστὶν ἢ εἰς ὅς κατάλιξις; διὰ
 τοῦτο καὶ τὰ ἄρθρα, πᾶσιν ὀνόμασι παρα-
 τιθέμενα, ἐν ταύτῃ τῇ καταλήξει ἐγένετο,
 καὶ αὐταὶ αἱ παραχθεῖσαι ἀντωνυμῖαι εἰς
 ὀνόματος κτῆσιν, ὡς ἐπὶ τῆς ἐμός καὶ τῶν συ- 10
 ζύγων, καὶ σχεδὸν ἅπασαι αἱ πτωτικαὶ πέν-
 σεις, ἐπιζητοῦσαι πᾶν ὄνομα, ποῖος, πόσος,
 πιλίκος, ποδαπός. πρόκειται τὸ σχεδὸν διὰ
 112 τὸ τίς, ὃ περ οὐδὲ αὐτὸ ἐκτός ἐστι τῆς εἰς ὅς
 καταλήξεως, εἴ γε τὸ τίσις παρ' Αἰολεῦσι τῆς 15
 εἰς ὅς εὐθείας ἔτυχε, συνεπισχύοντος καὶ τοῦ
 ἰσοδυναμοῦντος αὐτῷ, λέγω τοῦ ὅς, ᾧ καὶ
 συμφέρεται ἐν τῷ

ὅς τις ἐμὸν παρὰ σῆμα

καὶ ὡς ἐν τῷ 20

ὅς τις ἐπὶ δεῖπνον ὄψε κληθεῖς ἔρχεται.

8 Ῥητέον δὲ καὶ περὶ τῶν τῇ φωνῇ ἄρθρων
 καθεστώτων, τῇ δὲ ἐξ αὐτῶν μεταλήψει ἀν-
 τωνυμιῶν,

ὃ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν 25
 ἀντὶ τοῦ οὔτος·

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος·

ὡς ἢ ῥίμφα θείουσα·

εἵνεκα τῆς ἀρετῆς ἐριδαίνομεν,

ὁ μεταλαμβάνεται μὲν εἰς τὸ ταύτης, προσ-
 λαμβάνει δὲ ἕξωθεν δεόντως τὸ ἄρθρον. καὶ
 καθόλου περὶ ἀπάντων τῶν τοιούτων, αἱ ὀνο-
 μαστικάι πτώσεις καὶ αἱ ἀντὶ τούτων παρα- 5
 λαμβανόμεναι ἀντωνυμῖαι σύνταξιν τὴν αὐτὴν
 ποιοῦνται τοῖς ῥήμασιν, ὡς ἔχει τὸ Τρύφων
 διδάσκει καὶ οὗτος διδάσκει αἱ γέ μὴν
 πλάγαι τὴν ἐκ τῶν εὐθειῶν σύνταξιν ἀναδέ-
 χονται, τῶν μεταξύ πιπτόντων ῥημάτων ἐν- 10
 δεικνυμένων τὴν ἐκάστης διάθεσιν, ὡς ἔχει τὸ
 Θεῶνα διδάσκει Τρύφων, τοῦτον φιλῶ
 ἐγώ, τοῦτον φιλεῖ Θεῶν. ἔστι γέ μὴν κα-
 κῆνος ὁ λόγος ἀληθείας, ὡς συνέστι τὰ ἄρθρα
 μετὰ τῶν ὀνομάτων ἀνθ' ὧν παραλαμβάνεται 15
 ἡ ἀντωνυμία, οὐ σημαίνοντα τὰς πηλικότητας
 113 ἢ ποιότητας ἢ τι τῶν παρεπομένων τοῖς ὀνό-
 μασι, καθὼ ἀπεδείξαμεν καὶ ἐπὶ τῶν ἀντωνυ-
 μιῶν τὸ αὐτό. ὡς γὰρ τὸ οὗτος κατὰ πάν-
 τος ὑποκειμένου παραλαμβάνεται, καὶ τὰ ἄρ- 20
 θρα σὺν παντὶ ὑποκειμένῳ παραλαμβάνεται,
 ὁ μέγας, ὁ βραχύς, ὁ λευκός, ὁ χρυσοῦς. καὶ
 τούτων τῆδε ἐχόντων, ὅταν τὸ ἄρθρον μὴ μετ' ὀ-
 νόματος παραλαμβάνηται, ποιήσεται δὲ σύν-
 ταξιν ὀνόματος ἢν προεκτεθείμεθα, ἐκ πάσης 25
 ἀνάγκης εἰς ἀντωνυμίαν μεταληφθήσεται, εἴ
 γέ οὐκ ἐγγινόμενον μετ' ὀνόματος δυνάμει ἀντὶ
 ὀνόματος παρελήφθη. καὶ ἐντεύθει ἡ σύνταξις

αὐτοῦ παρεχώρει εἰς ἀντωνυμικὴν μετάληψιν.
 ἔστω γὰρ τι τοιοῦτον, Χρύσης γὰρ ἦλθε
 Θοᾶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, καὶ ἔτι μετὰ τοῦ
 ἄρθρου ὃ γὰρ Χρύσης ἦλθε Θοᾶς ἐπὶ νῆ-
 ας Ἀχαιῶν καὶ σαφές ὅτι ἡ ἔλλειψις τοῦ 5
 ὀνόματος τῷ ἄρθρῳ παραδώσει τὰ τῆς συντά-
 ξεως, καὶ οὐκ ἄλλο τι γενήσεται τὸ ἄρθρον
 ἢ ἀντωνυμία, ἢ ἔστιν ἀντὶ παντὸς ὀνόματος,
 ἐπεὶ καὶ αὐτὸ μετὰ παντὸς ὀνόματος οὐκ ἐμ-
 ποδιζόμενον ἐν ποιότητι ἢ ἄλλῳ τινὶ τῶν πα- 10
 ρεπομένων, καθὼς εἶπομεν. ἐν μέντοι τοῖς ἐξῆς
 δεδείξεται, πότε οἱ λόγοι τὰ ὀνόματα παραι-
 τοῦνται ἀντιπαραδεχόμενοι τὰς ἀντωνυμίας.
 Καὶ ἡ μὲν τοιαύτη σύνταξις προῦφαστάτων ὀ-
 νομάτων, καθ' ὧν ἀναφέρεται τὰ ἄρθρα, ποι- 15
 εῖται μετάληψιν· ἡ μέντοι μὴ οὕτως ἔχουσα,
 214 αὐτόθεν δὲ ἐν προλήψει τοῦ ἰσομένου προσώ-
 που παραλαμβανομένη, ἀόριστον μετάληψιν
 τῶν ἄρθρων ποιεῖται, ὡς τὰ τοιαῦτα ἔχει, ὃ
 περιπατῶν κινεῖται, καὶ ἔτι ἐν ὑποτακτι- 20
 κοῖς ὅς ἂν παραγένηται ἀναγινωσκέτω,
 πάνυ εὐλόγως συμφερόμενον γὰρ παντὶ ὀνό-
 ματι καὶ ἐπὶ πᾶν ὄνομα ἀναδραμεῖται ἐγκα-
 θεστικὸς, ὃ περ ἰδίου ἀορίστου. ὕγιως ἄρα τὰ
 ἄρθρα ἢ εἰς ὠρισμένα πρόσωπα παραλαμβά- 25
 νεται, τὰς ἀντωνυμίας, ἢ εἰς τὸ ἀοριστότατον,
 λέγω τὸ τίς· οὐ γὰρ πόρρω πέπτωκε τὸ ὃ πε-
 ριπατῶν κινεῖται τοῦ εἴ τις περιπατεῖ

κινεῖται, οὐδὲ τὸ ὅς ἂν ἔλθῃ τοῦ εἴ τις
 ἔλθοι. εἰ γοῦν συνενεχθεῖν τι τῶν ὀνομά-
 των ταῖς προκειμέναις συντάξεσι, καὶ αὐτὰ
 καταστήσεται εἰς τὸν ἴδιον μερισμόν, ὁ Διο-
 νύσιος περιπατῶν κινεῖται Τρύφων κοι- 5
 μᾶται, ὅς μένει με διαναστάς. δεόντως
 δ' ἂν καὶ ἀντωνυμίας ῥηθεῖεν κατὰ τοὺς μερι-
 σμούς, καθότι καὶ ἄλλα μέρη λόγου, πάλιν
 μετατιθέμενα τῆς ἰδίας συντάξεως καὶ ἄλλων
 ἀναπληρώσαντα τὰς ἰδιότητας, πάλιν τῆς τού- 10
 των ὀνομασίας ἔτυχεν, ὡς ἔχει ἅπαντα τὰ
 ὀνοματικά ἐπιρρήματα, πυκνά, κάλλιστα,
 ἥδιστα, ἰδία, δημοσία, τόνω, κύκλω, καὶ ὅτε
 αἱ μετοχαὶ εἰς ὀνομάτων σύνταξιν παραλαμ-
 βάνονται, ὡς τὸ ἐρωμένη, εἰμαρμένη· ἐφ' ᾧν 15
 χρὴ αὐτὸ μόνον τὴν μετάπτωσιν διδάσκειν. οὐ
 γὰρ μᾶλλον αἱ φωναὶ ἐπικρατοῦσι κατὰ τοὺς
 μερισμούς ὡς τὰ ἐξ αὐτῶν σημαινόμενα.

115 Ὁμολόγως γοῦν καὶ ἡ οὗτος, παραχθεῖσα
 ἐξ ἄρθρου τοῦ ὅς, σημαίνοντος οὐκ ἄρθρικὴν 20
 σύνταξιν ἀλλ' ἀντωνυμικὴν, εἰς τὰς ἀντωνυμί-
 ας ἐχώρησεν. οὐ γὰρ θεματικὴ ἐστίν, ὡς τινες
 ἀήθησαν σαφές ἐκ τῶν παρεπομένων. ἀ-
 πὸ παντὸς ἀρσενικοῦ πρωτοτύπου ἢ παραγώ-
 γου τοῦ εἰς ὅς λήγοντος θηλυκὸν γίνεται τοῦ 25
 τέλους εἰς ἦ ἢ εἰς ᾧ μακρὸν μεταπίπτοντος,
 ὅτι μὴ μόνον ἐκ τῆς προκειμένης παραγωγῆς
 ἢ γὰρ τοιαύτη παραγωγή ὑποστρέφει εἰς τὸ

πρωτότυπον κατὰ γένος, τιλίκος τιλικούτος-
 τιλίκη τιλικαῦτη, καὶ ἔτι ἐπὶ οὐδέτερον· ὁ
 αὐτὸς λόγος κατὰ τοῦ τοσοῦτος, τοιοῦτος. ὁ
 περ παρικολούθει καὶ τῆ ὄς-οὔτος, καὶ οὐκέτι
 τὸ Φηλυκὸν οὔτη, ἀλλὰ πάλιν παρὰ τὸ ἡ αὐ- 5
 τη. κατὰ τὸ οὐδέτερον, λέγω τὸ τό, ἀπὸ τοῦ
 τ ἤρχετο, καὶ τὸ τοῦτο ἀπὸ τοῦ τ ἤρξατο.
 καὶ κατὰ πτώσιν δὲ παράγεται. οὐ γὰρ ἀπὸ
 τοῦ τιλικαῦται γενικὴν φάμεν τὴν τιλικαῦτων
 ἢ ἀπὸ τοῦ τοιαῦται τοιαύτων, καθὼς ἔστιν ἐπι- 10
 νοῆσαι ἐπὶ ἀπάντων Φηλυκῶν· αὐταὶ γοῦν αὐ-
 τῶν φάμεν, καὶ ἔτι ἀπὸ τοῦ ἀνεπικτάτου τοῖ-
 αι τοίων, τιλίκαι τιλίκων. καὶ σαφὲς ὅτι πα-
 ρὰ μὲν τὸ τιλίκαι τὸ τιλικαῦται, παρὰ δὲ τὸ
 τιλίκων τὸ τιλικούτων. ταῦτόν οὖν παρικο- 15
 λούθει καὶ ἐπὶ τοῦ αἰ-αῦται, κατὰ εἶχετο πα-
 116 ραγωγῆς τῆς προκειμένης, οὐκέτι αὐτῶν, κα-
 θὼς ἐπὶ τοῦ ὄξυτόνου πρόκειται αὐταὶ αὐτῶν.
 πάλιν οὖν τὸ τούτων ἐπιπτει ἀπὸ γενικῆς πρω-
 τοτύπου τῆς τῶν, τοῦ τ συμπαραλαμβανομέ- 20
 ρου, ὁ περ ἐπὶ τῆς εὐθείας οὐδὲν συμπαραλαμ-
 βάνετο, ἐπὶ δὲ τῆς γενικῆς· αἱ γὰρ καὶ τῶν. Τῆ
 προκειμένη παραγωγῆ συνυπάρχει ἑτέρα πα-
 ραγωγῆ ἢ διὰ τοῦ δε, οὔσα συνηθεστέρα ποιη-
 ταῖς, τοῖος τοιόςδε, τόσος τοσόςδε, ἧς τὸ με- 25
 ταλαμβανόμενον εἰς παραγωγὴν τὴν διὰ τοῦ
 ουτος ἐγχαρεῖ, τοιόνδε τοιοῦτον, τοσόνδε το-
 σοῦτον. ἔστιν οὖν καὶ τὸ ὄδε, μεταλαμβανόμε-

νον εἰς τὸ οὗτος, ἐκ συντάξεως τῆς διὰ τοῦ ὁ
 παραχθέν. Οὐ χρὴ ἄρα συγκατατίθεσθαι
 Ἀβραῶνι ὅτι ἢ οὗτος παρῆκται ἐξ ἄρθρου, κα-
 θότι καὶ ἐξ ἐπιρρήματος τοῦ ὄψε ἄλλο μέρος
 λόγου γέγονε τὸ ὄψιμος. ἐν μὲν γὰρ ταῖς ἄλλ- 5
 λαις παραγωγαῖς ἀδιαφορεῖ τὸ τοιοῦτον, ἐν γε
 μὴν τῇ προκειμένη ἀδύνατόν ἐστιν εἰς ἄλλο μέ-
 ρος λόγου ἐγχωρῆσαι τὸ πρωτότυπον, ὅπου γε
 εἰδείχθη οὐ μόνον τὸ αὐτὸ μέρος λόγου αἰτοῦν
 ἀλλὰ καὶ ταῦτὸ γένος καὶ τὴν αὐτὴν πτώσιν 10
 καὶ τὸν αὐτὸν ἀριθμόν. δεόντως οὖν φαιμέν ὡς
 ἐκ τῆς ἀντωνυμικῆς συντάξεως τοῦ ἄρθρου ἢ
 παραγωγή ἐγένετο, καὶ ὡς ποιητικὸν μὲν τὸ
 φάναι τηλικὸς τοῖος, σύνηδες δὲ τὸ τηλικου-
 τος τοιοῦτος, τὸν αὐτὸν τρόπον ποιητικὸν 15
 τὸ ὄς;

ὅς γὰρ ῥα μάλιστα

ἦνδανε κηρύκων,

σύνηδες δὲ τὸ ἐξ αὐτοῦ μεταλαμβανόμενον,
 117 οὗτος γὰρ. κακείνο δὲ προσθετέον, ὡς ἐνέλειψεν 20
 ἢ εὐθεία τῷ τ, καθὼς ἐπεδείξαμεν καὶ τῷ πε-
 ρὶ ἄρθρων. πάλιν οἱ Δωριεῖς οὐκ ἐπλέονασαν
 ἐν τῷ ταῦται καὶ τοῦτοι, ἀλλ' ἀπέδωκαν τὸ
 προσφειλόμενον, ὡς δέδεικται καὶ ἐπὶ τῶν ἄρ-
 θρων. ὁμολογοῦσι καὶ αἱ πλάγιοι ἀπὸ τοῦ τ 25
 ἀρξάμεναι καὶ τοῦ οὐδετέρου ἢ εὐθεία καὶ τὸ
 κατὰ τὴν εὐθείαν πνεῦμα. πότε γὰρ ἢ οὐ δί-
 φοσσογος δασύνεται, ὅπου γε καὶ τὰ δασυνό-

μένα ἐγγινομένης αὐτῆς ψιλὰ γίνεται, ὅλος οὐ-
 λος, ὄρος οὖρος; δασύεται δὲ τὸ οὔνεκα διὰ τὸ
 τούνεκα. οὐκ ἀν' οὖν ἄλλως δασυθεῖη τὸ οὔ-
 τοι, εἰ μὴ λάβοι ἀπολογία τὴν ἔλλειψιν
 τοῦ τῖ.

5

9 Τὴν τῶν ὀνομάτων σύνταξιν ἀνθυπηλθον
 αἱ ἀντωνυμῖαι οὐχ ὡς τινες φήθησαν, δι' ἄ-
 γνοιαν τῶν ὀνομάτων ποία γὰρ ἄγνοια τῶν
 ὀνομάτων ἐν τῷ

σοὶ μὲν ἐγώ, σὺ δ' ἐμοί;

10

ἀλλὰ σαφές ὅτι οὐ δυναμένων τῶν ὀνομάτων ἐν
 τοῖς πρώτοις καὶ δευτέροις προσώποις καταγί-
 νεσθαι, καθὼς δεδείξεται. Φήσει τις, οὐχὶ οὖν
 καὶ ἀγνοίας οὔσης ὀνομάτων φαμέν σύ ἢ σέ;
 Πρὸς δ' ῥητέον ὅτι ἐκ παρεπομένου τὸ τοιοῦτον
 ἐγένετο, εἴ γε καὶ ἐν γνώσει ὄντα τὰ ὀνόματα
 πάλιν ἀπαιτεῖ τὴν ἀντωνυμικὴν σύνταξιν. οὐκ
 ἔλαττον δὲ καὶ οὕτως ἀνθυπέστη τοῦ ὀνόμα-
 118 τος· καὶ γὰρ δυνάμει κύριον ὄνομα νοεῖται διὰ
 τῆς ἀντωνυμίας, οὐ φημι τὸ τῆς φωνῆς ὄνομα, 20
 τὸ δὲ ἐξ αὐτῆς δεικνύμενον, τούτεστιν ἡ ἰδία
 ποιότης τοῦ ὑποκειμένου. ἔνεκεν τούτου πρὸς
 οὐδὲν χρειώδεις εἰσὶν αἱ ἀντωνυμῖαι στερούμε-
 ναι τοῦ τε δεικνύντος προσώπου καὶ τοῦ δεικνυ-
 μένου, εἴ γε αἱ ἐγγραφόμεναι πάνυ ἀοριστοτά- 25
 ται εἰσιν, ὅτι καὶ τῆς ἰδίας ὕλης ἀπεώσθησαν.

Ἐνθεν δοκεῖ μοι πάνυ εὐλόγως κατὰ τὰς ἐν-

τελι-

τελικὰς γραφὰς χωρὶς τῶν προστεθειμένων ὀνο-
 μάτων τὰ τοῦ λόγου μὴ καθίστασθαι. ἐγγρα-
 φομένων γὰρ τῶν ἀντωνυμιῶν, διὰ τὰς ἐπι-
 συμβεβηκυίας πράξεις τῷ τε ἀποφαινομένῳ προσ-
 ῶπῳ ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τῷ πρὸς ὃν ἢ ἀπόστα- 5
 σις τοῦ λόγου, ἀναγκαίως συμβαίνει τὸ γρα-
 φεσθαι τὴν τῶν ὀνομάτων θέσιν, ἵνα δυνάμει
 κατὰ τούτων τὰς δείξεις ποιήσωνται αἱ ἀντωνυ-
 μιῖαι. τὸ γὰρ ἐγὼ σοι καὶ πάλαι ἐγρα-
 ψα δείκνυσι διὰ μὲν τῆς ἐγὼ τὴν προκειμένην 10
 εὐθεΐαν, διὰ δὲ τῆς σοί τὴν ἀνθυπαγομένην
 δεστικὴν. πρόδηλον γὰρ ὅτι τῶν ὀνομάτων περι-
 γραφέντων καὶ τὰ τῶν ἀντωνυμιῶν ἀόριστα
 γίνονται.

10 Ἔστιν οὖν αἴτιον τοῦ μὴ δύνασθαι τὰ ὀ- 15
 νόματα παραλαμβάνεσθαι κατὰ πρῶτον καὶ
 δεύτερον πρόσωπον τὸ τὰς θέσεις τῶν ὀνομά-
 των μῆτε ἐν πρώτῳ μῆτε ἐν δευτέρῳ προσώπῳ
 δύνασθαι καταγίνεσθαι. οὐ γὰρ πρὸς τοὺς γε-
 νομένους ἢ ἀπόστασις γίνεται τοῦ ὀνόματος ὑπὲρ 20
 τῆς αὐτῶν θέσεως, ὃ περ ἴδιον δευτέρου προσ-
 ῶπου οὔτε μὲν ἑαυτοῖς τιθέμεθα, ὃ περ ἴδιον
 πάλιν τοῦ πρώτου προσώπου. ἀνάγκη οὖν πᾶ-
 σα εἰς τὰ τρίτα πρόσωπα χωρεῖν τὰ ὀνόματα
 κατὰ πᾶσαν πτώσιν χωρὶς κλιτικῆς· αὕτη γὰρ 25
 πρώτη ἐπιστρέφει τὴν ἐκ τῶν τρίτων προσώπων
 θέσιν εἰς τὸ δεύτερον διὰ τὴν ἐξ αὐτῆς γινομέ-
 νην ἀντίληψιν τοῦ ἀναδιξαμένου προσώπου τὸ

ὄνομα. προφανές δὲ κακείνόν ἐστιν, ὡς ἐξ αὐ-
 τῶν ποιούμενοι τοὺς λόγους πρὸς τινὰς ὀφείλο-
 μεν ἀνεμερίσαι τὰ πρόσωπα. καὶ φαίνεται ὡς
 οὐκ ἐνὸν τοῖς ὀνόμασι συγχρηῆσθαι, καθότι
 τρίτα ἦν ταῦτα, ὁ δὲ λόγος ἀπῆτει τὸ ἐκ πρώ- 5
 του προσώπου δεύτερον. καὶ ἔνθεν παρεξέδυν
 αἱ ἀντωνυμῖαι τὸ ἀδύνατον τοῦ ὀνόματος ἀν-
 ταναπληροῦσαι, ἡνίκα φημὲν ἐγὼ σοι ἔγρα-
 ψα. προεῖρηται γέ μὴν ἢ αἰτία τοῦ μίαν οὐ-
 σαν τὴν ἀντωνυμίαν ἀντὶ πάντων ὀνομάτων 10
 παραλαμβάνεσθαι. Οὐκ ἂν οὖν τις ὑπολά-
 βει ὡς πρὸς οὐδὲν χρειώδεις αἱ κατὰ τὸ τρί-
 τον πρόσωπον ἀντωνυμῖαι, δυναμένων τῶν ὀνο-
 μάτων παραλαμβάνεσθαι; καὶ γὰρ εἰ ἐνεχώ-
 ρει κατὰ πρῶτον καὶ δεύτερον πρόσωπον παρα- 15
 λαμβάνεσθαι τὰ ὀνόματα, ἴσως ἂν ἐγένετο
 μηδὲ τὴν ἀντωνυμίαν προσηρηῆσθαι. ἀλλ' ἐστι
 γέ πρὸς τὸ τοιοῦτον φάναι. αἱ ἀντωνυμῖαι
 ἅπαξ ἀντὶ ὀνομάτων γενόμεναι ἐκ παρεπομέ-
 νου ἔσχον καὶ τὴν δεῖξιν ὑπ' ὅψιν γὰρ πίπτον- 20
 τα τὰ ἐξ αὐτῶν πρόσωπα ἰωρᾶτο, καὶ οὕτω
²²⁰ τὸ μόριον ἐξαιρέτως ἀπηνέγκατο τὴν δεῖξιν, ἢ
 τις συνᾶδευσε κατὰ συζυγίαν τοῦ πρώτου καὶ
 δευτέρου προσώπου ἄχρι τοῦ τρίτου. οὐ καθὸ
 οὖν τὰ ὀνόματα ἀνεφικτα ἐν τρίτοις προσώποις, 25
 ἐγένοντο αἱ ἀντωνυμῖαι, ἀλλὰ καθὸ ἀμοιρεῖ
 δεῖξιως, ἢ τίς ἐστιν ἐν ἀντωνυμίαις. σύνεστ
 γοῦν ἀμφότερα ἐν τῷ

οὗτος δ' Αἴας ἐστὶ πελώριος,
 πάνυ ἀναγκάϊως ἕνεκα γὰρ τοῦ ὄρασθαι τὸν
 Αἴαντα ἢ δειξίς παρείληπται, ἕνεκα δὲ τῆς
 ἰδίας ποιότητος, ὑπὲρ ἧς καὶ ἠρώτησε, τὸ
 Αἴας. 5

11 Τούτων οὖν τῆδε ἐχόντων σαφές ὅτι τὸ
 Ἀπολλώνιος γράφω καὶ τὰ τούτοις ὅμοια
 προφανῶς ἀκατάλληλα, καὶ οὐ δι' ἄλλο τι ἢ
 διὰ τὴν τῶν προσώπων ἀκαταλληλότητα, εἴ γε
 τρίτου μὲν προσώπου τὸ ὄνομα, πρώτου δὲ τὸ 10
 ῥῆμα· κατάλληλον δὲ τὸ ἐν δυσὶ τρίτοις Ἀπολλ-
 λώνιος γράφει. ἀλλ' οὐκ ἐν τῷ καθόλου πάλ-
 λιν τὸ τοιοῦτο. τὰ γὰρ ὑπαρξιν ἢ ἰδίας ποιό-
 τητος θέσιν σημαίνοντα τῶν ῥημάτων προσίεν-
 ται τὸ δοκοῦν ἀκατάλληλον, εἰμὶ Ὀδυσσεύς, 15
 Τρύφων ὀνομάζομαι καὶ τὰ τούτοις σύζυ-
 γα. πάλιν γὰρ οὐκ ἐγχωρεῖ τὴν ἰδίαν θέσιν
 κοινῇ φωνῇ προσχαρίσασθαι ἐπὶ πᾶν συντεινού-
 ση, εἰ φαίμεν ἐγὼ ὀνομάζομαι, ἐγὼ κληί-
 ζομαι. καὶ σαφές ἐστίν ἔτι τὸ ἐγὼ εἰμι ἐνε- 20
 221 χῶρει ἐγγίνεσθαι· ὑπαρξιν γάρ, οὐκ ἰδίας
 ποιότητος θέσιν ἐσήμαινε, κοινὴν δέ, ἐφ' ἣν συν-
 τείνει τὸ ἐγὼ. ὁ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν ἐξῆς
 προσώπων. σαφές οὖν ὅτι οὐ δυνάμενα διαψεύ-
 σασθαι τὴν ἰδίαν θέσιν τῶν ὀνομάτων τὰ ῥή- 25
 ματα ἐπισπᾶται αὐτὰ ἐκ τρίτου κατὰ τὸ πρῶ-
 τον, ὅτε φαμέν Τρύφων ὀνομάζομαι, οὐ
 μὴν ἐν τῷ Τρύφων βιάζομαι. τὸ γὰρ βιά-

ζισθαι οὐκ ἴδιον ἦν Τρύφωνος, καθάπερ ἢ ἐπ' αὐ-
τοῦ ὀνομασία· διὸ καὶ τὴν κοινὴν κατὰ παν-
τός ὀνόματος ἀντωνυμίαν παραλαμβάνει.

- 12 Ἐξῆς ῥητέον καὶ περὶ συντάξεως τῆς τῶν
ἀντωνυμιῶν πρὸς τὰ ῥήματα. Αἱ πλάγιοι πτώ- 5
σεις τῶν ἀντωνυμιῶν πάντως ἐπὶ ῥῆμα φέρον-
ται, ἐξ ἧς συντάξεως νοεῖται ἡ ἐγγινομένη διδ-
ασκίαι τοῦ προσώπου. οὐ μὴν ἀντιστρέφει τὰ
τοῦ λόγου· οὐ γὰρ ἅπαντα τὰ ῥήματα
πλαγίους ἀπαιτεῖ ὀνομάτων ἢ ἀντωνυμιῶν, 10
ἐπεὶ ἂ μὲν αὐτῶν αὐτοτελῆ ἐστίν, ἂ δὲ ἐλλι-
πῆ· τό τε γὰρ περιπατεῖ ἢ πλουτεῖ ἢ ζῆ ἢ
τι τῶν τοιούτων οὐκ ἐπιζητεῖ πλαγίαν πτώ-
σιν, περὶ ὧν καὶ ἐντελῆ τὸν λόγον παραστήσο-
μεν ἐν τῇ κατ' ἰδίαν αὐτῶν συντάξει. Οὐ λέ- 15
ληθε δεῖ με ὡς οἱ πλείστοι ὑπέλαβον τὴν τῶν
ῥημάτων σύνταξιν ἐντελεστέραν εἶναι, εἰ προς-
λάβοι καὶ τὰς ἀντωνυμίας, ἐγὼ ἔγραψα,
ἐγὼ λαλῶ, καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων τὸ αὐτό. καὶ
122 τούτου ἀπόδειξιν φασὶ τὸ μὴ δεόντως ἔχειν τὴν 20
τοιαύτην φράσιν, εἰ μὴ πρόσλαβοι τις τὰς ἀν-
τωνυμίας, ἐγὼ μὲν γὰρ παρεγενόμην, σὺ
δ' οὐ· ἀκατάστατα τὰ τοῦ λόγου γενήσεται.
ἐγὼ μέντοι οὐχ ὑπολαμβάνω ἐν τῷ καθόλου
τὸ τοιοῦτον ἀληθὲς εἶναι, πιστούμενος οὐκ ἐκ 25
ποιητικῶν παραθέσεων, εἰ γε τῇ ποιητικῇ συν-
τάξει ἐφέπται καὶ ἐλλείπειν καὶ πλεονάζειν, ἐκ
μέντοι τῆς κοινῆς φράσεως ἀπάσης καὶ τῆς τῶν

συγγραφῶν ἀκριβοῦς συνθέσεως καὶ τὸ μείζον
 ἐκ δυνάμεως τῆς τοῦ λόγου, ἢν καὶ δέον ἐστὶ
 παραθέσθαι τῶν ἄλλων συντάξεων προδήλων
 οὐσῶν. Παρυφίσταται ἐν τισὶ μέρεσι λόγου δη-
 λούμενα ἑτέρων μερῶν λόγου, ἐν τῷ Αἴας τὸ 5
 εἰς, ἐν τῷ Κρονίδης γενικὴ ἐνικὴ τοῦ πρωτοτύ-
 που καὶ τὸ υἱός μετ' εὐθείας ἐνικῆς, ἐν τῷ
 Λεσβόθεν μετὰ τῆς ὀνοματικῆς ἐννοίας καὶ ἢ
 ἐξ πρόθεσις, ἐν τῷ Αἴαντε τὸ δύω, ἐν τῷ τα-
 χύτερος τὸ μᾶλλον πᾶμπολλος ἢ εἰς τὸ τοιοῦ- 10
 το παράθεσις. καὶ οὐκ ἐστὶν ὅς τις φήσει τὸ
 Κρονίδης λείπειν τῷ υἱός ἢ τὸ ταχύτερος τῷ
 μᾶλλον προστεθὲν δὲ περισσὴν θέσιν ἐπαγγέλ-
 λεται. ἀπιστάνομεν τοὺς ἀποφαινομένους ἐξ οἴ-
 κοθεν, ποιηταῖς χαριζόμενοι τὸ τοιοῦτο, παρ' οἷς 15
 λείπουσιν αἱ προθέσεις καὶ πλεονάζουσιν.

122 ἀλλ' ὑμεῖς ἔρχεσθε καὶ ἀγγελίην ἀπό-
 φασθε

κατ' ἔλλειψιν τῆς ἀπό:

ἐξ οὐρανόθεν προἶαλλε 20
 κατὰ πλεονασμὸν τῆς ἐξ. ἀλλ' οὐδὲ τὸ Αἴας
 ἐνικὸν καλούμενον λείπει τῷ εἰς. καὶ δὴ ἐν τοῖς
 ῥήμασι πᾶμπολλά ἐστὶ παρυφιστάμενα, ἐν μὲν
 τοῖς ὀριστικαῖς αὐτὸς ὁ ὀρισμὸς καὶ ἢ ἐξ αὐ-
 τοῦ νοουμένη κατάφασις, ὅπου γε καὶ πρὸς 25
 τὰς ἐρωτήσεις ἀνθυπάγομεν τὰ ναί ἢ οὐ ἢ ῥή-
 μα ὀριστικόν, ὡς ἀνὸς πάλιν ἐγκειμένης τῆς κα-
 ταφάσεως κατὰ τὰ ὀριστικά. γράφεις λέγω

κατ' ἐρώτησιν, καὶ τὸ ἀνθυπαγόμενόν ἐστιν ἢ
 ναὶ ἢ γράφω. ἐνθένδε καὶ ἡ οὐ ἀπόφασις τὸ
 ἐναντίον ἀναιροῦσα αὐτὸ μόνον τὰ ὀριστικά ἀπο-
 φάσκει, οὐ γράφω. ἀλλ' ἐνέσται καὶ ὑπὲρ τού-
 των παραθέσθαι. ἔγκειται καὶ ὁ ἐνικός ἀρι- 5
 θμός, καὶ πάλιν τὸ εἰς οὐκ ἐπιζητεῖ τὸ γράφω.
 σαφὲς δ' ὅτι καὶ ἡ εὐθεῖα ἔγκειται τῆς ἀντω-
 νυμίας· καὶ εἰ τὰ κατειλεγμένα οὐ λείπει διὰ
 τὰ παρυφιστάμενα, οὐδὲ τὸ γράφω ἐλλίπες ἐ-
 στι τῆς ἐγὼ ἀντωνυμίας. Οὐχὶ οὖν λέγεται 10
 ἐγὼ γράφω, καὶ οὐ κακία τὸ τοιοῦτον; Καὶ
 αὐτὸς προείρηκα ὅτι οὐκ ἐν τῷ καθόλου. ἰδοὺ
 γὰρ καὶ τὰ προκατειλεγμένα ἀνάγκης ποτὲ οὐ-
 σης τῆς κατὰ τὸν λόγον συμπαραλαμβάνει
 τὰ μόρια τὰ παρυφιστάμενα, 15

ῥητέροι γὰρ μᾶλλον Ἀχαιοῖσιν

δὲς γὰρ γενομένης ἐπιτάσεως, μιᾶς μὲν ὑπού-
 σης ἐν τῷ γοργότερος, ἀνάγκη πᾶσα τὸ καὶ τὴν
 124 ἑτέραν συμπαραλιφθῆναι. φημὲν δὲ καὶ ναὶ
 γράφω, βεβαιότεραν ποιούμενοι τὴν ἀπόκρισιν 20
 διὰ τῆς δὲς παρελημμένης συγκαταθέσεως.
 ἀλλὰ καὶ ἓνα ἀνδρῶπόν φημεν περιπατεῖν,
 πρὸς τε τὸ ἀντιπαρακείμενον πλῆθος καὶ πρὸς
 τὴν τῶν πάντων ἀναίρεσιν, λέγω οὐδεὶς περὶ-
 πατεῖ, οὐδὲν αὖ εὖρον. τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον ὑ- 25
 πούσης ἐκφορᾶς ἀπολελυμένης φήσομεν φιλο-
 λογῶ, φιλολογεῖς· εἰ μὲντοι γε τὴν πρὸς τινα
 σύγκρισιν ἐδέλομεν διασαφῆσαι, ἐπισπώμεθα

τὴν ἀντωνυμίαν, ἴδιον ἔχουσαν τὴν ἐν τοῖς πρόσωποις ἀντιδιαστολήν. σαφές γὰρ ὅτι οὐχ ἵνα τὸ πρόσωπον διαπτείλωμεν τοῦτο γὰρ κοινὸν εἶχε καὶ τὰ ῥῆμα. διὸ καὶ πάντως τὰ ἀπαρέμματα δέεται τῆς τούτων συντάξεως, ἑλλιπῆ καθεστῶτα. Φησὶ μέντοι Ἄβρων ὡς τὸ ἐγὼ μὲν παρεγενόμην αὐ συνετόν, εἰ παραλίποι τὴν ἀντωνυμίαν, οὐκ ἐπιστήσας ὡς ὁ σύνδεσμος αἴτιος γεγόμενος ἐπιτελοῦντος ἑτέρου λόγου πάντως διήγειρε τὴν ἀντωνυμίαν, ἵνα δεόντως ἀντιδιαστείλῃ τὸ ἐπιφερόμενον ἕτερον πρόσωπον, ὃ περ ἐνέκειτο ἐν τῷ ἐπιφερομένῳ λόγῳ.

13 ὁρῶμεν γοῦν τὸ

ἢ δ' ἐμὲ χειρὸς ἐλοῦσα

διὰ τὸ ἀντιδιαστελλόμενον πρόσωπον τῶν ἑταίρων. 15
Τὸ δὲ πάντων συνεκτικώτατον, αὐταὶ αἱ ἀντωνυμίαι ὑπαγορεύουσι τὸ ἕνεκα μόνον τῆς ἀντιδιαστολῆς συμπάραλαμβάνεσθαι. τοῦτο
126 γὰρ μόνον περιττεύουσαι παρῆκαν μὲν τὴν ἐγκλιτικὴν τάσιν, ἐπεὶ αὕτη ἀνεπληροῦτο πρὸς 20
τῶν ῥημάτων, ἐνέμειναν δὲ διὰ τὸ ἐπακολουθεῖν αὐταῖς ἰδίωμα καὶ καθὸ πάσα ἀντωνυμία ὁρῶντος πτώσεως ἐγκλιτικῆς συντάξεως ἀπαράδεκτος ἐστίν, οὐ μόνον τῆς χρήσεως τὸ τοιοῦτον ἐπιδειξαμένης, ἀλλὰ καὶ τῆς φωνῆς 25
συνεπισχυούσης τῇ χρήσει, εἴ γε ἀπὸ τοῦ ἐρχόμεναι αἱ ἀντωνυμίαι ἅμα τῇ ἐγκλίσει καὶ τὸ κατ' ἀρχὴν ἐπαρέφθειραν, ὃ περ οὐ πα-

ρηκολούθει τῇ ἐγῶ, ἐπειδὴ ἀπαράδεκτος τῆς ἐγκλιτικῆς συντάξεως, καὶ διὰ τοῦτο τῇ μονῇ τοῦ ἔαι παρ' Αἰολεῦσιν ἀντωνυμίας ὀρθοτονοῦνται, καὶ βαρύνονται κατὰ τὸ τέλος, πῶς οὖν οὐ γελοῖοι οἱ ὑπολαμβάνοντες τὴν ἐγῶ ἐγκλιτικὴν εἶναι, ἔτι τοῦ ἰδιώματος συντηρουμένου τῆς ὀρθῆς τάσεως, ὅπου γε καὶ πλεονάσαν τὸ ἔαι τὰς ἐγκλινομένας τῶν ἀντωνυμιῶν εἰς τὸν ὀρθὸν τόνον μετέθηκεν, ἄς οὐκ ἄλλως τις ἐγκλίνειεν, εἰ μὴ περιγράψειε τὸ ἔαι, ὃ περ ἴδιον ἦν μόνον τῆς ὀρθοτονουμένης ἀντωνυμίας. ἐνθεν μοι δοκεῖ μόνως ἐγκλίεσθαι τὴν τὴν ἀντωνυμίαν παρὰ Δωριεῦσιν, οἷον

ὡς τυ φιλάσω.

ἵνα τὸ ἀλλότριον τῆς εὐθείας ἐγγεγόμενον, λέγω τὴν ἐγκλιτικὴν σύνταξιν, ἀποβάλη μὲν τὴν εὐθεῖαν πτώσιν, μετὴν δὲ ἐπὶ τὴν συγγενῆ αἰτιατικὴν, ἣ καὶ συνυπάρχει καὶ συνεπίπτει ἐν δυϊκοῖς καὶ τισὶ τῶν πληθυντικῶν καὶ ἐν ἀπασιν οὐδετέροις. Ἀνάγκη μέντοι πᾶσα τοῖς τρίτοις προσώποις προσεῖναι ἢ αὐτὰς τὰς ἀντωνυμίας ἢ τὰ ἀνδ' ὧν παραλαμβάνεται, λέγω τὰ ὀνόματα, οὐχ ἕνεκεν πτώσεως, ἐπεὶ πάλιν παρυφίσταται ἢ εὐθεῖα, ἀλλ' οὐδὲ ἕνεκα προσώπου — νοῦται γὰρ ὅτι τρίτον —, ἀλλ' ἕνεκά γε τοῦ μὴ ἀοριστοῦσθαι, ἄπειρα γὰρ ὄντα τὰ τρίτα πρόσωπα μιᾷ ἐπαρκεῖται συντάξει τοῦ ῥήματος· καὶ σαφὲς ὅτι μία λέξις κατ' ἀ-

πείρων κειμένη ἀόριστον πρόσωπον ὑπαγορεύει, εἰς πολλά τῆς διανοίας τρεπομένης. οὗσαι δὴ ὠρισμένων προσώπων παραστατικάι ἀναγκαίως παρατίθενται τοῖς ῥήμασιν, ἵνα ἐκ τῆς αὐτῶν παραθέσεως περιγράφηται ἡ ἀόριστος 5 ἔννοια τῶν ῥημάτων· γράφει γὰρ ὁδε ἢ οὗτος, ἐκεῖνος, αὐτός. Καὶ ὡς μὲν ἀναγκαίως αἱ τῆς εὐθείας μόνως ὀρθοτονοῦνται, ἐδείχθη.

14 Ἀκολούθως δὲ χωρητίον καὶ ἐπὶ γὰρ ἐξῆς πτώσεις, αἷς τὸ δισσὸν τοῦ τόνου παρεπόμα- 10 νόν ἐστι παρὰ τὰς ὑπούσας συντάξεις τοῦ λόγου, εἴ γε μὴ τὸ τῆς φωνῆς ἰδίωμα ὑπεξέλῃται τὸ διτονῆσαι. Ἔστιν οὖν ὁ γενικώτατος τρόπος τῆς ἐν αὐταῖς ὀρθῆς τάσεως, ἐπὰν ἑμφασίς ἑτέρου προσώπου παραλαμβάνηται· τὸ 15 γὰρ

παῖδα δ' ἔμοι λύσατε

εἴρηται πρὸς τὸ

ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν,

107 καὶ σαφὲς ὅτι τὸ ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν διὰ τῆς 20 συνούσης τάσεως προσυνίστησι τὸ ἀνθυπαχθῆσόμενον πρόσωπον. τὸν δὲ προείρημένον τρόπον εἰς πλείονας τρόπους πάλιν τέμνουσιν, ἐξ ὧν πάλιν περίσταται ταῦτόν τῳ προείρημένῳ. Πᾶσα γὰρ φασιν ἀντωνυμία συμπλεκομένη ἐν 25 τάσῃ ὀρθῇ ἐπί, Διονυσίῳ ἐλάλησε καὶ ἐμοί, Διονύσιον τιμᾶ καὶ ἐμέ· εἰ γοῦν ἐκτός τοῦ συνδέσμου γένοιτο ἡ ἀντωνυμία, οὐ

πάντως ὀρθοτονηθήσεται, ἔχαρίσατό σοι
καὶ Διονυσίῳ, ἐτίμησέ σε καὶ Διονύ-
σιον. καὶ φασὶ τὰ τοιαῦτα μὴ συμπεπλέχθαι
ἐν τῇ ἀντωνυμίᾳ,

καὶ μ' ἐφίλησε

5

καὶ μοι ὑποστήτω

καὶ δῆλον ὅτι, εἰ μὴ τὰ τοιαῦτά τις ἐπεξερ-
γάζοιτο, δόξει αὐτὸ μόνον τοῖς ἀναγνώμασιν
ἠκολουθηκέναι, ἀφορμὴν τε δώσει τοῖς θέλουσι
διαταράσσειν τὰ ἀναγνώσματα, καθὸ οὐκ ἐ- 10
πέχονται ὑπὸ λόγου δυναμένου ἐπιδειῖξαι τό τε
θεόν τοῦ καταλλήλου καὶ τοῦ ὑπερβατοῦ. Οἱ
δὴ καλούμενοι ἀθροιστικοὶ σύνδεσμοι ἐκ τῶν
προκειμένων λόγων ἀπὸ κοινοῦ λαμβάνουσιν ἢ
ὄνομα ἢ ῥῆμα. ἐντεῦθεν καὶ στιγμῆς ἀπροςδε- 15
εῖς εἰσὶν, ὡς ἂν ἔτι ἐχομένου τοῦ προσιόντος λό-
γου ὡς πρὸς τὸν ὑποκείμενον. ἐκκείσθω δὲ ὑπο-
δείγματα, ἐκ μὲν τοῦ συνήθους λόγου καὶ
Διονύσιος περιπατεῖ καὶ Ἀπολλώνιος,
κοινοῦ παραλαμβανομένου τοῦ περιπατεῖ ἐκ δὲ 20
τοῦ ποιητικοῦ

Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεως καὶ Λήϊτος ἤρ-
χον,

Ἄρκεσίλαός τε Προφθόνωρ τε Κλονίος

τε, 25

128 καινοῦ πάλιν παραλαμβανομένου τοῦ ἤρχον.
οὐ φημι δὲ τοῦτο, ὡς πάντως ἐν κοινότητι τὰ
τοιαῦτα παραλαμβάνεται, ἀλλ' ὡς τὰ ἐκ κοι-

τοῦ παραλαμβανόμενα ἐν τοιαύτῃ συμπλοκῇ
καθέστηκε, λέγω τῇ ἐκ τοῦ καὶ τῶν τε τούτω
ἰσοδυναμοῦντων. δείξομεν γὰρ ὅτι ὁ δὲ καὶ
πάλιν οἱ τούτω ἰσοδυναμοῦντες παραιτοῦνται
τὰς κοινότητες, μετάβασιν ποιούμενοι καὶ τῶν 5
πτωτικῶν καὶ ἔτι τῶν ῥημάτων. ἐνθεν ἀπρος-
δεεῖς ὄντες τοῦ παρακειμένου λόγου στιγμῆς αἰ-
τιοὶ καθεστᾶσιν, ὡς ἔχει τὰ τοιαῦτα, Διονύ-
σιος μὲν ἔγραψε, Τρύφων δὲ ἀνέγνω
χωρὶς εἰ μὴ ἐπιμεριζόμενα εἶη ἐκ πλήθους, 10
ὡς ἔχει τὸ φιλολογήσωμεν σήμερον, σὺ
μὲν κατὰ σχολήν, ἐγὼ δὲ κατ' οἶκον

ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτ' ἐπιείξομεν ἀλλή-
λοισι,

σοὶ μὲν ἐγὼ, σὺ δ' ἐμοί 15

τὴν δὴ τοιαύτην τήρησιν, πάνυ ἀκριβεστάτην
οὔσαν, ἐν τῇ ἐπιβαλλούσῃ τάξει πάλιν ἐκδη-
σόμεθα. ἀντίτεον οὖν ἐπὶ τὸ προκείμενον, εἰάν
πτωτικὸν συμπλακῇ, οὔποτε κατὰ τὸν ἐξῆς
λόγον δύναται κοινὸν παραληφθῆναι, τό γε 20
μὴν ῥῆμα· καὶ ἀνάπαλιν εἰάν ῥῆμα συμπλα-
κῇ, οὔποτε κατὰ τὸν ἐξῆς λόγον κοινὸν παρα-
λαμβάνεται, τό γε μὴν συνὸν πτωτικόν. ἐκκεί-
σθω δὲ ὑποδείγματα, καὶ Τρύφων διελέ-
ξατο καὶ Ἀπολλώνιος, οὐ κοινοῦ μὲν τοῦ 25
Τρύφων παραλαμβανομένου, τοῦ γε μὴν διε-
λέξατο καὶ ἀνάπαλιν καὶ διελέξατο Τρύ-
φων καὶ ἀνέγνω, νῦν πάλιν τοῦ Τρύφων

κοινοῦ παραλαμβανομένου. τὴν αὐτὴν σύνταξιν ποιήσει καὶ ἐπὶ τῶν ἀντωνυμιῶν. εἰ μέντοι γε ὁ προκείμενος λόγος μὴ ἀναδέξαιτο τὸν σύνδεσμον, τὸ τινικαῦτα ἀδιαφόρως ἔχει τὸ ἐπιφερόμενον τοῦ κοινοῦ, Τρύφων περιπατεῖ καὶ Ἰ 5 Ἀπολλώνιος, περιπατεῖ Τρύφων καὶ διαλέγεται, ἀμφοτέρων ἀπὸ κοινοῦ δυναμένων λαμβάνεσθαι. ὧ λόγῳ εἰ προσδῶμεν τὸν σύνδεσμον, περὶ τὴν σύνταξιν τοῦ συνδεδεμένου τὰ τοῦ λόγου καταστήσεται, καὶ Τρύφων περι- 10 πατεῖ καὶ Ἀπολλώνιος, καὶ περιπατεῖ Τρύφων καὶ διαλέγεται· οὐ γὰρ ἐν ὑγιῖ λόγῳ τὰ ταιαῦτα, καὶ περιπατεῖ Τρύφων καὶ Ἀπολλώνιος. ὁμολογουμένως οὖν τὸ συνδεδεμένον πτωτικὸν ἀπαιτεῖ ἕτερον πτω- 15 τικὸν πάντως, καὶ τῆς αὐτῆς πτώσεως, ὡς γε προὔπτον ἐστὶν ἐξ ἐκείνου.

εἰπὲ καὶ ἡμῶν,

καὶ γὰρ ἄλλοις·

ὃν περὶ μοῦσα φίλησε, δίδου δ' ἀγαθόν 20
 τε κακόν τε
 ὀφθαλμῶν μὲν ἄμερσε, δίδου δ' ἰδεῖαν
 αἰοιδὴν
 ἢ ὡς Ἀρίσταρχος ὡς οὐ κείμενον τὸν σύνδεσμον παραιτεῖται, ἵνα μὴ ἐξ αὐτοῦ τὸ ὁμοιό- 25
 πτωτον πρόσωπον νοῦται. ἐνθεν οὖν ὀρθοτονοῦνται διὰ τὸ ἐπισυμπλεκόμενον πτωτικόν. ἐν-

Θεν τὸ

καί μοι ὑποστήτω,

καί μ' ἐφίλησεν

οὐ συμπλέκεται κατὰ τὸ ἀντωνυμικόν, κατὰ
 δὲ τὸ ῥῆμα, καὶ ἔστι τὰ τοῦ λόγου ἐν ὑπερ- 5
 130 βατῶ· ἰδοὺ γὰρ ἡ συμπλοκὴ οὐκ ἐπήγαγεν ὁ-
 μοιόπτωτον πρόσωπον πρὸς τὸ συμπτεπλεγμέ-
 νον ὑπὸ τῶν ἀντωνυμιῶν. ἔνθεν δὲ ἀνεθεῖσαι
 τῆς διαστολῆς αἱ ἀντωνυμίαι παρῆκαν τὸν ἴδιον
 τόπον, ὡς ἂν οὐκ ἀνεχόμεναι ὑπὸ τοῦ συνδέσμου. 10
 Τὸν αὐτὸν δὲ λόγον ποιήσει καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ
 διάζευξιν παραλαμβανομένων καὶ καθόλου τῶν
 δυναμένων εἰς σύνταξιν πτωτικὴν παραλαμβά-
 νεσθαι. φημὶ δὲ τὸ τοιοῦτον, καθὸ σύνδεσμος
 [ὁ ὅτι] ἐπὶ ῥήματος φέρεται μόνον, ὅθεν οὐδὲ ἀ- 15
 ναγκαίως διεγείρει τὰς ἀντωνυμίας, εἰ μὴ τὰ
 τοῦ λόγου ἀπαιτήσῃ· οἶόν τε γὰρ φάναι ὅτι
 σε ἐτίμησα ὑβρίσθην. καθόλου γὰρ οὐκ
 οἶδε τὴν ἀντωνυμίαν. εἰ δὲ κατ' ὀρθὴν τά-
 σιν φαίμεν ὅτι σε ἐτίμησα, δῆλον ὡς 20
 οὐ διὰ τὸν σύνδεσμον, διὰ δὲ τὴν ἐπακολου-
 θήσασαν ἀντιδιαστολήν. ἀνάπαλιν οὖν ὁ ἔνε-
 κα σύνδεσμος, φερόμενος πάντοτε ἐπὶ γενικῆς,
 μόνως ὀρθοτονεῖ τὴν ἀντωνυμίαν, ἡνίκα τὰς
 τούτων γενικὰς συνδεῖ,

25

εἶνεκ' ἐμεῖο κυνός.

τίς γὰρ ἂν θαρρήσειεν Ἑλλήνων ἐγκλίειν
 τὸ ἵνεκά μου; καὶ δῆλον ὡς μόνως πάλιν

ὀρθοτονοῦνται, καθὸ συνδεθεῖσαι πρὸς τι πτω-
τικὸν τὸν λόγον ἀνέχουσι. Φησὶ δὲ πού καὶ
ὁ Ἄβρων οὐ δεόντως ἐγκεκλίνθαι τὸ

ἢ μ' ἀνάειρ' ἢ ἐγὼ σέ,

καθὸ διέζευκται ἢ ἀντωνυμία· ὡς οὐκ ἐνὸν 5
131 πρὸς αὐτὸν φάναι ὅτι τὸ ἐξῆς ἐστὶν ἢ ἀ-
νάειρόν με, ὡς αὐτὸς παρητήσατο ἐν τῷ
καὶ μ' ἐφίλησεν ἀντὶ τοῦ καὶ ἐφίλησέ με. εἰ μὴ
κατ' ἔλλειψιν, ὃν προσεθήκαμεν λόγον, ὡς ὄν-
τως ἀντιδιέζευκται ἢ ἀντωνυμία ἐκ τοῦ δια- 10
ζευχθέντος λόγου, εἰ γὰρ ἐπιφέρεται ἢ ἐγὼ
σέ. σαφὲς γάρ ὅτι εἰ τὸ ῥῆμα διέζευκτο, οὐκ
ἂν αἰτιατικῇ πτώσει ἐπινέχθῃ ἀλλὰ ῥῆμα,
καθὰ περ ἐπεδείξαμεν κατὰ τῆς συμπλοκῆς.
τοὺς μέντοι ἀπαναγνόντας παρεκρούσατο ἢ μο- 15
νοσύλλαβος ἀντωνυμία, ἣν δεόντως δυσύλλαβον
παρεδεξάμεθα, πείσαντες ὡς ὑποσυνηλείφθῃ
κατὰ τὸν τρόπον τῆς κράσεως, ὁμοίως τῷ τῷ μῶ
κεχαρισμένε θυμῶ, τῆ μῆ κλισίῃ. καὶ
δῆλον ὅτι οὐ μεταθήσει τὸν ἴδιον τόνον ἐπὶ τὸν 20
ἢ σύνδεσμον, συνέξει δὲ ἐν αὐτῇ, ἐν τῷ

ἢ μ' ἀνάειρ' ἢ ἐγὼ σέ,

καθὰ περ καὶ ἐπὶ τοῦ διασαφητικοῦ,

ἢ ἐμοί, ὅς πέρ οἱ θαλερός πόσις εὐχο-

μαι εἶναι 25

πρὸς τὸ

ὑμῖν παρ' προτέροισι μελίφρονα πυρὸν
ἔθηκε.

πάλιν μέντοι τὸ ἐξῆς ἐν τῷ
καὶ τοι ἐγὼ συνέριθος
ἐστὶ καὶ γὰρ σοι συνέριθος ἔσομαι, δῆλον
ὅτι ταῖς συμπαρούσαις ἐπὶ τοὺς πλυνοὺς. προ-
φανὲς ὡς ἐπὶ πάντων τῶν τοιούτων ὁ λόγος κα- 5
ταστήσει τὸ δέον τῆς συντάξεως.

15 Καὶ αἱ προθέσεις δὲ παρατιθέμεναι ταῖς
ἀντωνυμίαις ταυτόν ἀποτελοῦσι, παρ' ἐμοῦ,
διὰ σοῦ, ἀφικνεῖται παρὰ σέ. καὶ ἕνεκα
τούτου τὸ παρὰ Θεοκρίτῳ 10

σὺν καὶ τρίτος ἀμὴν Ἀμύντας

13 δεόντως ἠξίωσάν τινες ὀρθοτονεῖν. Περίσσοι ἠ-
γοῦμαι, τῆς συντάξεως προδήλου οὔσης, πλεί-
οσιν ὑποδείγμασι χρῆσθαι. ἐκεῖνο γὰρ ἐστὶν
ἐπεξεργάσασθαι ἀναγκαῖον, εἰ κατὰ τινα φυ- 15
σικὴν ἀκολουθίαν τὸ τοιοῦτο παρεπόμενόν ἐ-
στίν. οὐ γὰρ οὕτω κατεπείγει τὸ τῆς συντάξε-
ως, καθὸ προδὴλόν ἐστι· τὸ δὲ τοῦ λόγου ἐ-
πὶ πᾶσιν οὐκ εὐσύνοπτον.

16 Αἱ πλάγιαί τῶν ἀντωνυμιῶν συντασσό- 20
μεναι τοῖς ῥήμασι καὶ προσώπων δύο παρεμ-
φατικαὶ γενόμεναι, τοῦ τε διατιθέμετος καὶ τοῦ
διατιθέμενου, διὰ τῆς ὀρθῆς τάσεως παρεμ-
φατικαὶ γίνονται καὶ τρίτου προσώπου, εἰ γε
διαφέρει τὸ τύπτω σε τοῦ σὲ τύπτω. καὶ ἕνε- 25
κα τούτου τὰ τῆς συντάξεως ἀνεμερίσθη,
καθὸ ἡ ἀπολελυμένη σύνταξις αἰτούσα ὑπο-
τακτικὴν ἀντωνυμίαν μετατίθησι καὶ τὴν τάσιν,

τουτέστιν ἔγκλιτικὰς αὐτὰς καθίστησιν, ἢ δὲ
 πρὸς τι ἐν ἀρχῇ παρεδέξατο τὴν ἀντωνυμίαν,
 ἢ σύνεστι καὶ ἡ ὀλόκληρος φωνὴ καὶ ἡ παρε-
 πομένη γραφὴ πρόδηλον ἐκ τοῦ δός μοι καὶ
 ἐμοὶ δός. Ἀλλὰ καὶ κείνος ὁ λόγος ἀληθὴς ἐ- 5
 στί, ὡς αἱ προθέσεις συντίθενται κατ' εὐθεΐ-
 ᾶν καὶ κατὰ τὰ ῥήματα, κατὰ δὲ τὰς πλα-
 γίας παρατίθενται, ἐπὶ μὲν ἀντωνυμιῶν προ-
 φανῶς, ἐπὶ δὲ ὀνομάτων δόξει τὰ τοῦ λόγου
 διαψεύδεται. λέγομεν γὰρ Ὑπέρβολον, Ἐπί- 10
 κουρον. ὃ περ εἴ τις τὰκριβὲς ἐξετάσειεν, οὐχ
 133 εὖροι ἂν τὴν πλαγίαν συντιθεμένην, συνθέτου
 δὲ εὐθείας κλίσειν γενομένην. ἰδιάζουσαι γοῦν
 αἱ πλάγιοι ἐν ταῖς προθέσει προδηλον ποι-
 οῦνται τὴν παράθεσιν, κατὰ Κτησιφῶντος, 15
 ὑπὲρ Ἀριστάρχου. καὶ διότι τὸ τοιοῦτο παρε-
 πόμενόν ἐστιν, ἐν τῇ περὶ αὐτῶν συντάξει εἰ-
 ρήσεται. αἱ γὰρ παρατιθέμεναι ἐν ταῖς πλα-
 γίαις τῶν ἀντωνυμιῶν ἀναγκαιῶς ἀρκτικὰς
 αὐτὰς ποιῶσι προθετικαὶ γὰρ οὔσαι συμ- 20
 προτιθέασιν καὶ τὰς πλαγίας, αἷς καὶ συντάσ-
 σονται καὶ οὕτω τῶν ῥημάτων δευτέρων γινο-
 μένων μετὰ τὰς ἀντωνυμίας ἀνάγκη πᾶσα
 ἐγγίνεσθαι ὀρθὴν τάσιν ταῖς ἀντωνυμιαῖς, κα-
 θὼς ἐπεδείξαμεν ὅτι ἀδύνατόν ἐστιν ἐπινοῆ- 25
 σαι ἔγκλιτικὴν πρὸ ῥήματος τοῦ πρὸς ὃ ποιῶ-
 ται τὴν σύνταξιν. φαμὲν γὰρ ἔγραψά σοι

λαλήσαι Ἀπολλωνίῳ, οὐ τῆς ἀντωνυμίας
 συντασσομένης τῷ λαλήσαι, τῷ δὲ ἔγραψα,
 πρὸς ὃ καὶ τὴν τάσιν ἀπιρέισατο.

17 Ἐνθεν μοι δοκεῖ ἢ μετὰ τὰ ῥήματα τῶν
 ὀρθοτονουμένων ἀντωνυμιῶν σύνταξις ἀνεστρά- 5
 φθαι, εἰ οὕτω τις φαίη, ἐλάλησας ἐμοί· τὸ
 γὰρ δεῖον ἐστὶν ἐμοί ἐλάλησας, καὶ τὸ οὕτως
 ἔχον

σοὶ μὲν δὴ Μενέλαε κατιφείη καὶ ὄνει-

δος 10

ἔσεται ἡματα πάντα.

εἰ γὰρ τὸ ἀπολελυμένον πρόσωπον τῆς θέσεως
 131 τοῦ ὀρθοτονουμένου οὐκ ἔτυχε, τουτέστιν εἰ ἢ
 ἰγκεκλιμένη ἀντωνυμία οὐδέποτε προτακτική,
 οὐδὲ ἐκείνη ὑποτακτικὴ δεόντως παραληφθήσε- 15
 ται, ὅπου γε καὶ αἱ ὑποτακτικαὶ ἐν ἀρχῇ γε-
 γόμεναι παρῆκαν μὲν τὴν ἰδίαν φωνήν, μετέλα-
 βον δὲ τὴν τῆς ὀρθῆς τάσεως·

ἔγνω δὲ ψυχὴ με ποδώκεος Αἰακίδαο,
 καὶ ἐν ἑτέροις

20

ἐμὲ δ' ἔγνω καὶ προσέειπε.

νῦν γὰρ οὐ δηλουμένῳ ἢ ὀρθῇ τάσις, τάξεός
 γε μὴν ἐναλλαγῇ συνεπισχύει καὶ ὁ ἀπὸ τῆς
 φωνῆς λόγος. ὑπὲρ γὰρ τοῦ εὐληπτα τὰ τῆς
 συντάξεως γίνεσθαι τὸ ἀπόλυτον πρόσωπον 25
 καὶ ὑποτακτικὸν παρῆκε τὸ εἶ, καὶ περὶ μὴ τοῖς
 μονοσυλλάβοις ἠδύνατο τὸ τοιοῦτον παρέπε-
 σθαι, λέγω τὸ συλλαβὴν ἀποβάλλειν, τόνου

γε ἀποβολὴν ἐποιήσατο· ἐνθεν γὰρ καὶ ἐγκλι-
 τικαὶ ἐγένοντο. Οἰήσεταιί τις ἀντικεῖσθαι τὰς
 πληθυντικὰς, καθὸ εἰς ἐγκλισιν παραλαμβα-
 νόμεναι οὐ παραφθείρουσι τὸν ἐν ἀρχῇ χρόνον,
 ἤκουσεν ἡμῶν Διονύσιος. εἶπομεν κατ' ἀρχὴν β
 ὡς ἔσθ' ὅτε ἰδίωμα φωνῶν ἑλλιπестέρας καθί-
 στησι διηνεκεῖς τηρήσεις, ὡς περ καὶ ἐν τοῖς τρι-
 γενέσι τῶν ὀνομάτων πάλιν ἰδίωμα φωνῆς ἐκ-
 κόπτει τριγένειαν. πρῶτον μὲν γὰρ ἡ δασεῖα οὐ
 θέλει ἀφαιρεῖσθαι· δείκνυμεν δὲ ὅτι ἀναγκαίως 10
 αἱ πληθυντικαὶ ἀπὸ δασείας ἤρξαντο. εἰ γὰρ
 καὶ χρόνος ἀφηρεῖτο τοῦ ἦ, πάντως ἂν καὶ ἡ
 ἀρχουσα ψιλὴ ἐγένετο· αἱ γὰρ ἀπὸ βραχείας
 ἀρχόμεναι ἀντωνυμίαι ψιλοῦνται. ἐνθεν ὁ Αἰο-
 135 λεὺς συνέσπειλεν εἰς βραχὺ ἃ τὸ ἄμων. καὶ συ- 15
 κεχὲς τὸ εἶ ἐν ταῖς κατὰ πρόσωπον κλίσεσι καὶ
 προστίθεται καὶ ἀφαιρεῖται, ἑῶρων, ἕπα, εἶ-
 πα, ἀλλὰ καὶ τὸ ἔβη βῆ, ἔφη φῆ, καὶ ἐν ἀν-
 τωνυμίαις τὸ εἶοι οἶ, εἶου οὔ. καὶ διὰ τοῦτο αἱ
 ἀπὸ τοῦ εἶ ἀρξάμεναι ἀντωνυμίαι ἀναγκαίως 20
 τὸ εἶ διαφθείρουσιν. ἠρξέσθην οὖν ἡ ἐγκλισίς αὐ-
 τὸ μόνον διὰ τῆς μεταθέσεως τοῦ τόνου, ἤκου-
 σ' ἡμῶν, λέγω ἀπολύτως, τῆς τάσεως με-
 τατιθεμένης κατὰ τὴν ἀρχουσαν ἡδυνάτει γὰρ
 ἐπὶ τὸ προκείμενον μόριον προελθεῖν, εἰ γε μέ- 25
 χει τριῶν χρόνων τὰ τῆς ἀμοιβῆς τοῦ τόνου
 ἐγγίνεται. καὶ ἕνεκα τούτου τὸ καὶ σφραγὶς ἐξ ὅ-
 λης τῆς ἀντωνυμίας μετέθηκε τὸν τόνον, οὐ

μὴν πάλιν τὸ ἡμᾶς. ἐν τῷ περὶ τόνων ἀκρι-
βέστερον τὰ τοιαῦτα ἐπιδείκνυμεν.

18 Κάκεινο δὲ ἔτι ἔστι παραστήσαι, ὡς ταῖς
μὲν ὀρθοτονοῦμέναις ἀρχτικαῖς οὔσαις παρείπε-
το καὶ μετατίθεσθαι τοῦ ἰδίου τόπου, καθὸ 5
καὶ ἐν τάσει καὶ ἐν τῇ παρεπομένη γραφῇ ἀ-
νελλιπέις οὔσαι οὐκ ἐκωλύοντο τῆς μεταθέσε-
ως· ἔκ γε μὴν τῶν ἐναντίων αἱ ἐγκλιτικαὶ
προσαπιρρισμέναι προκειμένῳ τινὶ μορίῳ, ἐφ' ὃ
καὶ τὴν τάσιν μετέθηκαν, οὐκ εἶχον ἐν δέοντι 10
τὰ τῆς μεταθέσεως. ἰστέροντο γὰρ τοῦ παρε-
πομένου αὐταῖς ἰδιώματος· πρὸς οὐδὲν γὰρ εἶ-
χον τὰ τῆς ἐγκλίσεως μεταθέσθαι. ἐντεῦθεν καὶ
135 μόνως ἐγκλιτικαὶ ἐπενοήθησαν ἢ σφίν καὶ ἢ
σφέ καὶ ἢ μίν καὶ ἢ τοί διὰ τοῦ τ' γραφομένη, 15
καὶ ἢ παρὰ Δωριεῦσι τὴν κατ' αἰτιατικὴν πτώ-
σιν καὶ αἱ δυνικαὶ τοῦ τρίτου προσώπου· οὐ
γὰρ ῥημάτων ποτὲ προηγήσαντο. Πάνυ μέντοι
εὐνηθεῖς ἔστι δόξαι τοὺς λόγους διακρούεσθαι
ὑποθεμένου τινὸς τὰ ἐναντία, ὡς καὶ ἐγκλιτικαὶ 20
πρὸ ῥημάτων καὶ ὀρθοτονοῦμεναι ἐν ταῖς προ-
θέσει μετὰ τὰ ῥήματα τίθενται, εἰ οὕτω τις
φαίη, σήμερον ἐλάλησα κατὰ σοῦ, σή-
μερόν σε ἐθεσάμην,

καὶ τυ φίλιπποι ἐθήκεν.

25

εἰς γὰρ τὸ τοιοῦτο τὰ τῆς συντάξεως ἀπεδεί-
χθη, ἵνα καὶ τὰ λεληθότα τῶν ὑπερβατῶν,
ὄντα καὶ κατὰ τὸ σύνηθες, ἔχηται τοῦ ἀκο-

λούθου λόγου καὶ μὴ μόνον τὰ παρὰ ποιη-
ταῖς ὡς ἐξαίρετά τις ὑπολαμβάνη. ἢ γὰρ δε-
ουσα κατάστασις τοῦθ' ὑπαγορεύει, σήμε-
ρον ἐθεασάμην σε, τοῦ ἐπιρρήματος ἐπὶ τὸ
ῥῆμα φερομένου καὶ τῆς ἀντωνυμίας ἐπὶ τὴν 5
δέουσαν θέσιν τῆς ἐγκλίσεως καὶ ἔτι ἐπὶ τῆς
ὀρθοτονουμένης κατὰ σοῦ ἐλάλησα, καὶ ἔτι
ἐπὶ τοῦ

καὶ τυ φίλιππον ἔθηκε,

καὶ ἔθηκε σε ὡς εἰ καὶ ἐπὶ τῶν συναπτικῶν 10
τις ὑπολάβοι ἢ καὶ ἐπὶ παρασυναπτικῶν μὴ
ἴστασθαι τὸ καὶ ἀρκτικούς αὐτούς εἶναι, εἰ
φαίμεν φῶς ἐστίν, εἰ ἡμέρα ἐστίν. αὐτὸ
γὰρ μόνον τῇ συνθέσει τὸ εἰ ἡμέρα ἐστὶ δευ-
τερεύει, οὐ μὴν τῇ διεξοδικῇ ἀπαγγελίᾳ· πρῶ 15
τον μὲν γὰρ ἐπιδέχεται ἡ διάνοια τὸ εἰ ἡμέ-
137 ρα ἐστὶ, καὶ τότε ἐπιδέχεται τὸ φῶς ἐστὶ,
καὶ οὐ πάντως οὐχὶ προτακτικός ὁ εἰ συνα-
πτικός, καὶ τοι γινόμενος ὑποτακτικός ἐνίστε.

Αἴτε παρὰ τοῦτον ἐσχηματισμένοι ὀρθοτονοῦν- 20
ται, καὶ ὄσαι ἐκ προὔπρηγμένης χάριτος τὴν ἐναν-
τίαν διάθεσιν ὁμολογοῦσιν, ἐμοὶ ἐτόλμησε
ταῦτα ποιῆσαι, ἐμὲ ὑπέμεινε ὑβρίσαι.
καὶ σαφές ὅτι συντείνει πάλιν ἐπὶ τὸν προηρη-
μένον λόγον τοιοῦτον γὰρ ἐστίν, ἄλλον ἄφει- 25
λεν ὑβρίσαι, οὐκ ἐμὲ τὸν παρ' αὐτῷ τίμιον. ὁ
αὐτὸς λόγος καὶ πὶ τῶν παραλαμβανομένων ἐκ
προὔπρηγμένης ἀδικίας, δεῖ ἐμοῦ ὀρῶντος

ἐκεῖνον αἰκίζεσθαι· οὐκ ἄλλου γὰρ ἢ ἐμοῦ
τοῦ προαδικηθέντος.

Ὁρθοτονεῖσθαι φασι καὶ τὰς πεπλεονακίας,
λέγω τὴν ἐμείο καὶ τὰς ὁμοίας, πάνυ εὐλόγως, πρῶ-
τον καθὼς συνέστι πάλιν ἢ ἐν αὐταῖς διαστολή, 5
εἴνεκ' ἐμείο κυνὸς καὶ Ἀλεξάνδρου ἐνεκ' ἀρ-
χῆς.

οὐ τοῦτο δὲ φημι, ὅτι καὶ μὴ μετὰ τοῦ ἰ λέ-
γηται, οὐ πάντως ὀρθοτονηθήσεται, ἐπεὶ ἰδοῦ
καὶ τὸ δίχα τοῦ ἰ, 10

σεῖο δ' εἴνεκ' αὐτὴ τε πόλεμός τε
πρόδηλον γὰρ καὶ τοῦ σημαινομένου καὶ τοῦ
ἐνεκα συνδέσμου, καθὼς ἐπεδείξαμεν. Δεύτε-
ρον οὐκ ἄλλως οὔτε πλεόνασμα τις ἐπινοήσκειν
οὔτε ἔνδειαν, εἰ μὴ πρότερον ἢ φωνὴ ὀλόκληρος 15
ἐπιδειχθεῖν, ἵνα τὸ ἐγγενόμενον πάθος τὸ ἔτε-
ρον ἀποτρέψῃται, λέγω τὴν ἔνδειαν ἢ τὴν πλεο-
138 νασμόν. καὶ περισσὸν εἰς τὸ τοιοῦτον παρατί-
θεισθαι· ὁ γὰρ λόγος προφανής. οὐχὶ οὖν πλεο-
νασμὸς ἐγγενήσεται ἐν ἀντωνυμίαις οὐχὶ αὐ- 20
τῆς πρότερον ἐντελοῦς οὔσης· ἐντελής δὲ καθε-
στῶσα μόνως ὀρθοτονουμένη ἐστίν· ὑγιῶς ἄρα
τὸ ἐγγινόμενον πάθος ὁμολογεῖ ὀλόκληρον τὸ
ἀφ' οὗ ἐγένετο. ἦσαν δὲ ἐντελεῖς αἱ σὺν τῷ ε
λεγόμεναι, καὶ οὕτως αἱ πλεονάσασαι μόνως ὀρ- 25
θοτονοῦνται. Τρίτον τὸ μέγιστον μέγεθος τῶν
ἐγκλιτικῶν τρίχρονόν ἐστι· πῶς οὖν ἢ ἐμείο ἐγ-
κλιθήσεται; ἀλλ' οὐδὲ ἢ σεῖο, καὶ τρίχρονος ἢ.

εἰ γὰρ τὰ ἐγκλιτικὰ μόρια κατάφορα ἐπὶ τοὺς ἐλάττονας χρόνους, πῶς οὐχὶ αἱ πλεονάσασαι χρόνῳ ἀντωνυμῖαι εἰς τὸ ἐναντίον τῆς ἐγκλίσεως μεταστήσονται; καὶ ὁ τοῦ ἔδε - ἔοι καὶ ἔτι ἐν ταῖς συζύγοις 5 ἐγγινόμενος, πολλῶ μᾶλλον ἐπισπάται τὴν ὀρθὴν τάσιν. εἰ γὰρ αἱ ἀπὸ τοῦ ἔδε ἀρχόμεναι ἀντωνυμῖαι, ἡνίκα ἐγκλίνονται, παραφθεύουσι τὸ ἔδε, ὡς ἐν τῷ δός μοι, ἀκουσόν μου, πῶς αἱ τούτω πλεονάσασαι οὐ τὰ ἐναντία τῆς ἐγκλίσεως ἀπαιτήσουσι; καθάπερ καὶ ἐν τοῖς προκειμένοις εἰδείξαμεν.

Ἄλλὰ καὶ αἱ δυνάμεις τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου μόνως ὀρθοτονοῦνται διὰ τὸν τόνον τῆς βαρείας. προσηύεσσεται γὰρ τὰ ἐγκλιτικὰ 15 μόρια ἐπὶ τέλος ἔχειν τὴν ὀξεῖαν, ἢ φύσει ἢ δυνάμει — λέγω δὲ δυνάμει διὰ τὰ περισπώμενα —, ἵνα ἡ τοῦ τόνου ὑπατροφή τὸ μὲν προκειμένον ὀξύνῃ, αὐτὸ δὲ μεταστήσῃ εἰς βαρεῖαν τάσιν. ὅπερ ἐπὶ τῆς νῶϊ οὐκ ἠδύνατο ἐγγενέσθαι. αἱ γοῦν 20 κατὰ τὸ τρίτον πρόσωπον μόνως ἐγκλιτικαὶ μόνως καὶ ὀξύνονται, ἢ τε σφωέ καὶ ἡ σφωίν. ἐπεὶ τίς ἢ αἰτία τοῦ μὴ βαρύνεσθαι αὐτάς; ἔνθεν τὸ εἰμί καὶ φημί ὠξύνθη διὰ τὴν ἐποῦσαν αὐτοῖς ἐγκλίτιν, καὶ τοὶ τῶν ῥημάτων κατὰ 25 ταφερομένων εἰς τὴν ἐπὶ τέλος βαρεῖαν. τὰ πύσματα οὐκ ἔστιν ἐγκλιτικὰ διὰ τὸ βαρύνεσθαι, τὰ γὰρ μὴν παρακείμενα αὐτοῖς ἀόριστα,

ἵπτι μᾶλλον ἐν τῷ τέλει ἔσχε τὴν ὀξείαν. οὐ
 τοῦτο δὲ φημί, ὅτι τὰ ἀόριστα μόνως ἐγκλιτι-
 κά ἐστίν· ἀλλ' εἴ τι τῶν τοιούτων μορίων ἐγ-
 κλιτικόν ἐστι, τοῦτο καὶ ἀόριστόν ἐστιν, ὡς τὸ
 ἦλθέ τις, ἦλθέ ποτε. καὶ ἐνθεν δέικνυται 5
 ὅτι τὸ τίς ἀοριστούμενον μᾶλλον ὀξύτονόν ἐστι,
 πειστικόν δὲ καθέστος τῷ λόγῳ τῆς ἀρχούσης
 ὀξύνεται. ἔστι καὶ ἄλλα παραθέσθαι. προὔ-
 πτον οὖν ὅτι καὶ ἡ ἐκείνος καὶ ἡ οὗτος ἀνέγκλι-
 τοι διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, προστιθεμένου τοῦ ὅτι 10
 καὶ δικτικά ἐστίν· ἦν δὲ παρεπόμενον ταῖς ἐπιτε-
 ταμέναις κατὰ δεῖξιν τὸ μὴ παραφθεῖρην τοὺς
 τόνους, καθὼς ἐστι τηρῆσαι ἐπὶ τῶν προκειμένων.

140 Ὁ προκείμενος λόγος ἀναγκαίως διδά-
 σκει ὡς ἀναλόγως ἢ αὐτός ὠξύνθη. ἀπέω- 15
 στο γὰρ τῆς δείξεως ἢ μετάληψις τῶν κα-
 τὰ τὸ τρίτον πρόσωπον, οἷς παρηκολούθει
 καὶ τὸ ἐγκλίνεσθαι. ἀλλὰ διὰ τί ἐπὶ τῆς ὀνο-
 μαστικῆς οὐκ ἐγκλίνεται; σαφές ὅτι δι' αὐτὴν
 τὴν πτώσιν, καθότι καὶ ἡ ἐγὼ καὶ ἡ σύ καὶ αἱ 20
 σύζυγοι. τί οὖν οὐχὶ καὶ ἐπὶ γενικῆς καὶ δο-
 τικῆς; φαίμεν ἂν διὰ τὸ τετραχρονεῖν, ἀλλὰ
 καὶ ἐπὶ τῆς ἡμῶν καὶ ἐπὶ τῶν τετραχρόνων
 τὰ τοῦ λόγου μάχεται. εἰ γὰρ καὶ τὴν τάσιν
 οὐκ ἀποβάλλουσιν, ἀλλ' αὐτὴν γε μετατιθέασι 25
 κατὰ τὸ ἀρχον μέρος, ὡς ἐν τῷ ἀκουσον ἡ-
 μων· ὃ περ οὐ παρηκολούθει κατὰ τῆς αὐ-
 τῷ ἢ αὐτοῦ. καὶ τὸ τοιοῦτον ἔχει ἀπολογίαν

εἰς γὰρ ὑποστολήν τὴν τοῦ Αἰολικοῦ τὰ τοῦ
 τόνου παρεπέμφθη. διὰ τοῦτο καὶ ἡ αἰτιατικὴ
 πτώσις ἀπολυθεῖσα τῶν ἐμποδιζόντων, λέ-
 γω τῆς ἐμπτώσεως τῶν χρόνων, ἀναγκαίως
 τὴν ἔγκλισιν παρεδέξατο. παρεπεμπτόν γὰρ 5
 ἐκεῖνον τὸν λόγον, καθ' ὃν αἱ γένους πα-
 ρεμφατικαὶ ἀνέγκλιτοὶ εἰσι, καὶ διὰ τοῦτο
 οὐκ ἐγκλίνεται ἡ αὐτὸς γένος γὰρ οὐκ ἐπίσταται
 ἢ ἔγκλισις οὐδὲ ἄλλο τι τῶν παρεπομένων, ὅπου
 γε καὶ ἐν συνδέσμοις καὶ ῥήμασι καὶ ἔτι ἐν ἐπιρρή- 10
 μασιν ἔγκλιτικὰ γίνεται καὶ ἐν τριγενεῖ τῶ τίς.

Εἴρηται οὖν διὰ τί ἡ ἐκεῖνος καὶ ἡ οὐ-
 1111 τος οὐκ ἐνεκλίθησαν. ἀλλ' οὐδ' ὅτε ἄρθρα εἰς
 σύνταξιν ἀντωνυμίας παραλαμβάνεται, ἔγκλι-
 σιν ἀναδέχεται, οὐ καθὸ γένους εἰσι παρεμ- 15
 φατικά, ἀλλὰ καθὸ ἄρθρα ὄντα τῇ φύσει
 ἀδυνατεῖ εἰς ἔγκλισιν παραλαμβάνεσθαι τό-
 πον γὰρ ἐπέχει ἐναντίον τῇ ἔγκλισει, λέγω
 τῶν προτακτικῶν, οὐ μαχομένων τῶν ὑποτα-
 κτικῶν, ἐπεὶ δόξειε μὴ ἐμποδιζέσθαι τὰ τῆς 20
 ἐγκλίσεως ἐν τοῖς ὑποτακτικοῖς. ἦν γὰρ καὶ αὐ-
 τὰ προτακτικά, τὴν μὲν ἀναφορὰν ἐπιστρέφον-
 τα εἰς τὰ προκείμενα, ἐν ἀρχῇ δὲ λόγου παρα-
 λαμβανόμενα εἰς σύνταξιν ῥηματικὴν,

ὅς μάλα πολλά 25

πλάγχθη,

ἢ μυρὶ Ἀχαιοῖς ἄλγ' ἔθηκε,
 τῆς ἐγγηνομένης στιγμῆς ἐπιμαρτυρούσης τῇ ἀρ-

κτικῆ συντάξει τῶν ἀρθρων.

Ὁρθοτονοῦνται καὶ ὅσαι συντάσσονται τῆ
αὐτός ἐπιταγματικῆ,

ἢ τι Μυρμιδόνεσσι πιφάσκειαι ἢ ἐμοὶ

αὐτῶ, 5

σοὶ δ' αὐτῶ,

οὐδὲ σεῦ αὐτῆς,

οὐδ' ἐμοὶ αὐτῶ

θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι σιδήρεος.

τά γε μὴν τοῦ τρίτου οὐκ ἐξωμάλισται, κα- 10

θότι οὐδ' ἀληθῆς λόγος παρεδείχθη τὸ τὰς

κατὰ τὸ τρίτον πρόσωπον ὀρθοτονηθείσας πάν-

τως μεταλαμβάνεσθαι εἰς συνθέτους. ὡς γάρ

ἔστι ψευδῆς ὑπόληψις καὶ ὡς οὐκ ἐξωμαλί-

σθη καὶ ὡς οὐτόνου ἐναλλαγῆ αἰτία γίνεται συν- 15

θέτου μεταλήψεως, εἰρήσεται κατὰ τὸ ἐξῆς,

ἐντεῦθεν οὖν ἐνεκλίθη τὸ

ἀλλὰ οἱ αὐτῶ

148 Ζεὺς ὀλέσειε βίην πρὶν ἡμῖν πῆμα γε-

γέσθαι 20

καὶ τὸ

Εὐρύαλος, δὲ ἐ αὐτὸν ἀρессάσθω ἐπέ-

την ἰδὲ μεσοσιν,

ἄρθοτονήθη δὲ τὸ

ἀμφὶ ἐ παπτήνας

25

ἄλογόν τε δοκεῖ τὸ οἱ τ' αὐτῶ, διήκοντος τοῦ

λόγου ἐπὶ ἀπάντων ὁμοίως. ἔσται μέντοι ἢ σύν-

ταξίς εἰς ἔμφασιν πλείονα διαστολῆς παρα-

λαμβάνομένη, ἐμὲ αὐτὸν ἐτίμησε, σὲ αὐτὸν
ἐμέμψατο. ἐν προτάξει γοῦν ἀπάντοτέ εἰσιν αἱ
ἀντωνυμῖαι, καθὼς ἔχονται τοῦ ὀρθοῦ τόνου,
ὡς γε ἐδείχθη καὶ τοῖς προκειμένοις. εἰ μὲντοι
τὰ τῆς συντάξεως ἀναστραφείη, οἷόν τε ἐστὶ 5
καὶ ἐγκλίνεσθαι τὴν ἀντωνυμίαν,

αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται,

αὐτὸν σε φράζεσθαι ἄμ' Ἀργείοισιν ἄνωγεν.

οὐ τοῦτο δὲ φημι, ὡς οὐχ οἷόν τε καὶ ἐπὶ τῆς
τοιαύτης συντάξεως ὀρθοτονεῖν, ἀλλ' ὡς ἀφορμὴν 10
ἔχει ἐγκλίσεως ἢ τοιαύτη σύνταξις,

αὐτὸν με πρῶτιστα συνοικιστῆρά γαίης
ἔσδεξαι τεμενοῦχον.

19 Πρὸς δὲ τοὺς οἰομένους τὴν αὐτὸς συμπα-
ραλαμβάνεσθαι εἰς διαστολὴν γένους συγκεχυ- 15
μένου κατὰ τὴν φωνὴν βραχὺς ἀρκέσει λόγος,
ὡς γε καὶ πρόκειται, ὡς οὐ δέονται αἱ ἀντωνυμῖαι τοῦ διαστέλλοντος τὸ γένος ἢ ὑπὸ δεῖ-
ξιν πίπτουσαι ἢ ὑπὸ ἀναφορᾶν. τί δ' ἂν εἴποι-
τις ἐπὶ τῆς τοιαύτης συντάξεως, οὗτος αὐτός, 20
ἐκεῖνος αὐτός,

ὃδ' αὐτὸς ἐγώ;

φαίνεται δὲ καὶ ὅτι καὶ αἱ μὴ ἐπιτεταγμέναι
διήρθρωσαν τὸ γένος καὶ ἄδηλον ἔσται κατὰ τὸ

143 γένος τὸ

25

ἐμεῦ δ' ἔλετο μέγαν ὄρκον.

περισσὸν ἠγχιτέον πρὸς εὐήθεις ὑπολήψεις ἐπὶ
πλέον ἀντιλέγειν.

Ὁρθοτονοῦνται μόνως καὶ ὅσαι ἐν τῷ αὐ-
τῷ προσώπῳ τὸ ῥῆμα ἔχουσιν, εἴ γε ἐν τῷ σέ
γὰρ ἄζομαι τὸ μὲν ἄζομαι ἐν πρώτῳ ἐστὶ
προσώπῳ, τὸ δὲ σέ ἐν δευτέρῳ, οὐ μὴν ἐν τῷ

σέ γὰρ αὐτὴν παντὶ εἴσκεις· 5

τό τε γὰρ εἴσκεις καὶ τὸ σέ τοῦ αὐτοῦ προσ-
ώπου. ἐστὶ γε μὴν τὴν προτέραν σύνταξιν καὶ
ἐγκλίναντα φάναι ἄζομαί σε, οὐ μὴν τὴν δευ-
τέραν ἐδείχθη γὰρ ἐντελέστερον ὡς ἀδύνατόν
ἐστὶ τὰς ἀντωνυμίας ἐγκλιθῆναι συνερχομένας 10
τοῖς ῥήμασι κατὰ τὸ αὐτὸ πρόσωπον. καὶ ἐνε-
κά γε τούτου μόνως αἱ τῆς εὐθείας ὀρθοτο-
νοῦντο, ἐπεὶ πάντοτε συμφέρονται τοῖς ῥήμασι
κατὰ τὸ αὐτὸ πρόσωπον· τῶν γε μὴν καὶ ἐν
μεταβάσει γινομένων ἐφικτὰ καὶ τὰ τῆς ἐγκλί- 15
σεως ἰγίνετο. οὐ τοῦτο δὲ φημι, ὡς πάντας ἐγ-
κλιθῆσονται ἀπαστᾶσαι τῶν ῥημάτων, ἀλλ-
λ' ὡς καὶ ἐνεστί ποτε αὐτὰς ἐγκλίνεσθαι. ὕγι-
ως ἄρα πάλιν προσελθοῦσαι καὶ αἱ πλάγλαι
τοῖς ῥήμασι κατὰ τὸ αὐτὸ πρόσωπον τὴν ὀρ- 20
θὴν ἀναδέχονται,

οὐδὲ γὰρ αὐδ' ἐμέ φημι λελασμένον·

ζωγρεῖτ', αὐτὰρ ἐγὼν ἐμέ λύσομαι.

τὰ τῆς τοιαύτης χρήσεως ἀρχαικώτερα ὄντα
παρεφθάρη μεταγενέστερον ἐπινοηθείσης τῆς 25
ἀντ' αὐτῶν συνθέτου μεταλήψεως, εἰς ἣν καὶ
μεταλαμβάνομεν τὰς προκειμένας συντάξεις.
141 ἐντεῦθεν γοῦν ἡ Ὀμηρικὴ παίσις ἀπρασδεῖς ἐστὶ

τῆς συνθέτου χρήσεως, καθὸ γινώσκει ἢ ποίη-
 σις τὸ ἐμὲ φημι. σαφὲς γὰρ ὅτι, εἰ ἀντὶ τοῦ
 τοιοῦτου ἐπενοήθησαν αἱ σύνθετοι, περισσὸν ἔστι
 συγχρηῆσθαι τῇ ἀπλῇ συντάξει κακία γὰρ τὸ
 τοιοῦτον, ὡς γε εὐκαιρότερον ὑπὲρ τῶν τοιούτων 5
 κατὰ τὰ ἐξῆς εἰρήσεται. Ἐνθεν δύο μέρη λό-
 γου ἔστι τὸ

πυκνάσασά ἐ αὐτήν,

καὶ κατὰ τὸν προκείμενον λόγον, πάνυ ἀκρι-
 βίστατον ὄντα, καὶ καθὸ ἐν ταῖς ἄλλαις πλα- 10
 γίαις τὰ τοῦ μερισμοῦ ἀναμφίλεκτά ἐστιν. ἔο
 γὰρ αὐτοῦ ἔστι καὶ ἔοι αὐτῷ, ὅποτε καὶ κα-
 τὰ τὸ δεύτερον πρόσωπον ὡς παραθέσεως οὐ-
 σης ἐνέθηκε τὸν γὰρ σύνδεσμον,

σὲ γὰρ αὐτήν παντὶ ἔϊσκεῖς.

15

προφανῶς οὖν λύεται τὸ ἀμφίβολον τῶν προ-
 κειμένων ἀντωνυμιῶν διὰ τῆς ἀναμφιλέκτου πα-
 ραθέσεως τῶν ἄλλων πλαγίων. ὁ αὐτὸς λόγος
 κατὰ τοῦ

μαχόμεν κατ' ἐμ' αὐτὸν ἐγώ

20

κατὰ γὰρ παράθεσιν τὰ τῆς συναλοιφῆς ἐγέ-
 νετο, τοῦ πλήρους ὄντος ἐμὲ αὐτόν, ὡς
 ἔχει τὸ

εἰ μή τίς σ' αὐτὸν κτείνῃ δόλω

καὶ 25

εἰ μὲν δὴ ἔταρόν γε κελεύετε μ' αὐτὸν
 εἶσθαι.

εἴθ' ἂν καὶ ἐγκλιτικώτερον παρελήφθησαν αἱ

ἀντωνυμίας, καί περ ἐπιτεταγμέναι ὀρθοτονη-
θεῖσαι γὰρ ὡς ἀκαταλλήλου λόγου ἔμφασιν
ἐποιοῦντο. Διὸ καὶ μάτην τὰ τοιαῦτα ὑπ' ἐ-
ρίων προσεπνεύσθη,

τὴν αὐτοῦ φιλέει,

5

αὐτόν μιν πληγῆσιν ἀεικελίησι δαμάσ-

146

σας,

μέγα μὲν κλέος αὐτῆς

ποιεῖται,

καὶ ἄλλα πλεῖστα. ὡς γὰρ ἐν ταῖς προκειμέ- 10

ναις συντάξεσιν ἀπεδείξαμεν ὅτι ἐκ παρεπο-
μένων τῷ λόγῳ ἐλλείπουσαι λέξεις νοοῦνται,

τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον κατὰ τούτων ἔστι παρα-
στῆσαι. συνηθέστερόν πως ἐλλειπτικός ἐστι τῶν

προκειμένων μορίων, ἀρκούμενος διὰ τῆς συν- 15

τάξεως τοῦ λόγου τὸ λεῖπον ἐμφανίσαι,

αὐτὸς νῦν ἴδε πῶμα

ἢ γὰρ αὐτὸς συμφέρεται ταῖς ὀρθοτονουμέναις
ἀντωνυμίαις, καὶ τὸ μὲν ἴδε δύναται μὴ ἐλ-

λείπειν, τό γε μὴν αὐτὸς ἴδε πάντως ἐλλείπει 20

τῷ σύ· εἰς γὰρ τοῦτο ἢ αὐτὸς συμπαραλαμ-
βάνεται καὶ κατὰ τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον, ἵνα

τὰς συνούσας ἀντωνυμίας ὀρθοτονήσῃ. ὁ αὐτὸς
λόγος κατὰ τοῦ

αὐτὸς ἐκὼν οἱ δῶκα

25

πάλιν γὰρ μόνον τὸ ῥῆμα οὐ λείπει, τὸ μέντοι
ὄλον, ὡς πάλιν ἐγκειμένης τῆς ἐγώ, αὐτὸς ἐ-

γώ οἱ δῶκα. οὕτως ἔχει καὶ τὸ

αὐτῶν γὰρ ἀπωλόμεθ' ἀφραδίησιν,

αἰτούσης τῆς συντάξεως τὸ ἡμῶν αὐτῶν. ἔστιν
 οὖν ὁμοίως κατὰ τῶν προκειμένων, τὸ πλήρες
 τὴν ἐο αὐτοῦ, ὡς γὰρ καὶ κατὰ πληθυντικὴν
 σύνταξιν σφῶν αὐτῶν καὶ σφέας αὐτούς. ὁ αὐ-
 τὸς λόγος κατὰ τοῦ

5

αὐτόν μιν πληγῆσιν,

τάχα τῆς μὴ δυναμένης ἀναπληροῦν τὸ λείπον
 τῆς ἀντωνυμίας. προστίθῃμι τὸ τάχα, ἐπεὶ ἐν
 ἑτέροις παρέλκουσα εὐρίσκειται,

καὶ δὲ μιν αὐτόν 10

εἰλύσω ψαμάθοισι.

ἢ μιν αὐτόν πατρὸς ἑάσειε μνησθῆναι.

146 οὐ μέντοι ἀνάγκη ἐπὶ τοῦ

μέγα μὲν κλέος αὐτῆς.

ποιεῖται

15

λείπειν τὴν ἀντωνυμίαν, τοῦ ποιεῖται νῦν ἐν ἴ-
 σω παραλαμβανομένου τῷ γίνεται, καθότι
 καὶ φαινομένη ποιεῖται ἀγορά ἐν ἴσῳ τῷ γίνε-
 ται. Τὸ δὲ μείζον, αἱ σύνθετοι δοκοῦσιν ἐντε-
 λέστεραι εἶναι ἀπὸ τοῦ ἑ ἀρχόμεναι, ἑαυτοῦ 20
 ἠκουσεν ὁ δεῖνα, ἑαυτούς ὑβρίσαν, ἑαυ-
 τὸν ἐτίμησε καὶ προφανές ὅτι, εἰ τὰ ἐντελέ-
 στερα τῶν σχημάτων οὔποτε παρ' αὐτῷ εὐρέ-
 θη, οὐδὲ τὰ ὑποσυνηλιμμένα, εἴ γε παντὸς
 πεπονθότος προὔφεισθη τὸ ὀλόκληρον. εἰ περ 25
 οὖν καὶ αὐταὶ αἱ λέξεις διὰ τῆς τῶν συλλα-
 βῶν συμμετρίας καὶ τὸ πλεονάζον ἐπιδείκνυ-
 νται καὶ τὸ ἐνδεόν, οὐ βίαιον κατὰ τὸ ἐξ αὐ-

τῶν ἐπιθυμημένων τῇ συμμεμετρημένῃ τῶν λέξεων
 συνόδῳ καὶ τὸ πλεονάζον καὶ τὸ λείπον δεί-
 κνυσθαι. εἰδείξαμεν ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἄρθρων τοῦ
 λόγου τὸ τήρημα ἀνεπλήρου τὰ λείποντα ἄρθρα
 οὐ παρηλλαγμένον οὖν καὶ τὸ λείπειν ταῖς τοιαύ- 5
 ταις ἀντωνυμίαις τοὺς προκειμένους λόγους. Εἴ
 περ οὖν αἱ κατὰ τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον πρός-
 ὤπων ὀρθοτονοῦμεναι ἀντωνυμίαι εἰς σύνθετον
 μεταλαμβάνονται συνόντος τοῦ ῥήματος ἰσα-
 ρίθμως κατὰ τὸ αὐτὸ πρόσωπον, καὶ μένουσι 10
 κατὰ τὴν αὐτὴν ἀπλότητα τοῦ ῥήματος ἐν ἑ-
 τέρω προσώπῳ νοουμένου, ὡς τὸ

ἡμεῦ δ' ἀπὸ μούνου Ἀχαιῶν

εἴλετο,

σεῦ δ' ἐπεὶ ἐξέλετο ψυχὴν,

15

147 πᾶσα ἀνάγκη καπὶ τοῦ τρίτου προσώπου ταυ-
 τὸν ἐγχαρεῖν, συνεπισχυούσης καὶ τῆς ἐγγενο-
 μένης χρήσεως. ἔτι κατ' ὀρθὸν τόνον ἀναγνω-
 στέον τὸ

μνηστήρεσσι μάχεσθαι, ἀμυνόμεναι δὲ 20
 οἱ αὐτῶ.

τὸ γὰρ ἀμύνειν ἐν προσώπῳ τῶ τοῦ Ὀδυσσε-
 ως νοεῖται, οὐ τῶ τῆς Ἀθηναῖς ἀπεικασθείσης
 τῶ Μέντορι· μὴ πεισάτω σε ὁ Ὀδυσσεὺς ἡμῖν
 μάχεσθαι, αὐτῶ γε μὴν ἀμύνειν· εὐλόγως τῆς 25
 ἀντωνυμίας ὀρθοτονηθείσης πρὸς τὴν ἀντιδια-
 στολὴν τοῦ ἡμῖν. τὸ γὰρ

ἢ ὀλίγον οἱ παῖδα ἰοικότα γείνατο Τυ-
 δεύς

εἰς σύνθετον μεταλαμβάνεται, ἐπεὶ τὸ γείνατο
ταυτόν ἦν πρόσωπον τῷ ἀντωνυμικῷ· ἐγέννησε
γὰρ παῖδα οὐδὲ κατ' ὀλίγον ὅμοιον ἑαυτῷ·
πρόδηλον γὰρ ὅτι ἡ ἀπλῆ μετάληψις ἕτερον
πρόσωπον ὑπαγορεύει τοῦ Τυδέως. καὶ τὸ 5

πτωχὸν δ' οὐκ ἂν τις καλέοι τρύξαντα

ἔ αὐτόν
μόνας ἀντωνυμίαν ἀπλῆν ὑπαγορεύει· οὐ γὰρ
κλητέος ὁ πτωχός, ἵνα μὴ αὐτόν, τὸν καλέσαν-
τα, καταπονήσῃ, εἴ γε χρειάδης ἢ ἀναδοχῆ 10
τῶν ἄλλων μετακλήτων, τέκτονος ἢ ἰατροῦ ἢ
μάντεως. οὕτως ἔχει καὶ τὸ

ἀλλὰ τόδ' ἡμῖν ἔμοι πολὺ κέρδιον ἢ δὲ
οἱ αὐτῷ

ἔπλετο,

15

πάνυ ὑγιῶς τῶν ἀντωνυμιῶν τὸ δέον τοῦ τόπου
ἀναδεξάμενων ἕνεκα τῆς παρακολουθούσης πρὸς
ἄλληλα διαστολῆς, συνούσης ἔτι καὶ τῆς συμ-
πλοκῆς. καπεὶ πάλιν τὸ ἔπλετο κοινὸν κα-
τ' ἀμφοτέρων τῶν ἀντωνυμιῶν παρελαμβάνετο, 20
οὐ δυνάμενον ἑτέρω προσχωρῆσαι κατὰ τὸ αὐ-
τὸ πρόσωπον, ἵνα τὸ σύνθετον μεταληφθῆ,
ἀναγκαίως συνετήρει τὰς ἀντωνυμίας εἰς ἀ-
πλοῦν σχῆμα, εἴ γε τὸ ἐν τῇ συνθέτῳ ἀντω-
νυμία ῥῆμα οὐ δύναται ἕτερον πρόσωπον γινώ- 25
σκεῖν· ὡς δὲ προεῖρηται, τὸ ἔπλετο κοινὸν κα-
τ' ἀμ-

τ' ἀμφοτέρων εἴληπται, ἔχον τὴν διάθεσιν ἕξω-
 θεν τῶν δύο προσώπων, ὡς εἴ τις λεγοί ἐγέ-
 νετο Τρύφωνι καλῶς, θηλονότι ὑπό τινος
 περιστάσεως. προεῖρηται δὲ ὅτι, εἰ μὴ αἱ δια-
 θεσεις ἐξ αὐτῶν τῶν προσώπων ἐγγίνονται, ὁ
 ἀδύνατον ἐπισηθῆναι τὴν σύνθετον ἀντωνυμί-
 αν. οὕτως ἔχει καὶ τὸ

ὅς τις οἶ τ' ἐτέοικεν,

ὅς τις Ἀγαμέμνονι ἴοικεν οὐ γὰρ νῦν ὁ λόγος
 ἀπαιτᾷ τὸ τὸν Ἀγαμέμνονα ἑαυτῷ ἰοικέαι, τοῦ
 ὅς τις ἐπὶ τὸ ἀόριστον συντείναντος τοῦ τε οἶ
 ἐπὶ τὸ ὠρισμένον πρόσωτον τοῦ Ἀγαμέμνονος.

τούς δ' ἀγαγον ζωούς σφίτιν ἐργάζε-
 σθαι ἀνάγκη

οὐ γὰρ ἄγονται οἱ αἰχμάλωτοι ἵνα ἑαυτοῖς ὑ-
 πηρετώσι, τοῖς γε μὴν ἐπικρατήσασιν. οὕτως
 ἔχει καὶ τὸ

σφίσι δ' αὐτοῖς δαῖτα πέπεσθαι

οὐ γὰρ οἱ μνηστῆρες ἑαυτοῖς τὰ πρὸς τὴν δαῖ-
 τα εὐτρεπίζουσι. Πῶς οὖν οὐκ ἄλογον πα-
 ραδιώκην ὡς ἄλογον τὸ

οἶτ' αὐτῷ, ἐπεὶ οὐ τι θεῶν ἐκ θεῶντα

κατὰ τὴν ἀνάγκην ἔχειν ἔδειξεν ἤδη,

κατὰ τρόπους πλείονας δυνάμενον μᾶλλον κα-
 ταρθῶσθαι τῶν προκειμένων; εἰ γὰρ δὴ καὶ ἦν
 ἀληθὲς τὸ πάντως τὰς ὀρθοτονοῦμένας εἰς
 σύνθετον μεταλαμβάνεσθαι, εἶχεν ὑποταραί-
 τησιν τὸ σχῆμα, καθότι αἱ ὀφείλουσαι ἀπαξ

ἐγκλίνεσθαι εἰς ἀρχὴν τοῦ λόγου γινόμεναι
εἰς ὀρθὴν τάσιν μεταλαμβάνονται, ὡς ἔχει τὸ
ἡμῶν ὑβρίζοντες,

ἐμὲ δ' ἔγνω καὶ προσέειπεν.

ἀλλὰ καὶ συμπέπλεκται, τό τε συνεχόμενον ὁ
ῥῆμα πληθυντικόν, ἔχον τὴν σύνταξιν τοιαύ-
την, ἐμοὶ ἐγένοντο, σοὶ ἐγένοντο, οἱ ἐγένοντο. διό
καὶ ἕνεκα τοῦ τοιούτου μετατίθεται εἰς τὸ ἕτευξεν,
ἵνα ἐνικὸν γενόμενον συμφωνήσῃ κατὰ ἐνικὸν τῷ οἱ
τ' αὐτῷ, ἀπασι κακὸν Τρώεσσι ἐτευξε καὶ ἐ- 10
αὐτῷ, ἢ ὡς ὁ Κόμανος ἐν ὑπερβατῷ ἤκουεν, Ἀ-
λεξάνδρῳ ἐτεκτίνατο νῆας καὶ ἑαυτῷ,

αἱ πᾶσι κακὸν Τρώεσσι γέγοντο,

ὡς φυσικῆς τινὸς ἀκολουθίας νόμον θεμένης
τοῦ αὐτοῦ τὴν ὀρθὴν τάσιν ἐν τρίτοις προσώ- 15
ποις συνθέτου ἀντωνυμίας μετάληψιν ὁμολο-
γεῖν. τί γὰρ ἂν ποιήσειαν ἐπὶ τῶν καλουμένων
κρητικῶν ἀντωνυμιῶν, ὧν ἢ θεσις ἀπαράδε-
κτος ἐγκλιτικῆς τάσεως; ἐφ' ὧν γε δεδείξεται
ὡς κατὰ πᾶσαν πτώσιν μενούσης τῆς αὐτῆς 20
τάσεως τό τε ἀπλοῦν σχῆμα τῶν ἀντωνυμι-
ῶν εὐπαράδεκτον καὶ ἔτι τὸ σύνθετον, τῆς τοῦ
ῥήματος συντάξεως πᾶν τὸ τοιοῦτον διαστελ-
λούσης. πῶς οὖν οὐκ ἀπανάγνωσμα τὸ

ἀλλὰ οἱ αὐτῷ 25

κατ' ἐγκλισιν ἀναγνωσθέν, ἀντιδιασταλτικῆς
ἐπιφερομένης τῆς πρὶν ἡμῖν; Ἀπόχρη εἰς ἐντελῆ
διάγνωσιν τὰ προκείμενα ὑποδείγματα.

20

150 οὐ μὴν περισσὸν ἠγχιτέον παραθεῖσθαι τὸ
 εὐχρηστον τῆς γενομένης ἀφορμῆς κατὰ τὸ τρί-
 τον, ὡς τὸ μὲν ὀρθοτονοῦμενον εἰς τὸ σύνθε-
 τον ἐχώρει, τὸ δὲ μὴ οὕτως ἔχον εἰς ἀπλὴν
 μετάληψιν. Ἡ ἐν τοῖς πρώτοις καὶ δευτέροις προσώ- 5
 πους σύνταξις προφανεστάτη ἐστὶν ἐν τε τῷ δια-
 βιβαζομένῳ προσώπῳ ἐφ' ἕτερον καὶ τῷ μὴ οὐ-
 τως ἔχοντι, ὡς ἔχει τὸ σὲ γὰρ ἄζομαι πρὸς τὸ

σὲ γὰρ αὐτὴν παντὶ εἴσχεις,

καὶ τὸ

10

ἀλλ' ἐμὲ μὲν σὺ σώσων

πρὸς τὸ

ἐμὲ λύσομαι

τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων. ἡ μὲντοι κατὰ
 τὰ τρίτα πρόσωπα σύνταξις πάνυ πῶς ἐστὶ 15
 δυσπαρακολούθητος· παμπόλλων γὰρ ὄντων
 τῶν τρίτων καὶ διὰ μιᾶς λέξεως νοουμένων
 λέγω τῆς ῥηματικῆς ἢ καὶ ἐπὶ τῆς ἀντωνυμι-
 κῆς, παρείπιτο διὰ τὴν ὑποῦσαν συνέμπτωσιν
 τὰ τε ἐν μεταβάσει πρόσωπα νοούμενα καὶ ἐπὶ 20
 τὰ ἐν τῇ αὐτοπαθείᾳ τῆς αὐτῆς συντάξεως
 ἔχουσθαι. ἡ ἔο ἀντωνυμία καὶ αἱ σύζυγοι κα-
 τὰ τὰς πλαγίας πρόδηλον ὅτι τρίτου εἰσὶν· ἀλλὰ
 καὶ τὸ κέδεται καὶ ἅπαντα τὰ τοιαῦτα ῥήμα-
 τα ὁμοίως τρίτου ἐστὶ πρόσωπου, ἃ δὲ κατὰ 25
 τὴν σύνταξιν τῶν ἀντωνυμιῶν δύο τρίτα ποιή-
 σαι, ἢ μὲν τὸ ἐν τοῦ ἀντωνυμικοῦ προσώπου,

ἕτερον δὲ τὸ ἐκ τοῦ ῥήματος. γενήσεται γὰρ ἕο
 κήδεται, ἐν δυσὶ προσώποις, αὐτοῦ κήδεται, δι'
 οὗ ἐμφανίζομεν τίς τίνος κήδεται. ἀλλὰ κα-
 κείνο ἐνδεκτόν ἐστι τό τινα ἑαυτοῦ κήδεσθαι,
 15 καὶ δῆλον ὅτι οὐ δι' ἄλλων πάλιν συντάξεων 5
 τὸ τοιοῦτον εἰρήσεται ἢ τῶν αὐτῶν· πάλιν γὰρ
 ἐγγενήσεται τὸ ἕο κήδεται. ἔνθεν οὖν δυσέφι-
 κτον ἐγένετο διαγνῶναι πότερόν τίς τίνος κήδε-
 ται ἢ οὐ τίνος μὲν, ἑαυτοῦ δέ. φέρε γὰρ τὸν
 Εὐμαιὸν ἑαυτοῦ κήδεσθαι· τί ἂν γένοιτο ἄλλο 10
 ἢ τὰ

ἐπεὶ ἕο κήδετο λίνη;

ἢ τοῦ Ὀδυσσέως, καὶ πάλιν προσεχώρει τὸ
 ἐπεὶ ἕο κήδετο λίνη.

πρὸς τὸ τοιοῦτο οὖν εὐτρεπίζοντο αἱ τε ὀρθοτονοῦ- 15
 μенаί εἰς τὸ ἀμετάβατον τοῦ προσώπου, λέγω εἰς
 τὸ σύνθετον, αἱ τε ἐγκλινόμεναι εἰς τὸ ἀπλοῦν,
 τούτεστι τὸ διαβιβαζόμενον εἰς ἕτερον πρόσωπον.

Καὶ τὸ μὲν πιθανὸν τοῦ λόγου τοιοῦτον
 ἦν, χρῆ μέντοι τὸν νοῦν ἐπερέισαντας μὴ διὰ 20
 τοῦ τόπου διδάσκεσθαι, διὰ δὲ τοῦ παρε-
 πομένου λόγου, καθά περ καὶ ἐπ' ἄλλων ἀ-
 πείρων ἀμφιβόλων διακρίσεις παρέπονται ἐκ
 τῶν ἐπακολουθούντων τοῖς λόγοις, οὐκ ἐξ
 ἐγκλίσεων οὐδὲ ἐξ ὀρθῶν τάσεων. καθά περ οὖν 25
 εἴπομεν ὅτι, εἰ καὶ δῶη τις ἐν τῇ συνούσῃ τά-
 σει διάκρισιν τῶν ἀπλῶν καὶ συνθέτων, ἀνάγκη
 πᾶσα ὑποστρέψαι εἰς ὃν προεκτέθειμεθα

λόγον. αἱ γὰρ κτητικαὶ τῶν ἀντωνυμιῶν τόνω οὐ διοριζόμεναι τὸ δισσὸν τῆς μεταλήψεως ἔχουσιν,

οὐνεκ' ἄρ' οὐχ ᾧ πατρὶ χαριζόμενος,
πάρ τε κασιγνήτῳ Θρασυμήδει καὶ πα- 5

τέρῳ ᾧ·
δῆλον γὰρ ὡς τῷ ἑαυτοῦ κατα συνθετον προ-
φοράν, καὶ οὐδαμῶσε ἐναλλαγὴ τοῦ τόνου διέ-
σπειλε τὸ σημειούμενον διάφορον ὄν, τὸ μέντοι ἀ-
κόλουθον τοῦ λόγου, ᾧ χρὴ ὁμοίως προσέχον- 10
τας κατὰ τῶν προκειμένων ἀντωνυμιῶν ταυτὸν
ἀποτελεῖν, καὶ μὴ παρὰ τὰς τῶν τόνων ἐναλ-
λαγὰς ἐπιταράσσειν καὶ τὰς διανοίας ἢ καὶ
καταμέμφεσθαι τὰς ποιητικὰς συντάξεις, ὅτι μὴ
τῇ προκειμένῃ τηρήσει ὑπαντήσεται τὰ τοῦ λόγου. 15

Ἀκολουθῶς ἰτέον καὶ ἐπὶ τὴν κτητικὴν
σύνταξιν τῶν ἀντωνυμιῶν.

21 Αἱ κτητικαὶ ἀντωνυμίαι δύο πρόσωπα πα-
ριστᾶσαι, λέγω τό τε τοῦ κτήματος καὶ τὸ τοῦ
κτίτορος, διόντως καὶ ἐν συντάξεσι τρισὶ κα- 20
ταγενήσονται, εἴ γε αἱ τούτων πρωτότυποι μο-
νοπρόσωποι οὐσαι δύο συντάξεις ἀνεδέξαντο,
καθὼς ἀπεδείχθη, ἔχοντος τοῦ λόγου τῆ-
δε. Τὰ ῥήματα τὰ συνόντα ταῖς κτητικαῖς ἀντω-
νυμίαις ἦτοι ἐκ τοῦ προσώπου ἐστὶ τοῦ ὑπὸ 25
τὴν κτῆσιν πεπτωκότος ἢ ἐκ τοῦ κτησαμένου
ἢ ἐξ οὐδετέρου μὲν τούτων, ὑπ' ἄλλου δέ τι-
νος ἕξωθεν παραλαμβανομένου. καὶ ἐστὶ μὲν

τοῦ πρώτου ὁ ἕμὸς ἵππος τρέχει, ὁ ἕμὸς
 ἀγρὸς εὐφορεῖ· ὁ αὐτὸς λόγος κατὰ δευτέ-
 ρου καὶ τρίτου. ἡ τοιαύτη σύνταξις πάντως ἐν
 ὄρθῃ πτώσει ἐστὶ, καθὸ τὰ ῥήματα πλαγίαις
 μὲν οὐ συντάσσονται κατὰ τὸ αὐτὸ πρόσωπον, ὅ
 ὄρθαις δὲ ἀπάντοτε, τοῦ δὲ δευτέρου τὸν ἕμὸν
 ἀγρὸν ἔσκαψα, τὸν ἕμὸν φίλον ἔπεισα,
 τὸν σὸν υἱὸν ἐπαίδευσας, τοῦ δὲ τρίτου
 τὸν ἕμὸν υἱὸν ἐδίδαξε, τὸν σὸν φίλον
 ἔπεισε· πρόδηλον γὰρ ὅτι ἡ τοιαύτη σύνταξις 10
 153 ἔκτός ἐστι τῶν δύο προσώπων τῶν ἐν ταῖς κτη-
 τικαῖς ἀντωνυμίαις νοουμένων. καὶ εἰσὶ πάντοτε
 ἐν πλαγίαις πτώσεσιν αἱ τοιαῦται συντάξεις, κα-
 θὸ τὸ ῥήμα ἐν ἑτέραις εὐθείαις νοεῖται, ἐχθρὸν
 ἕμὸν ἐλύπησας, τουτέστι σύ· ἐχθρὸν ἕμὸν 15
 ἐλύπησε Τρύφων ἢ τις ἄλλος τῶν δυναμέ-
 νων κατὰ τὸ τρίτον παραλαμβάνεσθαι. Ἡ
 δὲ πρὸς τὸ κτῆμα συντρέχουσα διάθεσις, εἴαν
 τε κατ' ἐνεργητικὴν ἢ ἐκφορὰν εἴαν τε κατὰ πα-
 θητικὴν, μόνως ἀναλύεται εἰς ἀπλῆν ἀντωνυ- 20
 μίαν, ὡς ἔχει τὰ τοιαῦτα, ἕμὸς διαλέγεται
 φίλος, σὸς ὑβρίζεται δοῦλος,

ὅθ' εἰς δόμος ἀμφεκάλυψεν

(ἔστι γὰρ ὅτε ὁ αὐτοῦ με δόμος ἐκάλυψεν)

κεῖσέ με νοστήσαντα·

25

σὸς δὲ που ἐκφυγε κῆρας ἀδελφείας

(ὁ ἀδελφός σου ἐξέφυγεν)·

ἕμὸς δὲ κε καὶ παῖς εἶης·

πατήρ δ' ἐμὸς ἄλλοθι γαίης·

ὁ αὐτὸς λόγος κατὰ τῶν ὁμοίων. Οὐκ ἀπεμφαῖνον μέντοι ἐστὶ καὶ τὸ συντασσόμενον ῥῆμα ἐπὶ τὸν κτήτορα συντείνειν, εἰ σημαίνει ὑπαρξιν· εἰ γὰρ ἄλλο τι, τὰ τοῦ λόγου ἀκατάλληλα ἂν γένοιτο. οἷόν τε γὰρ ἐστὶ φάναι ἐμὸς εἰμι οἰκέτης, ὃ πάντως μεταληφθήσεται εἰς σύνθετον, ὅτε φαμὲν οὕτως, ἐμαυτοῦ εἰμι οἰκέτης· ἀσύστατον δὲ τὸ τοιοῦτον, ἐμὸς θεράπων γράφω. δεόν γὰρ γράφει, εἴ γε πρὸς τὴν ὑπακουομένην τρίτου προσώπου εὐθεϊαν συντρέχει τὸ ῥῆμα· ἢ εἴ περ ἐν δευτέρῳ γένοιτο, πάντως καὶ μετὰ τῆς ὑπαρκτικῆς μετα-
 154 χῆς, ἐμὸς ὢν θεράπων τρέχεις. ἐντεῦθεν οὖν δεῖ νοεῖν ὡς πᾶν ῥῆμα ἐκ τοῦ κτήτορος γε-
 νόμενον, λέγω κατὰ διάθεσιν τὴν πρὸς τὸ κτῆμα, πάντως σύνθετον μετάληψιν ποιεῖται, εἰ ἐγγένοιτό τις διαστολή, τὸν ἐμὸν υἱὸν διδάσκω, τὸν σὸν υἱὸν ἐπαίδευσας, πᾶν ἀναγκαίως. οὐ γὰρ ἔτι τὸ ῥῆμα ἐκ τῆς κατὰ
 τὸ τέλος εὐθεϊας συνεχέτο, μετῆει δὲ ἐπὶ τὸ ἀντωνυμιζὸν πρόσωπον· πρόκειται δὲ ὅτι, ἐὰν ῥῆμα κατὰ τὸ αὐτὸ πρόσωπον συντάσσεται πλαγίᾳ ἀντωνυμίας, πάντως σύνθετον μετά-
 ληψιν ἀπαιτεῖ, ὡς τὸ

ἐμέ φημι

καὶ τὰ ὅμοια. ἀλλὰ μὴν καὶ δέδεικται ὡς αἱ κτητικαὶ ἀντωνυμίαι μόνης γενικῆς εἰσὶ πτώ-

σιως, εἰς ἣν καὶ μεταλαμβάνονται, καὶ ὡς αἱ ἐγκλινόμεναι πτώσεις τῶν ὑπακουομένων κτημάτων εἰσὶ. δυνάμει γὰρ ὁ λέγων οὕτως, τὸν ἐμὸν δούλον ἔπαισα, φησὶ τὸν ἐμοῦ δούλον ἔπαισα, ὃ περ οὐκ ἄλλο τι γενήσεται ἢ τὸν ἑαυτοῦ. ἐνθεν τὰ τῆς ἀναλύσεως, εἰ μὲν ἐν ἀπολύτῳ εἴη προσώπῳ, εἰς ἐγκλινομένην μεταλαμβάνεται ἀπλὴν ἀντωνυμίαν· εἰ δὲ δέοιτο ἀντιδιαστολῆς, πάντως εἰς σύνθετον. διὸ καὶ μόνως αἱ σύνθετοι ὀρθοτονοῦμεναί εἰσι 10 χρεώδης γὰρ ἦν ἡ ἐξ αὐτῶν διαστολή. παρὸν οὖν φάναι πρὸς ταῖς ἑμαῖς θύραις ἔστικα καὶ μεταλαβεῖν πρὸς ταῖς θύραις μου ἔστικα, ἀλλὰ καὶ

πρὸς ταῖς ἑαυτοῦ θύραις ἔστικ' ἐγώ, 15
 155 καὶ πάνυ ἀναγκαίως τοῦ Μενάνδρου τὴν σύνθετον παραλαβόντος, συμφερομένην ὀρθοτονομένην τῇ ἔστικα ἐγώ· ἔμφασις γὰρ ἔχει ὡς οὐ πρὸς ταῖς ἄλλου. Προφανῶς κατὰ τοῦ τρίτου προσώπου τὰ τῆς συντάξεως συντείνει, 20 αὐτὸ μόνον ἐπιστάσεως τῆς αὐτῆς παρακολούθουσης ἧς καὶ τοῖς προκειμένοις ἔφαμεν δεῖν μεμνήσθαι. ἢ ἐν τῷ αὐτῷ προσώπῳ ἐστὶ τὰ τῆς διαδέσεως καὶ τὰ τοῦ ἀντωνυμικοῦ προσώπου, ἢ ἐν ἑτέρῳ προσώπῳ καταγίνεται ἢ ἐκ 25 τῶν ῥημάτων διάθεσις, ἐπεὶ ὁμοίως πάλιν διὰ μιᾶς φωνῆς πλείονα ὄντα τὰ πρόσωπα νοεῖται, ὡς ἔχει τὰ τοιαῦτα,

ὃν καὶ ἀνῆρέψαντο θεοὶ Διὶ οἰνοχοεῖν
κάλλους ἕνεκα οἴο·

ἔστι γὰρ ἕνεκα τοῦ αὐτοῦ κάλλους, καθὸ
τὸ ἀνῆρέψαντο συντείνει ἐπὶ τὴν εὐθεΐαν τοῦ
θεοῦ, ἀνῆρπασαν οἱ θεοὶ Γανυμήδην τοῦ 5
αὐτοῦ ἕνεκα κάλλους. εἴ γοῦν μεταληφθεῖν
ἢ αἰτιατικὴ τοῦ Γανυμήδης εἰς εὐθεΐαν, εἰς ἣν
καὶ προσχωρήσει τὸ ῥῆμα, πάντως καὶ ἡ με-
τάληψις σύνθετος γενήσεται, ἤρπαγη ὁ Γα-
νυμήδης ἕνεκα τοῦ ἑαυτοῦ κάλλους, κα- 10
θὸ ἔστι καὶ ἐπὶ τοῦ

δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσιν

ἔδυνεν

οἴο κασιγνήτοιο Λυκάονος,

δῆλα δὴ ὡς ὁ Ἀλέξανδρος· καπεὶ ἐξ αὐτοῦ τὰ τῆς 15
διαθέσεως, κτήμα δὲ ἔχει τὸν ἀδελφόν, τὸ οἴο
κασιγνήτοιο εἰς τὸ ἑαυτοῦ μεταληφθήσεται.

Ἔτι τὸ

ἢ τέ μιν ὄλεσεν ἀλκή

τὴν τοῦ ῥήματος διάθεσιν ἔχει ἐκ τοῦ κτήμα- 20
τος, ἐφ' ἧς πάλιν συντάξεως ἀπλή μετάληψις
156 γενήσεται, ἢ αὐτοῦ ἀλκή αὐτὸν ἀπόλεσεν.
εἴ γοῦν ὁ λέων τὰ τῆς διαθέσεως μεταλάβοι
ὡς ἐπὶ τὸ κτήμα, τὴν ἀλκήν, γένοιτο ἂν εἶν
ὄλεσεν ἀλκήν, τουτέστι τὴν ἑαυτοῦ· εἰ δὲ 25
γένοιτο ἄλλο τι πρόσωπον τὸ ῥῆμα ἀναδεξα-
σθαι, ὡς εἴ τις ἐφ' Ἡρακλέους φαίη καταγω-
νισαμένου τὸν λέοντα εἶν ἀλκήν ὄλεσεν,

ἔσται ἀπλῆ πάλιν ἢ ἀντωνυμία, τὴν ἀλ-
κὴν ὠλεσεν αὐτοῦ, τοῦ λέοντος. Ἔτι τὸ

Νέστωρ φάσχ' ὁ γέρων ὅτ' ἐπιμνησαί-
μεθα σεῖο

οἷσιν ἐνὶ μεγάροισιν

5

ἔχει δύο ῥήματα δυνάμενα συντάσσεσθαι τῶ
οἷσιν ἐνὶ μεγάροισιν, ἐξ ὧν εἰ τὸ ἐνικόν
πρὸς ἓνα ὄντα τὸν Νέστορα καὶ κτήτορα τῶν
οἰκημάτων συνταγείν, τὰ τοῦ λόγου σύνθετον
ἀπαιτήσει τὴν ἀντωνυμίαν, ἔφασκεν ἐν τοῖς 10
ἑαυτοῦ· εἰ δὲ τὸ ἐπιμνησαίμεθα ἐν πρώτῳ
καταγεγόμενον ἐν ἑτέρῳ εὐθεῖα γένοιτο τοῦ λέ-
γοντος κατὰ σύλληψιν τὴν τοῦ Νέστορος, ἀδύ-
νατον τὰ τῆς μεταλήψεως μὴ οὐκ εἰς ἀπλῆν
χωρῆσαι,

15

ὅτ' ἐπιμνησαίμεθα σεῖο

οἷσιν ἐνὶ μεγάροισιν

τουτέστιν ἐν τοῖς αὐτοῦ. Οὕτως ἔχει καὶ ἐπὶ
τοῦ

τότε δὲ Ζεὺς Ἐκτορι δῶκεν 20

ἢ κεφαλῇ φορέειν.

τρία γὰρ ὑποκείμενα νοεῖται, ὁ Ζεὺς, ὃς μετέ-
δωκεν Ἐκτορι ὥστε τῇ αὐτοῦ κεφαλῇ φορεῖν. εἰ
γούν ἢ δοτικὴ ὑποσταλείη τοῦ Ἐκτορος, γίνε-
ται κτήτωρ ὁ Ζεὺς ὡς πρὸς τὴν κεφαλὴν, ὃ 25
Ζεὺς ἔδωκεν ἢ κεφαλῇ φορεῖν, ὃ γενήσεται
τῇ ἑαυτοῦ. Ἀμφιβάλλεται γε μὴν καὶ τὸ

ἀλλ' ἐμὲ θυλὸς ἀνῆκε παλυτλήμων πο-
λεμίζειν

Θάρσει ᾧ.

¹⁵⁷ δύναται γὰρ Θάρσος ἔχειν ὁ θυμός, ὥστε εἶ-
 ναι ἐπεισέ με ὁ θυμός τῷ ἰδίῳ κτήμα-
 τι πολεμεῖν, τουτέστι τῷ αὐτοῦ Θάρσει ἢ οὐ-
 τως, ἐπεισέ με ὁ θυμός τῇ ἰδίᾳ δυνάμει, 5
 τουτέστι τῷ ἑαυτοῦ Θάρσει, πολεμεῖν τῷ
 προκαλεσαμένῳ, ὃ καὶ μᾶλλον ἐπιδέχεται
 ἢ διάνοια, ὡς εἰ καὶ οὕτω τις λέγοι, τῷ ἰδίῳ
 λόγῳ ἐπεισέ με Τρύφων διαλέγεσθαι
 Ἀπολλωνίῳ ἢ καὶ τρίτου ἐπεισέ με ὁ 10
 θυμός τῷ Θάρσει τῷ ἐκείνου πολεμεῖν,
 κατὰ τρόπον τὸν τῆς περιφράσεως, ἀνῆκέ με
 αὐτῷ πολεμεῖν, καὶ πάλιν χρῆ νοεῖν ὡς τὸ
 ῥῆμα οὐκέτι ἐγγινόμενον ἐν τῷ ἀντωνυμικῷ
 προσώπῳ ἀναγκαίαν μεταλήψιν ἐποίει τὴν εἰς 15
 τὸ αὐτοῦ· αὐτοῦ γὰρ ὁ θυμός ἀνῆκε, καὶ
 οὐκέτι αὐτοῦ κτήμα ἐγένετο τὸ Θάρσος, ἀλλὰ
 τοῦ προκαλεσαμένου.

Πάμπολλος ἢ εἰς τὸ τοιοῦτο παράδεισις, ἢν
 τινες ἐπὶ πλέον παρέτειναν αὐτὸ μόνον τὴν χρῆσιν 20
 παραδέμενοι τῆς μεταλήψεως, οὐ τὸν ἐμμεθό-
 δως ἀποδειχθέντα λόγον, ὃν περὶ ἡμεῖς παρεδέ-
 μεθα, πείσαντες ὡς διὰ τῆς συνόδου τοῦ ῥήμα-
 τος τὸ ἀμφιβαλλόμενον τῆς μεταλήψεως ἀδι-
 στάκτως καταστήσει, παραπεμπτέον οὖν τὰς 25
 τοιαύτας ἀποδόσεις,

αἴτι δ' οἰωνὸν ἐὸν ἀγγελον

νῦν γὰρ φατιν οὐκ ἀντωνυμικῶς κίεσθαι τὸ

ἰόν ἀλλ' ἐπιθετικῶς, σημαῖνον τὸ ἀγαθόν, ἢ
καὶ ἐν μεταγραφῇ τοῦ ταχύν ἄγγελον, ὡς πάν-
τως τῆς ἀντωνυμίας σύνθετον μετάληψιν ἀ-
παιτούσης· ἐπ' ἐκείνου δ' εὐπαράδεκτα τὰ τῆς
ἀντωνυμίας φασίν, 5

εἰ δέ τοι οὐ δώσει ἰόν ἄγγελον
ἀντὶ τοῦ τὸν ἑαυτοῦ. ἦν δὲ καὶ ἐκεῖνο ἀντωνυμι-
358 κῶς παραδέξασθαι ὁμοίως τοῖς προκειμένοις,
μετιὸν εἰς ἀπλήν μετάθεσιν ἕνεκα τοῦ τὸ ῥή-
μα ἐπὶ τὸν Πρίαμον συντείνειν, αἴτει τὸν αὐ- 10
τοῦ ἄγγελον. Ἀλλὰ καὶ τὸ ἐν Ἰσθμιονί-
καις Πινδάρου ἐτάραξε τοὺς ὑπομνηματιστα-
μένους,

Αἰολίδα δὲ Σίσυφον κέλοντο

ᾧ παιδὶ τιλέφαντον ὄρσαι

15

γέρας, φθιμένῳ Μελικέρτῃ·

μεταλαμβάνοντες γὰρ τὴν ᾧ ἀντωνυμίαν εἰς
σύνθετον τὴν ἑαυτοῦ ἀποροῦσι πῶς, ὃν εἶπεν
Ἀθαμαντιάδαν, καὶ Σισύφου παρίσθησιν. ἔνιοι
μέντοι τὸ ᾧ ἐπιρρήματικὸν ἐκδέξάμενοι τοῦ ἀ- 20
πόρου δοκοῦσιν ἀπιλλάχθαι, ἐγκλίνοντες τὸν
τόνον ἴν ἢ ᾧ παιδί, καθὼς ἔχει καὶ τὸ ᾧ τε
χερναῖτις γυνά οἱ δὲ καὶ εἰς τὴν οἱ μετέλα-
βον, κέλοντό οἱ, ἵνα ἢ δοτικῇ ἀντὶ γενικῆς,
ἐκέλοντο τῷ αὐτῆς παιδὶ τιλέφαντον ὄρσαι γέ- 25
ρας, τούτεστι τῆς εἰρημένης Ἰουῆς, πάντα μᾶλ-
λον ἢ τὸ δέον ἐπιστήσαντες. τί γὰρ τὸ ἐμπο-
δῶν τὴν ᾧ ἀντωνυμίαν κτητικὴν ὑπάρχειν

μεταλαμβάνεσθαι τε εἰς τὸ αὐτῆς, ἐκέλον-
το τῷ αὐτῆς παιδί, ὃν καὶ Ἀθαμαντιά-
δην εἶπε; Καὶ τὸ Ὀμηρικὸν δὲ δυνάμενον κατ' ὄρ-
θὴν τάσιν ἀναγινώσκεσθαι, λέγω ἐπὶ τοῦ

οἱ δὲ οἱ ἐβλάβησαν,

5

παραπέμφθη δια τὴν εἰκὴ πιστευθεῖσαν τήρη-
σιν, συντάξεως ὁμοίας οὔσης τῇ οἱ ἐμοὶ ἐ-
βλάβησαν, οἱ σοὶ ἐβλάβησαν, οἱ οἱ ἐ-
βλάβησαν. καὶ φαίνεται ὅτι τὸ Ὀμηρικὸν ἰ-
δίωμα ῥύεται τὸ ἀπανάγνωσμα, καθὸ ἀπει- 10
ρακίς δοτικὰς παραλαμβάνει ἀντὶ γενικῶν ὡς
εἰ μὴ ἦν τὰ τῆς ἐναλλαγῆς, τάχα καὶ ὁ στί-
χος ἠλογεῖτο, ὡς ἀκατάλληλον ἔχων τὴν ἀν-
159 τωνυμίαν. Κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον δεῖ νοεῖν
καὶ τὸ

15

τούς δ' ἤδη κατέχεν φυσίζοος αἶα

ἐν Λακεδαίμονι αὔθι φίλη,

εἰ περ εἶχε τὸ εἶν ἐν ταῖς πλείοσιν ἐκδόσεσιν. ὃ
ἦν μάλιστα ἀκόλουθον· τὸ γὰρ κατέχε ρῆμα
συναφές ἐστι τῷ γῆ, καὶ τὰ τῆς ἀντωνυμίας 20
πάντως εἰς ἀπλὴν μεταστήσεται, κατεῖχεν ἢ
γῆ τούς προειρημένους δαίμονας ἐν τῇ
αὐτῆς πατρίδι, τῆς προειρημένης Ἑλένης,
ὡς κακεῖνο ἔχει,

τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέεσσι 25

δῶκεν αἰκίσασθαι εἶν ἐν πατρίδι γαίῃ,
ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, τοῦ Ἑκτορος.

Οὐχ ἠγχιτίον τὴν τοιαύτην παράθεσιν

παρέλκειν, καθὸ ἀπήκει τὸ ὑπόδειγμα τοῦ λόγου διακρίναι τὰ τοιαῦτα· εἰς γὰρ γυμνασίαν τοῦ λόγου παρεδέμεθα, καὶ ἔτι εἰς βεβαιότεραν πίστιν τῆς τηρήσεως καὶ ἔλεγχον τῶν παραπεμφαμένων τὸ δέον τῆς συντάξεως. 5

Ἐξῆς ῥητέον περὶ συντάξεως τῆς ἰμοῦ, κτητικῆς οὐσης κατὰ γενικὴν πτώσιν καὶ γενικῆς τῆς ἀπὸ τοῦ ἐγώ, ἢ τις οὐ μόνον δύναται κατὰ φωνὴν συνεπιπίπτειν ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ συντάξει τῇ κατὰ τὴν κτήσιν. ἢ τε γὰρ κτητική, ἴ- 10
διον τοῦτο ἔχουσα, ἐπὶ κτῆμα φέρεται, καθὸ καὶ αἱ ἄλλαι πτώσεις, ἰμός-ἰμόν καὶ ἐξῆς· ἀλλὰ μὴν καὶ ἢ ἀπὸ τοῦ ἐγώ γενικὴ ἐπὶ κτῆμα φέρεται, διὸ καὶ πρὸς ἐνίων κτητικὴ ἐκαλεῖτο. φαμὲν γοῦν Ἀριστάρχου ἐκδόσεις, τὰ τε 15
160 κτητικὰ τῶν ὀνομάτων καὶ αἱ κτητικαὶ τῶν ἀντωνυμιῶν οὐκ ἀπ' ἄλλης πτώσεως παράγονται ἢ ἀπὸ γενικῆς, εἰς ἣν καὶ ἀναλύονται. καὶ δῆλον ὡς μὲν τὰ ὀνόματα οὐκ ἰδέετο ἐπιστάσεως· αὐτάρχεις γὰρ αἱ φωναὶ εἰς διαστολὴν 20
τοῦ τοιούτου, Ἐκτόρειος Ἐκτορείου ὡς πρὸς τὴν Ἐκτορος· ἢ μέντοι προειρημένη ἀντωνυμία οὐ σαφηνιζομένη διὰ τῆς φωνῆς δεήσεται τῆς εἰρημένης συντάξεως, ἵνα περιγράψῃ τὴν συνοῦσαν ἀμφιβολίαν. οὐκ ἔλαθε δέ με ὡς παρά 25
ταῖς ἄλλαις διαλέκτοις καὶ διὰ τῆς φωνῆς ἐστὶν ἢ διάκρισις· ὅθεν ὑπολαμβάνω τὸν ποιητὴν συνειδὸτα τὸ ἀμφίβολον τοῦ σχήματος

τὴν μὲν πρωτότυπον σχεδὸν διὰ πάσης δια-
λέκτου προενέγκασθαι, ἐμέθεν λέγοντα ἢ ἐμεῖο
ἢ ἐμεῖο ἢ ἐμεῦ, οὐ μὴν ἐμοῦ· οὐ γὰρ καθὸ ἀ-
γνώς ἐστι τῆς εἰς ὠυ ληγούσης γενικῆς, ὅπου
γε τὰς ἀπ' αὐτῆς πλαγίας ἀπάσας κοινότερον β
προενέγκατο· τὴν γε μὴν κτητικὴν ἀκολουθῶς
κλιθεῖσαν κατὰ τὸ τέλος ἀπ' εὐθείας τῆς εἰς
ὡς ληγούσης ἀπάντοτε διὰ τῆς ὠυ προφέρεται
ἢ καὶ Θεσσαλικώτερόν πως διὰ τοῦ ὠο, κα-
θὼς καὶ τὸ καλοῖο, 10

πατρός ἐμοῖο πατήρ

καὶ

πατρός ἐμοῦ κλέος εὐρύ μετέρχομαι
εἰ δὴ τοι σοῦ πατρός ἐνέστακται μένος

ἢ καὶ τεοῖο ἢ ἡ: 15

ἢ καὶ τεοῖο, Δωρικώτερον μετατεθέντος τοῦ σ
εἰς τ, ἐπενθέσεως τοῦ ε̄ γενομένης, καθὸ πα-
ρεπτόμενόν ἐστι μετὰ τὴν μετάθεσιν ἔσθ' ὅτε
16: τὸ ε̄ πλεονάζειν. οὐκ ἐνὸν γὰρ εὐρέσθαι τὸν
πλειονασμὸν σὺν τῷ σ· ἢ γοῦν πάλιν σοί, γε- 20
νομένη τίν παρα Δωριεῦσι, γίνεται καὶ τείν,
τείν τὰδε μυθήσασθαι.

Ἄπάντοτε μὲν οὖν ἡ γενικὴ φερομένη ἐπὶ ῥῆμα
ἐστὶ πρωτότυπος, ἐμοῦ ἀκούει Θεῶν, σοῦ
ἤκουσα, καὶ ἔτι ἐν ταῖς κατὰ διαλέκτον, 25

ἐμεῦ δ' ἔλατο μέγαν ὄρκον,
σιῦ δ' ἐπεὶ ἐξέλετο ψυχὴν,
ἐμεῖο δὲ σύνθετο μῦθον,

ἴσως παρὰ Ἰωνικὴν τὴν ἐμὴ κατ' ἐπένθεσιν
 τοῦ ἰ, ἢ καὶ κατὰ μετάθεσιν τοῦ ὕ εἰς τὸ ἰ
 παρὰ τὴν ἐμεῦ, ὡς καὶ παρὰ τὴν ἐμοῦ τὸ ἐ-
 μοῖο, ὥστε καὶ κατὰ τὸ τοιοῦτον ἀναλογωτά-
 τήν τὴν φωνὴν καθίστασθαι. Οὐχὶ οὖν καὶ ἐπὶ 5
 κτήμα φέρεται ἡ γενικὴ; Ἀλλὰ ἐν διαφόρῳ τά-
 σει, λέγω τῇ ἐγκλιτικῇ, καὶ διαφόροις κτήμα-
 σιν, ἐσκάφη μου ὁ ἀγρός, ἐνίκησέ μου ὁ
 παῖς, καὶ τὰ ἐπιφερόμενα κτήματα ἀδιάφορα
 κατὰ γένος, κατὰ πτώσιν, κατ' ἀριθμὸν παν- 10
 τὸς γὰρ κτήματος ἡ γενικὴ πτώσις δεκτικὴ ἐ-
 στι. καὶ ἐπὶ τῶν ὀνομάτων ταύτων. τὰ γε μὴν
 κτητικῶς παραχθέντα ἀντωνυμικὰ ἢ καὶ ἔτι
 ὀνοματικὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν ἐπιζητεῖ καὶ τὸ
 αὐτὸ γένος καὶ τὴν αὐτὴν πτώσιν, Ἐκτόρειος 15
 χιτῶν-Ἐκτορείου χιτῶνος, ἐμὸς φίλος-
 ἐμοῦ φίλου, πρόδηλός ἐστιν ἡ ἐξῆς ἀκολου-
 θία. τοιοῦτόν ἐστι τὸ

πατὴρ δ' ἐμὸς αὐτίκ' οἴσθεις

καὶ ἔτι

20

πατὴρ ἐμοῦ κλέος εὐρὺ μετέρχομαι

καὶ ἔτι

τῶμῳ κεχαρισμένε θυμῷ.

Οὐχὶ οὖν καὶ τῇ γενικῇ ὀρθοτονομένη,
 162 λέγω τῇ πρωτοτύπῳ, συνοισθίσεται γενικὴ 25
 πτώσις, ὥστε κατὰ σύνταξιν καὶ κατὰ φωνὴν
 ἀμφιβάλλεσθαι, καθότι καὶ παντὶ πτωτικῷ

γε-

γενομένῳ κατὰ γενικὴν τὸ τοιοῦτον παράκειται,
 φάμεν γὰρ Ἀριστάρχου ἀγροῦ ὁ καρπός
 ἐστίν, καὶ οὐδὲν ἐμποδῶν τὸ φάναι, ὡς Ἀρι-
 στάρχου ἀγροῦ καρπός, οὕτως ἐμοῦ ἀ-
 γροῦ καρπός. Ἄλλὰ πάλιν γενόμενον τὸ τοι- 5
 οῦτον ὑποστρέφει εἰς κτητικὴν ἀντωνυμίαν τὴν
 ἀπὸ τοῦ ἐμός. οὐ γὰρ ἄλλως ἂν τῆς πρωτο-
 τύπου γένοιτο, λέγω τῆς ἐγώ, εἰ μὴ καὶ ἐγ-
 κλιθεῖν, ὃ περὶ ἴδιον αὐτῇ παρικολοῦθει πρὸς
 τὴν τῶν κτητικῶν ἀντιθέτασιν, καθὼ αὐταὶ 10
 μόνως ὀρθοτονοῦνται γίνεται γὰρ τοῦ ἀγροῦ
 μου ὁ καρπός ἐστίν. Ἄλλ' ἴσως οἰήσεταιί
 τις τὰ τῆς ἀποδείξεως ἐντελῶς μὴ ἔχειν, ἔτι
 δ' ἀμφιβάλλεσθαι τὰ τοῦ λόγου. πρὸς ὃν ἔ-
 στι φάναι ὡς, εἰ περὶ ἢ πρωτότυπος γενικὴ ἦν 15
 κατ' ὀρθὴν τάσιν ἐκφερομένη, καὶ πάντως συμ-
 παρείπετο τὰ ταύτης ιδιώματα. ἔφαμεν γὰρ
 τὰς γενικὰς περὶ τὰ ἐπιφερόμενα κτήματα ἀ-
 διαφορεῖν, τὰ γε μὴν κτητικῶς παραχθέντα
 πρὸς ἐκάστην πτώσιν καταλλήλως ἐκφέρεσθαι. 20
 οὐ φάμεν δέ γε τῶν ἐμοῦ ἀγρῶν ὁ καρπός
 163 ἐστίν οὐδὲ τῶ ἐμοῦ ἀγρῶ συνέβη ἐσκά-
 φθαι οὐδὲ τῆς ἐμοῦ οἰκίας οὐδὲ ἄλλο τῶν
 κατὰ διαφορὰν ὡς πρὸς τὸ ἐμοῦ, ἀλλὰ κατὰ
 σύνταξιν τὴν τῶν ἐπιφερομένων συμμεταλαμβά- 25
 νομεν τὰς ἀντωνυμίας, τῶν ἐμῶν ἀγρῶν
 καρπός, τῶ ἐμῶ ἀγρῶ συνέβη ἐσκάφθαι.
 διὰ τοῦ τοιοῦτου λύεται ὡς, ἐπὰν φῶμεν τοῦ

ἰμοῦ ἀγροῦ ὁ καρπός, σύνταξις ἐστὶ τῆς
 κτητικῆς ἢ περ τῆς γενικῆς ὀρθοτονουμένης·
 παρὸν γοῦν, ἐγκλίναντα τὴν ἀντωνυμίαν καὶ
 περιγράφαντα τὴν κτητικὴν σύνταξιν, διὰ τῆς
 ἐγκλίσεως προσδοῦναι τὰ ἰδιώματα τῆς γενι- 5
 κῆς, καὶ ὅσα μὴ κατάλληλα ἐν τοῖς προκειμέ-
 νοις, ταῦτα διὰ τῆς ἐγκλίσεως κατάλληλα ποι-
 ῆσαι, τῶν ἀγρῶν μου ὁ καρπός, τῷ ἀ-
 γρῷ μου συνέβη ἐσκάφθαι, κἀπὶ τῶν ἐξῆς
 ταῦτόν. Δέδεικται ἄρα ὡς ἡ ὁμοφωνήσασα γε- 10
 νικὴ τῇ κτητικῇ ἀντωνυμίᾳ περιγράφεται τῆς
 κτητικῆς συντάξεως διὰ τὸ ἐπικρατεῖν τὴν φύ-
 σει κτητικὴν ἀντωνυμίαν, ἰδιώμα ἔχουσαν τὸ
 κτῆμα, ὃ οὐ μόνον διὰ τῆς γενικῆς νοεῖται ἀλ-
 λά πολὺ πρότερον ἀπὸ τῆς εὐθείας. ἢ γὰρ ἐν 15
 πρωτοτύποις κτητικῇ σύνταξις διὰ μιᾶς πτώ-
 σεως τὸ τοιοῦτον ἐπαγγέλλεται, ἢ δὲ τῆς γε-
 νικῆς κτητικῆς σύνταξις καὶ τὰ τῆς κτήσεως
 συμμετατίθεται. Προςθεῖν δ' ἂν κἀκεῖνο, ὡς
 οὐδ' ἂν ἡ γενικὴ πρωτότυπος κτητικὴν σύντα- 20
 ξιν ἀνεδέξατο, εἴ περ αἱ κτητικαὶ τῶν ἀντωνυ-
 μιῶν ἐγκλισιν ἀνεδέχοντο· κἀν οὕτω γὰρ κατε-
 κράτισεν ἡ κτητικὴ ἀντωνυμία. σαφές οὖν ὅτι
 ἀποφυγοῦσα τὴν φωνὴν τὴν κτητικὴν μετῆλθε
 164 καὶ γὰρ ἐν τῷ καθόλου τὸ τοιοῦτον ἐπιδεδεί- 25
 ξεται, ἢνίκα κατὰ τὸ εὐκαιρον περὶ αἰτίας κα-
 ταλλήλου καὶ ἀκαταλλήλου διαληψόμεθα.

Ὁμολόγως οὖν τῶν κτητικῶν ἀπάντοτε

ἐπὶ κτῆμα φερομένων τὸ

ὡς μὴ πάντες ὄλονται ὀδυσσαμένοιο

τεοῖο

ἄλογον καταστήσεται μετὰ καὶ τῶν συμπαρε-
πομένων τῆ ἀδετήσει τῶν στίχων· αἱ γὰρ συν- 5
τάξεις αἱ ἐπὶ τὰ ῥήματα καὶ ἐπὶ τὰς μετο-
χὰς γενικὰς πρωτοτύπους ἐπιζητοῦσι, καθὼς
πρόκειται. Διὸ καὶ τὸ Ζηνοδότειον οὐ πάντως
ἄλογον, λέγω δὲ ἐπὶ τοῦ

Πηλείδης δὲ σάκος μὲν ἀπὸ οὗ χειρὶ πα- 10

χείῃ

ἔσχετο ταρβήσας.

εἰ γὰρ καὶ ἡ κατὰ τὸ πρῶτον πρόσωπον καὶ
δεύτερον ἐπὶ ῥῆμα φέρεται, ἀπ' ἐμοῦ ἔσχετο
σάκος, ἀπὸ σοῦ ἔσχετο σάκος, οὐδὲν ἐμ- 15
ποδῶν κατὰ τοῦ τρίτου ταῦτὸν ἐγγενέσθαι, νῦν
οὐ κτητικῶς ἀκουομένης τῆς ἀντωνυμίας, ὡς τινες
ὑπέλαβον, ὅπου γε καὶ τὸ ἀμφίβολον τῆς γενικῆς
ὡς πρὸς τὴν κτητικὴν γενικὴν παραπέμπεται ἢ
τοῦ ῥήματος σύνταξις, καθά περ προεκτεθεῖ- 20
μιθα. εἰ δὴ ἡ οὗ φέρεται ἐπὶ ῥῆμα ἐν τῷ ἔσχετο
ἀπὸ οὗ, τί τὸ κωλύον πρωτότυπον γενικὴν
αὐτὴν φάναι, καὶν συνεμπύπτη κτητικῆ; ἔστι
γε μὴν πρὸς τὸ τοιοῦτον φάναι ὡς ἐν ἑτέρᾳ
μὲν συντάξει κατώρθωτο ἄν, οὐ μὴν ἐν τῇ 25
Ὀμηρικῇ, εἰ γε τὴν τούτων συνέμπυπτον ἐφυ-
λάξατο, ὡς εἰδείχθη ἐν τοῖς προκειμένοις. δεί-
κνυται οὖν ὡς οὐ παρὰ τὰς ἀντωνυμίας Ζηνο-

δοτος ἡμαρτε, παρὰ δὲ τὸ Ὀμηρικὸν ἔθος. ἔνεκα τούτου προέκριται ἡ Ἀριστάρχειος ἀνάγνωσις, ἀπὸ ἑο χειρὶ παχείη.

Ἔτι κἀκεῖναι αἱ γραφαὶ εἰς αὐτὸν ἀναφέρονται,

5

μῆσαι πατρός σεῖο,

πατρός ἐμεῖο πατήρ,

ὥστε κατὰ τὸ ἐναντίον τῷ προκειμένῳ λόγῳ γενικαῖς αὐτὸν κεχρησθαι πρωτοτύποις ἀντι-

22 κτητικῶν. καὶ ἔστι πῶς συνηγορησάμενος τῇ πρὸς 10

αὐτοῦ γενομένη γραφῇ, ὅτι οὐκ ἀπεμφαίνοιν τὰς γενικὰς ἐπὶ κτῆμα φέρεσθαι, ἐπεὶ καὶ ὡς

ἔφαμεν, αἱ κτητικαὶ εἰς γενικὰς μεταλαμβάνονται. ἔτι καὶ ἄλλαι συντάξεις εἰσὶν ἐν αὐ-

τοῖς τοῖς ποιήμασι τὸν αὐτὸν ἐπέχουσαι λό- 15

γον,

πρῶτω γὰρ καὶ δαιτὸς ἀκουάζεσθον

ἐμεῖο,

σέο δ' ὅστιά πύσει ἄρουρα,

εἰ μὴ τίς σευ μῆλα,

20

οἱ δ' αἵματος ἐξ ἐμεῦ εἰσίν.

ὥστε μηδὲ παρὰ τὸ Ὀμηρικὸν ἔθος ἀπαρადέκτους εἶναι τὰς γραφάς. πρόδηλον γὰρ ὡς, εἰ

αἱ Ζηνοδόττειοι μετατεθεῖεν, αἱ τοιαῦται ἀντικείσονται· εἰ δὲ εὐπαράδεκτοι αὐταί, οὐδὲ αἱ Ζη-

25 νοδότου ἀπόβλητοι. Ἡ δέον πρὸς τὴν γραφὴν

οὕτως ἀντιθεῖναι, ὡς ἀδύνατον παραδέξασθαι

ὀρθοτονομένην ἀντωνυμίαν εἰς κτητικὴν σύν-

ταξιν, ἀλλ' ἢ ἐγκλινομένην ἢ κτητικὴν, καθά
περ ἀπεδείχθη. καὶ προφανές ὡς δεόντως ἔ-

165 χει τὸ

εἰ μή τις σευ μῆλα βροτῶν

καὶ τὰ τούτοις ὅμοια, ἐγκλιτικῆς συναύσης ἀν-5
τωνυμίας. τὸ γὰρ

πρῶτω γὰρ καὶ δακτὸς ἀκουάζεσθον

ἐμείο
συνήρπασται εἰς κτητικὴν σύνταξιν ἄμεινον γὰρ
τῷ ῥήματι συντάσσειν Ὀμηρικώτερον λειπού- 10
σις τῆς περὶ προθέσεως, ὡς τὸ

τίσασθαι Ἑλένης ὀρμήματά τε στονα-
χάς τε

ἐκ γὰρ Ὀρέσταιο τίσις ἔσσεται Ἀτρεί-

δαα 15

Κύκλωπος κεχόλωται,

καὶ ἄλλα πλεῖστα, ἔχοντας τοῦ λόγου οὕτως,
ἐμοῦ ἀκουάζεσθον πρῶτω περὶ δαιτός,
τῆς ὀρθῆς τάσεως δεόντως ἐχούσης διὰ τὴν
ἀντιπαράθεσιν. Οὐχὶ οὖν ὀρθοτονεῖται τὸ 20

σίο δ' ὅστιά πύσει ἄρουρα,

οἱ δ' αἵματος ἐξ ἐμεῦ εἰσίν;

Ἄλλὰ καὶ πρὸς τὸ τοιοῦτον ἔστι φάναι ὡς πᾶ-
σα ἀντωνυμία τότε ἄλογος γίνεται κατὰ τά-
σιν, ὅταν τὸ δισσὸν τοῦ τόνου οὐ δυναμένη ἐ- 25
πιδέξασθαι παρὰ τὸ δῖον τοῦ τόνου ἐναλλα-
γῆ. τοῦ γὰρ λόγου οὐκ ἀπαιτοῦντος ὀρθὴν
τάσιν ἐν τῷ

πολλάκι γὰρ σεο πατρός ἐνὶ μεγάροισιν ἀκουσα
 ἄλογον τὸ κατ' ὀρθὴν τάσιν ἀνάγνωσμα· ἐπί
 γε μὴν τοῦ

ὡς σέο νῦν ἔραμαι

5

ἄλογον μὴ ὀρθοτονῆσαι διὰ τὴν ὑποῦσαν δια-
 στολήν. οὐ γὰρ ἐκεῖνο ἄλογον,

ὃς σφῶϊν προῖει Βρισηίδος εἵνεκα κούρης,
 ὀρθὴν τάσιν ἀναδιξάμενον τοῦ λόγου ἀπαι-
 τοῦντος ἀπόλυτον ἐκφοράν, εἰς ἣν καὶ μετα- 10
 λαμβάνεται, ὃς ἐξέπεμψεν ὑμας· τοῦτο
¹⁶⁷ γὰρ τῇ φωνῇ συμβέβηκε, τὸ μὴ δύνασθαι ἐγ-
 κλίνεσθαι, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς τις τὴν ἀνάγνω-
 σιν καταμέμψαιτο. ἐπιμένειν τοῖς τοιούτοις ὑπο-
 δείγμασι περισσὸν οἰητέον· πρόκεινται γὰρ αἱ 15
 τε μόνως ἐγκλινόμεναι καὶ μόνως ὀρθοτονούμε-
 ναι. ἐδείξαμεν ὡς αἱ ἀρκτικαὶ ἀντωνυμίαι φυ-
 σικῶς ὀρθοτονοῦνται· τὸ οὖν

σέο δ' ὅστιά πύσει ἄρουρα

ἀπανάγνωσμα, εἰ δύναται ἐγκλιθῆναι καὶ μὴ 20
 ἐγκέκλιται. ὁμοίως ὅτι καὶ αἱ προθέσεις ὀρθο-
 τονοῦσι τὰς ἀντωνυμίας· οὐκ ἄλλην ἄρα τάσιν
 ἀναδέχεται τὸ ἐξ ἐμεῦ ἢ τὴν ὀρθὴν. οὐ μὴν τοι-
 αὔτη πρόφασίς ἐστιν ἐπὶ τῆς Ζηνοδοτείου γρα-
 φῆς τοῦ παραδέξασθαι τὴν ἐμεῖο, καθὸ κυρι- 25
 ωτέρα λέξις, λέγω ἢ κτητικὴ ἀντωνυμία, δυνα-
 μένη καὶ ἔνεκα μέτρου καὶ ἔνεκα λόγου παρα-
 λαμβάνεσθαι, πρὸς οὐδὲν χρεῖῶδες μετετίθετο.

καὶ γὰρ ἐν τῷ καθόλου τὸ ποιοῦν ἀκαταλλη-
λίαν οὐκ ἄλλο τί ἐστίν ἢ κυριωτέρου σχήμα-
τος παρατροπὴ κατὰ τὴν αὐτῷ ἐπιβάλλουσαν
σύνταξιν.

Ἐπεὶ οὖν προήλθομεν εἰς τὰς ἀντωνυμι- 5
κὰς γραφὰς τοῦ Ζηνοδότου, οὐ παρέλκει καὶ
περὶ τοῦ

τίς τ' ἄρ σφῶϊ

διαλαβεῖν· τὴν γὰρ τοιαύτην γραφὴν καὶ Σέ-
λευκος προκρίνει καὶ ἄλλοι πλείστοι, παρατι- 10
θέμενοι καὶ ἐκδόσεις Ὀμηρικὰς. καθιστᾷσί τε
τὸν λόγον αὕτως. εἰ περ ἢ γενικὴ πτώσις καὶ
δοτικὴ ἢ κατὰ δεύτερον πρόσωπον μεταθεῖσα
τὸν τόνον, τουτέστιν ἐγκλιθεῖσα, μειούσης τῆς
γραφῆς τὸ τρίτον πρόσωπον παρίστισιν ἐν τῷ 15

168

γυιώσει μὲν σφῶϊν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας

ἵππους

καὶ κατ' ἐγκλισιν ἐπὶ τοῦ τρίτου προσώπου

γυιώσω μὲν σφῶϊν ὑφ' ἄρμασι,

πᾶσα ἀνάγκη καὶ τὴν σφῶϊ, ὀρθοτοναυμένην 20
κατὰ δεύτερον πρόσωπον, τὸν τόνον μεταθεῖ-
σαι κατὰ τὴν αὐτὴν γραφὴν τὸ τρίτον παρα-
στῆσαι. ἴστι καθολικώτερον φάναι κάκεινο, ὡς
τὸ ἐν πρώτῳ καὶ δευτέρῳ προσώπῳ ἀνομοιο-
κατάληκτον πάντως καὶ τρίτῳ. πρόσκειται ἐν 25
πρώτῳ καὶ δευτέρῳ διὰ τὸ ἐγώ, σύ, ἴ ἢ ὄς·
ἰδοῦ γὰρ ἀναλόγως καὶ τὸ τρίτον διήλλαξε τοῦ
δευτέρου, καθὼ καὶ αὐτὸ τὴν τοῦ πρώτου κα-

τάλιξιν οὐκ ἔδεχето. καὶ κατὰ τοῦτο ἄρα ἀ-
ναλογωτέρα ἢ σφῶϊ διὰ τοῦ ἰ γραφομένη. Ἄλ-
λ' ἔστι γε καὶ ὑπὲρ τῆς παραδεδομένης γραφῆς
ἐκεῖνο φάναι, ὡς μᾶλλον κατῴρωται, ἵνα μὴ
ἢ αὐτὴ οὔσα φωνὴ παρὰ τὴν ἔγκλισιν πρὸς ὧ-5
που μεταβατικὴ γίγνηται, ὃ περ οὐκ ἔστιν ἐ-
πινοῆσαι ἐν ἀντωνυμίαις παρεπόμενον· αὐτὸ γὰρ
μόνον ἀνίσταται τὰ πρόσωπα καὶ ἐπιτείνεται, οὐ
μὴν ἐναλλάσσεται. τὰ τε ὁμοιοκατάληκτα κα-
τὰ τὰ τρία πρόσωπα οὐ ποτε συνάρχεται, 10
ἡμῶν-ὕμῶν-σφῶν, ἐμέ-σέ-ἐ, κατὰ τῶν ἄλλων
ὁ αὐτὸς λόγος. ἀσύστατον οὖν καὶ συναρξασθαι
καὶ συλλῆξαι τὴν κατὰ τὸ τρίτον τῶ δευτέρῳ,
καὶ δῆλον ὅτι, εἰ τὰ ὁμοιοκατάληκτα οὐ συ-
νήρξατο, οὐδὲ τὰ συναρξάμενα λήξεως τῆς αὐ- 15
τῆς τεύξεται. κατὰ τοῦτο οὖν ἢ σφῶε κατῴρ-
¹⁶⁹ρωται. κακεῖνο δὲ δείκνυται, ὡς ἐν μὲν ῥήμασι
τὰ δεύτερα πρόσωπα πρὸς τὰ τρίτα συμπά-
θειαν ἔχει, καὶ περισσὸν εἰς τὸ τοιοῦτο παρατί-
θεσθαι· ἐν μὲντοι ἀντωνυμίαις τὸ πρῶτον πρὸς 20
τὸ δεύτερον, τῶν τρίτων ἔσθ' ὅτε καὶ ἐκλειπόντων
καὶ πλεονάζόντων καὶ ἐν ἰδίῳις θέμασι κατα-
γινομένων, ὡς ἢ ἐκεῖνος, ἢ οὔτος, ἢ μίν, ἄλλαι
πλεῖσται. οὔσης γε μὴν τῆς κατὰ τὸ πρῶτον
καὶ δεύτερον δυϊκῆς εὐθείας οὐ πάντως καὶ κα- 25
τὰ τὸ τρίτον συνυπάρχει· συνθέτων γινομένων
πληθυντικῶν κατὰ τὸ τρίτον οὐ συνυπάρχει
καὶ κατὰ τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον ἔστι πλεῖστα

παραφύσθαι. οὐκ ἄρα κατηνάγκασται οὔτε διὰ τὸ σφωέ ἢ κατὰ τὸ πρῶτον εἰς ἔ λῆξαι, οὔτε διὰ τὴν νῶϊ ἢ κατὰ τὸ τρίτον εἰς ἰ καταλήγειν.

Σαφές ἐστὶν ὡς τὰ συνηγοροῦντα τῇ σφωέ ἀντωνυμία μάχεται τῇ κατὰ τὸ τρίτον σφωίν. 5 ὑπὲρ ἧς ἐκείνο ἐστὶ φάναι, ὡς ἀσύστατον ταύτην δοτικὴν οὔσαν ἐκστῆναι τοῦ ἰδιώματος, λέγω τῆς τοῦ ἰ γραφῆς, μετὰ τοῦ ῆ, ὅτι δυϊκὴ δοτικὴ. καὶ εἰ τὰ κριβέες τις ἐπιστήσειεν, εἴπεται ὡς ἐπὶ τοῦ δευτέρου προσώπου δυϊκαὶ δεόντως 10 ἐξέλιπον, αἱ δὲ τοῦ τρίτου καὶ εἰς τὸ δεύτερον μετατιθέμεναι εἰσιν, εἰ γε πᾶσα ἀντωνυμία διὰ τοῦ σφ̄ ἐκφερομένη μόνως τρίτου ἐστὶ προσώπου, σφέας-σφίσι-σφέτερος-σφός. καὶ οὕτω καὶ τὰ τῆς τάσεως ἐπεμερίσθη, ὥστε τὰ μὲν 15 τῆς ὀρθῆς τάσεως μετατεθῆναι εἰς τὸ δεύτερον, 170 τάχα οὐκ ἀπιθάνως, ἐπεὶ τὰ δεύτερα ὑπὸ δείξιν ἐστὶν ἢ συντρέχει ἢ ὀρθῇ τάσις· τὰ μέντοι κατὰ τὸ τρίτον ἀποστάντα τῆς δείξεως εὐθέισται εἰς ἐγκλισιν. διὰ τοῦτο καὶ μοναδικαὶ 20 τοῦ τρίτου προσώπου ἐγκλιτικαὶ ἐπενοήθησαν, ἢ σφέ, ἢ μίν. οὐ μέντοι ἀπεμφαῖνον τὴν σφωέ ἀντωνυμίαν διὰ τοῦ ἔ λέγεσθαι, συνεκδραμοῦσαν τῇ ἐνικῇ αἰτιατικῇ πτώσει.

23 Ἀκολουθῶς ῥητέον καὶ περὶ τῆς ἑαυτοῦ, 25 ἢ καὶ συντεθεῖσα, καθὼς φησι Τρύφων, τὴν αὐτὴν ἔχει ἀκολουθίαν, ἐκ κτητικῆς συντεθεῖσα καὶ πρωτοτύπου. τὴν γὰρ ἀπαράδεκτον

τοῦ ἀρθρου οἶεται ἐκ πρωτοτύπου συντεθεῖ-
 σθαι, ἑμαυτοῦ ἀκούω, σαυτοῦ φείδη, τὴν
 δὲ ἐν προσλήψει τοῦ ἀρθρου ἐκ συνάρθρου τῆς
 ἐμοῦ, τοῦ ἑμαυτοῦ φίλου ἤκουσα, τοῦ ἑ-
 μαυτοῦ οἴκου δεσπότη. φαίνεται δὲ ὅτι 5
 παρῆξεν αὐτὸν ἡ κτιτικὴ σύνταξις καὶ ἡ πρόσ-
 θεσις τοῦ ἀρθρου, ἃ περ οὐκ ἐξαίρετά ἐστι
 τῆς κτιτικῆς ἀντωνυμίας. παρὸν γοῦν ἐξ ὧν
 ὑπενόησεν, ἀποδείξαι ὡς οὐκ ἔγκειται ἡ κτι-
 τικὴ ἀντωνυμία ἐν τῇ τοιαύτῃ συνθέσει, καὶ 10
 πρῶτόν γε ἐξ αὐτῶν τῶν ἀρθρων. πρόκειται
 ὅτι ἐκάστη τῶν κτιτικῶν ἀντωνυμιῶν ἀρθρον
 ἐπιπαραδέχεται ὁμοιοπύκτων καὶ ἰσάριθμον
 γένους τε τοῦ αὐτοῦ· πῶς οὖν ἔγκειται ἡ κτι-
 171 τικὴ ἀδιαφόρως συνόντων τῶν ἀρθρων, τῷ ἑ- 15
 μαυτοῦ, τοῦ ἑμαυτοῦ, τῶν ἑμαυτοῦ, καὶ ἅ-
 παντα σχεδὸν τὰ γένη μετὰ τῶν συνόντων δια-
 φόρων ἀριθμῶν; εἰ δὲ αἱ γενικαὶ ἐπὶ κτῆμα φε-
 ρόμεναι διαφορῶν κτημάτων εἰσὶ δεκτικαί, πῶς
 οὐχὶ γενικὴ ἐστὶν ἡ ἐγκειμένη ἢ περ ἢ κτιτικὴ 20
 ἀντωνυμία; Ἄλλ' εἰ, καθὸ ἀρθρον προσέλα-
 βεν, ἢ συνάρθρος ἔγκειται, οὐδὲν κωλύει σύ-
 ναρθρον ἐκδέχασθαι καὶ τὴν ἐγκλιτικὴν ἀντω-
 νυμίαν, τοὺς φίλους μου, τοῦ φίλου μου
 ὡς οὖν δικαίως εὔηδες τὸ τοιοῦτον, εὔηδες καὶ 25
 τὸ διὰ τῆς παραθέσεως τοῦ ἀρθρου ἐκδέξα-
 σθαι συνάρθρου σύνθεσιν. οὐ γὰρ δὴ γε τὰ
 παρατιθέμενα ἀρθρα τῆς ἀντωνυμίας ἐστί,

τῶν δὲ ὑπακουόμενων κτημάτων πρὸς ἃ καὶ τὰ
 ἀρθρα ᾤκείωται. Ἄλλ' εἰ, καθὸ ἐπὶ κτῆμα
 φέρεται, ἢ κτητικὴ ἔγκειται, οὐδὲν κωλύει καὶ
 πᾶσαν γενικὴν παντὸς πτωτικοῦ ἐπὶ κτῆμα
 φερομένην κτητικὴν καλεῖν ἀντὶ γενικῆς. καθὸ 5
 οὖν γενικὴ ἐστὶν ἢ ἑμαυτοῦ, παρεδέξατο καὶ
 κτῆσιν· καὶ δῆλον ὡς τῆς πτώσεως ἐστὶν ἢ σύν-
 ταξις, οὐχὶ τῆς συνθέσεως. μετελθοῦσα γοῦν
 εἰς αἰτιατικὴν ἢ δοτικὴν κτήματος ἐστὶν ἀπα-
 ράδεκτος, ὃ περ ἐπὶ τῶν κτητικῶς παρηγμένων 10
 οὐκ ἐνὸν ἐπινοῆσαι· κατὰ γὰρ πᾶσάν πτώσιν
 172 τῆς κτητικῆς παραγωγῆς ἐγκειμένη σύνεστιν ἢ
 κτητικὴ σύνταξις, ἐμός-ἐμαῦ-ἐμῶ-ἐμόν, Ἀρι-
 στάρχειος-Ἀρισταρχείου-Ἀρισταρχείων καὶ ἐν
 μὲν τῷ Ἀρισταρχος οὐδὲν ὑπακούεται κατὰ 15
 κτῆσιν, οὐδὲ μὲν ἐν τῷ Ἀρισταρχον, ἐν γε μὴν
 τῇ Ἀριστάρχου γενικῇ. ὁ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ
 τῆς ἐγώ καὶ ἐμέ· πάλιν γὰρ ἐν γενικῇ μόνῃ τῇ
 ἐμοῦ, οἶκός μου, φίλος μου. ὃ περ παρακο-
 λουθεῖ καὶ τῇ ἑμαυτοῦ οὐκ οὔσης κτητικῆς ἐν- 20
 νοίας ἐν τῇ ἑμαυτῶ ἢ ἑμαυτόν. διὰ γοῦν τὸ
 τοιοῦτο τὸ μὲν νέα πόλις, ἀγαθὸς δαίμων, τὰ
 παραπλήσια οὐ κτῆσιν ὑπαγορεύοντα ἀκώλυ-
 τον ἔχει τὴν ἐν ἀμφοτέροις τοῖς ὀνόμασι κλίσειν·
 τὸ δὲ κόρακος πέτρα ἢ ὑὸς κύαμος ἢ τι τῶν 25
 παραπλησίων συνέβη μοναδικῶς κλίνεσθαι κα-
 τὰ τὴν συνοῦσαν εὐθεῖαν. κλιθεῖσα γὰρ ἢ γε-
 νικὴ ἀποτίθεται τὴν κτητικὴν σύνταξιν, καὶ

ἄτιμα τὰ τοῦ ὑποκειμένου γίνεται. Ἐτι εἴ περ
 ἢ κτητικὴ ἐνέκειτο ἐν τῇ ἑμαυτοῦ, καὶ ἐπεδέ-
 χετό ποτε τὸ σχῆμα δισσᾶς κτήσεις, μίαν μὲν
 τὴν ἐγκειμένην ἐν τοῖς κτητικοῖς, ὡς περ καὶ
 ἢ ἐμός ἔχει καὶ ἢ ἐμόν, ἑτέραν δὲ τὴν ἐν τοῖς 5
 κτητικοῖς ἐγγινομένην, καθὸ ἔστιν ἐπινοῆσαι καὶ
 ἐπὶ τῶν ἄλλων κτητικῶν, Ἀρισταρχείου ἀ-
 γροῦ πρόσδοτος κτῆμα γὰρ καὶ ὁ ἀγρός καὶ
 ἢ πρόσδοτος. ἀπλῆ γὰρ νοεῖται ἢ ἐκ γενικῆς κτῆ-
 σις, Ἀριστάρχου ἀγρός, Ἀριστάρχου 10
 πρόσδοτος καὶ πάλιν ἐπὶ τῆς κτητικῆς ἀντα-
 νυμίας, ἐμός ἀγρός, τοῦ ἐμοῦ ἀγροῦ πρόσ-
 173 οδος κτῆμα γὰρ καὶ ὁ ἀγρός καὶ ἢ πρόσδοτος. οὐ
 δὴ ἐπὶ τοῦ ἑμαυτοῦ δισσή ποτε κτήσεις νοεῖται,
 ἀλλὰ μία ἀπάντοτε τοῦτο γὰρ δὴ ἀπεδεί- 15
 χθη ἐπὶ τῆς γενικῆς, ἑμαυτοῦ ἀγρὸν ἔσκα-
 ψά, ἑμαυτοῦ φίλω ἀνεθέμην.

24 Τὴν μέντοι τῶν τοιούτων γενικῶν εὐθεΐαν
 οὐκ ἔστιν εὐρεῖν οὔτε ἐν λόγῳ οὔτε ἐν χρήσει
 δυναμένην συνίστασθαι, οὐ καθὰ περ ἄλλα 20
 ἀτριβῆ σχήματα — ἐν ἀγνοίᾳ γὰρ τοῦ λόγου
 τινὲς γενόμενοι ὡς ἀτριβεῖς τὰς τοιαύτας εὐθεΐας
 παραδέξονται — οὐδὲ μὴν ἐν συντάξει τῇ κα-
 τ' εὐθεΐαν, εἴ γε εὐ ρητὸν τὸ ἑμαυτός ἢ σαυτός·
 ἀλλ' οὐδὲ ἢ τοιαύτη σύνταξις, ἑμαυτοῦ δοῦ- 25
 λος ἔτυψεν, ἑμαυτοῦ δοῦλος ἔτυψα, τῆς
 ἀσυνθέτου γενικῆς τὴν σύνταξιν τῆς εὐθεΐας
 παραδεχομένης ὁμοίως ἀπάσαις γενικαῖς, ὡς

ἐν τῷ ὁδοῦλός μου ἔτυψεν. καὶ συμφανές
 ὅτι οὐχ ἡ πτώσις ἐστὶν ἡ ἀπαράδεικτος, τὸ
 δὲ ἐν αὐτῇ γινόμενον σχῆμα σύνθετον, ὃ περ
 ἐπενοήθη εἰς διάκρισιν τῆς ἐκ προσώπου γενο-
 μένης διαθέσεως εἰς αὐτὸ τὸ πρόσωπον. ὃ γὰρ 5
 οὕτω λέγων, ἑμαυτὸν ἔτυψα, διάθεσιν ὁμο-
 λογεῖ τὴν ἐξ αὐτοῦ γινόμενην εἰς αὐτόν, ὡς εἶ
 καὶ ἔλεγεν οὕτως, ἐγὼ ἐμὲ ἔτυψα. τοῦ οὖν
 ῥήματος συνόντος τῇ πλαγίᾳ πτώσει κατὰ τὸ
¹⁷⁴ αὐτὸ πρόσωπον ἀνέφικτον ἢ ἕτερον πρόσωπον 10
 ἐν εὐθείᾳ πτώσει ἐπινοῆσαι, οὐ λέγω κατ' αἰ-
 τιατικὴν ἢ δοτικὴν· οὐδὲ γὰρ αὐταῖ τι ἕξωθεν
 πρόσωπον ἐπιζητοῦσιν· ἢ μέντοι ἐπὶ κτήμα φε-
 ρομένη γενική, πρόσωπον ἔχουσα τοῦ κτήμα-
 τος, ἀπαράδεικτος ἐγένετο εἰς τὸ ἐπιδέξασθαι 15
 τὴν τούτου ὀνομαστικὴν, καθὼς ἔμελλεν ἢ ἐκ
 τοῦ κτήματος εὐθείᾳ ἀνθέλκειν εἰς αὐτὴν τὸ
 ῥῆμα, ὡς γε καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων συντάξεων
 προφανές ἐστιν, Ἀριστάρχου γνώριμος ἀ-
 νέγνω, φίλος μου διαλέγεται. οὐ δὴ οὖν 20
 ἐδύνατο τὸ μεταξὺ πίπτον ῥῆμα ἐπαρῆσαι ἀμ-
 φοτέροις τοῖς προσώποις, διαφοροῖς οὔσιν, εἴ γε
 δὴ τὸ ἑμαυτοῦ ἐστὶ πρῶτου προσώπου, ὧ δὴ
 πάντως ὀφείλει συντετάχθαι τοῦ αὐτοῦ προσ-
 ῶπου ῥῆμα, ἑμαυτοῦ ἔτυψα παῖδα. ἀλ- 25
 λ' εἰ καὶ ἡ συντασσομένη αἰτιατικὴ μετέλθοι εἰς
 εὐθείαν, οὐκ ἄλλο τι προσλήφεται ῥῆμα ἢ τὸ
 τοῦ τρίτου προσώπου, πάντες ἔτυψε. καὶ ἔνθεν

οὔτε τὸ ἑμαυτοῦ ἔτυψα παῖς συστατόν,
οὔτε μὲν τὸ παῖς ἔτυψεν ἑμαυτοῦ ἢ ἑ-
μαυτόν. Ὅτι δὲ τὸ διάφορον πρόσωπον αἰ-
τιόν ἐστι τοῦ ἀκαταλλήλου, σαφὲς ἂν γένοιτο,
εἰ καὶ ἢ ἐν τρίτῳ νοουμένη εὐθεΐα κατὰ τὴν 5
ὑπαρκτικὴν σύνταξιν τῶν ῥημάτων ἐπινοηθεῖν
καὶ ἐν πρώτῳ προσώπῳ, εἰμὶ δοῦλος· ἐφ' οὗ
εἰ καὶ προσθεῖημεν τὸ ἑμαυτοῦ, κατὰλληλα ἂν
γένοιτο τὰ τοῦ λόγου, καθὸ τὸ ῥῆμα οὐκέτι
ἀνφέλκεται ὑπὸ διαφορῶν προσώπων. καὶ ἐτι 10
175 ἐπὶ δευτέρου, σαυτοῦ εἰ ὑπηρετικῆς, καὶ ἐπὶ
τρίτου, ἑαυτοῦ ἐστὶν ἐπίβουλος. ἐφ' ἧς
συντάξεως εἰ τις πάλιν παραλάβοι τὰς ἀ-
πλᾶς ἀντωνυμίας, προσχωρήσει ἢ εὐθεΐα ἐν ἐ-
τέρῳ προσώπῳ νοουμένη μετὰ τοῦ συνόντος ῥή- 15
ματος, ἐπίβουλος αὐτοῦ ἐστὶ, δοῦλός
μου εἶ. Καὶ τσαῦτα μὲν περὶ τῆς συντά-
ξεως.

25 Περὶ δὲ τῆς ἀνυποστάτου εὐθείας ἢ ἀπό-
δειξις πάλιν ἂν γένοιτο τῆδε. Ἐφαμεν ἐν τοῖς 20
προκειμένοις τὰς μὲν πλαγίας πτώσεις ἀναφέ-
ρεσθαι ἐπ' εὐθείας τῶν μεταξὺ ῥημάτων τὴν
μὲν ἐνέργειαν ταῖς εὐθείαις ἀναπεμπόντων, τὸ
δὲ πάθος ταῖς πλαγίαις, ὡς Διονύσιος ἔτυ-
ψε Θέωνα, ἐγὼ σε ἐτίμησα. τὸ δὲ πάθος 25
ἐγγενόμενον κατὰ τὰς πλαγίας μεθίστησιν αὐ-
τὰς εἰς εὐθεΐαν, τῆς προκᾶτειλεγμένης εὐθεί-
ας τρεπομένης εἰς γενικὴν μετὰ τῆς ὑπὸ προ-

θέσεως, ἐγὼ σε ἔδειρα, σὺ ἐδάρις ὑπ' ἐ-
 μοῦ. ἦν μέντοι καὶ τοῦτο ὁμολογον, τό τινα
 διάθεσιν ἐμποιῆσαι οὐ μόνον εἰς ἕτερον πρό-
 σωπον. ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ἑαυτοῦ. ἐξ ἧς συντά-
 ξεως ἐπενοεῖτο τὸ δισσὸν σχῆμα τῆς ἀντωνυ- 5
 μίας, λέγω τὸ ἀπλοῦν, ὃ πέρ ἐστιν ἐν μετα-
 βάσει ἑτέρου προσώπου, καὶ τὸ σύνθετον, ὃ
 περ τὴν ἐκ τοῦ αὐτοῦ προσώπου διάθεσιν ὑπο-
 στρέφουσαν εἶχεν εἰς αὐτὸ τὸ διατιθεὲν πρό-
 σωπον — ἐνθεν καὶ ἀντανακλώμενον ἐκλήθη, 10
 ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν εἰς αὐτὰ ἀντανακλωμένων
 178 σωμάτων, ἢ αὐτοπαθῆς. τὰ γὰρ ἀπλᾶ τῶν
 προσώπων ἐδείχθη ἀλλοπαθῆ, τουτέστιν ὑπὸ
 ἄλλων προσώπων διατιθέμενα —, πάνυ καὶ
 τῶν φωνῶν συνακρωμένων τῇ τοῦ συμφραζομέ- 15
 νου ἐνώσει. ἐπεὶ γὰρ ἐν πρόσωπον τὸ διατιθεὲν
 καὶ τὸ διατιθέμενον, μία καὶ ἡ φωνὴ κατὰ
 σύνθεσιν ἐγένετο, ἐμαυτὸν ἐπαίσα, ὑπ' ἐ-
 μαυτοῦ ἐπλήγην. εἰ περ οὖν αἱ πλαγιοὶ
 ἐπιζητοῦσιν εὐθείας, ἴν' ἢ διάθεσις προφανῆς 20
 γένηται ἢ ἐκ τινος γινομένη, πῶς ἢ σαυτοῦ γε-
 νήσεται σαυτός; γενομένη γὰρ πλαγίαν ἐπιζη-
 τήσῃ ἐφ' ἣν τὰ τῆς συντάξεως ἐρείσειε. Φή-
 σει τις, πῶς δὴ πλαγία οὔσα ἐν τῇ σαυτόν
 οὐκ ἐπιζητήσῃ εὐθεῖαν ἐξ ἧς ἢ διάθεσις; πρὸς 25
 ὃν φαίμεν ὡς ἔνεστιν ἢ εὐθεῖα διὰ τοῦ ῥήμα-
 τος, σαυτὸν ἐπαίσα, τουτέστι σύ. γενομέ-
 νη γὰρ ἐν τῷ σαυτός ἐπαίσα δύο συνέξει εὐ-

θείας, τὴν τε ἐκ τῆς ἀντωνυμίας καὶ τὴν ἐκ
 τοῦ ῥήματος, δι' ὧν λόγον καταστῆσαι οὐκ ἀν-
 δύναίτο, εἰ μὴ ἢ ἕτερα αὐτῶν πλαγία γένοιτο.
 καὶ ἢ μὲν ἐκ τοῦ ῥήματος παρυφισταμένη ἀ-
 κλιτος, καθὸ ἀπτωτα τὰ ῥήματα ἢ μέντοι ἐκ 5
 τῆς ἀντωνυμίας ἐφικτὴ εἰς τὸ κλιθῆναι. Ἐπι-
 κάκεινό τις ἐπιζητήσει, ὡς, εἰ περ ἐκ τοῦ ῥή-
 ματος παρυφίσταται εὐθεῖα, οὕτως καὶ ἐκ τῆς
 ἑμαυτός καὶ σαυτός ὑποστήσεται πλαγία κα-
 τὰ τὸ ἀρχον μέρος τῆς ἀντωνυμίας, ἑμαυτός 10
 177 ἔπαισα, τοιοῦτου ὄντος τοῦ λόγου, ἑμὲ αὐ-
 τός ἔπαισα, ὡς εἰ καὶ χωρὶς τῆς ἐπιταγμα-
 τικῆς φαίμεν ἑμὲ ἔπαισα, καὶ οὐδὲν ἐμπο-
 δῶν τοῦ συστήναι τὸ ἑμαυτός ἔπαισα. ἀλ-
 λ' ἴσθι γε πρὸς τὸ τοιοῦτο φάναι ὡς οὐ μία πλα- 15
 γία ἐστὶν ἢ παρυφισταμένη, αἱ τρεῖς δέ τί γὰρ
 μᾶλλον ἐν τῷ ἑμαυτός ἔγκειται ἢ ἐμοῦ ἢ ἢ
 ἐμέ ἢ ἐμοί; καὶ ἦν χρεία τῶν τοιούτων πτώ-
 σεων ὑπὲρ τοῦ τὸ κατάλληλον προφανές γίνε-
 σθαι, ἀδηλον δὲ γίνεται κατὰ τὴν σύνθεσιν 20
 περισσὸν ἢ γητέον τὸ ἀδηλον προκρίναι τοῦ προ-
 φανοῦς καὶ συνήθους. Ἄλλ' ἴσως πρὸς τὸ τοι-
 οῦτόν τις πάλιν ἐνοστήσεται, ὡς τὰ ἀμφίβολα
 πρὸς τῶν συντασσομένων ἐκλύεται· εἰ περ οὖν
 τὰ συνόντα τῶν ῥημάτων οὐ πρὸς πᾶσαν πλα- 25
 γίαν πτώσιν εὐθετεῖται συνίστασθαι, ἀλλ' ἢ
 μὲν γενικὴν αἰτεῖ, ἢ δὲ αἰτιατικὴν, τινὰ δὲ δοτι-
 κήν,

κὴν, διὰ τῆς συντάξεως τοῦ ῥήματος τὸ ἀδη-
 λον τῆς πτώσεως προφανὲς γενήσεται. φέρε γὰρ
 εἶναι τὸ τοιοῦτον, ἔμαυτὸς ἀκούω τὸ ἀκούω
 γενικὴν μινύει ἐγκειμένην, ἐφ' ἣν φέρεται ἔμαυ-
 τὸς τύπτω διὰ τοῦ τύπτω ἢ ἐμέ αἰτιατικὴ δ
 δηλωθήσεται. ἀλλ' ἐκεῖνο πάλιν ἀνακύψει, ὡς
 ἔνια ἐπὶ δύο πτώσεις φέρεται, τέμνω σέ-τέ-
 μνω σοί, γυμνάζω σέ-γυμνάζω σοί καὶ
 πῶς ἐπὶ τῶν τοιούτων τὸ ἔμαυτὸς τέμνω διά-
 κρισιν τῆς πτώσεως ποιήσεται; οὐδὲ γὰρ ἐκ πα- 10
 178 ραθέσεως ἀρθρου τὸ τοιοῦτο βοηθεῖται. μένον
 μέντοι τὸ σύνθετον σχῆμα τῆ συνηθεστέρα πα-
 ραδόσει διακρίνει τὸ ἔμαυτὸν τέμνω καὶ ἔ-
 μαυτῶ τέμνω. Τὸ δὲ μείζον, εἰ καὶ τις ἀ-
 ποσαίη τῆς τοιαύτης ἀποδείξεως, πάλιν μά- 15
 την τὰ τῆς ζητήσεως καταστήσεται παραδε-
 χθεῖσα γὰρ ἢ ἔμαυτὸς ἀκλιτος γενήσεται. οὐ-
 τε γὰρ κατὰ τὸν λόγον τῆς συνθέσεως δύνα-
 ται κλίνεσθαι, λέγω ἐν μέσῃ τῇ λέξει, καθὸ
 ἀπαξ συντεθέντα τὰ πτωτικὰ ἀκλιτὰ ἐστίν· 20
 ἀλλ' οὐδὲ κατὰ τὸ τέλος· αἰ γὰρ ἢ εὐθεῖα ἐ-
 στικε μετὰ τοῦ ῥήματος, ἐγὼ ἀκούω σου,
 ἐγὼ ἐτίμων σε, ἐγὼ σοι χαρίζομαι. καὶ
 δὴ ἐν τῷ ἔμαυτὸς ἔτυψα ἢ αἰτιατικὴ νοεί-
 σθω ἐκ τοῦ ἔτυψα. οὐχὶ οὖν γενήσεται ἀκλι- 25
 τος ἢ ἔμαυτὸς κατὰ μὲν τὸ τέλος διὰ τὸ ῥῆ-
 μα, κατὰ δὲ τὸ ἀρχον διὰ τὴν σύνθεσιν; καὶ
 εἰ τοῦτο ὑγίης, πῶς οὐχὶ μάταιον τῆς ἔμαυ-

τοῦ ζητεῖν εὐθεΐαν; γενομένης γὰρ ἢ εὐθεΐα οὐχ ἔξει πλαγίαν, καὶ δῆλον ὡς καὶ πάλιν τῶν πλαγίων οὐσῶν οὐ γενήσεται ἢ εὐθεΐα.

- 26 Ἀκολουθῶς μέντοι προσκείμεται καὶ τὸ αἰτιον τοῦ μὴ συντεθῆναι τὴν εὐθεΐαν. ἔστω γὰρ 5
 σύνταξις ἢ ἐγὼ αὐτὸς ὕβρισα καὶ παθητικῶς ἐγὼ αὐτὸς ὑβρίσθην, ἐφ' ἧς ὁμόλογόν ἐστιν ὡς ἐν δυοῖν προσώποις αἱ ἐγγενόμεναί εἰσι διαθέσεις, ἢ τε τοῦ ὑβρίσαντος ἢ τε τοῦ ὑβρισθέντος. εἰ γὰρ πάλιν μοναδικὴ γένοιτο ἢ 10
 179 διάθεσις ἐκ τοῦ αὐτοῦ προσώπου εἰς τὸ αὐτό, ὥστε φάναι ἐγὼ αὐτὸς ὕβρισα ἐμέ, ὑποστρέψει τὰ τῆς συντάξεως εἰς τὴν σύνθετον πλαγίαν ἐν τῷ ἑμαυτὸν ὕβρισα. Σαφές δὲ κακεῖνο, ὡς αἱ συνθέσεις πρὸς ἐξαλλαγὴν τῶν κα- 15
 τὰ παράθεσιν ἐπενοήθησαν. εἰ γὰρ τὴν αὐτὴν σημασίαν εἶχον τοῖς κατὰ παράθεσιν, καὶ πάντως παρέλκοντα ἦν τὰ συντιθέμενα τῶν σχημάτων. διαφέρει τὸ χῆν καὶ ἀλώπηξ τοῦ χιναλώπηξ, τὸ μισῶν γυναῖκα τοῦ μισογύνης, 20
 ἄλλα πλεῖστα. εἰ δὲ οὖν τὸ ἐγὼ αὐτὸς συντεθῆναι πλέον τι ἐσημαίνει τοῦ κατὰ παράθεσιν, ἀναγκαῖα ἦν ἢ σύνθεσις· νυνὶ δὲ οὐχ οὕτως ἔχει. ὅπου γοῦν ἐγένετο διαφορὰ τις ἐκ τῆς συνθέσεως, ἐκεῖσε καὶ προσεχώρησε τὰ τῆς συνθέ- 25
 σεως. αἱ πλάγιοι ἀπλαῖ οὔσαι σύνταξιν τὴν ἐφ' ἑτέρον πρόσωπον ἔχουσι, συντεθεῖσαι γε μὴν ἡλλοτριῶνται τῆς μεταβάσεως τοῦ προσώπου,

ὁ περ οὐκ ἐνεχώρει, ὡς ἔφαμέν γε, ἐπὶ τῆς εὐ-
θείας. δεόντως ἄρα ἡ εὐθεΐα ἀπρὸς δεῖς ἐγένετο
τῆς συνθέσεως.

27 Οὐ μόνον δὲ αἱ ἀντωνυμῖαι ἐκ τῶν πλα-
γίων τὴν ἀρχὴν ἔσχον συνθέσεως, ἀλλὰ καὶ 5
τὸ ἀλλήλων· οὐ γὰρ δὴ γε ἡ τούτου εὐθεΐα
πάλιν συστατή. ἡ γὰρ τοῦ ῥήματος σύνταξις
τὴν ἐν τοῖς δύο προσώποις μετάβασιν δηλοῖ
180 τὸ γὰρ ἀλλήλων ἤκουσαν τοιοῦτόν τί ἐστιν,
ἄλλοι ἄλλων, ἀλλήλους ἐπαίσαν, ἄλλοι ἰο
ἄλλους. ἐγγενομένης γὰρ τῆς εὐθείας ἐν τῷ ἄλ-
λῃλοι νοηθῆτεται τὸ ἄλλοι ἄλλοι, ὁ περ ἄλο-
γον· οὐ γὰρ κατακλείει διὰ τὸ ἐπάλληλον τῶν
δύο εὐθειῶν. Ἔστι γε μὴν οὐχ ὅμοιον τῇ ἀν-
τωνυμικῇ συνθέσει. ἡ μὲν γὰρ τὴν αὐτοπά- 15
θειαν σημείνει, ἑαυτοὺς ἔτυψαν, ἡ δὲ τὴν
ἐκ προσώπων πρὸς ἕτερα πρόσωπα μετάβασιν.

τὸ γὰρ

ἀλλήλους τρώσητε

οὐ ταῦτόν ἐστι τῷ ἑαυτοὺς τρώσητε, ὡς 20
περ καὶ τὸ Πινδαρικόν οἱ περὶ Τρύφωνα ἐση-
μιοῦντο ἐπὶ τε τοῦ Ὠτου καὶ τοῦ Ἐφιάλτου,
συγκατατιθέμενοι μὲν τῷ

ἀλλαλοφόνους ἐπάξαντο λόγχαε,

οὐ μὴν τῷ 25

ἐνὶ σφίσιν αὐτοῖς

οὐ γὰρ ἑαυτοῖς τὰ δόρατα ἐνήκαν ἀλλ' ἀλλή-
λοις. φαίνεται δὲ ὅτι καὶ ἡ ἐξ αὐτοῦ σύνταξις,

πλαγίαν ἐπιζητοῦσα καὶ εὐθεΐαν, δεόντως τὴν
 εὐθεΐαν ἐν τῷ ἄρχοντι μέρει ἠνωσεν, ἵνα κατὰ
 τὸν λόγον τῆς φωνῆς ἀκίνητος μένη καὶ κατὰ
 τὸ δέον τῆς συντάξεως διὰ τὸ συνερχόμενον ῥή-
 μα· τὸ τέλος δὲ κινεῖται. ἐν γὰρ τῷ ἀλλή- 5
 λους ἔτυψαν τὸ ἔτυψαν πρὸς τὴν ἀρκτικήν
 σύνθεσιν ἀναφέρεται, ἄλλοι ἔτυψαν ἄλλους,
 καὶ ἐπεὶ χρεῖα τῶν διαφόρων πλαγίων πτώ-
 σεων, ἵνα τὰ συνόντα τῶν ῥημάτων τοῦ κα-
 ταλλήλου τύχη, εἰς τὸ κλιτικὸν μέρος παρα- 10
 λαμβάνονται, λέγω τὸ τελικόν, ἵνα δεόντως
 18 διὰ τὸ ἠκουσαν γενικὴν ὁμολογήσῃ, αἰτιατικήν
 τε ἐν τῷ ἀλλήλους διὰ τὸ ἔτυψαν ἢ τι τῶν
 τοιούτων, καὶ ἐτι δοτικὴν ἐν τῷ ἀλλήλοις διὰ
 τὸ ἐχαρίσαντο. πρόδηλον γὰρ πάλιν ὡς εἰ ἀν- 15
 ἀίστραπτο ἢ σύνθεσις, ἀκλιτον τὸ μόριον κα-
 θειστῆκει, καθὸ πάλιν οὔτε τὰ ἠνωμένα κινεῖ-
 ται οὔτε ἡ εὐθεΐα μετὰ τῶν ῥημάτων ἀφίστα-
 ται τῆς τοιαύτης συντάξεως.

28 Ἐπεὶ δὲ καὶ ταῖς συνθέτοις ἀντωνυμίαις 20
 ἀριθμὸς πληθυντικὸς σύνεστιν ἐν τρίτοις προσ-
 ῳποις, οὐ μὴν ἐν πρώτῳ καὶ δευτέρῳ, ἀνάγκη
 περὶ τοῦ τοιούτου τὸ δέον παραστήσαι. Τὸν
 μὲν οὖν Ἀρίσταρχόν φασι μὴ παραδέξασθαι
 τὰς ἐγγενομένας τῶν τρίτων προσώπων συνθέ- 25
 σεις, καθὸ ἀνέφικτον τὸ ἐνικῶς συντεθεὶν πρὸς-
 ῳπον εἰς πληθυντικὸν μετατίθεσθαι, ὡς ἔχει
 τὸ ἑαυτὸν τε καὶ ἑαυτούς, ἐτι ἐπιμαρτυρούμε-

τον τὴν τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου χρῆ-
 σιν, ἢ τις οὐ γενομένη διήλεγχε τὴν κατὰ τὸ
 τρίτον οὐ δειόντως γενομένην σύνθεσιν, καὶ τρί-
 του παρατιθέμενον τὴν Ὀμηρικὴν χρῆσιν πρὸς
 γὰρ ἀκολουθίαν τὴν τοῦ ἡμέας αὐτοῦς καὶ ὑ- 5
 μέας αὐτοῦς ἢ πάλιν τρίτου προσώπου τὸ
 σφείας αὐτοῦς. Ὁ γε μὴν Ἀβρων πειράται τοὺς
 τοιοῦτους λόγους ἀνασκευάζειν τὴν χρῆσιν ἐ-
 πάγων καὶ ταύτην πιστούμενος ἐκ παραθέ-
 σεων Πλατωνικῶν καὶ ὡς ἐνδεκτον εἶναι ἀπὸ 10
 ἐπικῆς συνθέσεως γίνεσθαι πληθυντικὸν ἀρι-
 16. θμόν, ὅπου γε καὶ τὸ ἐνδέκατος συντεθέν ἀ-
 ποτελεῖ τὸ ἐνδέκατοι πληθυντικόν. οὐ μὴν, φη-
 σιν, ἀνάγκη τὸ ἐν τρίτῳ γενόμενον πάντως
 καὶ ἐν πρώτῳ καὶ ἐν δευτέρῳ προσώπῳ γίνε- 15
 σθαι, τούτεστιν οὐ μὴ πάντως ἐξακολουθήσει
 τῷ ἑαυτῶν ἢ ἑαυτοῦς τὸ ἑμαυτοῦς ἢ ἑμαυτῶν
 [ἢ σαυτοῦς], εἴ γε καὶ τὰ ἐν τοῖς πρώτοις καὶ
 δευτέροις γινόμενα οὐ πάντως καὶ ἐν τρίτοις εἰ-
 σὶ γοῦν πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου δυϊκαί 20
 ὀρθῆς πτώσεως, οὐ μὴν τρίτου. καὶ φαίνε-
 ται ὅτι εἰς τὸ τοιοῦτο κακῆϊνον ἀν προσηγάγε-
 το, ὡς ἡ ἐκεῖνός ἐστιν ἐν τρίτοις, οὐ μὴν σύζυ-
 γοι ταύτης κατὰ πρῶτον καὶ δεύτερον, ἢ αὐ-
 τές, ἢ αὐτος, ἢ μὴν καὶ ὅσαι μὲν ὀρθοτονοῦν- 25
 ται ἐν πρώτῳ καὶ δευτέρῳ δυϊκαί, αἱ δὲ κατὰ
 τὸ τρίτον μόνως ἑγκλιτικάι καὶ κτιτικάι εἰσι
 πρώτου καὶ δευτέρου δυϊκαί, οὐ μὴν τρίτου.

φισί δέ που κακίνο, ὡς κατὰ τύχην τινὰ ἢ
 χρῆσις παρώσατο, καὶ οὐδὲν ἐμποδῶν ταύ-
 τὸν παρικολουθηκέναι ταῖς συνδέτοις ἀντωνυ-
 29 μίαις. Ὑπὲρ γε μὴν τοῦ Ἀριστάρχου ἔστι φά-
 ναι ὡς οὐ συνεῖδε τὸ πρὸς αὐτοῦ εἰρημένον. οὐ 5
 γὰρ ἐν ἀγνοίᾳ ἦν τοῦ ἐνδέκατοι, οὐδ' ὅτι ἀπὸ
 ἐνικῆς συνδέσεως πληθυντικὴ παρέμφασις γί-
 33 νεται. ἔστι γὰρ ἐπινοῆσαι τὸ πρὸς αὐτοῦ δια-
 πορηθὲν οὕτως. εἴ περ ἐκ δύο ἐνικῶν συνέστη-
 κε τὸ ἑαυτόν, καὶ δύο ἐνικά ἐπὶ ἐν πρόσωπον 10
 συντέινει διάθεσιν, δηλοῦν τὴν ἐξ ἑαυτοῦ εἰς
 ἑαυτό, πῶς ἐκ τοῦ τοιούτου πλήθους παρέμ-
 φασις ἀν γένοιτο, τῆς μὲν κατ' ἀρχὴν συνδέ-
 σεως ἐνικὸν ἀριθμὸν ὑπαγορευούσης, τῆς δὲ κα-
 τὰ τὸ τέλος πληθυντικόν; Οὐ γὰρ ἔστιν ὁμοι- 15
 ον τὸ ἐνδέκατος καὶ ἐνδέκατοι· δύο γὰρ ὑποκει-
 μένων παρέμπτωσις ἔστι μετὰ γὰρ δέκα εἰς.
 οὕτως ἔχει καὶ τὸ ἐνδέκατοι· πάλιν γὰρ μετὰ
 δέκα ἢ πλείους ὑπὸ τάξιν τὴν τοῦ δέκα ἐξ-
 αριθμούμενοι μετέσχον τοῦ καλεῖσθαι ἐνδέκα- 20
 τοι. Ἄλλὰ, φήσει τις, πῶς τοῦ ἐνός ἐγκειμέ-
 νου ἔμφασις πληθυντικοῦ γίνεται; πρόκειται
 οὖν ὅτι τάξεως ὀνόματά ἐστιν. ἄλλως τε αἱ δύο
 προσώπων ἐμφαντικαὶ συνδέσεις καὶ ἐξ ἐνικῆς συν-
 25 δέσεως πλήθος ὑπαγορευούστικαὶ ἐκ πληθυντικῶν
 ἐν παρεμφαίνουσι τὸ γὰρ φιλόανθρωπος ἐνικῶς συν-
 τεθὲν πλήθος ὑπαγορεύει, καὶ ἐκ τῶν ἐναντίων
 πληθυντικῶς λεγόμενον τὸ φιλοπλάτωνες ἕνα τὸν

Πλάτωνα σημαίνει. οὐ δὴ οὖν παρηλλαγμένον
 καὶ τὸ ἐνδέκατος ἐξ ἐνικῆς συνδέσεως πλέον τι
 παραστῆσαι διάφορα γὰρ τὰ πρόσωπα. ὁ περ
 οὐκ ἐνεχώρει ἐπὶ τῆς ἑαυτὸν, ὡς εἴπομεν, ἐν
 18, καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον. Πῶς δ' οὐχὶ εὐήθεις 5
 φάναι ἔλλειψιν κατὰ τύχην γεγενῆσθαι τοῦ
 τρίτου προσώπου κατ' εὐθείαν πτώσιν; λέγω
 ἐπὶ τοῦ δυϊκοῦ ἀριθμοῦ. φυσικώτερον γὰρ ἢ
 ἀντωνυμία ἀπέστη, εἰ γε οὐδέτερος τῶν τόνων
 αὐτῆς παρεδέχτο. οὔτε γὰρ ὁ ὀρθοτονοούμενος, 10
 ὅτι τρίτου προσώπου δυϊκαί, αἷς παρείπετο τὸ
 μόνως ἐγκλίνεσθαι οὔτε ὁ ἐγκλιτικός, εἰ γε ἀ-
 δύνατον εὐθείας πτώσεως ἐγκλιτικὴν εὑρεσθαι
 ἀντωνυμίαν. ἢ γοῦν βιασθεῖσα πρὸς Δωριέων,
 ἅμα τῷ ἐγκλιθῆναι παρείσα τὴν οὐ δυναμέ- 15
 νην ἐγκλιθῆναι πτώσιν, μεταπίπτει εἰς τὴν συγ-
 γενῆ αἰτιατικὴν. Κτητικὴ γε μὴν τρίτου προσ-
 ῶπου δυϊκὴ οὐκ ἐγένετο, οὐχ ὡς τινες ᾤθη-
 σαν, ὅτι οὐδὲ τρίτου προσώπου δυϊκὴ ἔστι γε-
 νικῆς πτώσεως, ἀφ' ἧς ἔδει παρῆχθαι τὴν κτη- 20
 τικὴν, ἀλλ' αἱ παρελημμένα δοτικαὶ εἰσιν ἀν-
 τὶ γενικῶν. ἔστι γὰρ καὶ ἕνεκα τῆς φωνῆς καὶ
 ἕνεκα τοῦ σημαينوμένου, οὐ μὴν παρήχθη ἐξ
 αὐτῆς κτητικόν, καθότι ἐπεδείξαμεν ἐξ ὀρθο-
 τονουμένων τὰς παραγωγὰς γίνεσθαι. Ἀλλὰ 25
 μὴν καὶ ἐν τοῖς προειρημένοις εἴρηται ὡς δεόν-
 τως πλείονες ἐκ τρίτων προσώπων ἐγένοντο ἀν-
 τωνυμίαι. πῶς δ' οὐ δοθήσεται τὸ ἔλαττον ὑ-

πὸ τοῦ πλείονος διελέγχεσθαι, οὐ μόνον ἐν
 παραθέσει τῶν λέξεων ἀλλὰ καὶ ὅτε ἡ συμπε-
 φωνημένη παρὰ πᾶσιν ἱστορία τὴν παρηλλα-
 γμῆνιν πρὸς τινος οὐ προσίεται, καὶ σχεδὸν ἐπὶ
 185 ἀπάντων τὸ τοιοῦτον συμφωνεῖ. οὐ δῆτα κατὰ 5
 τύχην πλείονα σχήματα δύναται σεσιγῆσθαι
 τῶν ὄντων· ὡς γὰρ πρόκειται, ἐκ τῶν ἐναντίων
 δύναται. ἀλλ' οὐδ' ὑπ' ἀκολουθίαν τὰ ὅπως-
 δήποτε ἐκλείποντά ἐστι. γυνῆς γοῦν οὐ φαμεν,
 καὶ οὐ πάντα τὰ τοιαῦτα συνεκλείπει· ἀλλ' 10
 ἢ οὐδὲ ὁ μέγας, καὶ οὐ πάντα τὰ εἰς ὃς λή-
 γοντα συνεξέλιπεν· ἀλλὰ πλείστα. πρὸς οἷς
 ἀντὶ τούτων ἑτέρα θέσις ἐστὶν ἰσοδυναμοῦσα,
 ἢ γυναικός ἀντὶ τοῦ γυνῆς, ἢ μέγας ἀντὶ τοῦ
 μεγάλος, τὸ ὕδωρ ἀντὶ τοῦ ὕδαρ. πῶς οὖν ἢ 15
 ἑμαυτῶν καὶ αἱ ἐξῆς μετὰ τῶν συνόντων προς-
 ὄπων ὡς ἐξ ἐπιτάγματος ἀπεώσθησαν καὶ
 τοῦ κοινοῦ ἔθους καὶ τοῦ παρὰ ποιηταῖς; οἷς
 προσφιλές μᾶλλον μεταδιώκων τὸ παρηλλα-
 γμῆνον τῆς συνήθους χρήσεως. δίδοται γοῦν 20
 καὶ ἐν ἀντωνυμίαις σέο φάναι καὶ μίν καὶ ἄλλα
 πλείστα.

Λέιπεται οὖν ἐκεῖνο προσδιασαφῆσαι, εἰ
 περ τὸ σφέας αὐτούς ἀναλογώτερον τοῦ ἑαυ-
 τούς, τί δὴ ποτε, καὶ εἰ ἐν ἐλάττονι λόγῳ τὸ 25
 ἑαυτούς τετόλμηται κατὰ τρίτον πρόσωπον ἐγ-
 γενέσθαι, τί μὴ καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ἀκόλουθον
 καὶ ἐν τῷ ἡμέας αὐτούς ἐνεχώρησε, κἂν πᾶ-

λιν ἐν ἐλάττωι λόγῳ καταγίνηται, τὸ ἑμαυ-
 τούς; ὁ αὐτὸς λόγος κατὰ τοῦ δευτέρου προσ-
 ῶπου. Ἐπιδέδεικται ἐν τοῖς προκειμένοις ὡς
 ἐπενοήθησαν αἱ σύνθετοι ἀντωνυμίαι εἰς τὸ μὴ
 παραδέξασθαι διαφοροῦ προσώπου σύνταξιν, ὅ-
 τῶν ἀπλῶν συντασσομένων διαφοροῖς προσ-
 ῶποις. ἦν δὲ καὶ κεῖνο ἀληθές, ὡς ἅπαν πλη-
 θυντικὸν πρώτου προσώπου καὶ δευτέρου σύλ-
 ληψιν ἀναδέχεται διαφορῶν προσώπων, ἢ πρώ-
 του καὶ δευτέρου ἢ πρώτου καὶ τρίτου ἢ δευ- 10
 τέρου καὶ τρίτου. τὸ γὰρ ἡμᾶς τοιοῦτόν ἐστιν,
 ἐμὲ καὶ σὲ καὶ κεῖνον, ἢ ἐμὲ καὶ ὑμᾶς, ἢ ἐμὲ
 καὶ αὐτούς. ὁ αὐτὸς λόγος κατὰ τοῦ δευτέρου
 πάλιν γὰρ τὸ ὑμᾶς σὲ καὶ αὐτούς ἐστι. πῶς
 οὖν ἢ ἑμαυτοῦ ἀντωνυμία καὶ αἱ σύζυγοι ἐπι- 15
 δέχονται ἀριθμὸν μαχόμενον τῷ ἰδιώματι τῆς
 συνθέσεως, καθὼς διάφορα πρόσωπα νοηθήσε-
 ται, ἐκ συλλήψεως γινόμενα πρώτου καὶ τρί-
 του ἢ δευτέρου καὶ τρίτου; τό γε μὴν τρίτον
 πρόσωπον, ἀπεωσμένον τῆς προειρημένης τηρή- 20
 σεως, λέγω τῶν διαφορῶν προσώπων, εὐεφικτον
 ἔσχε τὴν εἰς τὸ πληθυντικὸν μετάθεσιν· ἦν γὰρ
 ἐκ τῶν αὐτῶν προσώπων συνεσθηκός. Φαίνεται
 δ' ὅτι καὶ κατὰ τὸν προειρημένον λόγον οὐκ ἀ-
 πορήσει τις δι' ἣν αἰτίαν ἐκ πληθυντικῶν πλη- 25
 θυντικαὶ συνθέσεις οὐκ ἐγένοντο. ἐκ γὰρ τῶν
 ἀπλῶν πληθυντικῶν ἀντωνυμιῶν ἔστιν ἐπινοῆ-
 σαι τὸ μαχόμενον ὡς πρὸς τὴν σύνθετον ἀν-

τωνυμίαν. εἶπομεν γὰρ ὅτι ἐπιμιξίαι διαφόρων
 προσώπων εἰσὶν ἐν πληθυντικοῖς περισσὸν οὖν
 187 τὸ τὰς πληθυντικὰς ἀντωνυμίας συντίθεσθαι,
 ὅπου γε καὶ αἱ ἐνικαὶ ἀντωνυμίαι συντεθεῖσαι
 παρέμειναν τῷ ἐνικῷ ἀριθμῷ. ἀλλ' οὐδὲ τὸ 5
 σφῆας αὐτοὺς καὶ τὰ τοιαῦτα, οὐκ ὄντα ἐκ
 διαφορῶν προσώπων, συνέτεθη, καθὸ τὸ ἐτό-
 μενον ἐξ αὐτῶν εὐχρηστον ἢ προειληφυῖα πλη-
 θυντικὴ προφορὰ περιέγραψεν, εἰς ἣν καὶ με-
 ταλαμβάνονται.

10

σφῆας αὐτοὺς ἀρτύναντες,
 ἑαυτοὺς παρασκευάσαντες.

31 Ἐπεὶ οὖν ἐδείχθησαν αἱ σύνθετοι πληθυν-
 τικαὶ ἀντωνυμίαι κατὰ τὸ προειρημένον τήρη-
 μα, φέρε καὶ εἰς ἐντέλειαν τοῦ λόγου περὶ τοῦ 15
 ἡμεδαπός καὶ ὑμεδαπός διαλάβωμεν, ἐπεὶ τι-
 νες οὐδὲ κατ' ὀλίγον ἐνδοιάζουσιν ὡς παρὰ τὸ
 ἡμῶν καὶ τὸ ἑδαφος τὰ τῆς συνθέσεως ἀτετε-
 λέσθη. οἷς ἂν τις συνηγορήσειε μαρτυρόμενος
 καὶ τὸν ἀπὸ τῆς φωνῆς λόγον καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ 20
 δηλουμένου, εἰ γε παντὶ συνθέτῳ τὸ τοιοῦτο
 παρακολουθεῖ ἐν γὰρ τῷ μισογύνης καὶ τὸ μι-
 σεῖν ἔγκειται καὶ ἡ γυνή, καὶ ἐν τῷ φιλόπονος
 τὸ φιλεῖν καὶ ὁ πόνος. οὐ γὰρ τὰ ἐν μιᾷ λέξει
 ἀπλῆ πλείονα σημαίνοντα σύνθετα, ὡς ἐπὶ 25
 τοῦ τοξότης, σκυτεὺς, κὰν ἐνεργεῖαν σημαίη τὴν
 τοῦ τέμνειν, εἰ μὴ καὶ τὴν φωνὴν προσλάβοι ἐν
 τῷ σκυτοτόμος. ἐντεῦθεν τὸ Ἀρίσταρχος καὶ τὰ

186 τούτω ὅμοια κύρια ὄντα πρὸς ἐνίων οὐ κατη-
ριθμεῖτο εἰς τὰ σύνθετα, ὅτι μὴ καὶ τοῖς δη-
λουμένοις ἐκέχρητο. ἀλλ' ἐπὶ γε τούτων ἐδείκνυ-
το ὡς ἡ πρώτη σύνθεσις ἐπεκράτει, καθὼς ἔ-
χει τὸ ἀρίσταρχος Ζεὺς παρὰ τοῖς περὶ 5
Βακχυλίδην, καὶ οὐχ ἡ ἐξ ὑστέρου γενομένη
συμβολικὴ μετάθεσις. ἐγκαιμένων οὖν καὶ τῶν
φωνῶν καὶ τῶν σημαιομένων ἀκώλυτον τὸ φά-
ναι σύνθετα τὰ σχήματα. Ἄλλ' ἔδει, φασίν,
αὐτὰ βαρύνεσθαι, καθὼς ἔχει τὸ ἄξιφος, δύς- 10
ριγος, εὐπιχος. τὸ τοιοῦτο δ' οὐ συνεκτικόν· ἰ-
δού γάρ καὶ ἐπ' ἄλλων συνθέσεων διάφοροι τό-
νοι ἐγένοντο. ὀξύνεται τὸ ἐντελής, εὐειδής, ἀλ-
λ' οὐκέτι τὸ εὐμήκης, μεγακήτης, καθὸ τὸ ἦ
ἔχει παρεδρευόμενον. τί οὖν ἐμποδίζει τὸ φά- 15
ναι τὰ παρὰ τὸ ἔδαφος συντιθέμενα ὀξύνε-
σθαι, καθὸ καὶ τὰ παρὰ τὸ ἔργον ἐν τῷ κα-
κοεργός, ὑπουργός, εἰ μὴ τὰ ῥήματα προϋπέστη,
λέγω τὸ ὑπουργῶ καὶ τὰ ὅμοια. Ἀλλὰ κοινά, φα-
σίν, αὐτὰ ἔδει εἶναι. πρὸς δ' ἔστι πάλιν φάναι ὡς 20
ἀπαξ εἰ δέδοται ἡ ὀξεῖα τάσις, συνδοθήσεται
καὶ ἡ τοῦ γένους παραλλαγή, εἴ γε τὰ κοινά
καὶ ἐν βαρείᾳ ἐστὶ τάσει, κακόπαθος, δύερι-
γος.

Εἴη δ' ἂν καὶ τὰ τῆς ἀνασκευῆς ἀκριβέ- 25
στερα, εἰ τῆδέ τις ἀποφαίνοιτο, ὡς οὐδέποτε
ἀντανυμία πρώτου ἢ δευτέρου προσώπου συν-
τίθεται μετὰ ἄλλου μέρους λόγου, καὶ ὡς οὐ-

¹⁸⁹ δέποτε πληθυντικὴ ἀντωνυμία συντίθεται πα-
 ράγονται γὰρ μᾶλλον αἱ ἀντωνυμῖαι ἢ περ συν-
 τίθενται μετὰ ἄλλου μέρους λόγου, καθά περ
 παρὰ τὸ ἐμοῦ ἐμός, νῶϊν νῶϊτερος, ἡμῶν ἡμέ-
 τερος. εἰ γὰρ δοθεῖν τὰ τῆς συνθέσεως, οὐ συ- 5
 στήσεται οὔτε ἐν ἀντωνυμίαις τὰ σχήματα οὔ-
 τε ἐν ὀνόμασιν. εἰ γὰρ ἐν ταῖς συνθέσεσι τὰ τέ-
 λη ἐπικρατεῖ, εἴ γε τὸ μισάνθρωπος ὄνομα κἂν
 τὸ μισεῖν ῥῆμα ἐνυπάρχη, καὶ τὸ εὐσεβῶ ῥῆμα
 κἂν τὸ εὖ ἐπίρρημα ἐγκέται, ὁμοίως καὶ τὸ 10
 χειρογραφῶ κἂν ἡ χεὶρ συνυπάρχη, καὶ ἕνεκα
 τοῦ τοιούτου πᾶν μέρος λόγου ἔστιν ἐπινοῆσαι
 τὸ αὐτὸ καὶ ἀπλοῦν καὶ σύνθετον, λέγω τὸ
 δυνάμενον συντεθῆναι, οὐ μὴν τὴν πρόθεσιν
 καὶ τοὶ ἀπειράκις τοῦ μορίου συντεθειμένου, 15
 καθὸ ἡ σύνθεσις ἀπάντοτε αὐτῆς ἐν ἀρχῇ ἐ-
 στί, ἢ δὲ ἀρχὴ οὐκ ἐπικρατεῖ, — εἰ δὲ τοῦτο
 ἀληθές, πῶς οὐκ ὄνομα τὸ ἡμεδαπός, εἰ τὸ ἔ-
 दाφος ἐγκέται; ἀλλὰ πῶς ὄνομα τὸ ἀντ' ὀνό-
 ματος παραλαμβανόμενον; πῶς ὄνομα ὠρισμέ- 20
 νου προσώπου διάκρισιν ποιεῖται; φανερὸν γὰρ
 ἡμεδαπός καὶ ὑμεδαπός, ἑαυτοῦς τε ἀντονομά-
 ζοντες καὶ πρὸς οὐς ἢ ἀπότασις. Ἀλλά, φή-
 σει τις, καὶ αἱ παραγωγαὶ ἐπικρατοῦσιν,
 εἴ γε παρὰ τὸ ὄψε ὄψινός, οὐκ ἐπίρρημα, καὶ 25
 παρὰ τὸ ποιῶ ῥῆμα ὄνομα τὸ ποιητής. οὕτως
 εἰ παράγωγον τὸ ἡμεδαπός, δοθεῖν ἂν τὸ πᾶν
¹⁹⁰ ὄνομα εἶναι. πρὸς ὃν φήσομεν, τὸ ὄψινός ἀπέ-

στήσε τὸ ἐπίρρημα πτώσιν καὶ γένος ἐπιδειξά-
 μενον, ἐπιθετικῶς ἐπ' ὄνομα φερόμενον καὶ οὐκ-
 ἐτι ἐπὶ ῥήμα, εἴ γε διαφέρει τὸ ὄψ' ἢ λθ' ε
 τοῦ ὄψινός ὁ Διονύσιος ἢ λθ' ε, εἴ γε τὸ
 ὁ ποιητής οὐκ ἐν ἀκολουθία ἐνέργειαν καὶ πά- 5
 θος ἔχει, οὐ προσώπου διάκρισιν, οὐ χρόνου
 μετασχηματισμόν. τὸ μέντοι ἡμεδαπός, ἐπεὶ
 ἀντ' ὀνόματός ἐστιν, ἔτι τὰ πρόσωπα διακρίνει
 οὐκ ἀπίστη οὖν τοῦ ἰδιώματος, καὶ ἕνεκα τού-
 του οὐδὲ τῆς ὀνομασίας ἀποστήσεται, ᾧ λόγῳ 10
 καὶ τὸ ἡμέτερος μένει ἔτι ἀντωνυμία, καὶν ἢ κα-
 τὰ τὸ τέλος παραγωγῆ ὀνοματικῆ καθεστῆκη·
 ἀπαντα γὰρ πάλιν διασώζει τὰ τῆς ἀντωνυ-
 μίας. Τοῦ τοιούτου δ' ἀποδειχθέντος καὶ τὰ
 προειρημένα συλλήψεται τῷ λόγῳ, οὐ μὴν συ- 15
 νηκτικὰ γενήσεται, καθὼς πρόκειται, ἔτι καὶ
 τῆς γραφῆς ὁμολογούσης τῷ μὴ ἔχειν τὸ ἔδα-
 φος. ἢ ψευδῆς οὖν ὑπόληψις ἐγένετο ἐκ τοῦ τὴν
 παραγωγὴν ὁμοίαν καθίστασθαι τῇ τοῦ ἔδα-
 φους φωνῇ, καθότι καὶ ἄλλαι πλεῖσταί εἰσι 20
 τοιαῦται δόξαι, εἴ γε τὸ χαλκῆρης οὐ τὸ ἀρη-
 ρῆναι ἔχει, ὁμοιον δὲ ἐστὶ τῷ Φανίας καὶ Ἀρ-
 χίας καὶ Γοργίας, οὐδὲ μὴν ἔχει τὸ τηρεῖν τὸ
 μελιτηρὸν ἀγγεῖον, ἀπὸ γενικῆς δὲ τῆς μέλιτος
 ὡς δείματος διηματηρός, καμάτου καματηρός, 25
 ὀλίσθου ὀλισθηρός· ἐστὶν εἰς τὸ τοιοῦτο πάμ-
 πολλα παραθίσθαι. ὃν οὖν τρόπον καὶ ἄλλαι
 παραγωγαὶ λέξιως σημαίνόμενον ἀποτελοῦσιν

191 εἰς ἣν καὶ μεταλαμβάνονται — Κρονίδης γὰρ ὁ τοῦ Κρόνου υἱός, καὶ γοργότερος ὁ μᾶλλον τινος γοργός, καὶ ἐν ἐπιρρήμασιν οἴκοθι ἐν οἴκῳ —, τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον καὶ τὸ ἡμεδαπός ἔθνικώς παραχθὲν μετὰ τοῦ σημαινομένου καὶ 5 τὴν παραγωγὴν ἔσχε συντρέχουσαν τῇ μεταλήψει τοῦ ὀνόματος.

Χρὴ μέντοι κακείνω ἐπιστῆσαι, δι' ἣν αἰτίαν ἀπὸ μόνων πληθυντικῶν ἢ παραγωγῆ ἐγένετο, τῶν κητικῶν ἀντωνυμιῶν καθ' ἕκαστον 10 ἀριθμὸν παρηγμένων, καὶ διότι μέχρι τρίτων ἢ παραγωγῆ οὐ συνέτεινεν. ἀντὶ γὰρ τῆς σφειδαπός τὸ ἀλλοδαπός παρήχθη, καὶ οὐ τολμῶ τοῦτο φάναι, ὡς τὸ ἄλλος ἀντωνυμία ἐστίν, ὅπου γε καὶ μάχεται τῇ ἐννοίᾳ τῶν ἀν- 15 τωνυμιῶν ἃ γὰρ ὀρίζει ἢ ἀντωνυμία, ταῦτα ὑπὸ τοῦ ἄλλος ἀναιρούμενα ἀοριστοῦται, ἄλλος, οὐκ ἐγώ· ἄλλος, οὐ σύ. Πρὸς μὲν οὖν τὸ πρότερον ἔστι φάναι ὡς μᾶλλον ἀνέφικτον ἦν ἐξ ἐνικῶν ἢ δυσικῶν ἔθνικὴν παραγωγὴν γε- 20 νέσθαι· οὐ γὰρ δὴ τις ἐπινοήσῃ ἔθνος ἐν ἐνὶ ἀνθρώπῳ ἢ δυσίν, ἐν μέντοι ἀπείροις, οἷον ὁ φάμενος οὗτος ἡμεδαπός ἐστι συλλαμβάνει ἑαυτὸν τε καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ πολίτας. τό γε μὴν ἐμός, ἡμέτερος, φερόμενα ἐπὶ πάντα τὰ 25 δυνάμενα ὑπὸ κτῆσιν πίπτειν, ἀδιάφορον ἔσχε τὸ ἀπὸ παντός ἀριθμοῦ τὴν παραγωγὴν ἀναδέξασθαι. διὸ τῷ μὲν ἡμέτερος ὑπακούεται τὸ

πολίτης, οὐ μὴν τῷ ἡμεδαπός· εἰς γὰρ τὸ τοι-
 19^ο οὔτον ἢ παραγωγὴ ἐμόνασεν. Ὑπὲρ δὲ τοῦ τὴν
 ἐν τῷ τρίτῳ προσώπῳ μὴ παραδεδέχθαι οἰή-
 σεται τις αἴτιον τὸ ἀσύνηθες τῆς ἀντωνυμίας
 ὃ περ οὐ πιθανόν. ἔστι γοῦν καὶ τὸ σφετερίζε- 5
 σθαι παρηγμένον ἀπὸ ἀσυνήθους τῆς σφέ· καὶ
 ἔτι τὸ μὲν μῆλον ἀσύνηθες ὡς πρὸς τὴν ὀνο-
 μασίαν τοῦ προβάτου, οὐ μὴν τὸ ἀπ' αὐτοῦ
 παράγωγον, λέγω τὸ μιλωτή· καὶ ἔτι τὸ δέρι-
 κεσθαι, οὐ μὴν τὸ δορκάς ἢ σύνθετον τὸ ὄξυ- 10
 δορκεῖν. φαίνεται γὰρ ὅτι φυσικώτερον πως τὰ
 τῆς ἐλλείψεως ἐγένετο. ὃν γὰρ τρόπον οὐκ ἀπί-
 θανος ἀφορμὴ ἐγένετο τῆς ἐν τρίτοισι συνθέσε-
 ως, λέγω κατὰ τὸ πληθυντικόν, τῆς ἐν πρώ-
 τῳ καὶ δευτέρῳ προσώπῳ οὐκ ἐγγενομένης, τὸν 15
 αὐτὸν τρόπον ἐγγενομένων κατὰ τὴν παραγω-
 γὴν τῶν κατὰ τὸ πρῶτον καὶ δευτέρον οὐκ ἐξα-
 κολουθήσει τὸ πάντως καὶ κατὰ τὸ τρίτον τὴν
 παραγωγὴν γενέσθαι. καὶ δῆλον ὅτι αἰτίας
 ὑπούσης. ὁμολογόν ἐστιν ὡς τὰ πρῶτα καὶ δεύ- 20
 τερα ἐνικὰ σύλληψιν εἰς ἑαυτὰ ποιεῖται τῶν κα-
 τὰ τὸ τρίτον διαφόρων προσώπων. ὃ γὰρ λέ-
 γων ἡμᾶς ἑαυτὸν τι λέγει καὶ τὰ συνόντα ἔξω-
 θεν αὐτῷ πρόσωπα, καὶ ἀποτεινόμενός τις ἐρεῖ
 ὑμᾶς, συλλαμβάνων πάλιν καὶ τὸ παρὸν 25
 πρόσωπον καὶ τὰ ἀπόντα, ἀπὸ δὴ τούτων
 ἰδυικὴ παραγωγὴ γινομένη τῇ ἐπικρατείᾳ τῶν
 ἰχθυμάτων ἐνικῶν κατὰ τὸ πρῶτον καὶ δευτέρον

32 ἔν και τὸ ἔθνος παραστήσει. τὸ γε μὴν τρί-
¹⁹⁵τον ἐκ πλειόνων τρίτων νοούμενον οὐ ποιήσεται
 ἔθνικὴν παραγωγὴν· δηλώσει γὰρ οὐχ ἔν ἔ-
 θνος, ἀλλὰ πάντα τὰ δυνάμενα ἐμπεριλαμβά-
 νεσθαι κατὰ τὸ τρίτον πληθυντικόν. οὐ γὰρ 5
 ὡς ἔφαμεν, ἐξ ἐνικῆς ἐπικρατείας τρίτον ἐστίν,
 ἴν' οὕτω και ἡ ἔθνικὴ παραγωγὴ μία νοηθῆ-
 ῶς ἐπὶ τοῦ ἡμεδαπός. Ἄλλως τε ἐγχωρούν-
 των τῶν ἔθνικῶν ὀνομάτων κατὰ τὸ τρίτον πα-
 ραλαμβάνεσθαι τὰ τοῦ ἐπιμερισμοῦ τῶν ἔθني- 10
 κῶν γίνεται, ὅτε φαμέν Περγαμινός, Ἐδεσπινός,
 Ἀλεξανδρεύς. ὁ περ οὐκ ἐνεχώρει ἐπὶ πρώτου
 και δευτέρου, λέγω τὰ ὀνόματα παραλαμβάν-
 νεσθαι. εἰ γοῦν Ἀθηναῖος ἀφορῶν εἰς Ἀθηναῖον
 εἶποι ὁδε Ἀθηναίων πολίτης ἐστίν, ἑαυ- 15
 τὸν ἀποστήσει τοῦ ἔθνους, καθὼ οὐ συνείλη-
 πται τοῖς Ἀθηναίοις· συλλαμβανόμενος δὲ ἐν
 πρώτῳ γενήσεται προσώπῳ, καθότι αὐτὸς ἀ-
 ποφαίνεται. και τὸ ἐν πρώτῳ προσώπῳ παρα-
 λαμβανόμενον ὄνομα μὲν οὐ δύναται εἶναι, ἀν- 20
 τωνυμία δὲ σαφὲς ὅτι ἀντονομάσει ἑαυτόν. και
 εἰ τὸ πρῶτον ἐπικρατεῖ τῶν διαφόρων προσώ-
 πων, οὐκ ἄλλο τι ἐπιγενήσεται ἢ τὸ ἡμεδα-
 πός, ὁ περ τὴν ἀνάλυσιν ἔξει εἰς τὸ ἡμῶν πο-
 λίτης, καθότι και τὸ Κρονίδης εἰς τὸ τοῦ Κρό- 25
 νου υἱός, και τὰ τούτοις ὅμοια. ὁ αὐτὸς λόγος
 κατὰ τοῦ δευτέρου προσώπου. ἐπὶ γὰρ τρίτου
 γι-

194 γινωσκόμενα μὲν τὰ ἔθνη παραληφθήσεται αὐ-
 τοῖς τοῖς ὀνόμασι, καθὼς ἔφαμεν, οὐ μέντοι γι-
 νωσκόμενα παραγωγὴν ἀναδέχεται ἐξ ὀνόματος
 τοῦ ἀναιροῦντος τὰς θέσεις τῶν ὀνομάτων, λέ-
 γω τοῦ ἄλλων. τὸ γὰρ ἄλλοδαπός ἀποφάσκει 5
 τὸ οὐχ ἡμεδαπός ἐστιν, οὐχ ἡμεδαπός, οὐκ
 Ἀθηναίων πολίτης. κατ' οὐδένα λόγον ἄρα τοῖς
 ἀντωνυμικοῖς συζυγεῖ τὸ ἡμεδαπός καὶ ἡμε-
 δαπός, κατὰ δὲ ἀναίρεσιν τῶν προειρημένων
 ἔθνων.

10

ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ

Τῶν ἐξαιρέτως παρεπομένων ταῖς ἀντωνυμίαις κατελεγμένων ἐν τῷ πρὸ τούτου, ἀναγκαίως καὶ περὶ τῶν κοινῇ αὐταῖς παρεπομένων μετὰ τῶν ἄλλων τοῦ λόγου μερῶν πειρασόμεθα διαλαβεῖν, καθὸ ἂ μὲν αἴτια γίνεται ἀκαταλλη-⁵ λότητος, ἂ δὲ ἀδιαφορεῖ, ὡς γε ἔστι τὸ πρῶτον ἐπινοῆσαι ἐξ αὐτῶν τῶν ἀντωνυμιῶν.

2 Ἐπιταγματικὴν καλοῦσι τὴν αὐτός, καθό, φασίν, ὑποτάσσεται ἅπασι τοῖς ἀντωνυμικοῖς πρόσωποις. καὶ εἰ μὲν ἐξαιρέτως, σαφές ¹⁰ ὅτι οὐκ ἀληθεύουσιν· ἰδοὺ γὰρ καὶ ἡ ὄδε,

ὄδ' ἐγὼ χείρων·

κεῖνος μὲν δὴ ὄδ' αὐτός ἐγώ, πάτερ·

οὗτος ἐγὼ ταχύτατι.

εἰ δὲ κατὰ τὸ πλεόν παρα τὰ πολλά, συγκα- ¹⁵

ταθείμην ἂν τῷ λόγῳ οὐ γὰρ δὴ γε θαρρή-
 σει τις ἀλόγους τὰς τοιαύτας συντάξεις φά-
 ναι, τῶν ἐλλογιματάτων ἀνδρῶν χρησαμένων
 καὶ τοῦ λόγου οὐκ ἐμποδίζοντος, ὡς δείξω.
 δῆλον οὖν ὡς ἢ κατὰ πολὺ γενομένη σύντα- 5
 ξις ἀπινέγκατο πῆν ὀνομασίαν, ᾧ λόγῳ καὶ
 ἄλλα κατὰ τὸ πλεον ἐπεκράτησε.

Διαφορῶ γε μὴν τί δὴ ποτε αἱ μὲν τοῦ
 195 πρώτου καὶ δευτέρου οὐ μετίασιν ἐπὶ τὰ τρίτα
 πρόσωπα, τὰ γε μὴν τρίτα πρόσωπα μετίασιν 10
 ἐπὶ τὰ πρῶτα καὶ δεύτερα, καὶ πάλιν οὐχ ἄ-
 παντα ἰδοῦ ἢ ἴ καὶ ἢ ἔο καὶ αἱ σύζυγοι ἐνικαὶ
 ἀπλαῖ οὔσαι ἐπὶ τὰ πρῶτα ἢ δεύτερα πρός-
 ωπα οὐ μετέρχονται, ἢ γε μὴν μεταλαμβα-
 νομένη ἐξ αὐτῶν αὐτός,

15

αὐτὸς ἐκὼν οἱ δῶκα,

αὐτὸς νῦν ἰδὲ πῶμα.

Τὸ δὲ μείζον, πρὸς ἀπάντων ὠμολόγηται ὅτι
 ἢ ἑαυτοῦ καὶ ἑαυτὸν καὶ αἱ σύζυγοι ἐκ δύο
 τρίτων συντεθειμέναι εἰσίν, ἐξ ὧν καὶ αἱ πλη- 20
 θυντικαὶ ἑαυτῶν, ἑαυτούς, αἱ περ κατὰ πρῶ-
 τον καὶ δεύτερον παραλαμβάνονται. πῶς οὖν
 οὐκ ἄλογον τὸ καθ' ἐνικὴν σύνταξιν ἀπαρά-
 δεκτον ἐν πληθυντικῇ μεταπτώσει εὐπαράδε-
 κτον γίνεσθαι; οὐ γὰρ φάμεν ἑαυτὸν ὕβρισα 25
 ἢ ἑαυτὸν ὕβρισας, ἑαυτούς δὲ ὕβρισα-
 μεν. Ἔστι γε μὴν συνελόντι ἐκεῖνο φάναι, μὴ
 ἄρα αἱ τοιαῦται συντάξεις σολοικισμόν ὑπα-

γορεύουσι παρά τὴν τῶν προσώπων μεταλλά-
 γήν. εἰ γὰρ τί ἐστὶν ἐν τρίτῳ, τοῦτο καὶ ἐν
 πρώτῳ παραλαμβανόμενον ἢ δευτέρῳ ἀκα-
 τάλληλον ποιεῖ λόγον καὶ ἀνάπαλιν εἰ τί ἐ-
 στίεν ἐν πρώτῳ καὶ δευτέρῳ, τοῦτο ἐν τρίτῳ 5
 παραλαμβανόμενον τὴν αὐτὴν ἀκαταλληλότη-
 τα παρέξει, εἰ τῆδέ τις ἀποφαινοίτο, ἐγὼ γρά-
 φει, σὺ γράφει, ἡμεῖς γράφουσιν, ὑμεῖς
 γράφουσι καὶ εἰ τοῦτο ἀληθές, πῶς τὸ ἑαυ-
 τοὺς τρίτον καὶ ἐκ τρίτων γενόμενον κατάλλη- 10
¹⁹⁶ λον ποιεῖ λόγον ἐν τῷ πρώτῳ καὶ δευτέρῳ; τὸ
 γὰρ δεῖον ἐστὶν ἑαυτοὺς τύπτουσιν, οὐ μὴν
 τὸ ἑαυτοὺς τύπτομεν. Ἀλλὰ πάλιν πᾶν ἀκα-
 τάλληλον ἔχει ἐπανόρθωσιν διὰ τοῦ ἀκολου-
 θου σχήματος. εἰ περ οὖν σολοικισμὸς τὸ ἑαυ- 15
 τοὺς ὑβρίζομεν, τί τὸ ἐπανορθοῦν τὸ σχῆ-
 μα; φήσει τις τὸ ἡμᾶς ὑβρίζομεν. οὐ φη-
 μι ἕνεκα μόνον χρήσεως, ἀλλὰ καὶ ἕνεκα ἀπο-
 δείξεως ἧς προεξεθέμην τοῦ μὴ δύνασθαι με-
 τὰ τῶν συζύγων ῥημάτων ἀπλᾶς ὑπάρχειν 20
 τὰς ἀντωνυμίας, ὅτι μὴ μόνον ἐπὶ τῆς εὐθεί-
 ας, ἐγὼ ὑβρισα, ἡμεῖς ὑβρίσαμεν· τὸ
 γὰρ ἐμὲ ὑβρισα εἰς τὸ ἑμαυτὸν μεταλαμβά-
 νεται. οὐ δὴ οὖν συστήσεται τὸ ἡμᾶς ὑβρί-
 σαμεν ἢ ἡμῖν ἰλαλήσαμεν. 25

3 Χρὴ οὖν ἐπιστήσαντας ἐκθέσθαι τί δὴ
¹⁹⁷ ποτ' ἐστὶ τὸ ποιοῦν τὸ ἀκατάλληλον, οὐ πα-
 ραθέσει τρόπων χρησαμένους μάτην, καθά περ

τινες αὐτὸ μόνον ἐκήρυξαν τοὺς σολοικισμοὺς, οὐ μὴν ἐδίδαξαν τὸ ποιοῦν, ὅπερ εἴ τις μὴ συνίδοι, εἰς οὐδὲν συντείνουσιν ἕξει τὴν παράθεσιν τῶν τρόπων. Πρὸς οἷς οὐδ' ἀληθεύουσιν οἱ ἐξ αὐτῶν λόγοι. φέρε γὰρ φάναι ὡς γίνεται ἀκατάλληλον παρὰ τοὺς ἀριθμοὺς, ὡς τινες ὑπέλαβον

κούρω δὲ κρινθέντε δύω καὶ πεντήκοντα. οὐ γὰρ φασι κατὰ τοῦ πληθυντικοῦ τὸ δυϊκὸν τίθεσθαι, τό γε μὴν πληθυντικὸν κατὰ τοῦ δυϊκοῦ. καὶ σαφὲς ὅτι αἰτίας τινὸς ὑπόσεως, οὐδὲ τοῦ τοιοῦτου δίδομένου, ὡς γε ἐν τοῖς ἐξῆς δεδείξεται, ὅτι τὸ κρινθέντε διήκει καὶ κατὰ τοῦ πεντήκοντα. ἀλλὰ καὶ παρὰ τὰ πρόσωπα,

15

ἀλλ' αἰεὶ φρεσὶν ἧσιν ἔχων ἀλάλημαι οἷζύν

ἀκατάλληλον γὰρ, δέον ἐμῆς, καὶ ἔστι πρὸς τὸ τοιοῦτον ἐγκείμενος λόγος· εἰ γοῦν τὸ ἑαυτοὺς ὑβρίζομεν καὶ ἐπὶ τὰ τοιαῦτά τις παραδέχεται, δῆλον ὡς καὶ τὸ προκείμενον, ἢ ἔστι τις αἰτία ἢ τὸ τοιοῦτο μὲν παραπέμπεται, προσίεται δὲ τὸ ἑαυτοὺς ὑβρίζομεν. ἀλλὰ καὶ παρὰ τὰς πτώσεις, ἠνίκα ἐν ἐκείνω τῷ σχήματι ἀπαιτοῦσι γενικὴν, ἐν τῷ

25

οἱ δὲ δύο σκόπελοι·

198 πάλιν γὰρ ἔστι συνιδεῖν καὶ ἐπὶ τούτου, ἢ τί λείπει, ἢ τί τὸ αἰτιὸν ἔστι τὸ τὴν γενικὴν ἀπαι-

τοῦν. Παρέϊσθω τοίνυν ἡ τοιαύτη παράφρασις ὑπὲρ τοῦ μὴ πολὺ ἀφίστασθαι ἡμᾶς τοῦ προκειμένου.

- 4 Οὐδὲ ἐκεῖνο δέ με λέληθεν, ὡς τινες ἐπετάραξαν τὴν παρὰ πᾶσι συμφώνως πιστευθεῖσαν δόξαν, ὡς μιᾶς λέξεως κακία ἐστὶν ὁ βαρβαρισμός, ἐπιπλοκῆς δὲ λέξεων ἀκαταλλήλων ὁ σολοικισμός, αὐτοὶ εἰσηγησάμενοι τὸ καὶ ἐν μιᾷ λέξει καταγίνεσθαι σολοικισμόν, εἰ κατὰ Φηλείας φαίη τις οὗτος, 10
ὡς φάσαν ἡ πληθύς,

παραφέμενοι καὶ ἄλλα τῆς αὐτῆς ἐχόμενα εὐηθείας. τὸ πρῶτον, ὅτι οὐδεμία εὐθεῖα συνίσταται δίχα ῥήματος εἰς αὐτοτέλειαν, καὶ ῥήματος τοῦ μὴ ἀπαιτοῦντος ἑτέραν πλαγίαν. ἐστὶ 15
γὰρ τὸ οὗτος περιπατεῖ αὐτοτελής, οὐ μὴν τὸ βλάπτει λείπει γὰρ τὸ τίνα. ἀλλ' εἰ καὶ οὕτω φαίμεν, τίς σε ἔτυψε; τὸ ἀνθυπαγόμενον οὗτος κοινὸν ἔχει παραλαμβανόμενον τὸ ῥῆμα· τίς καλεῖται Αἴας; οὗτος. οὐκ ἄρα 20
ἀληθὲς τὸ ἐν μιᾷ λέξει σολοικισμόν γίνεσθαι. καὶ φαίνεται ὅτι ὅσον ἐπ' αὐτῶ ὁ λόγος κατάρθεται, παρὰ δὲ τὴν ἐξ αὐτοῦ γενομένην δεῖξιν τὰ τοῦ γένους ἐνήλλακται. σαφές τε ὡς οὐ-
199 δὲ ἐν νυκτὶ ἐγχωρήσει ὁ καινότερον ἐπινοηθεὶς 25
διὰ τῆς οὗτος ἀντωνυμίας σολοικισμός, καὶ δέον προσθεῖναι τῶ ὄρω, ὅτε μὴ ἐν νυκτερινῶ καταστάματι εἴη τὰ τῆς συντάξεως· δῆλα γὰρ

τὰ ὑπὸ ὄψιν πίπτοντα τοῦ γένους ἐστίν. ὁ περ
 γελοῖον· οἱ γὰρ σολοικισμοὶ ἀκοῇ ὑποπίπτου-
 σιν, ἐλεγχόμενοι ἐκ τῆς κατὰ παράθεσιν τῶν
 λέξεων συνούσης ἀκαταλληλίας, τῶν μεταλαμ-
 βάνουσι καὶ οἱ τεθρυμμένοι τὰς ὄψεις· οὐ γὰρ 5
 ἔλλιπεις εἰσὶ τοῦ ἐξιδιοποιουμένου τὴν φωνήν,
 λέγω τῆς ἀκοῆς. δοθήσεται δὲ κακείνο, ὡς πα-
 ρὰ τὰς προτάξεις ἐναλλασσόμενα ὑπὸ λόγον
 τὸν τοῦ σολοικισμοῦ πεσειῖται. ὡς γὰρ εὐήθες
 τὸ τοιοῦτον, καὶ τὸ προειρημένον. τὸ οὖν κατὰ 10
 Φηλείας λεγόμενον οὗτός με ἔτυψεν οὐχ ἀ-
 μάρτημα τοῦ λόγου· τὸ δέον γὰρ τοῦ καταλ-
 λήλου ἀνεδέξατο. εἰ γοῦν ὑπούσης Φηλείας φαί-
 τις αὕτη με ἔτυψαν, ὁμολόγως σολοικιεῖ διὰ
 τὸ ἀκατάλληλον τῶν λέξεων, καὶ ἀληθεύῃ τὸ 15
 γένος. οὐ γὰρ ἐν τοῖς ὑποκειμένοις τὸ ἀκατάλ-
 ληλόν ἐστίν ἢ κατάλληλον, ἐν δὲ τῇ συντάξει
 τῶν λέξεων, αἷς παρέπεται τὸ μεταποιεῖσθαι
 εἰς τὸ δέον, τῶν ὑποκειμένων ἀπάντοτε τῶν αὐ-
 τῶν ὄντων. ἐστὶ γοῦν καὶ οὐδετέρως φάναι τοῦ 20
 πό με ἔτυψε, καὶ οὐδὲ οὕτω τὰ τοῦ λόγου
 ἠλόγηται κατ' οὐδένα γὰρ τρόπον ἔλλιπες γε-
 νήσεται, ἀναφερόμενον ἐπὶ τὸ γύναιον, καθά
 περ ἐκεῖ τὸ :

νεφέλη δὲ μιν ἀμφιβέβηκε 25

200

κυανέη, τὸ μὲν οὐ ποτ' ἐρωεῖ

πρὸς γὰρ τὸ συνώνυμον τοῦ νέφους ἀπῆντηκε.
 καὶ ἔτι ἐπὶ πλήθους,

ἢ μάλα δὴ τὰδε δώματα κάλ' Ὀδυσ-
 σῆος

οὐκ ἂν τίς μιν ἀνὴρ ὑπεροπλίσσαιτο·
 πρὸς γὰρ τὸ συνώνυμον τοῦ οἴκου παρείλη-
 πται ἐπιφέρει γούν

5

γινώσκω δ' ὅτι πολλοὶ ἐν αὐτῷ δαῖτα
 τίθενται.

5 Ἦν μέντοι ἐκεῖνο παρακινδυνευόμενον, τὸ
 ἐν συνδέτῳ λέξει ὑποφαίνεσθαι τινα σολοικι-
 σμόν, λέγω ἐπὶ τοῦ ἐνδέκατος ἢ ἐπὶ πλεόν τοῦ 10
 ἐνδεκάτη. οὐ γὰρ ἐκεῖνο ἔστι φάναι, ὅτι ἡ ἐνός
 ἔγκειται γενική· παρὰ γὰρ τὰς εὐθείας αἱ συν-
 δέσεις τῶν τοιούτων γίνονται, τρεῖςκαιδέκατος,
 τσσαρεςκαιδέκατος. καὶ οὕτω δὲ τὸ ἐνδεκάτη
 οὐ συνίστατο. Ἐφ' οὗ σχήματος ἔστι φάναι, 15
 τὸ μὲν ἀπλοϊκόν, ὡς παρὰ τὸν ἀριθμὸν τὸν ἐν-
 δεκα, εἴτ' ἐκ παραδέσεως ὄντα εἴτε καὶ ἐκ συν-
 δέσεως, παραγωγὴ τις ἐγένετο ἢ τοῦ ἐνδέκα-
 τος, ὡς ἑβδομος ἑβδομάτος, ἀφ' οὗ καὶ τὸ θη-
 λυκὸν ἑβδομάτη ἐνδεκάτη. ὅτι δὲ ἐκ παραδέ- 20
 σεων δύο ἐν γίνεται παράγωγον, διὰ πλειόνων
 εἰδείξαμεν, τὸ αὐτό-ταυτότης, παρὰ ποταμὸν
 μένει ὁ δεῖνα-παραποτάμιος. Ἔστι δὲ καὶ οὗ-
 τω φάναι καὶ παρὰ τὸ δέκατος ἦν ἡ σύνδε-
 201 σις, τὰ τῆς συνδέσεως ἐν λόγῳ τὴν τοῦ οὐδε- 25
 τέρου σύνδεσιν ἀνεδέχετο. εἴ τι γὰρ παρὰ ἀ-
 ριθμὸν σύγκειται, τοῦτο ἐκ κοινότητος τοῦ γε-
 νους παρελαμβάνετο, ὅσον οἱ τέσσαρες - αἱ

τέσσαρες - τεσσαρεςκαιδέκατος, οἱ τρεῖς - αἱ τρεῖς -
 τρειςκαιδέκατος, καὶ οἱ λοιποὶ ἀριθμοί. οὐ δὴ
 οὖν παρὰ τὸ εἰς ἐδύνατο τὰ τῆς συνθέσε-
 ως ἐγγίνεσθαι, ὅτι μὴ κατηγορεῖτο καὶ τὸ Φη-
 λυκόν οὐδὲ μὴν παρὰ τὸ μία, ὅτι μὴ συγκα-
 τηγορεῖτο καὶ τὸ ἀρρενικόν. ἀμφοτέρωθεν δὲ τὰ γε-
 νη συνωθεῖται εἰς τὰ οὐδέτερα· τὸ γὰρ οὗτος
 καὶ αὐτὴ εἰς ἓν συνωθεῖται τὸ τοῦτο, καὶ πάλιν
 ὑποστατόν τί ἐστι. διὸ καὶ κατὰ τοῦτο,
 καὶ φῶμεν ἐπὶ γυναίου τοῦτο, οὐ σολοικιοῦμεν, ¹⁰
 ὡς τινες ὑπέλαβον. καὶ περισσὸν εἰς τὸ τοιοῦ-
 το παρατίθεσθαι. ἀναλόγως ἄρα τὸ ἐν πα-
 ρελήφθη κατὰ τὴν σύνθεσιν, ἵνα μήτε τὸ ἀρ-
 ρενικόν ἐξειδιοποιήσῃται μήτε τὸ Φηλυκόν.

6 Ἐσι γε μὴν, ὡς προείπομεν, συνεκτικῶ- ¹⁵
 τάτη αἰτία τοῦ ἀκαταλλήλου ἦδε. Τῶν μερῶν
 τοῦ λόγου ἃ μὲν μετασχηματίζεται εἰς ἀρι-
 θμούς καὶ πτώσεις, ὡς τὸ ὄνομα καὶ τὰ ἄλ-
 λα ὅσα δύναται ἀριθμὸν μετὰ πτώσεως ἐπι-
 δέξασθαι ἃ δὲ εἰς πρόσωπα καὶ ἀριθμὸν, ὡς ²⁰
 τὰ ῥήματα καὶ αἱ ἀντωνυμῖαι ἃ δὲ εἰς γένη,
 ὡς τὰ προκατελεγμένα ὀνόματα καὶ ὅσα δύ-
²⁰²ναται γένους διάκρισιν ποιήσασθαι τινὰ δὲ οὐ-
 δὲ ἓν τοιοῦτον ἐπιδέχεται, ὡς τὰ καθ' ἓνα
 σχηματισμὸν ἐκφερόμενα, ὡς περ οἱ σύνδεσμοι ²⁵
 καὶ αἱ προθέσεις καὶ σχεδὸν ἅπαντα τὰ ἐπιρ-
 ῥήματα. τὰ δὴ οὖν προκείμενα μέρη, μεταλη-
 φθέντα ἐξ ἰδίων μετασχηματισμῶν εἰς τὰς

δεύσας ἀκολουθίας τῶν προκατειλεγμένων ἀ-
 ριθμῶν ἢ προσώπων ἢ γενῶν, τῆ τοῦ λόγου
 συνδέσει ἀναμεμέρισται εἰς ἐπιπλοκὴν τοῦ πρὸς
 ὃ δύναται φέρεσθαι, εἰ τύχοι πληθυντικὸν
 πρὸς πληθυντικὸν κατὰ τὴν τοῦ αὐτοῦ προς- 5
 ῶπου παρέμπτωσι, γράφομεν ἡμεῖς, γρά-
 φουσιν οἱ ἄνθρωποι. τὰ γὰρ ἐν διαβάσει
 τοῦ προσώπου οὐ πάντως ἐξαιτήσεται τὸν αὐ-
 τὸν ἀριθμὸν· οἷόν τε γὰρ ἐστὶ φάναι τύπτουσι
 τὸν ἄνθρωπον ἢ πάλιν τύπτουσι τοὺς 10
 ἄνθρώπους. Ὁ αὐτὸς λόγος καὶ πὶ τῶν κα-
 τὰ γένος συμπαραλαμβανομένων καὶ πὶ τῶν
 κατὰ πτώσιν, ἡμῶν αὐτῶν ἀκούομεν· πάλ-
 λιν γὰρ τὸ ἐν διαβάσει ἀδιαφορεῖ καὶ κατὰ
 πτώσιν καὶ κατὰ ἀριθμὸν, ἡμῶν αὐτὸς ἀ- 15
 κούει, ἡμῶν αὐτοὶ ἀκούουσιν. ὃ περ πάλ-
 λιν εἰ συνέλθοι κατὰ τὴν αὐτὴν πτώσιν, ὑπο-
 δραμεῖται εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον διὰ τὸ κατάλ-
 ληλον τῆς πτώσεως, εἰ μὴ συνδισμικὴ παρέμ-
 πτωσις ἀποσπάσειε τὸ πρόσωπον, ὡς τὸ ἡμῶν 20
 καὶ αὐτῶν ἀκούουσιν. Ὁ αὐτὸς λόγος κα-
 πὶ τῶν γενῶν. φήσομεν γὰρ οὗτοι οἱ ἄνδρες,
 ἢ καὶ κατὰ πλαγίαν πτώσιν τούτους τοὺς
 205 ἄνδρας· πάλιν γὰρ τὸ ἐν μεταβάσει τοῦ προς-
 ῶπου ἀδιαφορήσει καὶ κατὰ γένος καὶ κατὰ 25
 ἀριθμὸν, τούτους γυνὴ ἔβρισε. περισσὸν
 εἰς τὸ τοιοῦτον παραδέσει χρῆσθαι· προφανὲς
 γὰρ τὸ λεγόμενον. Εἴ περ οὖν, ὡς προείπομεν,

μὴ ἐπισυμβαίῃ τινὶ λέξει τὸ τὴν διάκρισιν δυνα-
 μένον προφανῶς ποιήσασθαι, ἀδιαφορήσει τὸ
 ἐπιπλέεσθαι ἅπασιν τοῖς κατειλεγμένοις, λέ-
 γω γένεσι διαφοροῖς, πτώσεσιν, ἀριθμοῖς, προς-
 ῶποις, ἄλλοις τοῖς δυναμένοις τοιοῦτό τι ἀνα- 5
 δέξασθαι· οὐ γὰρ δὴ γε ἔλεγχον ἔχει τὸν ἴδι-
 ον μετασχηματισμόν. ἔστω γὰρ σύνταξις τις τοῦ
 καλῶς ἢ τῶν ὁμοίων ἐπὶ παντός προσώπου, ἐπὶ
 παντός ἀριθμοῦ, ὅτε φαμὲν καλῶς ἔγραψα ἢ
 καλῶς γράφω ἢ καλῶς γράφετε, καὶ ἐπιτῶν 10
 μετασχηματιζομένων χρόνων, λέγω τοῦ ἔγραψα
 ἢ γράψω. ἢ δὴ τοιαύτη σύνταξις πρόδηλον ὅτι κα-
 τὰλληλος· ἢ γὰρ τοῦ ἐπιρρήματος σύνοδος, οὐ δε-
 κτικὴ οὔσα τῶν ἀριθμῶν ἢ τῶν προσώπων ἢ τῶν
 πτώσεων καὶ ἔτι τῶν χρόνων ὧν τὸ ῥῆμα παραδέ- 15
 χεται, ἀκάλυτον ἔσχε τὴν ἐπιπλοκὴν, οὐκ ἔ-
 λεγχόμενον ἐκ τοῦ ὁμοειδοῦς. οὐ μὴν ἔτι ἐπὶ
 τοῦ καλός ταυτόν ἐστιν εὐρέσθαι· προσώπου
 γὰρ τυγχάνει τρίτου ἀριθμοῦ τε τοῦ ἐνικοῦ,
 καὶ ἐνθεν προσίεται αὐτὸ ἐνικὸν τὸ γράφει, κα- 20
 λός γράφει, καλός περιπατεῖ. καὶ πεὶ πά-
 λιν τὸ καλός οὐ παρέμπτωσιν χρόνου σημαί-
 νει, ἀδιαφορεῖ τὸ ἐν διαφοροῖς χρόνοις συντάσ-
 σασθαι. Ἐνθεν πάλιν τὰ τετμημένα τῶν ἐπιρ-
 ρημάτων εἰς διαφοροὺς χρόνους τοῖς μὲν διαφό- 25
 ροῖς προσώποις καὶ ἔτι ἀριθμοῖς συντάσσεται,
 οὐ μὴν τοῖς τοῦ μέλλοντος ἢ τοῦ ἐνεστῶτος, οὐ
 μὴν πάλιν τὰ ἐν παρατάσει τοῦ ὅλου χρόνου

παραλαμβανόμενα, λέγω ἐπὶ τοῦ νῦν καὶ τῶν
 ὁμοίων. ὁμοίως δὲ καὶ ὅσα σημαίνοντες ἐγ-
 κλίσεως ἐπιδέχεται, λέγω τὸ εἶθε ἢ ἄγε· ἡ γὰρ
 προστακτικὴ ἔγκλισις ἀνεπίπλοκος τῆ εὐκτικῆ,
 καὶ οὕτω τὸ εἶθε ἀφίσταται τῶν προστακτικῶν 5
 καὶ τὸ ἄγε τῶν εὐκτικῶν. πάλιν οὖν ἀμοιρή-
 σαντα τὰ ἄλλα ἐπιρρήματα τῆς τοιαύτης ση-
 μασίας ἀκώλυτον ἔσχον ἐν ἀπάσαις ταῖς ἐγ-
 κλίσεσι σύνταξιν τὴν τοιαύτην, ὡς ἀκριβέστε-
 ρον ἐν τῷ περὶ ἐπιρρημάτων ἐξεθέμεθα· περὶ 10
 ἧς ἔτι καὶ κατὰ τὸ δέον πάλιν εἰρήσεται.

Ἔστι καὶ ἐκ συνδέσμων τὸ τοιοῦτο παρα-
 στῆσαι, ὡς εἰς οὐδὲν ἀναμεριζόμενοι τῶν προ-
 κατειλεγμένων ἀδιαφοροῦσι τὰς συνδέσεις ποι-
 εῖσθαι πρὸς γένη διάφορα ἢ πτώσεις ἢ διακρί- 15
 σεις προσώπων. εἰ γοῦν τις πάλιν μερικὴ γένοι-
 το ἐπ' αὐτῶν διαφορά, ἀπολειφθεῖν ἂν πάλ-
 λιν τῆς προκειμένης συντάξεως διὰ τὸ ἐγκείμε-
 νον τοῦ συνδέσμου. ὑπὲρ δὲ τοῦ μὴ περὶ συν-
 δέσμων ἄρτι λέγεσθαι αὐτὸ μόνον ἐνὶ ὑπο- 20
 δείγματι χρησόμεθα. Ὁ δὲ ἂν σύνδεσμος
 αὐτὸ μόνον ἐκ πηρήσεως εἴρηται ὡς παρωχημέ-
 205 νοις συντάσσεται, ἐξηρημένου πάλιν τοῦ παρα-
 κειμένου. ἐφ' ἧς συντάξεως εἰ ἔροιτό τις, ἐν τῷ
 γράψω ἂν παρὰ τί τὸ ἀκατάλληλον ἐγένετο, 25
 οὐκ ἔστι φάναι ἢ μόνον ἐκ τῆς ἀντιλήψεως, ὃ
 ἀκατάλληλόν ἐστιν· οὔτε γὰρ ἀριθμοῦ ἀνθυ-
 παλλαγὴ οὔτε ἄλλου του, ὃ δύναται διελέγξαι

τὸ ῥῆμα μὴ συμπληθυνόμενον ἢ συγχρονούμε-
 τον ἢ συνδιατιθέμενον. ἦν δὲ τὸ αἴτιον τοῦτο.
 τὰ γεγονότα τῶν πραγμάτων ὁ σύνδεσμος ἀναι-
 ρεῖν. θέλει, περιστάνων αὐτὰ εἰς τὸ δύνασθαι,
 ἐνθεν καὶ δυνατικός εἴρηται. τὸ μὲν γὰρ ἔγρα- 5
 ψα ἢ τὸ ἔγραφον ἢ τὸ ἐγεγράφειν ἢ ἀπὸ μέ-
 ρους γεγονότα ἐστὶν ἢ καὶ ἔκπαλαι γεγονότα·
 ἐνθεν προσέρχεται τοῖς δυναμένοις τὴν ὕλην αὐ-
 τοῦ παραδίξασθαι, ἔγραφον ἄν, ἔγραψα
 ἄν, ἐγεγράφειν ἄν, οὐ μὴν τῷ γράφω ἢ 10
 γράψω· οὐ γὰρ παρώχηται, ἴν' ἐγχωρήσῃ καὶ
 ἢ ἐκ τοῦ συνδέσμου ἀναίρεσις μὲν τοῦ γεγονό-
 τος, ἐπαγγελία δὲ τοῦ ἐσομένου. καὶ ἐντεῦθεν
 δὲ παιδόμεθα ὅτι οὐ παρωχημένου συντέλει-
 αν σημαίνει ὁ παρακείμενος, τὴν γε μὴν ἐνε- 15
 στῶσαν, ὅθεν οὐδὲν δυνασόμενον γενέσθαι πα-
 ρεδέξατο καὶ διὰ τοῦτο ἀπροςδεῖς τοῦ ἄν συν-
 δέσμου ἐγεγόνει. ἐν τῇ συνδεσμικῇ συντάξει ἐν-
 τελέστερον τὰ τοιαῦτα δέδεικται. ἀντίον μὲν-
 τοι ἐπὶ τὸ προκείμενον. 20

Αἱ δὴ οὖν λέξεις, ὡς προείπομεν, ἀναμε-
 205 μερισμέναι κατὰ τὰς ἰδίας θέσεις, τὰς ὅπως-
 δήποτε παρεμπιπτούσας εἰς οὐκ ἐπιβάλλουσιν
 θέσιν διελέγχουσι διὰ τῆς ἐξ αὐτῶν ἀκολου-
 θίας. παρὸν πιστώσασθαι καὶ δι' ὧν ἠπορή- 25
 σαμιν ἐν τοῖς προκειμένοις καὶ δι' ὧν παραθη-
 σόμεθα. τὸ ἰμοί ἐπὶ τρίτου οὐ τίθεται ὑπὸ
 γὰρ συζύγου τοῦ οἱ διελέγχεται. καὶ σαφὲς ὅτι

και τὸ οἶ οὐκ ἐπὶ πρώτου δια τὸν αὐτὸν λό-
 γον, ὡς οὐδὲ τὸ γράφω ἀντὶ τοῦ γράφει οὐδὲ
 μὴν τὸ γράφει ἀντὶ τοῦ γράφω. ὁ αὐτὸς λό-
 γος καὶ ἐπὶ τῶν δευτέρων προσώπων. πῶς οὖν
 ἢ αὐτὸς τρίτου καθεστῶσα σύνταξιν τὴν κα- 5
 τὰ τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον ποιεῖται; ἕνεκα τοῦ
 μὴ ἔχειν ἀκόλουθον πρόσωπον κατὰ συζυγί-
 αν, ὃ συνελέγξει τὸ ἀλλότριον τοῦ προσώπου.
 ἔνθεν γὰρ οἶμαι ἔρρηκέναι καὶ τὸ ἀκόλουθον
 πρὸς τὰ ἀναμερισθέντα μόρια ἐν τῇ δεούσῃ ἀ- 10
 κολουθία. καὶ σαφές ὅτι τὸ μὴ γεγόμενον ἐν
 προσώπου ἀκολουθία οὐδὲ παρὰ τὸ ἀκόλου-
 θον τῶν προσώπων ἀμαρτηθήσεται, γεγόμενόν
 γε μὴν ἐν γένους ἀκολουθία καὶ πτώσεως καὶ
 ἀριθμοῦ οὐκέτι συνοισθήσεται παρὰ τὸ δέον 15
 τῶν προκειμένων. ἐμὲ γὰρ αὐτὸν καὶ ἡμᾶς αὐ-
 τούς. σαφές δὲ πάλιν καὶ ἐκ τῶν ἄλλων ἀν-
 τωνυμιῶν, αἱ γένους οὐ διακρίνασαι ἀκόλουθον
 ἔχουσι τὴν ἐν τοῖς τρισὶ γένεσιν ὑπαγωγὴν φα-
 μὲν γοῦν σὺ αὐτός ἢ σὺ αὐτὴ καὶ ἔτι ἐμοὶ 20
 αὐτῷ καὶ ἐμοὶ αὐτῇ, καὶ οὐ κακία τὸ τοιοῦτο,
 20 ὅτι μὴ ἐνεχώρει τὸ δυνάμενον ἐλέγξαι τὴν κα-
 κίαν. ὁ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῆς οὔτος καὶ ὅδε·
 πάλιν γὰρ ἀκώλυτον τὸ ὄδ' ἐγὼ καὶ οὔτος
 ἐγώ, καθὼς προείπομεν. Λύεται δὲ κακίνο 25
 τὸ ἄπορον, ὡς τὸ ἑαυτούς καὶ ἐπὶ πρῶτον συ-
 νέτεινεν ὃ περ ἦν ἂν ἐν κακίᾳ, εἰ διπλέγχετο
 ὑπὸ τοῦ ἑμαυτούς ὡς παρὰ τὸ πρόσωπον ἡμαρ-

τιμένον. ἀνεξέλεγκτον οὖν καθιστὸς ἀδειστέραν
τὴν σύνταξιν κατὰ τῶν προσώπων ἐποίησατο.

Κἀπὶ ῥημάτων δὲ ὁ αὐτὸς λόγος. πᾶσαι γοῦν
αἱ ἐγκλίσεις, μερισθεῖσαι εἰς πρόσωπα καὶ ἀ-
ριθμούς, τὸ ἀκατάλληλον συνελέγχουσι διὰ ὅ
τῶν ἀριθμῶν καὶ τῶν προσώπων ἢ γε μὴν ἀ-
παρέμφατος τούτων ἀμοιρήσασα ἐπιτρέχει
καὶ ἐπὶ πάντα τὰ πρόσωπα καὶ ἅπαντας τοὺς
ἀριθμούς, γράφειν ἐμέ, γράφειν ἡμᾶς,
γράφειν σέ, γράφειν ὑμᾶς. κἀπὶ πάλιν ¹⁰
οὐκ ἀμοιρεῖ διαθέσεως ἢ χρόνων, παρὰ τὴν τού-
των ἐναλλαγὴν τὸ ἀνακόλουθον ἐπιδείκνυται.
φυσικώτερον δὲ πῶς καὶ ψυχικῆς διαθέσεως ἢ
ἀπαρέμφατος ἐγκλίσεις ἀμοιρήσασα οὐκ ἐμπο-
δίζεται καὶ ἀντὶ πατῶν ἐγκλίσεων παραλαμ- ¹⁵
βάνεσθαι, προστιθεμένου τοῦ ἰδιώματος τῆς
ἐγκλίσεως, καὶ πάλιν πᾶσαν ἐγκλίσιν εἰς ταύ-
την ὑποστρέφειν. τὸ γὰρ γράφε δύναται ἴσον
εἶναι τῷ γράφειν σοι προστάσσω, ἀναγκαιῶς
καὶ τοῦ προστάσσειν ἐγκειμένου καὶ τοῦ ἀντω- ²⁰
νυμικοῦ· τούτων γὰρ ἡμοίρει τὸ ἀπαρέμφατον
περιπατοίης - εὐχομαίσε περιπατεῖν, γρά-
²⁰⁸ φεις-ὀρίζομαίσε γράφειν. πρόδηλος καὶ ἡ ἐκ τού-
των μετάληψις, γράφοι Διονύσιος - νῦξά-
μην γράφειν Διονύσιον, γραφέτω Διονύσιος. ²⁵
προετάξα γράφειν Διονύσιον. διὰ τί μέντοι αἱ
συνούσαι πτώσεις εὐθεῖαι πλάγιοι γίνονται,
ἀκριβώσομεν ἢ τῷ περὶ ῥημάτων, ἢ ᾧ καὶ

διαληψόμεθα περὶ τῆς παρεπομένης καθόλου
συντάξεως τῶν ἀπαρεμφάτων.

Παρὸν καὶ τῶν μετοχῶν αὐτὸ πιστώσα-
σθαι, αἷς προσδίδωσι μὲν ἢ ἐκ τῶν ῥημάτων
μετάληψις γένος καὶ πτώσιν καὶ τὸν ἐν τού- 5
τοις ἀριθμὸν, ἀφαιρεῖται δ' αὕτη προσώπου
διάκρισιν καὶ ψυχικὴν ἔννοιαν. καὶ ἕνεκα τούτου
παρὰ τὰ ἀφηρημένα οὐχ ἀμαρτάνομεν, ἐν μὲν
προσώποις γράψας ἀνέστην, γράψας ἀνέ-
στης, γράψας ἀνέστη, ἐν δὲ ἐγκλίσει 10
γράψας ἀνασταίνην, γράψας ἀνάστηθι
τά γε μὴν ἐμμεΐναντα, λέγω διάφασιν ἢ χρό-
νων διαφορὰν, τῷ ἀκαταλλήλῳ λόγῳ ὑποπί-
πτει, εἰ παρὰ τὸ δέον συνταγείη.

7 Ὁμολογοῦν δ' ὅτι καὶ τὰ συνεμπεισόντα ἢ 15
κατὰ γένος ἢ πτώσιν ἢ πρόσωπον ἢ τι τῶν
δυναμένων τὴν ταυτότητα ἀπενέγκασθαι κατὰ
φωνὴν ἀποστήσεται τῆς τοῦ ἀκαταλλήλου κα-
κίας. ἔσθ' ὅτε γὰρ ἐν οὐ δεούσῃ συντάξει κα-
ταγινόμενα μέτεισιν ἐφ' ἑτέραν σύνταξιν ἐν λό- 20
γῳ δυναμένην παραλαμβάνεσθαι διὰ τὸ συγ-
κεχυμένον τῆς φωνῆς. ἔστω γὰρ τὸ σοφός ἢ κλυ-
τός ἢ τι τῶν δυναμένων ὑπὸ τριγένειαν πί-
209 πτειν, ἔστω δὲ καὶ τὸ θεός ἢ τι τῶν δυναμένων
κατὰ κοινότητα μόνον ἀκούεσθαι. ἐφ' ὧν τῆς 25
συντάξεως τὸ μὲν θεός, καὶν ἐπὶ θηλυκοῦ τάσ-
σεται, ἀνενδοίαστον κατὰ γένος ἐστίν, οὐ γὰρ
μὴν

μὴν τὸ κλυτὸς ἢ ἄγριος ταυτὸν πείσεται. καὶ
ἐνθὲν γνωρίζεται τὸ

κλυτὸς Ἰπποδάμεια

καὶ

ἄγριον ἄτην

5

ἐν ὑπαλλαγῇ γένους καθεστῶτα. Διὸ καὶ τὸ
παρὰ Ἀθηναίοις μὰ τῷ θεῷ οὐκ ἐν τῷ θεῷ
τὸ σχῆμα ἐπεδείξατο, ἐν δὲ τῷ συνόντι ἄρ-
θρῳ, ἃ οὐ κοινοῦν τῷ θηλυκῷ ἐδείκνυσεν ὡς
καὶ τὸ θεὸς νῦν ἀρρένικόν ἐστι· δῆλον γὰρ ὅτι, 10
εἰ ἀφαιρεθεῖν τὸ ἄρθρον, καὶ τὰ τοῦ σχήμα-
τος ἀποστήσεται. οὐ γὰρ ὁμοίον ἐστι τῷ

καλυψαμένῳ χροῶ καλόν

οὐδὲ τῷ

οὐκ ἂν ἐφ' ὑμετέρων ὀχείων πληγέντε 15

κεραυνῷ,

εἰ γε τὰ τοιαῦτα δι' αὐτῶν ἐπεδείξατο τὰ σχή-
ματα, τὸ δὲ προκείμενον διὰ τῆς τοῦ ἄρθρου
παραθέσεως. Προφανὴς ὁ λόγος ἐπὶ ἀπάντων
τῶν γενῶν. 20

Εἰ δὲ τις ἐνδέεστερον τῆν τούτων διάκρισιν
γινώσκῃ, τὸ γράφω καὶ ἔγραφον ὁμόλογον ὅτι
χρονικῶς διαφέρει, καὶ οὐχ οἶόν τε φάναι ἐχθρὸς
γράφω, ἐπὶ γε μὴν παρατατικοῦ ἐχθρὸς ἔ-
γραφον. ὁμόλογον δὲ κακείνῳ ἐστίν, ὡς τοῦ 25
γράφω ἢ μετοχῆ γράφων ἐστίν, καὶ οὐχ οἶόν
τε ἦν φάναι ἐχθρὸς γράφων, ὅτι μηδὲ ἐχθρὸς
γράφω. ἀλλ' οὖν γε παρεδέξατο ἢ μετοχῆ τὸ

ἐπίρρημα, καθὸ συνέμπτωσιν ἐπεδέχεται τὴν τοῦ παρατατικοῦ· φημὲν γοῦν οὕτως, ἔγρα-
 210 φον καὶ ἠνιώμην, ἐφ' ἧς συντάξεως ἢ μετά-
 ληψις γεινῆσεται γράφων ἠνιώμην. Ὁ αὐ-
 τὸς λόγος καὶ πὶ τῶν ἀπαρεμφάτων. πάλιν γὰρ 5
 τὸ γράφειν, μεταληφθὲν ἐξ ἐνεστώτος καὶ πα-
 ρατατικοῦ κατὰ τὴν αὐτὴν φωνήν, ἐν τῇ προ-
 κειμένη συντάξει τῶν ἐπίρρημάτων κατάλληλον
 ἀποτελεῖ λόγον· οἶόν τε γὰρ φάναι συνέβη
 ἐχθρὸς γράφειν Ἀπολλώνιον καὶ συνέβη 10
 σήμερον γράφειν. οὐ γὰρ μὴν ἐπὶ τῶν ἑνα-
 χρόνον ὑπαγορευόντων τὸ τοιοῦτον ἀν' εὐροις,
 λέγω ἐπὶ τοῦ γράφειν, γράψειν ἐχθρὸς· ἐπὶ
 γὰρ μὴν πάλιν τοῦ ἀσυνεμπτώτου, λέγω τοῦ
 γράψαι, συνέβη ἐχθρὸς γράψαι Ἀπολλ- 15
 λώνιον.

Ἔστι καὶ ἐπὶ διαφέσεως τὸ τοιοῦτον ἐπι-
 δεῖξαι. τὰ γὰρ καλούμενα μεσότητος σχήμα-
 τα συνέμπτωσιν ἀνεδέξατο ἐνεργητικῆς καὶ πα-
 θητικῆς διαφέσεως, ὡς γὰρ ἀκριβέστερον ἐπιδεί- 20
 ξομεν ἐν τῇ δεούσῃ συντάξει τῶν ῥημάτων,
 καὶ ἔνθεν οὐ παρά τὰς διαφάσεις ἀμαρτάνεται.
 τὸ γὰρ ἔλουσάμην, ἐποίησάμην καὶ ἔτριψάμην
 καὶ τὰ τούτοις ὅμοια ἔχει ἐκδηλοτάτην τὴν
 σύνταξιν ὅτε μὲν ἐνεργητικὴν, ὅτε δὲ παθητι- 25
 κήν, εἰ γὰρ τὸ ἔτριψα τοῦ ἐτριψάμην διαφέρει
 καὶ τὸ ἔλουσα τοῦ ἔλουσάμην, παράκειται δὲ
 τὸ ἐποίησα τῷ ἐποίησάμην καὶ ἔτι τὸ προῆκα

τῷ προκείμενῳ. οἱ γὰρ μὴν ἀπειρότερον περὶ τὰς
 τούτων διαφορὰς καταγιγόμενοι οἴονται ἔσθ' ὅτι
 παιδικὰς διαθέσεις ἀντὶ ἐνεργητικῶν παρα-
 λαμβάνεσθαι, οὐ μικρὸν ἁμάρτημα προσάπτον-
 211 τες τοῖς λόγοις. τὸ γὰρ ἀντὶ ἐνεργητικοῦ παιδι-
 κῶ χρῆσθαι λόγου ἔστι τοῦ ἀκαταλλήλου
 οὐκ ἂν τις τὸ φύσει ἐνεργητικὸν ἢ τὸ φύσει
 παιδικὸν εὔροι ἂν ἐν ὑπαλλαγῇ τῶν διαθέ-
 σεων, λέγω τὸ ἐποίησα ἀντὶ τοῦ ἐποιήθην ἢ
 τὸ ἐποιήθην ἀντὶ τοῦ ἐποίησα. ὁμόλογον οὖν τὸ 10
 ἀμφοτέρω κεκοπῶς

ἢ

πεπληγῶς ἀγορῆθην

ἢ

ράβδῳ πεπληγυῖα

15

ἢ

ὅτι ῥα θνήσκοντας ὄρατο,
 τὰ τούτοις ὅμοια, ὡς διὰ τὸν προειρημένον
 λόγον τῆς μεσότητος οὐκ ἀνθυπήλλακται κα-
 τὰ τὴν διάθεσιν, κατὰ δὲ τὸν δέοντα λόγον 20
 τῆς συντάξεως ἐπ' ἀμφοτέρας τὰς διαθέσεις
 ἔφθασαν.

Ἔστι καὶ ἐπὶ συνεμπτώσεως προσώπων
 ταῦτόν ἐπιδιδῆσαι. τὸ γὰρ νικῶ πρώτου ὄν προσ-
 ὄπου οὐ μετελεύσεται ἐπὶ δευτέρου, καθὸ ἐ- 25
 χει δευτέρου τὸ νικᾶς· ἀλλ' ἐπεὶ πάλιν προσ-
 τακτικὴ τις προφορά ἐν δευτέρῳ προσώπῳ ἀνα-
 μίμνει τὴν φωνήν, καὶ ἐπὶ δευτέρου τιθῆται,

κατάλληλότητα ἀναδέχεται, ὡς ἔφαιμεν, γενόμενον προστακτικόν. μέτεισιν ὁ λόγος καὶ μέχρι τοῦ τρίτου, ὃ δύναται περιγραφῆσθαι τῆς συνεμπτάσεως διὰ τὴν προσιοῦσαν τοῦ ἰ γραφῆν ὁμῶς γοῦν ἀκουόμενον συνεμπίπτει τῇ πρὸς τὸ 5
πρῶτον καὶ δεύτερον προφορᾷ, καὶ ἔστιν ἐν τῷ
δέοντι λόγῳ, εἰὰν ἡ ἐπακολουθοῦσα αὐτῷ ἔγκλισις, συνῆ, λέγω ἡ εὐκτική, ὡς ἔχει τὸ πα-
ρ' Ἀλκιμᾶνι

νικῶ δ' ὁ κάρρων,

10

καὶ ἔτι ἐν τῷ Ὀμηρικῷ

τρυπῶ δόρυ νήϊον ἀνῆρ.

Ἰ 212 σαφές γὰρ ἔτι ἐν ὀριστικῇ ἔγκλισι ἀκατάλλη-
λόν ἐστιν, ἐν δὲ τῇ εὐκτικῇ κατάλληλον, ὡς
γε καὶ ἐν τοῖς προκειμένοις τὸ μὲν νικῶ ἐγώ 15
πρὸς τὸ νικῶ σύ. ὀριστικόν γὰρ ὄν ἀκατάλλη-
λόν ἐστι, χρῆ γὰρ νικᾶς σύ, προστακτικόν δὲ
κατάλληλον. Ἀπόχρη τὸ παράδειγμα εἰς ἀ-
φορμὴν τῶν παραπλισίων τοῖς ἀνελλιπέστερον
κεκλιόσι τὰ ῥήματα. 20

Ἔστι καὶ ἐξ ἀριθμοῦ τοῦ ἐν ὀνόμασι ταυ-
τὸν ἐπιδείξαι. τὸ γὰρ φίλων ἢ τι τῶν τοιούτων,
γενικῆς ὄν πληθυντικῆς τριγενείας τε τῆς ὑπού-
σης, σύνταξιν ἀπαιτήσει κατὰ τὴν ταυτότητα τοῦ
προσώπου γενικῆς πληθυντικῆς, οὐκ ἐν γένει δυνα- 25
μένην ἀκατάλληλον εἶναι διὰ τὸ συγκεχυμένον
τοῦ γένους — οἷόν τε γὰρ φάναι φίλων περι-
πατούστων καὶ φίλων περιπατουσῶν —

ἐν γε μὴν πτώσει ἢ ἀριθμῶ, εἰ φαίη τις φίλων περιπατοῦντας ἢ περιπατοῦντα· οὐ μὴν ἐν τῷ Φίλων περιπατῶν ἢ περιπατεῖ, ἔπειτ' ἀπάλιν εὐθεῖα γενικῇ συνεμπέπτωκε. πάλιν γὰρ προφανῆς ὁ λόγος ἐπὶ τῶν ὁμοίων. 5

Ἄλλα καὶ ἐπὶ ῥημάτων. τὸ γὰρ ἔλεγον καὶ τὰ ὅμοια ἐνικά ἐστι πρώτου προσώπου, ὅμοια ὄντα τῷ ἔγραψα, ἔλεξα. ἐφ' ὧν εἰ τις φαίη ἔλεξα ἐκεῖνοι, ἀκατάλληλον λόγον παρραστήσει καὶ ἕνεκα τοῦ προσώπου καὶ ἕνεκα τοῦ 10 ἀριθμοῦ, οὐ μὴν ἐν τῷ ἔλεγον ἐκεῖνοι πάλιν γὰρ ἢ συνεμπτώσις ἢ πρὸς τὸ τρίτον πληθυντικὸν τὸ ἀκατάλληλον παρήττηται, καθὸ δέουσα σύνταξις γέγονεν ἢ πρὸς τὸ πληθυντικόν. Ὑπεξηρήσθω τὰ Δωρικὰ· ἢ γὰρ παρ' αὐ- 15 τοῖς καταβιβαζομένη ὄξεϊα ἐπὶ πληθυντικῶν ἀφίστησι τὴν πρὸς τὸ ἐνικὸν συνεμπτώσιν.

Ἔστι καὶ κατὰ τὰς πτώσεις τὸ τοιοῦτο παραστῆσαι. τὰ γὰρ ἀναμερισθέντα εἰς πέντε πτώσεις τὰς ἀνθυπαλλαγὰς τῶν πτώσεων ἐμφανίζου, ἀς παραδεχόμεθα ἢ κατὰ τὸν τῶν σχημάτων λόγον, ἐθιμώτερον διαλέκτου τὸ τοιοῦτον ἐνδειξαμένης, ἢ ἀπαραδέκτους ποιοῦμεθα κατὰ τὸν τοῦ ἀκαταλλήλου λόγον. οὐχ ὑποπίπτουσα γὰρ ἀρχαϊκῇ χρήσει, ἀπειράκις 25 κατὰ τὸ αὐτὸ παρελημμένη, τὸ

ἠελίος θ' ὅς πάντ' ἐφορᾶς,

δὸς φίλος,

ὦ φίλτατ' Αἴας·

ἄπειρα τὰ τούτοις ὅμοια τὸ Ἀττικὸν σχῆμα παραστήσει, καθότι, ὡς ἔφαμεν, ἡ κλιτικὴ ἕτερον τέλος ἀπῆτει. ἢ ἀντεστραμμένως, ὅτε ἡ κλιτικὴ ἀντ' εὐθειῶν παραλαμβάνεται κατὰ Μακεδονικὸν ἔθος ἢ Θεσσαλικόν, ὡς οἱ πρό ἡμῶν τὸ τοιοῦτον ἐπιστώσαντο,

αὐτὰρ ὁ αὐτε Θυέστ' Ἀγαμέμνονι,

συνελέγχοντος καὶ τοῦ ἄρθρου τὴν παραλλαγὴν τῆς πτώσεως. Ἄλλ. ὀπνίκα ἡ κλιτικὴ ¹⁰ καὶ ἡ εὐθεῖα συνεμπίπτει, εὐθέως καὶ τὰ προκείμενα τῶν σχημάτων ἀφίσταται· οὐδετέρα γὰρ τῶν πτώσεων εἰς ἔλεγχον τοῦ σχήματος δύναται παραλαμβάνεσθαι, οὐθ' ὅτι ἡ κλιτικὴ ἀντὶ εὐθείας, οὐθ' ὅτι ἡ εὐθεῖα ἀντὶ κλι- ¹⁵ τικῆς.

8 Καὶ δῆλον ὅτι διὰ τὴν τοιαύτην συνέμπτω-
²¹⁴σιν Τρύφων ἐν τῷ περὶ προσώπων αἰτίος ἀφορμῆς ἐγένετο τοῖς ἐφέλουσι πρὸς αὐτὸν ἀντιλέγειν, οὐ παραδεξάμενος τὴν συνέμπτωσιν τῆς ²⁰ εὐθείας καὶ τῆς κλιτικῆς ἐπὶ τῆς σύ ἀντωνυμίας. φησὶ γὰρ μόνης εἶναι κλιτικῆς διὰ σύνταξιν τὴν πρὸς τὸ δεύτερον πρόσωπον τῶν ῥημάτων ὡς γὰρ φαμεν Ἀρίσταρχε γράφε καὶ ἔτι ἐπὶ ὀριστικῆς προφορᾶς Ἀρίσταρχε ἀνα- ²⁵ γινώσκεις ἢ καὶ κατ' ἐπερώτησιν, τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον καὶ τὸ σύ γράφε ἢ σύ γράφεις τὴν κλιτικὴν ὁμολογεῖ. κακεῖνο δὲ παρατίθεται,

ὡς ἢ μὲν εὐθεία ἐν τρίτῳ προσώπῳ νοεῖται,
 ἢ γε μὴν κλιτικὴ ἐν δευτέρῳ οὐ ἔστι καὶ ἢ σύ·
 καὶ δῆλον ὅτι κατὰ τὸν λόγον τῆς κλιτικῆς.
 πιστοῦται τε πρὸς τοὺς ζητήσαντας πῶς ἂν
 συσταίῃ κλιτικὴ εὐθείας μὴ οὔσης, τὸ καὶ εὐ- 5
 θείας γε μὴν οὔσης μὴ ὑπάρχειν κλιτικὴν ἐπὶ
 τῆς ἐκεῖνος καὶ ἐπὶ τῆς αὐτός καὶ ἐπὶ τῶν οὐ
 δυναμένων κλιτικὴν ἐπιδέξασθαι. Τὴν πρὸς
 αὐτὸν ἀντίρρησιν γενομένην ἐπιτομώτερον ἐκθη-
 σόμεθα, ἐκεῖνο ἔτι προστιθέντες, ὡς μᾶλλον 10
 παρακινδυνεύεται ἢ σύ ἀντωνυμία κατὰ τὴν
 τῆς κλιτικῆς σύνταξιν ὡς οὐ δεόντως παρελιη-
 μένη ἢ περ κατὰ τὴν τῆς εὐθείας. ἔχει δὲ τὰ
 τοῦ λόγου οὕτως. τὸ πρῶτον, ὅτι μάτην ἢ ἐν
 215 τοῖς ὀνόμασιν εὐθεῖα παραβάλλεται τῇ τῶν ἀν- 15
 τωνυμιῶν τοῦτο γὰρ ἐξαίρετον ἔσχεν ἢ ἀντω-
 νυμία, τὸ καὶ ἐν πρώτῳ καὶ ἐν δευτέρῳ προσ-
 ῶπῳ ἐν εὐθείᾳ παραλαμβάνεσθαι, οὐ δυνα-
 μένων τῶν ὀνομάτων τὸ τοιοῦτον ἀναδέξασθαι,
 καθὼς παρεστήσαμεν. ἀλλ' εἰ καθὸ δεύτερον 20
 πρόσωπον, διὰ τοῦτο κλιτικὴ, οὐδὲν κωλύει
 καὶ τὰς ὑπολοίπους τῶν πλαγίων κατὰ δεύ-
 τερον πρόσωπον κλιτικὰς εἶναι καθὰ περ οὖν
 ἐκεῖναι ἀντ' ὀνομάτων ἐν πλαγίᾳ πτώσει κε-
 κλιμένων παρελήφθησαν, οὕτω καὶ ἢ σύ ἀντ' εὐ- 25
 θείας. Εἰ τὸ σοὶ ὄντι ἀγαθῶ καὶ σὲ ὄν-
 τα ἀγαθόν τῶν αὐτῶν πτώσεων, δῆλον ὅτι
 καὶ τὸ σύ ὢν ἀγαθός. Εἰ τὰ ῥήματα μιᾶς

συντάξεως ἔχεται καὶ τὸ ἐγὼ εἶμι ὀρθῆς καὶ
 τὸ ἐκεῖνός ἐστιν ὀρθῆς, δῆλον ὅτι καὶ τὸ σὺ
 εἶ τῆς αὐτῆς πτώσεως. Εἰ τὸ εἶ οὐδέποτε κλη-
 τικῆ συντάσσεται, εὐθεία δέ, Ἀρίσταρχος εἶ,
 γραμματικὸς εἶ, οὐ μὴν Ἀρίσταρχε εἶ 5
 οὐδὲ γραμματικὸς εἶ, πῶς οὐ δοθήσεται ὅτι
 τὸ σὺ εἶ ἐν εὐθείᾳ συντάξει ἐστίν; οὐδὲ γὰρ
 ἐκεῖνο ἀληθές ἐστιν, ὡς ἀπάντοτε αἱ εὐθεῖαι
 τῶν ὀνομάτων ἐν τρίτοις καταγίνονται, καθὼς
 ἐπεδείξαμεν ὅτι τὰ ὑπαρκτικὰ τῶν ῥημάτων 10
 τὰς εὐθείας συγκλείει εἰς τὸ πρῶτον καὶ δεύ-
 τερον πρόσωπον. Εἰ περ τὰ πρῶτα πρόσωπα
 πληθυντικὰ ὄντα σύλληψιν ἀναδέχεται δευτέ-
 ρου καὶ τρίτου τῶν κατὰ τὴν αὐτὴν πτώσιν,
 216 ἦνίκα φημέν κατὰ μὲν μερισμὸν ἐμοὶ καὶ σοὶ 15
 καὶ Διονυσίῳ ἐλάλησε Τρύφων, κατὰ δὲ
 σύλληψιν ἡμῖν ἐλάλησε Τρύφων καὶ ἐπὶ
 τῶν λοιπῶν, πῶς οὐκ ἂν δοθείη τὸ ἐγὼ καὶ
 σὺ καὶ Τρύφων ἐν ταῖς αὐταῖς πτώσεσι κα-
 ταγίνεσθαι συνόντος πάλιν τοῦ κατὰ σύλλη- 20
 ψιν πληθυντικοῦ ἐν εὐθείᾳ, ἡμεῖς παραγι-
 νόμεθα; Ἔστι καὶ τῆς συντάξεως τῶν συν-
 δέσμων τὸ τοιοῦτον παραστήσαι. συνδεόμενα
 τὰ πτωτικά κατὰ τὴν αὐτὴν κοινότητα τῶν
 ῥημάτων πάντως καὶ τῆς αὐτῆς πτώσεως ἔχε- 25
 ται, ἢ ἐμοὶ χαρίζεται Τρύφων ἢ σοὶ ἢ
 Διονυσίῳ, ἢ ἐμοῦ ἀκούει Τρύφων ἢ σου
 ἢ Θεῶνος, καὶ σαφές ὅτι τὸ παρεμπύπτον ἀλ-

λότριον τῆς πτώσεως ἢ σολοικισμόν ποιήσει ἢ
 παρέμπτωσιν ἑτέρου ῥήματος· ἢ ἐμοῦ ἀκούει
 Τρύφων ἢ σοῦ ἢ Δίωνος, διὰ τὴν κοινότητα
 τοῦ ῥήματος, ἐπεὶ οἶόν τε φάναι ἢ ἐμοῦ ἀ-
 κούει Τρύφων ἢ σοὶ ὁμιλεῖ. ὁμολόγως οὖν ὁ
 ἑνὸς ὄντος τοῦ ῥήματος καὶ λόγου καταλλήλου
 ὄντος δίδοται καὶ τὰς αὐτὰς πτώσεις εἶναι.
 ἢ ἐγὼ οὖν ἀπέρχομαι ἢ σὺ ἢ Διονύσιος·
 καὶ εἰ μὲν ἀκατάλληλος ὁ λόγος, εἴη ἂν καὶ
 τὸ σὺ ἑτέρας πτώσεως, εἰ δὲ κατάλληλος, δί- 10
 δοται καὶ τὸ εὐθείας εἶναι. Ἄλλ' οὐδ' ἐκεῖνο
 δίδωμι, ὡς καὶ τὸ σὺ γράφεις ἐστὶν ἐν κλη-
 τικῇ συντάξει. τὸ γὰρ τοιοῦτον οὐ παραστήσει
 τὸ σὺ, ὅτι καὶ εὐθείας, ἀλλ' ὅτι καὶ κλητικῆς·
 ὁ περ ἐνούμενον εὐθείας ἐστίν, ὁμοιον τῷ ἐγὼ 15
 217 γράφω καὶ κεῖνος γράφει, ἐπεχόμενον δὲ κα-
 τὰ τὴν σὺ καὶ ἐπιστρέφον τὸ προσφωνούμενον
 κλητικὴν ὁμολογήσει οὐ δεόντως παρελιμμένην
 κατὰ τὸ ἀντωνυμικὸν ἔθος. ἐδείξαμεν γὰρ ὅτι
 οὐ δυναμένων τῶν ὀνομάτων παραλαμβάνεσθαι 20
 κατὰ τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον πρόσωπον ἐπε-
 νοήθη τὸ μόριον· ἢ δὲ κλητικῇ τῶν ὀνομάτων
 φθάνει κατὰ τὸ δεύτερον, καὶ σαφές ὅτι ἐν
 κλητικῇ περισσὴ ἢ ἀντωνυμία ἐστίν. οὐδὲ γὰρ
 ἔχει ἀπολογίαν ἣν περ ἔσχον αἱ κατὰ τὸ τρί- 25
 τον πρόσωπον ἀντωνυμῖαι, ὡς δυναμένων τῶν
 ὀνομάτων παραλαμβάνεσθαι περισσαὶ αὐταὶ
 ἐγένοντο· ἐφ' ὧν ἦν ὁ λόγος ὡς ἕνεκα τῆς δείξεως

ἢ τῆς ἀναφορᾶς παρελιημμένα ἐῖσι, καθὸ ἡ-
 δυνάτει πάλιν τὸ ὄνομα τὸ τοιοῦτον ἐμφανί-
 σαι. παραλαμβανομένη γὰρ ἡ σύ κατὰ κλητι-
 κὴν οὔτε ἀναφορὰν ἠδύνατο παραστήσαι, δευ-
 τέρου γὰρ προσώπου, οὔτε τὴν δεῖξιν, καθὸ οἱ 5
 προσφωνούμενοι ἐπιστρέφονται καὶ οὐ δείκνυν-
 ται, ὅπου γε κατὰ τοὺς μὴ ὑπ' ὄψιν πίπτον-
 τας φθάνει ἡ κλητικὴ. οἱ γοῦν προσφωνόμε-
 νοι διὰ τῆς ἀντωνυμίας δυσανασχέτως ἔχουσι,
 σαφές ὅτι ἐπιζητοῦντες τὸ ἴδιον ὄνομα, καὶ 10
 περὶ ἐπὶ τῶν συζύγων ἀντωνυμιῶν τοῦ τοιού-
 του παρεπομένου οὐ γὰρ ἐνεχώρει ἡ ὀνομαστικὴ
 θέσις, καθὼς ἐπεδείξαμεν. πῶς οὖν ἡ οὐ δεόν-
 τως παραλαμβανομένη ἀντωνυμία παρῶσεται
 218 μὲν τὴν ἀναγκαίως παρελιημμένην κατὰ δευτέ- 15
 ρον πρόσωπον ἐν εὐθείᾳ πτώσει, αὐτὴ δὲ ἀποί-
 σεται τὸ μόνης εἶναι κλητικῆς; Περισσὸν οἶμαι
 ἐπεισάγειν ἄλλας συντάξεις τοῦ λόγου ἀνεν-
 δοιάστως ἀποδειχθέντος.

9 Ἐκεῖνό γε μὴν οὐ δοκεῖ μοι παρέλκειν, τὸ 20
 καὶ ὑπὲρ τῶν ὑπολοίπων κλητικῶν, λέγω ἐν
 ἀντωνυμίαις, προσδιασαφῆσαι, ὡς κατὰ τὸν
 αὐτὸν μὲν λόγον καὶ αἱ δυϊκαὶ καὶ αἱ πληθυν-
 τικαὶ σύνεισι καὶ ἐν κλητικῇ τοῦ αὐτοῦ ὑπόν-
 τος λόγου, πάλιν ἐν ὁμοφωνίᾳ οὔσαι ταῖς 25
 κατ' εὐθείαν, οὐ γὰρ μὴν ἐν πρώτῳ ἢ τρίτῳ,
 καθότι οὔτε ἑαυτὸν τις προσκαλεῖται οὔτε τὰ
 ἀπόντα καὶ κεχωρισμένα τῶν προσώπων κλη-

τικὴ γὰρ παρόντος προσώπου πτώσις ἐστὶ, το-
 σαύτην ἔχοντος ἀπόστασιν ἐφ' ὅσιν ἂν ἡ φω-
 ρὴ συντείνεεν. ὀρθῶς οὖν οὔτε ἡ αὐτὸς κλητικὴν
 ἔχει, ἀπεστι γάρ, οὔτε ἡ ἐκείνος· εἰς ἀπόστα-
 σιν γὰρ προσώπου ἐπενοήθη, ἢ τις μάχεται 5
 τῷ ἰδιώματι τῆς κλητικῆς. ἡ γοῦν οὗτος, οὐ
 ταῦτ' ἐπιδεδξαμένη ταῖς προκειμέναις ἀντωνυ-
 μίαις, δεόντως καὶ ἐπὶ κλητικῆς τίθεται. διὸ
 καὶ μάτην κατεμύψαντο τὴν τῶν ἀρχαίων χρῆ-
 σιν, αὐτὸ μόνον ὑπολαβόντες ὡς τὸ τρίτον 10
 πρόσωπον ἐν ἀντωνυμίαις ἀπαράδικτόν ἐστι κλη-
 τικῆς πτώσεως. ἦν δὲ οὐ τὸ τρίτον, τὸ δὲ
²¹⁹ παρεπόμενον τῷ τρίτῳ, ἐπεὶ καὶ τὰ ὀνόμα-
 τα τρίτου ἐστὶ προσώπου καὶ οὐκ ἀμοιρεῖ κλη-
 τικῆς πτώσεως.

15

Ἀκόλουθόν ἐστὶ διαλαβεῖν καὶ περὶ τῶν
 ἐν ταῖς κλητικαῖς κλητικῶν. Αἱ μὲν οὖν τοῦ
 πρώτου προσώπου καὶ ἕνεκα τοῦ παρεπομένου
 λόγου συνίστανται καὶ ἔτι τῆς συνούσης χρή-
 σεως. οἷόν τε γὰρ προσφωνεῖν τὰ ὑπακουόμενα 20
 κτήματα, ὅπου γε καὶ ἐν εὐθείᾳ δεύτερον πρός-
 ωπον λήγεται κατὰ τὰς ὑπαρκτικὰς συντάξεις,
 ἡμέτερος ὑπάρχεις φίλος, ἐμὸς εἶ γνωρί-
 μος,

ἀλλὰ πατὴρ θεός εἰμι.

25

ἔστι δὲ καὶ τὰ τῆς χρήσεως, ἡνίκα ὁ Νέστωρ
 τοὺς ἰδίους παῖδας προσφωνεῖ
 παῖδες ἐμοί,

καὶ ἔτι παρὰ Καλλιμάχῳ

ὦ ἔμαι τοῦ ἀπιόντος ἀγκυραι,
καὶ ἐπὶ τῆς συλλαμβανούσης τοὺς ἄλλους παῖ-
δας Ἀθινᾶς

ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη.

5

Ἡ γε μὴν κατὰ τρίτον ὑπὸ μὲν τοῦ λόγου συ-
νίσταται οἷόν τε γὰρ τό τινος κτῆμα προσφω-
νεῖν, ὡς ἔστιν ἐπινοῆσαι κατὰ τῶν κτητικῶν ὀνο-
μάτων. καὶ ταῦτα γὰρ ἐν δυσὶ τρίτοις κατα-
γινόμενα ἔχει χρῆσιν τῆς κλητικῆς, Ἀριστάρ- 10
χειε, ἀνδρεῖε, αἰώνιε. ὁ περ ἂν συμβαίη
κατὰ τῶν ἀντωνυμιῶν συσταίη γὰρ ἂν ἢ σφέ-
τερε· οὐ γε μὴν τὰ τῆς χρήσεως ἐγένετο ἡμῖν
ἐμφανῆ. Τὰ γὰρ ἐπὶ δευτέρου προσώπου οὐ
μόνον ἢ χρῆσις κατέλειψεν, ἀλλὰ καὶ ὁ λόγος 15
ἀδυνατεῖ συνέχειν, οὐχ ὡς αἶται Ἀβρων, ὅτι
220 διάφορος ὁ ἐπ' αὐτοῖς ἀρίθμος γενήσεται. τὸ
γὰρ ἡμέτερε, φησί, πληθυντικὸν μὲν ἀκουσθήσε-
ται κατὰ τὸν κτήτορα, ἐνικὸν δὲ κατὰ τὸ κτῆ-
μα· καὶ σαφές ὅτι δώσει τὸ ὑπάρξαι κλητικὴν 20
δευτέρου προσώπου ἰσαρίθμου καθεστῶσης τῆς
ἀντωνυμίας, εἴ τις φαίη ὦ ἡμέτεροι. ἔστιν οὖν
αἴτιον τοῦ μὴ συνίστασθαι τὴν ἀντωνυμίαν τὸ
διάφορον τῆς πτώσεως, ἔχοντος τοῦ λόγου οὐ-
τως. πᾶν πρόσωπον πληθυντικὸν συνέστηκεν 25
ἐξ ἐνικῶν ὁμοιοπτώτων, εἴαν τε ἢ κατὰ σύλλη-
ψιν διαφόρων προσώπων, εἴαν τε καὶ ἐξ ὁμοει-
δῶν συνεστήκη. διαφόρων μὲν οὖν προσώπων,

ἐμὲ καὶ σὲ καὶ τοῦτον ἐθεάσατο Τρύ-
 φων, ὃ γενήσεται ἡμᾶς ἐθεάσατο Τρύφων
 ἐμοὶ καὶ σοὶ καὶ τοῖς περὶ Διονύσιον ἐ-
 λάλησε Τρύφων, ὃ γενήσεται ἡμῖν ἐλάλη-
 σε Τρύφων· ἐκ δὲ τῶν αὐτῶν προσώπων σὲ β
 καὶ σὲ ἐθεάσατο Δίων-ὕμᾶς ἐθεάσατο
 Δίων, τοῦτον καὶ τοῦτον μέμφομαι-τού-
 τους μέμφομαι. δεδομένου δὲ τοῦ τοιούτου
 δίδοται κακεῖνο, ὡς πάντα τὰ δεύτερα πρόσ-
 ωπα προσφώνησιν ἔχει τὴν πρὸς αὐτά, ὡς ἔ- 10
 χει τὸ ὑμῶν, ὑμᾶς. τὸ δὴ οὖν ὑμέτεροι δευτέ-
 ρου ἐστὶ προσώπου κατ' ἄμφω τὰ πρόσωπα·
 καὶ γὰρ προσφωνοῦνται οἱ κτήτορες ἕνεκα τῆς
 ἐγκειμένης ἀντωνυμίας, καὶ τὰ κτήματα ἕνεκα
 τῆς ἐγγενομένης κλητικῆς. ἀμφοτέρα οὖν δευτέ- 15
 ρα καθεστῶτα διάφορὰ ἐστὶ κατὰ τὰς πτώ-
 σεις, εἴ γε γενικὴ μὲν ἔγκειται τῶν κτητόρων,
 221 κλητικὴ δὲ τῶν κτημάτων. διὸ καὶ οὐκ ἀπερει-
 δόμενοι μόνον πρὸς τὴν χρῆσιν περιγράφομεν
 τὰς ἀντωνυμίας, πρὸς δὲ τὸν ἐκτεθειμένον λό- 20
 γον· ἐπεὶ καὶ ἡ χρῆσις τῆς ἐμός τὸ κλητικὸν
 παρέωσται, ὃ περ ἦν ὁμόφωνον αἰτιατικῇ τῇ
 ἐμὲ καὶ ἴσως τοῦτο αἴτιον ἐγένετο τῆς ἐλλείψε-
 ως, καθὸ παραλαμβάνόμενοι ἔμφασιν ἀκαταλ-
 λήλου λόγου παριστάνει. δεόντως γοῦν Ἄττι- 25
 κῶ σχήματι συνεχρήσατο ὁ ποιητὴς κατεπί-
 ξαντος τοῦ λόγου παραλαβῆν τὸ κλητικὸν σχῆ-
 μα ἐν τῷ

γαμβρός ἐμὸς θυγατέρ τε.
 πῶς ἄρ' οὐ δοθείη καὶ διὰ τὸν προεκκείμενον
 λόγον καὶ διὰ τὰ συνυπάρχοντα αὐτῷ ἐνικὰ
 κατὰ γένος, οὐδετέρως μὲν
 τέκνον ἐμόν,

5

θηλυκῶς δὲ

μητέρα ἐμή;

τούτων γὰρ ὑπαρχόντων ἀνάγκη καὶ τὸ ἀρσε-
 νικὸν συνυπάρχειν.

Εἴρηται ἡμῖν περὶ συνεμπτώσεως τῆς ἐμοῦ, 10
 πότε κτητικὴ ἔστι καὶ πότε πρωτότυπος, ἢνίκα
 καὶ περὶ τῆς Ζηνοδοτείου γραφῆς διελαμβάνο-
 μεν. πρόδηλός τέ ἐστι καὶ ἡ ἐμοὶ ἀντωνυμία συ-
 νεμπίπτουσα πληθυντικῇ συνάρθρῳ καὶ δοτικῇ
 ἐνικῇ κατὰ πρῶτον καὶ δεύτερον, οὐ μὴν κατὰ τρί- 15
 τον ὀρθοτονοῦμένη γὰρ ἡ ἐνικὴ περισπᾶται, ἢ
 γε μὴν κτητικὴ ὀξύνεται. σαφές δ' ὅτι καὶ ἐγ-
 κλιθεῖσαι αἱ πρωτότυποι ἀποβάλλουσι τὴν συ-
 νέμπτωσιν. διὸ κακεῖνο τὸ ἀνάγνωσμα οὐκ ἐγ-
 κλινόμενον τὴν κτητικὴν ἀντωνυμίαν σημαίνει, 20

οἱ δὲ οἱ ἐβλάφθησαν

ἐγκλιτικῶς γε μὴν ἀναγνωσθέν, ἢνίκα ὀξύνομεν
 τὴν δὲ συλλαβὴν, ἔθος τηρεῖ Ὀμηρικὸν τὸ δο-
 τικὴν ἀντὶ γενικῆς παρειλῆφθαι.

Εἶπομεν καὶ περὶ συνεμπτώσεως τῆς τῶν ἄρ- 25
 θρων, ὡς τὰ ὑποτακτικὰ ταῖς κτητικαῖς κατὰ
 τρίτον πρόσωπον ὁμοφωνεῖ, καὶ ὡς πάλιν διὰ
 τὸ τοιοῦτον πτωτικῶν μὲν συνόντων κτητικαίεῖσι.

ἀντωνυμῖαι τὰ τοιαῦτα,

ὄν γόνον,

οὔνεκ' ἄρ' οὐχ ὧ παιδί,

ὧ θυμῷ εἴξατα,

ἢ κεφαλῇ φορέειν,

5

ἢ ὄν αὐτοῦ χρεῖος

ῥημάτων δὲ ἐπιφερομένων πάλιν κατάλληλα τὰ σχήματα γίνεται ἀρθρικήν ἀναδεξάμενα σύνταξιν, εἴ γε καὶ τὸ τοιοῦτον ἐδείχθη, ὡς καὶ τὰ ὑποτακτικὰ ἄρθρα ἐπὶ ῥῆμα φέρεται, 10

ἢ μυρὶ Ἀχαιοῖς ἄλγ' ἔθηκε,

τοῦ ἐξῆς ὄντος ἢ ἔθηκε μυρία κακὰ τοῖς Ἑλλήσιν.

ὅς ποτέ μ' εἰρόμενος,

ὅς εἰρόμενός με.

15

Δυσέφικτόν ἐστι τὴν ἐν ἅπασιν τοῖς μέρεσιν τοῦ λόγου συνέμπτωσιν παραθεῖσθαι. ἀρκετὴ γάρ ἐστι καὶ ἡ προκειμένη εἰς τὸ παραστήσαι τὴν ὑπόλοιπον συνέμπτωσιν.

10 Οὐ μὴν ἐκεῖνο ἄξιον παραλιπεῖν, διότι ἐ- 20

πὶ μὲν ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν εὐθειῶν πληθυντικῶν προφανές γίνεται τὸ ἀκατάλληλον ποιουμένων σύνταξιν τὴν πρὸς τὸ ἐνικόν, εἰ φαί-

203 μιν οἱ ἄνδρες λέγει, αἱ γυναῖκες λέγει,

οὐ μὴν κατ' εὐδετέραν προφορὰν, κὰν τὸ αὐτὸ 25

δηλούμενον ἢ μόνον τοῦ χαρακτῆρος ἐνηλλαγμέ-

νου, εἰ φαίμεν τὰ γυναῖκα λέγει. οὐδὲ γὰρ

ἐκεῖνο τὸ ἄπορον ἐπιλύει, ὡς Βοιωτίον ἐστιν ἔ-

θος, ὁμοῖον τῷ παρὰ Πινδάρῳ

ἀχεῖται ὁμοφαὶ μελέων σὺν αὐλοῖς·
 αὐτὸ γὰρ τοῦτο ἐπιζητεῖ ὁ λόγος, ὡς λανθάνει
 τὸ σχῆμα τὸ τοῦ οὐδέτερου. ὅτι γὰρ οὐδὲν
 ἢ τοῦ γένους σύνταξις ὑπεκλύει τὸν λόγον, ὡς
 ὅτι τὰ οὐδέτερα ἀρμόδια ἔστι τοῖς ἐνικοῖς, σα- 5
 φές ἐκ τοῦ ἐν μόνοις ἀπτῶτοις ἀδιαφορεῖν τὴν
 τῶν γενῶν σύνταξιν· πᾶν γὰρ μέρος λόγου ἀ-
 πτωτον μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἔχει σύνταξιν ἀ-
 πασι τοῖς γένεσιν. Ἔστι δὲ καὶ οὕτω φάναι.
 ἐδείξαμεν ἐν τοῖς προκειμένοις ὡς οὐδὲν μέρος 10
 λόγου γίνεται ἀκατάλληλον ἐν ᾧ μὴ διεκρίθη,
 ὡς τὰ ἐπιρρήματα ἐν ἀριθμῶ, χωρὶς εἰ μὴ
 αὐτὰ δηλώσειεν ἀριθμόν, οὐκ ἐν διαφόροις χρό-
 νοις, χωρὶς εἰ μὴ αὐτὰ πάλιν διαστείλειε χρό-
 νον, ὡς ἐν τῷ χθές, αὔριον καὶ ἄλλοις οἷς πα- 15
 ρεφέμεθα. οἱ σύνδεσμοι ἀριθμόν οὐκ ἐπιδειξά-
 μενοι οὐδὲ παρὰ τοὺς ἀριθμοὺς ἀμαρτάνονται,
 ἀλλ' οὐδὲ γένος. πρόδηλον τὸ εἰρημένον ἐπὶ πάν-
11 των τῶν μερῶν τοῦ λόγου. τὰ δὴ ρήματα γέ-
 νος μὲν οὐ διακρίνει, ἀριθμόν δὲ καὶ πρόσωπον 20
 224 καὶ ἄλλα περὶ ἃ καταγίνεται. οὐκ ἄρα ὀφείλει
 γινώσκειν ἐν διαφόρῳ σχήματι τὸ οὐδέτερον
 καὶ ἐν διαφόρῳ τὸ ἀρσενικὸν ἢ θηλυκόν· πῶς
 οὐν φαμέν λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι καὶ λέ-
 γει τὰ παιδία; εἰ δὲ ἀριθμόν παρεμφαίνει, 25
 σαφές ὅτι συμπληθυνθήσεται τοῖς συνοῦσι πλη-
 θυντικοῖς, καὶ δῆλον ὅτι τὸ
 σπάρτα λέλυνται

ἀναλογώτερον τοῦ

δοῦρα σέσηπε.

Παρὸν καὶ τῶν πρώτων καὶ δευτέρων διελέγξαι τὸ σχῆμα. εἰ γὰρ ὑγιὲς τὸ φάναι φιλοπονοῦμεν παιδία ὄντα, οὐχὶ φιλοπονῶ 5 παιδία ὄντα, καὶ ἐπὶ δευτέρων προσώπων ταυτόν, πῶς οὐ δοθήσεται ἄλογον καθίστασθαι τὸ φιλοπονεῖ παιδία ὄντα; Καὶ αὐτὴ μὲν ἀπόδειξις ἐστὶ τοῦ ὑγιοῦς λόγου.

Αἴτιον μέντοι ὑπολαμβάνω τοῦ παραδέξα- 10 σθαι τὴν ἐνικὴν σύνταξιν τὰ ῥήματα οὐκ ἄλλο τι ἢ τὴν ὁμοφωνίαν τῆς εὐθείας ὡς πρὸς τὴν αἰτιατικὴν, ὃ περ οὐ παρέϊπετο τοῖς τε ἀρσενικοῖς καὶ θηλυκοῖς. διὸ καὶ ἐν τῇ εὐθείᾳ προφανὴς ἢ ἀκαταλληλότης γίνεται ἐν τῷ οἱ ἄνδρες 15 γράφει, οὐ μὴν ἐν αἰτιατικῇ· ἐν μεταβάσει γὰρ τὸ πρόσωπον νοεῖται τοῦ γράφει, ἄνδρας γράφει. ἀναμερισθεῖσαι οὖν αἱ πτώσεις ἐν ἰδίαις φωναῖς δῖεκριναν τὸ τε κατάλληλον καὶ τὸ ἀκατάλληλον. οὐ τοῦ τοιοῦτου δὲ παρεπομένου 20 κατ' οὐδέτερον σχῆμα συνέβαινε τὸ μὲν ἕτερον φυσικώτερόν πως ἔχειν, λέγω τὸ κατ' αἰτιατικῇ, φέρε εἰπεῖν γράφει τὰ παιδία, ὡς εἰ καὶ γράφει τοὺς παῖδας· καπεῖ ἐν μὲν τῷ ἀρσενικῷ οὐχ αἱ αὐταὶ φωναί, γράφει γὰρ οἱ 25 παῖδες, ἐν δὲ τῷ οὐδέτερω ταυτόν, ὃ περ ἦν ἀνακόλουθον, τῇ πρὸς τὴν αἰτιατικὴν ὁμοφωνίᾳ συντρέχον τὸ σχῆμα δὺςληπτον ἐποίησε τὸ ἀκα-

τάλληλον. εἰδείχθη ἄρα καὶ διότι ἀκατάλληλον
καὶ διότι λανθάνει.

12 Ἐξῆς ρητέον καὶ περὶ τῆς καθολικῆς συν-
τάξεως τῶν ῥημάτων, ἣν πάνυ ὑπέλιφα πο-
λυμερεστάτην οὖσαν δεῖσθαι οὐ μετρίως ἐπιστά- 5
σιώς· αἱ τε γὰρ παρεπόμεναι ἐγκλίσεις λόγον
ἀπαιτήσουσι τῆς συντάξεως, καὶ οἱ ἐν αὐταῖς
ἀναμερισθέντες χρόνοι, καὶ ἡ συμπαραπομένη
διάθεσις, ἐνεργητικὴ οὖσα ἢ παθητικὴ, καὶ ἡ
μεταξὺ τούτων πεπτωκυῖα μέση, οὐ προςχω- 10
ροῦσα οὐδετέρᾳ, καὶ τὰ ἐγγινόμενα πρόσωπα
ἐν τῷ καθόλου ἢ μερικῶς ἢ οὐδ' ὅλως, καὶ
εἰ ἅπασι σύμφωνοί εἰσιν αἱ δύο διαθέσεις, ἢ
τε ἐνεργητικὴ καὶ ἡ παθητικὴ, τίνα τε αὐτῶν
πλαγίαις θέλει ἐπαρτᾶσθαι, καὶ πότερον ἀ- 15
διαφόρως ἢ κατὰ μερισμὸν τὸν δέοντα τῶν
πτώσεων. εἰσὶ καὶ ἄλλαι εἰδικώτεραι συντάξεις
τῶν προκατειλεγμένων, αἷς κατὰ τὸ ἐπιβάλλον
διακρινοῦμεν.

Ἡ ἀπαρέμφατος ἐγκλίσις διστάζεται πρὸς 20
τινῶν εἰ ἐγκλίσις καὶ εἰ ὅλως ῥήματα τὰ ἀ-
παρέμφατα· τί γὰρ μὴ μᾶλλον ἐπιρρήματα ἐκ
13 ῥημάτων γενόμενα; καὶ εἴη ἂν τὰ συνηγοροῦντα
226 τῷ λόγῳ τοιαῦτα. Τοῖς ῥήμασιν ἐξαιρέτως παρά- 25
κειται ἡ ψυχικὴ διάθεσις, ὃ περ οὐ σύνεστι τοῖς ἀ-
παρεμφάτοις, καὶ τὸ ἐν ἀριθμοῖς καὶ προσώποις
καταγίνεσθαι, ὧν τῆς διαφορᾶς οὐκ ἔτυχεν τὸ

ἀπαρέμφατον, καθὸ καὶ ἡ ἐξ αὐτῶν μεταλη-
 φθεῖσα μετοχὴ στερουμένη τῶν προκειμένων καὶ
 τῆς τῶν ῥημάτων ιδέας ἀπεβλήθη. οὐ γὰρ δή
 γε ὁ μετασχηματισμὸς τοῦ χρόνου ἐν τῷ γρά-
 φειν ἢ γράφαι καὶ ἔτι ἡ συνοῦσα διάφρασις συν- 5
 ἀξει τὰ ῥήματα αὐτὰ πάντως καλεῖσθαι, ἐπεὶ
 ταῦτόν συνίστι τῇ μετοχῇ καὶ οὐ ῥήματα αἰ
 μετοχαί. Πόθεν δέ, ὅτι ἐπιῤῥήματα; Καθότι
 ἔγκλισις μὲν διάφορος κατὰ σύνταξιν τοῦ αὐ-
 τοῦ προσώπου οὐ παραλαμβάνεται οὐ γὰρ φα- 10
 μιν γράφεις λέξαις ἢ τι τῶν τοιούτων τῶν
 μὴ δυναμένων παραλαμβάνεσθαι, φημὲν δὲ
 θέλεις γράφειν, ἀναγινώσκειν βούλει.
 Ἴδιον δὲ ἦν ἐπιῤῥημάτων τὸ σὺν ῥήμασι παρα-
 λαμβάνεσθαι προτακτικῶς ἢ ὑποτακτικῶς, ὃ 15
 περ παρείπετο τῷ γράφειν θέλω, θέλω
 γράφειν, ὡς εἰ καὶ Ἑλληνιστὶ λέγω, λέ-
 γω Ἑλληνιστί. καὶ ὡς τὸ Ἑλληνιστί προσ-
 λαβὸν τὸ λέγω ἀπαρτίζει τὸν λόγον, οὕτω τὸ
 γράφειν προσλαβὸν τὸ θέλω. καὶ ὡς ἀδιαφορεῖ 20
 κατὰ παντὸς ἀριθμοῦ τὰ ἐπιῤῥήματα, οὕτω
 227 καὶ τὸ γράφειν θέλω ἢ θέλομεν. καὶ ὡς
 ἀδιαφορεῖ κατὰ τὰ πρόσωπα, Ἑλληνιστὶ
 λέγω, Ἑλληνιστὶ λέγεις, οὕτω τὸ γρά-
 φειν θέλω, γράφειν θέλεις. καὶ εἰ ἀπὸ 25
 ῥημάτων ἔσθ' ὅτε τὰ ἐπιῤῥήματα παράγεται,
 ὡς αὐτὸ τὸ Ἑλληνιστὶ τῷ ἐλληνίζω παράκει-
 ται, οὐ κωλύει καὶ τῷ γράφω παρακεῖσθαι

τὸ γράφειν, οὐ μαχομένου τοῦ διαφόρου χρόνου· δύναται γὰρ κατὰ χρόνον τὸ ἐπίρρημα ἀποτελεῖσθαι, καθὼς ἔστιν ἐπινοῆσαι κατὰ τῶν μιτοχῶν, εἴ γε τῷ μὲν γράφω ἢ γράφων παρὰ κείται, τῷ δ' ἔγραψα ἢ γράψας. τῷ γὰρ 5 αὐτῷ λόγῳ καὶ τῷ γράφω τὸ γράφειν παρὰ κείται, τῷ τε ἔγραψα τὸ γράψαι.

Ἄλλ' ἔστι γε πρὸς ταῦτα φάναι, καὶ πρὸς μὲν τὴν σύνταξιν τοῦ θέλω γράφειν καὶ τῶν τοιούτων, ὡς οὐκ ἐν τῷ καθόλου δίδοται τὸ 10 κατὰ τοῦ αὐτοῦ προσώπου διαφόρους ἔγκλισις μὴ παραλαμβάνεσθαι φανέν γὰρ ἐὰν ἀναγινώσκῃς πρὸς εἰς, ἐὰν διαλέγῃ ἐπίστρεφε σεαυτόν, πρὸς τῷ μηδὲ ἐν τῷ καθόλου τὴν τοιαύτην σύνταξιν δὴ κείν φανέν γὰρ 15 αἰροῦμαι ἀναγινώσκειν καὶ φιλῶ γράφειν, οὐ μὴν γελῶ γράφειν οὐδὲ σκάλλω λέγειν, ὃ περ εἰ κατὰ τὸν λόγον ἦν τῶν ἐπίρρημάτων, ἐπὶ ῥήματα φέρεσθαι ἠμελλεν. ἔστιν οὖν τῆς συντάξεως [ἡ] αἰτία ἦδε. τῶν ῥημάτων 20 ἃ μὲν ἔστιν ἐμπέριεκτικὰ πραγμάτων, ἐφ' ἃ καὶ ἡ ὀριστικὴ ἔγκλισις ἀπερείδεται καὶ αἱ ὑπόλοιποι, ὡς τὸ γράφω, ἐρέσσω, τύπτω· ἃ δὲ αὐτὸ μόνον προαίρεσιν ψυχῆς ὀρίζεται, ἐλλείποντα τῷ πράγματι, ὡς τὸ θέλω, βούλομαι, 25
 228 προθυμοῦμαι, ἃ δὴ ὡς περὶ κενὰ ὄντα ἀναπληροῦνται τῇ τοῦ πράγματος παραθέσει, ὃ περ οὐκ ἄλλο τί ἐστιν ἢ τὸ προκείμενον ἀπα-

ρέμφατον, γενικώτατον καθεστὸς τῶν ἄλλων
 ῥημάτων, ὡς ἐν τοῖς ἐξῆς δεδείξεται, θέλω πε-
 ριπατεῖν, βούλομαι γράφειν. τὰ γε μὴν
 ἀπειληφότα διὰ τοῦ ἐπακολουθοῦντος ὀρισμοῦ
 τὸ πρᾶγμα ἀπροσδεῖ καθειστῆκει ὡς πρὸς τὴν 5
 σύνταξιν τῶν ἀπαρεμφάτων ἐγκειμένου. γὰρ
 τοῦ τύπτειν ἐν τῷ τύπτω περισσὸν τὸ ἐπάγειν
 ἕτερον πρᾶγμα, τύπτω γράφειν, οὐ μὴν ἐν
 τῷ θέλω γράφειν. Καθὼς ἔφαμεν, ἔστι γενι-
 κωτάτη ἢ τῶν ἀπαρεμφάτων ἐγκλισις, ἀναγ- 10
 καίως λείπουσα τοῖς προδιαπορηθεῖσι, τῷ
 παρεπομένῳ ἀριθμῷ, ὃς οὐ φύσει παρέπεται
 τῷ ῥήματι, παρακολούθημα δὲ γίνεται προσ-
 ῶπων τῶν μετεληφότων τοῦ πράγματος. αὐ-
 τὸ γὰρ τὸ πρᾶγμα ἐν ἔστι, τὸ γράφειν, τὸ 15
 περιπατεῖν ὃ περ ἐγγινόμενον ἐν προσώποις ποι-
 εῖ τὸ περιπατῶ, τὸ περιπατεῖτον, τὸ περιπα-
 τοῦσιν. Οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνο ἀληθεύσει, ὡς τὸ ῥῆ-
 μα δεκτικόν ἐστι προσώπων· πάλιν γὰρ ἐκ τοῦ
 παρεπομένου τὸ ταιούτων ἐπεγένετο. τὰ γὰρ με- 20
 τεληφότα πρόσωπα τοῦ πράγματος εἰς πρόσ-
 ωπα ἀνιμερίσθη, περιπατῶ, περιπατεῖς, πε-
 ριπατεῖ· αὐτό γε μὴν ἐκτὸς ὃν προσώπων καὶ
 ἀριθμῶν συμφέρεται ἅπασιν ἀριθμοῖς καὶ ἅ-
 πασι προσώποις. Ἄλλ' οὐδὲ ψυχικὴν διάθεσιν 25
 τὸ ῥῆμα ἐπιδέχεται. πάλιν γὰρ τὰ μετεληφό-
 τα πρόσωπα τοῦ πράγματος τὴν ἐν αὐτοῖς διά-
 θεσιν ὁμολογεῖ διὰ τοῦ ῥήματος· τὰ δέ, ὡς

οὐκέτι ἐγγενόμενα ἐν προσώποις, αὐδὲ τὸ ἐν τού-
 τοις ἐπιγενόμενον ἐνδιάθετον τῆς ψυχῆς ὁμολο-
 γῆ. Ἴδιον αὖ ῥήματός ἐστιν ἐν ἰδίοις μετα-
 σχηματισμοῖς διάφορος χρόνος διάθεσις τε ἢ
 ἐνεργητική, ἢ παθητική καὶ ἔτι ἢ μέση· ὧν 5
 πάντων μετέλαβε τὸ γενικώτατον ῥῆμα, λέγω
 τὸ ἀπαρέμφατον, ἐπεὶ εἴ περ τῇ φύσει ἦν ἀπα-
 ρέμφατον, πῶς ταῦτα παρεμφαίνει; ἔστι γοῦν
 ἐπινοῆσαι τὸ γενικώτατον ὄνομα ἐν θέσει ἰδία
 καταγιγόμενον ἢ κοινῇ, ἐν πτώσει τῇ παρεπο- 10
 μένῃ, ἐν γένει τῷ δέοντι τό γε μὴν εἰδικώ-
 τατον καταγίνεσθαι ἐν πατρωνυμικῇ ἐννοίᾳ ἢ
 ἐν κτητικῇ καὶ ἔτι ταῖς ὑπολοίποις· καὶ δῆλον
 ὅτι οὐκ ἂν θαρρήσειέ τις φάναι μὴ εἶναι ὄνο-
 μα ὃ μὴ ἐστὶ πατρωνυμικὸν ἢ κτητικὸν ἢ τι 15
 τῶν ὑπὸ τὸ αὐτὸ εἶδος πιπτόντων. τούτῳ οὖν
 τῷ λόγῳ παραδεξόμεθα τὸ ὀριστικὸν ῥῆμα καὶ
 τὸ εὐκτικὸν καὶ ἔτι τὰ ὑπόλοιπα εἶδη τοῦ γε-
 νικοῦ ῥήματος, ὃ δὴ οὐ πάντως στερήσεται τοῦ
 μὴ ῥῆμα εἶναι, ἐὰν μὴ ὑπαγορεύῃ τὴν εἰδικὴν 20
 σημασίαν.

Ἔστι καὶ οὕτως ἐπιδειξαι. Καθόλου πᾶν
 παρηγμένον ἀπὸ τινος ἀνάλυσιν ἔχει τὴν πρὸς
 τὸ πρωτότυπον μετὰ λέξεως τῆς σημαίνουσης
 ταῦτόν τῇ παραγωγῇ. παρὰ τὴν Ἐκτορος γε- 25
 νικὴν ἀποτελεῖται τὸ Ἐκτορίδης, ᾧ καὶ προσ-
 γίνεται τὸ υἱός, καὶ διὰ τοῦτο ἀναλύεται εἰς
 30 τὸ Ἐκτορος υἱός. παρὰ τὸ γοργός ἀποτελεῖται

τὸ γοργότερος προσγινομένου τοῦ μάλλον, ὃ δὴ
 πάλιν ἀνάλυσιν ἔχει εἰς τὸ γοργὸς μάλλον. πα-
 ρὰ τοὺς ἵππους ἑμπεριεκτικόν τι ἀποτελεῖται,
 τὸ ἵππών, ὃ δὴ πάλιν ἀναλύεται εἰς τὸ ἵπ-
 πους συνέχον. καὶ περισσὸν ἂν εἴη εἰς τὸ τοιοῦ- 5
 το παρατίθεσθαι δῆλον γὰρ τὸ εἰρημένον. Καὶ
 δὴ πᾶσα ἔγκλισις οὐκ εἰς ἄλλο τι μεταλαμ-
 βάνεται ἢ εἰς ἀπαρέμφατον μετὰ λέξεως τῆς
 σημαίνουσῃς ταυτόν τῇ ἐγκλίσει, ὅτε οὕτω φα-
 μέν, περιπατῶ-ὠρισάμην περιπατεῖν, περιπα- 10
 τοῖμι-νυξάμην περιπατεῖν, περιπάτει-πρὸςέ-
 ταξα περιπατεῖν. Πῶς οὖν οὐ βίαιον τὸ τὰ
 συνεκτικώτατα τῶν ἀπάντων ῥημάτων περιγρά-
 φειν τῆς τῶν ῥημάτων ἐννοίας;

Οὐ λέλισμαι ὡς ἐν ἑτέροις συμφερόμενός 15
 τισι τὴν ὀριστικὴν ἔγκλισιν παρεδεχόμενῃ ὡς
 πρωτεύουσαν τῶν ἄλλων. ἀλλ' οὖν γε ἡ ἀκρι-
 βὴς ἐξέτασις τοῦ λόγου κατηνάγκασε τὸ μετα-
 θίσθαι, συγχωρουμένου ἐκείνου, ὡς δειόντως
 ἀπὸ τῆς ὀριστικῆς ἐγκλίσεως ἀρχόμεθα, οὐχ 20
 ὡς πρώτης οὔσης, ὡς δὲ ἐκφανεστάτης οὔσης
 καὶ πολλῆς καὶ δυναμένης διδάξαι καὶ τὰς ἐγ-
 γινομένας συνεμπτώσεις καὶ τὰ ἐγγινόμενα πά-
 ρη καὶ παραγωγάς, οὐδὲ τοῦ τοιούτου μαχο-
 μένου, καθὼ ἐν τοῖς τοιούτοις ἐλλιπεστέρα ἢ ἀ- 25
 παρέμφατος ἔγκλισις, εἴ γε καὶ τὰ πρωτότυ-
 πα τῶν λέξεων ἐν ἐλάττονι καταγίνεται ὕλη
 τῶν παραγῶγων.

14 Οἶμαι δὲ καὶ τὸ Ὀμηρικὸν ἔθος, ἐκστάν
 231 τῆς προστακτικῆς συντάξεως, δεόντως ἀνθυ-
 παλλάξαι τὴν ἀπαρέμφατον ἔγκλισιν, οὔσαν
 γενικὴν, εἰς ἣν καὶ ἐδείχθη ἅπαντα τὰ εἰδικὰ
 μεταλαμβάνόμενα. Οὕτω γὰρ ἔχει καὶ ἡ ἐπι- 5
 σταλτικὴ σύνταξις, Τρύφων Θέωνι χαί-
 ρειν, τοῦτο διαφέρουσα τῆς Ὀμηρικῆς συνηθεί-
 ας, καθὼς ἡ μὲν ἐπὶ τὸ προστακτικὸν φύσει κα-
 ταφέρεται, καὶ οἷόν τε ἐστὶν ἐπ' αὐτῆς τὰ
 προστακτικὰ παραλαμβάνειν, προσῆπται μὲν 10
 τοι τῷ δοθέντι σχήματι τοῦ λόγου· οὐ μὴν
 ἔτι τὸ ἐν τῇ ἐπισταλτικῇ συντάξει ἠδύνατο τὸ
 τοιοῦτον παραδέξασθαι. ἔχει γὰρ ὁ λόγος οὐ-
 τως. εἴπομεν ὡς ἀναγκαίως ἡ εὐθεία τῶν κυ-
 ρίων ὀνομάτων παραλαμβάνεται· ἀλλὰ καὶ ἡ 15
 δοτικὴ, ἣν περιποιεῖται ἡ τοῦ λόγου σύνταξις,
 οὐ δυνάμενη τὴν προστακτικὴν ἔγκλισιν παρα-
 δέξασθαι, ἀλλ' οὐδ' ἄλλην τινά. ἔστι γὰρ τὸ
 Διονυσίῳ χαίρειν ἐν ἴσῳ τῷ Διονύσιε χαί-
 ρει, ὃ περ οὐκ ἠδύνατο ἐγχωρῆσαι, ἐπεὶ ἡ 20
 προστακτικὴ ἔγκλισις καὶ ἔτι ἡ κλητικὴ πτώ-
 σις ἐπὶ παροῦσι τοῖς προσώποις σύνεστιν, ᾧ
 δὲ τὰ τοῦ λόγου ἐπιστέλλεται, ἀπεστι, καὶ
 αὐτὸς δὲ ὁ ἐπιστέλλων παρῶν ἀπόντος σύν-
 ταξιν ποιεῖται. ἡ γὰρ εὐθεία τῶν ὀνομάτων 25
 232 δέδεικται ὡς τρίτου ἐστὶ προσώπου· ἐδείξαμεν
 γὰρ ὡς οὐ προσεχώρει ἡ ἐν εὐθείαις ἀντωνυμι-
 κῇ σύνταξις, ἐν δείξει οὔσα τῶν παρόντων

προσώπων. ὁ πάλιν οὐκ ἐνεχώρει τῷ λόγῳ, εἴ
 γε ἀμφοτέρω τὰ πρόσωπα οὐχ ὁρώμενά ἐστι,
 τό τε τοῦ ἐπιστέλλοντος καὶ τοῦ ἐπιστελλομέ-
 νου. συνούσης οὖν τῆς εὐθείας καὶ ἔτι τῆς δο-
 τικῆς κατὰ τὸ τρίτον πρόσωπον ἀνάγκη πᾶ- 5
 σα καὶ τὰ συντασσόμενα ῥήματα ἐν τρίτῳ κα-
 ταγίνεσθαι, καὶ συντάσσεσθαι οὐκ ἐν ἄλλῃ
 πτώσει ἢ τῇ εὐθείᾳ. τὸ γοῦν προκείμενον ῥῆμα
 ἐπὶ τὴν εὐθεῖαν συντείνει, Ἀπολλώνιος Διο-
 νυσίῳ χαιρέτω ἢ καὶ ἔτι χαίρειν ἢ χαίροις. 10
 καὶ ἵνα δῶμεν τὰ τοῦ λόγου κατάλληλα εἶναι,
 ἐκείνο σαφέστατόν ἐστιν, ὅτι τὸ κατὰ τὴν εὐ-
 θεῖαν μετέλαβε τοῦ χαίρειν, οὐχὶ τὸ κατὰ δο-
 τικὴν ἢν γε μὴν τούναντίον τὸ προσχωρεῖν τῷ
 ἐπιστελλομένῳ τὸ χαίρειν, ὡς εἰ καὶ τοῖς ὑπ' ὁ- 15
 ψιν συνοῦσί φημεν τὸ χαίρει, οὐχ ἑαυτοῖς προσ-
 τιθέμετες τὸ χαίροιμι ἢ χαίρω. οὐ δυναμένου
 οὖν τοῦ τοιούτου παραλαμβάνεσθαι ἀνάγκη
 πᾶσα εἰς τὸ γενικὸν ἀπαρέμφατον παραλαμ-
 βάνεσθαι τὴν σύνταξιν, συνηθέστερον ὑπακουο- 20
 μένης τῆς συντάξεως τῆς λέγει ἢ εὐχεται, Τρύ-
 φων Θεῶνι λέγει χαίρειν, συνήθως καὶ ἄλ-
 λων ὑπακουομένων, ὡς

κόπτων ἀμφοτέρησιν,

εἶ, βροντᾶ. ἐξαιρέτως γε μὴν καὶ τῶν ῥη- 25
 μάτων αἱ ἐγκλίσεις ἔχουσιν ἐγκείμενα ῥήματα,
 καθὼς εἰδείξαμεν ὅτι ἐν τῷ χαίροις ἔγκεται τὸ
 εὐχέσθαι, ἐν τῷ χαίρει τὸ προστάξαι, ἃ περ

μετὰ τῶν ἀπαρεμφάτων παραλαμβάνεται,
 ὀπηνίκα καὶ ἐγκλίσεις εἰς αὐτὰ μετατίθενται.
 τὸ οὖν Διονυσίῳ χαίρειν ἔχει συνυπάρχον
 ῥῆμά τι τῶν προκειμένων, φέρε εἰπεῖν τὸ εὐ-
 χεται ἢ λέγει, ὃ περ συνηθέστερον ἔννοιαν γὰρ 5
 προστακτικωτέραν ὑπαγορεύει καὶ ἐν δευτέροις
 προσώποις συγχρώμεθα, τὴν εὐκτικὴν παρα-
 πεμπόμενοι, οὕτως ἐχόντων καὶ τῶν Ὀμηρικῶν
 ἄνδρα μοι ἔννεπε Μοῦσα,
 χαῖρε Ζεῖνε,
 μῆνιν αἰεὶδε θεά.

10

ἐνθένδε γὰρ καὶ προειλόμην φάναι ὡς ἀντὶ προσ-
 τακτικῶν τὰ ἀπαρέμφατα παρείληπται κατὰ
 τὴν τοιαύτην σύνταξιν. σαφές γὰρ ὅτι καὶ τῷ
 ὑπακουμένῳ ῥήματι προσχωρεῖ τὰ τῆς αὐτο- 15
 τελείας. οὐ γὰρ ἢ ἐξ ἀπαρεμφάτου σύνταξις
 κατακλείει λόγον, εἰ μὴ ἀναπληρωθεῖν δι' αὐτῶν
 ἀπαρέμφατός ἐστι. τὸ δὴ οὖν Θεῶν Ἀπολ-
 λωνίῳ χαίρειν οὐκ ἂν εἴη αὐτοτελές, εἰ μὴ,
 ὡς εἶπομεν, τὸ συνυπάρχον ἐγκέοιτο ῥῆμα. 20
 Καὶ τοσαῦτα μὲν περὶ τῆς ἐπισταλτικῆς συν-
 τάξεως.

15 Ἐχομένως ῥητέον καὶ περὶ τῆς ὑπολοίπου
 συντάξεως τῶν ἀπαρεμφάτων. Τὸ δεῖ γρά-
 φειν, δεῖ ἀναγινώσκειν, χρὴ φιλολογεῖν 25
 καὶ τὰ τούτοις ὅμοια σαφές ὅτι τῆς ἐπισταλ-
 τικῆς συντάξεως διαφέρει. ἐκείνη μὲν γὰρ ἀ-
 προσδεῖς τῶν προκειμένων μορίων, λέγω τοῦ

χρή και τοῦ δεῖ· ἡ δὲ οὐ συγκλείει διάνοιαν
 χωρὶς τούτων, δεῖ ἀναγινώσκειν Τρύφω-
 να, δεῖ ἀκούειν σου, χρὴ ὁμιλεῖν Τρύ-
 234 φωνι. καὶ τί ποτε τὸ ποιοῦν ἐστὶν ἐν μὲν τῇ
 ἐπισταλτικῇ συντάξει τὸ ἀκατάλληλον, ἄξιον 5
 διαλαβεῖν, προευκρινηθέντος τοῦ τοιοῦτου, λέ-
 γω δὴ τοῦ τίνι μέρει λόγου ὑπαχθῆσεται τὸ
 χρὴ καὶ τὸ δεῖ. περὶ ὧν κὰν τῶ περὶ ἐπιρρή-
 μάτων ἀπαιτοῦντος τοῦ λόγου ἐξεθέμεθα· καὶ
 νῦν δὲ ἐπιτομωτέρᾳ χρησόμεθα φράσει ὑπὲρ 10
 τοῦ ταῦτὸν συμπαραστῆσαι, εὐλογον ἡγούμε-
 νοι ἀνελλιπῆ τὴν πραγματείαν καθίστασθαι.

Ἡ μὲν οὖν συνηγορία τοῦ τὰ προκείμενα
 μόρια ἐπιρρήματα εἶναι γένοιτ' ἂν τοιαύτη. Κα-
 15 θὰ πέρ τῆς εὐκτικῆς ἐγκλίσεως ἐπὶ τινος συν-
 τάξεως προηγείται ἐπιρρήμα τὸ εἶθε καὶ ἐπι-
 τῆς προστακτικῆς τὸ ἄγε, τοῦτον τὸν τρόπον
 καὶ τῆς ἀπαρεμφάτου ἡγήσεται τὸ χρὴ καὶ
 τὸ δεῖ ἐπιρρήματα. Οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνό τις
 οἰήσεται, ὡς σύνδεσμοὶ εἰσι, καθὸ οὐ συνδέου- 20
 σιν ἐπιφορὰν ἑτέρου λόγου, ὃ περ ἴδιον συνδέ-
 σμου, ἐμφαίνουσί τε ἐπίτασιν ὡς καὶ τὸ μά-
 λα ἢ ἄγαν, καὶ ἐτι ἐν συνθέσει τοιαύτη κατα-
 γίνονται, ἢ οὐ παρακολουθεῖ συνδέσμοις, ῥή-
 μασι δὲ ἢ ἐπιρρήμασι· φαμὲν γὰρ ἀποδῆς, ἀ- 25
 πεχθῆς, ἀπῆλθεν, ἀπεισθιν· εἶχε δὲ οὕτω τὸ ἀ-
 ποδεῖ, ἀπόχρη. Ὁμόλογον δὲ κακεῖνο, ὡς τὰ
 ἐπιρρήματα σύνεστι διαφόροις προσώποις, σύ-

νεστι διαφοροῖς ἀριθμοῖς, καλῶς γράφω ἢ
καὶ γράφομεν καὶ ἔτι ἐπὶ τῶν ἐξῆς προσώ-
πων τὰ γε μὴν ῥήματα συμπληθύνεται καὶ
συμμεταβαίνει τοῖς προσώποις, ἡμεῖς γρά-
²³⁵φομεν, ὑμεῖς γράφετε. οὐ μὴν τὸ χρῆ καὶ 5
τὸ δεῖ χρῆ γὰρ ἡμᾶς γράφειν, χρῆ ἐμὲ
γράφειν, καὶ δεῖ σὲ ἀναγινώσκειν, δεῖ
ὑμᾶς διαλέγεσθαι. καὶ ἕνεκα πάλιν τοῦ
τοιούτου μᾶλλον ἐπιρρήματά ἐστιν. Οὐδὲ γὰρ
ἐνὸν φάναι ὡς ῥήματά ἐστιν ἀπαρέμφατα, 10
οἷς παρακολουθεῖ τὸ εἰς ἀριθμὸν διάφορον πα-
ραλαμβάνεσθαι, τὸ μὴ προσδιακρίνειν πρόσω-
πον, περὶ ὧν καὶ ἐν τοῖς προκειμένοις ἐκτεθεί-
μεθα. ἰδοὺ γὰρ οὔτε τὰ τῆς φωνῆς ὑπακούει
ιδιώματα οὔτε τὰ τῆς συντάξεως. ποῖον γὰρ 15
ἀπαρέμφατον εἰς εἰ δίφθογγον λήγει ἢ εἰς ἦ;
ἢ πότε ἀπαρέμφατα δύο μετὰ πτωτικῷ τινὸς
λόγον παρίστησι; φαμέν δέ γε δεῖ περιπα-
τεῖν Διονύσιον. καὶ ἕνεκα τούτου ἀποστήσε-
ται τοῦ μερισμοῦ τῶν ἀπαρεμφάτων· οὐ μὴν 20
πάλιν ὑποταγῆσεται τοῖς λοιποῖς ῥήμασι, κα-
θὼ πάλιν ἀντίκειται τὸ ἀδιάκριτον πρόσωπον
καὶ ἔτι ὁ μὴ παρακολουθῶν ἀριθμὸς, ὃς ἦν
κοινὸς ἀπάντων ῥημάτων.

Ἄλλ' ἔστι γε πρὸς ταῦτα φάναι. Εἰ ἔστιν 25
ἐπιρρήματα αὐτὸ μόνον φερόμενα ἐπὶ ἀπαρέμ-
φατα, ὡς τὸ εἶδε ἐπὶ εὐκτικά καὶ τὸ ἄγε ἐπὶ
προστακτικά, τί δὴ ποτε οὐ συμφέρεται τοῖς

κατ' εὐθείαν προσώποις; ὡς ἔχει τὸ εἶθε ἐγὼ
γράφοιμι, εἶθε ἡμεῖς γράφοιμεν, ἄγε
γράφωμεν ἡμεῖς, ἄγε γράφετε ὑμεῖς. οὐ-
δὲ γὰρ ἔστι φάναι δεῖ ἐγὼ γράφειν οὐδὲ
χρῆ ὑμεῖς γράφειν, τῆς τῶν ῥημάτων συν- 5
τάξεως τὸ τοιοῦτον οὐκ ἐμποδιζούσης, εἶθε
ὑμεῖς ἀκούοιτε, εἶθε ὑμᾶς θεάσασαιτο,
εἶθε ὑμῶν ἀκούοι ὁ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ
236 τῶν ὁμοίων. Ἴδιον ῥημάτων τὸ ἐν παρωχι-
μένοις καὶ χρόνον ἔξωθεν προσλαμβάνειν, οὐ 10
μὴν ἐπίρρημάτων. φαμὲν σήμερον γράφα,
σήμερον ἔγραφον, τοῦ μὲν ῥήματος προσ-
λαμβάνοντος κατ' ἀρχὴν χρόνον, τοῦ δὲ ἐπίρ-
ρήματος συναρχομένου. φαμὲν δὲ γε δεῖ γρά-
φειν καὶ ἔδει γράφειν, καὶ τὸ μὲν ἔδει χρό- 15
νον πρόσελαβεν ὁμοίως τῷ ἔπλει καὶ ἔπνει, τό
γε μὴν γράφειν οὐ προσελάμβανε. καὶ τάχα
τὸ παρακινδυνεύομενον εἶναι ἐπίρρημα ἔνδειξιν
ικανὴν τοῦ εἶναι ῥῆμα παρίστησι, τὸ δὲ γρά-
φειν παρεκινδυνεύετο εἰ ῥῆμα ἦν, περὶ οὗ πᾶ- 20
σαν ἀκρίβειαν εἰσηνεγάμεθα ὡς ἔστι γενικώ-
τατον τῶν ἄλλων ῥημάτων. πρὸς οἷς καὶ δι-
πλασιάζεται, ὃ περ ἰδιον ῥημάτων, ὡς ἐν τῷ
γεγραφέναι καὶ τοῖς ὁμοίοις. οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνό
φαμὲν, ὡς τὰ μὴ προσεληφότα κατὰ τοὺς πα- 25
ρωχημένους τῶν χρόνων οὐχὶ ῥήματά ἐστιν,
ἐπεὶ καὶ αἱ ἐξῆς ἐγκλίσεις ἅπασαι οὐ προσ-
λαμβάνουσι — μόνη γὰρ ἡ ὀριστική —

ἀλλ' ἐκεῖνο ἦν ἀληθές, ὡς τὰ προσλαβόντα ῥή-
 ματος μερισμὸν ὑπαγορεύει, ὑπεδείκνυτο δὲ καὶ
 τὸ ἐχρῆν καὶ τὸ ἔδει προσειληφότα· οἷς καὶ ὡς
 ῥήματι σύνεστιν ἀπαρέμφατα τὸ χρῆναι καὶ
 τὸ δεῖσθαι, καθότι καὶ στήναι καὶ πνέϊσθαι. 5
 Ἄλλα καὶ ἐκ τῶν τόνων ἔστιν αὐτὰ καταλα-
 βέσθαι. περισπᾶται τὸ δεῖ ὁμοίως τῷ πλεῖ.
 οὐχὶ οὖν καὶ ἐπιρρήματα περισπᾶται, ὡς τὸ
 πεῖ, αὐτεῖ, τουτεῖ; τὸ πρῶτον Δώρα, ὃ περ
 οὐ παρέπετο τῷ δεῖ· τὸ δεύτερον ἀντὶ παρα- 10
 κειμένου τοῦ ποῦ καὶ ἔτι τοῦ οὔ καὶ αὐτοῦ·
 σύνεστι τῷ πεῖ τὸ εἶ, τὸ αὐτεῖ. ὃ περ οὐ πα-
 ρεῖπετο πάλιν τῷ δεῖ· ἦν γὰρ κατὰ συναίρεσιν
 ἐκ τοῦ δέει, συνηρημένον ὁμοίως τῷ πλέει καὶ
 ῥέει καὶ χέει, πρῶτον δὲ πρόσωπον ἔχει τὸ δέω 15
 ὡς πνέω, ἦν δὲ κατὰ τοῦ χρῆ τὸ πάθος πα-
 ρεπόμενον· ὃ περ ἔστιν εὑρέσθαι καὶ ἐπὶ ἑτέρου
 ῥήματος, τοῦ δέω, σημαίνοντος τὸ ἐνδέομαι.
 συνωνυμῆ τὸ χρῶ καὶ χρέω, ἀφ' οὔ καὶ τὸ
 δέος καὶ τὸ χρέος. καὶ δὴ παρέπετο τῷ χρῶ 20
 παραγωγή τοῦ χρῆμι, ὡς φημί, ἀφ' οὔ
 τρίτον πρόσωπον χρῆσιν ὡς φησίν, ἐξ οὔ τὸ
 χρῆ ἐν ἀποκοπῇ ἀπετελεῖτο ὁμοίως τῷ παρα
 Ἄνακρέοντι

σὲ γὰρ φη ταργήλιος ἐμμελέως δισκεῖν. 25

16 Καὶ τὰ μὲν τῆς φωνῆς οὕτω καταστατέον,
 τὰ γε μὴν τῆς συντάξεως τῆδ' ἂν ἀναπληρωθῆιν.
 Δοκεῖ ἐνικῶς συντάσσεσθαι διαφόροις προσώποις

καὶ ἀριθμοῖς, ῥῆμα καθεστὸς ὀριστικόν· ὁ περ
οὐ παρείπετο, εἰ τὴν σύνταξιν ἐλάβανε τῶν
προσώπων καὶ τῶν ἀριθμῶν. ἔστι γὰρ τὸ δεῖ
ἡμᾶς γράφειν ἔχον σύνταξιν τοῦ δεῖ πρὸς
τὸ γράφειν, οὐ πρὸς τὸ ἡμᾶς. καὶ διὰ τοῦτο 5
ἀπάντοτε ἐν τῇ τοιαύτῃ συντάξει οὔτε πρόσω-
πον διακρίνει οὔτε ἀριθμόν, ἐπεὶ ᾧ συμφέρεται
τούτων ἔστιν ἀπαρέμφατον, καὶ διὰ τοῦτο οὐ
συμμετατίθεται τῷ οὐ μετατιθεμένῳ, λέγω
²³⁸ δὲ τῷ ἀπαρέμφατῳ. Ἔστι γὰρ καὶ τὸ δηλού- 10
μενον τοιοῦτον. τῶν γοῦν γινομένων πραγμάτων
ἕλιπείστερον ἀποτελουμένων ἢ ἐγγινομένη πα-
ράδεισις τῶν προκατειλεγμένων ῥημάτων παρε-
λαμβάνετο εἰς ἐντέλειαν τῶν προσηκόντων. τὸ
γὰρ δεῖ φιλολογεῖν τοιοῦτόν, ἔστιν, ἐπεὶ 15
λείπει τὸ φιλολογεῖν φιλολογῶμεν, ὡς εἰ
καὶ αὐτῷ τῷ λείπει προσχρησαίμεθα, οὐδὲν
ἔλαττον τὰ τῆς συντάξεως ἐνδεῆ καταστήσεται,
λείπει τὸ φιλολογεῖν ἡμᾶς, λείπει τὸ
φιλολογεῖν ἐμέ, καὶ οὐκ ἔστιν ὅς τις τολ- 20
μήσει φάναι τὸ λείπει ἐπίρρημα, κὰν ἀπειρά-
κισ κατ' ἓνα σχηματισμὸν ἐκφέρηται ἕνεκα τῆς
συνούσης συντάξεως τοῦ ἀπαρέμφατου. Αὕτη γὰρ
καὶ μόνη ἂν εἴη αἰτία τοῦ μὴ ἐν τοῖς ἐπισταλ-
τικοῖς ἀπαρέμφατοις τὸ χρῆ ἢ δεῖ παραλαμ- 25
βάνεσθαι. εἶπομεν γὰρ ὡς τοῖς τοιοῦτοις ἀ-
παρέμφατοις ὑπακουόμενόν ἔστι τὸ ῥῆμα τὸ
λέγω ἢ εὔχεται, Διονυσίῳ Ἀπολλώνιος

λέγει χαίρειν ἢ εὐχεται· ἀσύστατον δὲ παραδέξασθαι ἀπαρέμφατον δύο συντάξεις ὀριστικῶν ῥημάτων, ἐνός γε μὴν, καὶ διὰ τοῦτο φαινομένην θελεῖ γράφειν ὡς δεῖ γράφειν ἐγκαιμένου γε μὴν ἐν τῷ Διονυσίῳ χαίρειν τοῦ 5 λέγει ἢ εὐχεται ἀσύστατον τὸ ἐπεντεθῆναι τὸ χρῆ ἢ δεῖ, εἰ μὴ ἀποσταίη ἢ ἐπισταλτικῆ σύνταξις, ἐφ' ἧς ἂν λοιπὸν φαίμεν δεῖ χαίρειν. ἄλλως τε προσγίνεται τῷ ἐπιστελλομένῳ τὸ χαίρειν, οὐχὶ ἀφίσταται, ὃ περ ἐν τῷ δεῖ χαίρειν ἐγγενήσεται.

239 Ἐξῆς ῥητέον καὶ περὶ τῶν συντασσομένων πτώσεων τοῖς ἀπαρεμφάτοις. Καὶ πρῶτόν γε ἐξεταστέον, εἰ ἀληθεύει τὸ ἐπὶ αἰτιατικὴν αὐτὰ πάντως φέρεσθαι, ὡς ἐν τῷ χρῆ καὶ δεῖ, 15 χρῆ ἀναγινώσκειν Διονύσιον, καὶ τοῖς τοιούτοις. ἦν μέντοι τὸ ἀληθεῦον τοῦ λόγου, ὡς οὐκ αὐτὰ τὰ ἀπαρέμφατα πάντως αἰτιατικὴν ἀπαιτεῖ, πτώσιν δὲ τὴν καὶ ἐν τοῖς ὀριστικοῖς καὶ τῇ ὑπολοίπῳ ἐγκλίσει συντασσομένην. 20 ἔστι γὰρ τὰ τοῦ λόγου οὕτως ἔχοντα. τὸ χρῆ καὶ τὸ δεῖ αἴτια γίνεται αἰτιατικῆς παραθέσεως, καθὸ ῥήματα ὄντα πλαγίαν ἀπαιτεῖ τὴν δέουσαν, καθὸ καὶ ἄλλοις πλείστοις ῥήμασι τὸ τοιοῦτον παρηκολούθει, τὸ ἐπὶ γενι- 25 κὴν φέρεσθαι ἢ δοτικὴν ἢ αἰτιατικὴν. ὧ γὰρ λόγῳ καὶ ἡ τοῦ λείπει σύνταξις πάλιν ἐπ' αἰ-

τιατικὴν φέρεται, λείπει Δίωνα, λείπει ἐμέ,
 τούτω τῷ λόγῳ καὶ τὸ δεῖ ἐπ' αἰτιατικὴν φέ-
 ρεται, δεῖ ἐμέ, δεῖ σέ· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ
 κατάλληλον τοῦ λόγου, δεῖ ἐμὲ ἀκούειν. οὐ
 γάρ, ὡς ἔφαμεν, ἢ τῶν ἀπαρεμφάτων χρῆσις 5
 τὸ τοιοῦτον ἀπαιτεῖ· πρόκειται γοῦν ἡ ἐπι-
 σταλτικὴ σύνταξις οὐκ οὔσης αἰτιατικῆς πτώ-
 σεως. ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς τοιούτοις, τῷ περι-
 πατεῖν ἤδομαι καὶ περιπατεῖν ἐθέλω
 ἢ περὶ γράφειν, ἐθέλει κοιμᾶσθαι ἢ πε- 10
 रिπατεῖν ὧν εἴ τις ἀφέλοι τὰ συνόντα μόρια
 καὶ προσθεῖν τὸ δεῖ, πάντως ὑπακουσθήσεται
 καὶ ἡ αἰτιατικὴ, δεῖ περιπατεῖν, χρὴ δια-
 λέγεσθαι. Οὐχὶ οὖν καὶ τὰ ἀπαρεμφατὰ οἶδεν
 αἰτιατικὴν; Οὐ τὴν ἐν τῷ καθόλου, ἀλλὰ τὴν 15
 240 ἐμφορομένην ἐν ταῖς ὑπολοίποις ἐγκλίσει, φι-
 λεῖ Θεῶνα, φίλει Τρύφωνα, εἰάν φιλῇ
 Τρύφωνα, καὶ οὕτω γίνεται φησὶ φιλεῖν
 Τρύφωνα. ἔνθεν γὰρ καὶ δύο αἰτιατικαὶ προσ-
 γίνονται τῇ τοιαύτῃ συντάξει. γενικῆς μὲν γὰρ 20
 καὶ δοτικῆς γίνεται σύνταξις, ὅταν πάλιν καὶ
 ἡ ὑπόλοιπος ἐγκλισίς ἐπὶ γενικὴν φέρηται, ἀ-
 κούει Τρύφωνος, ἢ ἐπὶ δοτικὴν, δίδωσι
 Τρύφῳνι, καὶ πάλιν ἐπὶ τῶν ἐξῆς ἐγκλίσει-
 ων, ἐξ ὧν πάλιν τὰ μεταλαμβανόμενα ἀπα- 25
 ρέμματα ταῦτ' ἀναδέχεται, φησὶν ἀκούειν
 Τρύφωνος, φησὶ δίδοναι Τρύφῳνι. οἷς εἴ-
 τις προσθεῖν τὸ δεῖ, ὑφελόμενος ἀναγκαίως τὸ

φησί, καθὼς ἐπεδείξαμεν, πάλιν προσγενήσεται καὶ ἡ αἰτιατική, δεῖ ἀκούειν Τρύφωνος Ἀπολλώνιον, δεῖ ἔρᾶν Θεώνος ἐμέ, δεῖ σοι Τρύφωνα χαρίζεσθαι. κὰν γὰρ ἐπὶ τούτων τὴν αἰτιατικὴν ὑποστέλλειν ἐθέλη τις β τῇ δεούσῃ συντάξει, ὁμολογος ἔσται τῇ λειπούσῃ αἰτιατικῇ, εἰ οὕτω φαίμεν, δεῖ σοι χαρίζεσθαι, δεῖ σοι ἀκούειν πάντως γὰρ αἰτιατικὴ ἔστιν ἢ ὑπακουομένη, ἢ ἀπολαβὴν ὁ λόγος τὸ ἐαυτοῦ τέλος παραστήσει, ἐπεὶ εἰ 10 μὴ ἔλιπεν, ἔδει τὸ προσενεχθῆν ὡς ἐν πλεονασμῷ τῆς αἰτιατικῆς καταγίνεσθαι, δεῖ σοι χαρίζεσθαι ἐμέ, δεῖ ἀκούειν σου Δίωνα.

17 Τούτων οὖν τῆδε ἐχόντων, εἰ ὡς εἵπομεν τὸ ῥῆμα φύσει φέρεται ἐπ' αἰτιατικὴν, λέγω 15 τὸ ἀπαρέμφατον, τὸ τινικαῦτα καὶ δύο αἰτιατικαὶ προσγίνονται, μία μὲν ἐκ συντάξεως τοῦ δεῖ καὶ χρή, ἕτερα δὲ ἐκ τῆς τοῦ ἀπαρεμφάτου συντάξεως, ὡς ἔχει τὰ τοιαῦτα, δεῖ Τρύφωνα διδάσκειν Διονύσιον, δεῖ σὲ ἐμὲ τιμᾶν. 20

Ἔστι καὶ ἕτερα σύνταξις δύο αἰτιατικὰς ἀποτελοῦσα, ὅπνῃκα καὶ τὰ ἐγκείμενα ῥήματα ἐπ' αἰτιατικὰς φέρεται, οἷον τὸ ἀναγκάσαι, τὸ ποιῆσαι, τὰ ὅμοια· φέρεται γὰρ ἐπ' αἰτιατικὴν. ἀλλὰ καὶ τὸ ἐλεῖν, ὑβρίσαι, 25 τὰ τούτοις ὅμοια. ἐφ' ἧς ἂν συντάξεως γένοιτο, ἀνάγκασόν με ὑβρίσαι σε, ποίησον Τρύφωνα φιλεῖν Ἀπολλώνιον.

Ἐκ δὴ τῶν τοιούτων συντάξεων καὶ τὰ ἀμφίβολα γίνεται. γενικῆς μὲν γὰρ συνούσης ἢ δοτικῆς εὐληπτα τὰ τοῦ λόγου ἐστί, λέγουσι Τρύφωνα ἀκούειν Ἀπολλωνίου, ποίησον Τρύφωνα χαρίσασθαι Ἀπολλωνίῳ· οὐ μὴν ἐν τῷ

δὸς δέ τ' ἐμ' ἄνδρα ἐλεῖν,

συνέβη ἐμὲ φιλεῖν Τρύφωνα· προσνεῦον γὰρ τὸ ἀπαρέμφατον ἀμφοτέραις ταῖς αἰτιατικαῖς οὐκ ἐμφανῆ καθίστησι τὸν ἐνεργοῦντα καὶ τὸν ἐνε- 10
 18 γούμενον. Τὰ μέντοι τῆς διαλύσεως οὕτως ἂν ἔχοι. εἴ περ ἐκ τοῦ πλουτεῖ Τρύφων, ὑγαίνει Τρύφων γίνεται μετάληψις φασὶ Τρύφωνα πλουτεῖν, λέγουσι Τρύφωνα ὑγαίνειν, δῆλον ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων ταῦτόν 15
 242 γηθήσεται. ἔστω γάρ τι Θεῶν ὕβρισε Δίωνα, προδήλου ὄντος τοῦ ὑβρίσαντος καὶ τοῦ ὑβρισθέντος· ἐξ οὗ κατὰ τὴν αὐτὴν διάθεσιν μεταληφθήσεται λέγουσι Θεῶνα ὑβρίσαι Δίωνα· καὶ δῆλόν ἐστιν ὡς τὸ ῥῆμα πρόσκειται 20
 τῇ προτέρᾳ αἰτιατικῇ, ἢ προσέκειτο κατ' εὐθεῖαν, Τρύφων ὕβρισε, λέγουσι Τρύφωνα ὑβρίσαι, ἐπιφερομένου τοῦ διατιθεμένου προσώπου, φέρε εἰπεῖν Δίωνα, Θεῶνα. ἐκ δὴ τοῦ τοιούτου ἡ πρωτεύουσα αἰτιατικὴ μετὰ τοῦ ἀ- 25
 παριμφάτου προσχωρήσει καὶ τῇ ἐνεργητικῇ διαθήσει. καὶ εἰ ᾧδὲ τις ἀποφαίνοιτο, περιέχει οὐρανὸς τὴν γῆν, ἐξ οὗ γηθήσεται

λέγουσι τὸν οὐρανὸν περιέχειν τὴν γῆν, καὶ ἀνάπαλιν, περιέχει ἡ γῆ τὸν οὐρανόν, λέγουσι τὴν γῆν περιέχειν τὸν οὐρανόν. κακεῖνο γὰρ ὁμολογόν ἐστιν, ὅτι ἡ ἐνεργητικὴ διάθεσις προτέρα τῆς παθητικῆς· τότε γὰρ 5 πέπονθεν, ὅτε καὶ ἀναδέδεται τὴν ἐνεργητικὴν διάθεσιν, ὡς γε καὶ τὰ τούτων ἀποφατικὰ ὁμολογεῖ. ὁ γὰρ λέγων οὐκ ἔδεια ἀναίρει τὴν προκατάρξασαν διάθεσιν τοῦ ὁμολογήσαντος προσώπου τὴν παθητικὴν διάθεσιν ἐν τῷ 10 ρῆμαί. καὶ εἰ τοῦτο ὑγίης, εὐλογον ἂν εἴη τὸ προσχωροῦν ρῆμα τῇ αἰτιατικῇ τὴν ἐνεργητικὴν διάθεσιν ἐμφανίζειν, καὶ τὴν δευτέραν παραλαμβανομένην αἰτιατικὴν ἐν πάθει καταγίνεσθαι, ἐπεὶ καὶ δεύτερα τὰ πάθη τῶν ἐνεργει- 15 ῶν ἐστί, συνέβη ἐμὲ φιλεῖν Ἀπολλώνιον· τοιοῦτο γὰρ ἂν εἴη, ἐγὼ φιλῶ Ἀπολλώνιον. καὶ δῆλον ὅτι τὸ τοιοῦτο ὑπερβάτον ἐ- 243 ἔστι, τὸ

δὸς δέ τ' ἐμὲ ἄνδρα ἐλεῖν,

20

τόνδε τὸν ἄνδρα. Καὶ τσαῦτα μὲν περὶ συντάξεως τῶν ἀπαρεμφάτων.

19 Ἀκολουθῶς ῥητέον καὶ περὶ τῶν ὑπολοίπων ἐγκλίσεων, αἷς παρέπεται ἀπὸ τῶν ἐν αὐταῖς δηλουμένων πραγμάτων τὴν θέσιν τοῦ 25 ὀνόματος ἀναδέχθαι. Ἡ μὲν γὰρ καλουμένη ὀριστικὴ καλεῖται καὶ ἀποφαντικὴ. καὶ δῆλον ὅτι κοινῆς μὲν ἐννοίας εἶχετο καλεῖσθαι αὐτὴν

ἀποφαντικὴν, εἴ γε καὶ τὸ ἀποφαίνεσθαι κα-
 τὰ πάσης φράσεως παραλαμβάνεται, ἀλλὰ
 καὶ ἐπιρρήματα τινὰ ἀποφαντικὰ καλούμεν
 ἰδίας μέντοι ἐννοίας ἔχεται ἢ ὀριστικῆ· διὰ γὰρ
 ταύτης ἀποφαινόμενοι ὀριζόμεθα. Ἐνθεν γὰρ 5
 καὶ οἱ καλούμενοι διαβεβαιωτικοὶ σύνδεσμοι
 καὶ ἔτι αἰτιολογικοὶ συντείνουσιν ἐπὶ ταύτην.
 ὀριζόμενοι γὰρ φάμεν γέγραφα, καὶ ἐπιδια-
 βεβαιούμενοι ὅτι γέγραφα εἰς ἐπίτασιν τοῦ
 ὀρισμοῦ· πρὸς δ' ἀνθυπάγεται πάλιν τούτου ἐ- 10
 γαντίον κατὰ ἀπόφασιν ὅτι οὐ. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ αἰ-
 τιολογικῆς ἐννοίας. ὡς γὰρ καταφασκομένου τοῦ
 περιπατῶ ἐπὶ λήμματι τῷ τοιούτῳ τὸ αἰτιῶδες
 συνταχθήσεται, ὅτι περιπατῶ κινουμαι· ὃ
 περ οὐκ ἀληθεύσει, εἰ ἀναστροφὴν λάβοι τὰ 15
 τοῦ λόγου, ὅτι κινουμαι περιπατῶ. καὶ
 δῆλον ὅτι οὐ διὰ τὸν ὀρισμὸν τὸν ἐγκείμενον
 τοῖς ῥήμασι, διὰ δὲ τὸ ἀκόλουθον τὸ ἐκ τοῦ
 20 συνδέσμου ἐγγινόμενον, ἐπεὶ ὅσον ἐπ' αὐτοῖς
 τὰ ῥήματα κατ' ἰδίαν τασσόμενα διὰ τὸν ἐγ- 20
 κείμενον ὀρισμὸν ἀληθεύει, κινουμαι, περιπα-
 20 τῶ. Σαφὲς οὖν ὅτι καὶ ἐγκειμένην ἔχει τὴν κα-
 τὰφασιν. καὶ ἕνεκα τούτου τὸ καλούμενον ἀ-
 ποφατικὸν ἐπιρῥημα, ὡς ἂν μαχόμενον τῇ ναί
 καταφάσει, ἐπιτρέχει τὴν ὀριστικὴν ἔγκλισιν, 25
 ἵνα τὴν ἐγκειμένην κατάφασιν ἀποστήσῃ, οὐ
 γράφει, οὐ περιπατεῖ, οὐ μὲν ἔτι τὴν εὐ-
 κτικὴν ἢ προστακτικὴν· οὐδὲ γὰρ ἐγκείται ἐν ταῖς

τοιαύταις ἐγκλίσεσιν ἢ μαχομένη τῇ ἀποφάσει
 κατάφασις, ἢν ὡς προείπομεν συνέβη ἀναιρεῖ-
 σθαι ὑπὸ τῆς οὐ ἀποφάσεως. διότι μέντοι ἢ
 μὴ ἀπαγόρευσις ἐπὶ τὰς προειρημένας ἐγκλί-
 σεις συντείνει, ἐν τῷ περὶ αὐτῶν εἰρήσεται· φα- 5
 μὲν γὰρ μὴ γίνωσκε, μὴ γνοίης, μὴ γνῶς.
 Χρὴ μέντοι νοεῖν ὅτι οὐδὲ ἐπὶ τὴν ἀπαρέμφα-
 τον συντείνει ἢ οὐ ἀπόφασις· οὐδὲ γὰρ δι' αὐ-
 τῆς τι καταφάσκειται. ἐν γὰρ τῷ οὐ δεῖ γρά-
 φειν πάλιν τὸ ὀριστικόν ἐστι ρῆμα τὸ ἀποφα- 10
 σκόμενον, λέγω τὸ δεῖ ἢ χρὴ, ὡς εἰ καὶ λέ-
 γομεν οὐ λείπει τὸ φιλολογεῖν. καὶ διὰ
 τῆς τοιαύτης συντάξεως ἄρα δέδεικται ὅτι τὸ
 χρὴ καὶ τὸ δεῖ ὀριστικὰ ρήματά ἐστιν. Ὁμό-
 λογον δ' ὅτι καὶ ἢ καλουμένη ὑποτακτικὴ ἐγ- 15
 κλισίς, συνηρτημένη οἷς ὑποτέτακται, τὴν ἐκ
 τούτων δύναμιν ἀναδειξαμένη ἀπροσδεῖς γενή-
 245 σεται τῆς οὐ ἀποφάσεως. μετὰ γοῦν τὴν τού-
 των σύνταξιν οἷόν τε πάλιν ἐστὶν αὐτὴν ἀπο-
 φαίνεσθαι, εἰάν τις οὐκ ἀναγινώσκῃ ἢ 20
 οὐκ ἀναγνώσομαι, καὶ μάλιστα γὰρ ἐπὶ ἐνε-
 στῶτος καὶ μέλλοντος· διότι γὰρ οἱ παρωχη-
 μένοι οὐ παραλαμβάνονται ἐν ὑποτακτικοῖς,
 21 ἐν τῷ ἰδίᾳ περὶ αὐτῶν εἰρήσεται. Ἡ δὲ οὖν
 προκειμένη ὀριστικὴ ἐγκλισίς τὴν ἐγκειμένην κα- 25
 τάφασιν ἀποβαλοῦσα μεδίσταται καὶ τοῦ κα-
 λῆσθαι ὀριστικὴ. εἰς γὰρ ἐπερώτησιν τῶν πρα-
 γμάτων ἐγχωρεῖ, ἢνίκα φάμεν γέγραφας; λε-

λάληκας; καὶ εἰ μὲν μὴ εἴη τὸ τοιοῦτον ἀλη-
 θές, φαμὲν οὐ· εἰ δὲ ἀληθές εἴη τὸ γεγραφέ-
 ναι, φαμὲν ναί. καὶ γίνεται οὕτως ἢ ἐπερώτη-
 σις. ἀναπληρωθεῖσα δὲ διὰ τῆς καταφάσεως
 ὑποστρέφει εἰς τὸ εἶναι ὀριστική. καὶ μεγίστη ἀνδ
 εἴη ἔνδειξις τοῦ τοιούτου τὸ ἔσθ' ὅτε τῶ ναί
 μὴ χρῆσθαι μορίῳ, ῥήματι δὲ τῶ αὐτῶ δι' ὀ-
 ριστικῆς προφορᾶς, ὡς ἀν' ἐγκειμένης τῆς κατα-
 φάσεως· πρὸς γὰρ τὸ γράφεις κατ' ἐπερώτησίν
 φαμὲν γράφω ἢ κατὰ βεβαίωσιν τοῦ ὀρισμοῦ, 10
 δύναμει διπλασιάσαντες τὴν κατάφασιν, ναί
 γράφω. οὕτως ἔχει καὶ τὸ

ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ
 μοῖραν εἶπες,

οὐκ ἀλόγου τοῦ τοιούτου ὄντος, εἰ γε ἐν τοῖς 15
 προκειμένοις παρεστήσαμεν ὅτι πολλάκις τὰ
 ἰσοδυναμοῦντα παραλλήλως τίθεται εἰς πλείο-
 να ἔμφασιν, ὡς τὸ τάχιον περιπατεῖ καὶ
 μᾶλλον τάχιον περιπατεῖ.

22 Ὅμοίως δὲ καὶ ἡ εὐκτική ἐγκλισίς ἀπὸ 20
 264 τῆς γινομένης εὐχῆς κατὰ παραγωγὴν τῆς
 κλήσεως ἔτυχεν. Εἰσὶν οὖν τῆς εὐχῆς ἐπιρρή-
 ματα παραστατικά,

αἴθ' ἐγώ, χρυσοστέφαν' Ἀφροδίτα,

τόνδε τὸν πάλον . . . . λαχοῖν'

25

αἴθ' οὕτως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσει' Ἀ-

γαμέμων'

καὶ μή ποτε τὰ τῆς συντάξεως δόξῃ κατὰ πα-

ρολκήν ἔχειν τὰ συνόντα ἐπιρρήματα, καθὸ ἡ ἔγκλισις δυνάμει ἐγκείμενον ἔχει τὸ εἶθε. ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ εἶθε ἔγραψε Τρύφων, εἶθε ἐλάλησε καὶ ἐτι τῶν τοιούτων δῆλον ὅτι ἐν τῷ δέοντι παρακεῖται τὸ εἶθε, ἵνα ἡ ὀριστικὴ ἔγκλισις διὰ τοῦ παρακειμένου εὐκτικῷ ἐπιρρήματος εὐκτικὴν σύνταξιν ἀναδέξεται δῆλον γὰρ ὡς διαφέρει τὸ ἔγραψε Τρύφων τοῦ εἶθε ἔγραψε Τρύφων. ἀλλὰ σαφές ὅτι εἰς πλείονας ἐπιτάσεις τῶν σημαινομένων αἱ τοιαῦται παραθέσεις γίνονται, ὡς παρεστήσαμεν καὶ ἐπὶ τοῦ ναὶ γράφω καὶ ἄλλων πλειόνων.

23 Χρὴ μέντοι νοεῖν ὡς διαφέρει ἡ ἐκ τῶν ῥημάτων εὐκτικὴ ἔγκλισις τῆς ἐπιρρηματικῆς τῷ τὰ μὲν ῥήματα μετὰ τοῦ συνόντος πράγματος σημαίνει τὴν εὐκτικὴν διάθεσιν τὸ γὰρ γράφοιμι 15 247 εὐχή ἐστὶ πράγματος τοῦ γράφειν καὶ τὸ φιλολογοῖμι τοῦ φιλολογεῖν, τὸ γε μὴν εἶθε σχεδὸν ὄνομά ἐστὶν εὐχῆς· οὐ γὰρ συμπαρίσταται καὶ τὸ ἐν τίνι τὰ τῆς εὐχῆς. Τὸ τοιοῦτον καὶ ἐπ' ἄλλων πλείστων παρεπόμενον ἐστὶν ἐπιδείξαι. τὸ λευκότερος ἐπιτέταται εἰς τὴν τοῦ λευκοῦ ποιότητα καὶ ἐτι τὸ γλυκύτερος εἰς τὴν τοῦ γλυκίους κοινῆς μέντοι ἐπιτάσεως ὀνόματά ἐστὶ τὰ τοιαῦτα, βελτίων, ἀριστος, ἀμείνων. 25 ἀλλ' εἰ καὶ τὰ τοιαῦτα ἔχεται τινος ἐννοίας, ἀφ' ἧς καὶ τὴν ὀνομασίαν εἴληψε, καὶ τροπικώτερον μετῆλθεν εἰς κοινὴν ἐπίτασιν, ὡς τὸ

ἄλιεύς, κἄν ποτάμιος ἦ, καὶ ἡ πυξίς, κἄν
 διαφόρου ὕλης τύχη, ἐκεῖνο μέντοι ὁμολογόν ἐ-
 στί, ὡς τὸ εἶς διαφέρει τοῦ Αἴας, ἢ αὐτὸ μό-
 νον ὄνομά ἐστίν ἀριθμοῦ τὸ εἶς, τὸ δὲ Αἴας
 μετὰ ἰδίας ποιότητος παρυφιστάμενον ἔχει τὸ 5
 εἶς. καὶ ἔτι τὸ ἐγὼ πρὸς τὸ γράφω, καθὸ με-
 τὰ πράγματος καὶ τῶν συμπαραπομένων τὸ
 γράφω ἐγκείμενον ἔχει τὸ ἐγὼ, αὐτὴ γε μὴν ἢ
 ἀντωνυμία αὐτὸ μόνον ὄνομά ἐστὶ προσώπου.
 ἔτι καὶ τὸ Ἰλιόθεν διαφέρει τοῦ ἄλλοθεν, κα- 10
 θὸ τὸ μὲν Ἰλιόθεν μετὰ τῆς ἐκ τοῦ τόπου
 σημασίας συμπαρίσθησι καὶ τὸ ἴδιον τοῦ τό-
 που, τὸ γε μὴν ἄλλοθεν αὐτὸ μόνον παρίσθη-
 σι τὴν ἐκ τόπου σχέσιν. ἔτι καὶ τὸ τάχιςτος
 μετὰ τινος ὑποκειμένου τὴν ἐπίτασιν σημαίνει, 15
 οὐ μὴν τὸ ἄγαν· αὐτὸ γὰρ μόνον ὄνομα ἐπι-
 248 τάσεώς ἐστίν. οὕτως ἔχει καὶ τὸ γράψον ὡς
 πρὸς τὸ ἄγε· πάλιν γὰρ μόνον ὄνομα προστά-
 ξεώς ἐστὶ τὸ ἄγε, τὸ δὲ γράψον μετὰ τῆς ἐγ-
 κειμένης προστάξεως καὶ τὸ πρᾶγμα ὑπαγο- 20
 ρεῖται καὶ τοὺς συνόντας ἀριθμούς, ἔτι καὶ τὰ
 πρόσωπα. ἐστὶ πλεῖστα εἰς τὸ τοιοῦτο παρα-
 τίσθαι. Τὸ γε μὴν

εἶθ' ὄφειλες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ

ἦσθαι ἀπήμων 25

καὶ τὸ

ὡς ὄφειλες σὺ μὲν αὖθι μετ' ἀθανάτης

ἀλήσι

ναίειν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαγέσθαι
ἀκοιτιν

οὐ χρὴ παραλαμβάνειν εἰς τὸν τῶν παραλλή-
λων λόγον· ἰδοὺ γὰρ ἐκ τοῦ ὄφελον παρυφί-
σταται καὶ προσώπου διάκρισις, ἢ τις οὐ σύ-5
νεστι τῷ εἶθε. καὶ δῆλον ὅτι ἕνεκα τοῦ τοιοῦ-
του τὸ μὲν εἶθε συντάσσεται εὐκτικοῖς, οἷς σύν-
εστι τὸ διακρίναι πρόσωπον,

αἶθ' οὕτως, Εὐμαιε, φίλος Διὶ πατρὶ
γένεοιο· 10

αἶθ' οὕτως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσει Ἄ-
γαμέμνων·

ἀλλὰ παρεστήσαμεν ὡς καὶ ὀριστικοῖς ἐν τῷ
εἶθ' ἔγραψε Τρύφων· οὐ μὴν τοῖς ἀπα-
ρεμφάτοις, ἐπεὶ καὶ διὰ τοῦ ἐπιρρήματος καὶ 15
διὰ τοῦ συνόντος ἀπαρεμφάτου ἀδύλον ποίω
πρόσωπον τὰ τῆς εὐχῆς ἐπιγίνεται. ὅθεν εἰς
ἀναπλήρωσιν τοῦ λείποντος τὸ ὄφελον παρα-
λαμβάνεται εἰς ἐμφανισμόν προσώπου ᾧ τὰ
τῆς εὐχῆς περιγίνεται· ἐν γὰρ τῷ 20

αἶθ' ὄφελος παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ
ἀπήμων

ἦσθαι

νοεῖται ὁ Ἀχιλλεύς, πρὸς ὃν ἡ ἀπότασις τοῦ
λόγου, οὐκ ἐξ ἄλλου τρυ ἢ τοῦ ὄφελος. Καὶ 25
τοσαῦτα μὲν περὶ συντάξεως τοῦ εἶθε καὶ τῶν
ὁμοίων αὐτῷ.

νικῆς διαθέσεως ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ διαποροῦσί τι-
 νες, ὡς μάτην εἰσκυκλείται ἢ τῶν παρωχημέ-
 νων χρόνων φωνὴ κατὰ ἐκκλησίαν, ὡς οὐ δυνα-
 μένου τοῦ τοιοῦτου συστήναι, καθὸ καὶ ἐπ' ἄλ-
 λων μερῶν λόγου δηλουμένου παρέμπτωσις ἢ
 αἰτία γίνεται τοῦ μὴ συνίστασθαι σχήματά
 τινα τῆς λέξεως. ἐν ῥήμασιν ἢ τοῦ πλουτῶ ἢ
 ὑπάρχω ἢ τινος τῶν τοιούτων παθητικὴ ἐκφο-
 ρά, καὶ ἐπὶ τοῦ μάχομαι ἢ ἐνεργητικὴ· καὶ ἐν
 γένεσι καθὸ οὔτε τοῦ ἐκτρέψασα τὸ ἀρρενικόν 10
 τις ζητήσῃ, οὔτε τοῦ ἀρσεν τὸ θηλυκόν. καὶ
 ἦν εἰς τὸ τοιοῦτο παράθεσις δυσπερίληπτος.
 καὶ δὴ οὖν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐκεῖνό φασι·
 εἰ ἐν τοῖς οὐκ οὔσιν αἱ εὐχαὶ γίνονται εἰς τὸ
 ἐγγενέσθαι, πῶς τὰ γενόμενα εὐχῆς ἐτι δέε- 15
 ται; Πρὸς δ' ἔστι φάναι ὡς πᾶσα ἀνάγκη ὑ-
 πάρξει καὶ τὴν ἐκ παρωχημένου εὐχὴν. φέρε
 γὰρ τὸν ἐπιβάλλοντα χρόνον τοῦ γενομένου ἀ-
 γῶνος Ὀλυμπιάσι παρωχῆσθαι, καὶ πατέρα
 εὐχεσθαι ὑπὲρ παιδὸς ἀγωνισαμένου περὶ τῆς 20
 τούτου νίκης· καὶ δῆλον ὡς οὔτε ποιήσεται εὐ-
 χὴν διὰ τῆς τοῦ ἔσομένου χρόνου οὔτε μὴν τοῦ
 κατὰ τὸν ἐνεστῶτα παρατεινομένου — τὰ γὰρ
 τοῦ παρωχημένου ἀντίκειται —, ἐξ οὗ ἂν ἀκό-
 λουθος γένοιτο ἢ εὐχὴ εἶθε νενικήκοι μου ο 25
 250 παῖς, εἶθε δεδοξασμένος εἴη. Ἔστι καὶ
 οὕτω φάναι, ὡς ἀληθεύει ὅτι ἐπὶ τοῖς μὴ συ-
 νοῦσιν αἱ εὐχαὶ γίνονται· οὐ συνόντος γὰρ τοῦ

φιλολογεῖν φαίμεν ἂν φιλολογοῖμι, οὐ συνόν-
τος τοῦ πλουτεῖν τὸ πλουτοῖμι· χρὴ μέντοι νο-
εῖν ὡς τὸ ἐξαιτούμενον ἐκ τοῦ εὐκτικοῦ ἢ εἰς
παράτασιν τοῦ ἐνεστῶτος παραλαμβάνεται,
ἵνα ἐν αὐτῷ διαγίνηται, ὡς εἴ τις φαίη ζῶοι-5
μι ὧ θεοί, ἢ εἰς τελείωσιν τῶν μὴ ὄντων πρα-
γμάτων, ὡς ὁ Ἀγαμέμνων εὐχεται, εἶθε ὧ
θεοί πορθέσασιμὶ τὴν Ἴλιον· εὐχὴ γὰρ
νῦν γίνεται εἰς τὸ παρωχημένον καὶ συντελές
τοῦ χρόνου. τὴν γὰρ παράτασιν ἀπευκταίαν 10
ἔξει πορθεῦντι γὰρ αὐτῷ τὴν Ἴλιον

ἐννέα δὴ βεβάασι Διὸς μεγάλου ἐνι-
αυτοί,

καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν καὶ σπάρτα

λέλυνται. 15

καθότι πάλιν κατὰ τὸ ἐναντίον ἔστιν ἐπινοῆ-
σαι ἐπὶ τοῦ ζῶοιμι. οὐ γὰρ δὴ γέ τις παρα-
λήψεται εἰς εὐχὴν τὴν τοῦ ζῆν συντέλειαν ἐν
τῷ ζῆσαιμι· ἢ γὰρ τοιαύτη συντέλεια τῆς εὐ-
χῆς δυνάμει περιγράφει τὴν τοῦ βίου διατρι- 20
βήν.

Τὸ αὐτὸ ἀπορον μέτεσι καὶ ἐπὶ τὰ προς-
τακτικά. πάλιν γὰρ τὰ οὐ γεγόμενα προστάσ-
σεται, καὶ ἀληθές ὅτι τὰ παρωχημένα γέγο-
νε· καὶ κατὰ ταῦτόν οὐ χρὴ παρωχημένου χρό- 25
νου προστακτικὸν παραλαμβάνειν. Καὶ ἔστι
γε πάλιν ἐπὶ τῶν τοιούτων ταῦτόν φάναι, ὅτι
διαφέρει τὸ κλειέσθω ἢ θύρα τοῦ κεκλείσθω,

καθὸ ἢ μὲν κατὰ τὸν ἐνεστῶτα ἐκφορὰ ὑπαγορεύει τὴν ὑπόγειον πρόσταξιν, ὃ περ ἐνεστῶ-
 25 τος τοῦ παρατεινομένου ἦν ἴδιον, τό γε μὴν
 κεκλείσθω τὴν ἔκπαλαι ὀφείλουσαν διαθέσειν
 γενέσθαι. ἀλλὰ καὶ εἶπομεν ὡς ἂ μὲν προς-5
 τάσσεται αὐτῶν εἰς παρατάσιν. ὃ γὰρ ἀπο-
 φαινόμενος οὕτω, γράφει, σάρου, σκάπτε, ἐν
 παρατάσει τῆς διαθέσεως τὴν πρόσταξιν ποι-
 εῖται, ὡς ἔχει καὶ τὸ

βάλλ' οὕτως, αἱ κέν τι φῶς Δαναοῖσι 10
 γένηται
 φησὶ γὰρ ἐν τῷ πολέμῳ καταγίνου εἰς τὸ βάλλ-
 λειν. ὃ γε μὴν λέγων κατὰ τὴν τοῦ παρωχη-
 μένου προφορὰν γράψον, σκάψον, οὐ μόνον τὸ
 μὴ γενόμενον προστάσει, ἀλλὰ καὶ τὸ γινόμε- 15
 νον ἐν παρατάσει ἀπαγορεύει, εἴ γε καὶ τοῖς
 γράφουσιν ἐν πλείονι χρόνῳ προσφωνοῦμεν τὸ
 γράψον, τοιοῦτόν τι φάσκοντες, μὴ ἐμμένειν τῇ
 παρατάσει, ἀνύσαι δὲ τὸ γράφειν.

25 Τὰ δεύτερα πρόσωπα τῶν προστακτικῶν 20
 πρόδηλον ἔχει τὴν σύνταξιν, καὶν ὁμόφωνα κα-
 θεστήκη τῇ ὀριστικῇ ἐγκλίσει ἢ γὰρ συνοῦσα
 αὐτοῖς κλητικὴ ἀφίστησι τὴν ἀμφιβολίαν τὴν
 πρὸς τὸ ὀριστικόν, καὶ τὸ συντασσόμενον ἐπίρ-
 ρημα, λέγω δὴ τὸ ἄγε, ὡς γε ἐν τοῖς ἐξῆς πα- 25
 ραστήσομεν. τὰ γὰρ τρίτα καὶ τῇ φωνῇ ιδιά-
 σαντα οὐδὲ κατ' ὀλίγον ἀμφιβάλλεται. Τὰ γε
 μὴν τοῦ πρώτου προσώπου πρὸς τινων οὐδὲ

παραλαμβάνεται, λόγοις τοιούτοις. κενωρίσθαι
 φασὶ δεῖν τὸν προστάσσοντα τοῦ προστασσομέ-
 νου, ὃ περ οὐκ ἔστιν ἐπινοῆσαι ἐν πρώτῳ προς-
 252 ὡπῶ· ἔστι γὰρ πρῶτον τὸ ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἀπο-
 φαινόμενον, δεύτερον δὲ τὸ πρὸς ὃ ἢ ἀπότασις 5
 ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ προσφωνουμένου, εἰς ὃ καὶ ἐγ-
 χωρεῖ ἢ ἐγκλισίς ἐν τῷ φεῦγε, λέγε, γράφε.
 ἀλλὰ κἀκεῖνο δῆλόν ἐστιν, ὡς αἱ κλητικαὶ ἐν
 δυσὶ προσώποις καταγίνονται, τῷ τε προσκα-
 λοῦντι καὶ τῷ προσκαλουμένῳ· καὶ διὰ τοῦτο 10
 τῶν κατὰ τὸ πρῶτον πρόσωπον ἀντωνυμιῶν
 κλητικαὶ οὐκ ἦσαν, τῶν γε μὴν πάλιν κατὰ
 τὸ δεύτερον. σαφὲς οὖν ὅτι καὶ τῆς τοιαύτης
 συντάξεως δείκνυται ὡς πρώτου προσώπου οὐκ
 ἔστι προστακτικά· τὴν γὰρ ἐκ κλητικῆς σύντα- 15
 ξιν ἀναδέχονται, ἢ τις ἐδέδεικτο ἀσύστατος
 κατὰ τὸ πρῶτον πρόσωπον· καὶ ὡς οὐκ ἔστιν
 ἐπινοῆσαι ἑαυτόν τινα προσκαλούμενον διὰ τὸ
 ἀχώριστον τοῦ προσώπου, οὕτως οὐδὲ ἑαυτῷ
 προστάσσοντα διὰ τὸ ἀχώριστον τοῦ προσώ- 20
 που· πᾶν γὰρ προστακτικὸν ἐκ προσώπου ἐπι-
 κρατοῦντος συνέστηκεν ὡς πρὸς ἐπικρατούμενον.
 Οἱ γε μὴν παραδεχόμενοι τὴν ἐν πρώτοις προς-
 ὡποις ἐπιγνομένην πρόσταξιν, οὐκ ἀνασκευά-
 σαντες τοὺς προκειμένους λόγους, παρατίθεν- 25
 ται ὡς προστακτικά ἐν τῇ χρήσει,

φεύγωμεν σὺν ἡμῶσι φίλην εἰς πατρίδα
 γαῖαν,

ἀλλ' ἄγε δὴ χαζώμεθ' ἐφ' ἵππων,
 καὶ ἅπαντα κατὰ τὴν κοινὴν χρῆσιν οὕτω λε-
 γόμενα. ἐξ ὧν πειρῶνται καὶ τὰ ἐνικά παρα-
 λαμβάνειν. ὃν γὰρ τρόπον τῶν δευτέρων πλη-
 θυντικῶν ἢ παραλήγουσα ἀποβάλλουσα τὴν 5
 253 τε λήγουσα γίνεται τῶν ἐνικῶν, λέγετε λέγε,
 νοεῖτε νόει, τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον καὶ τῶν πρώ-
 των ἢ παραλήγουσα ἀποβαλοῦσα τὴν μεν
 καταστήσει τὸ ἐνικὸν προστακτικόν, φέρωμεν
 φέρω, ἀριθμήσωμεν ἀριθμήσω, καὶ οὐ ξένον εἰ 10
 ὁμοφωνεῖ ταῖς ὀριστικαῖς φωναῖς, ὅπου γε καὶ
 ἢ ἐν δευτέροις προσώποις ὁμοφωνία ἐγγίνεται.
 πρόδηλον ἐκ τῆς συντάξεως τῆς ἄγε λέγω-
 μεν, ἄγε φέρωμεν, ἥς τὸ ἐνικὸν γενήσεται
 φέρε λέγω, φέρε ἀριθμήσω. τὸ γοῦν δεύ- 15
 τερον πρόσωπον τῆς ὀριστικῆς ἐγκλίσεως, οὐ
 συνεπιπτόν τῇ προστακτικῇ ἐγκλίσει, οὐδὲ
 τὴν τούτων σύνταξιν ἀναδέχεται. τίς γὰρ ἂν
 φαίη φέρε λέγεις ἢ φέρε ἀριθμήσεις; οὐ-
 τω δ' ἔχει κάκεινο

20

ἀλλ' ἄγε δὴ τὰ χρήματ' ἀριθμήσω καὶ
 ἴδωμαι.

ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν, ὃς σεῖο γεραίτερος εὐχο-
 μαι εἶναι,

ἔξείπω.

25

26 Ἐμοί γε μὴν δοκεῖ τὰ τῆς ἐγκλίσεως ἐπι-
 τεταράχθαι, ἐπεὶ σχεδὸν ἐγκλίσεις δύο συνω-
 δοῦσιν εἰς μίαν ἐγκλισιν. ἔχει δὲ τὰ τῆς ἀπο-

δείξεως τῆδε. Δέδοται ὅτι οὐ προσκαλούμεθα
 ἑαυτοὺς, οὐδὲ μὴν προστάσσομεν ἑαυτοῖς,
 καθ' ἣν εἶπομεν ἔννοιαν τῶν προστακτικῶν. ὑ-
 ποτιθέμεθα μέντοι ἑαυτοῖς, ὡς γε ἔχει ἐπὶ τοῦ
 Διός. ἐν γὰρ πολλαῖς ὑποθήκαις ἐγγενόμενος 5
 254 καὶ μίαν ἀρίστην ὑπονοήσας τοιοῦτό τι εἶπε,

πέμψω ἐπ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι οὐλον
 ὄνειρον

οὐ πάλιν ἢ μετάληψις γενήσεται εἰς ἀπαρέμ-
 φατον κατὰ τὸ διγνηματικόν, 10

πέμψαι ἐπ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι οὐλον
 ὄνειρον

ἀπὸ δὴ τοῦ τοιούτου ἐνικοῦ μετῆει καὶ πλι-
 θυντικὸς ἀριθμὸς, ἐπισπῶμενος τὴν ἐκ δευτέ-
 ρων καὶ τρίτων προσώπων σύλληψιν, πέμψω- 15
 μεν, ἀριθμήσωμεν ὃν μάλιστα καὶ εὐχρηστον
 ὑπολαμβάνω καθίστασθαι ὡς πρὸς τὰ ἐπι-
 κρατοῦντα πρόσωπα, εἰ γε σύνταξιν ἐπικρατου-
 μένων προσώπων ἀντικρὺς οὐκ ἀναδέχεται. εἶ-
 πομεν γὰρ ὡς τὰ προστακτικὰ ἐξ ἐπικρατούν- 20
 των ἐστὶ προσώπων καὶ ἐξ ἐπικρατουμένων, ἃ
 καὶ τὴν πρόσταξιν ἀναδέχεται τοῦ πράγματος.
 ἴν' οὖν ἐκκλίνη τὴν ἐν δευτέροις προσώποις γι-
 νομένην πρόσταξιν, σύλληψιν ἀναδέχεται τὴν
 εἰς τὸ πρῶτον, ἢ τις κατὰ τὸ ἐνικὸν ἔδειχθη 25
 ὑποθετική. καὶ δῆλον ὅτι τῇ ἐπικρατείᾳ τῇ
 κατὰ τὸ πρῶτον καὶ τὰ συγγενόμενα πρόσωπα

τῆς αὐτῆς ἐγκλίσεως ἐτύγχανε. τοιοῦτο γὰρ ἴστι
καὶ τὸ πρὸς Σθενέλου εἰρημένον

ἀλλ' ἄγε δὴ χαζώμεθ' ἐφ' ἵππων,
ἵνα μὴ τῷ ὑπερέχοντι προσώπῳ προστάξῃ ἐν
τῷ χάζου. τοιοῦτό ἴστι καὶ τὸ πρὸς Νέστορος 5
εἰρημένον

ἀλλ' ἀνδρας κτείνωμεν

ἑαυτὸν γὰρ συλλαβῶν προθυμοτέρους καθίστη-
σι τοὺς Ἕλληνας εἰς τὸν κατεπεύγοντα πόλε-
μον. Οὐ δὴ οὖν δεύτερα καὶ τρίτα ὑπολαμ- 10
βάνω πρόσωπα εἶναι τῶν τοιούτων ὑποθετικῶν
ἵνα γὰρ μὴ γένηται δεύτερον, πρῶτον ἐγένε-
το καθ' ἣν εἶπομεν σύλληψιν τῶν ἐνικῶν. ἴστι
καὶ διὰ τῆς φωνῆς τὸ τοιοῦτον παραστῆσαι.
πάσης ἐγκλίσεως τὰ δεύτερα πρόσωπα πλη- 15
θυντικά εἰς τῆ λήγοντα ἰσοχρονεῖ κατὰ τὴν
παραλήγουσαν τοῖς πρώτοις, λέγομεν λέγοιτε,
λέγομεν λέγετε. διὰ τοῦτο φάμεν τῷ ρίπτοῦ-
μεν παρακείσθαι τὸ ρίπτεῖτε, τῷ δὲ ρίπτομεν
τὸ ρίπτετε. περισσὸν ὑποδείγμασι χρῆσθαι 20
καθολικοῦ ὄντος τοῦ λόγου. πῶς οὖν καὶ κα-
τὰ τὸν λόγον τῆς φωνῆς παρακείσεται τῷ φεύ-
γετε τὸ φεύγωμεν; τὰ εἰς θε λήγοντα μιᾷ
ἐνδεῖ συλλαβῇ τῶν εἰς θα ληγόντων κατὰ πᾶ-
σαν ἐγκλισιν οὐκ ἄρα καὶ κατὰ τὸ τοιοῦτον 25
τὸ πεποικκώμεθα παρακείσεται δευτέρῳ τῷ πε-
ποίκσθε. Φαίνεται οὖν ὅτι τὸ λεῖπον τῶν προ-
τακτικῶν προσώπων, λέγω τὸ πρῶτον, καὶ τὰ

λείποντα τῶν ὑποθετικῶν δεύτερα καὶ τρί-
 τα εἰς ἕνωσιν ἄγει τὸ τὰς δύο ἐγκλίσεις
 παραλαμβάνεσθαι, ἵν' ἑκατέρα ἀνταναπλη-
 ρωθῆ τοῦ λείποντος, τῶν ἐγκλίσεων καὶ
 κατὰ τὸ σημαινόμενον συντρεχουσῶν. Εἰ δέ τι- 5
 νες προσβιάσσονται καὶ ἐν δευτέροις προσώποις
 καταγίνεσθαι τὰ ὑποθετικά καθ' ὁμοφωνίαν
 τὴν πρὸς τὰ προστακτικά, ἐκείνο ἀν φαίμεν,
 ὡς συνοῦσα ἢ διὰ τοῦ ἄγε σύνταξις ἐξαίρετον
 καταστήσει τὴν προστακτικὴν ἐγκλίσιν· προφα- 10
 νῶς γὰρ τὸ ἐγκελευστικὸν ἐπίρρημα ἐπέτεινε
 τὴν πρόσταξιν.

27
256

Ἐχομένως ρητέον καὶ περὶ τῶν κατὰ τὸ
 τρίτον πρόσωπον προστακτικῶν, ἃ δὴ καὶ αὐ-
 τὰ δευτέρου προσώπου φασὶν εἶναι, διαφέρειν 15
 δὲ τῶν προκειμένων, καθὸ ἐκεῖνα μὲν αὐτόθεν
 τὴν πρόσταξιν τοῦ πράγματος παραδέχεται,
 ταῦτα δὲ ἐγκελεύεται εἰς ἑτέρων προσώπων
 πρόσταξιν. τὸ γὰρ λέγεται καὶ τὰ ὅμοια σα-
 φές ὅτι καὶ τὰς ἐγκελεύσεις ἔχει διττὰς, τὴν 20
 τε ἐν δευτέρῳ καταγινομένην καὶ τὴν ἐξ αὐτοῦ
 εἰς τρίτον μετιοῦσαν, καθά περ ἔστιν ἐπινοῆ-
 σαι κατὰ τῶν μονοπροσώπων ἀντωνυμιῶν· ἢ
 μὲν γὰρ ἐγὼ καὶ αἱ σύζυγοι καὶ ἅπαξ ἐνικῶς
 νοούμεναί εἰσι καὶ ἐν πρόσωπον ὑπαγορεύουσιν, 25
 ἢ γε μὴν ἐμός καὶ δις ἐνικῶς νοεῖται καὶ δύο
 πρόσωπα παρεμφαίνει. ἴσως δὲ καὶ ἡ ὀρθοτο-
 νομένη ἀντωνυμία, κὰν ἀπλή ἢ, διὰ τῆς ἐπι-

ούσης διαστολῆς τὸ δισσὸν πρόσωπον ὑπαγο-
 ρεύει, καὶ τὰ συγκριτικά καὶ τὰ πρὸς τι ἄ-
 παντα. καὶ δὴ οὖν τὸ λεγέτω δεύτερον καὶ τρί-
 τον ὑπαγορεύει. Ἄλλ' ἔστι γε πρὸς ταῦτα φάναι
 ὡς οὐ ψεῦδος μὲν ἔστι τὸ παρεμπίπτειν δισσὸν 5
 πρόσωπον, οὔτε μὴν ὅτι ἐν δευτέρῳ προσώπῳ κα-
 ταγίνεται, οὔτε μὴν ἐξαιρέτως ἐπὶ τῶν προσ-
 τακτικῶν τὸ τοιοῦτον ἐγχαρήσει· πολὺ γὰρ
 πρότερον καὶ ἐπὶ τῆς ὀριστικῆς ἐγκλίσεως τὸ
 τοιοῦτον ἂν παρέποιτο. ἀποφαινόμεθα γὰρ καὶ ¹⁰
 πρὸς τινεσὶ περὶ τινῶν, ὁρθῶς διαλέγεται
 Τρύφων, ἡμέρα ἐστὶ καὶ οὐ πάντως τὰ
²⁵⁷ τοιαῦτα, ὅτι πρὸς τινὰ ἔστι, καὶ δεύτερα εἰρή-
 σεταί. διὸ καὶ ἐπίμειπτοι οἱ ἀφορισάμενοι τὸ
 δεύτερον πρόσωπον πρὸς ὃν ὁ λόγος, ὅτι μὴ ¹⁵
 προστιθέασι καὶ περὶ αὐτοῦ τοῦ προσφωνουμέ-
 νου. καὶ δὴ τὰ προκείμενα συντάσσεται μὲν
 δευτέροις προσώποις, οὐ μὴν δευτέρᾳ ἔστιν· οὐ
 γὰρ κατὰ τῶν προσφωνουμένων αἱ προστάξεις
 γίνονται, κατὰ δὲ τῶν ἐν τρίτοις νοουμένων. σα- ²⁰
 φεὶς καὶ τοῦ παρεπομένου ἀριθμοῦ. ἡνίκα γὰρ
 δευτέρῳ προστάσσεται, ἑνικῶς μὲν γίνεται λέ-
 γε, πληθυντικῶς δὲ λέγετε. οὐ μὴν ἐν τῷ λε-
 γέτω ταῦτόν παρακολουθήσει· τρίτου γὰρ κα-
 θεπτῶτα τῆ ἐν τρίτοις προσώποις διαλλαγὴν ²⁵
 ἴσχει τοῦ ἀριθμοῦ, λεγέτω, λεγέτωσαν, τοῦ
 ἐγκλιμένου δευτέρου προσώπου οὐδαμῶς τὸ
 τοιοῦτον ἀναδεχομένου. ὃ δὴ εἰ φύσει προσέκειτο

κατὰ προσώπου μερισμόν, ἀνεδέξατο ἂν καὶ τὸν συνόντα ἀριθμὸν ἐνικὸν καὶ πληθυντικόν, καθά περ καὶ ἐπὶ τῶν ἀντωνυμιῶν, ἡμέτερος, ἐμός· νυνὶ δὲ τὸ λεγέτω καὶ λεγέτωσαν καὶ τὰ ὅμοια οὐκ ἔχει διαστολήν τῶν κατὰ τὸ δευτέ- 5 ρον πρόσωπον ἐν ἀριθμῷ, πότερον ἐνί τις ἀποφαίνεται περὶ ἑνὸς ἢ πλείοσι περὶ ἑνὸς ἢ καὶ περὶ πλειόνων. οἷόν τε γάρ ἐστι φάναι καὶ ἀθροίσματι ἐγρηγορείτω ὁ στρατηγὸς ὑμῶν καὶ ἐνὶ ἐγρηγορείτω σου ὁ δεσπότης, καὶ 10 οὐδεμία ἐστὶν ἐναλλαγή ἢ μόνη ἢ κατὰ τὸ τρίτον νοουμένη, ἧς ἐστὶ καὶ τὰ πρόσωπα. Τὸ δὲ οὖν λεγέτω καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα σημαίνει 268 ἀπόντων προσώπων πρόσταξιν, ἀναγκαίως δευτέρου προσώπου ἐναλλασσομένως παραλαμβα- 15 νομένου εἰς μετάδοσιν τῆς προστάξεως, ἐπεὶ πάλιν ἡ πρόσταξις ἐκτὸς δευτέρου προσώπου αἰσύστατος ἐστὶν· ἐνθεν γάρ καὶ ταῖς ἐν δευτέρῳ προσώπῳ νοουμέναις ἀπάντοτε κλητικαῖς σύνεστιν. 20

Πρόκειται δὲ ὡς τὸ πλεον συνεπιπτοῦσι τῆς ὀριστικῆς ἐγκλίσεως αἱ φωναί, ὡς τὸ λέγετε καὶ λέγεσθε καὶ ἔτι διανοεῖσθε καὶ ἅπαντα τὰ τοιαῦτα. καὶ ἐπεὶ πάλιν αἱ κλητικαὶ συνεπιπτοῦσι ταῖς εὐθείαις, συγγίνεται δ' εὐ- 25 θεαῖς τὰ ὀριστικά καὶ ἔτι αἱ κλητικαὶ τοῖς προστακτικοῖς, πάλιν τὸ διανοεῖσθε ἀνθρωποι οὐπω διακρίνεται, εἰ μὴ ἐπιπροσγένηται

τὰ ἰδιάζοντα πρὸς ἑκάτερα τῶν μερῶν τοῦ λό-
 γου. φήσομεν γὰρ ἐπ' εὐθείας ἄνθρωποι ἄν-
 τες διανοεῖσθε, οὐχ ὡς οἴονταί τινες κατὰ
 προστακτικὴν ἔγκλισιν, κατὰ δὲ ὀριστικὴν, κα-
 θά περ ἔστιν ἐπινοῆσαι κατὰ τοῦ πρώτου καὶ 5
 τρίτου, ἄνθρωποι ὄντες διανοοῦμεθα,
 ἄνθρωποι ὄντες διανοοῦνται. καὶ τῆς
 ἐνικῆς συντάξεως προφανῆς ὁ λόγος, ἄνθρω-
 πος ὢν διανοῆ, ἄνθρωπος ὢν διανοοῦ-
 μαι καὶ ἔτι διανοεῖται ἐφ' ἧς συντάξεως κα- 10
 τὰ τὸ κλητικὸν αἱ δύο φωναὶ ἐναλλάσσονται,
 ἄνθρωπε διανοοῦ. Ἄλλὰ καὶ τῆς συνουσίας
 μετοχῆς προφανές. οὐ γὰρ συνίσταται ἡ ὢν με-
 τοχὴ μετὰ κλητικῶν, μετὰ μέντοι τῶν εὐθειῶν
 οὐ γὰρ φάμεν ἄνθρωπε ὢν, ἄνθρωπος δὲ 15
²⁵⁹ ὢν. οὕτως ἀπεδείκνυτο καὶ ἡ σύ ὡς εἴη εὐθεί-
 ας ἐν τῷ σύ ὢν ὡς εἰ καὶ ἐγὼ ὢν. Καὶ
 μετὰ ἄρθρου δὲ λέγωμεν οἱ ἄνθρωποι δια-
 νοεῖσθε, οὐ κατ' ἐγκέλευσιν τοῦ διανοεῖσθε,
 κατὰ δὲ τὴν ὑπάρχουσαν ἐκάστω δianoian, ἣν ὁ- 20
 ριζόμεθα ἐν τῷ διανοεῖσθε, ὡς εἰ καὶ λέγοι-
 μεν ὑπάρχει ἐν ὑμῖν τὸ λογιστικόν, τοῦ
 ἄρθρου μινύοντος τὴν εὐθειᾶν. εἰ γὰρ προσθεῖη
 τις τὸ ὦ, γενήσεται καὶ τὸ διανοεῖσθε προστα-
 κτικόν, ὦ ἄνθρωποι διανοεῖσθε ἀλλ' εἰ 25
 καὶ ἔτι τὸ ἄγε, ἄγε διανοεῖσθε ὦ ἄνθρω-
 ποι. ἐφ' ἧς συντάξεως πάλιν εἴ τις ἀντιθεῖη
 τὸ ὅτι, ὅτι διανοεῖσθε, μεταστήσεται τὰ

τῆς συντάξεως εἰς τὴν ὀριστικὴν ἔγκλισιν. Καὶ τοσαῦτα μὲν περὶ τῶν ὁμοφωνούντων.

Περὶ δὲ τῶν μὴ ὁμοφωνούντων μῆτε ἐν τοῖς ὀνόμασι μῆτε ἐν τοῖς ῥήμασι οὐδὲ κατ' ὀλίγον τὰ τῆς συντάξεως δεῖται λόγου, ἄνθρωπος 5 ἔγραφεν, ἄνθρωπε γράφε. εἰ γὰρ ἀνὰ μέρος πάλιν τὸ ἕτερον γένοιτο ὁμόφωνον, τὸ σύμφερόμενον τὸ ἀμφίβολον ἀποτρέψεται. φέρε φάναι περὶ τοῦ Ἑλικῶν καὶ τῶν ὁμοίων ὀνομάτων· προσκείμενον γὰρ τὸ ὀριστικὸν εὐθεῖαν 10 σύνταξιν ἀποτελεῖ, Ἑλικῶν γράφει, τό γε μὴν προστακτικὸν κλητικὴν, Ἑλικῶν γράφε. ἢ ἀνάπαλιν ἐπὶ τοῦ ἤχει, λέγω κατὰ παρατακτικὴν προφορὰν τοῦ τρίτου προσώπου, ἤχει ποτὲ τὸ ἐν Δωδώνῃ χαλκεῖον· ἀλλὰ καὶ κα- 15 τὰ προστακτικὴν προφορὰν, ἠνίκα λέγω ἤχει σύ. ὁ προσδεχόμενος τὸ τῆς εὐθείας σχῆμα παρατακτικὸν ἀποτελέσει τὸ ἤχει, ἤχει ὁ τρίπους, ἤχει ὁ ἄνθρωπος· ἢ πάλιν τὸ κλητικὸν τὸ προστακτικὸν ἀποτελέσει, ἤχει ἄν- 20 ἄνθρωπε. ἐφ' οὗ δὴ προσγινομένη ἢ ὁμόφωνος εὐθεῖα τέλεον ἀμφίβολον ποιήσει τὴν σύνταξιν ἐν τῷ ἤχει Ἑλικῶν· ἐφ' ἧς πάλιν συντάξεως χρεία ἐστὶ τῶν προκειμένων μορίων, ὁ Ἑλικῶν ἤχει, ἄγε ἤχει ᾧ Ἑλικῶν, ὅτι ἤχει ὁ Ἑ- 25 λικῶν. Οὐδέ λησμαι ὅτι καὶ ἡ αὐτοτέλεια τεκμήριόν ἐστι κλητικῆς· ἰδοὺ γὰρ καὶ αὐτὸ τὸ Ἑλικῶν ἔλλειπον μὲν ῥήματι εὐθεῖαν ὁμολογεῖ,

οὐ τῆδε δὲ ἔχον κλητικῆς ἐστὶ πτώσεως τὸ τοιοῦτον, οἷον Ἑλικῶν ἤχει.

Ἐδείκνυμεν τοῦ ἐνεστώτος ἀπάντοτε τὰ πληθυντικὰ συνεμπίπτοντα, ὧν ἡ διάκρισις ἐγίγνετο διὰ τοῦ ἄγε ἢ ὅτι, ὑποστελλομένου 5 ἐνὸς ῥήματος τοῦ ἔστε. τοῦτο γὰρ ἀπέβαλε τὴν ἀμφιβολίαν, εἴ γε βαρυνόμενον μὲν προστακτικόν ἐστιν, ὄξυνόμενον δὲ ὀριστικόν. καὶ ἴσως δόξει ὀλιγωρῆσθαι τὰ τῆς φωνῆς, ὅτι μὴ τῶ καθολικῶ ὑπέστι καὶ ἦτοι τὸ ὄξυνόμενον ἢ- 10 μάρτυται ἢ τὸ βαρυνόμενον προστακτικόν. Ἐφ' οὗ ἂν φαίη τις ὡς ἅπαντα τὰ εἰς τῆ λήγοντὰ προστακτικὰ βαρύνεται, καὶ διὰ τοῦτο βαρυνόμενον τὸ ἔστε κατάρθεται, καὶ λείπεται τὸ ἐστὲ ὀλιγωρῆσθαι, ὅτι μὴ ὁμοφωνεῖ τῶ κατωρ- 15

²⁶¹ θωμένω. ἀλλ' ὁμοτονεῖν θέλει τὰ δεύτερα ὀριστικὰ πληθυντικὰ τοῖς πρώτοις, ἵμεν ἴτε, δίδομεν δίδοτε εἰ οὖν ἐσμέν, δῆλον ὅτι καὶ ἐστέ. τὸ δὲ προστακτικόν βαρυνόμενον. τί οὖν χρὴ ἐπὶ τοῦ τοιούτου διαλαβεῖν; ἢ ἐκεῖνο ἀπο- 20 φήνασθαι, ὡς ὄξυνεται μὲν τὸ ὀριστικόν ἐν τῶ ἐσμέν καὶ ἐστέ διὰ τὸ εἶναι ἐγκλιτικά, οἷς οὐ σύνηστι βαρὺ τὸ τέλος· καὶ ἐπειδὴ ἐν τοῖς προστακτικοῖς ἀφίσταται ἢ ἐγκλισις, συναφίσταται καὶ ἡ ἐπὶ τέλους ὄξεϊα, ἢ τις αἰτία ἦν τῆς ἐγ- 25 κλίσεως. διὰ τοῦτο τὸ μὲν εἰμί ὄξυνεται ὀριστικόν ὄν, καθὸ ἐγκλιτικόν, οὐ μὴν τὸ ἴσθι προστακτικόν, καθὸ οὐκ ἐγκλιτικόν, καὶ τοι

πάλιν τῶν εἰς $\overline{\theta\iota}$ ληγόντων προστακτικῶν ὁμοτονοούντων τοῖς εἰς $\overline{\mu\iota}$, ζεύγνυμι ζεύγνυθι, εἶμι ἴθι. Ἐνθεν οὐ συγκατατίθεμαι τοῖς ἐν προστακτικῇ προφορᾷ ὄξυτονοῦσι τὸ φαθί, συνελεγχόμενοις καὶ τοῦ τρίτου προσώπου τοῦ 5 φάτω, ὃ δὴ ὁμότονον καθεστὸς τῷ δευτέρῳ ὁμοίως τοῖς ἄλλοις ἤλεγχε τὴν παρὰ τὸ δέον ὄξειαν.

- 28 Ἐξῆς ῥητέον περὶ τῆς ὑποτακτικῆς ἐγκλίσεως, ἣν τινες καὶ διστακτικὴν ἀποφαίνονται 10 ἀπὸ τοῦ ἐξ αὐτῆς διηλουμένου, καθὰ περ καὶ αἱ προκατειλεγμένοι ταῦτόν ἀνεδέξαντο σαφῆς γὰρ ὅτι τὸ εἶν γράφω καὶ τὰ τούτοις ὅμοια δισταγμὸν τοῦ ὡς ἰσομένου πράγματος σημαί-
 262 νεῖ. Ἄλλ' ἴσως ἀντικείμεται τὸ μηδὲ αὐτὰ ἔ- 15 χεσθαι τῆς ἐννοίας τοῦ δισταγμοῦ, τὸν δὲ παρακείμενον σύνδεσμον αἴτιον γίνεσθαι τῆς διστακτικῆς ἐννοίας. καὶ εἰ ἀπὸ τῆς δυνάμεως τῶν συνδέσμων ἔοικε τὰ ῥήματα ἀνάγεσθαι, οὐδὲν κωλύει καὶ τὰς λοιπὰς ἐγκλίσεις μετα- 20 τίθεσθαι τῆς ἰδίας κλήσεως, ἀναδεξαμένης τὴν ἐκ τῶν συνδέσμων δύναμιν. οὐ γὰρ ἔτι ὀριστικὸν τὸ εἰ ἔγραψα, εἰ ἐφιλολόγησα, οὐδὲ ταῦτόν ἐστὶ τὸ φιλολογήσω τῷ ἦτοι φιλολογήσω ἢ πορεύσομαι εἰς περίπατον, 25 οὐδὲ τὸ γράψαιμι ἂν εὐχὴν ἐπαγγέλλεται, ὀρισμὸν δὲ τοῦ ἰσομένου πράγματος. σχεδόν τε ὑπὸ τὸν αὐτὸν δισταγμὸν πίπτει τὸ εἰ περι-

πατεῖ κινῆ τῶ ἔαν περιπατῆς κινηθῆ-
 ση, καὶ οὐ καλεῖται τὸ εἰ περιπατεῖς διαστα-
 κτικόν. Ἄλλὰ πρὸς τὴν τοιαύτην ἀντίρρησην
 ἐνὸν ἀπαντῆσαι ὡς αἱ μὲν ἄλλαι ἐγκλίσεις
 ἐκτὸς οὖσαι τῶν συνδέσμων τὸ ἐξ αὐτῶν δη- 5
 λούμενον ἀνεδέξαντο, ἐξ οὗ καὶ τὴν θέσιν ἐ-
 σχον τοῦ ὀνόματος. προὔπτον γὰρ ὅτι τὸ γρά-
 ψαιμι εὐχῆς ἐστὶ παραστατικόν, καὶ τὸ περι-
 πατῶ ὄρισμῶ. ὅθεν εἰ ταύταις προσγένετο τις
 συνδεσμικὴ σύνταξις, οὐκ ἐκ ταύτης ἔχουσι τὴν 10
 θέσιν τοῦ ὀνόματος, ἐκ δὲ τῆς φύσει αὐταῖς
 ἐγκειμένης ἐγκλίσεως, καθὼ καὶ αὐτοὶ οἱ σύν-
 δεσμοὶ ἐκ τῆς ἰδίας παρεμφάσεως τὴν θέσιν
 τοῦ ὀνόματος ἀνεδέξαντο, διαζευκτικοὶ καλού-
 μενοι, δυναπτικοὶ, συναπτικοὶ καὶ ἄλλοι οἱ ὑπό- 15
 263 λοιποὶ. ὅθεν εἰ καὶ τῇ καλουμένῃ διστακτικῇ
 ἐγκλίσει παρέπιετο τὸ ἐκτὸς συνδέσμου σημαί-
 νειν τι, καὶ πάντως τὴν ἐκ τούτου ὀνομασίαν
 ἀνεδέξατο. νυνὶ δὲ οὐδέποτε ἐμόνασεν ἐκτὸς συν-
 δέσμου, καὶ οὕτως ἀδηλον ἔσχε τὸ σημαίνόμε- 20
 νον, καὶ διὰ τοῦτο αὐτό, οὐκ ἔχουσα ἰδίᾳ δη-
 λούμενον, παρεδέξατο ἐκ δυνάμεως τοῦ συνδέ-
 σμου τὴν τοῦ ὀνόματος θέσιν εἰληφέναι. Ἦν
 δ' ἂν ὁ λόγος πάνυ εὐπαράδεκτος, εἰ τὰ κα-
 λούμενα ὑποτακτικὰ ῥήματα συντάξει μιᾷ ἐ- 25
 κέχρητο συνδεσμικῇ τῇ προκειμένῃ. νυνὶ δὲ καὶ
 οἱ καλούμενοι ἀποτελεστικοὶ ἐπὶ τὴν αὐτὴν σύν-
 ταξιν φέρονται, ἵνικα φάμεν Τρύφων περι-

πατεῖ ἵνα ὑγιάνῃ ἢ δὲ τὸν χάρτιν ἵνα
 γράψω· καὶ τοὶ μᾶλλον ἀποτελεστικά ὀφείλει
 καλεῖσθαι τὰ ῥήματα ἢ διστακτικά· ἀλλ' οὐδὲ
 ἀποτελεστικά· ἰδοὺ γὰρ καὶ κατ' αἰτιολογικὴν
 σύνταξιν, ἥνκα φαμέν ἵνα ἀναγνῶ ἐτιμή- 5
 θην, ἵνα ἀναστῶ ἠνιάθῃ Τρύφων. ὑγιῶς
 ἄρα ἀπὸ ἐνὸς τοῦ παρακολουθοῦντος τῇ προ-
 κειμένη ἐγκλίσει, τοῦ μὴ συνίστασθαι αὐτὴν
 εἰ μὴ ὑποταγείῃ τοῖς προκειμένοις συνδέσμοις,
 εἴρηται ὑποτακτική. 10

Ὅτι δὲ καὶ ἐπ' ἄλλων μερῶν λόγου μερι-
 κῆ διαφωνία αἰτία γίνεται τοῦ εἰς κοινὸν ὄνομα
 ἀνάγεσθαι τὴν θέσιν, σαφές ἐστι καὶ ἐξ αὐ-
 τῶν τῶν συνδέσμων. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι ἀπ' ἰδί-
 264 ας δυνάμεως ἀναδεχόμενοι τὴν θέσιν ἔσχον τῶν 15
 ὀνομάτων, ἀπὸ τοῦ ἐν συναφείᾳ τοὺς λόγους
 ἐπάγειν συναπτικοί, ἢ ἀπὸ τοῦ διαζευγνύειν
 διαζευκτικοί, καὶ ἅπαντες οἱ ὑπόλοιποι· οἱ γε
 μὴν καλούμενοι παραπληρωματικοὶ οὐκ ἀπὸ
 τοῦ διηλουμένου τὴν θέσιν ἔσχον. αὐτὰ γὰρ ἀλη- 20
 θές ἐστιν, ὡς τινες ὑπέλαβον, μόνον αὐτοὺς
 ἀναπληροῦν τὸ κεχινὸς τῆς ἐρμηνείας καὶ διὰ
 τοῦτο εἰρῆσθαι παραπληρωματικούς· ὅτι γὰρ
 ἕκαστος αὐτῶν ἔχει τινὰ δύναμιν, παρεστήσα-
 μεν ἐν τῷ περὶ συνδέσμων. οὐ γὰρ ταῦτόν ἐστι 25
 τὸ τοῦτό μοι χάρισαι τῷ
 τοῦτό γέ μοι χάρισαι,
 οὐδὲ τὸ ἀγαθὸς ὢν τῷ

ἀγαθός περ ἰών·

οὐδὲ ταῦτόν ἐμφαίνει τὸ οἱ μὲν παρ' ὄχρεσφι
τῷ

οἱ μὲν δὴ παρ' ὄχρεσφι·

περιγραφῆς γὰρ λόγου σημεῖόν ἐστιν ὁ δὴ. Οὐδ' 5
δὲ γὰρ ἐκεῖνο ἐξαίρετόν ἐστι, τὸ αὐτοὺς μόνους
ἐν πλεονάσματι εὐρίσκεισθαι· ἀλλὰ σχεδὸν τὸ
τοιούτου πάθος σύνηστι καὶ κατὰ τῶν ὑπολοί-
πων συνδέσμων,

τὸν καὶ Μιριόνης πρότερος, 10

ἦτοι μὲν Μενέλαος,

καὶ τε χαλιφρονέοντα·

μυρία ἐστὶν εἰς τὸ τοιοῦτο παραθῆσθαι. Ἄλλ-
λ' οὐδὲ ἴδιον συνδέσμων τὸ ἐν πλεονασμῷ κα-
ταγίνεσθαι· σχεδὸν γὰρ ἐπὶ πάσας τὰς λέξεις 15
τὸ τοιοῦτον συντείνει. καὶ εἰ ἀπὸ τοῦ πλεονά-
ζοντος ἢ θέσις τοῦ ὀνόματος, τίς ἢ ἀποκλή-
ρωσις τοῦ ἐπὶ τῶν συνδέσμων τὸ τοιοῦτο πα-
ρηκολουθηκέναι, λέγω τῶν παραπληρωματι-
κῶν; ἢ ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι σύνδεσμοι, διάφοροι 20
ὄντες κατὰ τὰς φωνάς, μίαν δύναμιν ἐπιη-
γέλλοντο, ἐξ ἧς καὶ τὴν θέσιν τοῦ ὀνόματος
ἀνιδέχοντο, οὐ μὴν τοῖς παραπληρωματικοῖς
ταῦτον συνηκολούθει· σχεδὸν γὰρ ἕκαστος
αὐτῶν ἰδίον τι ἐπιηγέλλετο, μείωσιν μὲν ὁ γέ 25
ἐν τῷ

τοῦτό γέ μοι χάρισαι,

περιγραφὴν λόγου ὁ δὴ, ἐναντιότητα ὁ πέρ

μετ' αὐξήσεως ἐμφαντικῆς. ἦν οὖν ἀνέφικτον τὸ ἐκ τοῦ σημαينوμένου τὴν ὀνομασίαν αὐτοῦς ἀναδέχασθαι διὰ τὸν προκείμενον λόγον. κοινὸν οὖν παρείπετο αὐτοῖς τὸ πλεονάζειν κατὰ τὸ ἐλλείπον, καὶ ἐκ τοῦ κοινῶς παρεπομένου τὸ ὄνομα ἀνεδέξαντο, οὐ διαψευδόμενοι τὴν θέσιν τοῦ ὀνόματος.

Ὁ τοιοῦτος λόγος συντείνει καὶ ἐπὶ τὰ παρῶνυμα τῶν ὀνομάτων καὶ τὰ ῥηματικά. καὶ γὰρ ταῦτα ἐκ τῆς προϋφιστάσεως ὕλης τὴν ὀνομασίαν ἀνεδέξαντο· ἡδυνάτει γὰρ ἐκ τοῦ δηλουμένου ἕνεκα τῆς ἐν αὐτοῖς γινομένης παμπόλλου διαφορᾶς, εἴ γε πάλιν τὰ ἄλλα τῶν εἰδικῶν ἐνὶ δηλουμένῳ ἐκέχρητο, ἔξ οὗ καὶ τὴν θέσιν τοῦ ὀνόματος ἀνεδέχετο. 15

Ἡ προκείμενη ἔγκλισις μετὰ τοῦ ἔάν συνδέσμου καὶ τῶν ἰσοδυναμούντων ἐπὶ μέλλοντα φέρεται ἢ ἐνεστῶτα, ἔάν φιλολογῶ παραγενήσεται Δίων, ἔάν ἀναγινώσκω παραγίνεται Τρύφων· ἀκατάλληλον γὰρ τὸ ἐν παρωχημένῳ. ὁμοίως καὶ ὁ ἵνα ἀποτελεστικός, ἵνα φιλολογήσω παραγενήσεται Τρύφων καὶ ἔτι παραγίνεται. εἰ γὰρ ἐγγένοιτο παρωχημένου σύνταξις, δυνατὰ ὁ αἰτιώδης ἀκούεσθαι, ἵνα φιλολογήσω παρεγενήθη Τρύφων· ἐν ἴσῳ γὰρ ἔστι τῷ διότι ἐφιλολόγησα παρεγενήθη Τρύφων. οὐ τοῦτο δὲ φημι, ὅτι καὶ ἀποτελεστικῶς πάλιν οὐ δυ-

ναται ἀκούεσθαι· δυνατόν γὰρ πάλιν οὕτως ἀκούειν, εἰς τὸ φιλολογῆσαί με παρεγενήθη Τρύφων. ἐπὶ τοῖς οὖν ἰσομένοις ἢ συνταξίς τοῦ αἰτιολογικοῦ οὐκ ἂν γένοιτο· ἐπὶ γὰρ γεγονόσιν αἱ αἰτίαι ἐπιλέγονται. ὅθεν καταλ-5
 ληλότερός γίνεται ὁ αἰτιολογικός ἐπιφερομένων τῶν παρωχημένων, ἵνα ὑβρίσω Θεῶνα, οὐ φήσομεν ἀγανακτήσει Δίῳ, ἢ γανακτήσει δέ. ἐπὶ γε μὴν τοῦ ἀποτελεστικοῦ ἔνεστι φάναι ἵνα ὑβρίσω Θεῶνα παρέσται Τρύφων. 10

29 Ἀκόλουθόν ἐστιν ἐκθέσθαι καὶ περὶ τῆς συντάξεως τῶν ὑποτακτικῶν, ἀπὸ ποίας ἐγκλίσεως οἱ παρατιθέμενοι σύνδεσμοι ἀφιστάσι τὰ ῥήματα. ἔφαμεν γὰρ ἐν τοῖς προκειμένοις τὰ τοιαῦτα ῥήματα μὴ συνίστασθαι χωρὶς τῶν 15
 συνδέσμων. σαφές, γὰρ ὅτι πᾶν ὅ ἐστι μέρος λόγου ἐν παραθέσει συνδέσμου, τὸ αὐτὸ πάντως καὶ κατ' ἰδίαν ῥητὸν ἦν. οὐ γὰρ δὴ γε ἐν μέρος λόγου τὸ ἐὰν δράμης, ἐὰν γράψης, ἵνα δῶμεν τὸ μὴ πάντως ῥητὸν εἶναι τὸ συντεθει- 20
 297 μένον κατ' ἰδίαν, ὡς γε ἔνεστιν εὑρέσθαι μυρία σχήματα ἐν συνθέσει μεταπεποιημένα κατὰ τὴν σύνθεσιν, ὧν τὸ διαλυόμενον κατ' ἰδίαν οὐκ ἔστι ῥητὸν. παρὰ τὸ σέβομαι ἐγένετο εὐσεβής, καὶ οὐ ῥητὸν κατ' ἰδίαν τὸ σεβής· ὁμοίως 25
 καὶ τὸ πρωτοπαγής παρὰ τὸ ἐπάγη, καὶ οὐ ῥητὸν τὸ παγής· γείνω ἀγενής. οὐ δὴ οὖν, ὡς ἔφαμεν, ἐν ἴσται τὸ ἐὰν λάβης, ἵνα μὴ πάντως

τὸ λάβης ἀναγκάζεται κατ' ἰδίαν λέγεσθαι.
 Εἰ δὲ καὶ τὸ τοιοῦτον δεῖται ἀποδείξεως, βρα-
 χέα παραθησόμεθα ὑπὲρ τοῦ μὴ ἠνώσθαι εἰς
 ἓν μέρος λόγου τοὺς συνδέσμους τοῖς ῥήμασι.
 πόθεν γὰρ αἱ μεσαζόμεναι λέξεις παρεμπί-5
 πτουσιν; εἰ ἂν σήμερον καὶ αὔριον ἀκούσης,
 ἀντιλήψῃ τῶν λεγομένων. ἀλλ' ἐπεὶ καὶ
 ἐν συνθέτοις τὸ τοιοῦτον ἐγγίνεται, ὡς ἐν τῷ
 λέων κατὰ ταῦρον ἐδιδώς,
 νήπιοι οἱ κατὰ βοῦς Ὑπερίονος Ἡελίοιο 10
 ἥσθιον,

ἐκείνῳ γε ὁμόλογόν ἐστιν ὡς τὸ ἴνα δράμης,
 ὄφρα πεποίθης,
 τὰ τούτοις ὅμοια τὴν ἐν ἑκατέρῳ μέρει λόγου
 τάσιν ἀναδέχεται, ὡς ἂν παραθέσεως οὔσης 15
 καὶ οὐ συνθέσεως. πρὸς οἷς οὐδὲ οἱ σύνδεσμοι
 συντίθενται καθ' ἓν μέρος λόγου, οἳ τε συντε-
 θεμένοι μόνοι εἰσὶ συναπτικοί. Ἔστιν οὖν ἡ
 πρώτη ἐκφορὰ τῶν ὑποτακτικῶν ὀριστική, ἣν
 οἱ παρατεθέντες σύνδεσμοι ἐν φωνῆς ιδιώμασι 20
 κατέστησαν. διὸ καὶ προσεγένετο ἡ κλῆσις,
 ἐπεὶ τοί γε, εἰ ἐφυλάσσετο τὸ ἔλαβες ἐν τῷ
 ἐὰν λάβης, συνέμεινεν ἂν καὶ ἡ αὐτὴ ὀνομασία
 268 τῆς ἐγκλίσεως, καὶ εἰ μὴ ὀρισμὸν σημαῖνοι, κα-
 θῶς καὶ ἐν τοῖς προκειμένοις παρεστήσαμεν ὡς 25
 καὶ τὸ ἔγραψα ἂν, οὐκ ἐμφανίζον ὀρισμὸν τοῦ
 πράγματος, καλεῖται ὀριστικὸν διὰ τὸ συνημ-
 μένον σχῆμα τῆς ἐγκλίσεως. ἅμα οὖν καὶ τῷ

τὴν φωνὴν ἀποστῆναι ἐν τῷ ἰὰν λάβης, ἰὰν
 δράμης, συναπέστη καὶ ἡ ὀνομασία τῆς ἐγκλί-
 σεως. προφανῶς γὰρ αἱ φωναὶ διέστησαν εἰς
 μείζονα χρόνον ἐν τοῖς συνοῦσι βραχέσι φωνή-
 σι κατὰ τὰς ὀριστικὰς ἐγκλίσεις, τῶν ὑπολοί- 5
 πων συλλαβῶν συμμενουσῶν. εἰς μαι λήγει τὸ
 ὀριστικόν, λέγομαι, ἀλλὰ καὶ τὸ λέγωμαι,
 ἐπεὶ ποία οἰκειότης πρὸς εὐκτικὸν τὸ λεγοίμην
 ἢ τὸ ἀσύστατον προστακτικὸν ἢ ἀπαρέμφατον
 τὸ λέγεσθαι; ὁμοφωνεῖ δὲ τῷ δευτέρῳ, ὅτι λέ- 10
 γη ἢ ἰὰν λέγη, τοῦ λέγοιο ἢ λέγου οὐδεμίαν
 οἰκειότητα ἐχόντων πρὸς τὴν ὑποτακτικὴν φω-
 νήν. τὰ τρίτα ἐστὶ πληθυντικὰ λέγοιεν ἢ λε-
 γέτωσαν, τό γε μὴν ὀριστικὸν λέγουσι, καὶ πάλιν
 τούτῳ συμφέρεται τὸ λέγωσιν, ἰὰν λέγω- 15
 σιν. ὁμοφωνεῖ δὲ ἀπάντοτε κατὰ δευτέραν συ-
 ζυγίαν τῶν περισπωμένων, ἐπὶ τε προσώπων
 τῶν κατ' ἐνεστώτα, λέγω δὲ κατ' ἐνεργητικὴν
 κατάληξιν, ἰὰν λέγω - ὅτι λέγω, ἐπὶ τε δευτέ-
 ρων προσώπων ἀπάντοτε παθητικῶν, ὅτι λέγη 20
 σύ - ἰὰν λέγη σύ, ὅτι νοῆ σύ - ἰὰν νοῆ σύ. πε-
 269 ρισσὸν ἠγοῦμαι τὸν λόγον ἐπὶ πλεον προάγειν
 προφανῆς γάρ. Ἄλλως τ' ἰδεῖξάμεν τὴν ὀρι-
 στικὴν ἐγκλίσειν καθάρχουσαν τῶν ἐγκλίσεων,
 ὡς ἂν ἐμφανιστάτην οὔσαν καὶ πλείοσι τόμαῖς 25
 χρόνων προσκεχημένην καὶ ταῖς συνούσαις φω-
 ναῖς ὅθεν εἰ τὰ εὐκτικά καὶ τὰ προστακτικά
 κανόνα ἔχει τὴν ὀριστικὴν ἐγκλίσειν, περισσὸν

ἂν εἴη τὸ ζητεῖν εἰ καὶ τὰ ὑποτακτικά ἐξ αὐ-
τῆς μετέλιπται.

30 Ὅφειλόμενόν ἐστὶ καὶ τῇ συντάξει τῶν ἐ-
πιζευκτικῶν ἐπιστῆσαι, τί δὴ ποτε τὰ τέλη
παρητήσαντο τῶν παρωχημένων φωνῶν· οὐ γὰρ 5
ἐφικτὴ ἢ σύνταξις τοῦ ἐὰν ἔλεγον, ἐὰν πέποιθα
καὶ τῶν παραπλησίων, καὶ τοὶ τῶν παραδέ-
σεων, ὡς ἔφαμεν, οὐ μεταποιουσῶν τὰ τέλη
τῶν οἷς παρακείνται. Φαίνεται δὲ ὅτι τῆς τοι-
αύτης ἀκαταλληλίας ἐστὶν αἴτιον τὸ μάχεσθαι 10
τοὺς παρωχημένους χρόνους τῇ ἐκ τῶν συνδέ-
σμων δυνάμει. δισταγμὸν γὰρ τῶν ὡς ἐσομέ-
νων πραγμάτων παριστᾶσι, καὶ ἔτι τῶν ὡς τε-
λεσθησομένων, οὓς καὶ ἀποτελεστικούς συνέβη
καλεῖσθαι· πόθεν οὖν τὸ γεγονός τῷ μὴ ἐσο- 15
μένῳ συνοισθῆσεται; ἐνθεν οὖν ἀσύστατον τὸ
ἐὰν ἔλαβον, ἵνα ἀνέγνων, καὶ ἔτι ἐπὶ τῶν ὁ-
μοειδῶν συνδέσμων, συστατὸν δὲ τὸ ἵνα ἀναγνώ,
ἐὰν ἀναγνώ· τέλει γὰρ ἐχρήσατο τὰ ῥήματα
270 οὐ δυναμένῳ χρόνον παρακείμενον σημάσαι κα- 20
τὰ πρῶτον πρόσωπον. ὦν τὰ δεύτερα καὶ τρί-
τα ὀφείλοντα ἰσοχρονεῖν ἢ τὸ αὐτὸ ᾧ παραδέ-
ξεται ἢ τὸ ἰσόχρονον ἢ συγγραφομένου τοῦ ἰ,
καθὸ ἢ ἐν πρώτῳ γενομένη κατάληξις τοῦ ᾧ
τὴν ἐν δευτέροις καὶ τρίτοις προσώποις ἐκφορὰν 25
ἔχει μετὰ φωνήεντός συνόντος τοῦ ἰ, τοῦ τοι-
ούτου ἐντελέστερον ἀποδεικνυμένου ἐν τῷ περὶ
ὄρθο-

ὀρθογραφίας. Φαίνεται οὖν ὅτι ὁ αἰτιολογικὸς
 σύνδεσμος τῇ πρὸς τὸν ἀποτελεστικὸν ὁμο-
 φωνία συνήρπατε καὶ τὰ τῆς συντάξεως εἰς
 ταυτό, τάχα καὶ τῆς ἐπιρρηματικῆς ὁμοφωνί-
 ας συλλαμβανομένης τῷ λόγῳ συντασσόμενα 5
 γὰρ τὰ ὀριστικά μετὰ τοῦ ἴνα ἰνδεικνύται τὸ
 τοπικὸν ἐπιρρημα,

ἴνα τ' ἔτραφεν ἢδ' ἐγένοντο.

ὁμολογοῦν γὰρ ὅτι οἱ αἰτιολογικοὶ παρωχημέ-
 νοις χρόνοις συντάσσονται, ὅτι ἔγραψα, ὅτι 10
 ἐνόησα.

Ἐχρῆν μέντοι γινώσκειν ὡς αἱ γινόμεναι
 παραθέσεις ἐξ ἐνεστώτων εἰσὶ καὶ παρωχημέ-
 νων, τοιοῦτόν τι τῆς συντάξεως ἐπαγγελλομένης
 ἰν τῷ ἔαν μάθω, εἰ ἀνύσαιμι τὸ μαθεῖν, 15
 ἔαν δράμω, εἰ ἀνύσαιμι τὸ δραμεῖν ἔν γε
 μὴν τῷ ἔαν τρέχω ἔαν ἐν παρατάσει γένω-
 μαι τοῦ τρέχειν. καὶ ἔνθεν ἀνεφικτος ἢ τοῦ
 μέλλοντος σύνταξις αὐτοὶ γὰρ οἱ σύνδεσμοι τὸ
 ὡς ἐσόμενος σημαίνουσι. Πῶς οὖν οὐ γελοῖοι 20
 καὶ οἱ ἀφοριστάμενοι ὡς Δωριεῖς οὐ περισπῶσι
 271 τοὺς ὑποτακτικούς μέλλοντας, καὶ οἱ ἐπιζη-
 τήσαντες κατὰ τί οὐ περισπῶσιν; ὁ γὰρ λό-
 γος αὐτῶν ἐξ ἀσυστάτου λήμματος συνέστη-
 κεν. ἦν δὲ τὸ δελεάσαν τὴν τούτων ἄγνοιαν ἢ 25
 γινόμενη ὁμοφωνία ἐκ τοῦ εἰς ἃ λήγοντος ἀο-
 ρίστου, ἔχουσα οὕτως. ὁ προσγεγόμενος χρόνος
 ἰν τοῖς ὀριστικοῖς ἅμα τῷ μεταστῆναι τὴν ὀρι-

στικὴν ἔγκλισιν περιγράφεται· παρὰ γὰρ τὸ ἔ-
 λεξα εὐκτικὸν μὲν γίνεται τὸ λέξαιμι, ἀπαρέμ-
 φατον δὲ τὸ λέξαι, προστακτικὸν δὲ τὸ λέξον.
 καὶ δὴ οὖν ἐν τῇ ὑποτακτικῇ ἔγκλισει ταυτόν
 παρείπετο μεταποιουμένου τοῦ τέλους εἰς τὸ ὦ, 5
 καθότι καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων παρωχημένων ταύ-
 τὸν συνέβαινε, ἔφαγον-εἰάν φάγω, ἔδραμον-
 εἰάν δράμω, καὶ οὕτω τὸ ἔλεξα-εἰάν λέξω γίνε-
 ται ὁμοίον ὀριστικῶ μέλλοντι τῷ λέξω. ὅτι γὰρ
 οὐχ ἢ σύνταξις ἐστὶ τοῦ μέλλοντος, τοῦ ἀορί- 10
 στού δέ, σαφές ἐκ τῆς προκειμένης συντάξεως·
 ἢς εἰ μὴ μεταλάβοιεν οἱ ἐντελέστερον τὸν λό-
 γον παρακρούοντες, δυσπιθέστερον ἀναστρέφου-
 σιν. Ἰνὸ οὖν εὐσύνοπτος ἀπασιν ἢ σύνταξις γέ-
 νηται, καὶ τοὺς ἀπὸ τῆς φωνῆς λόγους συντρέ- 15
 χοντας τῇ προειρημένῃ συντάξει παραθήσομαι,
 πρῶτον παραλαβὼν, ὑπὲρ οὗ ἐστὶν ἢ ζήτησις,
 μαρτύριον τὸ τοὺς Δωριεῖς καθ' ὅλης τῆς ἐγ-
 κλίσεως τὴν περισπωμένην φυλάττειν ἐν μέλλον-
 τι, οὐ μὴν ἐν ὑποτακτικοῖς, ὅτι μηδὲ ἐστὶν ὑ- 20
 ποτακτικὸν μέλλοντος. Δεύτερον καὶ τὸν ἀπὸ
 τῆς Ἀτθίδος σχηματισμὸν κατὰ μέλλοντά φα-
 σι λυριῶ καὶ κομιῶ, κατὰ δὲ ἀόριστον ἐλύρισα,
 272 ἐκόμισα· τί οὖν οὗ φασὶ καὶ εἰάν λυριῶ καὶ εἰάν
 κομιῶ, σὺν δὲ τῷ σ, συνούσης καὶ τῆς βαρεῖ- 25
 ας τοῦ ἀορίστου καὶ τῆς γραφῆς; Τρίτον ἢ πέμ-
 πτη συζυγία κατὰ τὴν παρεδρεύουσαν τοῦ εἰς
 τὸ ἄ λήγοντος ἀορίστου καὶ ἔτι κατὰ τὴν πα-

ρεδρεύουσιν τοῦ μέλλοντος τῷ ἐναντίῳ χρεῖται
 χρόνῳ. ὁ μὲν γὰρ ἀόριστος πάντως μακρὰν αἰ-
 τεῖ, ὥστε καὶ ἐκ βραχείας τῆς κατὰ τὸν ἐνε-
 στῶτα μακρὰν γίνεσθαι, ὡς ἐν τῷ δέρω-ἔδειρα,
 νέμω-ἐνεμα· ὁ γὰρ μὴν μέλλον βραχεῖαν, ὡς ἔ
 καὶ ἐκ μακρᾶς βραχεῖαν γίνεσθαι, κείρω-κερῶ,
 φθείρω-φθερῶ. καὶ εἰ τοῦτο, πῶς οὐκ ἂν δοί-
 ημεν τὸ εἶναι νέμω καὶ εἶναι δείρω, ὡς δὴ μό-
 νου ἐστὶν ἀόριστου, ὅπου γὰρ τὸ ἀνεφικτότατον
 τοῦ μέλλοντος παρέλαβε, λέγω δὲ τὴν μακρὰν, 10
 μετεδίωξε δὲ τὸ ἴδιον τοῦ εἰς ἅ λήγοντος ἀό-
 ριστου, τὸ μακρᾶ παρεδρεύεσθαι; Τέταρτον οἱ
 ζητοῦντες κατὰ τί οἱ ὑποτακτικοὶ μέλλοντες οὐ
 περισπῶνται παρὰ Δωριεῦσι, γελοῖόν τι πεί-
 σονται, ὡσεὶ λελητμένοι τῶν συνήθων φωνῶν, 15
 τῷ ζητεῖν διὰ τί οἱ Δωρικοὶ μέλλοντες οὐ πε-
 ρισπῶνται, τῶν κοινῶν πολὺ πρότερον τὸ τοι-
 οῦτον ἀναδεδεγμένων. πῶς γὰρ πρὸς τὸ τοιοῦ-
 τον οὐκ ἐστὶ φάναι, διὰ τί τὸ πλυνῶ περι-
 σπᾶται, οὐ μὴν τὸ εἶναι πλύνω; ἢ ὅτι διὰ τῆς 20
 περισπωμένης ἐμφανιζόμενος ὁ μέλλον τὸ δέον
 τοῦ λόγου καθιστάνει ὅς εἰ γὰρ πάλιν συνετο-
 νοῦτο τῷ ἀόριστῳ, καὶ τὰ τῆς συντάξεως ἐ-
 λάνθανεν, ὡς ἐπὶ τοῦ στήσω καὶ ἔστησα-εἶναι
 23 στήσω. Περὶ τὸ ὅτι τὸ δώσω καὶ τὸ θήσω, 25
 εἶναι προσλάβη τινὰ τῶν ἐπιζευκτικῶν, ἀκατάλ-
 ληλον λόγον ἀποτελεῖ. πότε γὰρ ῥήματι εἰς ὧ
 λήγοντι οὐ συνάπτονται ἐπιζευκτικοί, ὅποτε καὶ

τὰ τέλη εἰς ᾧ τρέπουσιν; ἢ ὅτι οὐκ ἦν ὁ ἔδωσα
καὶ ἔθισα διὰ τοῦ σ γραφόμενος, ἵνα τὸ με-
ταπίπτον ᾱ εἰς ᾧ τὸ δέον τοῦ καταλλήλου πα-
ραστήσῃ. ὀλιγορημένοι γὰρ οἱ ἀόριστοι μετὰ
τὴν ὀριστικὴν ἔγκλισιν ἐσιγήθησαν, καὶ οὕτως 5
οὐκ ὄντων ἀορίστων οὐδὲ τὰ τῆς ἐγκλίσεως ἐγί-
νετο. τῶν εἰς μι ληγόντων οὐκ εἰσὶ δεύτεροι
μέλλοντες, εἰσὶ δὲ ἀόριστοι δεύτεροι, οἷον ἔδων,
ἀπέδων, ἔθην, ἀφ' οὗ ἔθήμεν. καὶ ἐπεὶ ἦσαν
ἀόριστοι, ἦν καὶ ὑποτακτικὴ ἔγκλισις κατ' αὐ- 10
τῶν, εἰάν θῶ, εἰάν δῶ δέδεικται ἄρα ὡς μελ-
λόντων μὲν ὄντων, οὐ μὴν ἀορίστων, ἢ ὑπο-
τακτικὴ ἔγκλισις ἀκατάλληλος. ἀορίστων δὲ
ὄντων, οὐ μὴν μελλόντων, κατάλληλος καὶ ἢ
ὑποτακτικὴ ἔγκλισις.

15

31 Ἀκόλουθόν ἐστι διαλαβεῖν καὶ περὶ τῆς
ἐγγινομένης διαφέσεως καθ' ἑκάστην ἔγκλισιν,
ἧς οὐδὲ τὰ ἀπαρέμφατα ἐκτὸς ἐγένετο διὰ τὸ
κατηναγκασμένον τοῦ συνέπεσθαι ἅπασι τοῖς
χρόνοις ἢ ἐνεργητικῶς ἢ παθητικῶς ἢ καὶ ἐτι 20
μέσως. Ἔστιν οὖν ἐπιστῆσαι τὸ πρῶτον, εἰ ἐν
ἅπασι τοῖς ῥήμασι σύνεστι τὸ δισσὸν τῆς δια-
φέσεως, συνούσης τῆς προειρημένης μεσότητος,
274 ὡσεὶ καὶ ἐπὶ τῆς τῶν ὀνομάτων κατὰ γένος δια-
κρίσεως, εἰ ἅπασι παρέποιτο τὸ ἐν παράσχη- 25
ματισμοῖς καταγίνεσθαι θηλυκοῦ τε καὶ οὐδε-
τέρου ἢ οἷς μὲν παρακολουθήσει τὸ αὐτὸ μόνον
ἐν ταῖς ἐγκλίσεσι καταγίνεσθαι, ἐν ὀριστικῇ

ἀποφάνσει ἢ εὐκτικῇ καὶ ἐπὶ τῶν ὑπολοίπων,
 οὐ μὴν κατὰ διάθεσιν ἐνεργητικὴν ἢ παθητικὴν
 ἢ καὶ ἔτι οἷς μὲν μετὰ τῆς ὀριστικῆς ἐγκλίσεως
 καὶ ἔτι τῶν ὑπολοίπων διάθεσιν δηλοῦν ἐνεργη-
 τικὴν, οὐ μὴν ἐπίδεχομένους τὴν παθητικὴν. 5
 ἔστι δὲ τὸ λεγόμενον τοιοῦτον. Οὐκ εἶ τι ῥή-
 μα ὀριστικόν ἐστιν ἢ τινος ἄλλης ἐγκλίσεως,
 τοῦτο πάντως ἐν διαθέσει καταγίνεται τῇ ἐνε-
 ρητικῇ. χρὴ γὰρ νοεῖν ὅτι ἡ ἐνέργεια ὡς πρὸς
 ὑποκείμενον τι διαβιβάζεται, ὡς τὸ τέμνει, 10
 τύπτει, τὰ τούτοις παραπλήσια· ἥς καὶ τὸ
 παθητικὸν ἐκ προϋφαστάσης ἐνεργητικῆς διαθέ-
 σεως ἀνάγεται, δέρεται, τύπτεται. οὐ δὴ τού-
 τοις ὁμοιά ἐστι τὸ ὑπάρχω, τὸ ζῶ, τὸ εἰμί,
 τὸ πνέω, τὸ φρονῶ, τὰ ὁμοια. τῶν δὲ τοιού- 15
 των ἀναλόγως ἡ παθητικὴ ἐγκλίσις ὑποστα-
 λίσεται, ὅτι μηδὲ διὰ τῆς ὀριστικῆς ἐγκλίσεως
 τὰ ἐνεργούμενα πρόσωπα παρέστησαν, ἀ πάν-
 τως διατεθέντα τὸ παθεῖν ὁμολογήσει. εἰ γοῦν
 τὸ φρονῶ ἐν συνθέσει γένοιτο καταφρονῶ, τὴν 20
 ἐκ τοῦ φρονεῖν διάθεσιν μεταβιβάσαν ἐπὶ τι
 ὑποκείμενον ἐν τῷ καταφρονῶ σοῦ, ἀκώλυτον
 25 ἔξει τὴν ἀντιπαρακειμένην παθητικὴν διάθεσιν,
 καταφρονοῦμαι ὑπὸ σοῦ. ὥστε οἱ τὰ τοι-
 αῦτα ῥήματα κλίνοντες καὶ εἰς παθητικὰς ἐκ- 25
 φορὰς ὁμολογοί εἰσι μελετήματα φωνῆς παρα-
 λαμβάνοντες, οὐ μὴν φυσικὴν κλίσιν οὐδὲ συ-
 στατήν, ὡς εἰ καὶ ἀρσενικόν τις ἀποφαίνοιτο

τοῦ γαλουχήτατα ἢ ἐπι τοῦ ἐκτρώτατα ἢ τι-
 νος τῶν κατὰ φωνὴν μὲν δυναμένων συνεπι-
 πτεῖν, οὐ μὴν ἐν παραδοχῇ λόγου, ἐπι δὴ αὖ-
 τὰ προειρημένα αὐτὸ μόνον ὀρισμὸν ἐμφαίνοντα
 τοῦ συνεῖναι τὰ ζῆν, τὸ φροεῖν, τὰ γηρᾶν, καὶ 5
 ἐπι ἐπὶ τῆς συνούσης οὐσίας τὰ ὑπάρχειν, καὶ
 ἐπι ἐπὶ τῶν ἕξωθεν προσγινομένων κατ' οὐσίας
 περίκτησιν, ὡς τὰ πλουτεῖν, κερδαίνειν. Ἔστιν
 ἂ καὶ ψυχικὴν ἢ σωματικὴν διάθεσιν σημαί-
 νει, οἷς οὐ προσγίνεται πάλιν ἢ παθητικὴ κλί- 10
 σις διὰ τὸ ἐν τῇ προσούσῃ καταλήξει τὸ πά-
 θος ὑπαγορεύεσθαι, ἐστὶ μὲν γὰρ τὸ ἀνιῶ ἐν
 διαβάσει ἑτέρου προσώπου, ὃ περ ἀποτελέσει
 παθητικὸν τὸ ἀνιῶμαι, οὐ μὴν τὸ κοπιῶ ἢ τὸ
 ὀφθαλμιῶ τὰ γὰρ τοιαῦτα τῶν ῥημάτων ἐν 15
 αὐτοπαθείᾳ ἔχει τὸν ὀρισμὸν, καὶ ἐπεὶ δὴ τὰ
 διατίθεσθαι ἢ ἐπὶ τοῖς εὐκταίοις γίνεται ἢ ἐ-
 πὶ τοῖς μὴ οὕτως ἔχουσιν, ὁμολογοῦν ὅτι οὐ συ-
 στήσεται παθητικὰ τοῦ πάσχω, χαίρω, ἐρυ-
 θριῶ, θνήσκω, γηρῶ, θάλλω, οὐρητιῶ, γαι- 20
 ριῶ. τοιοῦτον γὰρ τι παρακαλουθήσει, ὡς εἰ
 καὶ ἀρσενικοῦ ἀνέματος ἀρσενικὸν τις ζητήσκειν
 27⁶ ἢ θηλυκοῦ θηλυκόν· οὐ δὴ οὖν παθητικοῦ ὄν-
 τος παθητικὸν τις ζητήσκει. τὰ γοῦν διὰ τοῦ
 μέσου ἐνεστῶτος ἐν τύπῳ παθητικῶ ἐνεργεῖαν 25
 σημαίνοντα ἀπαράδεικτον ἔχει τὴν διὰ τοῦ ᾧ
 κατάληξιν, ἐνεργητικὴν οὖσαν, ἐπεὶ τὸ ταύτης
 εὐχρηστον διὰ τοῦ προειρημένου μέσου ἐνεστῶ-

τος κατείληπτο, ὡς ἔχει τὸ βιάζομαι σοι, μάχο-
 μαί σοι, χρῶμαί σοι καὶ ἄλλα πλείστα. σα-
 φές οὖν ὅτι παντὸς παθητικοῦ εἰς μαι λήγον-
 τος ἐνεργητικὸν ἔστι παραδέξασθαι, εἰάν μετὰ
 τῆς καταλήξεως συντρέχη καὶ τὰ τῆς συντάξεως, 5
 ἴσταμαι ὑπὸ σοῦ - ἴστημι σέ, δέρομαι
 ὑπὸ σοῦ - δέρω σέ, ἔλκομαι ὑπὸ σοῦ - ἔλ-
 κω σέ· οὐχὶ τὸ πέταμαι ὑπὸ σοῦ, διὰ
 τοῦτο οὐδὲ τὸ πέτημι σέ. ὁ αὐτὸς λόγος καὶ
 ἐπὶ τοῦ ἀγαμαι, δύναμαι, ἔραμαι. Ἔστιν αἰ 10
 καὶ διάθεσιν σημαίνει ἐνεργητικὴν, οὐ μὴν ἔχει
 ἀντιπαρακειμένην παθητικὴν ἐκφορὰν, καθὸ τὰ
 διατιθέμενα ἀψυχα καθεστῶτα οὐκ ἠδύνατο
 ὁμολογήσαι τὸ παθεῖν, εἰ μὴ τὸν αὐτῶν τις
 λόγον διαθεῖτο, ὡς ἔχει τὸ περιπατῶ. τούτου 15
 γὰρ οὐ συστατὸν τὸ περιπατοῦμαι οὐδὲ τὸ
 περιπατῆ, καθὸ οὐδὲ πρὸς τὰ ἀψυχα αἱ ἀ-
 ποτάσεις τῶν λόγων, οὐδὲ ἐξ ἀψύχων αἱ ἀ-
 ποφάνσεις γίνονται, περί γε μὴν αὐτῶν, περι-
 πατεῖται ἢ ὁδός, οἰκεῖται ἢ γῆ. ὁ αὐτὸς 20
 λόγος ἐπὶ τοῦ πλέω, τρέχω καὶ ἀπάντων τῶν
 τοιούτων. διαθέσεως ἐνεργητικῆς ἔστι τὸ δωρί-
 27 ζω, αἰολίζω καὶ τὰ παραπλήσια· ἀλλ' οὐ
 συστατὰ τὸ δωρίζομαι, αἰολίζομαι· τὸ γε μὴν
 αἰολίζεται τὰ Ἀλκαίου ποιήματα, δω- 25
 ρίζεται τὰ Ἀλκμᾶνος. τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ
 ἀριστῶ, διπνῶ. προδήλου ὄντος τοῦ λόγου.
 περισσὸν ἐγχεροῖζειν ἐν τοῖς ὑποδείγμασι. σα-

φες γὰρ ὅτι καὶ δειπνίζω ἢ ἀριστίζω, ἐπιδει-
 ξάμενα πλαγίαν πτώσιν τὴν ἀριστίζομαι, ὡς
 πρὸς ἔμφυχον, ἀνελλιπές ἔχει τὸ ἀριστίζομαι
 καὶ δειπνίζομαι. τοιοῦτον γὰρ ἔστιν, ἀριστον
 παρέχω τινὶ καὶ δεῖπνον, ὥστε διαφέρειν τὸ
 ἀριστῶ τοῦ ἀριστίζω, ἢ τὸ μὲν ἀριστῶ ὑπο-
 φαίνει ἀρίστου μεταλαμβάνω, τὸ γε μὴν ἀρι-
 στίζω ἀρίστου μεταδίδωμί τινι ᾧ καὶ τὰ τῆς
 συντάξεως ἐγγεγόμενα, ὡς ἔφαμεν, τὸ παθη-
 τικὸν ἀπέτελεσε. τὴν αὐτὴν ἔχει διαφορὰν καὶ 10
 τὸ γαμῶ πρὸς τὸ γαμίζω· ἔστι γὰρ τὸ μὲν
 πρότερον γάμου μεταλαμβάνω, τὸ δὲ γαμίζω
 γάμου τινὶ μεταδίδωμι. τὸ γε μὴν γαμῶ πα-
 θητικῶς κλίνεται, καθὸ τὰ τῆς διαθέσεως
 πρὸς σύνταξιν ἔμφυχου προσώπου κατεγίνετο. 15

Τούτων οὖν τῆδε ἐχόντων ἐπιστατίον τῶ
 ἐρίπω ῥήματι, εἰ συνωνυμεῖ τῶ πίπτω, ᾧ
 παράκειται κατὰ διάλεκτον γενομένη ὀξύτονος
 μετοχὴ πεσών· καὶ εἰ τὸ πεσών οὐκ ἔχει πα-
 θητικόν, συστατὸν δὲ ἔστι φάναι πεσόντι, δῆ- 20
 λον ὅτι καὶ τὸ ἐριπόντι Πολυνείκει παρά
 Πινδάρῳ ἀναλογώτερον καταστήσεται διὰ τοῦ
 218 ὁ γραφόμενον. Ἄλλ' εἰ ἦν ἀληθές τὸ συνωνυ-
 μεῖν τὸ ἐρίπω τῶ πίπτω, οὐκ ἂν ὑπῆρχε τὸ
 ἐρίπεται, ὡς οὐδὲ τὸ πίπτεται. μή ποτε γὰρ 25
 μάλλον τῶ βάλλω συνωνυμεῖ, καὶ ὡς βάλλω
 σε, οὕτως ἐρίπω σε, καὶ ὡς βληθέντι, οὕτως
 ἐριπέντι. καὶ γὰρ τὸ

ἑρέριπτο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν

οὐχ, ὡς οἴονταί τινες, ἀπὸ τοῦ ῥίπτω κέκλιται
οἰκειότερον γὰρ πως τὸ καταστρέφεισθαι τεῖ-
χος ἔστιν ἢ ῥίπτεισθαι. ἔστι δὴ οὖν ἀπὸ τοῦ
ἑρίπω, κατὰ παθητικὴν διάθεσιν τρίτου προσ- 5
ώπου κατὰ χρόνον τὸν ὑπερσυντέλικον, κατὰ
Ἀττικὴν διάλεκτον συστολῆς γενομένης τοῦ η
εἰς ε, καθὼς ἔχει καὶ τὸ ξηρόν-ξηρόν, ποθῆσαι-
ποθέσαι ἀπὸ τοῦ ἑρίπω ἤριπτο, ἐρήριπτο,
καὶ ἔτι ἑρέριπτο. 10

Τὰ δὴ προκατειλεγμένα τῶν ῥημάτων πρὸς
εὐθείας σύνταξιν ἀπαρτίζει διάνοιαν, περι-
πατεῖ Τρύφων, ζῆ Πλάτων, ἀναπνεῖ
Διονύσιος, πλεῖ, τρέχει, χωρὶς εἰ μὴ ἐπὶ
τῶν αὐτοπαθῶν αἰτήσείε τις τὸ ποιοῦν τὸ 15
πάθος, φθίνει Θεῶν ὑπὸ τῆς λύπης,
πάσχει Θεῶν ὑπὸ τοῦ γυναίου, πυρέσ-
σει Θεῶν διὰ τὸν κόπον. ἂ περ κὰν μὴ
προσκέηται, τῇ αὐτοτελείᾳ τοῦ πάθους ἀνε-
δοίαστὰ ἔστιν, ἐπεὶ καὶ τῷ περιπατεῖ καὶ ζῆ 20
καὶ ἀριστᾶ καὶ τοῖς ὁμοίοις, αὐτοτελείσιν οὖ-
σι, προστίθεται ἕσθ' ὅτε τὸ ἐν γυμνασίῳ ζῆ
ἢ ἐν οἴκῳ. ἢ γε μὴν παράθεσις τῶν ἄλλων ῥη-
μάτων πάντως τὸ ἡμιτελὲς καθίστησιν, ὡς ἔ-
χει τὸ Τρύφων βλάπτει, Τρύφων φιλεῖ. 25

279 διὸ καὶ τὰ τοιαῦτα οἱ ἀπὸ τῆς στοᾶς ἐλάττονα
κατηγορήματά φασιν, ὡς πρὸς σύγκρισιν τῶν
ἐν αὐτοτελείᾳ καταγινομένων ῥημάτων καὶ μὴ

πάντως ἐπιζητούντων πλαγίαν. Οὐ μέντοι μοι
δοκεῖ βίαιον εἶναι τὸ καὶ ἓνα τούτων τὸν αὐ-
τὸν ἐπέχειν λόγον τοῖς προειρημένοις, ὥστε μὴ
πάντως πλαγίαν ἐπιζητεῖν. αὐτὸ γὰρ μόνον
μηνύειν ἐθέλοντες τὰ ἐγκείμενα πάθῃ φήσομεν 5
ἐρᾷ οὗτος, φιλεῖ οὗτος, ὡς εἰ καὶ ἐπ' ἀνα-
γνώσματος ἀναγινώσκει οὗτος, αὐτὸ μόνον
τὸ πρᾶγμα μηνύοντες· καὶ ἐν ἀποφάσει γὰρ ἔ-
στι φάναι οὐκ οἶδεν ἀναγινώσκειν οὗτος.
παρὸν μέντοι ἐξερραστικώτερον φάναι οὗτος 10
ἀναγινώσκει τὰ Ἀλκαίου καὶ Ὀμήρου,
οὗτος φιλεῖ Διονύσιον, οὗτος ἐρᾷ Ἑλένης,
ὁ αὐτὸς λόγος καὶ πὶ τοῦ τύπτει καὶ τῶν δυνα-
μένων ταῦτὸν παραστῆσαι· οἷόν τε γὰρ φάναι
οὗτος τύπτει, ὡς εἰ καὶ οὗτος ἤχει ἢ ψο- 15
φεί, ὅτε καὶ ἐν ἀπαγορεύσει φημὲν μὴ τύπτει,
μὴ βόα, οἷς πάλιν ἔστι προσθεῖναι αἰτια-
τικὰς πτώσεις, καὶ δῆλον ὅτι τούτων παθητι-
κὰ γενήσεται φερομένων ἐπὶ πλαγίαν πτώσιν,
οὐ μὴν τῶν δοκούντων κατ' αὐτοτέλειαν τὸν λό- 20
γον καθιστάνειν, καθὸ δυνάμει ὁμοία γέγονε
τοῖς προκατελεγμένοις, λέγω τῷ περιπατεῖν καὶ
πλουτεῖν· πρόκειται γὰρ ὅτι τὰ τοιαῦτα οὐκ
ἔχει πλαγίαν πτώσιν.

Ἔστιν οὖν καθολικώτερον φάναι ὡς τὰ 25
πρὸς εὐθεῖαν συναρτάμενα τῶν ῥημάτων, οὐκ
ἀπαιτοῦντα πλαγίαν πτώσιν, οὐδὲ παρακει-
μένην ἔξει παθητικὴν προφορὰν· τὰ γε μὴν

πλαγίαν ἀπαιτοῦντα πάντως καὶ εἰς παθητικὴν διάθεσιν μετασχηματισθήσεται, συμπαλαμβανομένης γενικῆς μετὰ τῆς ὑπό προθέσεως, δέρομαι ὑπὸ Τρύφωνος, τιμῶμαι ὑπὸ Θέωνος. Καὶ αὕτη μὲν μόνη ἐστὶ τῶν 5 παθητικῶν ἢ σύνταξις τῶν γε μὴν ἐνεργητικῶν ἐστὶ καὶ γενικῆ, οὐ συνούσης τῆς ὑπό προθέσεως, ὡς τὸ κυριεύω σοῦ, καὶ δοτικῆ, ὡς τὸ παλαίω σοί, καὶ αἰτιατικῆ, ὡς τὸ τιμῶ σε.

10

32 Ἡ δὴ προκειμένη σύνταξις αὐτάρκης καταστήσεται τοῖς προαιρουμένοις ἀπλούστερον τὰς παραδόσεις τῶν λόγων παραλαμβάνειν τοῖς μέντοι γε μετὰ πάσης ἀκριβείας ἐπεξιούσι τὰ τῆς συντάξεως τοῦ λόγου προσγενήσεται 15 ἐπιστῆσαι, τίνα τῶν ῥημάτων γενικὴν ἀπαιτεῖ καὶ τί τούτου τὸ αἴτιον, καὶ τίνα δοτικὴν, συνόντος πάλιν τοῦ αἰτίου τὸ αὐτὰ κατὰ τῆς αἰτιατικῆς. καὶ δῆλον ὅτι διὰ τὸ συνὸν πλῆθος τῶν ῥημάτων καὶ τὰ τῆς συντάξεως ἰδιώματα δυσ- 20 περίληπτα γενήσεται, ἃ περ οἶμαι κατὰ τὸ δεῖον προσδιευκρινήσειν.

Αἱ μὲν οὖν ἐκ τῆς εὐθείας ἐγγινόμεναι δράσεις σχεδὸν ἐπὶ αἰτιατικὴν ἀπασαι συντείνουσι, παρυσταμένου καὶ τοῦ ἐνεργοῦντος καὶ τοῦ τὸ πάθος 25 ἀναδεχομένου, ὡς ἐν τῷ δέρω σε, τύπτω σε, τῶν παθόντων κατὰ παθητικὴν σύνταξιν ἀνθυπαγομένων εἰς εὐθεῖαν τῶν τε δρασάντων εἰς γενι-

28

κὴν μετὰ τῆς ὑπό, ἐγὼ δέρομαι ὑπὸ σοῦ· διὰ
τί δὲ μετὰ τῆς ὑπό, ἐν τοῖς ἐξῆς εἰρήσεται.
Ἡ δὲ προκειμένη σύνταξις, καὶν σωματικῶς τὰ
τῆς ἐνεργείας σημαίνει καὶν ἔτι ψυχικῶς, ὡς εἴ-
πομεν, μίας καὶ τῆς αὐτῆς συντάξεως ἔχεται. 5
καπεὶ πολλαχῶς ἔστι τὸ διατίθεσθαι, πλεί-
στοι καὶ τρόποι παρακολουθήσουσι τῶν ῥημά-
των κατὰ τὰς ιδιότητας τῶν ἐνεργειῶν. εἰσὶ μὲν
γὰρ σωματικαὶ διαθέσεις αἱ τοιαῦται, τρίβω
σε, νίπτω σε, ῥήσσω σε, ἔλκω σε, βιάζομαι, 10
χαλῶ, γυμνάζω, νύσσω, κνήθω, ξύω, σμῶ,
βρέχω, τύπτω, παίω, λούω, δισμεύω, λύω,
πλήσσω, φονεύω, κτείνω, φθείρω, καίω, φλέ-
γω, θερίζω, ζημιῶ, βλάπτω. καὶ σωματικῶς
καὶ ψυχικῶς ὑβρίζω· καὶ γὰρ καὶ διὰ χειρῶν 15
καὶ ψυχικῆς διαθέσεως, καθὸ ἔχει καὶ τὸ λοι-
δορῶ καὶ τὸ κακολογῶ, ἀνιῶ, λυπῶ. καὶ ὅσα
ἐπ' ἐγκωμίων, ὑμνῶ σε, μεγαλύνω σε, ἄδω,
μέλπω, δοξάζω, κλείω, ἀφ' οὗ καὶ τὸ κλέος,
αἰνῶ. καὶ ἐπὶ τῶν διακρουστικῶν, παραλογίζο- 20
μαί σε, κλέπτω, ἀπατῶ, περιγελῶ, παίζω,
ἀπαφῶ, ἐξαπατῶ, πλανῶ. καὶ ὅσα κατ' ἀ-
πόστασιν τῶν ὑποκειμένων, ὡς ἐπὶ τοῦ ζητῶ
σε ἢ εὐρίσκω. καὶ ὅσα ἐν ἐπικρατείᾳ, ἔχω,
κρατῶ, φυλάσσω, τηρῶ, εἶργω. καὶ τὸ μὲν ἐ- 25
ρίζω σοι, παλαίω σοι καὶ τὰ τούτοις ὅμοια
δοτικὴν παραδέχεται διὰ λόγον ὃν ἐκδήσομε-
θα· τό γε μὴν νικῶ ἐν ἐπικρατείᾳ πάλιν γινό-

282 μενον αἰτιατικῇ συμφέρεται. ὁμοίως καὶ αἱ σε-
 πτικώτερον παραλαμβανόμεναι συντάξεις, τιμῶ
 σε, σέβομαί σε — πολλῶν γὰρ ἀποφάνσεις ἐνερ-
 γειῶν, ὧν περιληπτικόν ἐστὶ τὸ σέβομαι —, ἐν-
 τρέπομαι, αἰσχύνομαι, προσκυνῶ, θωπεύω, 5
 κολακεύω, ἄζομαι. καὶ ὅσαι ἐν ἐπινοίᾳ εἰσὶ
 ψυχικῆς διαθέσεως, συντείνουσαι ἐπὶ τι, οἴο-
 μαί σε, ὑπολαμβάνω, ὑπονοῶ, ὑφορῶμαι.

Καὶ τὰ προαιρετικὰ δὲ τῶν ῥημάτων τὰ
 τῆς διαθέσεως ἔχει συντείνοντα κατ' αἰτιατικὴν 10
 πτώσιν ἐπὶ πάντα τὰ ῥήματα, ὧν ἐστὶ καὶ
 ἑλλιπῆ, εἰ γένοιτο ἐκ πρώτου πρὸς τὸ δεύτε-
 ρον καὶ τρίτον ἢ ἐκ τρίτου πρὸς δεύτερον καὶ
 πρῶτον· ὃ περ ἐστὶν ἐπιτομώτερον φράσαι, εἰ
 ἐν διαβάσει εἴη τὰ τοῦ προσώπου. τὸ γὰρ βού- 15
 λομαι φιλολογεῖν, προαιροῦμαι ἀναγι-
 νώσκειν οὐ δέεται τῆς προσδιαστελλούσης ἀν-
 τωνυμίας, ἐπεὶ δυνάμει ἐν αὐτοπαθείᾳ ἔχει
 τὰ τῆς συντάξεως, ἐπεὶ τοι πάλιν ἦν ὁ λόγος
 τοιοῦτος, βούλομαι ἑμαυτὸν πλουτεῖν, 20
 βούλομαι ἑμαυτὸν περιπατεῖν, τουτέστι
 διατίθεμαι εἰς τὸ περιπατεῖν, εἰς τὸ πλουτεῖν.
 τοῖς γοῦν διαβιβαζομένοις προσώποις ἀνάγκη
 τὸ ἀντωνυμικὸν ἐγγενέσθαι, βούλομαί
 σε γράφειν, βούλομαί σε Διονύσιον φι- 25
 λεῖν· εἰ γὰρ μὴ τῆδε γένοιτο, πάλιν συνδρα-
 μῖται τὸ ἀπαρέμφατον τῷ βούλομαι καὶ οὕ-
 τως αὐτοπαθεῖς ἔσται, συμπαραλαμβανομένης

μὲν τῆς ἑμαυτὸν ἀντωνυμίας, εἰὰν καὶ τὸ ῥῆμα
 ἐπὶ πλαγίαν φέριται, οὐ συμπαραλαμβανο-
 283 μένης δέ, εἰ μὴ τῆδ' ἔχοι. τοῦ μὲν προτέρου
 ἐστὶ τὸ γυμνάζω σέ-βούλομαι γυμνά-
 ζειν ἑμαυτόν, δέρω σέ-βούλομαι δέρειν 5
 ἑμαυτόν τοῦ δὲ δευτέρου ἐστὶ πλουτῶ ἀδια-
 βίβαστον, ἐξ οὗ οὐ πάντως ἐπιζητήσει τὸ
 βούλομαι πλουτεῖν ἑμαυτόν, ἀλλὰ καὶ
 χωρὶς τῆς ἀντωνυμίας. ταῦτ' ἀπὸ τοῦ βού-
 λομαι περιπατεῖν καὶ τῶν ὁμοίων, ὥστε 10
 συνάγεσθαι τὸ ἐκ μὲν τῆς προτέρας συντάξεως
 πάντως ἐπιζητεῖν τὴν ἑμαυτὸν ἀντωνυμίαν, ὡς
 ἐν τῷ βούλομαι βλάπτειν, βούλομαι
 φιλεῖν, οὐ μὴν ἐπὶ τοῦ περιπατεῖν, τρέ-
 χειν καὶ τῶν ὁμοίων. Ἴσως τις οἰήσεται τὸ 15
 βούλομαι, προαιρούμαι, θέλω, τὰ τούτοις ὁ-
 μοια ἐπὶ αἰτιατικὴν πτώσιν μὴ φέρεσθαι, τὰ
 γὰρ μὴν συμφερόμενα ῥήματα. ἔστω γὰρ τι
 βλάπτω σε, γράφω σε, ἀφ' οὗ ἂν γένοιτο.
 θέλω σε βλάπτειν, θέλω σε γράφειν, 20
 ὥστε τῶν ἀπαρεμφάτων εἶναι τὴν σύνταξιν,
 μὴ τῶν ἐγκειμένων ὀριστικῶν. καὶ ἔτι ἐξ ἐκείνου
 πιστώσεται, ὡς τὸ ἀκούειν ἐπὶ γενικὴν φερόμε-
 νόν διὸ καὶ ἕνεκα τούτου πάλιν τὸ θέλω ἀ-
 κούειν Διονυσίου γενικὴν σύνταξιν ἀνεδέξατο 25
 ἕνεκα τοῦ τὸ ἀκούω ἐπὶ γενικὴν φέρεσθαι.
 Ἔστι δὲ τὸ τοιοῦτο ληρῶδες. ὡς γὰρ προείπο-
 μεν, πάντως τὰ προαιρετικὰ ἐπ' αἰτιατικὴν

φέρεται, προσλαμβάνοντα ἕτεραν πτώσιν, ἰὰν
καὶ τὸ συντασσόμενον ἀπαρέμφατον ἐκ ῥήμα-
τος συνεστήκη τοῦ φερομένου ἐπὶ πλαγίαν πτώ-
284 σιν· εἰ γὰρ μὴ τῆδε ἔχοι, μόνη αἰτιατικὴ πα-
ραλαμβάνεται ἢ ἐκ τοῦ προαιρετικοῦ. Τοῦ μὲν 5
προτέρου λόγου θέλω σε ἀκούειν Διονυ-
σίου· παρείληπται γὰρ ἢ σέ αἰτιατικὴ διὰ
τὸ θέλω, ἢ γε μὴν γενική, λέγω ἢ Διονυ-
σίου, διὰ τὸ ἀκούειν. πάλιν ἔστι τι σοὶ χα-
ρίζομαι, καὶ πάντως γενήσεται θέλω σε 10
χαρίζεσθαι Διονυσίῳ, προσγενομένης πάλ-
ιν τῆς αἰτιατικῆς καθ' ὃν εἵπομεν λόγον, συ-
νούσης δοτικῆς διὰ τὸ χαρίζεσθαι. ἔνθεν
δὴ καὶ δύο αἰτιατικαὶ ἀνακύπτουσιν, εἰ καὶ
τὸ ῥῆμα ἐπ' αἰτιατικὴν πάντως φέροιτο, 15
ὡς ἔχει τὸ βλάπτω σε - θέλω σε βλά-
πτειν Διονύσιον - θέλω Διονύσιον βλά-
πτειν Ἀπολλώνιον, περὶ ὧν καὶ τῆς ἀμ-
φιβολίας διελεξάμεθα. Τοῦ δευτέρου ἦν τὸ
πλουτῶ ἀδιαβίβαστον, τὸ περιπατῶ, τὸ ζῶ, 20
ἄλλα πλεῖστα. οὐ δὴ ἐν τῷ βούλομαί σε
ζῆν λείπει ἕτερα πτώσις διὰ τὸ ἀδιαβίβαστον
τοῦ ῥήματος, ἢ μέντοι αἰτιατικὴ ἔγκειται ἢ προσ-
γενομένη ἐκ τῆς προαιρετικῆς συντάξεως. Καὶ
οὕτως ἀπέδείχθη ὡς τὰ προαιρετικὰ ῥήματα 25
φέρεται ἐπ' αἰτιατικὴν.

Καὶ ὅσα ἐπ' ἀνακρίσεως παραλαμβάνεται
ἢ ἐπ' ἰρωτήσεως, ἐξετάζω σε, ἀνακρίνω σε,

ἐγὼ δ' ἐρέεινον ἀπάσας.

καὶ ἔνεκα τούτου τὸ πεύθετο καταλλήλου ἔχεται φερόμενον ἐπ' αἰτιατικὴν πτώσιν κατὰ τὴν Ὀμηρικὴν χρῆσιν, σημαῖνον τὸ ἤκουε, τὸ ἐν τῷ
 285 πευθόμεθ' ἦχι ἕκαστος 5
 καὶ

πεύθετο γὰρ Κύπρονδε,

οὐχ ὅτι κατὰ πείσεως παραλαμβάνεται ἐν τῷ πυνθάνομαι σοῦ· πρόκειται γὰρ ἡ συζυγία τῶν τοιούτων ἐπ' αἰτιατικὴν φερομένη. Ὀμοί-¹⁰
 ως καὶ τὰ ἐπ' οἶκτον παραλαμβανόμενα, ὡς ἐπὶ τοῦ μύρεσθαι, ὀδύρεσθαι, γοᾶν, κλαίειν, οἰκτίζειν, θρηνεῖν, αἰάζειν· τὸ γὰρ οἰμῶζειν καὶ αὐτοπάθειαν σημαίνει. Καὶ ὅσα κλῆσιν ὑπαγορεύει, φωνᾷ σε, βοᾷ σε, κλήζω, καλῶ προ-¹⁵
 φανῆς ἢ γινομένη ἐνέργεια ἐκ τῶν εὐθειῶν ἐπὶ τὴν αἰτιατικὴν. Καὶ ἔνεκα τοῦ τοιούτου ἐπιστάσεως ἄξια τὰ τοιαῦτα, τρέμω σε, φεύγω σε, φρίσσω σε, τοῦτον φοβοῦμαι, ὡς οὐδεμιᾶς ὄντα ἐνεργείας ἐμφαντικὰ φέρεται ἐπ' αἰ-²⁰
 τιατικὴν. μᾶλλον γὰρ αὐτοπάθειαν σημαίνει τὸ φρίσσειν καὶ τρέμειν διὰ φόβον, καὶ ἔτι τὸ φεύγειν καὶ τὰ παραπλήσια, συνεπισχύοντος καὶ τοῦ μὴ γίνεσθαι ἐπὶ τῶν τοιούτων συντάξεων παθητικᾶς διαθέσεις. εἰ γὰρ τῆς αὐτῆς²⁵
 συντάξεως εἶχετο τῷ ὑβρίζω σε, δέρω σε τὸ φρίσσω σε καὶ τὸ τρέμω σε, καὶ πάντως
 εἶχεν

εἶχεν ἀντιπαρακείμενα τὸ τρέμομαι, φεύγομαι,
φρίσσομαι, ὁμοίως τῷ ὑβρίζομαι, δέρομαι. χρη-
στὸν νοεῖν ὅτι οὐ μόνον ποιητικὴ ἄδεια ἐν ἐλλεί-
ψει λέξεων καταγίνεται, ἀλλὰ καὶ συνήθεις
λόγοι. λείπειν φάμεν τὸ

5

ὀρμήσει πεδίοιο

τῇ διὰ προθέτει,

τὸ καὶ οὐ τι πολὺν χρόνον,

τοῦ ἐντελοῦς ὄντος

δίιδυσε μάχη πεδίοιο,

10

τῇ διὰ. ἔστι δὴ οὖν καὶ ἡ προκειμένη σύνταξις
ἐν πλήρει λόγῳ καθισταμένη οὕτω τρέμω

280 διὰ σέ, φεύγω διὰ σέ ὁ αὐτὸς λόγος κα-
τὰ τοῦ φρίσσω, φοβοῦμαι καὶ τῶν ὁμοίων. καὶ
διὰ τοῦτο εὐλόγος ἡ ὑποπαραίτησις τῶν πα-

15 θητικῶν σχημάτων. Καὶ ὅσα παρορμητικὰ
ἔστιν, ὡς τὸ ὀτρύνειν, ἐρεθίζειν, ὀρίνειν, παρ-
ορμᾶν, διεγείρειν. Καὶ ὅσα ἰκετεῖαν σημαίνει,

γυνοῦμαι σε ἄνασσα,

ἔρω τῷ σε νῦν ἐν ἴσῳ τῷ παρακαλῶ σε, λι-
20 τανεύω, ἰκνοῦμαι,

τὴν ἰκόμην φεύγων

ἀντὶ τοῦ ἰκέτευσά,

τοῦνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἰκάνω πολ-

λά μογήσας. 25

καὶ δῆλον ὅτι τὸ δέομαι σοῦ οὐ κατὰ τῆς αὐ-
τῆς ἐννοίας παραλαμβάνεται· τοιοῦτο γὰρ τι
σημαίνει, τῆς σῆς βοηθείας λείπομαι.

Καὶ ὡς προεῖρηται, πολυμερεστάτη ἐστὶν ἢ κατ' αἰτιατικὴν σύνταξις, ἐνὶ συμφωνοῦσα τῷ ἀναδέχασθαι τὴν ἐξ εὐθείας ἐνεργητικὴν διάθεσιν, ὀρκίζω σε, πείθω σε, κακίζω σε, σωφρονίζω σε, διδάσκω, θλίβω, θερμαίνω, ψύχω, διατιθῶ. αὐτάρκης δὲ εἰς ἀφορμὴν τῶν ὑπολοίπων ῥημάτων ἢ προκειμένη σύνταξις καθέστηκεν.

Ἴσως δόξει μὴ ἐξωμαλίσθαι ἢ ἐκ τῶν αἰσθήσεων ἐνέργεια, ἐπεὶ αὐτὸ τὸ αἰσθάνεσθαι 10 ἐπὶ γενικὴν φέρεται, καὶ ἔτι τὰ μερικώτερον παραλαμβάνόμενα, τὸ ἀκούειν, τὸ ὀσφραίνεσθαι, γεύεσθαι, ἀπτέσθαι οὐ μὴν ἔτι τὸ βλέπειν — ἐπὶ γὰρ αἰτιατικὴν φέρεται — καὶ τὰ τούτῳ συνωνυμοῦντα, ὀρώμαί σε, θεῶ- 15 μαί σε,

ὀσσομένοις πατέρ' ἰσθλόν,

287 λεύσσω, δερκομαι, ὀπτεύω. καὶ δοκεῖ μοι τὰ τῆς συντάξεως πάνυ δεόντως καθίστασθαι. Αἱ μὲν οὖν ἐκ τῶν αἰσθήσεων διαθέσεις πείσιν 20 ἀναλαμβάνουσι τὴν ἀπὸ τῶν ἔξωθεν, εἴ γε καὶ ἀκουσίως ἐπεισιούσα τῇ ἀκοῇ ἢ φωνῇ προδιατίθῃσι τὸ ὅλον σῶμα· οἱ τε γὰρ τῶν πριόνων ἦχοι καὶ αἱ βρονταὶ οὐχ ὑπεχομένην ἔχουσι τὴν ἀκοὴν τῇ φωνῇ. τοῦ μέντοι πάθους ἐγ- 25 γίζει ἢ κατὰ γενικὴν σύνταξις, καθὼς εἶπομεν· οὐ μέντοι μετὰ τῆς ὑπὸ τὰ τῆς συντάξεως γίνεται, καθὼ καὶ ἐνέργεια σύνεστιν ἢ γε-

νομένη ἐκ τῆς διαθέσεως, ἐπεὶ τὸ ἀπτεσθαι μετ' ἐνεργείας καὶ ἀντιδιατίθεται διὰ τῆς τῶν θερμῶν ἐπαφῆς ἢ ψυχρῶν ἢ ἄλλων τῶν τοιούτων. οὕτως ἔχει τὸ ὀσφραίνεσθαι, τὸ γεύεσθαι περισσὸν ἂν εἴη περὶ τῆς τῶν τοιούτων ἀντιδια- 5 θέσεως διαλαμβάνειν, καθὸ πρόδηλόν ἐστιν ὡς αἰεὶ ἢ γινομένη τῶν πικρῶν γεύσις ἀντιδιατίθησι τὴν γεῦσιν καὶ τῶν δυσωδῶν, τὴν ὀσφρησιν. Ἡ γε μὴν ἐκ τοῦ ὄραν διαθέσις ἐνεργιστάτη ἐστὶ καὶ ἐπὶ πλέον διαβιβαζομένη, 10 ὡς κακείνο μαρτυρεῖ,

οὐ τέ τοι ὀξύτατον κεφαλῆς ἐκδέρκετον
ὄσσε.

οὐδὲ γὰρ εἰς τὸ ἀντιπαθεῖν ὑπὸ τῶν ἔξωθεν εὐδιάθετος, ἐπεὶ τὸ προσδιατιθὲν εἴργεται ὑπὸ 15 τῆς καταμύσεως τῶν ὀφθαλμῶν.

Τὸ ἀνώμαλον τῆς συντάξεως κατήπειξεν ἡμᾶς εἰς τοιαύτην ἐκτροπὴν λόγου συγκαταβῆ-
ναι. φαίνεται δ' ὅτι καὶ τὸ φιλεῖν τοῦ ἔραν δι-
οίσει, καθότι ἢ μὲν ἐκ τοῦ φιλεῖν ἐγγινομένη 20
διάθεσις ἐνεργείας ὄνομα σημαίνει οἱ γοῦν
288 φιλοῦντες παιδεύουσι, πάλιν τῆς διαθέσεως
κοινῆς τῆς προκειμένης ἐπ' αἰτιατικὴν συντηνου-
σης. οὕτως ἔχει καὶ τὸ διδάσκειν καὶ τὸ πεί-
θειν. τό γε μὴν ἔραν ὁμολογεῖ τὸ προσδιατί- 25
θεσθαι ὑπὸ τοῦ ἐρωμένου. διὸ καὶ δεόντως ἢ
Σαπφῶ ἐπιτιταμένῳ μᾶλλον ὀνόματι ἐχρήσατο,
ἐγὼ δὲ καὶ ἢ νοτιῶτις ἐράται.

καὶ σαφές ἐστίν ὡς συνετοῦ μὲν ἐστὶ καὶ ἀγα-
θοῦ τὸ φιλεῖν, καθά περ καὶ πατέρες παιδᾶς
φιλοῦσιν, οὐ μὴν συνετοῦ τὸ ἐρᾶν, ἀλλ' ἤδη
παρεφθορότος τὸ λογιστικόν. Οὐ χρεὶ ἄρα ἀ-
πορεῖν ἕνεκα τίνος τὸ μὲν φιλῶ ἐπ' αἰτιατικὴν **5**
φέρεται, τὸ δὲ ἐρῶ ἐπὶ γενικὴν.

Καὶ τὸ κήδεσθαι δὲ καὶ προνοεῖσθαι καὶ
φροντίζειν, ἐπὶ γενικὴν φερόμενα, μετ' ἐνεργείας
τῆς τοῦ φροντίζειν ἔχει ἐγκείμενον καὶ τὸ πά-
σχειν ὑπὲρ τινῶν, καὶ εὐλόγως τὰ τῆς γενικῆς **10**
συμπαρείληπται.

Ὅμοίως ἐπὶ γενικὴν φέρεται καὶ ὅσα ἐπι-
κράτειαν τινῶν σημαίνει εἰς τὴν τῶν ὑπερχόν-
των ἢ κυριεύοντων διάθεσιν κατὰ λόγον οὐκ
ἀπίθανον. προφανές γάρ ἐστίν ὡς χωρὶς γε **15**
νικῆς κτῆμα οὐκ ἐστὶν ἐπινοῆσαι. διὰ τοῦτο
τὰ κτητικὰ εἰς γενικὰς ἀναλύεται καὶ ἀπὸ
γενικῶν παράγεται ἐν τε ὀνόμασιν ἐν τε ἀντα-
νυμίαις, ἀπάντων τῶν δυναμένων κτῆσιν ἀναδέ-
ξασθαι. διὰ τοῦτο τὸ μὲν νέα πόλις καὶ τὰ **20**
ὅμοια δύο ὀνόματα καθεστῶτα ἐν ἰδίῳ τόνοισι
289 δὲ κλίνεται, οὐ μὴν τὸ κόρακος πέτρα ἢ υἱὸς
κύαμος, ὄνου γνάθος, Ἀχαιῶν λιμὴν κλιθεῖ-
σης γὰρ τῆς γενικῆς συνοίχεται καὶ τὰ τῆς ἐ-
πικρατήσεως. Ἔστι γοῦν ἡ προκειμένη συζυ- **25**
γία τῶν ῥημάτων τοιαύτη. κτῆμα τῶν βασιλέ-
ων οἱ ὑπόνοτες. διὰ τοῦτο βασιλεύω τούτων,
ἡγεμονεύω, στρατηγῶ, τυραννῶ. διὰ τοῦ-
το ἀπαράδεικτος ἢ δοτικὴ ἐν τῷ

Μυρμιδόνεσσιν ἀνασσε

ἡ γὰρ τοῦ ἀνασσε σύνταξις τὴν γενικὴν ἀπή-
 तिσεν. οὕτως ἔχει τὸ κυριεύω, δεσπόζω, κρα-
 τῶ, ἄλλα πλείστα τῆς ἴσης ἐννοίας ἐχόμενα.
 Εἰκὸς τινὰ φήσειν ὡς τὰ τοῦ λόγου ἀντέστρα- 5
 πται. ἐν γὰρ τοῖς ὀνόμασιν ὁ ἐπικρατῶν ἐν γε-
 νικῇ νοεῖται πτώσει ὅ τε ἐπικρατούμενος ἐν εὐ-
 θεΐα, Ἀριστάρχου δοῦλος, βασιλέως οἰ-
 κέτης· ἐν γε μὴν τῇ προκειμένῃ συντάξει ὁ μὲν
 ἐπικρατῶν νοεῖται ἐν εὐθεΐα, ὁ δ' ἐπικρατούμε- 10
 νος ἐν γενικῇ· δεσπόζω γὰρ ἐγὼ τούτων
 καὶ ἐτι κυριεύω. Πρὸς ὃν ἂν φήσαιμεν, τὸ
 πρῶτον, οὐ τὸ ταῦτὸ μέρος λόγου ὄνομα καὶ
 ῥῆμα, καὶ εἰ τοῦτο, οὐ πάντως καὶ τὰ τῆς
 συντάξεως εἰς ταῦτὸ συνελεύσεται, ἢ ἐν μόνον 15
 αἰτήσῃ τὴν γενικὴν, ἥς χωρὶς οὐδέποτε κτῆσις
 ἐπινοεῖται. Δεύτερον πάνυ ἀναγκαίως τὰ τοῦ
 λόγου ἀντεστράφη. ῥημάτων γὰρ συντάξεις ποι-
 ούμεθα πρὸς πτωτικά, τὰ δὲ ῥήματα πτώσιν
 ἔχει ὀρθὴν παρυφισταμένην ἢ καὶ συμφέρεται, 20
 ἐκ δ' αὐτῶν ἤρτηται ἢ διάθεσις τῆς ἐπικρατεί-
 ας, ἢ τις οὐκ ἂν νοοῖτο ἐκ γενικῆς πτώσεως,
 καθὼς προεῖρηται. ἀνάγκη οὖν πᾶσα τὸ πα-
 20 ρυφιστάμενον πρόσωπον ἐκ τῶν ῥημάτων ἐν πτώ-
 σει ὀρθῇ καταγίνεσθαι, τὸ δὲ τούτου πρόσω- 25
 πον ἀνθυπαγόμενον μὴ ἐν ἄλλῃ πτώσει κατα-
 γίνεσθαι ἢ τῇ γενικῇ, ἥς ἀνευ οὐ συνίσταται
 κτητικὴ σύνταξις, καθὼς προεῖπομεν. Ἔστι

γούν κακίον ἐκ τρίτου προσθεῖναι, ὡς καὶ τὰ
 ἐξ αὐτῶν παρυφιστάμενα ὀνόματα πάλιν γενι-
 κὰς ἀπαιτεῖ. τῷ τυραννῶ ὁ τύραννος παράκει-
 ται, καὶ μία σύνταξις ἢ ἐξ ἀμφοτέρων. ὁ αὐ-
 τὸς λόγος ἐπὶ τοῦ βασιλεύς καὶ βασιλεύω, 5
 στρατηγός - στρατηγῶ, δεσπότης - δεσπόζω,
 κύριος - κυριεύω.

Χωριστέον δὲ καὶ ἐπὶ τὰ τῆ δοτικῆ συντασσόμενα. Καὶ δὴ ἅπαντα τὰ περιποίησιν δηλοῦντα, εἴτε καὶ τῶν ἐν λόγῳ εἴτε καὶ τῶν ἐν 10
 σώματι, ἐπὶ δοτικὴν φέρεται, ὡς ἔχει τὰ τοιαῦτα, λέγω σοί, ὡσεὶ λόγου σοι μεταδίδωμι
 σαφὲς γὰρ ὅτι τὸ λέγω σε κλέπτῃν τοιοῦ-
 τόν τι σημαίνει, δι' οὗ προῖμαι λόγου ὀρίζο-
 μαί σε δεδρακέναι τὰ τῆς κλοπῆς, καὶ δεόντως 15
 πάλιν τὰ τῆς ἐνεργείας τῆς διὰ τοῦ λέγειν ἐπὶ
 δοτικὴν συνέτεινε, καθά περ καὶ ἐπὶ σώματος
 τέμνω σοί, ὡσεὶ περιποιᾷ σοί τι μέρος τοῦ
 σώματος τὸ γε μὴν τέμνω σέ πάλιν, τὴν ἐνερ-
 γειαν ἐπιφέρων κατὰ τοῦ ὑποκειμένου, συνῆλ- 20
 θεν ὁμοίως εἰς τὴν αἰτιατικὴν σύνταξιν. Ἐφ' ὧν
 δὴ συντάξεων χρὴ νοεῖν ὡς οὐ τὸ ἐκ τῆς δοτι-
 κῆς πρόσωπον νοούμενον ὁμολογήσει τὸ τέμνο-
 μαί, εἰ γε αὐτῷ μὲν τὰ τῆς ἐνεργείας οὐ προς-
 201 διατέθη, τῆ μέντοι ἐγκειμένη αἰτιατικῇ, ἥς καὶ 25
 μόνης ἂν εἴη τὸ παθητικόν, λέγω τὸ τέμνομαι.
 ὁ αὐτὸς λόγος ἐπὶ πάντων τῶν οὕτω νοουμέ-
 νων. ἄδω σοί, καὶ δῆλον ὡς οὐ τούτου πα-

θητικὸν τὸ ἄδομαι, τοῦ δὲ ἄδω σέ καὶ κω-
 μωδῶ σοί καὶ κωμωδῶ σέ, ὑμνῶ σέ, κι-
 θαρίζω σοι, τραγωδῶ σοι, ἀναγινώ-
 σκω σοι, φαίνω σοι, κερνῶ σοι, στορνύω
 σοι, δωροῦμαι, χαρίζομαι, αὐλῶ σοι, 5
 νῦν τῆς συντάξεως περιποίησίν τινα τοῦ αὐλεῖν
 σημαίνουσης. ἑτέρας γὰρ ἐννοίας ἔχεται τὸ αὐ-
 λῶ τοῖς αὐλοῖς, τοῦ αὐλεῖν ἀκουομένου κα-
 τὰ μὲν τὴν προτέραν σύνταξιν ἐκ συναμφοτέ-
 ρου, λέγω τῆς ἐνεργείας τοῦ αὐλεῖν καὶ αὐτῶν 10
 τῶν αὐλῶν, ἐξ ἧς ἐστὶ τὸ αὐλῶ τοῖς θεα-
 ταῖς· τῆς δὲ ἑτέρας συντάξεως, ὅτε τὸ αὐλεῖν
 σημαίνει τὴν εἰδήσιν τῆς αὐλήσεως, ἐξ ἧς γίνε-
 ται τὸ τοῖς αὐλοῖς αὐλεῖν ἐν ἴσῳ τῶ δια-
 τῶν αὐλῶν τὰ τῆς τέχνης ἐπιδείκνυσθαι, κα- 15
 θά περ ἢ διὰ τῶν ὀργάνων ἐναλλαγὴ γινομέ-
 νη ἀποτελεῖ τὸ συρίζειν τοῖς αὐλοῖς ἢ αὐλεῖν
 τῇ σύριγγι. Τὸ τοιοῦτον ἔστιν ἐπινοῆσαι καὶ
 ἐπ' ἄλλων ῥημάτων, εἰ γε τὸ ἀκούειν ποτὲ μὲν
 σημαίνει αὐτὴν τὴν μετάληψιν τῆς ἀκοῆς, ὡς 20
 ἔχει ἐπὶ τῶν ἡχῶν καὶ βόμβων καὶ φωνῶν
 καὶ βροντῶν καὶ πασῶν τῶν οὐκ ἐγγραμμα-
 τῶν, ἐξ οὗ καὶ φαμεν ὄξυπκόους τινας εἶναι ἀλ-
 λ' ἔστιν ὅπου τὸ συνίεναι τῶν ἡκουσμένων. τὸ
 γὰρ 25

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχή

292 οὐχ ἀπλοῦν τι σημαίνει, ὡς οὐκ ἔλαθεν αὐ-
 τὸν ἢ φωνή, ἀλλὰ τοιοῦτόν τι, μεταλαβὼν τῆς

φωνῆς συνῆκε καὶ τὴν ἐν τοῖς πολέμοις πρᾶξιν.
 φάμεν δὲ γε καὶ οὕτως, οὐκ ἀκούει ὁ δεῖνα
 τῶν λεγομένων, τουτέστι τῆς μὲν φωνῆς με-
 ταλαμβάνει, οὐ μὴν τῶν δι' αὐτῆς λεγομένων.
 ἔστι καὶ τρίτου, ἥνικα νοεῖται τὸ συγκατατί- 5
 θεται τοῖς ὑπ' ἐμοῦ λεγομένοις, ἀκούει μου
 ὁ δεῖνα ἐπήκοός μου ἔστι, καὶ πάλιν οὐκ ἀ-
 κούει, ἐξ οὗ γίνεται τὸ ἀνήκοός ἐστιν ὁ
 δεῖνα. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ

οὐδ' ἐσάκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς 10
 ἢ γὰρ κατὰ τὸν πρῶτον λόγον, οἷον τῆς φω-
 νῆς οὐ μετέλαβε διὰ τὸν ἐπιόντα Θόρυβον· ἢ
 μετέλαβεν, οὐ μὴν τῶ Διομήδει ἐπέισθη ἀντι-
 στατοῦντος τοῦ θεοῦ. εἰς τοῦτο γοῦν τινὲς ἀ-
 ναφέρουσι τὸ 15

Τυδείδῃ, μήτ' ἄρ με μάλ' αἶνεε μή τέ
 τι νείκει,
 ἐφ' οὗ δύναίτο ἂν παραιτητάμενος τὸ ἄγαν ἐ-
 παινεῖσθαι συμπαραιτεῖσθαι καὶ τὸ μὴ ὀνει-
 δίζεσθαι ἀρμόζει γοῦν τὸ ἐπιφερόμενον πρὸς 20
 ἀμφοτέρω,

εἰδόσι γάρ τοι ταῦτα μετ' Ἀργείοις ἀγο-
 ρεύεις.

Οὕτως ἔχει τὸ ἀναγινώσκω. ἔσθ' ὅτε γὰρ ἀ-
 κούεται αὐτὸ μόνον ἀπλῆ ἀνάγνωσις, ἥνικα καὶ 25
 παῖς φησὶν οὐκ ἀνέγνω. ἢ καὶ τὸ συναμ-
 φότερον αὐτῶν, λέγω δὲ τὸ ἐν διανοίᾳ καταγί-
 νησθαι τῶν ποιημάτων· φάμεν γὰρ οὐκ ἀνέγνω

ὁ δὲ ἴνα Ἀλκαῖον, οὐκ ἀνέγνω Ὅμηρον.
Ἔστιν ἐπ' ἄλλων τὸ τοιοῦτον ἐπιδείξαι, ὃ περ
νῦν οὐκ ἐπιζητεῖ ἢ προκειμένη σύνταξις. προῦ-
293 θέμεθα γὰρ ἅπαξ τὰς πλαγίας συντάξαι
τοῖς ῥήμασιν, οὐ μὴν τὰ ποικίλως παρυσιστα-
5 νόμενα ἐκ τῶν ῥημάτων. καὶ οὕτω δὲ ἔχη τὸ αὐ-
λῶ τῆ νομηνία, σαφές ὅτι πάλιν φέρεται
ἐπὶ τὴν περιποίησιν τῶν ἀκρωμένων· ἐν μὲν
γὰρ τῷ καταστήματι γίνεται τὰ τῆς ἐνεργείας,
περιποιεῖται γέ μὴν τοῖς ἀκρωμένοις. 10

Τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον, ὡς ἔφαμεν, ἔχει
καὶ τὰ ἐπὶ τῶν σωμάτων, φέρω σοί, ἄγω
σοί, πάλιν διαφορᾶς οὐσης τοῦ φέρω σέ καὶ
ἄγω σέ. ὥστε ὁμολογεῖσθαι ὡς ἅπαντα τοιαύ-
τη δοτικὴ συνέχει ἐν ἑαυτῇ τὴν αἰτιατικὴν, ἣν 15
καὶ ἔξωθεν προσλαμβάνει, ἄγω σοι τὸν παῖ-
δα, φέρω σοι τὸν οἶνον, τέμνω σοι τὸ κρέ-
ας, ἀναγινώσκω σοι Ἀλκαῖον, κωμῶ δῶ
σοι τοὺς Ἐπιτρέποντας ὦν, ὡς ἔφαμεν,
καὶ αἱ παθητικαὶ εἰσι συντάξεις. οὐκ ἀπιθά- 20
τως δὲ μοι Ὅμηρος δοκεῖ οὐδὲ ἐν τῇ τοιαύτῃ
συντάξει τῶν πτώσεων προτίθεσθαι τῆς αἰτια-
τικῆς, καθότι καὶ ταύτης ἐστὶν ἑμπερικτικὴ.

Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ δοτικὴν φέρεται καὶ τὸ
ὑπηρετῶ σοι, δουλεύω σοι, ἔπομαί σοι, 25
ἀκολουθῶ σοι, ἦκω σοι· τῶν γὰρ ἐν αὐταῖς
ἔχαιμένων ἐνεργειῶν εἰσι περιποιητικαί. τὸ γὰρ
δουλεύειν πάσης ὑπηρεσίας ἑμπερικτικόν, ἥς

τὰ εἶδη πάλιν ἐπιμεριζόμενα τῇ ἐνεργητικῇ
 διαθέσει τὴν αἰτιατικὴν ἀπαιτεῖ, τρίβω σε,
 λούω σε, νίπτω σε, κείρω, κοσμῶ, σμῶ,
 ἀναδῶ, ἐμπλέκω, λαμπρύνω, φαιδρύνω.
 Καὶ τὸ εἶκιν δέ, πάσης ἀντιθέσεως ἐμπε- 5
 294 ριεκτικὸν ὄν, καὶ τὸ ὑποχωρεῖν πᾶσι τῷ αὐ-
 τῷ λόγῳ εἰς δοτικὴν κατήντησε.

Καὶ τὰ ἐξ ἴσης διαθέσεως ἀναγόμενα,
 τουτέστι τὰ ἐν δυσὶ πρόσωποις τὴν αὐτὴν ἔχον-
 τα ἐνέργειαν κατ' ἀλλήλων, ἐν δοτικῇ κατα- 10
 γίνεται, ὡς ἔχει τὸ μάχομαί σοι, παλαίω
 σοι, γυμνάζομαί σοι, ἰππάζομαι, ἀν-
 διστάνομαι, μονομαχῶ, παγκρατιάζω.
 Καὶ ὅτι μὲν ἔδει τὰ τοιαῦτα ἐπὶ πλαγίαν φέ-
 ρεσθαι, παντὶ προὔπτον ἐγκειμένης διαβιβα- 15
 στικῆς διαθέσεως ἐπὶ πρόσωπον ὑποκείμενον,
 ὡς κατ' ἀρχὰς εἶπομεν, δυνάμενον ὁμολογῆσαι
 τὴν εἰς αὐτὸ χωρήσαντα διάθεσιν νοεῖται γούν
 ἐπὶ δύο ἐμφύχων τὸ παλαίειν, τὸ παγκρατιά-
 ζειν. ἀλλ' οὖν γε ἡ μεγίστη ἐνέργεια ἀπαιτή- 20
 σασα αἰτιατικὴν εἰς ἓν μόνον καταγίνεται τὸ
 διατίθεσθαι ἐξ εὐθείας, μὴ μὴν προσδιατι-
 θεῖναι, ὡς ἔχει τὸ δέρω σε, τύπτω σε,
 παίω σε ὁ γὰρ οὕτως ὀριζόμενος οὐχ ὁμολο-
 γεῖ τὸ ἀντιπαίεσθαι. οὐ δὴ οὖν τὰ προκείμενα 25
 ῥήματα τὸ τοιοῦτον ἐπιηγέλλετο, καὶ σαφές ὅτι
 ἕνεκα τούτου οὐδὲ ἐπιδέξεται αἰτιατικὴν ἢ γὰρ
 ἐγκειμένη ἢ αὐτὴ διάθεσις ἐκ τοῦ ἑτέρου προς-

ώπου, τὸ ἀντιπαίεσθαι τὸν παγκρατιάζοντα.
 Τί οὖν εἰς δοτικὴν ἐχώρησεν; ὅτι καὶ ἡ γενικὴ
 ἐμερίζετο εἰς παθητικὴν διάθεσιν. ἀποστήσεται
 ἄρα ἀμφοτέρων τῶν πτώσεων ἢ τοιαύτη σύν-
 ταξις, καὶ οὐκ ἄλλην ἐπιδέξεται ἢ μόνην τὴν
 295 δοτικὴν, ἐξ ἧς καὶ εὐεφικτον τὸ ἀντιπεριποιού-
 μενον τῶν διαθέσεων. ἔστι γοῦν μοναδικὴ μὲν
 διάθεσις ἢ γυμμάζω σέ, ἀντιπεριποιουμένη
 δὲ ἐκ τοῦ ἴσου ἢ γυμνάζομαι σοί. ἰππά-
 ζω σέ, ἐξ ἧς τὸ παθητικὸν ἰππάζομαι ὑ- 10
 πὸ σοῦ καὶ πάλιν τὸ ἐξ ἴσου ἀναγόμενον ἰπ-
 πάζομαι σοί. πλείστα καὶ εἰς τὸ τοιοῦτον
 ἔστι παραθέσθαι, ἃ περ παραπεμπτόν. Οὐ-
 τῶ δ' οἶμαι ἔχει καὶ τὸ πείθομαι ὑπὸ σοῦ,
 καὶ οὐκ ἄλλο τι σημαίνει τὸ πείθομαι σοί 15
 ἢ τὴν ἐξ ἀλλήλων πρὸς ἀλλήλους γινομένην
 πεισμονήν.

Ἔστι καὶ ἐπὶ τρίτου προσώπου τὸ μέλει
 καὶ μεταμέλει δοτικῇ συντασσόμενα, ὡς ἔχει
 τὸ μέλει Τρύφωνι καὶ ἔτι μεταμέλει. Ἐπερ 20
 παρὰ τὴν τῶν ἄλλων ῥημάτων σύνταξιν ἐξήλ-
 λαται, καθὸ πάντα μὲν εὐθείᾳ συντάσσεται
 μόνη, ὡς Θεῶν περιπατεῖ, ἢ καὶ συντείνει
 πλαγίᾳ, περὶ ἧς καὶ τὴν σύνταξιν ἐποίησάμε-
 θα. οὐ μὴν τοῖς προκειμένοις τὸ τοιοῦτον σύ- 25
 νεστι μεταμέλει γὰρ Σωκράτει καὶ ἔτι μέ-
 λει, τῆς ὀρθῆς οὐ συνούσης. διὸ καὶ παρα-
 συμβάματα αὐτὰ ἐκάλεσαν οἱ ἀπὸ τῆς στοᾶς

τῶν ἄλλων ῥημάτων κατὰ τὰς συμβαινούσας
 διαθέσεις παρ' αὐτοῖς συμβαμάτων προσαγο-
 ρευομένων ἢ καὶ ἔτι κατηγορημάτων· καὶ τὸ
 μὲν ἀπαρτίζον τὴν διάνοιαν παρασύμβαμα,
 λέγω τὸ μέλει Σωκράτει, τὸ δὲ ἑλλειπτικὸν 5
 ἔλαττον ἢ παρασύμβαμα, λέγω δὴ τὸ μέ-
 λει καὶ μεταμέλει. Ὁ περ ἐπινοῶ καὶ
 αὐτὸ ἀναδέχεται νοούμενην εὐθεΐαν τὴν κατὰ
 τοῦ παρυφισταμένου πράγματος ἐν τῷ μέλει.
 955 παρὸν δὲ τὸν λόγον οὕτω πιστώσασθαι. δίδο- 10
 ται ὅτι τὸ μέλει ῥῆμα τρίτου προσώπου ἐστὶ,
 καὶ σαφές ὅτι ἐκ πρώτου καὶ δευτέρου γεγενη-
 μένον, λέγω τοῦ μέλω, μέλεις. καὶ εἰ δίδεται
 τὰ τῆς συντάξεως τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου
 μετέναι καὶ ἐπὶ τὸ τρίτον, λέγω κατὰ τὰς 15
 πτώσεις καὶ τοὺς ἀριθμούς, ὡς ἐπὶ τοῦ ἐγὼ
 φροντίζω-σύ φροντίζεις-ἐκεῖνος φροντί-
 ζει, δοθήσεται καὶ ἐπὶ τοῦ μέλω. ἐστὶν οὖν
 τὸ ἐγὼ μέλω σοί ἐν εὐθείᾳ καὶ δοτικῇ, καὶ
 ἔτι σύ μέλεις ἐμοί ὃ περ ἀπαιτήσει κατὰ 20
 τὴν σύνταξιν ἐν τρίτῳ, ἐν τῷ μέλει Σωκρά-
 τει, οὐκ ἄλλο τι ἢ τὸ παρυφιστάμενον πρᾶγμα
 ἐν εὐθείᾳ νοούμενον. τοιοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ νοού-
 μενον, μέλει τὸ φιλοσοφεῖν Πλάτωνι-φρον-
 τίδα Πλάτωνι ἐμποιεῖ ἢ φιλοσοφία, μέλει 25
 Θεῶνι τὸ πλουτεῖν-ὁ πλοῦτος φροντίδα ἐμ-
 ποιεῖ Θεῶνι τοῦ πλουτεῖν. χρεὶ οὖν νοεῖν ὅτι τὸ
 μέλει Σωκράτει ἐν τῷ ὑπακουομένῳ πράγματι

τὴν εὐθειᾶν ἔχει. Ἔστιν οὖν τὸ αἴτιον τοῦ καὶ μόνον τὸ μέλει παραλαμβάνεσθαι τὸ δεκτικὸν αὐτὸ εἶναι παντὸς τοῦ ἐπισυμβαίνοντος πράγματος. διὸ τὸ μέλει θέωνι ἰδόμεν ἐν αὐτοτελείᾳ καθίστασθαι παντὸς γὰρ τοῦ παρυφισταμένου πράγματος κοινῶς ὑπακουομένου περὶ παντὸς ἐπισυμβαίνοντος, ὡς ἔφαμεν, τὸ μέλει ῥῆμα παραλαμβάνεται.

Καὶ τοσαῦτα εἶχομεν φάναι περὶ ἧς προεφέμεθα ἐκθέσθαι συντάξεως τῶν ῥημάτων 10
²⁹⁷ πρὸς τὰς πλαγίας, ἐκείνου προδήλου καθεστῶτος, ὡς οἱ διάφοροι χρόνοι ἐν τῇ κλίσει καὶ ἔτι τὰ διάφορα πρόσωπα αἵ τε ὑπόλοιποι ἐγκλίσεις τῆς αὐτῆς συντάξεως ἔχονται. τὸ γὰρ τέμνομι εὐκτικὸν δὲ πάλιν ἐπ' αἰτιατικὴν φέρεται, 15
 καὶ ἂν προστακτικὸν ἢ καὶ ἀπαρέμφατον καὶ ὑποτακτικόν, καὶ παρωχημένου χρόνου καὶ μέλλοντος, λέγω κατὰ τὰς ἐνεργητικὰς διαθέσεις. ἔστι καὶ εἰς τοῦτο πάμπολλα παραθέσθαι. Ἄλλ' οὐδὲ αἱ μετοχαὶ τὸ τοιοῦτον 20
 ἀποκλίνουσι, καὶ ἀποβάλωσι τὸν τῶν προσώπων μερισμὸν τὰς τε παρεπομένας ψυχικὰς διαθέσεις τοῖς ῥήμασιν. ὡς γὰρ προείπομεν, ἐπὶ τὰς αὐτὰς πτώσεις φέρονται, καὶ τοὶ τῶν ἄλλων πτωτικῶν, λέγω δὲ τῶν ἀπὸ ῥήματος 25
 γεγονότων, οὐκ εἰς τὸ αὐτὸ τῆς συντάξεως φερομένων. ἔστι μὲν γὰρ τὸ κόπτω τοῦτον, οὐ μὴν τὸ κοπεύς τοῦτον, κοπεύς δὲ τούτου

καὶ αὐλεῖ μὲν τοῦτον, αὐλιτῆς δὲ τοῦ-
του· γυμνάζει τοῦτον, γυμναστῆς δὲ
τούτου. δι' οὗ δέικνυται ὅτι πάντα μὲν ἐπὶ
γενικὴν φέρεται τὰ πτωτικά, οὐ μὴν τὰ ἐν με- 5
τοχῇ γενόμενα. συντάξεως γὰρ τῆς αὐτῆς ἔχε-
ται τοῖς ῥήμασι, καὶ διὰ τοῦτο συνέχεται τοῦ
ἔτι ῥήματος μετέχειν ιδιότητα· γυμνάζων γὰρ
τοῦτον καὶ αὐλῶν τοῦτον. τὸν τοιοῦτον λό-
γον ἀκριβέστερον ἐξεθέμεθα ἐν τῷ περὶ μετα-
χῆς ὑπηγορευμένῳ.

ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

299 Μετά τὰς τῶν ῥημάτων συντάξεις, ἃς ἐν τῷ
πρὸ τούτου ἀνεπληρώσαμεν, ὄντι τρίτῃ τῆς ὅ-
λης πραγματείας, μέτιμεν καὶ ἐπὶ τὰς τῶν
προθέσεων συντάξεις, δεομένας ἀποδείξεως πά-
νυ ἀκριβεστάτης, καθὼ δόκει τὰ μόρια οἷς μὲν 5
μέρεσι τοῦ λόγου δόκησιν παρέχειν συνθέσεως,
οἷς δὲ παραθέσεως, ἔσθ' ὅτε οὐ βοηθούμενα
τόνων ἰδίομασι, καθά περ τὰ πλείστα τῶν
μερῶν τοῦ λόγου διὰ τῆς ἐνώσεως τοῦ τόνου
τὸ μοναδικὸν τῆς λέξεως ὑπαγορεύει, τουτέστι 10
τὸ ἐν μέρος λόγου εἶναι, ἢ διὰ τῆς μονῆς τῆς
καθ' ἕκαστον μόριον τὸ δισσὸν ἐμφαίνει τῶν λέ-
ξεων τὸ γὰρ Διὸς κόρος παροξυνόμενον μὲν
τὴν γενικὴν ἔχει ἰδίᾳ νοουμένην, ὅμοιον ὃν τῷ
Διὸς υἱός, προπαροξυνόμενον δὲ ὅμοιον ἔστι τῷ 15

Διόγνητος, Διοσδοτος· τό τε εὖ νοῶ δύο ἔχον
 περισπωμένας ὁμολογεῖ τὴν ἐξ ἐπιρρήματος καὶ
 ρήματος παράθεσιν, καὶ τὸ Ἑλλης πόντος
 799 κατὰ τὴν ἀρχὴν ἔχον τὴν ὀξεΐαν, καὶ τὸ ἐμοῦ
 αὐτοῦ δις ἔχον τὴν περισπωμένην. ταῦτα γὰρ 5
 καὶ τὰ τούτοις ὅμοια, ἀπειρα ὄντα, συνελθόντα
 μὲν κατὰ τὸν λόγον τῆς συνθέσεως ἔχει καὶ
 τὸν τόνον συνηρημένον, οὐχ οὕτω δὲ ἔχοντα καὶ
 τὰ τοῦ τόνου ἔχει ἀσυνέλευστα, καθά περ δὲ
 εἵπομεν, ἐν τῇ καθ' ἕκαστον μόριον μονῇ τοῦ 10
 τόνου τὸ κατὰ παράθεσιν ὁμολογεῖ. τὸ δὲ κα-
 ταγράφω εἴτε δύο μέρη λόγου ἐστὶν εἴτε καὶ ἐν,
 οὐκ ἐνδείκνυται διὰ τῆς τάσεως. καὶ τὰ τού-
 τοις ὅμοια, τὸ ἀπόικου, καταφέροντος, ἀπαν-
 τα τὰ τοιαῦτα, τῆς αὐτῆς ἔχεται ἀμφιβολίας 15
 ἀποψέ, ἀποδὶς, καὶ ἐπὶ συνδέσμων καθότι,
 διότι — δεδείξεται γὰρ ὅτι ἔγκεινται αἱ προ-
 θέσεις —, ἀλλὰ πλεῖστα. ὑπὲρ ὧν τῆς ἀκριβείας
 προϋθέμεθα ἐκθέσθαι. ἀλλ' ἤδη καὶ ἐπ' ἐνίων
 μορίων οὐκ ἐνεστὶν ὑπὲρ τῶν τοιούτων μορίων 20
 ἐπιστῆσαι, τῶν προθέσεων μῆτε κατὰ παρά-
 θεσιν προθετικῶν οὐσῶν μῆτε κατὰ σύνθεσιν,
 ὡς ἐπ' ἀντωνυμιῶν τῶν τῆς εὐθείας ἀπασῶν,
 ὧν καὶ τὸ αἴτιον τῆς ἀσυνταξίας παραθεσό-
 μεθα κατὰ τὸν προσηκόντα λόγον. 25

Πρὸ μέντοι τῆς κατὰ μέρος αὐτῶν συντά-
 ξεως οὐκ ἀκαιρον ὑπολαμβάνω ἐκθέσθαι περὶ
 τῶν

τῶν ἠπορημένων ἐν τοῖς μορίοις. Οὐ γὰρ, φα-
 σί, δεόντως τὰ τοῦ τόνου ἀμείβεται εἰς βαρεῖαν
 τάσιν ἐπὶ τὰ τῆς συντάξεως ἐναλλαγῆ, του-
 τῆστιν ἐπὶ τὰς προθέσεις οὔσαι μὴ ἀναδέχονται
 300 τὸ προκεῖσθαι κατὰ τὰς συντάξεις· οὐ γὰρ δὴ 5
 τὰ ἄλλα μέρη τοῦ λόγου ἀμείψαντα τὴν τά-
 ξιν ἀμείβει καὶ τὴν τάσιν, πρὸς τῷ μηδὲ ἐξω-
 μαλίσθαι τὰ τῆς ἀναστροφῆς, εἴ γε οὐχ ἄπα-
 σαι μετατιθεῖσθαι τῆς τάξεως μετατίθενται καὶ
 τοῦ τόνου. τί δὲ μᾶλλον αὐταὶ εἰσιν αἱ μετα- 10
 τιθέμεναι ἢ περὶ τὰ μόρια ἄπρὸς αὐτὰς ἡρτητο;
 τὸ γὰρ

ἔπτυσεν πολὺ κᾶτα

ἀπαιτεῖ τὸ κατέπτυσεν ἐν καταλληλότητι, καὶ
 οὐ μᾶλλον ἢ πρόθεσις μετατίθεται ἢ περὶ τὸ 15
 ῥῆμα.

Ἰθάκην κᾶτα κοιρανέουσι,

τὰ τούτοις ὅμοια. Καὶ πρὸς μὲν τὸ τοιοῦτον
 ἀπλῆ ἢ ὑπάντησις, ὡς ἤδη ὁμολογόν ἐστι,
 κατὰ περὶ καὶ ἐν τοῖς προκειμένοις ἀπεδείξα- 20
 μεν, ὡς τὰ προκείμενα μόρια διὰ τῆς ἐξαιρέτου
 συντάξεως, λέγω τῆς προθετικῆς, τὴν ὀνομασί-
 ἀν ἀπηνέγκατο. ἔνθεν γὰρ καὶ οἱ ἀπὸ τῆς στο-
 ᾶς προθετικούς ἐκάλουν συνδέσμους τὰς προ-
 θέσεις, ἀμεινον ἠγασάμενοι ἀπὸ τῆς ἐξαιρέτου 25
 συντάξεως τὴν ὀνομασίαν θεσθαι ἢ περὶ ἀπὸ
 τῆς δυνάμεως, κατὰ περὶ οἱ τε συναπτικοὶ καὶ
 συμπλεκτικοὶ καὶ οἱ ὑπόλοιποι. οὐ δὴ οὖν τὰ

ἄλλα μέρη τοῦ λόγου ἐξαιρέτου συντάξεως ἔτυ-
 χεν, ἵνα πρὸς τὸ μετατιθέμενον κατηγορῆ καὶ
 τῆς μεταθέσεως. τὰ γοῦν θέσιν εἰληχότα μο-
 ναδικὴν οὐδὲ μετατίθεται τῆς τάξεως, ἵνα καὶ
 τῆς ἀμφιβολίας ἐπικοινωνήσῃ, ὡς ἐπὶ συνδέ- 5
 301 σμων μὲν ὁ ἦτοι προτακτικὸς καὶ οὔποτε ὑπο-
 τακτικὸς, ἐπὶ δὲ ῥημάτων τὰ καλούμενα ὑπο-
 τακτικὰ ῥήματα οὔποτε χωρὶς ὑποταγῆς ἐστὶ
 τῆς τάξεως τῶν ἐπιζευκτικῶν συνδέσμων. ἀλ-
 λ' οὐδὲ αἱ καλούμεναι ἐγκλιτικαὶ ἀντωνυμίαι 10
 δίχα μορίων λέγονται τῶν πρὸς αὐτὰς ἐγκλιμέ-
 ναι εἰσί, τίμησόν με, δός μοι. οὐδὲ γὰρ πα-
 ραδεικτέος ἐκεῖνος ὁ λόγος, ὁ εἰρημένος ἐν τῷ
 περὶ ἄρθρων Τρύφωνος, ὡς τὰ ὑποτακτικὰ πο-
 τε ἄρθρα προτακτικὰ γίνεται ἐν τῷ ὅς ἂν ἔλ- 15
 θῆ μεινάτω με· τίνας γὰρ πτωτικῷ προεπά-
 γῃ; πῶς δὲ τὸ τοιοῦτον ἄρθρον οὐκ ἀναπο-
 λοῦν τὸ προὔποκείμενον ὄνομα, τούναντίον δὲ
 ἀοριστούμενον κατ' ἀρχὴν τῶν λόγων; οὐ μὴν
 μόνον, ἀλλ' οὐδ' ἐν πτωτικῷ τὸ ὅς τις ἐχρῆν 20
 γὰρ καὶ τῶν ἄλλων πτωτικῶν καὶ μὴ ἀορι-
 στουμένων, ἐν οἷς καὶ αὐτὸ συναοριστοῦται πλεον-
 τοῦ τίς, ὁ περ ἐναντιώτατόν ἐστι τῶν ἄρθρων
 τὰ γὰρ ἀοριστωδῶς ποτὲ νοούμενα ἢ τοῦ ἄρ-
 θρου παράθεσις ὑπὸ ὀρισμὸν τοῦ προσώπου 25
 ἀγει, ὁ ἄνθρωπος παρεγένετο, τὸν ποι-
 ητὴν ἐθαύμασα. αἱ δὴ οὖν προθέσεις οὐ κα-
 τάρξασαι τῶν λέξεων ὁμολογὸν ἔχουσι τὴν με-

τάθῃσιν κατὰ τὰ δευτερεύοντα ἢ μετατιθέμενα
κατὰ τὴν ἀρχὴν· πάλιν γὰρ αὐταὶ δεύτεραι
γινόμεναι καὶ τῆς δεούτης τάξεως στερούμεναι
2 ὁμολογοῦσι μετατιθεῖσθαι. γελοῖον οὖν μοι δο-
302 κεῖ τὸ ζητεῖν πότερον αὐταὶ εἰσιν αἱ μετατιθέ- 5
μεναι ἢ τὰ ταύταις δευτερεύοντα μόρια.

Ἔστι δὲ καὶ ὑπὲρ τῆς ἀμειβομένης τάξεως
κατ' αὐτὰς φάναι ὡς τὸ πρῶτον ἐν ἄλλοις μέ-
ρεσι τοῦ λόγου ἐξαίρετά τινα παρέπεται, ἀ οὐ
πάντως συμφερόμενα τοῖς ἄλλοις ἄπορα κατα- 10
στήσεται, ὡς γε ἔστιν ἐπινοῆσαι ἐπὶ τῶν ἐγ-
κλιτικῶν μορίων καὶ ἔτι ἐπὶ τῶν πυσμάτων
κατὰ βαρεῖαν τάσιν καὶ τῶν ἀορίστων κατ' ὀ-
ξιᾶν. οὐ δὴ οὖν ἀπᾶλλον τὸ τὴν πρόθεσιν δι-
τονεῖν, ὃ περ ἐπικοινωνεῖ καὶ ἀντωνυμίαις ἐγ- 15
κλινομέναις καὶ ὀρθοτονουμέναις. τὸ ἢ ἐν ἀρχῇ
τιθέμενον καὶ ἐν μέτῃ λέξει, καθὸ περισπᾶ-
ται παραπληρωματικῶς τὸ ἢ περισπώμενον
μὲν κατ' ἀρχὴν τῶν λόγων, οὐ μὴν κατὰ τὰς
ὑποτακτικὰς συντάξεις, ὡς ἐν τῷ

20

τίη δὲ σὺ νόσφιν ἀπ' ἄλλων,

ὅτιη κάλλιστον ἢ κατὰ Ξάνθιππον·

ἔστι καὶ ἄλλα ἐπινοῆσαι μόρια. Μὴ ποτε δὲ
καὶ δεόντως τὸ δισδὸν τοῦ τόνου παρέπεται.
τὰ μὲν γὰρ ἄλλα μέρη τοῦ λόγου μίαν ἔχει 25
σύνταξιν ἐφ' ἣν καὶ φέρεται, ὡς τὰ ἐπιρρήματα
ἔπισι τοῖς ῥήμασι, καὶ μεταξὺ μέρη λόγου
πλείονα πίπτει, τὰ δὲ ἄρθρα ὡς τὰ πτώτικα,

τά τε ὀνόματα ἐπὶ τὰ συνόντα τῶν ῥημάτων,
καὶ αὐτῶν τῶν ῥημάτων ὑποστροφὴν ποιουμέ-
νων ὡς πρὸς τὰ ὀνόματα ἢ πρὸς τὰ ἀντωνυ-
μικά, ἃ περὶ πάλιν ἀντὶ ὀνομάτων παραλαμ-
βάνεται αἱ μέντοι προθέσεις δύο συντάξεις ἀ-
ναδεξάμεναι, τὴν τε πρὸς τὰ ὀνόματα καὶ ἔτι
πρὸς τὰ ῥήματα, δεόντως παραδέχονται καὶ
τὸ ἐναλλασσόμενον τοῦ τόνου, ὃ περὶ ὑποστρέ-
φον διὰ τῆς τάσεως συσσημαίνει καὶ τὸ ἀ-
ναβιβαζόμενον τῆς προθέσεως, μένον δὲ κατὰ ¹⁰
τὴν ἰδίαν τάσιν σημαίνει τὴν δέουσαν σύνταξιν
τῆς προθέσεως. τὸ γὰρ

Ἰθάκην κατὰ κοιρανέουσι

διὰ τοῦ ἀρκτικοῦ τόνου, λέγω τῆς ἀναστροφῆς,
συσσημαίνει καὶ τὸ ἀναβιβαζόμενον τῆς προ- ¹⁵
θέσεως, οὐχ οὕτω δὲ ἔχον σύνταξιν τὴν ἐπὶ
τὸ ῥῆμα παραδέχεται. καὶ ἔνεκα τούτου εὐπα-
ράδεκτος καὶ ἡ δισσή τάσις τῶν προθέσεων.
ὁ αὐτὸς λόγος κατὰ τοῦ

εὔρε δὲ Πατρόκλω πέρι κείμενον ὄν φίλον ²⁰

υἷόν,

καὶ γὰρ ὅτε πρῶτιστον ἐμοῖς ἐπὶ δέλ-
τον ἔθηκεν

γούνασι,

καὶ ἔτι ἐν ὀνόμασι,

25

μάχη ἐνὶ κυδιανείρῃ,

ποταμῷ ἐπὶ δινῆεντι,

ποταμοῦ ἀπο Σελλήεντος·

ὑπὲρ ὧν τῆς διαφορᾶς κατὰ τὸ δέον ἐκθιτό-
 μεθα, ἐν ᾧ καὶ παραστήσομεν τοὺς τρόπους
 τῶν ἀναστρεφόμενων καὶ τῶν μὴ οὕτως ἔχου-
 σῶν. τὸ γὰρ νῦν προκείμενον ἡμῖν ἐστὶ παρα-
 στῆσαι ὡς ἀναγκαίως οἱ στοιχειῶται ἐπεινόησαν 5
 τὴν ἐπ' αὐταῖς γενομένην δισσὴν τάσιν, ὁμολό-
 γως καὶ τῶν φωνῶν προευθετισμένων εἰς τὸν
 προκείμενον λόγον, εἰ γε ἀπάσαις παρεπόμε-
 νόν ἐστι τὸ ὀξύνεσθαι, τῶν ἄλλων μερῶν τοῦ
 λόγου ποικιλωτέρων ὄντων κατὰ τὰς τάσεις 10
 οὐ γὰρ τὸ μεταπίπτειν τῆς τάσεως εἰς τὸν αὐ-
 τον εὐθετισμὸν ὑπῆρχεν, ὅς γε καὶ παρηκολού-
 θει ταῖς προθέσεσι. διὰ τοῦτο καὶ ἐπεκτεινό-
 μεναι συνέλκουσι κατὰ τὸ τέλος τὴν ὀξύϊαν, ὡς
 ἔχει ἢ ἐνὶ καὶ ἢ προτί. διὰ τοῦτο οὐδ' οἱ περὶ 15
 τὸν Ἀριστοφάνη ἠξίωσαν βαρύνειν τὰ μόρια κα-
 τὰ τὴν Αἰολίδα διάλεκτον, ἵνα μὴ τὸ ἴδιον τῆς
 προθέσεως ἀποστήσωσι, λέγω τὴν ἀναστροφὴν
 εἰ γὰρ καὶ ἰβαρύνθησαν, ἀνθελκόμεναι ὑπὸ
 τῆς τοῦ ῥήματος συντάξεως ἢ τοῦ ὀνόματος ἐ- 20
 ζήτησαν τὸ ἀμείψαι τὸν τόνον, καθ' ἃς εἶπα-
 μεν αἰτίας. διὰ τὸ αὐτὸ τοῦτο καὶ κατ' ἀρχὴν
 καὶ κατὰ τέλος βραχεῖαι ὁ γὰρ βραχὺς χρό-
 νος εὐμετάθετος κατὰ τάσιν, ὅπου γε καὶ ἡ
 Αἰολίς μετατιθεῖσα τοὺς τόνους τοὺς κατὰ τὸ 25
 τέλος εἰς βραχείας συλλαβὰς μετατίθησι κα-
 τὰ τὸ πλεον. πλεονάσασθαι οὖν χρόνῳ ἐλλεί-
 πουσι καὶ τῆς ἀναστροφῆς, ὡς ἢ καταί, ὑπαί

καὶ αἱ τοιαῦται. Ἄλλ' οὐ πάσαι ἀναστρέφονται. Οὐδὲ γὰρ πάσα ἀντωνυμία καὶ ἐγκλί-
νεται καὶ ὀρθοτονεῖται, ἀλλ' ἐπὶ τὸ πλεον ταύ-
ταις παρέπεται· οὐδὲ πάντα τὰ πύσματα
βαρεῖα ἐσὶ τάσει, οὐδὲ ἄλλα πλείστα ἐξωμά- 5
λισται.

Προτιθέμεναι δὴ τῶν τοῦ λόγου μερῶν ἢ
3 κατὰ σύνθεσιν εἰσιν ἢ κατὰ παράθεσιν. Ἐν
305 μὲν οὖν ταῖς εὐθείαις τῶν πτωτικῶν καὶ ἔτι
ταῖς συνυπαρχούσαις κλητικαῖς οὐκ ἔστι τὴν 10
παράθεσιν τῶν προθέσεων ἐπινοῆσαι. πρόδη-
λον γὰρ ὅτι τὸ σύνοικος, ἐπίκουρος, σύνδουλος,
ὑπέρδουλος, πάροικος, μέτοικος, ἔκδηλος, ἀ-
νάδρομος, περίοπτος, περιφόρητος σύνθεσιν
τὴν τῶν γενῶν ἀνεδέξατο, οὐ μόνον διὰ τὸν ἀ- 15
ναδραμόντα τόνον κατὰ τὴν σύνθεσιν, ἐπεὶ καὶ
τινά γε συνεφύλαξε τὴν αὐτὴν τάσιν καὶ οὐ τῇ
μονῇ τοῦ τόνου ἀπολύεται τῆς συνθέσεως, ὡς
ἔχει τὸ περικλυτός, ἀναδρομή, συνοχή, καταμονή,
ἄλλα πλείστα, ἀλλὰ καὶ τοῦ συνυπάρχειν κατὰ 20
πάντα σχηματισμὸν τὴν πρόθεσιν, ὃ περ οὐ
παρεπόμενον ἔστι ταῖς ἐκ παραθέσεως, ὡς ἔ-
χει τὸ κατὰ Κτησιφῶντος, ὑπὲρ Ἀρι-
στάρχου, οὐ συμφερόμενα κατὰ πᾶσαν πτώ-
σιν διὰ τῆς αὐτῆς συντάξεως· τὰ γε μὴν προ- 25
εκκείμενα κατὰ τὴν εὐθείαν κατὰ πᾶσαν πτώ-
σιν ὄνεστιν. ἀλλὰ μὴν ἔτι καὶ τῆς τοῦ ἄρ-
θρου παραθέσεως. πρωτεύουσῃ γὰρ τῇ προθέσει

κατὰ παράθεσιν παραχωρεῖ τῆς προθέσεως,
 μετιὸν ἐφ' ὃ συνήρτηται οὐ μὴν ἢν σύνθεσις ἦ,
 εἴ γε μέρος ὀνόματος γενομένη ἔξει προκείμενον
 τὸ καλούμενον προτακτικὸν ἄρθρον τῶν ὀνομά-
 των. τοῦ μὲν προτέρου περὶ Ἀριστάρχου-5
 περὶ τοῦ Ἀριστάρχου, κατὰ Κτησιφῶν-
 306 τος-κατὰ τοῦ Κτησιφῶντος, περὶ στε-
 φάνου-περὶ τοῦ σρεφάνου, τοῦ δὲ δευτέ-
 ρου ὁ περικλυτός, ὁ σύνδουλος, ὁ μέτοι-
 κος, ἔτεκα τοῦ τοιούτου καὶ τὰ ὑπ' ἀμφιβολίαν 10
 πίπτοντα ἐκλύεται τοῦ ἀμφιβόλου προσλαβόν-
 τα τὰ ἄρθρα· διοίσει γὰρ τὸ παρὰ τοῦ νό-
 μου, παρὰ τοῦ φέροντος τῶν τοιούτων τοῦ
 παραφέροντος, τοῦ παρανόμου, ὑπὲρ ὧν
 καὶ ἀλλαχόθι ἡμῖν ἠκρίβωται. ἔνθεν ἐν μέρος 15
 λόγου ποιήσει τὸ προπροκυλινδόμενος, ὑποπε-
 πτηῶτες μέρος τε λέξεως ἀν' εἴη ἢ κατὰ ἐν τῷ
 λέων κατὰ ταῦρον ἐδιδῶς

ἢ περ λόγου, εἴ γε τὰ μέρη τοῦ λόγου ἐκ πα-
 ραθέσεως νοεῖται, οὐκ ἐκ συνθέσεως διστανό-20
 μενα, καθότι καὶ ἐν ἄλλοις δεδείξεται τὸ τοιοῦ-
 τον. ἀλλ' οὐδὲ τὸ

γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθῶν
 παράκειται τῇ εὐθείᾳ κατὰ λόγον τὸν τῆς
 προθέσεως, ἐπιρρήματος δὲ τοῦ περίξ· ἢ 25
 καθ' ὑπερβατέν ἐστι πρὸς τὴν τοῦ ρήματος
 σύνοδον, ἵν' ἢ περιεγέλασε περισσῶς ἐλαμ-
 πρύνθη. τὴν γὰρ σύνθετον σχέσιν ἀπέργει καὶ

ἢ τάσις, ὅτι μὴδὲ ἀνεβίβασε τὸν τόνον ὡς τὸ
 αὐτόχθων καὶ ἐνοσίχθων, καὶ ἢ τοῦ σημαινο-
 μένου ἔννοια μένει γὰρ ἔτι τὸ θηλυκὸν ὄνομα,
 τῆς συνθέσεως μεταβατικὸν ἔχούσης τὸν λό-
 γον οὐ γὰρ δὴ γε ἐν τῷ αὐτόχθων καὶ ἐνο- 5
 σίχθων ἢ γῆ νοεῖται, ὁ δ' ἐκ τῆς γῆς γενόμε-
 νος ἢ τῆς γῆς ἐπικρατῶν. Καὶ ἢ μὲν τοιαύτη
 παράθεσις ἀπλῆς ἔχεται τηρήσεως, τό γε μὴν
 ἐξερραστικὸν τοῦ λόγου φυσικωτέραν ἐνδείκνυ-
 307 ται τήρησιν. αἱ εὐθεῖαι καὶ αἱ κλιπτικαὶ ἐν πρός- 10
 ὠπον διλοῦσι μετὰ τῶν συνόντων ῥημάτων,
 Τρύφων ἀναγινώσκει - Τρύφων ἀναγίνω-
 σκε, Τρύφων παραλαμβάνει - Τρύφων πα-
 ραλάμβανε, τῶν ἄλλων πτώσεων ἐν δυσὶ προσ-
 ῶποις νοουμένων, Τρύφωνι λέγει, Τρύφωνα 15
 φιλεῖ, Τρύφωνος ἀκούει, ὁμολόγως εὐθειῶν
 ἔξωθεν προσγινομένων. τούτων δὲ δεδειγμένων
 κατὰ σύνταξιν τὴν προσήκουσαν οὐκ ἂν δυνη-
 θεῖν ἐν παραθέσει ἢ πρόθεσις τῆς εὐθείας πο-
 τὲ εἶναι, πρῶτον ὅτι τὸ ἐκ τῶν προθέσεων συν- 20
 διλούμενον ἐπιδέχεται τὴν ἐκ τοῦ ῥήματος πα-
 ρυφισταμένην σχέσιν. ἔστω γὰρ τι Πλάτων,
 ἔστω δέ τι καὶ βαίνει, καὶ πρόθεσις ἢ ἐν, ἢ
 σύν, ἢ ἀνά ἢ ἄλλη τις τῶν τοιούτων ἢ οὐκ ἐπ' ἄλ-
 λο νεύσει μέρος λόγου ἢ τὰ δυνάμενον τὴν ἐξ 25
 αὐτῶν σχέσιν ἀναδέξασθαι. καὶ δὴ ἐμπλάτων
 μὲν οὐ γενήσεται, τὸ δὲ ἐμβαίνει οὐδὲ τὸ συμ-
 πλάτων, τὸ δὲ συμβαίνει, διαβαίνει, περιβαίνει.

ἕνεκά γε τοῦ τοιούτου ἑνὸς ὄντος προσώπου τοῦ
 ὅλου, λέγω τοῦ Πλάτων βαίνει, τὸ προσγι-
 νόμενον ἕξωθεν προθετικὸν ἐπὶ τὸ ῥῆμα νεύσει,
 ὡς περὶ προτακτικὸν στοιχείον πρὸ ὑποτακτι-
 κοῦ κείμενον. ἔφαμεν γὰρ καὶ κατὰ τὰς ἀρχὰς 5
 τῆς ἐκδόσεως ὡς τὰ στοιχεῖα τοῦ λόγου τὸν
 αὐτὸν τρόπον ἔχει τοῖς στοιχείοις τῆς λέξεως·
 καὶ ὡς ἔστι προτακτικὰ στοιχεῖα στοιχείων καὶ
 οὐχ ἀπάντα ἀπάντων, οὕτω καὶ λέξεις προ-
 308 τακτικαὶ οὗσαι οὐχ ἀπάντων προτετάσσονται, 10
 τῶν γε μὴν δυναμείων τὴν ἐξ αὐτῶν σύνταξιν
 ἀναδέξασθαι. φέρε γὰρ που συλλαβὴν εἶναι
 τοιαύτην, τὴν τρα, τὴν κλα· καὶ ἐπεὶ τὸ σ οὐ
 προσχωρεῖ πρὸ τοῦ ρ ἢ πρὸ τοῦ λ· οὐ γὰρ δὴ
 τούτων προτακτικὸν τὸ σ, τοῦ γε μὴν κ καὶ τ, 15
 καὶ οὕτω τὸ σκλα καὶ στρα συντετάσσεται. φέ-
 ρε δὴ καὶ εἶναι τίρυς, καὶ τούτῳ προστίθεται
 τὸ ν, λέγω κατὰ τὸ τέλος· οὐ δὴ προσκείσε-
 ται μετὰ τὸ σ, καὶ τοι τελικὸν ὄν πολλῶν λέ-
 ξεων, καθὸ τὸ σ τοῦ ν οὐ προηγείται, ἀνά- 20
 παλιν μέντοι, ὡς γε παρ' Ἀργείοις πᾶμπολλός
 ἔστιν ἡ τοιαύτη σύνταξις. οὐ δὴ οὖν προσγινο-
 μένης προθέσεως ἐν τῷ αὐτῷ προσώπῳ, λέγω
 ἐπὶ τοῦ Πλάτων διαλέγεται, μεθεῖν ἢ ῥη-
 ματικὴ σύνταξις τὸ προτακτικὸν αὐτῆς στοι- 25
 χεῖον κατὰ σύνθεσιν, λέγω τὸ προσδιαλέγε-
 ται. εἰ γοῦν καὶ ἡ ὀνοματικὴ θέσις σχέσιν δύ-
 ναιτο ἐπιδέξασθαι τὴν ἐκ τῆς προθέσεως, τὸ

σπινικαῦτα ἔστιν ἐπινοῆσαι συνενουμένην τῷ ὀνόματι τὴν πρόθεσιν· ὁ γὰρ περιεργος οὐ πρόρρωθέν ἔστι τοῦ περιεργάζεσθαι, οὐδὲ ὁ μέτοικος τοῦ μετοικεῖν, οὐδὲ ὁ περίοπτος τοῦ περιόπτεσθαι, οὐδὲ ὁ Ἐπίκουρος τοῦ ἐπικουρεῖν. 5 οὐ γὰρ ἀντίκειται, καὶ συμβολικῶς κέεται· ἢ γὰρ τῆς συνθέσεως πρώτη σύνοδος ἔστι κατὰ τὴν ἐπιθετικὴν προφορὰν, συμβολικώτερόν πως μετατεθειμένη. ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ ἀντίθεος, ἀντίπατρος καὶ τὰ τούτοις ἔτι ὅμοια δυνάμει τὴν 10 ἐκ γενικῆς παράθεσιν ὁμολογεῖ· ἀντὶ γὰρ θεοῦ 309 ἢ πατρὸς παραλαμβάνεται σαφὲς οὖν ὅτι καὶ τὰ συντιθέμενα συνέχει πάλιν τὸ ἰδίωμα. τῶν δὴ οὖν ῥημάτων κατὰ τὸν προειρημένον λόγον συντιθεμένων μετὰ τῶν προθέσεων, οὐ μὴν 15 παρατιθεμένων, ὡς δεδείξεται, ἀνάγκη πᾶσα καὶ τὰς ὀνομαστικὰς πτώσεις, ἔννοιαν ῥηματικὴν ὁμολογούσας, τὸ αὐτὸ τοῖς ῥήμασιν ἀναδέχεσθαι.

Αἱ γοῦν πλάγαι πτώσεις ἀποσταῆσαι τῆς 20 συνόδου τῶν ῥημάτων, τουτέστι τὸ αὐτὸ πρόσωπον οὐ δηλοῦσθαι, καὶ τοῦ σχήματος ἀπηλοτριώθησαν· τὸ γὰρ ἐναντίον ἀναδέχονται παράθεσιν ἀντὶ συνθέσεως. καὶ πρὸς τὸ ἠνωμένον μὲν πρόσωπον, ὡς προείπομεν, καὶ τὰ τῆς 25 συνθέσεως ὁμοίως συνήνωται, πρὸς δὲ τὸ ἀφίστάμενον τῆς πλαγίας συναπέστη καὶ τὰ τῆς πλαγίας, μερικωτέρας λοιπὸν παράθεσεως

γινομένης. ἥς περ διηκούσης καθ' ἕνα σχημα-
 τισμόν, περὶ Ἀπολλωνίου, ἐν Ἀπολλω-
 νίῳ καὶ τὰ τούτοις ὅμοια, εἰκὸς τινα φήσιν
 καὶ ἐν πλαγίαις σύνθεσιν ἐπινοεῖν, βόλου πε-
 ριβόλου, δρόμου καταδρόμου καὶ ἐν τοῖς ὁμοί-5
 οῖς ὃν λήσεται ὡς οὐκ ἔστιν αὐτόθεν σύνθεσις,
 εὐθείας δὲ συντεθείσης κλίσις μεταπεποιημένη,
 ὡς καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς δεδειξεται. Εἰκὸς δὲ κά-
 κεινο ὑπονοήσιν, ὡς οὐ κατὰ τὰς πλαγίας αἱ
 προθέσεις παρατίθενται, ἐν δὲ ὑπερβιβασμῶ 10
 πρὸς τὰ ῥήματα ἀνατεινόμεναι, κατὰ Ἀπολ-
 λωνίου ἐλάλησα-κατελάλησα Ἀπολ-
 λωνίου, σὺν Ἀπολλωνίῳ ἤμην-συνήμην
 310 Ἀπολλωνίῳ, περὶ τὸν καμπτήρα ἔδρα-
 μον-περιέδραμον τὸν καμπτήρα, πρὸς 15
 Τρύφωνα εἶπον-προσεῖπον Τρύφωνα,
 ἀπὸ Ἀλεξανδρείας ἔδραμον-ἀπέδρα-
 μον Ἀλεξανδρείας. καὶν διαφέρει κατὰ τὸ
 δηλούμενον τὰ τῆς συντάξεως, καθ' ὑπερβι-
 βασμούς γίνεται πῶς ἡ διαφορὰ, ὁ νῦν ἀν-20
 θρωπος-νῦν ὁ ἀνθρωπος, τότε ὁ Πτολε-
 μαῖος-ὁ τότε Πτολεμαῖος, ἐμὸς ὁ δοῦ-
 λος-ὁ ἐμὸς δοῦλος. Ἔστι δὲ καὶ πρὸς τὸ
 τοιοῦτον φάναι ὡς τὰ τοιαῦτα μὲν τῶ ὑπερ-
 βιβασμῶ τὴν αὐτὴν ἔχει καταλληλότητα, καὶν 25
 ποσὴν ἔχη διαφορὰν τοῦ σημαινομένου· τὰ δὲ
 τῶν προθέσεων καὶ ἐν ὑπερβιβασμῶ διάφορον
 πτώσιν ἴσχυι, καὶ σχεδὸν τὰ πλείονα οὐχ

ὑπερβιβάζεται, πρὸς Ἀπολλώνιον ἔρχομαι, πρὸς ἔρχομαι δὲ Ἀπολλωνίῳ, πρὸς Τρύφωνα λαλῶ καὶ πρὸς λαλῶ Τρύφωνι, καὶ ἔστι μὲν που καταφέρω οἶνον, οὐ μὴν κατ' οἶνον φέρω, καὶ περὶ τοῦ φίλου λέγω, οὐ μὴν περιλέγω τοῦ φίλου. πλείστην ἔστιν εἰς τὸ τοιοῦτον παράθεσιν ποιήσασθαι. δι' οὗ προδηλότατα δείκνυται ὡς οἴδασιν αἱ προθέσεις σύνταξιν τὴν πρὸς τὰς πλαγίους, οὐ δυνάμεναι ἐπ' ἄλλο τι συνενεχθῆναι, εἰ μὴ πρότερον συμπεριλάβοιεν τὴν πλαγίαν πτώσιν. ὑπὲρ ὧν τῆς διαφορᾶς κατὰ τὸ ἐξῆς ἔροῦμεν.

4
317

Ἐτι τῇ παρακειμένη συντάξει οἰσεταιί τις τὰ τοιαῦτα ἀντικεῖσθαι, παρ' ὀλίγον Τρύφων ἄλισθε, μετ' ὀλίγον Δίων παρέσται, παρὰ τί ἡμαρτε Θέων; τὸ γὰρ τί καὶ τὸ ὀλίγον καὶ ἔτι τὰ προκείμενα δόξει ἐν εὐθείᾳ συντάξει παράθεσιν τῶν προθέσεων ἀναδεδέχθαι, κὰν ἔτι κατὰ πλαγίαν πτώσιν τὰ τῆς συντάξεως γένηται, παρ' ὀλίγον Τρύφωνι συνέβη τιμηθῆναι, κατὰ τι Θέωνα ὑβρίζεις. Ἄ περ ἔστιν ἀπολύσασθαι οὕτως, ὡς ἐν ὑπακουομέναις αἰτιατικαῖς τὰ τοῦ λόγου κατέστη. τὸ γὰρ παρὰ τί Τρύφων ἡμαρτεν ἐν ἴσῳ ἐστὶ τῷ ἔξωθεν ὑπακουομένῳ κατ' αἰτιατικὴν πτώσιν, ὡς εἰ καὶ οὕτω τις λέγοι, παρὰ ποίαν αἰτίαν ἡμαρτε

Τρύφων. οὕτως ἔχει τὸ μετὰ μικρὸν καὶ μετ' ὀλίγον ἐλεύσεται Τρύφων· ὑπακούεται γὰρ μετὰ μικρὸν διάστημα τοῦ χρόνου. ὁ αὐτὸς λόγος ἐπὶ ἀπάντων τῶν τοιούτων, ὥστε πάλιν κατὰ παράθεσιν αἰτιατικῆς 5 πτώσεως νοεῖν τὰς προθέσεις. τὸ γὰρ παρὰ τί λείπει ὁ λόγος; ἐν ἴσῳ ἐστὶ τῷ παρὰ τίνα λέξιν λείπει ὁ λόγος; παρὰ τίνα φράσιν; καὶ ὡς οὐκ ἔστιν ἐπινοῆσαι ἐν εὐθείᾳ συντάξει θάνατο τὸ παρὰ τίς, κατὰ δὲ αἰτιατικὴν 10 τὸ παρὰ τίνα, οὕτω χρὴ νοεῖν ὡς καὶ τὸ τί καθυπερθεὶς τῆς μὲν εὐθείας οὐ παραδέχεται τὴν παράθεσιν, αἰτιατικῆς γε μὴν, ὅτε φημὲν παρὰ τί.

Ἄλλ' ἐκεῖνο πάλιν ἀντικείμεται. ἔφαμεν ἐν 15 312 τοῖς προειρημένοις τὰς τῶν ἄρθρων συντάξεις ἐν μὲν παραθέσει τῶν προθέσεων μετ' αὐτὰς τίθεσθαι, ἐν δὲ συνθέσει πρὸ αὐτῶν τίθεσθαι φημὲν δέ γε τὸ παρὰ τί, τοῦ τοιούτου οὐ προσηγομένου, εἰ μὴ πολὺ πρότερον ἢ πρόθεσις ἦνωτο. Πρὸς δ' ἔστι πάλιν ὑπαντιῆσαι. τὸ πρῶτον, οὐδ' ὅλως τὸ τί δύναται παραδέχασθαι ἄρθρον ἀπροσδεῖς γὰρ τῶν ἄρθρων αἰ πύσεις, καθὼς ἐπεδείχθη. τὸ δεύτερον, ἢ προκειμένη σύνταξις οὐχ ὡς ἐγκειμένου τοῦ πύ- 25 σματος τὰ τῆς συντάξεως τοῦ ἄρθρου ἐποιήσατο, λέγω ἐν τῷ τὸ παρὰ τί, ἀλλ' ἔστιν ὅλης τῆς συντάξεως καὶ τοῦ νοουμένου ἕξωθεν

πραγματος τὸ ἄρθρον, ὡς γὰρ ἔστιν ἐπινοῆσαι
καὶ ἐπὶ τῆς τῶν ἀπαρεμφάτων συντάξεως,
ὅτε φαμέν τὸ γράφειν, τὸ περιπατεῖν·
οὐ γὰρ δὴ τῶν διαθέσεων τὸ ἄρθρον ἔστιν ἢ
τῶν χρόνων, τοῦ δὲ παρυφισταμένου πράγμα- 5
τος. παρὸν τὸν λόγον πιστώσασθαι καὶ διὰ
συντάξεως λόγου, ἔστω γὰρ τι τοιοῦτον, τὸ
μὴ παρὰ τοῦτο ποιησώμεθα, ἐξ ἧς συν-
τάξεως παρυφίσταται τι πάλιν πρᾶγμα, οὗ
γίνεται τὸ ἄρθρον, τὸ μὴ παρὰ τοῦτο ποιη- 10
σώμεθα. Οὐ δὴ οὖν τὸ παρὰ τί ἐν συν-
θέσει τὰ τῆς προθέσεως ἀνεδέξατο διὰ τὸ προς-
γεγενημένον ἔξωθεν ἄρθρον.

5 Τῆς αὐτῆς ἐπιστάσεως ἔχεται καὶ τὸ διό-
³¹³τι καὶ καθότι, πότερον ἐν παραθέσει τὰ τῆς 15
συντάξεως καθέστηκεν ἢ συνθέσει, καὶ πότε-
ρον ἐπὶ ἄπτωτον τὸ ὅτι λόγω τῶ συνδεσμικῶ
ἢ ἐπὶ πτωτικόν, ὃ δὴ παράκειται οὐδέτερον ὄν
τῶ ὅτις, ἐν μέρος λόγου καθεστὸς, ὅμοιον τῶ
ὁποῖον, ὁπόσον ἢ ἐπὶ τὸ ἐν δυσὶ μέρεσι λόγου 20
νοούμενον, ὃ δὴ ἀπ' ἀρσενικῆς πέπτωκε συντά-
ξεως κατὰ παραλληλότητα, λέγω τῆς ὅς τις,
ᾧ καὶ θηλυκὸν παράκειται ἐν δυσὶ μέρεσι λό-
γου πάλιν τὸ ἢ τις, ᾧ πάντως σύνεστι καὶ
οὐδέτερον ἐν δυσὶ μέρεσι λόγου τὸ ὅτι, οὐκ ἀ- 25
γνωσύντος μου ὅτι καὶ ἐν συνδέσμῳ τῶ ὅτι ἔ-
στὶν ἐγκαιμένη ἑτέρα σημασία, ἣν νοοῦμεν δια-
βεβαιωτικῶς, ὅτε οὕτω φαμέν, ὅτι, νικῶ σε,

ὅτι πλείονά σου ἀναγινώσκω, διαφερού-
σης συντάξεως τῆς οὕτω νοουμένης κατ' αἰτιο-
λογικὴν ἐκφορὰν, ὅτι πλείονά σου ἀναγι-
νώσκω συνετώτερός σου καθέστικα.
ὑπὲρ ἧς διαφορᾶς ἠκριβώσαμεν καὶ ἐν τῷ περὶ 5
συνδέσμων, ἀλλὰ τὸ νῦν γε τῆς τῶν προθέ-
σεων συντάξεως τὸ τοιοῦτον ἀπαιτούσης αὐτὸ
μόνον τὸ κατὰ τὰς προθέσεις ἀπορούμενον πα-
ραστήσομεν. Ὡς μὲν οὖν καὶ κατὰ τὰς ἄλ-
λας παραθέσεις αἱ προθέσεις συνδεσμικῆς συν- 10
τάξεως γίνονται παρεμφατικά, λέλεκται ἡμῖν.

314 ἔξ ὧν καὶ ἀφορμὴ εἶρηται παρὰ Στωϊκοῖς τοῦ
καλεῖσθαι αὐτὰς προθετικούς συνδέσμους· τὸ
γὰρ ἕνεκα τίνος λυπῆ καὶ διὰ τί λυπῆ
ἐν ἴσῳ ἐστὶ, καὶ τὸ ἐκ τῆς ῥαθυμίας ἐν ἴσῳ 15
ἐστὶ τῷ ἕνεκα τῆς ῥαθυμίας. οὐ δὴ οὖν ἀ-
πεμφαῖνον καὶ τὰ προκείμενα μόρια, λέγω τὸ
διότι, καθότι, παραδεξάμενα τὰς προθέσεις
συνδεσμικὴν ἐπέχειν σύνταξιν. πρόδηλον γὰρ
καὶ τῆς συνούσης δασείας ὡς οὐχ ἐν ἀπλοῦν 20
ἐστὶ τὸ διότι, καθὸ οὐ παρεμπίπτει ἢ ἐν τοῖς
φωνήεσι δασεῖα ἐν μέσαις ταῖς λέξεσιν, ἕνεκα
τοῦ τοιοῦτου σσημειωμένων ὡς ἀλόγων ὄντων
ἢ ἀπὸ Λακωνικῆς διαλέκτου παρεισδεδυκότων
εἰς τὰς ἄλλας διαλέκτους, ὑπὲρ ὧν ἐν τῷ περὶ 25
πνευμάτων ἠκριβώσαμεν. Ἄλλ' οὐ τοῦτό φημι
αὐταρκείας διότι συνεστάναι ἐκ διαφορῶν μερῶν
τοῦ λόγου, ἐπεὶ οὐδὲν ἐκώλυε τοῖς σσημειωμέ-

νοις ὁμοία αὐτὰ καθίστασθαι, τῷ εὐοῖ, εἶν
 καὶ ἔτι τῷ παρ' Ἀπτικοῖς τῶός, ἀλλὰ καὶ τὰ
 παρεπόμενα συνομολογεῖ. πρῶτον αὐταὶ αἰ
 φωναί, ἢ τε διά καὶ ὅτι. καὶ τὸ τὴν διά μη-
 5 δέποτε ἐν συνδέσει αἰτιολογικῶς παραλαμβά-
 νεσθαι, ὡς ἐν τῷ διάδρομος ἢ διατρέχω, ἐν
 δὲ παραδέσει πτώσεως αἰτιατικῆς, διὰ Τρύ-
 φωνα, διὰ τὴν ἡμέραν. καὶ ἐντεῦθεν ὁμολο-
 γεῖται ὡς οὐδὲ τὰ ὅτι σύνδεσμός ἐστιν, ἀλλὰ
 10 πτωτικὸν μόριον τῆς αἰτιατικῆς πτώσεως, εἴ γε
 εἰδείχθη ὅτι οὐδὲ ἐν παραδέσει ἐστὶν ἡ εὐθεῖα
 15 τῶν προδέσεων καὶ ὡς ἐν εὐθείᾳ ἢ διά συνδε-
 σμικὴν οὐκ ἐπέχει σύνταξιν. Λειπόμενον οὖν ἐ-
 στὶν ἐκεῖνο παραστήσαι, εἰ ἐνός ὄντος τοῦ ὅτι
 κατ' αἰτιατικὴν πτῶσιν ἢ διά πρόκειται, ἢ δυ- 15
 οῖν ὄντων κατὰ παράδεσιν τοῦ ὅ καὶ τί, ὃ
 δὴ ἐκ συντάξεως ἀρσενικῆς τῆς ὅς τις μετέλη-
 πτο εἰς οὐδετέραν ᾧ καὶ μᾶλλον τὰ τοῦ λόγου
 ὑπάγεται. ἰδοὺ γὰρ καὶ ἐπὶ τῶν ἑτέρων γενῶν,
 λέγω τοῦ τε ἀρσενικοῦ καὶ τοῦ θηλυκοῦ. ἂ δὴ 20
 εἰ μὴ κατ' αἰτιατικὴν συνεμπίπτει, οὐδέποτε
 τὰ τῆς διαστολῆς ἐκδιπλαζέμετο. ἥς γὰρ πτώ-
 σεως ἔτυχε τὸ δι' ὄν τινα λόγον καὶ δι' ἢν
 τινα αἰτίαν, καὶ ἔτι ἐπὶ πληθυντικοῦ ἀρι-
 25 θμοῦ δι' οὐς τινὰς καὶ δι' ἄς τινὰς, καὶ
 τὸ δι' ὅ τι. προφανὲς οὖν γενήσεται ὡς εἴη ἐν
 τρισὶ μέρεσι λόγου, προδέσεως τῆς διά κατὰ

συνδεσμικὴν σύνταξιν φερομένης ἐπ' αἰτιατικὴν καὶ παραλλήλων δύο πτωτικῶν, τοῦ δ' καὶ τοῦ τί, πτώσεως ὄντων οὐκ ἄλλης ἢ αἰτιατικῆς. ἢ αὐτὴ ἀπόδειξις σύνεστι καὶ ἐπὶ τοῦ καθότι. ὁμολόγως δεῖσει καὶ ἐν τῇ τοιαύτῃ συντάξει, 5 διὰ τὸ ἡμέραν εἶναι, διὰ τὸ φῶς εἶναι, μὴ ἔχασθαι ἄλλης πτώσεως ἢ τῆς προειρημένης αἰτιατικῆς. Ἔστι καὶ ἐκ τῶν ἀνθυπαγομένων λόγων προσποδεῖξαι τὸν λόγον. ἰδοὺ γὰρ ἀνταποδίδοται τὸ δι' ὄν τινα λό- 10 γον ταῦτα ἐγένετο, διὰ τοῦτον ταῦτα συμβήσεται, καὶ ἔτι δι' ἢν τινα αἰτίαν διὰ ταύτην παρακολουθήσει καὶ ἀπὸ τοῦ οὐδετέρου, διότι ἡμέρα ἴστί, διὰ τοῦτο 316 φῶς ἴστί, πάλιν τοῦ ἀνταποδιδόμενου νοουμέ- 15 νου κατ' αἰτιατικὴν πτώσιν.

6 Καὶ τοσαῦτα μὲν περὶ τῶν παρατιθεμένων προθέσεων κατὰ τὰς ὀνομαστικὰς συντάξεις καὶ τῶν συντιθεμένων τοῖς γε μὴν ῥήμασι συντάσσονται πάντοτε κατὰ τὴν σύνθεσιν· ἐν 20 γὰρ τῷ καταγράφῳ καὶ τῷ ἐξυπανέστη καὶ τῷ παρακατατίθεμαι καὶ εἴ τινα ἄλλα τοιαῦτά ἴστι. Καὶ ἴσως τὸ τοιοῦτο δόξει οὐκ ἀληθεῖν δεόμενον λόγου τοῦ ἀποδεικνύοντος τὴν ἐν αὐτοῖς σύνθεσιν· φέρε γὰρ φάναι ὡς μᾶλλον 25 παράκεινται τοῖς ῥήμασιν ἢ περὶ συνήνωνται, συνηγορίας οὗσης τοιαύτης. τὰ ὅπωςδῆποτε συντιθέμενα τῶν μερῶν τοῦ λόγου, καθ' ὃ μέρος

ἦνται, ἀμετάθετά ἐστι, τὰ γε μὴν παρακεί-
 μενα διάφορον ἔσθ' ὅτε τὴν παράθεσιν ποιεί-
 ται. καὶ πρόδηλα μὲν τὰ ἀπὸ λειπούσης φωνῆς
 συντεθειμένα, ὡς ἔχει τὸ λεοντόφωνος, μιννό-
 δωρος, κυνόδικτος, χειρογραφῶ, παιδαγωγῶ· 5
 οὐ γὰρ δὴ γε ἐπὶ τούτων κατὰ τὰς διαφορὰς
 κλίσεις τὰ τῆς συναφείας τῶν λέξεων ποτε με-
 τατίθεται. ἀλλὰ καὶ ἔτι τὰ ἐκ τελείων φωνῶν
 συντεθειμένα μετὰ τῆς συνούσης τάσεως καὶ
 μὴ μεταπιπτούσης λέξεως πρόδηλον ἴσχει τὴν 10
 σύνθεσιν, ὡς ἔχει τὸ κερασφόρος, ἑωςφόρος, ἀ-
 στυάναξ, τερατοσκόπος, Διόσκαρος. τὰ γε μὴν
 317 ἐν παραθέσει ὄντα ἔχει τὸ καὶ μετατίθεσθαι,
 ὡς τὸ νέα πόλις-νέας πόλεως, ἀγαθοῦ δαί-
 μονος, Ἀρείου πάγου, συνεπισχυόντος καὶ τοῦ 15
 δις παραλαμβανομένου τόνου. ἀλλ' ἔτι καὶ
 ἐπ' αὐτῶν τῶν προθέσεων, ἠνίκα ἐδιδάχθημεν
 τὸ παρανόμου, τὸ περικλυτοῦ, τῆ τοῦ ἄρθρου
 προσόδῳ παράθεσιν μὲν ὁμολογεῖ ἀφισταμένης
 τῆς προθέσεως πρὸ τοῦ ἐπεντιθεμένου ἄρθρου, 20
 οἷον παρὰ τοῦ νόμου, σύνθεσιν δέ, εἰ ἠνω-
 μένου τοῦ ἄρθρου, ἕξωθεν προσγινομένης τῆς
 προθέσεως, οὕτως ἔχει τὰ τῆς συντάξεως, τοῦ
 παρανόμου, τοῦ περικλυτοῦ. καὶ δὴ οὖν
 ἐν τῷ καταγράφῳ, εἰ μὲν συνῆπται τὰ τῆς 25
 προθέσεως, πάντως καὶ ἀμετάβλητα κατὰ
 τὸν προειρημένον λόγον· εἰ δὲ μὴ οὕτως ἔχει,
 κλίσιν δὲ τὴν δέουσαν ἀναδέχεται, ὡς εἰ καὶ

ἀπλᾶ καθυστήκει, σαφές ὅτι παράκειται μᾶλλον ἢ πρόθεσις ἢ περ σύγκειται. καὶ ὡς περ παραδεξαμένη τὸ ἄρθρον ἐν τοῖς πτωτικοῖς ἐδίδαξε τὴν παράθεσιν, οὕτω παραδεξαμένη τὴν γινομένην κλίσιν ἔσωθεν ταῦτόν ἐπιδείξεται, 5 ὅπου γε καὶ τοὺς διπλασιασμοὺς ἐπιδέχεται, καταγράφω - καταγέγραφα, καταλαλῶ - καταλελάληκα.

7 Οὐ γὰρ ἐκεῖνο πιθανόν, καθό φησιν ὁ Τρύφων ἐν τῷ περὶ προθέσεων, ὡς ἠνωμένοι 10 εἰς μὲν εἰσιν αἱ πρόθεσις μετὰ τῶν ῥημάτων, οὐ μὴν τὴν προσγινομένην κλίσιν ἔξωθεν ἐπιδέχονται, καθό πρόθεσις οὔσαι οὐκ ὀφείλουσι πρὸ ἑαυτῶν τι ἔχειν. πρῶτον μὲν ὅτι ἄπορον τὸ τὰ ὀπωρδήποτε συντεθέντα ἔτι μετακινεῖσθαι, ὃ 15 περ καὶ ἀπεδείχθη. τί γὰρ μᾶλλον, ὡς ἔφαμεν, παρακειμέναις αὐταῖς τὸ τοιοῦτον παρακολουθεῖ ἢ περ συντεθείσαις; δεύτερον, εἰ περ καθό πρόθεσις εἰσί, διὰ τοῦτο οὐδ' ἔξωθεν τι προσγίνεται αὐταῖς, τί δὴ ποτε ἐπ' ἐνίων προς- 20 γένητο, ἦνεπε, παρηνόχλησθε, ἠναντιέμνη; ἵνα μὴ λέγω καὶ κατὰ τὴν συνήθειαν κεκάμμυκα, κεκάθηκα. ἀλλ' εἰ καὶ τὰ τοιαῦτά τις παραπέμφαιτο ὡς οὐ δεόντως κεκλιμένα, ἀδὴ καὶ μάλιστα φυσικῆς εἴχεται ἀκολουθίας, 25 ὡς ἐν ἑτέροις ἐδιδάξαμεν, ἐκεῖνό γε μὴν ἔτι ἀγαμένει, ὡς τότε ἢ πρόθεσις τῆς δεούσης συντάξιως τυγχάνει, ἠνίκα καὶ τὸ ὄνομα σύνεστιν

αὐτῇ, τὸ καλεῖσθαι πρόθεσις ὀπινίκα μέντοι
 συντεθεῖσα μετὰ τινος μέρους λόγου οὐκέτι οὐ-
 δὲ πρόθεσις καλεῖται, μέρος γυνομένη τοῦ ὅλου
 ὀνόματος, τὸ τινικαῦτα οὐδὲ τὰ ἰδιώματα τῆς
 προθέσεως ἀναδέχεται. παρὸν πιστώσασθαι **5**
 ἐκ τῶν προκατειλεγμένων. ὅτε γὰρ ἐν τῷ ἀνοί-
 κτης μέρος ὀνόματος ἐγένετο, ἔσχε καὶ δευτε-
 ρεύουσιν τὴν σύνθεσιν ἐν τῷ θυρανοίκτης, καὶ
 τοι κατ' ἀρχὰς αἰεὶ συντιθεμένη· ὅτε συνετέθη
 319 ἐν τῷ κατάδρομος, εἰς ὄνομα χωρήσασα ἔξω- **10**
 θεν προκείμενον ἔσχε τὸ ἄρθρον, οὐκέτι τῷ
 λόγῳ τῆς προθέσεως ἀρκτική γυνομένη, δευτέρα
 δὲ τοῦ ἄρθρου. ἐδείκνυτο γοῦν ἐν παραθέσει
 μὴ παραχωροῦσα τοῦ τόπου τῷ ἄρθρῳ ἐν τῷ
 κατὰ Κτησιφῶντος καὶ ἔτι κατὰ τοῦ Κτη- **15**
 σιφῶντος, ἐκ Λέσβου καὶ ἐκ τῆς Λέσβου.
 εἰ περ οὖν ἦνωτο καὶ ἐν τῷ καταγράφῳ, ἀδιά-
 φορον εἶχε τὸ ἔξωθεν προσκλιθεῖναι ὡς γὰρ
 ἔφαμεν, οὐκέτι πρόθεσις, μέρος δὲ ῥήματος. εἰ
 δὲ οὐ προσδίδωσι τῇ κλίσει τὸ ἔξωθεν ἐγγενέ- **20**
 σθαι, ὁμολογον ὅτι τὸ ἰδίωμα οὐκ ἄλλο τι
 σημαίνει ἢ τὴν παράθεσιν. ἀλλ' οὐδὲ τὰ τοῦ
 τόνου ἀπεμφαίνοντά ἐσιν ἰδοῦ γὰρ ἔχει τὸ ἰδί-
 ωμα τῆς παραθέσεως, τὸ συντήρεῖν τοὺς τό-
 νους, κατεῖχον, καθῆψα, προῆλθον. καὶ ἐπὶ **25**
 τῶν ὁμοίων ὁ αὐτὸς λόγος.

Τούτοις οὖν τοῖς λόγοις τις προσέχων δό-
 ξει μετὰ πάσης ἀκριβείας πιστοῦσθαι ὡς μᾶλ-

λον ἐν παραθέσει εἰσὶν αἱ προθέσεις ἢ περ ἐν
 συνθέσει. Ἄλλ' ἔστι πρὸς ἕκαστον τῶν εἰρημέ-
 νων ὑπαντῆσαι οὕτως. οὐκ οἰητέον κεκλίσθαι
 τὰ ἀπὸ προθέσεως ἀρχόμενα κατὰ τοὺς πα-
 ρωχημένους χρόνους, συντεθεῖσθαι γε μὴν κα- 5
 τὰ τὴν ἑκάστου διαφορὰν. ᾧ γὰρ λόγῳ παρὰ
 τὸ γράφω ἐγένετο καταγράφω, τούτῳ καὶ πα-
 ρὰ τὸ ἔγραψα τὸ κατέγραψα. ὁ αὐτὸς γὰρ τῶν
 προειρημένων χρόνων, ἐπαγγελλόμενος κατὰ
 320 τὴν τοῦ πράγματος διάθεσιν, τὴν αὐτὴν ἐκ 10
 τῶν προθέσεων θέσιν παρεδέχετο ἐν τοῖς ἰδί-
 οῖς μετασχηματισμοῖς, ὅτι καὶ τὸ αὐτὸ
 πρᾶγμα ἐπέκειτο. τούτου δὲ ἀπόδειξις ἰκανωτάτη
 γένοιτο τὸ καὶ παρωχημένους ἰδία ποτὲ συντε-
 θεῖσθαι μὴ ὄντων ἐνεστῶτων, καὶ ἔτι μέλλον- 15
 τας καὶ ἐνεστῶτας οὐκ ὄντων παρωχημένων
 ὁ περ εἰ παρείπετο τὰ ἐξ ἐνεστῶτος ἀρχεσθαι
 τὰς συνθέσεις καὶ μετέναι ἐπὶ ταῖς παρωχη-
 μένους, παρείπετο ἂν τὸ μὴ ἰδία συντεθεῖσθαι
 παρωχημένον χωρὶς τῆς κατὰ τὸν ἐνεστῶτα 20
 συνθέσεως. κατέφαθόν φαμεν οὐδεμιᾶς οὐσης
 ὑπομνήσεως τοῦ ἐνεστῶτος, καὶ ἔτι κατοίσω
 οὐκ οὐσης χρήσεως τῆς κατὰ τὸν ἐνεστῶτα,
 οὐδὲ μὴν τῆς κατὰ τὸν παρωχημένον· καὶ ἔτι
 κατὰ τὸν ἐνεστῶτα ἀπειμί φαμεν οὐκ ὄντων 25
 προδήλων τῶν παρωχημένων. ἰδία ἄρα οἰητέον
 ἕκαστον χρόνον τὴν σύνθεσιν ἀναδέδεχθαι, κα-
 θεὸ ἕκαστος ῥητὸς ἂν οὐκ ἐν ἀπαντι διαφορῶ

χρόνῳ σύνθεσιν ἰδίαν ἀπηνέγκαστο, οὐκ ἀνα-
 μείνας τὴν ἐξ ἐνεστῶτος γενομένην σύνθεσιν. ἔ-
 στιν εἰς τὸ τοιοῦτο πάμπολλα παραδέσθαι.
 ἐκείνοις μέντοι συγκατατιθεῖμην τοῖς σχήμα-
 σι, λέγω τοῖς κατὰ τὰς προθέσεις κλιθεῖσι. 5
 τὴν γὰρ ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος γενομένην διαφορὰν
 κατὰ τοὺς παρωχήμενους παρεδέξαντο αἱ προ-
 θέσεις, ὡς ἔχει παρὰ τὸ ἐνέπω τὸ ἠνεπον· ὁ-
 μοιον γὰρ ἔστι τῷ ἡλαυνον· καμμύω - ἐκάμμυ-
 ον· ὁμοιον γὰρ τῷ ἑκαμπτον. χρῆ νοεῖν ὅτι πα- 10
 ρὰ τὸ ἐνοχλῶ ἐγένετο τὸ ἠνόχλουν, καὶ μετὰ
 321 τὴν κλίσιν ἐπηνέχθη σύνθεσις ἢ τοῦ παρηνό-
 χλουν. Καὶ φαίνεται ὅτι εἰ μὴ πολλὴ ἢ τοιαύ-
 τη παράθεσις ἔστι, τῶν κεκλιμένων ἐν τῇ ἐπι-
 κρατεῖα καθ' ἕκαστον χρόνον συντεθειμένων προ- 15
 θέσεων, τὰ τοιαῦτα ἐδόκει ἄλογα καθίστα-
 σθαι. πρὸς οὓς γε ἔστι φάναι ὡς εἰ τὸ αὐτὸ
 ἀπαιτεῖ ὁ λόγος ταῖς οὕτω συντεθειμέναις προ-
 θέσεσι, τί οὐχὶ παραιτούμεναι τὴν ἕξωθεν
 κλίσιν ἐγγινομένην ἀποδιδούσιν, ὥστε φά- 20
 ναι καθιζόμεν καθῖστα, λέγω μετὰ μακροῦ
 τοῦ ἰ, ὅπου γε καὶ μεταξὺ πεσόντος τοῦ συν-
 δέσμου ἐγένετο

καθ' δ' ἴσ' ἐν θαλάμῳ;

ὁμολόγως οὖν γενομένης ἕξωθεν τῆς κλίσεως, 25
 τὸ ἰ γενέσθαι ἕξωθεν ἀδύνατον γὰρ ἐκστῆναι τὸν
 παρωχήμενον χρόνον τῆς ἕξωθεν προσγινομένης
 κλίσεως. ὡς οὖν προείπομεν, τὰ τοιαῦτα τὴν

ἐξ ἐνεστῶτος σύνθεσιν ἀναδεξάμενα μετήει καὶ ἐπὶ τοὺς παρωχημένους, οὐκ ἰδίᾳ συντεθειμένους, μεταληφθέντας δὲ ἐξ ἐνεστῶτος. ἐγὼ δὲ ὑπολαμβάνω καὶ ὅτι ἐν παρολκῇ αἱ συνθέσεις οὔσαι κατὰ τὸ πλεον, καὶ ὡς συλλαβαὶ πρὸς- 5 κείμεναι τοῖς ῥήμασι, τὴν τούτων ἀπηνέγκαντο κλίσιν. οὐ γὰρ ὡς τὸ γράφω καὶ τὸ καταγράφω διάφορα, οὕτω καὶ τὸ ἴζω καὶ καθίζω, εὔδω καὶ καθεύδω, ἔπω ἐπέπω, ὅπου γε καὶ εἰς ἐν ἀπλοῦν μεταλαμβάνεται. τὸ δὲ ὑπὲρ 10 τῶν τοιούτων αὐτάρκως ἐν ἑτέροις ἡμῖν εἴρηται.

8 Ἔστι δὲ καὶ ἀπὸ τῶν μετοχῶν ὁ λόγος πάνυ ἀκριβέστατος. εἰ δέδοται ὅτι καταγρά- 222 φων ἐν ἔστι κατ' εὐθειᾶν πτώσιν, καθὸ ἢ παρράφθεις τοῦ ἄρθρου πρὸ τῆς προθέσεως, δίδα- 15 ται ὅτι καὶ τὸ καταγράφω ἐν ἔστιν· ἐν γὰρ τῷ αὐτῷ σχήματι καταγίνεται μετοχὴ καὶ ῥῆμα. διὰ τοῦτο τὸ ἀνατλάς μετοχή, συνυπάρχοντος τοῦ ἀνέτλην, οὐ μὴν τὸ πολύτλας· ἰδίᾳ γὰρ σχέσιν ἀναδεξαμένη ἢ μετοχὴ καὶ μὴ μετέχου- 20 σα τῆς τοῦ ῥήματος σχέσεως ἀπένευσε τὸ καὶ εἶναι μετοχὴ. τὸν τοιοῦτον λόγον ἐντελέστερον ἰξεθέμεθα ἐν τῷ περὶ μετοχῶν.

Ἔστι καὶ τοῦτο προσθεῖναι, εἰ περ αἱ εὐ- 25 θεῖαι συμφερόμεναι τοῖς ῥήμασι κατὰ τὸ αὐτὸ πρόσωπον οὐκ ἀναδέχονται καὶ προθέσεως παρράφθεις, σύνθεσιν δὲ διὰ τὴν τοῦ ῥήματος σύνοδον, πῶς οὐ βίαιον τὸ αἴτιον τοῦ μὴ συνεῖναι

τὴν παράθεσιν τῶν προθέσεων αὐτὸ ἐπιδέξα-
 σθαι τὴν παράθεσιν; πάλιν γὰρ οὐδ' ἡ κλη-
 τικὴ παράθεσις ἐπιδέχεται κατὰ τὴν τοῦ ῥή-
 ματος σύνοδον, αἱ γε μὴν ὑπόλοιποι τρεῖς
 πτώσεις, καθὸ ἐξέφυγον τὴν τοῦ ῥήματος σύνο- 5
 δον ἐδείξαμεν γὰρ ἐν τοῖς πραιρεημένοις ὡς ἐν
 διαφόροις προσώποις τὰ ῥήματα νοεῖται, ἡνίκα
 φημὲν κατὰ Ἀριστάρχου λέγει. Ἔστι καὶ
 ὁ ἀπὸ τοῦ τόνου λόγος συνάγων τὴν ἐγγενομέ-
 323 νην σύνθεσιν. τὸ μὲν γὰρ τὰς αὐτὰς τάσεις 10
 φυλάττεσθαι ἰδίον ἐστὶ καὶ παραθέσεως καὶ συν-
 θέσεως, παρὰ τοῦ σοφοῦ ἦλθε, παρὰ
 τὸν σοφὸν ἐγένετο· ἀλλὰ μὴν καὶ ἐν συνθέ-
 σει μονῇ τοῦ τόνου γίνεται, περικλυτός, Πα-
 ναχαιός, ἀντεραστής. τὸ γε μὴν ἀναβιβάζειν 15
 τὸν τόνον ἰδίον ἐστὶ συνθέσεως. οὐχὶ οὖν ἐν τῷ
 καθῆψα, ἐν τῷ προεῖχον μᾶλλον σύνθεσις ἢ
 παράθεσις; καὶ γὰρ ἀμφοτέρωθεν δύναται εἶναι
 ἐν γε μὴν τοῖς ἀναβιβαζομένοις τὸ ἐξαίρετον
 τῆς συνθέσεως ἐστίν. ἀνεβιβάσθη τὸ κάθηται, 20
 τὸ ἀνάκειται, τὸ σύνειμι, τὸ σύμφημι, τὸ
 σύνοιδα,

κάτεχ' οὐρανόν,

Νίστωρ δ' αὐτίς ἐφίζε,

ἔνεσαν στονόεντες οἰστοί, 25

ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ,

ἀλλα πλεῖστα, ὑπὲρ ὧν τὰς αἰτίας ἐκθησό-
 μεθα· ὡς γε καὶ ἐπὶ τῶν ὀνομάτων φημὲν

τινα συντιθέμενα ἀναβιβάζειν τὸν τόνον καὶ τι-
 να τὴν ταυτότητα τοῦ τόνου τηρεῖν. τὸ δὲ μεῖ-
 ζον, ὅλη ἢ προστακτικὴ ἔγκλισις κατὰ τὴν τῶν
 ἐνεργητικῶν ῥημάτων προφορὰν οὔσα δισύλλα-
 βος ἀναβιβάζει τὸν τόνον, κάτελθε, κατάλα- 5
 βε, περιέγραφε, καὶ οὐδὲ κατ' ὀλίγον διστάξει
 ἔστι περὶ τῆς συνθέσεως. καὶ εἰ ὁμολόγως τὰ
 τοιαῦτα σύνθετα, πῶς οὐκ ἂν δοθεῖν καὶ τὰ
 τῆς ὀριστικῆς ἔγκλισεως σύνθετα; μία γὰρ ἢ
 ἔγκλισις καὶ μία συνδρομὴ τῆς προθέσεως καὶ 10
 μία σχέσις ἢ κατὰ τοῦ ῥήματος. Ἴδου δὴ καὶ
 ἢ ὑποτακτικὴ ἔγκλισις ἐπιδέχεται τοὺς ἐπι-
 ζευκτικούς συνδέσμους πρὸ τῶν προθέσεων,
 εἰάν καταλάβω, εἰάν καταγράφω· ὁ περ
 344 οὐκ ἂν παρείπετο, τῶν προθέσεων αἰ τὸν ἀρ- 15
 χτικὸν τόπον ἐπεχουσῶν. σαφὲς καὶ τῶν λοι-
 πῶν ἔγκλισεων, αἰ πρὸ τῶν προθέσεων τὰ
 προσγινόμενα αὐταῖς ἐπιρρήματα ἔξωθεν προσ-
 λαμβάνουσιν, εἶθε καταλάβοιμι, ἄγε κα-
 τάλαβε. Καὶ τοσαῦτα ἂν εἴη περὶ τοῦ ἡνῶ- 20
 σθαι τὰς προθέσεις τοῖς ῥήμασι.

Πρόδηλον ὡς καὶ αἱ συνοῦσαι μετοχαὶ με-
 ταλαμβανόμεναι ἀπὸ τῶν ῥημάτων σχέσιν τὴν
 αὐτὴν ἀνάδεχονται, ὡς ἔχει ἢ παραστὰς πρὸς
 τὸ παρίστη, περιφύς-περιέφυν. οὔτω γὰρ καὶ 25
 τὸ παραφέροντος πάλιν συνυπάρχοντος τοῦ πα-
 ραφέρω καταστήσεται εἰς ἓν μέρος λόγου· εἰ
 μέντοι εἴη παρὰ τὸ φέρω, ἀφ' οὗ φέρων καὶ

φέροντος, καθὼς προείπομεν, δύο μέρη λόγου
 γενήσεται τὸ παρὰ φέροντος, τοῦ ἄρθρου
 τιθεμένου μεταξύ τῆς προθέσεως. εἶπομεν
 ἐν τῷ περὶ μετοχῶν ὡς ἀληθές ἐστι μᾶλ-
 λον καλεῖν τὰ σχήματα αὐτῶν παρασύνθετα B
 ἢ περ σύνθετα, καθὸ πᾶν μέρος λόγου συντε-
 θέν καὶ εἰς ἕτερον σχῆμα μεταπετὸν ἔχει τὸ
 μεταπεπτωκὸς οὐκέτι σύνθετον, παρασύνθετον
 δέ. ἐνθεν οὖν καὶ αἱ τάσεις τῶν τε ἀπλῶν καὶ
 τῶν δοκούντων συνθέτων εἶναι τὸν αὐτὸν ἐπέ- 10
 χουσι τόνον, ἐπεὶ τὰ ἀπλᾶ καὶ παρασύνθετα
 μιᾶς ἔχεται ἀναλογίας, ὡς δείκνυται ἐν τῷ πε-
 ρὶ σχημάτων. σύνθετον γοῦν φαμὲν τὸ ἐξ ὄξυ-
 τόνου εἰς βαρεῖαν τάσιν μετεληλυθός, ἐπὶ τῶν
 εἰς ὁς πάνσοφος, νεαίσιδος· παρασύνθετον δέ 15
 τὸ μὴ ἀναβιβάσαν τὸν τόνον, καθὸ οὐδὲ συνε-
 τέθειτο, συνθέτω δὲ ῥήματι παρέκειτο, τῷ
 ἑπακούω τὸ

ἀγορῆς ἑπακουόν ἶόντα,

τῷ λυραοιδῶ τὸ λυραοιδός, μεσφῶδῶ - μεσφῶδός, 20
 τῶν σεσημειωμένων τὸ νῦν ὑποστελλομένων· οὐ
 γὰρ δὴ γε προηγουμένως ὑπὲρ τῆς τούτων ἀνα-
 λογίας προειλόμεθα διαλαβεῖν.

9
 325

Ὁμολογον δ' ὅτι καὶ τὸ ἐξόν καὶ τὸ παρὸν
 σχέσιν τῶν προειρημένων μετοχῶν ἀναδέδεικται, 25
 παρακείμενα τῷ ἔξεστι καὶ τῷ πάρεστιν· ἃ πέρ
 ἐστὶν ἐν οὐδετέρῳ καταλήξει δεόντως, ἐπεὶ καὶ
 ἢ ἐξ αὐτῶν σύνταξις ἐπὶ τὰ ἀπαρέμφατα φέ-

ρεται ἐκ συντάξεως ῥηματικῆς τῆς πρὸς τὰ ἀ-
παρέμφατα, παρῆστι φιλολογεῖν - παρὸν
φιλογογεῖν, ἕξεστι καθεύδειν - ἕξὸν κα-
θεύδειν.

Ταῖς ἀντωνυμίαις οὐδέποτε ἐν συνθέσει 5
αἱ πρόθεσις σύνεσι, κατὰ μέντοι τάσιν τὴν
ὀρθὴν ἐν ταῖς πλαγίαις πτώσεσι, κατὰ σοῦ,
περὶ σοῦ· διὰ τί δὲ μετὰ ὀρθῆς τάσεως, ἐν
τοῖς προεκδοθεῖσιν εἴρηται. ὁμολόγως οὖν ταῖς
κατὰ τὴν εὐθείαν οὐδ' ὅλως συντετάσσεται ἢ 10
πρόθεσις οὔτε κατὰ παράθεσιν οὔτε κατὰ σύν-
θεσιν διὰ τὸ ἀνέφικτον τῆς συνθέσεως. ἤδη
μέντοι οὐκ ἐν ἀντωνυμικῇ συντάξει τετόλμηται
τὸ ἐπέκεινα καὶ ἔτι ἐν ἐπιρῥηματικῇ τὸ ἐπει-
τα κατὰ χρονικὴν ἔννοιαν, ἐφ' οὗ καὶ τὰ τῆς 15
μεταλήψεως εἰς τὸ μεταλαμβανόμενον τῆς ἀν-
τωνυμίας μεταφράσσεται, μετὰ ταῦτα. Τοῖς
γε μὴν ἀρθροῖς οὐ ῥητοῖς οὔσι κατ' ἰδίαν, ἀλ-
λ' οὐδὲ συντιθεμένοις, αἰεὶ δὲ ἐν παραθέσει οὔ-
σι τῶν πτωτικῶν κατὰ τὴν αὐτὴν σύνταξιν, 20
τούτοις αἱ πρόθεσις παράκεινται, τοῦ τοιοῦ-
του ἐν τοῖς προειρημένοις ἠκριβωμένου. Ἐαυ-
ταῖς γε μὴν αἱ πρόθεσις καὶ συντίθενται καὶ
παρατίθενται. δεδομένου γὰρ τοῦ ὡς ἐν εὐθείᾳ
3.6 συντίθενται αἱ πρόθεσις, δοθήσεται καὶ ἐν εἰ- 25
ναι τὸ παρακαταθήκη· καὶ δεδομένου τοῦ ὅτι
ἐν συνθέσει ἀπάντοτε μετὰ τῶν ῥημάτων αἱ
πρόθεσις, δοθεῖν ἔτι καὶ ἐν συνθέσει λόγου

τὸ ἐξυπανέστη· καὶ εἰ ἐν τὸ ἀναγινώσκειν, ἐν
καὶ τὸ ἀναγινώσκοντα. καὶ δῆλον ὅτι, εἰ προσ-
γένοιτο ἕτερα πρόθεσις τῷ τοιούτῳ σχήματι,
οὐ συνούσης συντάξεως τῆς κατὰ τὰ ῥήματα,
ἢ μὲν προσγεγονυῖα ἐν παραθέσει εἰρίσεται, ἢ 5
δὲ συνούσα τῷ ῥήματι ἐν συνθέσει, ἀναγινώ-
σκω - ἀναγινώσκοντα - παραγινώσκοντα, καὶ ἔτι
μετὰ τοῦ ἄρθρου παρὰ τὸν ἀναγινώσκον-
τα. εἰ δὲ οὕτω τις φαίη παραναγινώσκοντα,
καὶ ὡς ἐξωθεν τὸ ἄρθρον προσγενήσεται, τὸν 10
παραναγινώσκοντα.

10 Ἐξῆς ῥητέον καὶ περὶ συντάξεως τῆς τῶν
ἐπιρρήμάτων, καὶ πρῶτόν γε περὶ τῶν ἐκ συν-
τάξεως προθετικῆς πρόληψιν ἀναδεξαμένων ὡς
εἴη ἐπιρρήματα. Ἡρακλείδης γοῦν ἐπιμερίζων 15
τάς οὐ δυναμένας λέξεις ὀξεῖαν ἐπιδέξασθαι
ἐν τῷ περὶ καθολικῆς προσωδίας, φησὶν ὡς ἀ-
σύστατον εἶη τὸ εἰσὸ ἐπιρρήμα ἐν ὀξεῖα τάσει
καταγίνεσθαι, καθὸ τὰ εἰς ὃ λήγοντα τῶν
τοῦ λόγου μερῶν ἀπέστραπται τὴν ἐπὶ τέλους 20
ὀξεῖαν, ὑπεξαιρούμενος τὴν τε ἀπὸ πρόθεσιν
καὶ τὴν ὑπό, καθὸ τούτων ἐν ἰδίῳ μάλιστα ἐστὶν ἢ
ἐπὶ τέλους ὀξεῖα. φαίνεται δ' ὅτι καὶ ἡ τοῦ αὐ-
τός οὐδετέρα ἀντωνυμία εἰς ὃ λήξασα εἶχε τὴν
τοῦ τόνου ὑποπαραίτησιν, καθὸ συνετονοῦτο 25
τῇ ἀρτενικῇ τάσει οὐ δὴ οὖν τις ἀφορμὴ περὶ
τῆς ἐγγινομένης ὀξεῖας ἐν τῷ εἰσὸ. οὐδὲ γὰρ
327 ἐκεῖνο πιθανὸν οἰητέον, ὡς παρὰ τὸ ἕως ἐπιρρήμα

ἰσχημάτισται ἀπάντων τῶν παρεπομένων ἐν
 ὑπερβατῶ γενομένων· ὁ γὰρ χρόνος ὁ ἐπὶ τὸ
 τέλος μετῆει ἐπὶ τὸ ἄρχον, καὶ τὸ ἐπὶ τέλους
 σ̄ ἐν μεσότητι παρελαμβάνετο, καὶ ἡ ἐν ἀρχῇ
 ὀξεῖα μετὰ τοῦ συνόντος πνεύματος μετετίθετο 5
 ἐπὶ τὸ τέλος. ἄμεινον ἐκδέξασθαι ὡς ἐκ πα-
 ραθέσεως προθετικῆς καὶ ἀρθρικῆς συντάξεως
 παρυφίστατο χρονικὴ σύνταξις, τῶν λέξεων
 κατὰ τὴν συνοῦσαν παράθεσιν τὰ παρεπόμενα
 αὐταῖς ἀναδιξαμένων. ἐνεκλίνετο γὰρ ἡ πρόθε- 10
 σις ἐξ ὀξεῖας τάσεως εἰς παράθεσιν παραλαμ-
 βανομένη, ὃ περ παρεπόμενόν ἐστι πάση προ-
 θέσει· μόριόν τε τὸ ὁ ὠξύνετο μετὰ τοῦ συνόν-
 τος πνεύματος, ὃ παρεπόμενον ἦν πάση λέξει
 οὐκ ἐχούσῃ πρὸ αὐτῆς ἑτέραν λέξιν. τοῦτο δέ 15
 φημι, ἐπεὶ πᾶσαι αἱ ὀξύτονοι ἐκφοραὶ ἐν παρα-
 θέσει οὔσαι ἑτέρων λέξεων εἰς βαρεῖαν μετατί-
 θενταί, ὡς ἐν τῶ

εἰ μὴ μητρυιῆ

καὶ τοῖς ὁμοίοις. Οὕτως ἔχει καὶ τὸ ἐξ οὗ, 20
 ἐν ᾧ, ἀφ' οὗ, καθότι ἐστὶν ἐπινοῆσαι καὶ ἐν
 ὀνόμασι τὸ τοιοῦτον παρεπόμενον, ἐν οἴκῳ, ἐκ
 Λέσβου, εἰς οἶκον· ἔννοια γὰρ τοπικὴ ἢ ἐκ τού-
 των μία, ἰσοδυναμοῦσα ἐπιρρήματικῇ παρα-
 γωγῇ, λέγω τῇ Λεσβόθεν, οἴκαδε, οἴκοθι. πα- 25
 ρεστήσαμεν καὶ ἀλλαχόθι ὡς τὸ οἰκόνδε, Οὐ-
 λυμπόνδε, τὰ τούτοις ὅμοια, δύο μέρη λόγου
 καθιστῶτα εἰς σύσταξιν μίαν ἐπιρρήματος πα-

ραλαμβάνεται, κακείνο προσδιασαφήσαντες, ὡς
 38² αἱ προθέσεις ἀντὶ συνδέσμων παραλαμβάνον-
 ται. οὐ βίαιον καὶ τὸν σύνδεσμον ἀντὶ προθέ-
 σεων ἀνθυπάγεσθαι. ἀλλ' ἐκεῖνο γέ τις ἐπιζη-
 τήσει, πῶς ταῦτα τοπικῆς ἐννοίας ἐστὶ παρεμ- 5
 φατικά, χρονικῆς δὲ τὰ ἐκ τῆς ἀρθρικῆς συν-
 τάξεως; ἔχοντος καὶ τοῦ τοιοῦτου λόγον, ὡς
 ἀναγκαίως μὲν τὸ ἐν οἴκῳ καὶ ἐξ οἴκου τοπι-
 κὴν σχέσιν σημαίνει, ἐπεὶ καὶ αὐτὰ πολὺ πρό-
 τερον τόπον ἐσημαίνει· τὰ γὰρ μὴν ἄρθρα οὐδὲν 10
 τοιοῦτον σημαίνοντα ἢ μόνον ἀναφορικὴν ἐννοίαν,
 ἢ τις χρονικὴν ἔμφασιν παρίστησιν, εἴ γε τὸ
 ἀναφέρειν χρόνον ὑπόμνησίς ἐστιν ἐν ᾧ προεγε-
 γόνει τὸ ἀναφερόμενον, ἀκολουθῶς κατὰ τὴν
 προειρημένην σύνταξιν χρονικῆς παρεμφάσεως 15
 γενήσεται παρεμφατικά. οὐκ ἐπειδὴ ἐκ παρα-
 θέσεώς φαμεν τὰ τοιαῦτα μόρια συνίστασθαι,
 πάντως καὶ κατὰ τὸν μερισμὸν τῶν μερῶν τοῦ
 λόγου τῆς συντάξεως ἀποστήσεται, καθά περ
 γὰ καὶ τὰ ἄλλα μέρη τοῦ λόγου συντάξεως 20
 ἀποστήσεται τῷ παραλόγῳ τῶν εἰρημένων φω-
 νῶν. δύο μέρη λόγου ἐστὶ, τῇ μέντοι ἐξ ἐκατέ-
 ρου συνόδῳ ἐν τι παρυφίσταται. διὸ καὶ ὡς ἡ-
 νωμένα αὐτὰ παρεδεξάμεθα, λέγω τὸ εἰσό,
 ἐν ᾧ καὶ ἐξ οὗ· καὶ ἔτι ἐπὶ τῶν προειρημένων 25
 ἐπιρρηματικῶν, οἰκόνδε, ἀγρόνδε.

Παραθήσομαι καὶ τὸ πρὸς τοῦ Ἡρακλείδου εἰ-
 ρημένον, ὡς καὶ τὸ ἐπεὶ χρονικὸν ἐπιρρηματικὸν ἐκ τῆς
 προειρημένης συντάξεως ἐγένετο. ἐκ τοπικοῦ γὰρ

ἐπιρρήματος τοῦ οὗ, φισίν, ἀπετελεῖτο Δωρικὴ με-
 τάληψις ἢ εἰ, ὁμοίως τῷ ποῦ καὶ πεί, αὐτοῦ-
 αὐτεῖ, ᾧ συνῆει πρόθεσις ἢ ἐπί, ἢ νῦν ἰσοδυ-
 329 ναμοῦσα τῇ ἀπό, καθὸ καὶ ἐν ἑτέροις ἢ ἀπό
 ἀντὶ τῆς ἐπί τὸ γὰρ ἀπομνήσας ἐν ἴσφ 5
 τῷ ἐπιμνήσας. Εἰς δὲ τὴν τοῦ ἀνδρός συνη-
 γορίαν καὶ τὰ τῆς συναλοιφῆς οὐκ ἐμπρ-
 διεῖ τὸν λόγον ἀπειράκις γὰρ τὰ Δωρικὰ διὰ
 ψιλῶν ἀντιστοίχων τὰς συναλοιφὰς ποιεῖται,
 κὼ τοξότας Ἑρακλέης

10

κάλλις ὕπαυλεν

καὶ μέγ' ἀπενήσασα ναὶ ἃ Μελάμποδά

τ' Ἀρπόλυκόν τε

ἄρχοιμεν γὰρ κῶθρασίων.

Φαίνεται δὲ ὅτι καὶ εἰ δοίη τις τὴν ἐναλλαγὴν 15
 τῆς προθέσεως καὶ τὴν συναλοιφὴν, καθὸ
 συνηγορήσαμεν, μάχεται τὰ τῆς τάσεως τοῖς
 γὰρ κοινοῖς συμπερισπᾶται καὶ τὰ εἰς εἰ
 λήγοντα ἐπιρρήματα, τῷ ποῦ τὸ πεί, τῷ
 αὐτοῦ τὸ αὐτεῖ, ὃ περ οὐ παρέϊπετο τῷ ἐ- 20
 πεί. ἀλλὰ καὶ τὸ σημαϊνόμενον τὰ γὰρ με-
 ταπίπτοντα παρὰ ταῖς διαλέκτοις τῆς φω-
 τῆς ἀμοιβὴν σημαίνει, οὐ τοῦ δηλουμένου. οὐ
 δὴ οὖν τὸ ἐπεὶ τόπον παρεμφαίνει, ὡς περ ἔ-
 χει τὸ εἰ τὰ τῶν χοιραγχαῖν. διὸ καὶ παρεδε- 25
 ξάμεθα ἂν ἐκεῖνο, ὡς καὶ ἐπ' ἄλλων συνδέ-
 σμων παρεπόμενον, τὸ συνωνυμῆϊν συνδέσμους
 ἐπιρρήμασι, καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου σχήματος.

σύνδισμός ἐστι τὸ
 ὄφρα πεποίθης,
 ἀλλὰ καὶ χρονικὸν ἐπίρρημα,
 ὄφρα μὲν ἡὼς ἦν.

ὁ δὲ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τοῦ ὅπως καὶ ἐπὶ 5
 τοῦ ἵνα πρὸς τοπικὸν ἐπίρρημα.

Μηδὲ ἐκεῖνο δὲ παρεῖσθω, ὡς τὰ προκει-
 μενα μόρια συνωνυμεῖ καὶ τοπικῇ σχέσει, ἀρ-
 330 θρικῆς μᾶλλον ἐννοίας ὄντα παρεμφατικά· ἀ
 καὶ μάλιστα ἐπιζητεῖ τὴν τοῦ τόπου ἐπίζευ- 10
 ξιν, ἐν ᾧ τόπῳ ἐνέμεινας, ἐξ οὗ τόπου
 ἀπῆλθον, εἰς ὃ ἐπορευόμην χωρίον, τῶν
 προθέσεων πάλιν παρελημμένων εἰς τοπικὴν
 σχέσιν ὁμοίως τοῖς πτωτικοῖς· ὁμόλογον γὰρ
 ὅτι καὶ τὸ εἰς ὃ ἐπορευόμην χωρίον οὐκ 15
 ἄλλης πτώσεώς ἐστιν ἢ τῆς αἰτιατικῆς, προδε-
 δειγμένου τοῦ ἐν εὐθείᾳ μὴ δύνασθαι τὰς προ-
 θέσεις καταγίνεσθαι, τοῦ τε ἀρσενικοῦ συνο-
 μολογοῦντος· εἰς γὰρ ὃν ἐπορευόμην τό-
 πον. Καὶ τσαῦτα μὲν περὶ τῶν ἐκ παραθέ- 20
 σεως γινομένων χρονικῶν ἐπίρρημάτων.

11 Ἐξῆς ῥητέον καὶ περὶ τῆς πρὸς τὰ ἐπίρ-
 ρήματα συντάξεως τῶν προκειμένων μορίων.
 τὸ δὴ ἐπάνω, περικύκλω, ὑποκάτω, ἀποδῆς,
 ἀποψέ, τὰ τούτοις παραπλήσια ἔχεσθαι συν- 25
 θέσεως τῆς πρὸς τὰς προθέσεις αὐτὸ μόνον
 ὑπέλαβον οἱ πρὸ ἡμῶν, οὐδεμίαν ἀκριβῆ ἀπό-
 δει-

δειξιν ποιησάμενοι, δι' ἧς τὸ δισταζόμενον τῆς
 συντάξεως περιγράφετο. τί γὰρ μᾶλλον ἔστι
 τὸ ἀπὸ οὗδε δύο μέρη λόγου ἢ περ' ἓν; τὰ τε
 τούτῳ ὅμοια. χρὴ οὖν ἀντανάπληρῶσαι τὴν τοῦ
 τοιούτου ἀπόδειξιν, πότε καθ' ἓν μέρος τὸ τοι- 5
 οῦτο νοηθήσεται καὶ πότε οὐ. Ἐν δὴ ταῖς προ-
 ειρημέναις συντάξεσιν ἔντελῶς ἀπιδείχθη ὡς
 αἱ προθέσεις αὐτὸ μόνον ἰδία νοοῦνται καὶ κα-
 τὰ παράθεσιν ἀναμεμερισμέναι ταῖς πλαγίαις
 πτώσεσιν — οὐ γὰρ πᾶσαι κατὰ πασῶν διή- 10
 331 κουσι, καθά περ καὶ τῇ ὑπηγορευμένη εἰσαγω-
 γῇ ἀπιδείξαμεν —, ἓν γε μὴν τοῖς ἀπώτοις
 καθ' ἓνα σχηματισμὸν παρελαμβάνοντο. ἔν-
 θεν κατὰ τοῦτο μετὰ καὶ ἄλλων ὧν παρεστή-
 σαμεν αἰτίων, οὐ παρετίθετο τῇ εὐθείᾳ ἐπι 15
 ἀπτῶτῳ οὔση. διὸ δὴ πᾶσα ἀνάγκη ταυτὸν
 παραδέξασθαι καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιρρήμάτων, οὐκ
 ἐχόντων πλαγίαις πτώσεσιν, δι' ὧν ἐπινοηθή-
 σοιται παρακείμεναι αἱ προθέσεις. οὐ δόξει τὸ
 διότι ἀντικείμεναι εἰδείξαμεν γὰρ ὅτι αἰτιατικῇ 20
 ἐγκειμένη ἔστι μετὰ τῆς διὰ προθέσεως, καὶ
 οὐχ ὅτι σύνδεσμος, ἐπεὶ καὶ πάντως ἓν μέ-
 ρος λόγου καθιστῆκει, καθά περ ἔχει καὶ ὁ
 ἐπεὶ συναπτικὸς συγκείμενος ἐκ τοῦ εἰ συν-
 δέσμου καὶ τῆς ἐπὶ προθέσεως, ὡς φησι καὶ 25
 Ποσειδώνιος. Εὐλογον δὲ καὶ κείνο προςθεῖναι.
 εἰ περ συμφέρεται καὶ τὰ ἐπιρρήματα τοῖς ῥή-
 μασι, καὶ τούτων μία σύνταξις ἔστιν ἀπάντοτε,

δηλον ὡς τὸ αὐτὸ ἀναδέχεται τῷ πρὸς ὃ φέ-
 ρεται. εἰ δὲ αἱ προθέσεις μετὰ τῶν ῥημάτων
 ἐν μέρος λόγου, καὶ τὰ ἐπιρρήματα ταυτὸν ἀ-
 ναδέχεται, συνεπαγόμενα τὴν πρόθεσιν ἐπὶ τὰ
 ῥήματα. 5

Εἰκός τινα φήσειν ὡς ἡ ἐγγινομένη ἐπ' ἐ-
 νίων ἐπένθεσις τοῦ ἄρθρου τὸν προκειμένον λό-
 γον διαβάλλει πῶς γὰρ τὸ ἠνωμένον τῆς προ-
 θέσεως παραδέχεται τὴν ἐπένθεσιν τοῦ ἄρθρου,
 ὅπου γε καὶ τὴν ἐν τοῖς ὀνόμασιν ἀμφιβολίαν 10
 ἢ τοῦ ἄρθρου ἐπένθεσις περιέγραφε τῷ μὴ
 ἠνώσθαι τὴν πρόθεσιν, παρὰ τοῦ νόμου,
³³² παρὰ τοῦ φέροντος; τοιοῦτον οὖν καὶ τὸ
 ἀπὸ τοῦ νῦν, ἀπὸ τῆς σήμερον, ἀπὸ τῆς
 αὔριον. Ἔστι δὲ καὶ πρὸς τὸ τοιοῦτον φάναι 15
 ὡς παρυφίσταται ἐνίοις τῶν ἐπιρρημάτων ἡ
 πτωτικὴ ἔννοια, ἐφ' ἧς τὰ τῆς συντάξεως τεί-
 νει. ἐν γὰρ τῷ σήμερον ἔγκειται ἡ ἡμέρα, οὐκ
 ἔχουσα ἀναστροφὴν πρὸς τὸ σήμερον· οὐ γὰρ
 εἴ τι ἡμέρα, τοῦτο καὶ σήμερον, ἐπεὶ συντείνει 20
 καὶ ἐπὶ τὸ αὔριον καὶ ἐπὶ τὸ χθές, ἃ περ πάλιν
 ἐγκειμένην ἔχει ἡμέραν, ὥστε πάλιν, εἴ τι
 ἔστι μὲν αὔριον ἢ χθές, τοῦτο ἐπιδέχεται καὶ
 τὴν ἡμέραν, οὐ μὴν, ὡς ἔφην, κατ' ἀναστρο-
 φήν. ὁ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τοῦ νῦν πάλιν 25
 γὰρ χρόνου ἐστὶ τοῦ γενικωτάτου ἑμπερικεκτικόν,
 οὐ τέμνον τὸ ἐπιμεριζόμενον τοῦ χρόνου, διῆκον

μέντοι διόλου, ὡς περὶ γενικὸν ὄνομα. ἐὰν οὖν
 ὡς πρὸς τὸ ἐγκείμενον τῆς ἡμέρας τὰ τῆς συν-
 τάξεως ἐγγίνηται, πᾶσα ἀνάγκη τὴν μὲν πρό-
 θεσιν νοεῖν κατὰ παράθεσιν, ἐπεὶ κατὰ πλα-
 γίας ὀνόματος φέρεται, καὶ πᾶσα ἀνάγκη τὸ β
 ἄρθρον προστίθεσθαι, ἵνα τὸ ὑπακουόμενον
 πτωτικὸν νοῆται. ἐξαίρετος γὰρ ἢ τῶν ἄρθρων
 παράθεσις ὡς πρὸς τὰ πτωτικά, ἐπεὶ πῶς
 γινώσκει τὸ σήμερον τὸ τῆς ἄρθρον καὶ θηλυ-
 κὸν καὶ γενικῆς πτώσεως καὶ ἐνικόν, τῶν ἐπίρ- 10
 ρημάτων οὐδὲν τοιοῦτον ἐμφανιζόντων; ἔστι
 γοῦν οἷς οὐδὲ παρυφίσταται τι τοιοῦτον πτω-
 τικόν, ἃ δὴ καὶ στέρεται τῆς τοιαύτης συντά-
 ξεως, ὡς ἔχει τὸ ἀποδῖς, ἀποτρῖς, ἐπάνω,
 ὑποκάτω. καὶ ἀνάπαλιν δὲ οὐ γινώσκει τὴν πα- 15
 333 ράθεσιν τῆς προθέσεως κατ' ἰδίαν, εἰ μὴ πρό-
 τερον προσγένοιτο ἢ τοῦ ἄρθρου παράθεσις, ἃ
 καὶ μόνως ἐπὶ τὸ συνυπακουόμενον φέρεται,
 ὡς ἔχει τὰ τοιαῦτα, ἐν τῇ αὐρίον, ἐν τῇ
 χθές· ἃ περ οὐκ ἂν τις ἐπινοήσειε δίχα τῶν 20
 ἄρθρων ἀποφῆνασθαι, καθὸ αἱ πρόθεσις μό-
 νον ἐπὶ τὰ πτωτικά ἐφέροντο, οὐ μὴν ἠδύναντο
 παρακεῖσθαι τοῖς ἐπίρρημασιν· οὐ γὰρ οἷόν
 τε φάναι ἐν σήμερον οὐδὲ ἐξ αὐρίον, ὃ
 αὐτὸς λόγος καὶ ἐν τοῖς τοιούτοις, ἐν τῷ 25
 ὑποκάτω, ἐν τῷ ἐπάνω· πρὸς γὰρ πάλ-
 λιν τὸ ἐγκείμενον τοῦ τόπου ἢ τοῦ ἄρθρου

παράδεισις ἐστὶ μετὰ τῆς καταρχούσης προθέ-
 σεως ἐν παραδείσει. διὸ καὶ ἐν τοῖς μερισμοῖς
 χρὴ νοεῖν τὴν μὲν προτέραν παράδεισιν ἐπὶ τὸ
 ἐγκείμενον τῆς δοτικῆς μετὰ τοῦ συνόντος ἀρ-
 θρου ἐν παραδείσει καθίστασθαι, τὴν δὲ δευ- 5
 τέραν κατὰ σύνθεσιν οὔσαν τοῦ τοπικοῦ ἐπίρ-
 ρήματος. δέκνυται ἄρα διὰ τοῦ τοιούτου ὡς
 τὸ ἀπεχθές οὐ δύναται προσλαβεῖν τὸ ἀρθρον,
 ὅτι ἐπὶ τὸ χρονικὸν ἐπίρρημα φέρεται ἐν γὰρ
 μέρος τοῦ λόγου. τὸ μέντοι ἀπὸ τῆς ἐχθές 10
 ἰδίας συντάξεως ἔχεται, τῆς πρὸς τὸ ἐπιφερό-
 μενον ὄνομα, ὅμοιον καθεστὸς τῷ ἐκ τῆς σή-
 μερον, ὃ οὐ πάντως κατ' ἐπένθεσιν τὴν τοῦ
 ἀρθρου ἐγγόνει· οὐ γὰρ ἦν τι ἐκ σήμερον.
 Τῆς τοιαύτης οὖν ἀποδείξεως, ὡς ἔφαμεν, ἰδέετο 15
 ὁ προκείμενος λόγος ὑπὲρ τοῦ πιθανώτερον τὸν
 ἐπιμερισμὸν γίνεσθαι.

12

334

Ἐξῆς διαλιπτέον καὶ περὶ τοῦ ἐξαίφνης,
 πότερον ἦνωται καὶ τύπος ἐστὶν ἐπίρρηματικός,
 ἢ ἐκ προθετικῆς συντάξεως ἐπίρρηματος ἔννοιαν 20
 παρίστησι, καθά περ ἐστὶν ἐπινοῆσαι ἀπειρα
 τοιαῦτα, οἷς καὶ ἀντιπαρακείται ἐπίρρηματα
 τὴν αὐτὴν σχέσιν σημαίνοντα, εἰς οἶκον ἀπέρ-
 χομαι-οἶκαδε ἀπέρχομαι, ἐξ οἴκου πα-
 ρεγενόμην-οἶκοθεν παρεγενόμην, ἐν οἴ- 25
 κῷ σε μένω-οἶκοι σε μένω. ταύτης τῆς συν-
 τάξεως ἔφαμεν καὶ τὸ

οἰκόνδ' ἐσελεύσομαι

ὡς πρὸς τὸ οἰκάδε, ἀποδείξαντες ὡς δύο μέρη λόγου ἐστὶ τὸ οἰκόνδε. καὶ δὴ τὸ προκείμενον μόριον διὰ τὸ ἐπακολουθῆσαν πάθος τῆ φωνῆ οὐ προφανῆ τὰ τῆς συντάξεως κατέστησε, 5 τῶν οὕτω γινομένων ἀπάντων κατ' οὐδένα τρόπον ἐπιστάσεως τυχόντων, καθά περ πρόκειται. παρὰ δὴ τὸ ἀφανές ὄνομα ἀπετελεῖτό τι θηλυκὸν κατὰ παρώνυμον σχηματισμὸν, ἀφανία καὶ ἀφάνεια. δισσα γὰρ τὰ τοιαῦτα, εὐ- 10 σεβής - εὐσέβεια, ἀφ' οὗ πάλιν τὸ

εὐσεβίη τέθνηκεν·

εὐμάθεια, ἀλλὰ μὴν καὶ εὐμαθία,

εὐμαθίην ἠτεῖτο δίδους ἐμέ.

οὕτως ἔχει καὶ τὸ

15

ἀδρανίη τόδε πολλόν.

παρὰ δὴ οὖν τὸ προκείμενον ὄνομα παρεπίπετά τις σύνταξις ἐκ γενικῆς πτώσεως τὸ ἐξ ἀφανίας, ὡς καὶ παρὰ τὸ αὐτῆς πάλιν τι ἐγένετο θηλυκὸν ἐξ αὐτῆς, κατ' ἐπιρρηματικὴν σύν- 20 ταξιν, ἐξ αὐτῆς ἴωμεν πρὸς Διονύσιον. παρὰ δὴ τὴν προκειμένην σύνταξιν συγκοπὴ μὲν διὰ τοῦ $\bar{\alpha}$ κατὰ μέσην συλλαβὴν ἐγένετο, 335 μεθ' ὑπερβίβασμοῦ κατὰ τὰ ἄρχον μέρος τοῦ παραλήγοντος $\bar{\iota}$, ὃ δὴ καὶ αἴτιον ἦν τοῦ εἰς 25 $\bar{\alpha}$ καταλήγειν τὸ μόριον. καὶ φαίνεται ὅτι ἀναγκαίως καὶ τὸ λῆγον $\bar{\alpha}$ μεταλαμβάνει εἰς τὸ $\bar{\eta}$,

τοῦ αἰτίου τῆς λήξεως ἀφισταμένου κατὰ τὸ
 ὑπερβατόν· καὶ οὕτω τὸ ἐξαίφνης ἀποτελεῖται.
 οὔτε δὲ τὸ $\bar{\alpha}$ συγκόπτεσθαι ξένον, ἐπεὶ οὕτως
 ἔχει τὸ σπάργανον, τὸ ἴδρον, τὸ τέκνον, τὸ
 δάκνον, τὸ Ἐριχθονίδαί, ἄλλα μυρία· οὔτε β
 μὴν ὑπερβιβάζεσθαι τὰ στοιχεῖα ἐν δισταγμῶ·
 τὰ γὰρ ἀπειρέσια ἀπερείσια, ὡς δὲ καὶ παρὰ
 τὸ δόρυ ἢ δόρυος γενική, ὅτε φάμεν δουρός γό-
 νυος γούνος· ἔφην δὲ ἐν δισταγμῶ, μὴ ἄρα τοῦ
 δόρατος καὶ γόνατος εἰσι συγκοπαί. Παρὸν δὲ θ
 καὶ τοῦ ἀντιπαρακειμένου ἐπιρρήματος τὸ πά-
 ρος ἐπιδείξαι. ἰδοὺ γὰρ παρὰ τὸ ἀφάνες ὄνο-
 μα ἦν ἀποτελούμενον ἐπίρρημα παρακείμενον
 ὁμότονον γενικῇ πληθυντικῇ τῇ ἀφανῶν, τὸ ἀ-
 φανῶς, ὡς καὶ εὔσεβῶν-εὔσεβῶς· ἃ δὲ ἔφα- λ
 μεν συνυπάρχειν καὶ συντονοῦσθαι ταῖς τοιαύ- ν
 ταις γενικαῖς, ἐφ' οὗ δὲ πάλιν τὸ προκείμενον
 πάρος ἐπακολουθεῖ· καὶ ἐπεὶ οὐκέτι συνείχετο
 ὑπὸ τῆς συνούσης γενικῆς διὰ τὸ ἐπακολουθεῖ-
 σαν πάρος, οὐδὲ τὴν ταύτης τάσιν ἀνεδέχετο· ρ
 ὡς γὰρ ἔφαμεν, συνυπαρχουσῶν τῶν γενικῶν
 συνυπάρχει καὶ τὰ τοῦ τόνου, μετῆι οὖν εἰς
 βαρεῖαν τάσιν, δεόντως καὶ τὸ σ ἀποβάλλον.
 ἔσθ' ὅτε γὰρ πάλιν ἡ τοιαύτη κατάληξις με-
 τὰ τοῦ προκειμένου τόνου καὶ τὸ σ ἀναδέχε- τ
 ται· ἀποστάντος δὲ τοῦ τόνου ἦν εὐδεκτον συ-
 ναποστῆναι καὶ τὸ σ , καθότι καὶ τῶν εἰς $\bar{\omega}$

ληγόντων ἐπιρρήμάτων τὴν τάσιν μετελάμβαν-
 336 νεν, ἃ περ οὐκ ἐπὶ τριγενέσιν ὀνόμασιν ἀνθυ-
 πήγετο, ὡς ἔχει τὸ ἔσω, κάτω, κύκλω, τόνω.
 ἔφαμεν δὲ καὶ ἐν ἑτέροις ὡς ἀπειράκις αἱ λέξεις
 πρὸς τὰς ἀποβολὰς τῶν στοιχείων καὶ τοὺς 5
 τόνους μεθιστᾶσι. συνέιχε τὴν ὀξεῖαν τὸ ξ̄ ἐν
 τοῖς τοιούτοις ἐπιρρήμασιν, ὀδάξ, ὑποδράξ,
 ἐκλάξ· ἀλλ' ἐλλείψαν ἐν τῷ ὑπόδρα μετέστησε
 καὶ τὴν ὀξεῖαν, ὅμοιον αὐτὸ καταστήσαν τῷ
 ῥίμφα, μάλα, αἴψα, τοῖς οὕτω βαρυνουμένοις. 10
 ὁμοίως καὶ τὸ σ̄ ἐν τοῖς εἰς ἰς λήγουσι μετὰ
 μακρᾶς τῆς συνούσης κατὰ τὸ παρεδρεῦον
 χωρίς, ἀμφίς, ἀμοιβηδῖς· ἀλλ' ἐπεὶ ἐν βαρυ-
 τόνοις ἢ ἀποβολῇ τοῦ σ̄ ἐγένετο, ὡς ἐν τῷ
 πολλάκις καὶ δεκάκις, καὶ τὸ χωρίς ἀποβάλ- 15
 λον τὸ σ̄ ἐγένετο χῶρι, ὅμοιον καθεστὸς τῷ
 αὔθι καὶ τοῖς παρακειμένοις. ἐδείξαμεν καὶ ἐπὶ
 τοῦ δεσποσῆς, ἐργασῆς, ὡς τῇ ἀποβολῇ τοῦ
 σ̄ ὅμοια ἐγένετο τῷ ἐλάτης, ἀρότης· καὶ διὰ
 τοῦτο δεσπότης καὶ ἐργασῆς κατὰ βαρεῖαν τὰ- 20
 σιν. πλείστην τῶν τοιούτων παράθεσιν ἐποίη-
 σάμην ἐν ἑτέροις. τῆδε οὖν ἐσχηματίσθη καὶ τὸ
 ἄφνω. Ἐφαμεν ἐν τοῖς προκειμένοις ταῖς ἐκ προ-
 θέσεων γινομέναις παραθέσεσι, καὶ σημαίνου-
 σαις ἐπιρρηματικὴν σχέσιν, ἀντιπαρακεῖσθαι 25
 ἐπιρρήματα. καὶ τῷ οὖν ἐξ αὐτῆς παράκειται
 τὸ αὐτόθεν, ἴωμεν αὐτόθεν-ἀπέλωμεν

ἐξ αὐτῆς. οὕτως ἔχει καὶ τὸ
 αὐτόδιον δ' ἄρα μιν
 ἀντὶ τοῦ ἐξ αὐτῆς οὐκ ἄλλοσε παρακλίνοντα.
 παράκειται οὖν καὶ τῷ ἐξαίφνης τὸ ἄφνω, ἄ-
 φνω παρεγένετο ὁ δεῖνα ἐν ἴσῳ τῷ ἐξαί-
 φνης παρεγένετο.

LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF CHICAGO
VARIAE LECTIONES

INDEX SIGLORUM.

A. Codex Regius 2548.

B. — — 2547.

C. — — 2549.

D. — Vaticanus.

Dud. — Dudithianus.

M. Editio Aldina.

P. Codex Porti.

Pal. — Palatinus.

S. Editio Sylburgiana.

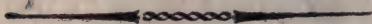
mg. margo.

om. omittit *vel* omittunt.

pr. prima manus.

rec. recentior manus.

vg. vulgo *vel* vulgata.

Pag. 3 vers. 1. Ἐν — 3, 10 κατεπηγγύλατο] Haec cum indice capitum primum faciunt folium codicis C, a recentiore manu scriptum. Ab A et haec absunt et quae porro leguntur citra penultimam syllabam verbi ἀποτελεῖ p. 4, 7: τελεῖ autem et quae sunt inter hanc vocem et illud πω-ελαμβανόμενον p. 16, 25, scripta sunt in foliis septem ab alia manu non recentiore, quae et indicem capitum, addidit. 13 εἴληχεν] εἴληφεν mg. S.

4, 1. ἀποτελεῖσι] ἀναπληροῦσι B. ἀποπληροῦσι Dud. Servatam a me plurium librorum lectionem tuetur etiam Priscianus, fidus plerumque Apollonii interpres, p. Putsch. 1036, 3.

6 Articulum τοῦ omittit B. 7 Articulum τὰς omittunt C D M. 8 ἐπιπλοκάς] Hic nos addidimus καὶ αἱ συλλαβαὶ τὰς λέξεις, quod omnino desiderari suspicari sumus, PORTUS. 9 συλλαβάς] λόγος B et mg. S. ἀποτελεῖσι] ἀποτελεῖ mg. S consentiente Prisciano, qui *ordinatio inquit intelligibilem imaginem quandam syllabae perficit.*

10 τῆς ἐπιπλοκῆς] Genitivos reposui ex ABC et Prisciano: *adiunctione dictionum.* Vulgo enim τὰς ἐπιπλοκάς. τρόπον] Hic etiam desiderabantur haec verba ἐκ τῶν στοιχείων αἱ συλλαβαί, καὶ: quae nos, secuti ordinem praeceptorum, quae continentur in hoc capite, adiecimus. PORTUS.

11 ἡ λέξις] Sic A cum Prisciano. Vulgo enim αἱ λέξεις.

12 ἰσητῶν] λέξεων B et mg. S cum Prisciano. ἴσθη-
γῶν] ἴσθη οὖν A et mg. S. 14 δις τὸ αὐτὸ στοιχ. A.

τὸ αὐτὸ στοιχ. δις B. τὸ αὐτὸ δις στοιχ. M S. 16. λέ-
λεις] Vulgo ἐλέλετο ἐλέλεις. quarum vocum priorem omittunt A C, cum ἐλέλεον mutat B: ad alteram haec annotaverat Sylburgius: ἐλέλεις si mendo caret, eam duarum initialium litterarum repetitionem habet, quam ἐλελεχθῆναι ἐλελεχθῆναι ἐλελεχθῆναι et similia, sicut in praesenti etiam tempore ἐλελεχθῆναι Ionica seu poetica reduplicatione usum.

patitur pro ἐλισσομένη. Quod cum probari non posset, recepi, quae in mg. S tanquam coniectura proponitur, lectionem Prisciani, non longe illam recedentem ab A C λέλειξ. B autem ἐλέλιξ. 17. μῶσ' ἄγε] Vulgo μῶσά γε. omittit utramque vocem B. Cf. Koen. ad Gregor. Cor. p. 246 nov. ed. Welcker Fragm. Alcmanis p. 17. λιγῖα] λίγεια mg. S. 18. alterum βαρύς deest B C. 19. μέχρη] A, mg. S, Priscianus. vulgo μετὰ. τοιοῦτο A et hoc loco et p. 6, 28. ceteri τοιοῦτον. 20. ἐπαναλαμβάνεται] ἐπιλαμβάνεται B. Post hoc verbum Portum inculcare voluisse repetitae orationis exempla patet ex annotatione eius, quae iam non habet quo referatur in exemplari Sylburgiano: τοῦ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι etc. Haec exempla orationis repetitae desiderabantur: quae nos adiecimus in gratiam studiosorum: sumpsimus autem ea ex quarto libro Institutionum Theodori Gazaes. nec Priscianus caret exemplis. 22. πλειονάζει A. Abundat littera non eadem, Priscianus. vulgo πλειονάζειν. 23. τὸ ὕδαρ τῷ δ πλειονάζει A. τὸ ὕδαρ πλειονάζειν τῷ δ C. εἰς τὸ ὕδαρ πλειονάζει τὸ δ B. ἐν τῷ ὕδαρ τὸ δ πλειονάζει editi. 24. ἀλαλητῶ A. ὄσπερ, vulgato ὅ περ pro variante scriptura apposito, A. 26. Cf. p. 7, 27. et 49, 6. Schæfer. ad Gregor. Cor. p. 379. 27. εἰρηται συλλαβαί B. Particula δὲ unus habet A.

5. I. Vulgo καὶ ἄλλα. Omittit particulam A. Cf. p. 7, 11.
 2. Vid. infra p. 327, 8. Vulgo καὶ ἔπα. omisi particulam cum A C. 4. Hom. Il. 5, 812. 5. ἔγγονος A B et γε S. ceteri ἔγγονος. 7. Particulas δὲ γε et ποτε om B. 14. πάνπολλοι A. vulgo πάνπολλαι. 11. γαῖα] 15. καὶ ἐν συλλαβῇ B et γε S. ἦνίκα — ἦνίκα] Ut p. 8, 22 et 23. p. 31, 24 et 26. Ante alterum ἦνίκα quae in S inserta sunt, [καὶ ἐν λέξει], unus habet B. ὁ A B. ceteri τὸ. 16. Particula καὶ deest B. λίξεως] ἐν λόγῳ B et γε S. Lego ἀπαιτεῖ τι, requirit aliquid. PORTUS. 17. Il. 9, 649. 19. πολλὰς ὀδύνας B. ἔχουσα D M. Vid. Il. 11, 271. 22. ἀρτίον δ' ἐμοὶ οἶα A. ἀρτίον δὲ μοι οἶω B et, omissa particula, D cum Pal et ante Sylburgium impressis. correxit Portus ex Hom. Od. 9, 55. 23. τῷ ἄρθερῳ A, ut scribendum esse pro vulgato τὸ ἄρθερον vidit Sylburgius, coll. p. 72, 20 et 77, 27. 24. ἀρτίος

Α Ρ. λέγου Β C D M. ἀρτιού S invito Porto, qui sui codicis lectionem reposuisse se dicit. τὴν τε τοῦ D. 25. σχιδὸν δὲ —] *Hic suspicor deesse aliquid, exemplum videlicet defectus orationis. auget vero meam suspicionem Theodori Gazae auctoritas, qui pleraque praecepta hinc in quartum librum suarum Institutionum transtulit. is enim in quarto libro, posteaquam egit de defectu litterae, syllabae et dictionis, Deficit, inquit, etiam oratio, ut (Aristoph. Nephelis) ἐπειτ' ἀπὸ τὰρξοῦ τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς, ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τῆς γῆς, εἰ περ; hic enim, inquit, deest τὸ ἠβούλου ὑπερφρονεῖν vel aliud eiusmodi. huius autem defectus orationis nullam hic facit mentionem Apollonius. PORTUS. δὲ deest B. εἰρημῆν B. πάντα B. deest M. προσδιακρίμι M.*

6. 4. ἔχον — 6 ἐκόν] Haec a recentiore manu in mg habet A. οὐν B. ἐκὶ C. 9. II. 10, 408. 10. τὰ τοιαῦτα ἐν τοῖς κατὰ μέρος A C. ceteri ἐν τοῖς κατὰ μέρος τὰ τοιαῦτα 11. Cf. Herodianus apud Etym. M. p. 95, 47. Priscianus p. 1037. Charisius p. 248. Diomedes p. 436. Donatus p. 1772. 13. Hom. II. 9, 247. 14. Od. 16, 45. 15. ἰλλείποντα A. ἐλλείποντος B. ἐήματι AC. ἐήματος B. ἐήματος vg. 21. Post παρεπόμενον additam a prioribus particulam γὰρ omisi cum A B. Item ex A recepi verbum ἐστίν. 22. παρὰ A. 23. ἐπιλογισμὸς A. ceteri λογισμον. 26. τῶν A. Voci τοιοῦτος articulum τὸ praefigit B. 27. ἐπὶν A B C. vulgo ἐπιδάν. 28. ἐπισυναφθῆ A.
7. 2. ἀκαταλλῶν C. 5. ἐν τε φωνήσιν ἐν τε συμφάσις C. 6. φωνήσι] Anomaliam formae miratur Sylburgius p. 444: debuisse φωνήσι. pro legitima eam habet Lascaris lib. 3. Particulam ἀλλὰ om B C D M. 9. δασείας A et γε S cum Prisciano p. 1033. ceteri διφθόγγους. Particula δὲ deest D M. 10. γμ ἢ κμ ἢ χμ A. Priscianus: Praepositivae quoque, quae agm vel cm vel cim incipiuntur. γμ ἢ χμ C D M. χμ ἢ γμ B. γμ [κμ] ἢ χμ S. 11. μερῶν τοῦ λόγου B. ρε] Haec unus habet A. Prisciani enim hoc loco detrectaveris auctoritatem: quae in ls vel rs vel ms vel ns terminantur. καὶ ἄλλα πλείστα B. et particulam quidem habet etiam S. quam solet omittere Apollonius. Vid. p. 5, 1. 12. Particulam καὶ recepi ex A et mg S.

Priscianus: *Idem etiam in dictionibus invenis.* γέν A B. ceteri ούν, 17. προλαμβανόμενα καὶ εἶον προληπματιζόμενα B S. Priscianus p. 1039: *quando antecedentia, si coniuncta sequentibus fuerint, vera esse ostenduntur, dum anteponuntur consequentibus per primam orationis conjunctionem.* 19. εἴ τις οὕτως omnes praeter A. 21. Coniunctionem a recentiore manu additam habet A. 20.

Scrib. ὄλον. 25. ἴαδς M. 28. κοίλου? φαίνεται ὁ Ἡραδιδανὸς λέγων ἐν τοῖς Ἐπιμερισμοῖς ὅτι τὸ σύνοιδα οὐκ ἔστιν Αἰολικόν, ἀλλὰ ψευδαιοδικόν· αἱ γὰρ δίφθογγοι Αἰολικαὶ οὐδέποτε τοῖς Αἰολέυσι διαλύονται. οἷον τὸ τάλας καὶ μέλας καὶ ὄνειρος οἱ Αἰολεῖς τάλαις καὶ μέλαις καὶ ὄνοιρος λέγουσι, καὶ οὐ διαλύουσι τὴν εἰ δίφθογγον ἐπὶ τούτων, ἐπεὶ Αἰολικαὶ εἰσιν αἱ δίφθογγοι κατὰ γὰρ τὴν τῶν Αἰολέων διάλεκτον γυγόνασι. τὸ δὲ προίτου καὶ κοίλου διαλύουσι καὶ λέγουσι τρούλου καὶ κοίλου, ἐπεὶ αἱ δίφθογγοι αὐταὶ οὐκ εἰσὶν Αἰολικαὶ ἀλλὰ κοιναί. εἰ οὖν τὸ σύνοιδα διαλύουσι σύνοιδα λέγοντες, δῆλον ὅτι οὐκ ἔστιν ἡ εἰ δίφθογγος Αἰολικὴ. Gc. Choeroboscus Schol. in Theodosii canones Cod. Coislin. 176. f. 258. r.

28. εἰς ἴν B. εἰς δύο, apposita pro γε vulgata, C. εἰς ὄν M. συνισιν pr A.

- 8, 1. ἠνίκα] ἠνίκα τὴν B. περὶ C. τρισύλλαβον A. ceteri συλλαβὴν. Priscianus: *aeripedem pro aëripedem, tetrasyllabum protulit pro pentasyllabo.* 3. ἠνίκα καὶ ἡ B. ἀκρέπτολις C. 4. πόλις ἄκρη A. πόλις ἄκρα B C. ἄκρα πόλις vg. ἡ κακίχορος χορῶ καλή A. ἡ κακίχορος χάρα καλή ceteri. 5. σὺν ἄγειον A, qui in mg: ὅτι τὸ σὺν ἄγειον αὐτὸς λέγουσιν οἱ ἀρχαῖοι, σύαγειν δὲ οὐ λέγουσι. ceteri συνάγειον ἄγειον σὺν. διαλελυμένα A. λελυμένα vg. 6. συνίζειν B. 7. πασιμέλουσα Hom. Od. 12, 70. ὅτι εἶχεν ἀπολογία τὸ πασιμέλουσα εἰς ἴν ἀναγινώσκουσαι τὸ ποιητικότερον εἶναι mg. A. καὶ τὸ κηρ. C. κηρσιφορήτους DM. Vid. Hom. Il. 8, 527. ὅτι τὸ κηρσιφορήτους ἐν συνδέσει ἀνεγνώ' Ἀρίσταρχος φάσκων καὶ τὸν ποιητὴν τοῦτο εἶδέναι ἐκ τοῦ διαλύσαι καὶ εἰπεῖν οὐκ κῆρς φορεύουσι mg. A. καὶ A C D Pal. καὶ ἐν B. καὶ ceteri cum Prisciano. 10. ἀπὸ συνκτικῶν, εἰ περιπατῶ κινουμαι ἀπὸ παρασυναπτικῶν, ἐπεὶ περιπατῶ κινουμαι. mg A. ἡ παρ. ἡ] Haec desunt B. 11. οἶ] ἡ A. 14. ἴομεν B. ἴομεν CDM. Vid. Hom. Od. 10, 251. ἐκλευσ' C

- D M. 18. τῷ A. τὸν ceteri. 20. καρδία καρδία A.
 21. παρὰ τὸ σκίπω τὸ σκίπος καὶ πίσκος A. παρὰ τὸ κρῶ-
 τῷ (κράτος γρ S.) κάρτος ceteri. 22. καὶ αἱ συλλαβαὶ
 C. καὶ συλλαβὴ B. 23. λέξεις] Priscianus p. 1040
 dictio. ἢ A. ὁ ceteri. 24. Vocem γῆ recepi ex A. ὅ-
 τι A B D Pal. ceteri ὅτε. 26. Hom. Od. 12, 134
 27. καὶ αὐτὰρ B. Apud Homerum Od. 17, 30 nunc legitur
 αὐτὸς δ' εἶσω. ἴεν A. ἦεν B. ἴε vg.

- 9, 1 et 2 τὰ μὲν — τὰ δὲ corrector A et γρ S. 2.
 Vulgo ἃ καὶ καθ'. omisi coniunctionem omissam ab A et
 Prisciano. 8. Vocem ὀνομάτων om B. 9. γινομέ-
 ναις] Priscianus antecedentibus. 9. ἐνεργίαις M. ἠνίκα
 γὰρ ἐπιφθ. DMS. κάλλιστον B. 11. τι recepi ex A.
 ὅσπερ εἰς C D M. ὅσπερ B. 12. δυνάμεια M. 13.
 ῥήτα M. 16. τῶν μορίων αἰὲ A B. αἰὲ τῶν μορίων ce-
 teri. 17. Particulam μὲν om. B. ὡσεὶ γινώσκ. Απολλ.]
 Haec omittit pr A. 21. συντάξεις] τάξεις A. 22.
 Scribe παρεμφαίνουσιν. ὅτι συμπλεκτικῶς C. ὅτι γὰρ συμ-
 πλεκτικός B. 23. ὁ ἦτοι A. ὁ ἦτοι ὡς ἦτοι C. ὁ ἦτοι
 ἦτοι vg. Cf. quae monui ad Apollon. de Pronom. p. 72 (332)
 ima. Locus est Il. 1, 68. 25. ὁ δὲ ἐπηνέχθη A. ἐπηνέχθη
 ὁ δὲ ceteri. 28. ὅτι B et mg S. ὅτε ceteri. sed A to-
 tum hoc ὅτε — p. 10, 1 παλαιός omittit.

10. 1. νέος ἰσθὶν ἢ ἐ libri omnes. 3. ἑαυτῶν B. ceteri ἐν αὐ-
 τοῖς, A quidem additis in mg his: τὴν ἰδίαν δύναμιν, του-
 τίστι τὴν ἀναφοράν. 4. καθίσταται D. 6. ἔνθα καὶ]
 Coniunctionem omittit B. 7. Articulum τοῦ om A. αὐτὸ
 B. 9. ὡς ἐν τῷ οὐ μὲν καλὰ χολήν mg A, 11. διὰ τί B,
 ut γρ S. ceteri διότι, item v. 14. 12. μετα τοῦτο B. Ce-
 terum ordinem litterarum qui explicuerit unum novi aucto-
 rem, eumque nec gravem admodum neque antiquum, Theodo-
 sium nescio quem, cuius de grammatica commentarius servatus
 est in codice Regio 2555. apud eum haec leguntur: Διὰ τί προτέ-
 τανται πρῶτον τὸ α, ἔπειτα τὸ β καὶ γ καὶ τὰ ἔξῃς; Καὶ
 λέγομεν ὅτι τὰ ἑπτὰ φωνήεντά εἰσι τιμιώτερα τῶν
 συμφώνων, καθὸ ἀποτελοῦσι φωνὴν καθ' αὐτά. καὶ διαί-
 ροῦνται μὲν κατὰ τὴν πρώτην αὐτῶν διαίρεσιν εἰς τρία,
 εἰς μακρά, εἰς βραχέα καὶ εἰς δίχρονα . . . ἀπὸ μὲν οὖν
 τῶν μακρῶν οὐκ ἤρξατο, ὅτι ὁ Χῖος Σιμωνίδης ὕστερον τοῦ Πα-

λαμψδους ἐφεῦρεν αὐτά . . . καὶ οὐκ ἔδει ἀπὸ τῶν μεταγινεστί-
 ραν ἀρξασθαι. οὐδὲ μὴν ἀπὸ τῶν βραχέων ἤρξατο, ὅτι μο-
 νόχρονα εἰσιν. ἐλείπετο οὖν ἐκ τῶν διχρόων τὴν ἀρχὴν ποιή-
 σασθαι, ἐπειδὴ καὶ τοῖς μακροῖς ἰσοδυναμοῦσιν ἐκτεινόμενα
 καὶ τοῖς βραχέσι συστημαμένα. ἀπὸ δ' αὖ τῶν τριῶν τούτων
 διχρόων οὐκ ἔδει προτάξαι τὸ $\bar{\iota}$, ἀλλ' οὐδὲ τὸ $\bar{\upsilon}$, ἐπεὶ ὑπο-
 τακτικά εἰσιν ἐλείπετο ἄρα τὸ $\bar{\alpha}$, προτακτικόν ὄν, ποιήσα-
 σθαι τὴν ἀρχὴν τῶν στοιχείων. καὶ ἄλλως πάντα τὰ δυσύλ-
 λαβα τῶν στοιχείων εἰς αὐτό, τὸ $\bar{\alpha}$ δηλαδή, καταλήγουσι.
 καὶ ὅτι ἐκ τριῶν γραμμῶν σύγκειται, Α, ὁ δὲ τρεῖς (cod. τρίτος)
 ἀριθμὸς ἀρχὴ πλῆθους ἐστὶ, λέγω δὴ πάντων τῶν ἄλλων στοιχείων.
 καὶ ὅτι τῶν Φωνήεντων ἃ μὲν κεκηνότων τῶν χειλέων λέγομεν,
 ὡς τὸ $\bar{\eta}$, ἃ δὲ μόνοντες τὰ χεῖλη λέγομεν, ὡς τὸ $\bar{\upsilon}$, ὅ ἐπεὶ
 οὖν τὸ $\bar{\alpha}$ τὴν κίνησιν ἔχει κατ' ἀμφοτέρω, καὶ κεκηνότων καὶ
 μόνοντων τῶν χειλέων ἐκφώνηται, τούτου χάριν ἐκ τῶν Φωνή-
 εντων αὐτὸ προτίτακται. καὶ μάλιστα ἐκ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ
 γινώσκομεν ὅτι πρῶτον τῶν ἄλλων στοιχείων εὐρέθη. ἀλφειῦν
 γὰρ τὸ εὐρίσκειν σημαίνει, ὅθεν καὶ ἄλφα, τούτῃ τὸ πρῶ-
 τον τῶν ἄλλων στοιχείων εὐρέθην. ἄλλως τε καὶ τὰ νήπια εὐ-
 θίας τικτόμενα ἐν τῷ κλαίειν τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ἄλφα λέ-
 γουσιν, οἷον $\bar{\alpha}$ $\bar{\alpha}$ . . . καὶ ὅτι Φοινίκων ἐστὶν εὐρημα, οἱ δὲ
 Φοινίκες τὴν οἰκίαν ἄλφα καλοῦσιν ἐπεὶ οὖν ὁ Ἡσίοδος πα-
 ραινεῖ οἶκον μὲν πρῶτιστα θέλει ποιῆσαι, διὰ τοῦτο καὶ πρῶ-
 τιστα τῶν ἄλλων τοῦτο τίτακται. Καὶ πάλιν τῶν στοιχείων
 τὰ μὲν εἰσι μονοσύλλαβα, τὰ δὲ δυσύλλαβα. καὶ μονοσύλλαβα
 μὲν εἰσι τρία καὶ δέκα, $\bar{\epsilon}$, $\bar{\mu}$, $\bar{\nu}$, $\bar{\xi}$, $\bar{\omicron}$, $\bar{\pi}$, $\bar{\rho}$, $\bar{\tau}$, $\bar{\upsilon}$, $\bar{\phi}$, $\bar{\chi}$, $\bar{\psi}$, ὡ
 δυσύλλαβα δὲ ἑνδεκά, $\bar{\alpha}$, $\bar{\beta}$, $\bar{\gamma}$, $\bar{\delta}$, $\bar{\zeta}$, $\bar{\eta}$, $\bar{\theta}$, $\bar{\iota}$, $\bar{\kappa}$, $\bar{\lambda}$, $\bar{\sigma}$. δικαίως
 οὖν τὰ δυσύλλαβα προτάχθησαν, ἐνὸς μόνου μονοσυλλάβου ἐν
 αὐτοῖς τιθέντος, τοῦ $\bar{\epsilon}$ · τὰ δὲ μονοσύλλαβα ὕστερον ἐτάχθη-
 σαν, ἐνὸς μόνου δυσυλλάβου μεταξὺ αὐτῶν τιθέντος, τοῦ $\bar{\sigma}$.
 τῶν ταύτων δυσυλλάβων δικαίως προτάχθη τὸ $\bar{\alpha}$, δι' ἃς εἴπομεν
 αἰτίας, καὶ ὅτι δυνάμεις πολλὰς εὐρίσκειται ἔχειν, καὶ παρὰ
 τοῖς Δωριεῦσι μὲν ἀντὶ τοῦ $\bar{\epsilon}$ λαμβάνεται, οἷον Ἄρτεμις κοι-
 νῶς καὶ Ἄρταμις Δωρικῶς, καὶ ἀντὶ τοῦ $\bar{\eta}$, μῆνης κοινῶς καὶ
 μᾶνις Δωρικῶς, καὶ σημαίνει ἰπτά, στήρην, ἐπίτασιν, τὸ ὀ-
 μοῦ, τὸ κακόν, τὸ ὀλίγον, ἄθροισιν καὶ πλεονασμόν. — Με-
 τὰ δὲ τὸ $\bar{\alpha}$ δεύτερον ἐτάχθη τὸ $\bar{\beta}$, καὶ ἐστὶν ἐκ τῶν συμφώ-
 των, καὶ ὡς περ ἐκ τῶν ἰπτά Φωνήεντων εἰσὶ τρία δίχρονα, καὶ
 τοῖς

τοῖς μὲν μακροῖς Φωνήσιν ἰσοδυναμοῦσιν ἐκτινόμενα, τοῖς δὲ βραχέσι συστέλλόμενα, ἐκ τούτων δὲ προτάχθη τὸ α, δι' ἃς εἴκομιν αἰτίας, οὕτω καὶ ἐκ τῶν συμφώνων τρεῖς εἰςί μίσα, καθὸ ἐπίστανται τὰ πνεύματα, τὴν τε δασεῖαν καὶ τὴν ψιλὴν. καὶ ὅτε μὲν ἐν τόπῳ κῆνται ψιλῶν, ὡς ψιλὰ λαμβάνονται οἷον λειβ' αἴδοπα οἶον, λέγ' αὐτοῖς τὰ αἴσια, ἀδ' Ἀκρυγατινοῖσι ταῦτα ὅτε δὲ πάλιν ἐν τόπῳ κῆνται δασέων, ὡς δασεῖα λαμβάνονται, οἷον λειβ' ὀσίως σπουδῆ, λέγ' ἡμῖν τὰ αἴσια, ἀδ' ἄπερ ἐπαιδεύθας ὅθεν καὶ μίσα λέγονται τῶν τε δασέων συμφώνων καὶ τῶν ψιλῶν. — καὶ ἄφειλε τὸ γ ταχθῆναι, μετὰ τοῦτο τὸ β, ἐπειδὴ πίφουκε τὸ β ὑποτάσσισθαι τῷ γ, ὡς τὸ λάγβατον, ὃ γίνεται ἀπὸ τοῦ λάξ βαινῖν, σημαίνει δὲ τὸν τύπον τοῦ ἀπολακτίσματος βαινόμενον. ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ γ οὐδέποτε προηγείται τοῦ δ ἐν τῇ ἀρχούσῃ, ἀλλ' ἐν τῷ μίση, (exciderunt haec fere: εἶεν ἐρί, δουπος, τὸ δὲ β προηγείται καὶ ἐν τῇ ἀρχούσῃ καὶ ἐν τῷ μίση,) οἷον βδέλα, ἐβδόμος, τούτου χάριν, ὡς πλείονας συστάξεις καταδεξιμένοι, προτάχθη τὸ γ τὸ β. Καὶ μετὰ τὸ γ ἐτάχθη τὸ δ, ὅτι ὑποτακτικόν ἐστι καὶ τοῦ β καὶ τοῦ γ. ἔχει δὲ τὸ β καὶ πλείστας δυνάμεις, καὶ γὰρ ἀντὶ τοῦ μ παραλαμβάνεται, ὡς τὸ μολῶ μολήσω καὶ τροπῆ τοῦ μ εἰς β βολῶ βολήσω — καὶ ὅταν τὸ κρύπτω κρύβω λέγωμεν — καὶ ὅταν τὴν Φερρικήν Βερεϊκήν. — Μετὰ δὲ τὰ μίσα ἐτάχθη τὸ ε. οὐκ ἐτάχθη δὲ τι ἐκ τῶν μακρῶν, ὅτι μεταγενέστερά εἰσι τῶν βραχέων, ὡς φθάσαντες εἴκομιν. ἐτάχθη δὲ τὸ ε καὶ οὐ τὸ σ μετὰ τὰ μίσα διὰ τὴν συγγένειαν, ἢ ἔχει πρὸς τὸ α, τὸ γὰρ α ποθακίς εἰς ε τρέπεται, οἷον γενόμεθα γενόμεθαι Λιολικῶς καὶ πάλιν τὸ ε πολλάκις εἰς α τρέπεται, οἷον τρέχω τρέχω Δωρικῶς, καὶ πλέκω ἑπλάκω ὁ δευτερός ἀόριστος. — Μετὰ δὲ τὸ ε ἐτάχθη τὸ ζ, ὅτι συγγένειαν ἔχει πρὸς τὸ δ. τὸ γὰρ ζ ἐκ τοῦ σ καὶ δ σύγκεται καὶ εἰς αὐτὰ ἀναλύεται, οἷον θειρίζω θειρίσω καὶ Ἀθήναςδε Ἀθήναζε. Μετὰ δὲ τὸ ζ ἐτάχθη τὸ η, ὅτι συγγένειαν μεγάλῃ ἔχει τὸ η καὶ πρὸς τὸ α καὶ πρὸς τὸ ε, καὶ μαρτυροῦσιν αἱ παραχημίνοι. — τὸ ἦτα δὲ, τὸ ὄνομα τοῦ στοιχείου, δασύνεται, ὅτι παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ὁ τύπος τοῦ ἦ ἐν τόπῳ δασείας ἔκειτο, ὡς περ καὶ οὖν τοῖς παλαιοῖς Ῥωμαίοις. Μετὰ δὲ τὸ η ἐτάχθη τὸ θ πρὸς γὰρ δῖαι τῶν στοιχείων ὑστεροὶ ἐπενοήθησαν, δασεῖα, μακρὰ καὶ διπλῶ, καὶ ἐκ μὲν τῶν διπλῶν ἐλήφθη τὸ

ζ, ἐκ δὲ τῶν μακρῶν τὸ η̄. ἔχειν οὖν καὶ ἐκ τῶν δασίων πα-
 ραλαβῆν. εὐλόγως οὖν μετὰ τὸ η̄ ἐτάχθη τὸ θ. ἔχει γὰρ
 συγγένειαν πρὸς τὸ η̄ κατὰ τὴν ποσότητα τῶν συλλαβῶν καὶ
 κατὰ τὴν κατάληξιν. — Μετὰ δὲ τὸ θ ἐτάχθη τὸ ῑ. ἔχει
 γὰρ πολλὴν συγγένειαν μετὰ τοῦ ε̄. μεγαθυνεται γὰρ τὸ ε̄
 διὰ τῆς προσθήκης τοῦ ῑ, οἷον τυφθίτος τιφθεΐσα, καὶ κα-
 λιν διὰ τῆς ἀποβολῆς τοῦ ῑ, συστίλλεται, οἷον τυκίς τ. πέν-
 τος. — Μετὰ δὲ τὸ ῑ ἐτάχθη τὸ κ̄, ἐπειδὴ τῶν φωνηέντων
 τὰ μὲν εἰσι ψιλὰ, τὰ δὲ δασία, τὰ δὲ μέσα. ἐπειδὴ οὖν με-
 τὰ τὸ η̄ ἐπεισῆλθε τοιχείοι δασύ, τὸ θ δαλύοι, ἴδι καὶ
 μετὰ τὸ ῑ ἐπεισῆλθον τοιχείοι ψιλόν, τὰ γὰρ μέσα ἀνωτέρα
 ἐτάχθησαν. οὐ τίτακται δὲ τὸ π̄, ἀλλ' οὐδὲ τὸ τ̄, ὅτι συγγέ-
 νειαν οὐκ ἔχουσι πρὸς τὸ ε̄ κατὰ τὴν κατάληξιν. — Μετὰ
 δὲ τὸ κ̄ ἐτάχθη τὸ λ̄. ἔχει γὰρ συγγένειαν πρὸς τὸ κ̄ κατὰ
 τὴν ποσότητα τῶν συλλαβῶν καὶ κατὰ τὴν κατάληξιν, καὶ
 ὅτι τὸ λ̄ ὑποτίτακται τῷ κ̄ κατὰ σύλληψιν, ὡς τὸ κλίος.
 Μετὰ δὲ τὸ λ̄ ἐτάχθη τὸ μ̄. ἔχει γὰρ συγγένειαν πρὸς τὸ λ̄,
 καθὸ ἀμετάβολον. ἔχει δὲ καὶ οἰκειότητα πρὸς τὴν σύνθεσιν
 τὸ μ̄ πρὸς τὸ λ̄, ὡς τὸ ἔλμιν. Μετὰ δὲ τὸ μ̄ ἐτάχθη τὸ ν̄.
 ἔχει γὰρ συγγένειαν πρὸς τὸ μ̄, καθὸ ἀμετάβολον, καὶ ὅτι
 αἰὲν προηγείται τὸ μ̄ τοῦ ν̄ κατὰ σύλληψιν, ὡς ἐν τῇ μνείᾳ καὶ
 ἀμνός, καὶ ὅτι τὴν αὐτὴν ποσότητα τῆς συλλαβῆς καὶ ὁμοίω-
 σιν τῆς κατάληξεως ἔχει τὸ ν̄ τῷ μ̄. Μετὰ δὲ τὸ ν̄ ἐτάχθη
 τὸ ξ̄. ἔχει γὰρ πολλὴν συγγένειαν πρὸς τὸ κ̄. ἐκ τοῦ κ̄ γὰρ
 καὶ ὁ σύγκηται, καὶ ὡς περὶ οὖν τὸ κ̄ προτίτακται τοῦ λ̄ μ̄ ν̄,
 ἐκ τοῦ ἰκαντίου αὐ ὑποτίτακται ταύτοις τὸ ξ̄. Μετὰ δὲ τὸ ξ̄
 φωνῆν ἐπεισῆλθε τὸ ο̄, εὐλόγως, ὅτι οὐδέποτε μετὰ τὰ διπλᾶ
 σύμφωνον ἐπιφέρεται ἀλλὰ φωνῆν. οὐ τίτακται δὲ ἐνταῦθα
 τὸ ῡ, ὅτι τὸ ῡ ὑποτακτικὸν ἐστὶ τοῦ ᾱ καὶ τοῦ ε̄ καὶ τοῦ ο̄.
 καὶ ὡς περὶ τὸ ε̄ προτάγη τοῦ ῑ, τοῦ ἔχοντος πρὸς αὐτὸ συγ-
 γένειαν, οὕτω καὶ τὸ ο̄ προτάγη τοῦ ῡ, ἔχοντος πρὸς αὐτὸ
 συγγένειαν, τὸ γὰρ ο̄, μεγαθυνόμενον, διὰ τῆς προσθήκης τοῦ
 ῡ μεγαθυνεται, οἷον λίοντος λίουσι. ἀλλ' οὐδὲ τὸ ω̄ ἐτάχθη
 ἐνταῦθα, ὅτι ὡς περὶ τὸ ε̄ προτάγη τοῦ η̄, οὕτως ἐπίσπει καὶ
 τὸ ο̄ προταχθῆναι τοῦ ᾱ. Μετὰ δὲ τὸ ο̄ ἐτάχθη τὸ π̄. ἔχει
 γὰρ συγγένειαν πρὸς τὸ ο̄ κατὰ τὴν ποσότητα τῆς συλλαβῆς,
 ἔχει δὲ καὶ οἰκειότητα πρὸς τὴν σύνθεσιν τὸ π̄ πρὸς τὸ ο̄,
 ὡς τὸ ὄπα, ὄπᾶζω. Μετὰ δὲ τὸ π̄ ἐτάχθη τὸ ρ̄, ἐπειδὴ πέ-
 φυκε τὸ ρ̄ ὑποτάσσειναι τῷ π̄, ὡς ἐν τῇ πρώτῃ. Μετὰ δὲ
 τὸ ρ̄ ἐτάχθη τὸ σ̄, ἐπειδὴ εὐρίσκειται τὸ σ̄ ὑποτασσόμενον
 τῷ ρ̄, ὡς ἐν τῇ μετὰ. Μετὰ δὲ τὸ σ̄ ἐτάχθη τὸ τ̄, ἐπειδὴ

πίφικα τὸ τ ὑποτάσσεται τῷ σ, ὡς ἐν τῷ τανρός. Μετὰ δὲ τὸ τ ἐπαχθη τὸ υ φωνῆν. ἔχει γὰρ συγγένειαν πρὸς τὸ τ κατὰ τὴν ποσότητα τῆς συλλαβῆς, ἔχει δὲ καὶ οἰκειότητα πρὸς τὴν σύνθεσιν, ὡς τὸ τυπτα. οὐ τίτακται δὲ ἐνταῦθα τὸ ω, ἐπειδὴ ἀρχαιότερόν ἐστι τὰ υ τοῦ ω. ἔχει δὲ καὶ γνησιότητα μεγάλην τὸ υ πρὸς τὸ α. εὐλόγως οὖν μεταπτόσθαι οὐχ ὑπεισῆλθεν ἄλλο φωνῆν. Μετὰ δὲ τὸ υ τίτακται τὸ φ καὶ οὐ τὸ χ, ἐπεὶ οὐδὲποτε εὐρίσκεται τὸ υ ἄρχον λέξεως, ἐπιφερομένου τοῦ χ, ὅθεν οὐχ εὐρίσκεται ἔχει συγγένειαν τὸ χ πρὸς τὸ υ. τὸ δὲ υ ἀρχόμενον λέξεως εὐρίσκεται ἐπιφερομένου τοῦ φ, αἷον ὑφαίνω καὶ τὰ ὅμοια. Μετὰ δὲ τὸ φ ἐπαχθη τὸ χ. ἔχουσι γὰρ συγγένειαν, καθὸ ἀμφότερά ἐστὶ δασεία καὶ προτακτικά τοῦ θ. Ὑπελείφθη οὖν τὸ ψ, καὶ λοιπὸν ἐξ ἀναγκῆς ἐπαχθη μετὰ τὸ χ. ἔχει δὲ καὶ συγγένειαν πρὸς τὸ χ κατὰ τὴν ποσότητα τῆς συλλαβῆς καὶ κατὰ τὴν οἰκειότητα τῆς καταλήξεως. Μετὰ δὲ τὸ ψ ἐπαχθη τὸ ω. οὐ τίτακται δὲ πρὸ τοῦ ψ, ἀλλὰ μετ' αὐτοῦ τοῖς γὰρ διπλοῖς αἰὶ φωνῆν ἐπιφέρεται, ὡς φθάσαντες εἰπομεν. Τὰς δὲ ἐτυμολογίας αὐτῶν καὶ τὰς παραγωγὰς εὐρήσεις ἐν τῷ μεγάλῳ ἐτυμολογικῷ.

13. κατὰ τὸν λόγον BC. 19. ἕξῃς A et γρ S. ὑπόλοιποι D. λοιποὶ ceteri. 21. τὸ τούτων A. Vulgo τα ἐκ τούτων. ἀποφαντικὸν BC. Item p. 16, 5. 22. Parti ulam γι omittit A. ἰδίαν B et correctus A. 24. προσεγκριμένω AC. ceteri προσκειμένω. ἀντιπαραλαμβάνονται B et γρ S. 25. λόγου [ῶ] ἴσως S. 26. ἀνοστρεφόμενοι B et γρ S. cf. p. 31, 22 et 27.

- I I, 1. τιθιμασίηται] cf. S. Empir. adv. Math. I, 149. 152. 153.
 2. Particulam γι recepi ex A. πρὸς τούτοις γνήσεται B.
 5. ἢ γὰρ] Priscianus p. 1041: si autem. ἐπὶ τῶν vulgo.
 6. Articulum ἦ recepi ex A. 9. λόγος ἐκ τούτων συγκαλείται B. 10. Quod vulgo ante participium περιχαίσεως legitur εἶον, a recentiore manu supra additum habet A. Priscianus: qua continet paene omnes partes orationis. 12. ῥῆμα ἢ ὁ λόγος τὰ B. ἐκλείπει B. 15. ἔχεται δὲ τὰ omnes praeter A Priscianus: en omnes insunt. τῷ μέρει B. 16. παρά A et correctus C cum wg S. Vulgo περι. Priscianus: absque coniunctione. ἐπὶ καὶ προστιθῆς B. 17. ἐλαΐψαι AC. ἐλεΐψαι B. 19. ῥῆμα — ὄνομα ABC. ceteri ὄνομα — ῥῆμα, Et Priscianus p. 1042:

vel nomen vel verbum. 20. κατέπιπεν — 21. σήμερον] Haec desunt B. 22. ὑφ' ἡλῆ B. 23. ὁ αὐτὸς ἄ. κατ.] Haec desunt A. 27. οὐδ' — 28. ἔπειτα] Haec recepi ex mg A. *nec si etiam pronomem, ut homo concidit, Prisc.* 28. Coniunctionem si om B.

- 12, 3. καὶ οὐκ] A. καὶ οὐκ C. Omittunt negationem DM. 5. ἔπει — 6. συνίσταται] Haec in mg habet A. 6. ἢ A. Ceteri καὶ. Priscianus: *tunc enim constat perfectio orationis.* 7. ὀνομαζοντος Pal. 9. ἔπειτα A. ceteri ἔπειτα. Priscianus: *quando autem loco nominis per se ponunt, et quando non.* 11. μόνον omittunt CDM. 14. ἐπὶ καὶ τὸ A. ἐπιδὴ τὸ B. τὸ post καὶ om M. 15. τοῖς σώμασι γὰρ B. τοῖς σώμασι CDM. 18. Articulus ἢ deest B. 22 Particulam ἀν ab AC ante verbum γένοιτο, vulgo ante ἐργεῖα additam omisi cum B. 23. καὶ βροντᾶ ABC. ἢ βροντᾶ DMS, ut legitur de Pronom. p. 29 (289). Κατεκράτησι] Similia de verbi apud Latinos nomine tradunt Priscianus 8, p. 783. et Consentius p. 2052. 24. et 25. τὰ μῆρη τοῦ λόγου B. 26. γὰρ] καὶ mg S. 28. ἀπάντων ὀνομασίαν ABC. ceteri inverso ordine.

- 13, 1. ἀν πρᾶτεροι δέσιν τὴν πρώτην τῶν λέξεων ἐπιδειξάμενον A. ἀν εἴποιμεν εἰληφῆναι πρώτην δέσιν ὡς τὴν πρώτ, τῶν λ. ἐπιδειξάμενον B et mutato in ἐπιδειξάμενον participio C. ἀν εἴποιεν, εἰλ. πρ. δ. ὡς τ. πρ. τ. λ. ἐπιδειξάμενον D cum M et, quae articulum τὴν inserit ante vocem πρώτην, S. εἴποιμεν et γένεσιν mg S. Prisciani coartata est oratio. 3. ἕνεκα τῆς εὐρέσεως] Vide Etym, M. 1, 9. 4. μὴ A. δὴ δὲν ceteri. 5. τῇ ὀνομασίᾳ B. χρεῖσάσθαι A. χρεῖσθαι ceteri. 8. συντρέχει B et γε S. 11. ἐκείνο A. ἐκείνο vulgo. 12. τί δὴ ποτε AB et mg S. τῆδε, τί ποτε γ. 14. δὲ BD. εἴ γε AB et mg S. 16. ἀλλὰ τὸ ῥῆμα] Desunt A et Prisciano. 20. ἐστὶν A. εἰσὶν ceteri. ἀποφατικὰ A. 23. ἐν αὐτοῖς B et mg S. Vid. p. 113. 19. Priscianus p. 1043: *neque enim sibi imponunt infantes nomina, neque ad ipsos pronuntiantes nominationes faciunt.* 25. ποιούμενοι B. 26. ὀνόματα B. 27. προσεπινοῦνται omnes praeter A et Priscianum p. 1043: *ideoque excogitabantur pronomina.*

14, 1. Priscianus: *et nominis positionem et verbi ordinationem*

i. e. et substantiam et definitas personas. 4. τῷ A. deest B. qui sic: ἐν τούτῳ λέγειν τρίτῳ προσώπῳ. 6. δύο A cum Prisciano: quippe cum duae tertiae coniungantur. μή . δὲ ceteri 9. διότι γὰρ] quare autem, Prisc. 11. ἐν τοῖς κατὰ μέγας] Vid. p. 114. 11. ἐνηθίσται B. 13. τῷ δὲ αὐτῷ A et Dud. τῶν διὰ ταῦτα BCDP. διὰ τῶν ταῦτα M. 16. Priscianus aut falsus aut mendosus: *et sunt indicativa et absolut accipiuntur* 18. ἰνδείξιν ἰτέρου προσώπου ABC cum Prisciano. ἰτέρου πρ. ἰδ. ceteri. τῆ] Fortasse δὲ. Priscianus: *pronomina vero.* 20. ἐν ταῖς πλ. μὲν C. 23. τάσιν ABC et γρ S. πῶσιν ceteri. 25. δεῖ μοι DM. Vid. II. 1, 20 λύσατε A. λύσατε vg.

15. 1. Hon. Od. 12 33. 3. ἀπάτερεθιν B. ἀπὸ νόσφιν γρ S. 5. ἰγκλιόμενον A. ἰγκλιτικόν ceteri. παραδέχαιτο B. 8. ἐπινοῦνται B. 10. οὐς ἀποδείξομι] Infra p. 266, 20. Cf. de Coniunct. p. 515—526. 13. Cf. p. 120. 11. 183. 14. de Pronom. p. 68 (328). 106 (366). 17. διαστολήν B. 21. κατελήχθη A. ceteri κατελήχθη, merito dubitante Sylburgio p. 445. cf. 17, 20. 22. ἐκφαιούσης AC. ἐκ τοῦ] αὐτοῦ M. 23 ἐν τῷ περὶ μεταχῆς] Priscian. 11. p 914. sqq. 25. ἐγένετο B. 28. Copulativam recepi ex A et Prisc. p. 1045: *ipsius quoque positio nominationis. ἐπιγνωμένη B. ἰγνωμένη M.*
16. 3. ἤρημένον καὶ ἢ μεταχῆ μέγας B Dud. ἤρημένον μέγας [ἢ μεταχῆ] S. Priscianus: *nisi post nomen et verbum poneretur participium, cum ex eis utrisque per confirmationem pendens ea pars accipiatur.* Idem p. 913: *manuit participium medium inter nomen et verbum. unde rationabiliter hoc nomen est ei a grammaticis inditum per confirmationem duarum partium orationis principalium.* 5. ταῦτων δ' ἀποφ. C. 3. ἐπί — 19. οὐδέτερας] Deaunt B. τίνας prima manus A. Item v. 10. ceteri cum Prisciano τινῶν. 13. συνδίσμου. [ἄρθρου,] ἄλλου B S. 16. προσεγγεῖσθαι B. 17. Participium ἐξημῆσις recepi ex A. ἰγκλίνασα C et correctus A ἰγκλίνουσα B. 19. et 23. Particulam γι recepi ex A. *Portus in sua versione videtur legisse μετὰ ἐξήματος seu μετὰ ἐξημάτων* S. 20. φιλοσεφῆ C. 21. γράφω AC. περιπατῶν cet. 22. διήσται οὐ ἰπιστ. B S. 26. μεταγινεσθῆσαν — p. 66, 20

Τρυφῶν παρεγίνετο] Desunt A, α] ἢ C.

- 17, 2. ἰσως γὰρ —] c. p. 98, 15, 107, 13. α] omittit C. 4. αὐτῶν M. 5. συμπαλαμβάνοιν B. 11. Hom. II. 1, 12. 12. Hom, Od. 17, 172. 15. κατὰ — 16 συντάξεως] Desunt D. κατὰ τὸν προσήκοντα λόγου] P. 106, 22. De Pronom. p. 4 (264). 16. ἀπειδείχαμεν B et γρ S. 20. κατειλέχθη M. εὐκ ἀπ' B. Prisciano p. 1046: unde neque nominationem a propria aliqua significatione accepit. ceteri κατ'. 21. ἐκ τούτων τῶν C. 23. αὐτῆ M. 24. ἐπιδείκνυμεν B. 27. κατειλεγμένων BC. προκατειλεγμένων ceteri. antedictis Prisc. p. 1046. sed idem infra p. 18. 12 κατειλεγμένοις supradicia. 28. δὲ τάξει C. δὲ συντάξει B. τάξει δὲ ceteri.
- 18, 2 ἀρθρου] Deest B. 4. ἐκ παλαιῶ C. 5. ἀναπολιῖ B. ἀναπολιῖ C. ἀποτελεῖ vg. 6. ἐπίρρημα δυνάμει ἰστί ῥήματος B. ἐπίρρημα ῥήματος ἰστί δυνάμει DM et addito τοῦ ante ῥήματος S. Priscianus: Verbi est vi adiectivum. 8. δεῦτερον — 9. ὀνόματος] Desunt DM. 9. Particulae γε omittit B. 10. Praepositionem vulgo ante παρὰ τῶν iterum positam omisi cum B. 13. παραλαμβά- νεται B. iure accipitur, Prisc. 18. συντάξεως BD. 19. ἐπιδείξαι BC. ἐπιδείξασθαι DM. ἐπιδείξασθαι S. 22. κάκεινο M. 23. Articulum τοῦ om B τ. BCD et mg S. ὅτι ceteri. 25. et 26. ὀνομαστικόν C. τὰ ante ἰ- πιρρ. omittunt BDM. 27. οἶον recepi ex C. Priscianus: ut quis.
- 19, 4. κατ' αὐτῶν] Priscianus: de so. Et praestet scribere κατ' αὐτῶν. 7. ἐπιρρ. καὶ διὰ B S; Priscianus: propter rationem huiuscemodi, quod in his solis dubitatio potest fieri substantiae vel qualitatis vel quantitatis. nam substantiam etc. cf. Etym. M. p. 759, 30. 9. μὲν deest C. 10. τῆς περιπ., τῆς λαλιᾶς C. περιπ. καὶ λαλιᾶς vg. Cf. pp. 52, 22. et 230, 19. 12. ἔνθεν C ἔνθα ceteri. Priscianus p. 1047 ἰδεο. 13. κυρίας D. 14. οὐσίαν] ἰσ. γενικὴν mg S. Priscianus: generalem substantiam. 15. ἢ ἴππος ἢ τρυφῶν BC cum Prisciano. ἢ Τρυφῶν ἢ ἴππος ceteri. 16. κύριον DM. et, cuius in mg est μόριον, S. 18. η] ἄντα libri. Sed Priscianus: incerta erant. ἰ- πιβαίνοντα DM. 19. μένον deest DM. Priscianus:

Ipsum enim per se quis interrogativum nomen substantiam solam quaerebat: quasi legerit τὴν οὐσίαν. 20.

ἐπιζητεῖ BC et γρ S. Vulgo ἐζητεῖ. Priscianus: *ipsum enim per se quis interrogativum nomen substantiam solam quaerebat.* ἢ ἐπίτρεχε] Accusativo hoc verbum iungitur p. 41, 6 et 81, 6. et 245, 25. Dativo rursus p. 104, 14. 21. προσπεινοῦται [οὐ] καὶ S. Priscianus: *excogitabatur.* 22. πῦσις, ἔστιν ὅτι B Dud. 25. Articulum τὸ omittit B.

20.4. καὶ ἅπαντα B. 6. Articulum τοῦ omittunt BM. ἀποδοσὶν B Dud. 7. ὑστερον] Vid. p. 74, 10. ἐπί B.

13. alterum ὡς omittit C. 15. ὀδοπατός B. 16. τύχη DM. Item v. 26. ποταπός C. Item v. ult. 18. οὐκ ante ἀλαθῶς expruncium in Dud. S. Est in M. 21. θέσιν P et supra positis ἢ πῦσιν B. πῦσιν ceteri. ἡμεδαπός M. 22. αἴρσιν D. 24. ἢ Portus. ἢ libri. Cf. p. 27. 25. μετὰ τοῦ ἀρθρου B S. 26. Alterum ὁ omittit D. 28. ποταπός δ' ἰστὶ S.

21.3. ἢ πῦσιν supra θέσιν B. θέσιν γρ S. 5. ἐπὶ M et in mg posito ἴτι S. Compara duplex illud πάλιν p. 29, 16, 18. 6. ὅτι B. τὴν ιδιότητα B et γρ S. 7. Vid. Hom. II, 3, 226.

11. ὡς ἰν B. 12. ὄθιν δ' ἀναπλ. B. 15. ἢ [καὶ] κατὰ S. λέξεως B et γρ S. 16. ἴφαμεν B. 17. τύχη DMS. Quod frustra tuetur *Locella* ad Xenophont. Ephes. p. 34, 13. 21. χθὲς C. ἐχθὲς vg. Cf. p. 23, 4. 23. θέσιν BCD. ποιμένα λαῶν S auctore Porto. Ita enim legitur Hom. II, 10, 406. 25. Hom. II, 6, 377. 26. Vid. Hom. Od. II, 57. 27. ἐλεπήνωρ D. 28. οὐδὲ μὴν M.

22.1. πῶς C et mg S. πῶθιν ceteri. 2. τὰ προκείμενα μόρια] Mirum in modum Priscianus p. 1048: *praepositivae partes i. e. interrogativae.* 4 κατὰ τὸ ἐξῆς] Vid. p. 72, 23. 7. ἐξ ἧς P. ἐξῆς vg. Priscianus: *ex quibus.* 8. διτυλαβῆν, in mg posito διαλαβῆν, C. 9. καὶ — 10. συμπαραλαμβ.] Desunt B. ἀνυπαγομένου M. 12. ἐνομάτων BC. ἐρημάτων ceteri. καὶ — 13. ἐρημάτων] Desunt DM. Articulos αἱ et τῶν om C. 13. καὶ μετὰ τῶν ἐρημάτων] Desunt B. 17. ἴησιν B. 18. φιλοσοφῶν C. 22. ἀκταίωσθαι B. 23. τὸ σύνδεσμος

- CDPal. τὸν δὲ σύνδεσμον B. τὸ σύνδεσμον M. τὸν σύνδεσμον S. 25. καὶ ἐπι ἐπι τῶν D.
23. 3. εἶποι C. εἶπη ceteri. 7. ἐν γὰρ τῷ ἀνδρωπι libri omnes. ἐφ] ἐν B et γρ S. 8. ἴσ. ἐν ἴσσι, παριστάται δ' ἐκ mg S. 15. ἦ] εἰ M. μόνη B. ἡ σοὶ ἐγκλίεται] Haec recepi ex B, ubi perperam σὺ. 18. Cf. Elym. M. p. 67, 34. 141, 44. De Pronom. p. 20 (280). 24. ὑπενοήθη M. 26. Particula γε accessit ex C. 27. Particula δὲ vulgo positam ante γοῦν expunxi cum B.
24. 6. ἐκ συμπαραπορεύου B. 9. καὶ — p. 277 23. χρεῖνου] Haec in recentiore folio habet C. 10 τὰς B. 12. Particula οὖν deest D. 13. ὅπου C. ceteri ὅπη. 14. τὸ γένος BC cum Pal. et Dud. τόνος D. τίνος vg. 15. οὐκ] δὲ B. 17. τῷ B. τὸ ceteri. 19 γένους BC et mg S. λόγου ceteri. 21. ἀλλὰ ἀρθεα C. ἀλλὰ μὲν ἀρθεα vg. 24. ταῦτα deest B.
25. 2. ἐκ B. 3. εἰς] deest M. 6. ὅτι C. 7. τὸ γυνή τῶν γυνῶν προσκείμεται B et addita ab initio καὶ mg Dud. 8. ὅπου — 9 ἐγκείται] Haec a recentiore manu in mg habet C. 9. γενικῶ] Fortasse Δηλυκοῦ. νυλ — 10 προσκείμεται.] Desunt C 11. συνδεύσης B et γρ S. 18. ἐκκείσθω C. ἐγκείσθω ceteri. Cf. p. 35, 2. 38, 25. 122, 17. 123, 23. 14. σου C. 19. Particulam τε supplevi ex Hom. II. 8, 7. Habet eam etiam mg S. οὖν deest D. θεός mg S. 23. τε deest C. 24. σχεδὸν προσέειπται M. 25. τοὺς supraposito αἰς C. τοὺς BD. Emendavit Portus. 27. ἄρην BC et γρ S. Vulgo ἄρθρον.
26. 5. ἐκλείοντα B. ἐλείποντα ceteri. 11. ἄρην M. 12. κατὰ B. 13. ἀρθρον B. ἀρθρων S. ἀρθρον M. ὁ C. 18. γυναικείατος S ex P. συκαβειῶν S de coniectura Porti: ut hoc etiam complectar. Cf. p. 28, 2. 17 ἀπάντων BC. 1. πεπερασμένην B Dud. 28. Articulum omittit DM. ἀνδρωπι] δούλος σου C.
27. 2. Articulum ὁ omittit C. 4. ὅτι M S. ἀρισταδῶς BC. 7. καθεστὸς B. καθεστῶς ceteri. 8 γὰρ] δ' αὐ γρ S, ut legitur Hom. Od. 6, 159. ἔξοχος BCM. 10. κί σε DM. 13. ἰμοῖο C. Versus est Hom. Od. 4. 145. 15. Particulam αἰς omittit DM. οὐ λέληθε δέ με BC. οὐ λέληθε με DM. 16. προῦφιστὸς B. προῦφισταῖς ceteri. 18.

- τύχοι BC. τύχη vulg. 20. δι] καὶ C. 21. ἐμφανέστατα B.
 24. καὶ ὡς B. 26. πρᾶξι μὲνας supra προκειμένας C
28. 4. ὡς] τῆς B. 10. τοῦτο] deest M. 11. συντίου-
 σαι D. 12. δι. τὴν αἰτιατικὴν C S. 14. καὶ]
 ἐκ M. 15. τοῦτο β] διδάσκαλος CDM. διδάσκαλος τοῦτο
 β B. Emendavit e codice suo Porius. 17. ἀποφανόμεθα
 libri omnes. Correctionem proposuit Sylburgius. 25.
 τοῦ M.
29. 3. ἀνάγνωστος B. 7. διαδοχὰς C. 9. προδιδυγμέ-
 νοι D. 2. Particulam τε recepi ex BC. 15. ἐφό-
 δοις] Cf. p. 39, 7 et 19, 57, 24. S. Empir. P. H. 1, 183, 2,
 222 et 258. adv. Math. 1, 131, 2. 2. S. 9 et 24 et 26 et
 75, 8, 140 et 142 et 435. 19. προκειμένη BC. 25.
 Articulum τῆς om B. 27. καθ' ὡς] καὶ καθὰ C. καὶ
 καθὼς BDC. ἢ. καὶ γὰρ mg. S.
30. 1. Articulus τὰ deest BCDM. 3. τῶ C et mg S. τῆ
 B. τὸ vulg. μείστη ἢ ἐκφ. B. 4. οὐδέποτε — 5. νε-
 ουμιν] D-sunt B. 7. et 8. πρόκειται B. 8. τῶ C.
 11. πρόσθις C et mg S. πρόσθις ceteri. 16. ἢ τε
 γινικῆ BC. 19. συγκατεδέμνη B. 23. προσπαρα-
 λαμβάνει B.
31. 2. φυσικώτατος M. 4. τὸ B. et mg S. τοῦ vg.
 πᾶν —] Vid. p. 229, 9. 6. ἐρημικὸς BC et mg.
 S. ἐρημικὸν vg. 10. ὡς ἐπὶ γινικὸν ὄνομα τὸ ἀπαρημ-
 φάτων] De forma loquendi, quae eadem est p. 153, 24 vid.
 Schaefer. ad Iulian. Wyttenbach. p. XIX: de τὸ p. 230, 20.
 ἰσικὸν B. 12. μεταβαλοὶ C. μεταβάλλοιτο B et mg S.
 μεταβάλλοι M. 14. κλίσει D.
32. 8. ἴχει Deest C. 9. συμπάσσει mg S. συμπάσσει B.
 ἐξ ἀριθμουμένων M. τὸ B. 12. ἐπι καὶ περι] omnes
 prae et C. 14. φέρεται B et mg S. φαίνεται ceteri. καὶ
 γὰρ BCD. γὰρ καὶ vg. 16. φιλολογεῖν BC. φιλοσοφεῖν
 ceteri. 17. ὡς πρόκειται οὖν BCD. πρόκειται οὖν ὡς S.
 18. τῶν ἀπαρημφάτων libri omnes: quibus vocibus aut
 καὶ αὐτὴ μετὰ praeferebat Syburgius. 21 et 22. ὅτι Por-
 tus. 22. ὅτι D. ὅτι ceteri. ἰπιδιζάμι] Vid. p. 22.
 19. 27. Particulam δι omittunt BC. τὸ τοῦ γράφειν
 B. Item v. inferiori.
33. 3. οὐ μὴ] Desunt BCD. 5. τάχα BC et mg S.

- τάχιστα vg. 10. ἀποφαινόμεθα B. 12. [Ἀλφειῶ] ὅς δ' ex Hom. II. 5. 545. 13. μὲν γὰρ mg S. Ita enim legitur Hom. Od. 20. 294. 15. τριγενίας C et mg S. τῆς τριγενίας B. προγενίας vg. ἐγχαρῆν BC et mg S. Vulgo γ' αρεῶν. 17. λεγῶν ἢ ταχίω] Desunt BCDM. 21. ἴσ' ἐκφορᾶν Dud. Vulgo enim ἀναφορᾶν. 23. τό-
 34. 2. συντάξεως τῆς δεύσης B. τῆς δεύσης συντάξεως C. τῆς συντάξεως τῆς δεύσης vulg. Particulam δὲ omittunt BC. 3. οἶον λέγομεν B. 4. ἐλθὼν παιδίον CD. ἐλθόντι παι-
 δίον B. ἐλθὼν [τε] παιδίον S. ταχίως B et mg S. 5. τα-
 χύ ἐλθόντι παιδίω] Desunt B. 20. δυνάμιον — 21. παιδίον] Desunt B. 24. τῶ] τοῦ C. 28. ἐπιερρημα-
 τικῶς C. παραλαβῆν B. λαμβάνειν C.
 35. 6. ἐστὶ ρήτωρ B. 7. ἕτερος] Deest B. ἑικοῦ B. 9. τοῦ] deest E. καὶ] deest C. 10. ἐπὶ οἶον τι] οἶον τὸ B. 11. τοιοῦτον M. 16. ἐνηλλάγη] deest DM. 17. Hom. II. 16. 317. 18. ὁ δ' ἀτέλαβον ἀλλὰ B. 19. ὅτι καὶ τὸ B cum S. 22. δὲ] deest D. Vid. Hom. Od. 12. 73. Gregor. Cor. p. 36. Priscian. p. 1650. 24. ταῦ-
 την BC et mg S.
 36. 9. τὸ C. 10. ἐξαριθμουμένη BC et mg S. ἱπαριθμου-
 μένω vg. 11. προφανῆς BC. φανερόν vg. ὅτι τῶν φί-
 λων πλέον καθίσταται C. 12. τοῦ] τῶν B. 14. φαῦ-
 λος Sophianus. φίλοι vulg. 15. τῶν B et mg S. 16. προφανῶν εὐν' οὐσῶν B cum S. 19. οὕτω B. 21. δυνάμιως] Ut infra p. 117. 2. 23. εἴσπερ ἀκολουθεῖ C. 24. διαμάρτυρον τι CDM, διαμάρτυροι ἢ τι ceteri. Emen-
 davit Potius. σχῆμα DM.
 37. 5. τὰ] τὸν B et mg S. 6. μὲν τινα καὶ τινα D. 7. τῆν] deest M. 8. μίντοι B et mg S. 9. εἰρηκός] λέγει ὁ Ἡρακλειδὸς ὅτι ἐνρίσκειται χεῖρισ τῆς διὰ τοῦ ε γρα-
 φῆς, ὡς καὶ Ἀριστοφάνει ἐν Ὀρνισίῳ ἢ ἡμεῖς δὲ πρεσβεύετε καὶ κηχῆτε ἀπὸ τοῦ κηχῆνατι. Ge. Choeroboscus Schol. in Theodos. f. 249. r. τὸ] deest DM. 10. ἀπαιτοῦν-
 τος B et mg S. Vulgo αἰτοῦντος. 12. συνέχειω] Luben-
 tius legerem συνέθεια. sensus certe esset longe melior. usus enim est magister loquendi. PORT. παρατρέψαι BC et mg S. idque recte, opinor. Cf. p. 167. 3. Aliud est ἀπετρέψαι

βισδαί p. 96, 4. et 262, 8. 13. τι BC et mg S. τοι vg.
 15. ιγγυνόμενα. B. 18. εἶ] ἡ C. 19. εἶποι τις
 ὅτι S cum Dud. εἶποτε C. εἶπητε DM. εἶποι τις B. ποιη-
 τικῆ ἀδεία DM. 20. ἐξαρτουμένη BCM. ἐξαμαρτου-
 μένη D. ποιεῖ] deest CD. τῶ] deest B. καὶ recepi ex
 CDM. 21. καὶ παραλείπει] desunt B. καὶ solum omit-
 tant CD. quorum alter παραλείποι, alter παραλείπει. Huic,
 ut solet, consentit M. παραβάλλει Dud. 24. τοιαύτης]
 deest D, ubi post συντάξεως spatium vacat uni verbo.
 26. Hom. Il. 1, 295. 27. Hom. Il. 2, 1.

38. 1. Hom. Il. 7. 473. 2. Hom. Il. 5. 876. 4. Hom.
 Il. 15, 87. 5. ἄλλοι δέ μοι C. Vid. Hom. Il. 23, 459.
 πανρότεροι BDM. Item p. 39, 23. 7. ἠνίοχος Pal. 8.
 πότεροι οὖν ἰθαίπει B S. 9. Nonne ἰντελῆ? 11. εὐ-
 χρηστος BC et mg S. Vulgo ἄχρηστος. 12. πλεονάζον
 D. 15. ἄλλοι mg S. 17. Articulum ε̄ om B. 18.
 ἄλλοισι μὲν δὴ D. ἄλλοισι μὲν δὴ M. 19. προκρίσθω D.
 21. συνάζει libri. Cf. p. 36, 2. 40, 28. 42, 7. 77, 25. 175,
 28. 22. ὅλον mg S. ὅλον ceteri. 24. ποιῶ B.

39. 1. μόνον B. μένοι vg. Articulum οἱ omittit B. 3. τρί-
 πουςι B et mg S. 4. εἰς] τὸ D. 5. ἱμπεριληπτι-
 κὸν B et mg S. ἱμπεριεκτικὸν vg. τῶν] τοῦ C. 7. προσ-
 οὔσαν BC. 8. ἀνθρώποις ἄλλοις C. 10. περιληπ-
 τικὸν B. et mg S. ἱμπεριληπτικὸν C. περιεκτικὸν vg. 14.
 ἰθαδα recepi ex C. 16. ἀσύδιτος BCDM. Corregit
 Portus. 19. παρὰ ποιηταῖς BCDM. Hoc quoque cor-
 texit Portus. 20. καθιστὸς B. καθιστὸς vg. 21.
 τὸν Δί] ἰθια B. 25. τ' deest B.

40. 1. ἄλλοις D. 3. καὶ ἀπαντας B. 4. ὑποτάξει S.
 de coniectura Porti. 5. μὴ ἐκείνῳ γε πάλιν B et mg S.
 6. ἴασι B. ἴασσι M. ἴασσι S. 9. συνυνοχονόμενων C.
 συμπεριχομένων ceteri. 14. προτέρων B et mg S. 18.
 προσκίται B et mg S. γὰρ καὶ omnes praeter D. τῶ
 B et mg S. 21. καθιστάμενον — 22. Ὀλύμπῳ Haec
 vulgo ommissa recepi ex C. 22. πάντες] Deest vulgo.
 τ' ἱπιπιδονται] ἱπιπιδονται CM. ἰτίθονται D. Quae vul-
 go adduntur, καὶ σισμήμεθα ἑκαστος, omisi cum CDM.
 25. ἀορίστη δὲ ἱμπεδίζου B Dud. 27. ὅτι B.

41. 5. αἰτανυμία DM. 7. προδίσις C. ὡς φάμεν] de

- sunt D M. 9. Ἀποχόδωρος ὁ Ἀθηναῖος] desunt D M. 12. ἰούσης B. συνούσης mg. S. 13. ταῦτόν C. ταυτὸ vg. ὄθεν B. 14. ὁ Μενέλαος] Vid. Hom. II. 12, 349. Articulum τὸν omittit C. 20. Hom II. 16, 358. 21. καὶ deest B. 24. οὐ τὰ τῆς B.
42. 2. ἀπεδείξαμεν C. εἰδείξαμεν B et mg S. εἰδῶξαμεν vg. 5. Prius τὸ recepi ex BC, qui omittunt alterum. 6. παραγενόμενον BCD et mg S. vg. παραγόμενον. Verbum κατέπλευσεν omittunt BC. 7. ἐν τῷ πλοίῳ B. 8. καθότι B et mg S. τὸ deest C. 10. πρόσθις mg S. συνοικειομένη B. 19. καὶ ἀπεμέριξε B. 20. μὲν deest D. τὸ deest B. τῇ deest C. 21. τὸ deest B. τῷ deest C. 22. Alterum τοῖς recepi ex C. 25. πληθυντικῶς δὲ νοεῖται] desunt M. 27. πᾶς ὁ δῆμος C. vid. Hom. II. 20, 166.
43. 2. Articulum τῷ recepi ex C. 4. κἀκεῖνο M. 5. Fortasse rectius προσχάρι vel προχωρή. PORTUS. 8. Articulum τοῦ recepi ex C. κλητικὴν D. 9. ἀπήτει B et mg S. ἀπαίτει vg. 10. μὲν τῆς γενικῆς B cum vg. 12. ἕξ τῆς ῥητικῆς καὶ τὰ P. 15. ἀνέφικτον δὲ τὸ omnes praetel C. De re Cf. Etym. M. p. 67, 20 et 50. 18. παράθετιν DM. 20. Hom. Od. 16 293. 22. Hom. II. 7, 374. 23. δὲ B. 25. ἐπὶ CDM. ὄρθῃ καὶ τὸ ἐπόμενον ἐν πλαγίᾳ B S. ἄλλω C. 26. ἄλλοις] ἄλλων C omissis quae inferuntur καὶ ἄλλοι ἄλλους. 27. ἐπὶν BC. ceteri ἐπειδὴν.
44. 2. εἰ deest B. τὸ C. 3. ἐῖποτε γὰρ B. 4. συντάσσεται B. ἀμήχανον deest B. 5. ἀνέφικτος ἢ σύνταξις C. ἢ σύνταξις ἀνέφικτος ceteri. 7. φύσεως DM. 9. ταυτὸ C. 12. τῆς M. 15. τρέχουσιν] Desunt fortasse haec: καὶ ἀμφοτέρωσιν οἱ ἄνθρωποι τρέχουσιν. Mox malim ὡς τοῦ μὲν δύο. 17. τὸ BC. 19. τῆν μετὰ τοῦ B. 23. δεδηλαμένα D. τοῦ B. 26. οἱ τοῦ ἀμφοτέρωσιν C. εὐφικτος CD. ἀνέφικτος B S. 28. ἢ δὲ τοῦ B.
45. 3. ἀχρηστον S de emendatione Porti. παραγορεύουσα CD. ἀπαγορεύουσα S. 4. περιτὴν C. περισσή CM. περισσῆς 6. Hom. II, 7, 3. 1. [Ὡς εἰπὼν, πύλειον] ἕξιςσυτο S ex Hom. II, 7, 1. 12. Ἀλέξανδρος] deest DM. ἀδελφὸς D. 13. δεῖμι B.

15. *ἰσόμακτα*] *deest* C. 18. *δυσὲς ἢ διὰ τοῦ* BC. *οἱ*
διὰ τοῦ DM. *δυσὲς ἢ τοῦ* S. 21. *ἀπεδοθήσεται* BCP,
φαίηται DMS. Cf. p. 76, 17. 22. *μίντοι*] *δὲ* C. 23.
 Cf. Priscian. 13. p. 96a. 26. *φασὶ* BC et *mg* S. *φασὶ*
 vg. *γενέσθαι* BC et *mg* S. *συμπικτουςῶν* *mg* S. 27.
κλητικῶν *mg* S. *κλητικῆς* vg.
46. 4. *τῆ τμηκαῦτα* CD. *τῶτμηκαῦτα* M. *τμηκαῦτα* B. *τοτημ*
καῦτα vg. 6. *λίπε* DM. *λίπε φορῆσαι* S. ex Hom. II.
 4. 107. 9. Versus est Sophoclis Ai. 997. 10. *καὶ*
deest B. 11. Hom. Qd. 3, 375. 13. Menandri
 versus est. Vide Intpp. ad Sueton, Vespasian. 23. 16.
καὶ ἔστιν D cum vg. *ἔστιν οὖν* B. *τὸ κοιούτο*] *τοῦτο* B.
 18. *παραδιδόμενων* B. 19. *ὡς*] *ἢ ἢ* S de coniectura
 Porti. 20. *τῆς τούτων*] *τοῦτο* DM. *Συλη οἰαμὴ γηὶ*
τοῦτο ἰδίως legant. PORTUS. 21. *διὰ τὰ* B. *ἐν οἷς*]
 Ut infra p. 52, 23 *ἐν ᾧ*. *αἰεὶν τοῖς τρίταις* BS. 28.
συνάγοντα *mg* S.
47. 1. *ἠγίσθαι* Pal. *μίαν φωνήν* P. *κλίνοσθαι* BP. 4.
ὡς *deest* B. 5. *est* particula *ἄν*. 6. *πρόσωπον*
 [τῆν σύνταξιν ποιῆται] S de coniectura Porti. 8. *ἄπο-*
φάνειν C. Articulum τὸ *recepti* ex C. 10. *ἄεθρον μὲν*
φάναι] *μὴ φάναι ἄεθρον* B. 11. *πρόσωπον* *deest* B. 17.
γνομένης BC. 19. *τῆ τούτων συνιλευσεται* B. 21.
ἄεθρον ἄν BC. 24. *ἢ καταχωρίζηται* supra *παραλαμβόνηται*
B. παραλαμβάνηται *mg* S. *τῆ*] *διὰ τὸ* B et *mg* S. 25.
διακεκρίθαι C. *διακεκρίσθαι* B. *διακρίνεσθαι* ceteri. 26.
μὴ] *μοι* C. 27. *δὲ* libri ut p. 124, 8 et 148, 26. Sed
 p. 11, 5 est *δοίης*, p. 27. *δοίημιν*. τὸ — *ἄεθρα*] *De-*
sunt CDM.
48. 2. *παραλαμβ.* — 5. *μερισμοῦ*] *Desunt* DM. 3. *ἰγώ*
τοῦ] *ἰαυτοῦ* C. 5. *γῆ*] *Desunt* DM. *ἀληθείης* DM. *ἄ-*
ληθείης ceteri. 6. *ἰσχύει*] *deest* D. 7. *κατὰ τὴν*
φωνήν B. 8. *οὐκ οἷς*] *Desunt* B. 9. *Pro καταλή-*
ψεται *haud scio an rectus legerimus κατελευσεται* *vel* *κα-*
ταστήσεται, *ut* *mox* v. 16. S. 10. *παραγραφῆσεται* B.
παραστραφῆσεται *mg* SYLB. 12. *τρόπον*] *πρόσωπον* B. Item
 p. 65, 9. *non* *τρόπον*, *sed* *πρόσωπον*. 14. et 15. *πὲρ*
 BC et *mg* S. *περὶ* MS. 15. *τὰ*] *deest* B. 16. *κα-*
ταστήσεται D et *mg* S. *παραστήσεται* MS. 18. *ἰσομακ*]

- deest libris omnibus. 19. ἰστί συνοδῶν C. συνοδῶν ἰστί M S. 28. προσάπων] deest B. ἐναντιότητα B et mg S.
49. 1. ἐπ' ἄψιν B et mg S. 2. γε] γῆ B. παραλαμβάνον C. 6 διαφῆρον BC et mg S. ἀδιάφορον MS. 14. φαίν' ἄν B. 16. τὰ ἄρθρα C. ἐπικαλεῖτε B. 19. Οὐ] deest B. 21. Τὸ] τοῦ B. 22. ὅ] deest BCD. ἀποβάλλον BCS. deest DM. τὸ τ desunt M. 24. ταῖ τὸν B. 25. τὰ B et mg S. τὸ MS. 26. ἐν τῇ περὶ ὑποτακτικῶν] Vid. p. 85, [12. 28. ὡς ἀκατάλλ. C.
50. 3. οὐ καὶ ἢ καὶ ἄν B et mg S. 10. γενικὴν BC et mg S. ἐνικὴν MS. λέγω ὡς ἐπὶ C. 11. τοῦ] τὸ D. 14. τῆς] deest B. τὸ νεκτὸς τῇ νεκτῆ B. τῇ νεκτὸς νεκτῆ C. 16. ἄθος' ἐπὶ. λέγοντι. φαντί. τοί M. τοί] Cf. Eustath. p. 1385, 43. 1371, 28. Etym. M. p. 749, 23. 17. ἢ — 19. μυρία] Desunt B. κατάπυκνος ἐπὶ —] Similiter ἐκκατάπυκνος εἰς τὸν τοιοῦτον χηματισμὸν ἰστί de Adverb. p. 598, 33. Quare opus non est correctione proposita a Schaefero ad Dionys. Hal. de compos. verb. p. 205. 18. ἐπὶ] deest C. 19. μυρία MS. 21. μᾶλλον ὡς ἐφελευσεται B. 23. ἀποβάλοι C. ἀποβάλλη M. 24. τ] τὸς C. 25. οὐ deest libris. 27. ἐμφανισμὸν CDM. ἀφανισμὸν S de coniectura Porri 28. αἰτίας M.
51. 1. ἀναλογώτερον —] Cf. Herodian. ap. Etym. M. p. 784. 4. 6. ἀνεπλήρη BG et mg S. ἀπεπλήρου MS. 8. ἢ ἐν τῇ ταυτὸν mg S. ἐν τῇ αὐτῷ BC. ἐν ταυτῷ MS. ἢ enim omittunt cum S. 11. ἀντιφανῆ C. ἀντιστατῆ M. κλίσεις B et pr C. ἐγκλίσεις MS. 13. οὐποτε B. 15. ε BC et mg S. ο S. 17. δι] τε CD. τῆ B. 23. ψιλοῦσι B. ἔμουν εἶ B. 26. ἐκλίθη B.
52. 3. ἀφορμῆ C Dud. ἀφορμῆ MS. 4. τὸ ὑποτακτικὸν Dud. 7. χρῆ] deest B. 8. τῶν ἄρθρων D. σύμπτωσιν B. σύμπτωσιν M. 12. ἴσ. μερίμηται mg C et mg S; vgenim μέμνηται. τῶν] libri omnes τῶν. Sylburgius malebat τὸ μέσων CD. μουσῶν MS. τῶν μουσῶν mg S. τῶν καλῶν mg S. 13. γίνους BC et mg S. γένει MS. μέμημα] deest B. 14. ὀνομαστικῆς mg S. συμεπτώσεως C. συμπτώσεως ceteri. 15. καταγίνηται BC. καταγίνηται MS.

- τῷ μᾶ] deest D. 16. τῷ deest libris. τὰ καλοψα-
 μίω Hesiod. O. et D. 198. τασούτεν B. 22. οὐποτ'
 mg S. οὐ ποτ' C. οὐδέποτε MS. 23. καὶ προφίσεις M
 S. 27. ἢ ἢ μᾶ CDM.
- 53.** 3. Cf. p. 125. 22. De Coniunct. p. 505. 6. ἐνὶ D
 M. Vid. Hom. II 3, 100. Ἀλεξάνδρου [ἐκ' ἀρχῆς] S.
 7. τῷ] deest BF. 8. παρὰ] deest B. 13. δεδη-
 λωμένοι B. 17. δασυταί] Vid. Schol Ven. ad li. II,
 257. 19. καὶ] deest C. πρόσωπα ἢ οὐταξίς C ἢ συν-
 ταξίς προσώπων ceteri. 21. καὶ ὁ τρυφῶν omnes praeter
 C. 22. Particulam ὅτι omittit B. ἐποίς B. 24.
 οὐ σημαίνει οὐ C. 25. ὁ — 27 ποιότησα] deest C.
- 54.** 2. καπὶ C. ταυτὸς B. 3. γε BC et mg S. που MS.
 κατὸ B et mg S. 5. τὰ αὐτ'] τοιαῦτ' M. 8. καὶ]
 deest B. καὶ τῶν] ἐπὶ τῶν BC. 9. δὲ] deest B. 10.
 ὁμοίως ἰμφαιῶς C. 17. συμπληθ. — 18. ἀξέθρον] de-
 sunt DM. 19. ἀν] deest libris. θεοίς B. 20. συν-
 τίθεται DM. 25. γὰρ] deest DM ἢ — 26. ἀναδι-
 ξαμίνα] deest B. 26. προπαροξύνεται B. προπαροξύν-
 ονται ceteri.
- 55.** 2. γινῶν] ἰομάτων libri. 4. προστίθεται B. προτίθε-
 ται ceteri. 8. καθῶς — 21. τεθηπότις] D sunt C. γούν
 B. πρόκειται DM. πρόκειται S, invito Sylburgio. II.
 τοῦτο B. τούτου D et mg S. τοιούτου MS. 12. τὸ post
 πνῆμα omittit D. 13. τὸ ante ψιλὸν omisi cum B.
 15. δὲ πάλιν B. 16. φωνήεντος δασυνομένου ἀρχ. B.
 17. Articulum vulgo etiam ante πνῆματι positum ex-
 punxi cum B. καὶ] deest B. 18. ἐπὶ τούτων] d sunt
 DM. 20. εἰς τὰ ψιλὰ B. τοῦ] τὸ DM. 21. τά-
 φος] τ τὸ B et mg S. διτηπότις ἰταῦδα M. τεθηπό-
 τισ ἰταῦδα.] ἴσ. καὶ τεθηπότις ἐν τῷ τ mg S. Ionicam for-
 mam ἰταῦδα ego addidi, quam in Dud. e Sophiano pro
 ἰταῦδα repositam probabat Sylburgius. 22. ἰσκατορῶς
 C et mg S. ἴσ supra κατ ρῶς B. κατ ρῶς D et alter mg
 S. καθορῶς MS. ἐπὶ τοῦ] ἴσ τὸ pr C. ἐπὶ τὸ DM.
 καὶ π τῶν B. 24. ἰδύατο D. Item v. 26. 25. δα-
 οὐ φαῖν. BC.
- 56.** 1. ἀλλ' οὐδὲν ἠλλίπιτο M. S ἠλλίπιτο vel ἠλλίπιτο vel ἄλλο
 εἶπιτο mg S. 2. κατατίνακτο B. 12. ἀξέθρον B.

15. Cf. de Pronom. p. 17 (277). 22. πρόσθεσι BC
 et mg S. παράθεσι MS. τὰ δὲ προσλαβόντα C. τὰ δὲ προσ-
 λαμβάνοντα BDM. τὰ δὲ [μὴ] προσλαμβάνοντα S. 23.
 τὰ] deest B. 24. ἀταξία libri omnes. Emendationem
 suggestit Choeroboscus apud Erym. M. p. 639. 52. 25.
 λίγοιμεν CDM. 26. ἀταξίας C. ἀταξίαν ceteri. 27.
 εἶναι φιλικόν B. 28. εἰ οὖν καὶ B. ἢ οὖν καὶ C. καὶ εἰ
 Port. ἢ καὶ MS.

57. 1. Verbum ἦν praebeuit B. ἀτακῆσαι libri. 2. συν-
 ἄρθροι B et mg S. 3. οὐδ' B. 11. ἀπόσαντο B,
 qui sic iam antea. 12. ἢ καὶ τάχα καὶ B. 21. προ-
 σῶπαν ἐτι ἀορ. B. προσῶπαν [γὰρ] ἀορ. S. 24. διίξεις
 BC. ἀποδείξεις ceteri. In Dud. annotatum πρῶται ἐφοδοί
 positum esse ἀντὶ τοῦ πρῶται γνώσεις SYLB. 25. πραγμά-
 των mg B. 27. ἰπ' B. 28. In Dud. ad hunc ver-
 sum apposita haec adnotatio δοκιῆ ἰνασῶδα λίπιν τινα,
 SYLB.

58. 1. ἴσ. τόπον mg S. 3. γινόμενα BC. γινόμενα ceteri.
 10. ταύτην B. 12. εἰ γὰρ πρὸ B. 15. ἀποστελλ.
 C. 18. ὄσγε C. ὄστε ceteri. 19. τε] deest B. 22.
 αἰ ἀναφορικῶν BC et mg S, ubi etiam ἴσ. αἰ ἀναφοραί. vg.
 ἀναφοραί. 25. Πριαμίδης — 26 τῶ] Desunt B. Verus
 est Hom. II. 11, 490. Negationem recepi ex mg S. 28.
 Vid. Bergler ad Alciphron. 2. 3, 43.

59. 3. Hom. II. 24, 243. 10. δις καὶ ἑπιτ. DMS. 13.
 τῆ] ἡ B. 14. τῶ B. γὰρ] deest DM. 18. ἀ-
 παράδεικτος B et mg S. ὑπαράδεικτος C. ὑπαράδεικτος ce-
 teri. 20. οὐδὲ οὕτως DM. Emenda. it Portus. 21.
 παραλείμβανει] A media huius vocis syllaba incipit altera
 macus C. 22. τὸν αὐτὸν ἐμὲ B. ἀντὶ οὖν B. πρὸ τῶ
 καλλιμάχου C. Vid. Valckenaf. Callimachi E. F. p. 283.
 24. κροτωπιᾶν M. 25. χερσὶς — 26 Κροτωπιᾶν] de-
 sunt CD: τὸν ἐμὲ χερσὶς etc. B.

60. 1. παράδοσι B et mg S. 2. προσλαμβ. C. παραλαμβ.
 ceteri. 6. δεικτικῶς BC. δεικτικῶς DMS. κτητικῶς mg
 S. 7. ἀντανυμιακοῦ B. 10. τοῦ BC. Vulgo τὸ. ἢ
 τὸ εἶκος DMS. 16. ταυτὸν B. 19. τὸ deest M.
 20. Articulum ἡ omitt. B. 27. καὶ ἐτι φαίνεται C.
 ἴσ. ὅτι οὐκ Dud.

61. 8. ὅς τις] ὅς οὐ B. 13. ἐμός] omittit B. 14. διὰ
 κριβάσομεν ἀκριβάσομεν ceteri, μεν DM. 16. ἴσται οὐ B. 20.
 ἀπ' B. 23. ἀπιχει BC ἐπιχει ceteri. δύο] deest I).
62. 5. μεταβολῆν B. 6. καὶ τὸ τρίτον B. 7. τὰς] de-
 est B. 8. τὸ γένος B. 17. εἰς γένῃ] desunt DM.
 καὶ rebepi ex BCD τίς] deest B. 18. δ' εἰ B. 19.
 ὄνομαστ. κα DM. 2. συνήθης M, improbante Syllogio S.
 22 καί] deest B. 24. ἰὸν CDM. αὐτῶν EM. Vid.
 Hom. Od. 2, 45. 26. Hom. Od. 1, 7. 28. ἢ καὶ
 ἰὸν CDM. Vid. Hom. Od. 1, 409.
63. 7. γὰρ καὶ πάλιν B. οἷ] deest B. 11. δὲ καὶ πλεί-
 ον B. 12. φαίητε γὰρ ὁ ὑμῖτερος B. 13. ἐνοουμί-
 του B. 27. τὸ πλείον κατέπλευσιν. Hoc deerat in libris
 impressis: sed nos coniectura in secum hoc adjectimus.
 PORTUS. 28. ἴθα C ἴθα B.
64. 2. ἀρτίον BCDM. δὲ μοι M. Vide supra p. 5. 22. 3. προκα-
 χ τιλιγμίτου B et mg S. προκατγγίμιτου ceteri 5.
 ἴσται D. θύραζε. [καὶ ἐν τῷ ἀρτίῳ γὰρ ἔην μέλλον
 ὄχ' ἀριστος πάντων] S: qui versus est Hom. Od η. 432.
 Prior est 444. 7. πληρέτατον C. 9. ἀπιδείστο
 BCDM. Vid. Hom. Od. 11, 35. 10. ἐπιβιάζεται C.
 ἀποβιάζεται B. et mg S. ἐπιβιάζεται MS. 14. δ' de-
 est DM. 17. ὁ αὐτὸς λόγος desunt C. 18. τῷ τ.
 συζύγῳ B. 22. γὰρ] deest C. 24. γινομένην C.
 τῷ] deest B. 25. τῷ B.
65. 2. ἀφίλοι B et mg S. 20. οὐδὲ] οὐ B. 22. ἐπιφαι-
 νομένῳ mg S. φαινομένῳ B.
66. 1. οὐ ἐτίθηται B. 3. ἢ τοιαύτη σύνταξις ἀκριβέστερον
 B. 6. βηρισόν B. βῆ εἰσόν C. βῆ ῥῆσον DMS. Ver-
 sus est Hom. II. 11, 101. ἀπιφόνος DM. 6 et 12.
 ἐξισαρίζων CDM. 7. μέν BC et mg S. μή MS. In Dud.
 repositum ἰσ. βηρισόν B. ἐξήρσων CDM. ἐξήρσων S. 8.
 συγκαίμενος B. 9. ἐξισαρίζων CM. 11. τριῶν τὸ
 omittunt CDM. 12. In Dud. repositum εἰ μή ὡς.
 15. πρὸς τῆς κατηγορημένης B et mg S. ubi adduntur hanc.
 ἴσ. ἢ τις, ὡς εἶπομεν, τὰ ἐπιφαινόμενα ῥήματα κατηγοροῦν
 τῆς ποιότητος. 21. Τρύφων ο γραμματικὸς παραγίνετο
 γρ B. 22. κατηγοροῦνται C. ἴ. κατηγοροῦμενα mg S.
 24. Verbi κωρείσασθαι unum legitur ο in A. 26. ἠτίμα-

εν AB, ἠτίμασ' M. ἠτίμησ' M. S, ut nunc legitur Hom. II. 1, 11.

27. αἰ — 67, 1 ἀρητῆρα] Haec in mg habet A. ἀφί-
λοιστό mg S. ἠτίμασεν ABCD. ἠτίμησον MS. 28. ἀ-
διάφορον B. ἔξει ABC. ἔξει ceteri.

67, 1. ἀνόμασεν] ἠτίμησ' mg S. 5. καὶ] deest B. 9.
ὀφίλοι A. ἀφίλοι ceteri. 10. οὐ] deest B. τὸ ἕτερον
θατέρω A. ἕτερον θατέρω mg S. τὸ θατέρω S cum ceteris.
11. ἐγχαρεῖ M. 13. σοφός — 27 πλείονων] Horum
nonnisi literae aliquot exstant in A. ὁ σοφός σεμνός ἐστιν
B et mg S. ὁ σοφός BC. ὁ σεμνός ceteri. 22. ὤ-
σπης M.

68, 1. παρεμφαίνειν DM. 2. ὁ γυμν. ἰ πτολ. A. 3.
πτολ. δηλώσει B. 4 ἀλλὰ πλείονας] πλείονας δὲ A. 5.
μετίβαλαν D. γὰρ A. δὲ ceteri. 7. Quae uncis in-
clusa sunt, supplevit Portus, de auo, ut videtur. 14.
δὲ] deest B. 16. ἀφ' B. ὦ C. καὶ ἀορ. ABDMS.
22. κατὰ τοῦτον A. μετὰ τοῦτο ceteri. 25. ἀτακτῆσαι A.
ἀτακτῆσει ceteri. 27. ἀκριβεστῆρα B cum mg S.

69, 1. Articulum ἢ recepi ex AC. 9. ἀπαιτούτος ἀρθερον
BCD et mg S. 11. Alteram ὁ omittit C. 14. ταυ-
τὸν AB. ταυτὸ ceteri. 18. ὑποκειμένων B et mg S. 20.
τηρητίον BC.

70, 2. γινόμενα M. 3. Quae vulgo adduntur ante vocem
εὐδαλον, πάνυ εὐλόγως, expungit A. omittit B. πρέδρα B.
9. Verbum ἐστὶ deest C. 11. καὶ κατὰ BS. τὴν
τοῦ χρόνου B. Ceteri omittunt τοῦ. 13. Cf. p. 71, 2.
15. πάντα] μάλλον B. 16. μὴ γενομένοις ἢ γενοοίσι
C. 17. γινόμενα CDM. 18. δὲ] deest C. 20. γι-
νόμενα AC. γινόμενα ceteri. 22. φαμέν] Fort. φῶμεν,
ut p. 97, 6. Vel καὶ γὰρ ὅτι οὕτω φαμέν. 24. γίνε-
σθαι εὖν ἢ γινέσθαι A. γινέσθαι εὖν ἢ μὴ γινέσθαι ceteri.

71, 1. σκαπτίτω D. 2. ταράξαν A. παρατάξαν BCDM.
3. γραψίτω καὶ γραψάτω καὶ A. Ceterum talia quen-
quam usurpasse negat Heraclides apud Eustath. p. 1755,
60. 4. θῆνοι B, qui in mg εἶσι θῆνοι πῦρ. Vid. Hom.
Od. 22, 481. γείνοι BCD. γεῖν M. 6. παραθήσο-
μεν B. 7. Suspicio desiderari aliquid in hac clau-
sula, et legendum esse potius hoc modo: ὅτι ποιητικά-
τερον μὲν τὸ γραψίτω καὶ τὸ εἶσι, κατ' ἀνάγκην

εἴρηται τῆς Φωνῆς τῆς γραφάτω, καὶ τῆς Φέρε· οὐ κατὰ
 διαφ. PORTI. In Dud. description hoc sch. lion: ἀπὸ τοῦ,
 κατ' ἐναλλαγὴν εἰς τὴν Φωνὴν τὴν Φέρε ἢ μίση αμνον τὴν
 τοῦ ἐπιπέτου καταλλογῆν. SYLB. 8. τῆς Φωνῆς τῆς HCDMS.
 τὴν δὲ γραφάτω A τῆς γραφάτω B. γραφάτω pro γρα-
 φάτω mg. Dud. 19. καταρξαμένοι. καταρξάμε-
 ναι ceteri. 11. καθοπερ D. 12. καὶ ἐν. 13.
 μορον A Dud. μένε ceteri. 13. προσλαμβάνουσαι C.
 15. ἐπεδύκοντες B. 16. ταῖς A. In Dud. additum
 scholion hoc: ἔρουσι αἱ προσνηρικῶν μετὰ μετοχῶν καὶ ἐπι-
 δίτων. resumit en m o attonem. 17. ἀδιαφορῶς AB. 21.
 εἴρηται A. 22. ἄν' ἔρα πολυτροπῶν, Hom. Od. I. I.

72.3. αἱ B. δὲ] omittit pr A. ἔχουσι vulgo. Cuius verbi
 ultimam syllabam in litura habet A. καὶ omittit B. Ceteri
 αἱ. 6. θραπῶν γάστρου C. 8. θάλασσα D. θάλασσα C. 13.
 τῆς γάστρου B cum mg S. 14. κάκιστος, pr A, mg S. Ce-
 teri κάκιστος. 15. γάστρου DM Vid. Hom. Od. I. 185.
 16. ἰσχυρῶς DSM. rectius ἰσχυροῦς, neutro genere. SYLB. ἐπι-
 δάξασιν AC. Versus est Hom. Od. 8. 182. 19. ἐπι-
 βαλε BC. 20. μῦθον αἰδοῦσθαι Haec de suo addi-
 di Portus. 21. [τοῦ] Ἀχιλλεύου S. 23. Cf. Pris-
 cian. p. 1052. sqq. 24. δὲ AC et mg S. Vulgo δὲ,
 quod omittit B. 25. Articulum a ceteris etiam ante
 ἔρηματος positum a recentiore ibi manu habet A. λέγεται,
 ὀνομαζέται omnes praeter A.

73.1. ὄν. Praestiterit 2. 3. ὄν τῆς C. 4. In Dud. re-
 positum ex τοῦ καταστήματος, addito scholio isto! nam
 erat nox. SYLB. Cf. de Pronom. p. 31 (291). 5. δ] omittit
 DM. Vi. Hom. II. 10. 82. ἀνὰ. Ceteri omnes κατὰ.
 ἰσχυρῶς A. Ceteri ἰσχυρῶς 8. ἰσχυρῶς mg S. 9. Vid. Hom. II. 3. 178. 11. Ἀντιπύρρον τὸ ἔρεπον ex A.
 17. ἰσχυροῦμαι AB Dud. Ceteri ἰσχυροῦμαι. 19. ἐνδεί-
 ξις B et mg c. 25. πτόσις C.

74. ἴσθι δὲ καὶ D. 7. ἀπαντοῦσαν A. 10. προσεξημ-
 νη ὀνομαζέται ceteri praeter A. cui id et ipsi ads. ipsi e-
 centior manus. 11. μεκότερον A. 14. Hom. II. 16. 358. 15. μετὰ τῶν κ. ρ. ἰσχυρῶς BS. 18. αἰας δ' ο
 μίγας, κ. α. A. 20. Hom. II. 12. 349. 26. μετὰ δὲ

τῶν μιτοχῶν τὴν τῶν ἐρημάτων ἐπιφορὰν A. 27. καὶ τῆς
τῶν B. 28. προθέσεις M. γίνονται ἢ οὐ πάλιν συμ-
φαιρόσθω τοῦ A.

75, 1. τίς ὁ παλ. λέγεται] καὶ συνησθησεται τὸ ἄρθρον A. τίς
ὁ παραίνεσις λέγεται B. 3. μὴ γὰρ D. ἔχει A. ceteri
ἔχει. 9. ἴδιον M. 13. ὡς] deest C. 14. χωρὶς
τοῦ ἄρθρου BS. 21. οὖσαν B. cum mg S. πλῆθος C.
22. εἶον — θείαν] desunt A. ἢ] deest C. 23. πα-
ρησθησεται A. Deesse videtur ἢ προθέσεις.

76, 3. προθέσεις C. προθέσεις ceteri. 5. καταγίνεται A. γίνε-
ται ceteri. 8. Ὀλύμπια — πηλίκος] desunt A. 9.
μετὰ τοῦ ἄρθρου BCDMS. γὰρ recepi ex A. συνταξίς πη-
λίκος ὁ ἀνδραπῶς ἐνίκησε τὰ Ὀλύμπια. πηλίκος A. 12.
Prius καὶ recepi ex A. πλαγίους A. πλαγίως C. πλαγίως
ceteri. 15. τρώων A. τρώων ceteri. 16. ἐπὶ τῶν
κυρίων νε. Sed omittit articulum A. 19. ἔτι] deest BC
DM. ὑπ' D. 20. οὐ] deest B. 22. σὺν ἄρθροις]
desunt C. 24. μὴ] deest B. 28. τίς — 77, 1. δραμῶν
ἐνίκησι] desunt C.

77, 2. πότε A et mg S. Ceteri πῶς. Sed B totum hoc, πῶς —
παραγίνεται, omittit. Articulum omittit A. 3. τοιαύτη
ἢ A. ἢ τοιαύτη ceteri. 5. καὶ] omittit pr A. 8.
φυλάσσονται] omittunt ABC. 9. [καὶ] ἐκῆ S. ἐκῆ omit-
tit B. 11. καὶ deest B. 12. πρὸς οἷς] Cf. p. 87,
26. 96, 27. 184, 12. 237, 22. 270, 15. Similiter πρὸς τῶ p.
228, 1. Quo saepissime utitur aequalis Apollonio S.
Empiricus, ut P. H. 1, 23, 2, 45 et 214, 3, 74 et 125. adv.
Math. 1, 25. et, ubi nunc perperam legitur accusativus, P.
H. 1, 60, 2, 76 et 224 (quo loco addendum ἑκαστον ante
τῶν εἰδῶν). 3, 79. Similis similitum usus est praepositionum
adv. Math. 7, 378. οὐκ ἄρα οὐδὲ ἑτεροίωσις ψυχῆς ἐστὶν ἢ
φαντασία, σὺν τῷ καὶ τὴν περὶ μεταβολῆς ἀπορίαν αὐτοῦς
θλίβειν. Cf. 8, 102 et 423 9, 39. Et 8, 342: οὐκ ἂν εἴη τις
τῶν ἐπὶ μέρους ἀποδείξαι πιστή, μετὰ τοῦ καὶ εἰς τὸν διά-
λληλον τρόπον ἡμᾶς ἐμπίπτειν. Cf. 8, 263. διὰ] μετὰ M.
13. προειρημένον] recepi ex A. 15. Articulum τὴν omit-
tit C. 21. παραλαμβ. A. περιλαμβ. ceteri. μερικῶτι-
ρον C. 25. συνέξει A. et mg S. Ceteri συναξει. 27.
ὡς A.

78. 1. et 2 et 3. et 6. δὲ A. 2. τίς δαίς ἐστιν ο δε σμιλος
 A. τίς δαί ἐστιν ὄδε σμιλος BCDM. Versus est Hom. Od. 1,
 225. 3. δὲ BC. γῆς A. γῆς ceteri, Vid. Hom. Od, 24,
 298. 7. τὸ ητῶ A. τὸ η C. 10. τοῦ δαί συνδέσμου
 libri omnes praeter pr. A. 11. ἐπεδείκνυτο B. 14.
 ἰπίτελαι ABC et mg S. ἰπίτελοι ceteri. Hom. Il. 4, 64.
 16. ἄλλα a recentiore manu habet A. 17. Articulum
 τοῦ omittit pr. A. 19. τοῦ πειρᾶν AS. 20. αὐ τοῦτου
 B. 21. τῶδ' M. δέχισθαι A. δέχισθε CM. δέχισθαι
 D. δεδέχθαι S ex P. Versus est Hom. Il. 1, 29. 22.
 τοῦ D. 24. οὐκ ἐπὶ DM. 27. φαίνεται DM. γς de-
 est B. 28. ἄθροπος deest C.

79. 1. κατίλαβεν ὅτι B. κατίλαβεν τὸ ὅτι mg S. κατελάβιστο ce-
 teri. 6. Particulam δὴ recepi ^{εις} ex A. 11. καὶ λέ-
 πω] καλεῖται B. 12. ἄθρο B. 13. Hom. Od.
 4 512. 15. Hom. Il 9, 453. 18. προστεθείη BC.
 21. Alter ἢ deest M. 27. τοῦ] οὐ B.

80. 1. ὁ ἴμός A. 2. ὁ πατὴρ ὁ ἐ. ἐ.] desunt A. 4 et 6.
 ὁσθεῖς] ὁ ἰαθεῖς D. πρόσθετον] πατρὸς θείων A. 5.
 πρὸς C. δὴ] ἰξ B. 7. ἀντανουμιακή B. 9. καθὸς
 πρόσθετος δὲ ἢ A. Particulum δὲ supra positum habet C. 10.
 προκατέρξασα] πρᾶξις A. καὶ recepi ex A. 12. ἴμός] σός BC.
 ὁ δούλος ὁ ἢ σός ἰκίνοῦ desunt A. 14. τι recepi ex
 AC. 15. ἰκίνοῦ B. σός A. 16. ὁ οὐκ ἄλλου A. ὅς ἢ τρία
 οὐκ ἢ ἄλλου ceteri. 17. ἐπεδείξαμεν A. 18. δύο
 B. 19. κατὰ A. ἐπὶ mg S, qui addit δυὸν ὀνόμασιν
 μετὰ ceteri. 21. ἢ ὁ προσηγορμένος] Desunt A. Articulus
 solus deest D. 22. προσηγορμένου ABC. Ceteri
 προσηγορμένου. 26. γς] πρ B et mg S. 27. γυν-
 καὶ deest MS. ἄθρο παραδέξασθαι B.

81. 1. ἐπεδείξαμεν A. 2. τῶ A. τὸ ceteri. τὰ recepi ex AC.
 3. ἰχίμι ABC et mg S. ἰχίμι ceteri, Alterum τὸ omittit B.
 4. ὡς deest C. 6. παραλα. δὲ A. Ceteri inverso ordine.
 7. παραλα. βάνοντα B. 9. οὐκ ἐμποδίζει B. 15.
 γὰρ τὰ A. ἐπιδικτωτρεα C. φέρεται deest C. 18. τὸ
 γς] τὸ δὲ B. 19. σημαίνει B δὲ καὶ omnes praeter A.
 20. τὸ] τῶ C. 21. ὡς omittit B. 22. τὸ αὐτὸ
 ἐπιθ. λόγιος omittunt BCDM. τοῦ CD. ὁ] deest libris
 omnibus, Sed mg Dud. ἴσ. μετὰ τὰ ὁ λόγιος ἐν τῶ ἄν.

- δευτος. 23. προσηνηκται: A. προσηνηκται ceteri.
 82. 2. τῶν] τῆν C. 7. ἐπιεργάσασθαι A. ἐπιεργάξασθαι
 ceteri. 12. τὸν — ἵππος] in mg habet A. 14. κα-
 τὰ κληδ] deest A. 20. παραφθερεῖ B et mg S. 23.
 Alterum καὶ omittit C. 24. ῥῆμα deest BCDM. 28.
 ἢ Τρέφατ] τῶν post lituram D.
 83. 4. αἰ] deest C. 6. ἐπὶ M. τῶν ὀνομάτων omnes praeter
 A. 9. αὐ] δὲ C. 10. ἐν ὑπάρχει MS. μὲν οὖν ὄνομα.
 B. 12. ἰδία] deest B. θείσις A. διαθείσις ceteri. 15.
 αὐ] ὁ DM. Vid. Hom. Il. 3, 200. 20. ὁ [καὶ] S. 22.
 ἔχει et mg S. 23. ἔχει DM. ἐπίρρημα δὲ φαίνεται
 A. ἐπίρρημα φέροιο B. 27. δυοὶ δ' S.
 84. 2. οὐ λυπεῖ καὶ χωρὶς τοῦ ἰδίου ἀδερφου. ὁ A. τὸ ἐν ἐκλείψει,
 καὶ τὸ κύριον χωρὶς τοῦ δίου ἀδερφου λέγεται. ὁ ceteri. 6.
 τὸ ὁ B. 7. ὑπαραδέκται S. auctore Porto. 8. μὴ
 deest BCDM. 9. εὐδίκτοι S acceptum a Porto. For-
 tasse etiam ἰδὲκτοι legi potest, ut idem sit quod οὐ γὰρ
 ἰδέχεται, sicut infra 148. 4. 81, 10. SYLB. 11. ἀε-
 θραν C. 12. συνανιχθήσεται A. συνανιχθήσεται ceteri.
 14. διὰ] τὰ B. 16. μοι ABC et mg S. τοι ceteri.
 ἴσ. ὑπαραδέκτοι ind. γίνεσθαι A. γινέσθαι ceteri. 20.
 οἱ M. 23. μετα] deest B. 26. καὶ] deest BCDM.
 85. 4. ἢ ἐκὼν —] Cl. Schol. Ven. ad Il. 12. 379. 17. 190. Eu-
 stath p. 1097. 64. 1841. 31. Etym. M. p. 19. 4. (coll. 47.
 2) 350. 34. 6. κατὰ D. 7. οὔτε — 8. ἐστὶ] in
 mg habet A. 8. ὑβρίσας libri omnes. In libro ms.
 post illud οὔτε ἐστὶ κρατὶ μετοχῆς καὶ γὰρ χωρὶς μετοχῆς
 ἀκατάκλητος. sed neutra lectio nobis satisfacit. Suspicio
 itaque legendum esse sic: ὁ τὸν ἀνδραπον ἐκὼν ὑβρίσας, οὔ-
 τος ἐστὶ μετὰ μετοχῆς. καὶ γὰρ χ. μ. ὤ. ὁ λόγος. PORT.
 Mih post verbum ἐστὶ deesse videtur alterum exemplum.
 ὁ τὸν ἀνδραπον ἐκὼν αὐτός ἐστι. γὰρ deest B. χωρὶς μετο-
 χῆς mg S. χωρὶ τοῦ ἀπαρμύφαιου ceteri praeter A. 9.
 ὁ] deest A. ἴσεται [δὲ] S. 11. ἀκατακλήτοτος AB,
 κατακλήτοτος ceteri. 15. διαφείσει] διαφείρα A. 16.
 δυσχ. δὲ τα τῆς οὐτά εως S ex P. οὐ μὴ τὰ τῆς οὐτά εως.
 in litura A. Omittunt CDM. 17. προειλαμεθα A. 19.
 αὐτῶ] deest B. αὐτὴν deest BCDM. 21. καὶ] recepi
 ex A. 23. ἰκκῆν A et mg S. τὴν αὐτὴν Soph. γενικῆν M.

24. πάντως] deest BCDM. 26. τὰ] deest B.
86. 1. προσῶ A. προσῶ ceteri. Cf, p. 124. 8. ἰὺ, 5, 208, 4.
7. τούτῳ A. οὕτως ceteri. 8 ἀπεδείξαμεν B. 13.
τὸ ποιεῖν τοῦτο B et mg S. τὸ ποιεῖν τοιοῦτον DMS. 17.
παριστάσαι S. 19. αὐτῶ omitit B. ὥσπερ M. 21.
σμπλικον libri. 23 ὁ — 25. παρεγένετο] omitit C.
24. διεδέξατο D. δυνάμει] omitit B. τὸ αὐτὸ A. τὸν αὐ-
τὸν ceteri: quare ἰὼν addebat Sylburgius. τῶ ABD. τῷ
CMS. 28. ἀντινομίας C.
87. 2. ὑποτακτικῶ] Additur vulgo συντάξει. Quod omitit pr.
A. 5. αὐτὸς B. 6. ἐν deest C. 8. ἑαυτῶν A.
ἐν αὐτῶ ceteri. 9. οὐχὶ τοῦτο οὖν BS. 10 οὐ πάν-
τως] omitit pr A. 11 et 14. ἀπηνέγκατο B. ἀπηνέγκαν-
το ceteri. 12 ἰστί] omitit A. 13. διέστησι B.
Prius τὰ omitunt DM. Alterum καὶ recepi ex A. 16.
καὶ] τὰ DMS. 19. οὐχ B. 24. προὔπτον οὖν ἔτι
BS. 26. οὐς DM.
88. 1. λίγων ABCDM. 5 ἀδρειοτικῆ C. 6. ἴσ. ἀφι-
στάμενοι τὸ ἄ τοῦ Dud. ἐπιστάμενοι τὸ ἄ. τὸ ceteri. 7.
συντηρεῖσθαι, im mg posito συντηρεῖσθαι, C. 8. τε καὶ
ἀος. DMS. 9. καὶ deest DM. 13. Vulgo οὐκ ἀ-
διαφορεῖ. Omissi negationem cum A et Sophiano. 17.
πρώτῳ B et mg S. συνίβαλον AB. ξυνίβαλον vg. 21.
ὀνομαστῶν correctus A. 22. ἐπὶ A et mg S. ἐάν ceteri.
25. ὃ deest A. ὁ τρέφων omnes praeter B.
89. 2. ἰσῆντο A. ἰγίντο ceteri. 3 τοῦ ἀδρα B. Versus
est Hom. Od. 1, 1. 4. πολλὰ deest D. 5. Πλάγ-
χθρ [καὶ Μῆνιν ἄειδε θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος] Sex princi-
pio Madis. 7. μὲν] deest B. 8. αἶ Dud. αἶς αἶ
C. αἶς vulgo. 10. ἐπὶ Dud. ἐπὶ ceteri. 13 κς] καὶ
M. Versus est Hom. Il. 7 125. 15 ποτ' ἰμ' B. μέ-
γα γίγθι BCDM. 17. τὸ γηθῆσαι A γίγηθε BCDM.
18. καὶ εἰ M' ἀκατάλληλος mg S et recentior A καταλ-
λήλος τ A ἀκατάλληλος CDM. ἀκατάλληλα BS. κείμενα —
29. κατάλληλος d-sunt C. 20. συγκλείειν mg S. συγκα-
τακτεῖν C. συγκλείει ceteri. 21. σὺν τοῖς Soph. 24.
διπτεψάμεν A. ἰχαριάμεν vulgo. 25. τὸ] ὁ M. 26.
ἀντὶ τοῦ ο το εσ A. τὸ ὁ ἀντὶ τοῦ ἔς ceteri cum S. τὸ ἔς
ἀντὶ τοῦ ἔς mg S.

- 90.1. ἁ Ἀρίσταρχος vulgo. Erasis articulum A. 2 καὶ] re-
 cepti ex A qui haec, καὶ, — 6. ποιήματα, in mg habet.
 ἄτι deest B. 4. πρὸς λαβάν M. γούνη] Accessit ex A.
 5. ὁ Ἀρίσταρχος omnes praeter A. 7. τῆ Φωνῆ AC
 et mg S. τῆς φωνῆς ceteri. 11. τάξεως A, συντάξεως
 ceteri, τάξεως καὶ τῆς συντάξεως M. 13. Hom. II. 21.
 194. 15. γὰρ] deest BCDM. τάξεως A et γὰρ S. συντά-
 ξεως ce eti. 19 μέντοι omittit pr A. 20. εἶναι δύ-
 ναται ἀρθεῖν A. ἀρθεῖν δύναται εἶναι ceteri. 22. ἐπὶ
 δι τὰς B. 23. παρατήσωμεν A. 24. τούτων δὲ τῆς
 omnes praeter A. τῶ AB. 25. Hom. II. 18, 466.
- 91.2. Particula αἰς deest libris omnibus. Quae postquam ad-
 dita est, non opor. expuncto, quod expungebat Sophianus,
 εἰρηται. 5. οὐκέτ] οὐκ A. 6. τε deest C. 7.
 θάρακα B. 8. ὁ deest B. 9. ἀσπίδα AB. ἀσπίδι
 ceteri. 11. σφουρίσσει DM. θάρακα ABC. θάρακα ce-
 teri. Item v. 27. 14 τοιοῦτο C. παρῆ A et mg S. πα-
 ράβη ceteri. 15. κατάλληλοι D. 17. πρεσβυτεῖ-
 ξαμεν ABC et mg S. 18. συναρτυρήσεται DM. 20.
 ποῖτα [δὲ] ἔ. 22. λόγοι] omittit pr A. 23. γούνη
 omnes praeter A. ἢ omittit C. 26. προκαταλελεγμένα
 B. 28. γὰρ AC ἐξαιτίζεται legendum cum libris om-
 nibus. Quod mutatum hic errore operarum.
- 92.3. πρὸδεως mg S. 4. ὑπῆρχεν αὐτῶ, τούτων ἀπόλειπει
 ὁ A. ἢ οἱ, ἀπόλειπει ceteri. 6. καὶ — 18. Διολέυσαν]
 Haec unus servavit A. 22. καὶ τὰ omnes praeter A.
 πρᾶυτοκείμενα AC. ὑπακείμενα ceteri. 23. διέστησαν
 BCDM. Emendaverat Portus ex Theodoro Gaza: confirmat
 Priscianus p. 1049: aquilae devolarunt, haec ab oriente,
 illa ab occidente, δύο μετὸς S. ἀναταλῆς IC A in com-
 pendio ambiguus. Vulgo ἀναταλῶν. 24. ἴσ. δυσμῶν
 mg S. 25. συντάξεως [Αἰθίοτας, τοὶ διὰ τὰ διδάσκατοι
 ἴσχατοι ἀνδρῶν S. Nobis unus versus suffi. re visus est, ne
 ille quidem in libris scriptus inventus. Est autem Hom.
 Od. 1, 23.
- 93.1. τοῦ ἔ] τούτων B. 8. τῶν deest B. 10. διχῶ
 DM. 12. δυσσομένον omnes praeter A. 14. οἱ καὶ
 αἱ C. ἐπ' A et mg S. ὑπ' ceteri. 18. ἄχρι τοῦ Ὀλύμ-
 που] ἴσ. χθοναλωτέρως mg S ex Hom. Od. 12, 73. οὐ]

- desunt M. 21. ἐπιδείξαι A. ὑπιδείξαι B. ἀποδείξαι
 ceteri. 22. μόνη μὴ desunt B. παραλαβούσα C.
 23. τὸ ῥῆμα omnes praeter A. 24. οὐκ ἐστι desunt ABD.
 26. Hom. II. 16, 317. 28. τοῦ λόγου τῆδε ABC. τῆδε
 τοῦ λόγου ceteri.
94. 2. τῶν δὲ δύο B. 3. ἴκσι AC. ἦκσι B. ἰκάνσι DMS. κα-
 θ' BC et mg S. καθ' ὃν ceteri. κάκισθα libri omnes. ἐπι-
 στήσει ABC. ἐπιστήση DMS. Optativum maluerat Sylbur-
 gius. 5. καὶ — 9 καινοῦ] in mg habet A. Versus sunt
 Asiati. μὴ BCDM. δύο M. πόλοι] κόλασαι B. ὑπολάσαι
 CDM. 7. ἐπίσπτες] ἴστιν οὔτος BCDM. 8. πάλιν
 — 9. ἐπίσπτες desunt B. 9. ἴστιν οὔτος CDM. γὰρ
 desunt B. 12. ἐπὶ ὁ πόσων M.
95. 3. μὴν recepi ex A. 4. λόγους A et mg S. Priscianus pra-
 ter in oratione. δίδουσι ceteri. 8. πτώσεων A. πτώ-
 σεως ceteri. 9. Articulum τοῦ recepi ex A. Priscianus
 ut pro τοῦ nom ne subeant i. e. pro omnibus eius casibus.
 12. ἀντιπροσχωρῆσαι A. ἀντιπαχρῆσαι ceteri. ἀναπληρῶσαι
 B. 14. πρόσμοποι δεύτερον ABCD. 18. τῶ μὴν γὰρ
 A. καὶ τῶ μὴν ceteri. δημοτῶ] ἴνη και A.
96. 3. ἰγῆσσο B et mg S. ἐπιγίνοντο ceteri. 4. γινομένης
 omittit A. ἴτερον νοοῦμενον] ἴτεροιουμενον A. 6. μετα-
 λαμβάνοντος mg S. 7. διὸ καὶ πᾶσιν B. 10. σοι
 ABCD. 18. τρίτου AC. τοῦ ceteri. καὶ omittit B. 19.
 Eam quae ionem positam esse ab Apollonio in ῥηματικῶ
 suo, intelligas ex Ge. Choerobosci Scholiis supra memora-
 tis: δια τί δὲ μὴ ἐκ τοῦ ἰαντίου ἐκινήθησαν, τουτίστι πτω-
 τικῶς μὴν κατὰ τὴν ἀρχουσαν, προσωπικῶς δὲ κατὰ τὸ τί-
 λος. ἐκ τῶ προομίῳ τοῦ δευτέρου λόγου τοῦ ῥηματικοῦ Ἀπολλ-
 λωνίου, εἰ θεῶ φίλος μαθητόμεθα (fol. 229. r.). 22. ἴσ-
 το ἄρχον. Dud. Priscianus: quoniam principium. τῶ ἀρχόντι
 ceteri. 23. ἴσ in libri omnes. προσχωρῆσαι ABC et mg
 S. Priscianus: accedere. προχωρῆσαι DMS. 25. ἐπιδεί-
 ξαι A.
97. 2. ἴσσι recepi ex A. 6. καὶ ῥήματος A. καὶ [τῶ] ῥή-
 ματος S. καὶ ῥήματος ceteri. παρεισδύηται A. παρεισδύεται
 ceteri. 8. [δ'] ἠγοῦμαι S. 12. ἢ ἐξαιρέτως κλίσις]
 Priscianus: de praecipua et singulari demonstratione. Leg.
 declinatione. 14. εἶς desunt A. 16. ἐπιπταγμῆ B.

οὐδὲ πρὸς τὴν ἀνατινομένην omittit B. 19. τα omittit B.
 ἐπινοῦνται A. νοῦνται ceteri. 21. γὰρ deest A. 22.
 ἀνατινοται deest A. ἴσ. ἐπινοῦνται mg S. 23. ἐπινοῦν
 A. ἐπὶ τινος ceteri. ἀπὸ τινος Dud. 24. ὃν ἀπιτάθη
 Dud. ὃ ἐπιτάθη A. ὃ συνετάθη ceteri. 25. εἰρηται B.
 26. εἶν om. A. 27. τόνον deest D.

98. 1. μετακτιθεῖσαι A. μετατεθεῖσαι ceteri. τῆς 2. βάρει
 ἀπὸ A. 4. Hom. II. 4, 63. 5. τῆς [τοῦ] S. τοῦ B. 7.
 καὶ DM. Versus est Hom. Od. 13, 232 9. δὲ καὶ om-
 nes praeter A. 11. et 23. ἀντονομαζοται DM. 12.
 Hom. II. 13, 1. 16. ἔτυχον A. ἔτυχον ceteri. 17.
 παρελημεναι — 18. ἀντὶ omittit B. παρελημεναι M. ἀλλὰ
 γὰρ δυναμει A. 18. τῶν ὀνομάτων τῶν DSM. τῶν ὀνο-
 μάτων C. μετὰ τῶν ἀξέρων B. προσλαμβ. B et mg S.
 19. ἀντονομαζοται B. 23. ἴστι — 24. ἀναφορῶν]
 Hoc totum rubo esse non Apollonii, sed studiosi alicuius,
 qui dum l. cum istum pertractabat, apposuit ad marginem
 hoc scholium. PORTUS, διότι B. ἀντονομαζοται B et
 mg S. προκατελεγμένου — 24. ἀναφορῶν omittit C. 28.
 καὶ οὐκ A.

99. 1. ἀλλ'] τῶν ἄλλων B et mg S. 2. εἰς τὰς δικτικὰς om-
 nes praeter A. 4. ἑκατέρων B et mg S. 5. ἀντο-
 νομαζοται DM. 6. εἰρηθαι deest A. 7. μὲν de-
 est A. μὴ deest ACDM. 11. ἀντιθεῖ A. ἀντιθεῖ ceteri.
 12. δὲ] τοῦ C. 13. δὲ deest C. 14. παρεῖν] ἐξ-
 οὔσι B et γρ S. 16. Alterum τὸ recepi ex A. 18.
 ὅτι καὶ ἡ BCS. 19. ἄςτε A. ὡς ceteri. ὄψεως] δείξεως B.
 23. ἴστιν C. καὶ omittit B. 27. Articulum τὸ dedit
 A. expressit Priscianus: quicumque potest hunc actum sus-
 cipere. Quo cum careret Portus, verba haec πρῶγμα πα-
 ρεδῆξασθαι mendosa putavit.

100. 1 γε μὲν BCDMS. 2. Vid. Etym. M. 173, 6. 321,
 29. 4. ἔφαμεν] Vid. p. 97, 15. ἐπινοῦνται B. 5.
 φωνῶν] omittit pr A. 11. αὶ omittit C. 13. στερο-
 μένη pr A. στερουμένη ceteri. 14. συνεστέρητο A. συ-
 στερεῖτο ceteri. Cf. Etym. M. 64, 21 15. τῆς] deest
 libris. τῆν ἐπὶ A. 16. τῆν παραγωγὴν B et mg S.
 17. προσδέχασθαι C. 19. ἄβρωνα C. ἄβρωνα ceteri.
 21. προσσῶπον B. 22. συζυγοῦσαι B. 23. τὲ

omittunt C. 27. αἰ omittit B. 28. κλίματι A.

IOI, 8. ἀντανομαζόμενον DM. 10. τοῦ recepi ex A. 14. γὰρ omittit B. 15. ἀοριστοῦται A. ἀοριστοῦνται ceteri. 18. ἐξαιρέτος, ut videtur, A. 19. εἰ δὲ S ex P. οὐδὲ A. οὐδὲ ὁ BC DM. 20. πολυμερῆς DM. 21. ἴσ. ἀπὸ διὰ Dud. Consentire videtur Priscianus p. 1065: *ne una voce diversae significentur personae.* 26. ἀπὸ A. ἐπὶ ceteri.

IO2, 6. ἐμὴν A. 14. ὑποδιδούσης C. 15. ἐκ κλίματος Dud. ἐκλήματος, addito a recentiore manu altero μ, A. ἐκ κλίματος ceteri. 18. καὶ αἰ A. 19. τῶ γυναιξὶ τῶ ὕδατος A. 21. δὲ omittit B. 25. ἐπισκόπτειν C. ἐπισκοπέειν A. ἐπισκοπέειν S. ἐπισκοπέειν M.

IO3, 1. ἀψιλογοῖαι D. 2. ἀντιλαμβάνειν B. 3. ἀλλ' ἢ καὶ mg S. καὶ B. εἰς] ὑπὸ τὸ μὴ εἰς A. τοῦ omittit C. 4. ἀντιπεραλαμβάνονται B et mg S. γὰρ omittit A. ἀπὸ ξις mg S. 6. ἀντιπεραλαμβάνειν B et mg S. 7. ἐπιπιδὴ A. ἐπὶ ceteri. διακριτικὸν ABC et mg S. διακριτικῆς DMS. 11. ἐκίνο B. ἐπιστήσεις libri: τὸ τῆς ἀκολουθίας P. 12. ἀπέλευσαν M. 13. Planudes legit πᾶσαι: et post hoc ipsum commation interpungit, ut in Dud. adnotatum. SYLB. Vulgo enim πάσαις ἢ Priscianus: Sed forte quaerat aliquis, cur consequentiam evitaverunt pronomina et cur non nomina (fort omnia)? Nominum positio inversa est. — 14. ἢ εἰς ἰδίας B. πλάτων A. 16. ἢ deest B. Dud. τούτων τῶν ὀνομάτων et v. 17. ἑκάστου τῶν ὑποκειμένων. SYLB. 17. ἀπομίμη A. ἀπομίμοι ceteri. 19. συμπισοῦσαι B. 20. ὑστεροῖτο τὸ διὰ A. Priscianus: *caruit ὑστεροῖτο τὸ διὰ C. ὑστεροῖτο τὸ διὰ B. ὑστεροῖτο διὰ DMS.* 26. συνδιαστέλλη B. 28. αἰ deest A.

IO4, 2. ἴσως A. ἴσως ceteri. λιυκὸν A. 3. ἢ, τὸ A. ἢ ceteri. πλάτων libri. 5. παραπίμπισθαι BDM. 7. εἰς] οὐκ B. ἐγίνοντο A. ἐγίνοντο CM. ἐγίνοντο ceteri 8. μιντοῖ γι DMS. 10. ἢ omittit S de conjectura Porti. εἰ M. οὐσίαν ὅπου ἔχουσιν B. εὐληπτα omittunt BC DM. 11. ἐπιτυμβεβηκότα A. συμβεβηκότα ceteri. 13. βραχύν A. γὰρ omittit C. 14. ὑποτρέχοντα A. 21. δια πάντες ABDM. δι' ἅπαντος C. Emendavit Portus.

22. *μῖξ* omittit pr A. 23. *ὑποτιύσασι* D. *ὑποπτεύσασι* M. 24. *ταῖς ἰδίαις* M. 25. *τὴν* omittit B. *ταῖς* omittit A. 26. *ἢ γὰρ* DM. 28. *ἢ διὰ* AS.
- IO5. 1. *ὑποκλίνομαι* τὸ ἀκόλουθον BCDM. ἢ τῆς A. 2. *ἦς*] Libri *οἷς*. 4. *ἄλλως* Soph. *ἀλλ' ἄς* A. *ἀλλὰ* ceteri. *εἴπερ* A. *εὐχ' ἄσπερ* vg. 5. *γὰρ*] Accessit ex ABC. 6. Prius ἢ omittit A, alterum B. ἦ] καὶ ἢ B. 8. *ἀναδειγμένη* DM. 11. *καθὼς πρόκειται*. Αἱ οὖν S cum B DM. 14. *καὶ οὐκ* C. 16. *καὶ* — 19. *ὑποκείμενοι*] Omittunt BCDM. 26. *ἴσχυσι* C. 26. *ἢ καὶ ἀνδρωτος* B.
- IO6. 1. ἦ] ὁ C. καὶ διὰ omnes praeter A. 3. καὶ διὰ omnes praeter A. 4. *ἴσκα* A. *ἴσκει* ceteri. *ἴς* — 6. *ἴστω*] omittit DM. 5. *πλείστον εὐσῶν καταλήξεων* B. 9. *αὐταί* BC et mg S. *αὐταί* vg. *καί* deest B. *παράδειχθαι* C. *παρὰμειχθῆσαι* B. 11. *πρώσις* A. 13. τὸ deest B. 15. *τίσις* ACDM. *τίος* B. *τίος* S. de coniectura, ut videtur, Porri. (cf. Etym. M. p. 759, 35. 17. καὶ deest B. 18. *ἄς ἐν* BCDS. 21. Cf. Schol Theocrit. 7. 24. 23. *ἀπὸ ἀγωνιμῶν* BS. 25. Hom. II. I. 12. 27. Hom. II. 1, 84. 28. Hom. Od. 13, 88.
- IO7. 1. Hom Od. 2, 206 2. *προσλαμβάνεται* B. 3. καὶ καθόλου A. καθόλου [*γὰρ*] S. καθ' ἑλίου BCDM. 4. *ἀπάντων* πάντων ceteri. *ὀνομαστικά* A. *ὀνοματικά* ceteri. 5. *καί* deest CDM. 13. *τοῦτον* deest A. 14. *ἄς*] οὐ B. 16. *σημαίνοντα* A cum Soph. *σημαίνουσα* ceteri. 18. *ὑπιδείξαμεν* A. καὶ omittit pr A. 25. *πρεσβυτέρη* A.
- IO8. 1. *προσχάρι* A. *ἀντωνυμιακήν* B. 2. *γὰρ* — 4. *ἄρθρον*] Ομητικῶν BCDM. 3. καὶ omittit pr A. *ταῦ* deest A. 4. *Χρύσης*] Hoc nomen recepi ex A. 5. ἢ deest B. 6. τὸ ἄρθρον A. τὸ δὲ ἄρθρον A. *παρὰδάσει* C. *προσδάσει* ceteri. 8. *ἰνόματος παρὰμειγμένη* omnes praeter A et, qui illa quoque ἐπὶ πάντος omittit, C. 9. *ἐπὶ οὐκ*] in lituis A. *μετὰ* A. *κατὰ* vg. *ἐμποδιζόμενοι* *παρὰ* αμβ' ἐται omnes praeter A. 18. Participium *παρὰ* αμβ' ν μῆνη deest A. et mg Dād. ante haec τὸ τοῦ ἰσομένου προσώπου ponitur in C. ante haec τὸ τοῦ ἰσομένου προσώπου in BDM. *μεταλήψην* — 19. *τοιαῦτα*] Omittunt

- BCDM. 19. [χει] omittit mg Dud. ὁ περιπ. κιν.] Omitunt BCDM. 21. ὡς ἰάν A. 28. τοῦ — 109, 1. κινεῖται] in mg A.
- IOQ.** 2. συναχθεῖν B. 3 ἴσ. αὐτὸ mg S. 4. τὸν deest B. 6. μὴ B. 7. ἄν omittit B. καὶ αἱ A. ἀντωνυμία ἐξείη B. 8. τοῦ λόγου B. 9. μετατιθέτω A. μεταταχθεῖτω B. ἄλλως B. 11. ἅπαντα] Accessit ex A. 12. ποικίλ] Omitunt omnes praeter A. Item, quod v. 13. inferunt, τὸν. 3 ὅτι B. 17. αἱ Φωναὶ ἐπικρατοῦσιν A. ἐπικρατοῦσιν αἱ Φωναὶ ceteri. 18. αἶ] Vid. nos ad Apollon. de Pr nom. p. 204 (34). 19. ἐμολογας γούν A. εὐλόγως οὖν ceteri. 21. ἀντωνυμιακὴν B. 23. συμ καὶ σαφές omnes praeter A. συμπαρεπομένων Dud. παρ παρεπομένων A. 28 τὸ deest B.
- II O.** 2 ἐπι] ἴστιν C. ἐπὶ τῶν οὐδετέρων D. 4. παρηκολούθει ABC et mg. παρηκολουθήκει DMS. τῆ οὐτο: ὡς οὐτες A. καὶ omitti pr. 5. παρὰ τὸ] Haec addidi ex A. τῶ ἢ D. 6. κατὰ τὸ οὐδέτερον A. κατὰ οὐδετέρου CM. τὸ τὸ C. 7. ἤρξατο. ἤρξατο ceteri. 9. Articulus τὴν accessit ex A. 11. θηλικῶν A. θηματικῶν ceteri. 12. ἀπὸ AB. ἐπὶ ceteri. 15. τηλικῶν τὸ τηλικούτων B. τηλικὸν τὸ τηλικούτος ceteri. ταυτὸν A. ταυτὸ ceteri. παρηκολουθεῖ A. ἐπακολουθεῖ B et mg S. ἐπηκολουθεῖ ceteri. 16. αἱ deest B. 17. προκειμένης A et mg S. παρακειμένης vs. αὐτῶν MS. Praesens tamen disputatio requiritur ὡς αὐτῶν. SYLB. 18. καὶ ἐπὶ omnes praeter A. προκείται AB. 20. τῆς τῶν τοῦ τ AE. τῆς τοῦ τῶν C. τῆς τοῦ τοῦ τῶν DMS. 21. οὐδὲν omittit A. 22. αἱ γὰρ καὶ τῶν A. ἴτι γὰρ καὶ vs. 24. διὰ deest DM. 26. τὴν AC. τε τῆν B. τῶν DMS.
- III I.** 3. ἄβρων CD. ἄβρων ceteri. παρήχεται A. παρήχθη ceteri. 4. ὀψὶ D. 8. ἐγχεῖσθαι — 9. λόγος] Omitunt C. 10. Alterum καὶ omittit C. 13. ἐγίνετο C DM. 17. ὅς ἔα γὰρ M. Vid. Hom. Od. 17. 12. 18. κηρύκων] θυμῶν BCDM. 20. κάκιστο A. ἐκίστο ceteri. ἔλιψεν ἐν τῇ εὐθείᾳ τὸ τ BP. 22. οὐκ] Reperi ex B et Soph. 25. πλάγιοι A. πλάγιοι ceteri. τοῦ τ] τούτων BCDM. Emendaverat Pontus. 28. καὶ τὰ δασυμόμια —] Vid. Eustath. p. 149, 15. 194, 26.

I 10, 2. δι] Recepi ex A. 3. οὗτος B. et mg S. 10.

ἔγω γράφω — ἐμοὶ γράφεις B. Versus est Hom. II. 4.

63. 13. φησί A. 14. σύ ἢ σε] Priscianus p. 1069.

ego et tu. Et mox: *ad quem*, ut videatur legisse πρὸς ὄν.

Sed cf. p. 251. 16. ^{ως} 16 ὄντα A et mg S. ἔντα ceteri.

18. καὶ οὗτος A. Priscianus: non minus tamen sic quoque. καὶ ἢ οὗτος ceteri. 21. οὐ Θημί [γὰρ] S.

22. τούτου καὶ πρὸς DMS. 23. χειρῶδες legisse putes Priscianum: *ad nihil utile pertinent*. 25. γε καὶ αἱ

omnes praeter A. γραφόμεναι B. ἀριστότατοι BDMS.

26. ἀπόσθησαν B. 27. μοι deest M. ἐντελικᾶς]

Αἱ ἐπιταλικᾶς? Priscianus certe: *Unde rationabiliter, quo tibi invicem scribunt, solent nomina propria praepone- re*. Cf. p. 247 6.

I 13, 1. προτιθεμένων B. 4. πρώτου A. 5. αὐτοῦ

plerique. 7. διάθειν B et mg S. 8. κατὰ] καὶ B.

10. μὴ deest D. 11. πρόσωπον deest A. τὸ AB et

mg S. τῷ ceteri. 19. τοὺς γινόμενους A. τοὺς γινόμε-

νους, Priscianus p. 1070; *nec ad ὄσ, qui nascuntur, οὐς λέ-*

γομεν ceteri. 25. τῆς ἀλητικῆς omnes praeter A. 27.

γινόμενην A. γενομένην ceteri.

I 14, 1. κακίνο A. ἐκίνο ceteri. αὐτῶν A. Priscianus: *a nobis*

verba facientes. αὐτῆς ceteri. 5. ἀπήτι A. ceteri ἀ-

παίτεϊ. 7. ἀναπληροῦται A. ceteri ἀναπληροῦσαι.

14. ἐυχχεῖ A. 17. προσηρῆσθαι A. προσκυρεῖσθαι

ceteri. Eadem forma infra p. 153, 26 γίνισο — ἀναδιξά-

σθαι. 18. τοιοῦτον ABC. τοιοῦτο DMS. ὡς αἱ BS.

19. γινόμεναι B. 21. πρόσωπα in mg A. 23 κα-

τὰ τὴν συζυγίαν B. 25. οὐν deest B. τὰ ὀνόματα ἀ-

νίφικτα ACDM. ἀνίφικτα τὰ ὀνόματα BS. τρισὶ libri, Sed

Priscianus: *non igitur quod non habeat tertias personas no-*

men. 26. ἀλλὰ καὶ καθὸ A.

I 15, 1. Hom. II. 3, 229. 4. ἰδίας ποιότητος] ἰδιότητος B.

6. οὐν deest DM. 7. τὰ deest D. 10. Prius τὸ

deest A. 13. τοιοῦτο A, ceteri τοιοῦτον. ἢ ἰδίας ποι-

ότητος δίον] desunt A. Nominationem interpretatur Priscia-

nus. 16. ὀνομάζεται A. 18. προσχαρίζασθαι A.

προσχαρίζεσθαι ceteri. συντηνοσι, addito a recentiore

- manu 7, A. 21 ἰδίαν B et mg S. ἰδίας corr. A. 22. ἰσῆμαι correctus A, ἰσῆμαι ceteri. κοινῆ BC.
- I 16, 1. αὐτοῦ Portus. αὐτῶν A. αὐτὸν ceteri 4. τῆς συνταξίως τῶν B. 5. πρὸς — 6. ἀπανομίῳν οὐκ οὖν C. πλάγισι A. πλάγισι ceteri. 8. μὴn deest B ἀναστρέφει A 9. ἀπαντα — 10. ἰκλιπῆ] Desunt C. 10. πλάγιους A. πλάγίας ceteri 11. αὐτῶν αὐτοτελεῆ A. αὐτοτελεῆ αὐτῶν ceteri. 12. Hac te facile careas 13. πλατῆσαν C. 14. καὶ accessit ex A. 20. Libri τοῦτο. Genitivum tuetur Priscianus: cuius approbationem esse dicunt eam. Cf. p. 320, 3 et 63. 16. τὸ] Fortasse genit. vo casu legendum τοῦ μὴ δ. Sententia Dud. sic clarus legi posse adnota: τοιαύτην φρασιν, ἐγὼ μὲν παρεγενῆμην, σὺ δὲ οὐκ εἰ γὰρ μὴ προσλάβοι τις καὶ τὰς ἀπανομίας, ἀπαντας. SYLB. 21. εἰ [γὰρ] μὴ S. Idque recte, si post illud φρασιν inseras haec παρεγενῆμην μὲν, σὺ δ' οὐκ Cf. de Pronom. p. 27. (287). τις καὶ τὰς omnes praeter A. 22. γὰρ deest B. 23. ἀκατάστατα — γενησεται] in mg A. 27. ἰφίστασι B. λείπει καὶ πλεονάζει A. Priscianus: et deficere et abundare. πλεονάζειν καὶ ἐκλείπειν ceteri 28. μὲντοι — 117, 3. παραδοθῆναι] Patum haec intellexit Priscianus p. 1074: Sed ex communi elocutione doctoꝝum et maxime a scriptoꝝum constructione, q̄ i s̄ ne metis scribentes perspicaciter magis ea utuntur et ex ip̄i s̄us or̄tion̄is solen̄, quod necessarium est, apponere.
- I 174. προϋφίσταται D. δηλούμενα ἐτέρων μερῶν λόγου ACDM. Priscianus: aliarum partium intellectus. δηλούμενα ἐξ ἐτέρων μερῶν λόγου B. ἐτέρῃ τινι μέρει δηλούμενα S. de coniectura Porti. 8. καὶ. 10. καὶ πάμπολλος BS. πάμπολλος — 13. μάλλον desunt C. τοιοῦτο A. τοιοῦτον ceteri. Item v. 15. 11. τὸ δ̄ ceteri τῶ 12. τῶ libri. τὸ. τῶ ταχύτερος τὸ libri excepto. qui omittit, A. 15. δὲ deest A. 14. ἰφιστάομεν BCDM. ἰφισταόμενον an ἰφισταόμενον A. Emenavi Portus. τοὺς ἐπαγγελομένους καὶ τοὺς ἀποφ. libri omnes praeter A. qui uncis includit illa τοὺς ἐπαγγελομένους omittitque καὶ. 17. Hom. II, 9, 649. 19. καὶ κατ' C. ἀπὸ BC.: malebat etiam Portus. 18. DMS. omittit A. 20. ἐξ ABC., ut legendum conicie-

bat Portus. ἀπ' DMS. Versus est Il. 9. 365. 21. το AC. τῷ
DMS. ἐν τῷ B et mg S. 22. ἐνικόν μὲν καλούμενον B.

τὸ M. Fortasse geminata καὶ legendum καὶ δὴ καὶ ἐν SYL B.

24. αὐτὸς ὁ ὄρισμός A. Priscianus p. 1075: *ipsa indica-*

lio. 25. κινουμένη B. 17. πάλιν ἰγκυμένης A.

Priscianus: *habens in se affirmationem. παρακειμένης*
ceteri.

II 8,1 ἦ] Accessit ex AB. Priscianus: *etiam vel non respon-*
demus vel lego. Unde addi posuit ἦ οὐ. 2. τοῦ ἐναντίου

B. 4. ἐίσταται A. ἴσται vg. Priscianus: *sed et de his —*
tractabimus. 5. ὡς ἴγκυται omnes praeter A et Pris-

cianum: *Inest etiam.* 7. τῇ ἀντωνυμία C. 9. ἰλ-

λιπῆς BC. ἰλλυπέης ceteri. De re cf. S. Empir. Pyrrh. Hyp.

1. 199. 14. τὸν deest B. 16. Ἀχαιοῖσιν [δὴ ἴσ-

σθαι] S ex Hom. Il. 24, 243. 17. διὸ C. *Post μῖσ-*

μὲν ὑπόσεως ἐν τῷ ἐπιτέροι subaudiendum commation hoc,

τῆς δὲ ἰτέρας ἐν τῷ μᾶλλον: quod propterea omittitur, quia

exprimitur in seq. SYL B 18. τῷ ἐπιτέροι S. καὶ] κα-

τὰ B. 19. συμπαραληφθῆναι A. παραλειφθῆναι DM.

19. παραληφθῆναι ceteri. 20. ὑποσχέσθαι A. ἀπέδειξεν B. 25. δὲ B.

II 9,4 πάντα C. omittit DM. 6. ἄβρων C. Ἄβρων S.

cum ceteris. 7. μὲν deest A. παραλείπει A. 9. ἰκα-

τίσθαι B et mg S. 11. διαστείλη omnes praeter A. ἴτε-

ρον addidi ex A. 14. Hom. Od. 12, 33. 15. ἰτέ-

ρων DM. 19. περιττιδούσα παρῆκε B. 21. ἔμειναν

omnes praeter A. 24. τὸ τεισῶτα] τοῦτον B. 27.

Articulum αἰ ante illam ἀπὸ versu proximo ponunt BCDMS.

28. ἀρχὰς mg S. εἰ] Omittunt BCDM.

II 20,1 τῇ A cum mg S. Ceteri τῷ. 5 κλιτικῆν M. 7.

γῆ] Deest B. 10. παραλείψαι B. Dud. 12. ἰγκλί-

νοῦσαι C. 14. οἷον ὡς τυ φιλάσω] Omittit A. Expre-

ssam vocem omittunt etiam B DM. Habet eam P. Ver-

sus est Theocriti 3, 19. 15. ἐγγινόμενον C 16.

ἀποβαλεῖ AC. ἀποβάλλη ceteri. 18. συνεκπίπτει DM.

συνεπίπτει B et mg S. 21. προσώποι] deest B. 25.

τρίτου C. 26. γὰρ] γῆ A. 27. κερκίται mg S.

κρίται B.

- 121, 1. απαγορεύσει C. 5. παράγραφοι B. 8. μό-
 γως ACDM. μόνης B. μόνον S. 10. τοῦ τούτου] τοῦτο-
 BCDM. 12. εἰ γὰρ omnes praeter A. 13. διτοι-
 σαι A. διττὸν εὐνοηθήσεται BCDMS. ἴσθι γοῦν libri om-
 nes 14. αὐτῶ. C. ἐπὶν A. ἐὰν ceteri. παρέμφαις
 omnes praeter A. 17. παῖδ' ἴμοι D. παῖδα δ' ἴμοι M.
 Vid. Hom. II. 1, 20. 21. προστυίστησι A. 24. ταυ-
 τὸν A. ταυτὶ DM. ταυτὸ ceteri. 25. πᾶσα φησὶ A.
- 122, 5. Hom. II. 9, 477 (481). 6. Hom. II. 9. 160. 7.
 τὰ deest BCDM. 12. Fort. τὸ ὑπερβατόν. 13. δὲ
 BC cum Dud. 16. ἴσθι. ὡς ἀνεχομένου Dud. Particula
 ἀν deest B. προσίετος pr A. 17. τὸν A. τὸ ceteri.
 ἐγκρίσθω BC et mg S. ἐγκρίσθω ceteri. 22. μὲν] δὲ A.
 Vid. Hom. II. 2, 494. 24. κλονίης M.
- 123, 2. καθίσταται B. τῆ] τοῦ D. τούτων D. 5. καὶ
 deest B. 6. ἴθα B. 7. ἴσθι. προκειμένου Dud. λό-
 γου deest B. 8. καθιστᾶσι BCDM. 9. μὲν omit-
 tit DM. 11. τὸ recepi ex B. 12. ἐν οἴκῳ AB 13.
 ὑποειζόμεν CS: Vid. Hom. II. 4, 62. 16. δὲ B. ταύ-
 την D. 18. ἰπαντίεν B. Cum Apollonio confer Pri-
 scianum lib. 17. SYLB. 23. ἐγκρίσθω A. 25. οὐ]
 καὶ C. 26. et 28. τρύφωνος libri.
- 124, 2. ποιήσεις BS. Cf. 125, 11. 3. ἀνδρίζατο BCDMS.
 4. τῆ τρικαῦτα CDM. τοτηνικαῦτα S. 5. Deesse vi-
 detur ante articulum τοῦ vel ἀπὸ vel ἐκ. 6. τρύφων
 περιπατῆ A. 14. Ἀπολλώνιος [καὶ Τρύφων περιπατῆ,
 καὶ διαλύγεται] S de coniectura Porti. οὐν καὶ τὸ B. 15.
 ἀπαιτῆ καὶ ἴτερον BS. 16. τι M. 17. καὶ ἐξ M.
 18. Hom. Od. 1, 10. 19. γὰρ deest B. τοῖς ἄλ-
 λοις BDS. 20. μούσα φίλησι A. μούσ' ἐφίλησι ceteri.
 Versus sunt Hom. Od. 8, 63. δ' ἀγαθός -- 22. δίδου]
 Omitunt BCDPM. 24. Cum illo commatio, ἢ, ὡς λέγ-
 σαρχος, subaudiendum λεκτίων αὐτὸν simile quodpiam ver-
 bum. SYLB. αὐ deest B.
- 125, 2. Hom. II. 9, 160. 3. Hom. II. 9, 481. 4. οὐ
 γὰρ συμπλέκται B. 8. ἀνταυμιῶν AC et mg S. ἀν-
 ταυμιῶν ceteri. ἴθην AB. καὶ ἴθην C. ἴθα ceteri. 10.
 ὡς ἂν οὐκ ἀνεχομένης C. ὡς ἂν οὐκ ἐνεχόμεναι A. ἀπὸν ἐχέ-

- μιναι B. *ὡς ἀνεχόμεναι* DMS. 11. δὲ B. 14. φησὶ C.
 δὴ DMS. καθὸ καὶ σύνδεσμος S. 15. ὁ ὅτι] *Hoc de-*
erat in excusis: nos coniecturam secuti particulam hanc
addidimus. PORTUS. *Ibidem Porti versio legit ἐπὶ ζήμα-*
τα φέρεται. SYLB. ἐπιζήματα A. 16. τῶ] *μετὰ*
 B. 18. ὑβρίσθην — 20, ἐτίμησα] *desunt C. καὶ κα-*
θόλου BCDMS. 19. *οἶδε διεγείρειν* BCDMS, 20. *οἶ*
δὲ D. δὲ M. ὅτι B, ὅτι *ὡς ceteri.* 24. Fortasse re-
ctius τὰς ἀντανουμίας plurali numero, quia sequitur *τούτων.*
 SYLB. 25. *τούτων* B. 26. Hom. Il. 6, 356. 28.
ἴνικ' ἴμου B.
- I 26, 1, *συνεθεῖσαι* D. 3. ὁ *deest* B. ἄβρων C. Ἄβρων
 S. ἐγκεκλίσθαι B. ἐγκεκλιῖσθαι A. 4. et 22. ἀνάειρον
 DM. Vid. Hom. Il. 23, 724. 7. *ὡς*] ὁ S. *Forsan etiam*
clausa post ἀνάειρον με periodo legi potest ὡσαύτως παρη-
τήσατο καὶ μ ἐφ. SYLB. ἐν τῶ] *Haec addidi ex A.* 8.
καὶ εἰ μὴ B cum Dud. 9. *κατέλειψεν* A. 10. ἀν-
τιδιέζευκται Dud. *διέζευκται* ceteri. *ἀντιδιαζευχθέντος* A.
et γρ S. 12. *εἰ* omittunt omnes praeter A et Dud. *ἐπὶ*
οὐκ omnes praeter A Dud. 13. *ἀλλὰ τὸ ἔῃμα* A. 14.
κάπτι A. ἐπὶ *vg.* 15. ὑπαναγνόντας M. ἢ *εἰ* *μονοσύλ-*
λαβος A. ἢ *οἱ* *μονοσύλλαβος* BCDM. *In Dud. mg pro isto*
εἰ repositum erat με. SYLB. 17. ὑποσυνηλίφθη A: id
quod reponendum viderat Sylburgius. συνηλίφθη B. ὑποσυν-
ηλίφθη ceteri. 18. τῶ *deest* M. 18. et 19. Con-
iuncte scribendum τῶμῶ et τῆμῆ monuit Sylburgius. Il-
lud est Hom. Od. 4, 71. hoc Il. 9, 650. 21. *συνέξει*
 A. *συνάξει* ceteri. *ὡς ἐν τῶ* omnes praeter A. 24 Hom.
 Il. 8, 190. 26. τὸ ὑμῶ] *τοῦ μὲν* DM.
- I 27, 2, *καὶ* — 3. *ἴσσι*] *Haec addidi ex A. Versus est Hom.*
 Od. 6, 32. *καὶ γὰρ σοὶ συνέριδες ἴσομαι] καὶ τοὶ ἐγὼ συν-*
ριδος ἄμ' ἴψομαι mg S. 4. δ' ὅτι B. *ταῖς* — *πλου-*
τούς] *Haec quoque in solo leguntur A.* 5. δὲ *ὡς* C.
 7. *προτιδέμεναι* B. 8. *ταυτὸν* A. *ταῦτά* ceteri. 10.
τὸ — 12. *ἐρδοτονεῖν*] *omittunt* BCDM. 11. *ἀμῖν* A. *ἀμ-*
μιν S. 16. *ταῖούτα* A, *ταῖούτων* ceteri. 18. ἐπὶ B.
 ἢ *εἶσαι*
 21. *παραμφαντικῶ* D. 22. *γινόμεναι* A. *γινόμεναι*

B. *ούσαι* ceteri praeter C, cui desunt, quas leguntur interutrumque *παρεμφρατικά*. διαθέντος M. Alterum τοῦ accessit ex A. Idem cum versione Porti διατεθειμένον dedit pro vulgato διατεθειμένου. 26. ἀνεμερίσθη A et mg S. διμερίσθη ceteri.

I 28.3. Prius ὃ recepi ex ABC. 5. ἀλλ' ἐκαίνοσ B. 6. προτίθενται C. κατ' — 8. παρατίθενται] desunt C. 11. ὅπερ ἂν ἦ B. ἢ τις ἂν τάκριβις omnes praeter A. 12. ὑβρίων A. συντεθειμένον B. 14. πλάγιοι A. πλαγίαι D. πλάγια] ceteri. 16. ὑπὲρ mg S. πρὸς B. πρὸ ceteri, τοιοῦτο A. τοιοῦτοι ceteri. 20. συμπροτίθεισι A. 22. γνομένων B et, ut videtur, A. γνομένων ceteri. 25. ἐπιδείξαμεν A. ἀπεδείξαμεν ceteri. 26. ὃν D.

I 29.1. Fortasse transposita negatione legendum τῆς ἀντινομίας συντασσομένης οὐ τῆ. SYLB. 2. τῶ δέ] τῶ an τὸ habeat A, non liquet. 3. ἀπηρέισατο A, ut voluerat Sylburgius collata p. 131, 9. ἀπηραίνισατο Dud. ἀπεκτείνισατο C. ἀπειρίνατο ceteri. 5. ἀιστρίφθαι A. 9 Hom. II. 17, 556. 13. εἰ deest ABCDM. 14. ἐγκλιμένη A. ἐγκλινομένη ceteri. 15. ἐκίση] deest B. 19. δέ] γὰρ DM. Hom. Od. 11, 470. 21. Hom. Od. 11, 91. 22. δλουμένη A. δλουμένη ceteri. 23. ἐνακαγῆ omittit pr A. ἐνακαγῆ C.

I 30.1. γ] γὰρ B. 6. ὅτι ἰδίωμα Φωίων ἐλαπιστέρους τοὺς κατοικῶσ ποιῆ, ὡς περ τὸ γέρον οὐ δύναται ἔχειν οὐδέτερον. διότι τοῖς αἰτιῶνται τὸν ποιητὴν εἰρηκότα γέρον ἔστι, ἐπειδὴ ἐκάθει ἀπὸ τῆς Φωίης κανών. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ἔν κλιόμενα οὐ δύναται ἔχειν οὐδέτερον mg A. 9. οὐκ ὀφείλει B et mg

8. De re vid. Etym. M. p. 655, 16. 10. γὰρ B. δι' ἐκείνουδ' αὐτὸ σημειώσασθαι, ὃ περ ἐνήλαζε ἢ διαφεραῖ. μία δὲ καὶ αὐτὴ τοῦ ψιλοῦσθαι. μὴ οὖν δόξει τις ἀντικεῖσθαι τὸ ἄπασ. μονῆρις γὰρ ἔστι. εἴτι γὰρ τὸ πᾶσ φήσομεν ἰστικῶσ, ἀντικεῖται. οὐδέποτε γὰρ πλεονασμὸς δασυτικὸς εἴτι τὸ ἄπασ, οὐδέποτε δασὺ ἀφαιρεῖται. 11. ἤρξαντο A. ἀπήρξαντο ceteri. εἰ γὰρ καλ] εἴτι εἰ καὶ S de coniectura Porti. 12. καὶ ὁ χρόσιος S. 14. ἔδειν B. 15. ἀμῶν M. 18. Prius καὶ omittit B. 19. ἦοι

MS. Et mox *ἰού*. οἱ mutatum in *ἰού* A. *ἰού οὐ*] Omitit A.
 21. *αὐτό* A. *αὐτοῦ* vg. 22. *ἤκουσ'* A cum Dud. *ἤκου-*
σεν ceteri. 23. *ἡμῶν* AC et *γρ* S. *ἡμῶν* vg. 24. *ἡ-*
δυνάται A. *ἀδυνατῆι* ceteri. *γάρ*] deest C. 25. *ἐπ*]

πρὸ
πρὸς B. *ἐπελθεῖν* A.

131,1. *ὡς ἐν* BS. 2. *ἐπιδείκνυμεν* A. *ἐποδείξαμεν* B cum
mg S. *ἐπεδείκνυμεν* CDMS. 8. *γρ*] omittit pr A. *ἐναν-*
τίων καὶ αἱ CDMS. *ἐναντίων ἐπιπῦν καὶ αἱ* B. 9. *ᾧ* M.
 11. *ἰστέρογο* A. *ἰστεροῦντος* B. *ἰτεροῦντο* M. *ἰστεροῦντο*
 ceteri. 15. *καὶ ἡ μιν*] desunt C. 17. Articulus *αἱ*
accessit ex AC. 20. *τινα* A. *καὶ* deest B. 21. *ἐν*
ταῖς] Desunt B. *ἰσ.* *σὺν* mg S. 26. *τοιούτο* A. *τοιούτων*
 ceteri. *τα]*, *παρὰ* B.

132,1. *λόγου* deest DM. 6. *τοῖς ὀρθοτονοῦμένοις* B. 10.
τῶν] recepi ex A. 11. *ἐπ*] omittit B. *ἐπ*] *τῶν* C. 12.
καὶ ἀρετικὸς ACDM. *καταρετικὸς* BS. 13. *καὶ φαίη-*
μεν omnes praeter A. 14. *τοῦ* B. 15. *ἐξοδικῆ* BDM.
ἐπαγγελία A. 16. *εἰ* deest B. 18. *προτακτικὸς*
 D. 19. *Pos inique deesse aliquid videtur Dud.* SYLB.
 20. *οἱ* — *ἰσχηματισμένοι* libri omnes. *παρὰ* A et *mg* S.
τούτων C et *mg* S. 24. *προκείμενον* B et *mg* S. 25.
πρυμνής ἢ ἀδικίας
τοιούτος A. 28. *προϋπαρχουσα ἀδείας* B.

133,6. Hom. II. 6, 356. 8. *οὐ*] *καὶ* BCDM. *φασὶ* C.
μὴ deest A. 10. *τὸ* recepi ex A. 11. Hom. II. 6.
 328. 12. Alterum *τοῦ* omittunt BCDM. 14. *οἱ*
καλῶς pr A. 15. *ὀλόκληρος ἐπιδειχθεῖς* AC. *ἐπιδειχθεῖς*
ὀλόκληρος ceteri. 16. *ἐγγινόμενον* M. 17. *ἀποτρέ-*
ψηται ABC et *mg* S. *ἀποτρέψηται* D. *ἐπιτρέψηται* MS.
 20. *ἐν ταῖς ἀντανουμίαις* BCS. 21. *δὴ* ADMS. 23.
Prius τὸ omittit B. 25. *πλεονάσασαι* BC. *πλεονάζουσαι*
 ceteri. 28. *οὐδὲ ἢ σῆσθ* Soph. *οὐ δῆσει* B. *οὐ δῆσει*
 ceteri. *τρέχονον* DM.

134,1. *καταφορὰ* BC. *καταφορᾶ* M. *περὶ* ABC. 5. *καὶ*
ἰοι B. *συζυγίαις* C. 6. *ἐπιτάσσεται* A. 7. *αἱ*
 deest B. 8. *ἰγκλίνονται* DMS. 10. *τοῦτο* A. 15.
προϋδέτισται A. 16. *ἔχει* pr A. 17. *λίγα δὲ δυ-*

νάμει] Haec in mg habet A, omittit DM. 20. εἰν
καὶ σφῶν A, sed καὶ σφῶν a recentiore manu. 21. ταῦ
τρίτου προσώπου B et mg S. 22. Prius καὶ omittit B.
24. ἴθι Soph. ἴθι A. ἴθι ceteri. εἰ μὴ M. ὑποῦ-
σαν Dud.

I 35, 1. μᾶλλον] Fortasse πάλιν. 4. ὡς ἐν τῷ B. 6. ἀ-
ριστούμενοι μὲν μᾶλλον BC. 7. καθεστὸς AB. καθεστὸς

ceteri. 8. ἀξύνεται A. ἐξύνεται B. βαρύνεται vg. ἴσθι
δὲ καὶ omnes praeter A. 9. Alterum ἢ omittit D. ἀνίγ-
κλιτοὶ ἴσθι omnes praeter A. 10. προστιθεμένου δὲ τοῦ
S. ὅτι A. ceteri. 11. καὶ] ἴσθι καθ' Dud. [μᾶλ-
λον] δεικτικὰ S ex p. 12. τὸ A cum Dud. τοῦ vg.
14. προκείμενος A et Dud. παρακείμενος ceteri. 16. καὶ
ἢ ACDMS 17. τὸ deest B. 18. ἀλλὰ — 19. ἐγ-
κλίεται] desunt B. ἰσοματικῆς DM. 20. Alterum ἢ
recepti ex ABC. 21. Particulam καὶ post οὐχὶ servarunt
AC. 23. ἀλλ' omittit A. αὐτὸ AB. μετατιθέασι B.
μετατιθεῖσι ceteri. 27. παρακολουθεῖ B. αὐτῶ A. αὐ-
τῶν ceteri.

I 36, 1. τῆν] τῶ B. οἱ γὰρ Αἰολεῖς αὐτοῦ καὶ αὐτὰ λέγουσι.
mg A. 2. καὶ deest A. 6. τὸν χρόνον λόγου, me-
dia voce transversis ductibus expuncta, A. τὸν χρονικὸν λό-
γον ceteri. καθ' A. καὶ καθ' ceteri. 9. Articulum
τῶν accessit ex A. Desideraverat eum Sylburgius. 11.
ἐγγλιτικὴ C. 16. ἄρθρον C. 19. ἴσθι τὸν προτακ-
τικὸν mg S. εὐ μαχομένω τῶν ὑποτακτικῶν] Desunt DM.
20. δοξὴ ἢ μὴ A. 21. ἐν τοῖς ὑποτακτικαῖς] Haec ex
codice suo supplevit Postus. 25. ποχὰ A. ποχ' MS. 26.
ἐπλάγχθη vg. 28. Cum istis tῆς ἐγγινομένης στιγμαῖς
Dud. subaudi πρὸς αὐτῶν τῶν ὑποτακτικῶν SYLB.

ἀτανυμιῶν
I 37, 1. ἄρθρον C. 4. Hom. II. 16, 12. 6. Hom.
II. 19, 192. 7. οὐδ' deest BCDM. Vid. Hom. II. 14.
327. 8. Hom. Od. 5, 190. 9. σιδήρεος BC. σιδή-
ριος ceteri. 11. ὁ λόγος B. τὰς κατὰ] κατὰ τὰς
BCDM. 14. ὡς οὐκ B et mg S. οὐχ ὡς ceteri. 15.
Negatio abest ab ABC et Soph. 18. Hom. Od. 4, 667.

19. πρὸν 181, 18. εἰ γὰρ καὶ] Haec desunt BCDM. *Deorant plurima: quae ex libris mss. restituit Michael Sophianus, affinis meus, vir doctissimus et diligentissimus in libris calamo scriptis evoluendis bonisque auctoribus emendandis.* PORTUS, 22. Hom. Od. 8, 396. 25. Hom. Il. 4, 497. 26. τῆσδε A. εἴ τ' αὐτῶ] Hom. Il. 5, 64. 28. παραλαμβανομένης libri.
- 138,7. μετόπισθεν A. Versus est Hom. Il. 9, 249. 8. ἐν ἀργείοισιν ἄνωγα A. Vid. Hom. Il. 9, 680. 9. οὐ τοῦτο pr A. 13. ἐσθλαί τε μιν οὔχον a recentiore manu additum A, qui in mg: πινάρεον ἢ χερῆσις. S. ἐσθλαί τε μιν οὔχον. 15. γένους συγκεχυμένου κατὰ τὴν Φωνήν] desunt S. 22. ὃδ' αὐτός, ἐγὼ αὐτός; S. Versum restituit A: est enim. 23. δὲ] Malim δὴ vel γὰρ. αἶ] omittit pr A. 26. ἐμῷ δ' ἔλειτο A et mg S. ἐν δ' ἔλειτο S. Vid. Hom. Od. 4, 746.
- 139,2. σὲ γὰρ ἀξομαι. 5. Hom. Od. 13, 313. 6. Particulam τε recepi ex A. 8. ἐγκλίοντα S. 10. συνεχόμενος S. 15. καὶ] deest S. 19. καὶ αἶ] αἶ Dud. καὶ S. 22. Hom. Il. 13, 269. 23. Hom. Il. 10, 878. 24. ἴσ. τὰ γὰρ μιν mg S. ἀρχαιώτερα ὄνετα A. ἀρχαιώτερα γὰρ S. ἀρχαιώτερον S.
- 140,5. γὰρ] Libri τε. 8. Hom. Il. 17, 551. Cf. Schol. Ven. ad Il. 9, 342. 13. τοῦ] deest A. 20. καὶ μάχουσαν recentior A ex Hom. Il. 1, 271. 22. ἐμὲ αὐτὸν ἐγὼ A. 24. Hom. Od. 9, 406. 26. κείνου ἐμαυτον A. Versus est Hom. Il. 10, 242.
- 141,5. Hom. Il. 9, 342. 6. Hom. Od. 4, 244. 8. αὐτῇ S. Item p. 142, 14. Neque aliter apud Hom. Od. 2, 125. 14. πως [ὁ ποιητῆς] ἐπιπτικὸς S de coniectura Porti. Qua nihil opus. Cf. p. 6, 3. 16. λοιπὸν S. quod dedi ex A, maluerat Sylburgius. 17. Hom. Od. 8, 443. 19. δύναται [ὑπακούεται γὰρ ἀναγκαίως τὸ σὺ Dud. 21. τῷ mg S Libri τὸ. εἰς Dud. εἴ A. ἴσ. ἢ Port. ἢ S. 25. Hom. Od. 4, 649. 27. ὄλα A. Prius ἐγὼ omittit A. 28. Hom. Od. 10, 27.
- 142,2. ἔμοισι S. 3. καὶ] recepi ex A. 10. Hom. Il. 21, 318. 12. Hom. Od. 4, 118. 24. Libri ἔπειτα

επιλημμένα. πάντος γρ S. πάντως AS. 27. επιδίδουνται A et γρ S. υπινδίδουνται S. 28. Ad comma istud κατά τὸ ἐξ αὐτῶν ἐκνήξ. Dud. adnotat exegemation hoc: ἦγουν ἐν τῷ λόγῳ. SYLB.

43.13. Hom. Il. 9. 335. 15. Hom. Il. 24. 754. 20. Ante Sylburgium scribebatur δὲ οἱ. Versus est Hom. Od. 22. 214. 23. οὐ τῷ] οὕτως, ut videtur, A. οὕτω ceteri. Correxerit Porcius. 28. οἱ malebat Sylburgius. Hom. Il. 5. 800. ubi haec secus intellexit Heynius.

I44.4. ἡ pr A cum ἴσ Dud. οὐδὲ S. 6. τρέζοντα Dud. Hom. Od. 17. 387. 8. ἀπλῶν] omittit pr A. 9. εἰ] accessit ex A. 13. ἡ μὲν] deest A. Hom. Il. 15. 228. 24. τὸ ἐν τῇ — ἀντανουμία εἴημα] Cf. p. 88, 18.

I45.8. Hom. Il. 9. 392. 10. τὸ τὸν] τούτου A. 12. Hom. Od. 14. 272. 18. Hom. Od. 4. 683. 21. ἐτίξω] nescio an rectius legeretur οὐδὲ τίξω. 22. Hom. Il. 5. 64. 24. κατά A et Dud. τοὺς S. quod mendosum esse intellexerat Porcius. δυνάμειν A. δυνάμειν Dud. δυνάμειν S. κατορθῶσθαι A. κατορθοῦσθαι ceteri. 27. υποπαράιτησιν A cum Dud. υποπαρατήρησιν S. 28. ἔπαξ ἰγκλ. ἄπαξ A.

I46.3. Hom. Il. 11. 695. 4. Hom. Od. 11. 91. 7. εἰ ἰγίνοντο] in mg A. 8. Legendum videtur καὶ εἰκῆ τὸ τοιοῦτον, coll. p. 157. 6. 10. καὶ — 13. γίνοντο] in mg A. 11. ἦκουσιν A. τῷ S. 15. τοῦ αὐτῶς την ορθῶν τασιν a recentiore manu supra scripta A. ego pro illis τοῦ αὐτῶς tentabam τοῦτ' αὐτὸ. τρίτοις] in litura A. 22. ἐπὶ P. 25. Hom. Od. 4. 667.

I47.1. περιτόν S. 8. πρὸς τὸ] Desunt haec libris. 9. Hom. Od. 13. 313. 12. ἴσ. τῷ mg S. 13. Hom. Il. 11. 828. 19. ἰποῦσαι A. 21. ἔχισθαι Dud. ληισθαι ceteri. 25. ἴστι] deest S. 27. λήγω ἢ recentior A.

I48.1. τὸ accessit ex A. 3. τίς τίνας] Fort. ὅτι τίς τινός. 4. ὑδίκτον mg S. 5. συντάξιων A. συντάξιως S. 7. ἰγγυλοσίτια A cum Dud. εἰ γινήσεται S. 12. τελεμάχου A. Vid. Hom. Od. 14. 461. 15. τοιοῦτοι S. ἐυτρεπισκοίτη A. 28. προκτιδίμιθα Dud. παρακτιδίμιθα AS.

- 149.1. τόν Α. τῷ γδ S. 4. Hom. Od. 13, 265. 5. Hom. Od. 3, 39. Priscian. p. 969. 9. σημαίνουσιν Dud. συμβαίνειν γρ S. σημαῖνον AS. ὄν accessit ex A. 19. Alterum τὸ recepi ex A. 20. τρισὶ correctus A. Priscianus p. 1083: *necessario tribus constructionibus ordinantur*. Et paullo post: *possessiva vero modis construuntur tribus*. τισι ceteri. 23. ἔχοντες τοῦ λόγου τῆδε Dud. ἔχειν τὰ τοῦ λόγου τῆδε A. τὰ τοῦ λόγου ἔχειν τῆδε S. 24. Alterum τὰ dedit A. 27. δέ τις Α. δ' ἔστιν S.
- 150.8. Libri παιδείουσα. Cf. p. 151, 19. 9. ἐδίδαξε, τὸν σὺν υἱὸν ἐδίδαξε, τὸν Α. 19. ἢ — 17. παραλαμβάνουσαι] Haec ego huc transposui, cum v. 15 legerentur post σὺ. 17. κατὰ τρίτα, deinde litura, quae videtur hausisse vocem πρόσωπα, Α. 23. Hom. Od. 4, 618. 24. ἀμφεκάλυψεν pr A. 25. κῆσι μέ Α. ἐκῆσι S. 26. Hom. Od. 4, 512. 28. Hom. Il. 9, 57.
- 151.1. Hom. Od. 2, 131. 4. σημαῖνοι Α. 6. ἔστι Α. ἔσται S. 17. πάντας καὶ σύνθετοι Α. 21. συνέειχτο Soph. συνέλεικτο vg. μετῆμι Α cum Soph. μετίμι S. 24. πλαγίαις ἀντανουμίαις Α. 28. μένας Dud.
- 152.1. ὡς Dud. ὡςδ AS. 4. Φοστ — 5. ἔπαισα] Haec solus habet A. Deesse aliquid et Sophianus senserat et Portus. 13. μεταλαμβάνειν pr Α. 14. ἀλλὰ καὶ ἔφη Α. 17. ὀρθοτονομένην Α. 21. αὐτῷ mg S. 22. δεῖν deest Α. 23. si idque erasum Α. si Dud.
- 153.1. Hom. Il. 20, 234. Ser. ἀνησίψαντο. 16. ηγουν Α. si οὖν S. 7. γανυμῆδης Α. Γανυμῆδην S. 8. προχωρήσει Α. 12. Hom. Il. 3, 332. 15. ὡς omittit S. κακῆτα Α. 19. Hom. Il. 16, 753. 23. si — 24. ἀλλή] Hic etiam desideratur aliquid. sed conjecturam secutus addidi in versione, bono, ni fallor, sensu, sicut compositi transsumptio. PORTUS. Carebat enim iis quae ex Dud. primus addidit Sylburgius, γένετο — ἀλλήν. λέων correctus Α cum Soph. λέγων S.
- 154.3. ἐπιμησόμεθα Α. Hom. Od. 4, 191. De Pronom. p. 61. (321). 8. ὄστα addidi ex Α. 9. καὶ τὰ Α. 20. Hom. Il. 16, 799. 23. ἴσ, ἑαυτοῦ mg S. si — 26.

- φερῶν] in mg A. 28. Hom. Il. 7, 152. De Pronom.
 p. 60. (320).
- 155**.3. ὁ θυμὸς — 5. με] Haec accesserunt ex A, qui v. 3.
 τοῖς ἰδίοις 8. τῶ addidi ex A. 12. κατὰ — 13. πο-
 λιμῶν] Haec quoque sunt ab A. 19. Πάμπλοτος S. τει-
 οὔτε A. τειούτε S. 20. αὐτῶ P. 21. παρτίειαν
 παρατίειαν P. 27. οἰωνόν A. ἰών S. Hom. Il. 24, 292.
 ἰόν] ταχύν Ροίους. 28. φασιν A φησιν S.
- 156**.2. τοῦ A. [τὸν] S. 4. δ' deest A. 9. μετά-
 πτωσι A. 14. κέκλοντο S. Cf. Apollon, de pronom. p.
 61. (321). 15. ἄρται AS. 16. ἀποφθιμένα l. l. 17.
 μεταλαβαντες A. 18. ὄν] Libri οὖν. 19. ἀθαμαν-
 τιάδων A. Ἀθαμαντιῶν S. Σισύφου A. Σίσυφου S. 20.
 μῖντοι omittit S. φ S. Item v. 22. 21. ἰγκλίοντες A.
 et Dud. ἰγκλίοντες S. 22. ἴν' ἤ] Haec addidi ex A. 25.
 ἰκίλοντο — γίρας, Pind. Fr. Epin. 1, 1. H. 27. ἔμποδόν A.
- 157**.1. ἰκίλοντο A. ἰκίλοντο S. τὸ αὐτῆς παιδῶν libri om-
 nes. 2. ὁ S. omittit A. ἀθαμαντιῶν A. Ἀθαμαντιῶν
 S. 5. Hom. Il. 23, 387. 16. Hom. Il. 3, 243.
 18. ὡς ἴν S. ὁ ἦν correctus A. 20. τῶ A. τῆ S.
 25. Hom. Il. 22, 403. 26. δ' ἴν A. 28. ἴσ. πα-
 ράθεισι mg S. διάθεισι libri.
- 158**.3. παρτίειμα A et mg S. πάνι ἰδίειμα S. 8. Α-
 ticulum τῆς recepi ex A. 10. τὴν omittit pr A. κτῆ-
 σιν correctus in extrema syllaba A. 12. ἰμόν A. ἰμοῦ S.
 14. κτητικόν A. 15. γούν A. οὖν S. 22. Nega-
 tionem addidit A cum Soph. 23. δεηθήσεται A. 26.
 διὰ τῆς, ut videtur, pr A. διττῆς S. διττὴ τῆς Soph.
- 159**.3. καθά A. 4. γεικῆς — 8 οὖ] in mg a recentiore
 manu A. 8. additam in libris post ἀπάντοτε γὰρ ex-
 ruptam cum Sophiano. 11. Hom. Od. 19, 180. 13.
 Hom. Od. 3, 83. 14. εἰ δὴ τὸ σοῦ Hom. Od. 2, 271.
 16. ἦ accessit ex A. 19. κλειάζει A. οὐ κενόν
 A. οὐ καινόν S. 22. Hom. Il. 11, 201. 26. Hom.
 Od. 4, 74f. 27. Hom. Il. 24, 754. 28. Hom. Od.
 19, 268.
- 160**.1. κατ' ἐπίθεισι A κατ' ἐπιθείσι S. 2. ὅ] ψιλῶ ad-
 dit S. 3. κατ' accessit ex A. 7. ἴν ἀδιαφύρσει So-

phianus. Mihi hoc totum καὶ δ. κτ. alienum videtur. κτῆ-
μα ἴστιν P. 9. ἀδιαφέρει A. 10. καὶ κατ' S. 12.
ταυτὸν A. ταυτὸ S. 13. ἔτι A. [ἰ] S. 21. Hom.
Od. 3. 83. 23. χαρισάμεναι A. χαρισάμενη P. Hom.
Od. 4. 71.

161,3. ἔμποδὸν A. Item p. 163, 15. 176, 13. τὸ] Reponen-
dum τοῦ. Cf. p. 176, 14. Abest articulus p. 163, 16. 182. 2.
13. ἴσ. ἔχιν mg S. ἀπέχιν A. ἐπέχιν ceteri. 21. Par-
ticulum γε recepi ex A. 22. ἴστιν deest A. 23.
οὐδὲ — 27. ἐσκάφθαι in mg A. ἄλλων A. 28. ἐπὶ
φῶμεν A cum Soph. ἐπ' ἄμφω μὲν vulg.

162,1. Articulum ε̄ recepi ex A. 2. ἥπερ Soph. εἴ περ
libri. Cf. p. 30, 27. 32, 17. 170, 20. 9. ἐσκάφθαι]
omittit A. 11. περιγραφῆσεται Dud. 17. δὲ] de-
est A. 18. κτητικὴ σύνταξις μετὰ τῆς Dud. In A quid
sit inter γενικῆ et καὶ, non liquet. 25. ἐπιδιδείξεται A.
ἐπιδείξεται ceteri.

163,2. Hom. II. 8. 37. 6. αἰ recepi ex pr A et Soph.
γενικὰς μετοχὰς A. 10. οὐ in litura A. οὐ mg S. ἴσ ce-
teri. Hom. II. 20, 261. 18. ὅπου A. ὅποτε ceteri, 21.
ἔσχετο mg S. ἔσχεν libri. 24. τὸ τοιοῦτον A. τοῦτο ce-
teri. 25. κατώρθωτο ἄν] κατώρθωται A. 26. τού-
των A. τούτων ceteri.

164,1. καὶ ἴνκα recentior A. 6. Hom. II. 24, 486. 7.
Hom. Od. 19. 180. 10. πῶς] πη Dud. 12. τὰς
γενικὰς ἐπὶ κτῆμα φέρεσθαι A. τὸ γενικαῖς αὐτὸν κίχρηθαι
πρωτοτύποις ἀντὶ κτητικῶν S. 14. αἰ ἄλλαι Dud. 17.
Hom. II. 4, 343. 19. Hom. II. 4, 174. 20. ἡ mg
S. Item p. 165, 4. Hom. Od. 9, 405. 31. Hom. II.
19, 105.

165,9. συνηράσθαι A cum γε S. συνηράσθη S. εἰς τὴν κτη-
τικὴν S. 11. ὡς τὸ] desunt A. 12. Hom. II 2,
356. 14. Hom. Od. 1, 40. 16. Hom. Od. 1, 69.
25. τοῦ τοιοῦτου Dud. τούτων AS.

166,1. Hom. II, 1, 396. 5. Hom. II. 14, 328. 8.
Hom. II, 1, 336. 14. ἴσ. ἐπὶ μίντος Dud. 25. κα-
τὰ κυριώτερα λέξις A. καθολικώτερα γὰρ λέξις S.

167,3. παρεκτρέπη correctus A. 8. σφῶι Soph. σφῶι libri.

- Hom. II. 1. 8. 9. καὶ ὁ Σίλευκος S. 13. Articulum ἢ desit Dud. 16. Γνώτω μὲν σφῶν S. Hom. II. 8. 102. 18. καὶ deest S. ἐπί — 19. ἄρμασι] desunt S: quae cum Portus in codice suo reperisset, delevit ut irrep-tilia et superflua. 20. ἴτ. σφῶν mg S. σφῶν AS. 24. προσώπῳ — 26. δευτέρῳ] desunt S. 26. ἴ ἢ ὄς] Omit-tit A. 27. ἀνάλογον S. ἀναλόγως P.
- I 68. 8. ἀνίσται Soph. ἀνίσται AS. τὰ A. διὰ S. 9. κα-τὰ A cum Dud. καὶ τὰ S. 10. τρίτα Dud. τρία AS. 19. Praepositionem *eis* addidi, coll. pp. 189, 26. τοιοῦ-τε A. τοιούτος S. 21. δεύτερον [οὐκ ἔχει] S de coniec-ctura Porti. 26. συνδέτων — 27. συνπαρχει in mg A. συνδέτων [δι] S. 28. ἴστι [καὶ] S. πλείονα S.
- I 69. 1. διὰ A cum Dud. κατὰ S. 2. σφῶε Dud. σφῶε S. 4. σαφῆς [δ] S. 8. Fortasse rectius cum praeposi-tione τῆς διὰ τοῦ ἰ γραφῆς, ut v. 23. SYLB. Non opus. C. p. 212. 4. 9. Quod S deest τις, ante τὰκριβῆς reponebat Sophianus. εἴ τις ἀκριβῶς legendum cōiiciabat Sylburgius. 15. καὶ τὰ S. καὶ κατὰ A. 16. μετατα-θῆναι A et mg S. μεταθεῖναι S. 20. μοναδικὰ τρίτον AS. μόνως αἰ τοῦ τρίτου Dud. 21. ἐπενοήθησαν A cum Dud. ὑπεισηθησαν S. 22. Articulum ante μὲν recepi ex A. 24. ἴσ. ἐνικῆ Dud. δοικῆ AS. 25. πρὶ τῆς ἱ-μαυτοῦ] Cf. Priscian. p. 1092. seqq. 26. καθά pr A.
- I 70. 2. ἀκούω, σαυτοῦ ἀκούω, σαυτοῦ S et mg A. 6. πρόσ-θεσις A et Dud. 9. ὑπεισήσει] Ut infra p. 256, 6. ἀποδείξει [ἀς] S. ἀποδείξας A. Articulus ἢ accessit ex A. 11. πρόκειται [γὰρ] S. 13. ἰσαριθμον A. ἀριθμὸν S. ἴσ. ἀριθμοῦ mg S. 15. τῆ Dud. τὸν A. τῶν S. 16. τοῦς A. τὸν Dud. τοῦ S. τῶν ἱμαυτόν S. 21. τὸ ἄρ-θρον S. et recentior A. προσίλαβον S.
- I 71. 2. οικιωται A. 8. τῆς συνδέσεώς του S. 10. πα-ρηγμίων ἢ συνθεμίων S et rec A. 11. οὐκ ἐνὸν Dud. οὐ κενὸν S. οὐ καινὸν Portus. 12. ἐγκημίνης A. 13. ἱμοῦ] accessit ex A. ἱμῶ] ἱμοῦ γρ S. 21. ἢ A. καὶ S. 22. τοιοῦτο μὲν, erasa ante μὲν una litera, A. 25. κόρακος πίτρα] Hom. Od. 13, 498 Apollon. Soph. p. 413. Villois. 27. συνῶσαι A. οὔσαι S.

- I72**,2. *ἐνέκαιο* A et mg S. *ἀνέκαιο* S. . *ἐπεδέχαιο* A. *ἐπιδίχοιτο* S. 9. *ἀπλή* — *II πρόσδος*] *desunt* S. 15. *πάντοτε* S. 22. *αἰτίας γε* S. *παρεδίχοντο* S. 25. *ἴσ. φ᾿ οὐδ' ἐν τοιαύτῃ συντάξει* mg S. *Articulus ἡ accessit ex A.*
- I73**,5. *εἰς τὸ αὐτὸ* S. 7. *Malim αὐτοῦ et αὐτόν, ut infra p. 182, II.* 8. *ἐμὲ αὐτόν* A. 10. *ἦν τὸ ἕτερον* A. 11. *πτόσει*] *deest* S. 15. *ἐπιδείξασθαι* pr A et mg S. *ἐπιδείξασθαι* S. 17. *αὐτὴν* S. 19. *προφανῶς ἐστίν* [*ἰδεῖν*] S. 21. *πίπτει*] *deest* S.
- I74**,5. [*ἦ*] S. *deest* A. 7. *ἐφ' A cum mg S. ἕφ' S.* 12. et 16. *Magis quadrat ἐπήβολος.* 17. *ἴσ. ἐμαυτοῦ συντάξεως* mg S. 20. *γένοιτο τῆδε. Ἐφάμεν*] *γένοιτο. εἰ δὲ ἔφάμεν* AS. *ἴσ. εἴ γε* Dud. Cf. p. 232, 13. 255, 23. 25. *ἐγὼ δὲ σε* S.
- I75**,9. *διατεθῆν* AS, A *quidem ante lituram, in qua videntur haec fuisse καὶ διατεθῆν. διατεθῆν voluit Sylburgius.* 12. *αὐτοπαθῆ* ante *lituram* A. 28. *δι' ὃ* A, qui totum hoc *δι' ὃ* — 176. 2. *ἐρήματος* in mg *ponit.*
- I76**,2. *ἴσ. δι' ὧν* mg S. *δι' ὧν* AS. 10. *ἀρχοντικὸν* pr A. 11. *τοιούτου* A et mg S, *τοσούτου* S. 13. *ἴσ. ἔπαισα* mg S. *Φημί* AS. 14. *τοῦ* S. *τὸ* A. 15. *τοιούτου* A. *Item p. 177, 3.* 17. *ἢ ἐμοῦ, ἢ ἐμὲ, ἢ ἐμοί* S. *ἢ ἐμοῦ, ἢ ἐμὲ, ἢ ἐμοί* Dud. 18. *εἰ χρεῖα* Soph. 25. *συνόντα* Dud. ut p. 180, 9. *συνόντα* AS. 26. *εὐθετεῖσθαι* A.
- I77**,4. *Fortasse legendum ἐν δὲ τῷ ἐμαυτὸς τύπτω SYLB.* 8. *γυμνάζω σε*] *deerant* P. 11. *ἄρδρον* mg S. *ἄρδρον* A. *ἄρδρον* S. 14. *ἀποσταίη τῆς* A. *ἀποφαίη* [*τὰ τῆς*] S. 24. *ἴσ. νοεῖται* mg S.
- I78**,1. *γενομένης*] *Ne forte nominativum reponendum censeas, cf. p. 168, 24* 2. *καὶ πάλιν* S. *καὶ πάλιν* A Dud. 3. *ἐγγενήσεται* A. 4. *πρόσκειται* S. 6. *ὑβρίσα* — 7. *αὐτὸς*] *desunt* S. 7. *οἷς* A. 12. *ἴσ. ὥστε φάναι* Portus. *Φανερὸν ὡς ἐν τῷ Sophianus. φάναι ὥστε* AS. 14. *ἴσ. εἰς τὸ Portus.* 17. *παράδειον ἐπενοήθησαν* A. 20. *μισεῖν* A. 21. *γούν* S. 22. *ἐσήμανε* pr A et mg S. *ἐσήμανεν* S. 25. *καὶ*] *deest* S. 26. *αἶ* [*δὲ*] *πλάγαι* S.

179, 1. καὶ ἐπὶ A. 5. τῆ] deest A. 8. τῆ] recepi
 ex A. 10. ἄλλων ἤκουσαν S. 11. ἄλλους ἔπαισαν S.
 17. εἰς S. 19. Hom. Od. 16. 293. 22. ἐπιάλ-
 τον A. 23. τῷ Dud. τὸ AS. 25. τῷ Dud. ἐν τῷ
 A. τὸ S. 27. οὐ γὰρ ἑαυτοῖς] addidi ex A. δούρατα S.

180, 4. συνερχόμενον A Dud. συναρχόμενον S. 5. κινήσαι
 mg S. 10. κλητικὸν A. ληκτικὸν Sophianus. 12.
 Deesse videntur haec: ἐν τῷ ἀλλήλων. 14. δοτικὴν ἐν τῷ]
 de coniectura addidit Portus. 15. ἀνιστραπτε pr A.
 21. ἐν τοῖς τρίτοις S. 23. καὶ περὶ rec A. 24.
 μῆ] deest S. Desiderabat Dud. 25. ἐγγυσιμασ pr A.
 28. ἑαυτῶν τε καὶ ἑαυτοῖς S.

181, 3. Negationem praebuit A cum Sophiano. γινόμενῃ pr
 A. 6. τρίτον πρόσωπον S. 10. Congruentius indi-
 cativo modo. ἰνδικτόν ἐστι. SYLB. 13. ἰνδίκαιος A cum
 Sophiano. ἰνδίκαιος S. 14 ἐν τῷ τρίτῳ S. 15. προσ-
 ἔπε] erasit A. γίνεσθαι] deest A. 16. ἴσ. οὐ mg S.
 τὸ AS. ἐξακολουθήσει Sophianus. ἐξακολουθήσει A. ἐξακο-
 λουθήσεται S. 17. τὸ ἑαυτοῦς ἢ ἑαυτῶν Sophianus.
 το ἑαυτοῦ ἢ ἑαυτοῦς A. τὸ ἑαυτοῦ ἢ ἑαυτοῦ S. 18.
 ἢ [σαυτοῦ] σαυτὸν S. ἢ σαυτοῦς Sophianus. omittit A. Prio-
 rem καὶ recepi ex A. Qui hoc loco in ordinem redeunt,
 BCDM, τὰ δ' ἐν habent pro istis εἴ γε καὶ τὰ ἐν. 19.
 γινόμενα BD et pr A. ceteri γινόμενα. 20. δοικὰ C.
 21. εἰ καὶ libri, ut videntur, omnes, praeter C, qui omit-
 tit quicquid est inter hoc τρίτου et alterum illud v. 28.
 22. τοιοῦτο A. τοιοῦτον ceteri. προσηγάγει το ὡς A. προσή-
 γαγε τὸ ὡς γε S. προσηγάγειτο τὸ ὡς B. Supra p. 79, 1.
 τὸ ὅτι ἐπίκεισε. 24. κατα A. τὸ MS. κατὰ τὸ Sophia-
 nus. 25. ὅσαι μὲν ἐν πε. ταὶ δ. δοικαί, ὀρθοτονοῦνται.
 Portus. ὡς αἱ μὲν ὀρθοτονοῦνται, αἱ ἐν πε. καὶ δ. δοικαί.
 Sophianus in Dud.

182, 1. φησι A. φασι ceteri. 2. ἔμποδον A. ταυτὸν A.
 ταυτὸ ceteri. 6. ἦ] deest B. 7. πληθυντικὸν γί-
 νεται A et γε S. 12. ἑαυτὸ pr A. ἑαυτὸν ceteri.
 16. τὸ A. τῷ ceteri. 19. δικά [εἰς] ἢ S Porti aucto-
 ritate. ἦ] εἰ B et ex Sophiano Dud. ἐξαριθμούμενος A.
 ἀριθμούμενος ceteri. 20. ἐγκαλιέσθαι B. ἰνδίκαιος]

*Puto deesse ἢ δωδέκατοι, ut haec vox referatur ad illam
superiorem πλείους. PORTUS.* 21. Φησί A. Φασί B.

πῶς [ἦ] τοῦ S. ἐγκειμένον A, ut coniecerat Sophianus.
Ceteri ἐγκειμένη. 22. πληθυντικῶ pr A. δευτέρου πλη-

θυντικῶν rec A. ἑτέρου πληθυντικῶ Sophianus. ἑτερον πλη-

θυντικὸν ceteri. γίνεται] omittit pr A. προσκίσιται pr
A. πρόσκειται DM. 23 οὖν] omittit A. 24. ἐμ-

φαντικά BCD. ἐμφατικά ceteri. 28. φιλοπλάτων C.

183.1. δεῖ M. 3. ἑαυτῶν B. ἄσπερ A. 4. Fort. ὡς

γὰρ εἴπομεν. 8. ἐπὶ] deest BCDM. 9. οὐδέτερος

ACDM. οὐδέτερον ceteri. τὸν τόσον libri. 10. γὰρ] de-

est A. ὁ] deest ACDM. 11. ὅτι τοῦ τρίτου omnes

praeter A. δυνικῆ A. τὸ] deest BC. 12. ὁ] deest B.

13. ἐγκλιτικὸν C. 14. τῆ ἀντανουμίαν omnes praeter

A. τὴ πρὸς S de coniecctura Porti. 16. τὴν] omit-

tit B. 18. ἐγίνετο B. 22. ἕνεκα τῆς φ. καὶ ἕνεκα

τοῦ σ. AB. ἕνεκα τοῦ σ. καὶ ἕνεκα τῆς φ. ceteri. 27. αἱ

ἀντανουμίαι omnes praeter A.

184.2. ὅτι B. 5. συμφωνεῖν ACD. δὴ A. 6. ἡματα

σχέσεως C. 8. οὐδ' ὑπακολ. A et mg S. οὐ δὲ ἑπακολ. ceteri. 9.

ἑκλιπὸντα A. Ex eodem recepi verbum ἐστι. 10. πάντα

DM. Ceteri πάντως. 11. τὰ] deest A. 12. ἄλλα

πλείστα] desunt D. 14. τῆς AB. ἡ μέγας A. ἡ μέγας

ceteri. 16. ἑμαυτὸν A. ἑμαυτὸς BC et mg S. ἑμαυτοῦ DMS.

Articulus αἰ deest libris. ἐξῆς ἔχουσαν αὐτὸς ἑαυτὸς μετὰ C.

20. γοῦν correctus A. Ceteri οὖν. 21. σίε φάσαι A.

σφείας αὐτοῦς ceteri. ἢ μὲν BUS. ἑμὲν C. 23. Libri

γοῦν. 24. ἀλογώτερον B. 25. εἰ] ἢ C. 26.

κατὰ τὸ τρίτον BDMS. ἐγγίνεσθαι AM. τί] recepi

ex A. 28. αὐτοῦς] deest B. ἀνεχώρησε B.

185.1. καταγίνεται omnes praeter A. ἑαυτοῦς B. ἑμαυτοῦς C.

3. ἐπιδίδεικται AC. ἀποδίδεικται B et mg S. ἐπὶ δίδεικ-

ται DMS. 7. ὡς ἅπαν —] Cf. Priscian. 12. p. 94r.

8. δευτέρου καὶ τρίτου BCDMS. Exrunxerat etiam Sophi-

anus. σύνταξιν Dud. 9. ἢ — ἢ τρίτου] desunt A.

ἢ πρώτων καὶ τρίτων ἢ πρ. C. 12. ἢ ἐμὲ καὶ ἑμᾶς] de-

sunt C. 15. ἑμαυτοῦς CDM. 18. γινόμενα AC.

γινόμενα ceteri. δευτέρου και α. το γς Α. 19. δ] και D. 21. εὐίφικτον Α. οὐκ ἀνίφικτον ceteri. 22. et 28. τὸ recepi ex Α. 24. Repone εἰρημίον. Erravit typhotheta.

186,4. αἰ deest Α. 9. και] deest DMS. 11. Hom. Il. 13. 152. 13. ἰδίχθῆσαν] Suspectum vocabulum: non enim explet sententiam. 15. περὶ τοῦ ἡμιδαπός] Cf. de Pronom p. 38. (298). 16. διαλαζωμεν C. τι-κός] Ut Apollonius Sophista v. τηλεδαπός, Herodianus Schol. Ven. ad. Il, 24. 657., Eustathius p. 1246, 21 et 1457, 54. Secum pugnat Etym. M. p. 68, 1. 7⁶, 44. 19. συνη-γυττις Α. συνηγορήση CDM. συνηγορήσοι BS. μαρτυροῦμι-τος C. 21. τοιοῦτο Α. Item p. 187. 11. Ceteri τοιοῦ-των. 27. προσλαβεῖν in C.

187,1. τούτω AC. τούτων ceteri. 3. ἰπί DM. 5.

αριστάρ A. ἀριστάρχου ceteri. Nominativum praefererat et-iam Sylburgius, cum, aut Δίος aut ὁ ἴσι Ζεύς, legendum putaret Portus. Simonidi eum usum tribuit Valckenarius. ad Herodot. 6, 56. Eurip. Phoen. 1631. Similis est Ζεύς ἀγαμέμνων apud Eustath. p. 168, 11. et Ἄιδης ἀγισίλαος vel ἀγήτανδρος apud Callimach. Lav. Pallad. 130. et He-zych. v. Ἀγήτανδρος. 6. οὐχ] deest B. 9. Φασιν Α. Φασιν ceteri. 10. ἀξιφος Α. εὐξιφος M. εὐξιφος ce-teri. δύσειγος] recepi ex Α Cf. de Pronom. p. 38. (298) C. εὐτυχες D. 13. εὐτιλής B. 16. τὰ] αἰς C. εἰσὶνται ACDM. Cf. p. 188. 28. 21. τάξις D. 23. τάσσι ἴσσι Α. κακόπατος pr Α et scrtasse C. κακόπατος ceteri. Post δύσειγος tertium exemplum κακόπατος ad- dunt CDMS, κακόπατος B et mg Α. 25. εἰ οὖν και Α. 26. τῆδε] δι BCM. 28. μετὰ — 188, 1. συντίθεται] desunt C.

188,2. αἰ] deest C. 4. περὶ CDM. τοῦ ACDM. ἰδίχθῆσαν ACDM. ἰδί ceteri. 5. τὸ in συντίθεταις B. 7. εἰ] οὐ B. 10. ἔγκιται MS. Cf. p 281, 19. 11. συ-νοπέχη B. συνπάχει Α. συνπάχει ceteri. 13. λίγω δὴ τὸν C. 14. τὴν] omittit pr Α. 17. δὴ] δι B. 18. πῶς οὐκ Α. πᾶν C. πῶς ceteri. 20. πῶς [δ] S.

22. ἀντωνομάζοντες DM. 23. ἴσ. ἀλλά mg S. ἀλλή A.
 ἀλλ' εἰ ceteri, praeter B, cui desunt haec εἰ — 24. ἐπικρα-
 τοῦσιν. 24. οὐκ ἐπικρατοῦσιν omnes praeter A. καλ]
 το τε A.

189, 2. οὐκ εἶτι ἐπίρρημα A. οὐκ ἔστιν ἐπίρρημα ceteri. 4.
 ἦλθι] adde ῥ a typhotheta omissum. εἴ γε] ἴσ. καλ mg S.
 5. Articulum addidi ex A. 8. ἔτι] καλ B et mg S.
 9. οὐ] deest B. 10. ἀποστήσεται pr A. συναποστή-
 σιται ceteri. 12. καθιστήσκει libri. 13. τὰ] de-
 est C. 14. δ'] accessit ex A. ὑποδεχθίντος C. 17.

τὸ A. τὸ B. 18. ψευδῆς οὐν ἦ] omnes praeter A. 20.
 καλ αἰ ἄλλα C. 21. χαλκήρης] Cf. Schol. Ven. ad. II.
 3, 316. 22. τὸ M. 23. οὐδὲ μὴν A. οὐδὲ mg S. οὐ
 μὴν ceteri, τὸ τηρεῖν] Cf. L. Bos de Etymologia Gr. §. 12.
 24. μελιτήρον A et mg S. μελιτήριον ceteri. τῆς ACDM.
 τῆς τοῦ ceteri. 26. τοιοῦτον M. 27. οὐ] recepi ex
 A. 28. Si uclituae lex postulat vel σημαίνόμενοι ἀποτε-
 λούσιν εἰς ὃ καὶ μετ. vel σημασίαν ἀποτελ. εἰς ἦν. SYLB.

190, 1. ἦ] ὁ Dud. 5. ἰθνηκῶς — 6. παραγωγῆ] addidi
 ex A. 6. τὴν κατάληξιν B. ἴσ. τὴν κατάληξιν mg S.
 8. κάκεινο libri. 9. ὑπὸ D. 12. οὐ συντείνειν A.
 οὐκ ἐντείνειν ceteri. τῆς τοῦ ἦ B. 13. τὸ] ἦ B et mg
 S. 17. ἀοριστοῦται AB. ἀοριστοῦνται ceteri. 18.
 οὐ] deest BCDM. 21. ἐν A, ut legit Etym M. p. 68, 9.
 ἐπὶ ceteri. Cf. Priscian. 12. p. 938. 22. ὁ φάμενος]
 φάμεν A. 25. ἐπὶ τὰ πάντα τὰ BDMS. 28. τῷ
 AC. Ceteri τὰ.

191, 2. τοῦ] deest C. 3. μὴ] deest B. 5. ἔστιν οὐν
 libri. 6. σφῶν A. σφῶς B. 8. τὴν τοῦ CDMS et
 rec A. 9. μῆλωτῆ] Vid. Aristophanes Grammaticus a-
 pud Eustath. p. 1828, 57. Apollonius Sophista v. μῆλα.
 Ammonius v. διφθέρα. 12. οὐκ — 16. τρέπον] desunt
 BCDM. 18. καλ] accessit ex AC. 20. διύτερα πρέ-
 σκα B. 21. ἐνικὰ correctus post lituram A; prior
 scriptura fuit τικα, ceteri ἐνικῆ. 23. τε] addidi
 ex A. 24. αὐτὸ A. 25. πρὸς ἑμᾶς libri. 26.
 ἀπὸν-

ἀπότως C. δὴ deest B. 27. παραγωγή] deest E.

192,1. τὸ] τὸ αὐτὸ et ceteri et rec A. 2. τρίτῳ MS. Cf.

p. 195, 19. 4. δυνάμειν περιλαμβάνονται A. Ceteri
inverso ordine. 5. πληθυντικὸν A et mg S. πληθυντικὰ
ceteri. 6. τρίτου B et mg S. 7. καὶ ἡ ἰδν. π. μία
A et, pmissio articulo, DM. καὶ π. μία C. καὶ μία ἰδν. π.
ceteri. 12. ἐγχώρει A. ἐγχωρεῖ ceteri. πρώτου B et
mg S. πρώτης ceteri. 13. δευτέρου mg S. δευτέρας ce-
teri. 15. Ἄθ. πολ.] ἄθηναῖος B et mg S. 17. συμ-
βαλλόμενος B. 18. καθότι — 19. προσώπων] Haec solus
habet A, addito supra καὶ a rec manu ei. 19. ὁ παρα-
λαμβ M. 20. ὄνομα] deest B. 21. σαφῆς [γὰρ]
S. ἀνωγομάσει DM. 27. τοῦ τρίτου B.

193,2. μὴν A. 4. διαιρούτος D. 5. ἄλλων A. ἄλλος
ceteri. 8. τὸ ἡμιδαπὸς καὶ ἡμιδαπὸς ABCDM. et, mu-
tato in dativum accusativo τὸ, Dud. τὸ ἀμειδαπὸς PS.

194,2. τούτου βιβλίῳ BCS. 6. ἐπινοῆσαι τὸ πρῶτος B. 8.
Ἐπιταγματικὴν — 195, 7. ἐπεκράτησι] Haec Portus, codi-
cem suum secutus, transposuit post verbum ἐλάλησεν p. 196.
25. Restitutum nunc ordinem tuetur etiam Putschianus p.
1005. 9. φῆσιν BC. 12. χείρων A. ἀλλ' ὅδ' ἐγὼ
το. ὁδὸι S. ut ex Homero correxerat Portus. Omittunt BCDM.
Omittendum in Porti lectione commation istud ὅδ' ἐγὼ mo-
nuerat Silbugus. 13. κείτος ACM. κακείτος B. ἴδον
DS. πάτερ] deest S. 14. οὕτως A. οὕτως ἢδ' BCDMS.
ταχυτάτη M.

195,1. γι deest B. 5. γινομίην A et mg S. γινομίην ce-
teri. 7. Articulum recepi ex A. Cf. p. 194, 15. 12.
1. A. εἰ ceteri. 16. A. ἡ ceteri. 13. ἡ ἰ. καὶ ceteri.
17. οὖν ἰδι πῶμα A. δὲ οὖν πῶμα C. δὲ οὖν ὄκακος BMS.
21. Post genitivum ἑαυτοῖς adiunt BOMS. κατὰ τὸ πρῶ-
τον BCDMS. 23 τὸ] deest AC. 26. καθ' βερίσ-
μῳ BCDMS. 27. μὴν γι C. μὴ γι D.

196,2 τῆ] ὅτι libri omnes. καὶ] deest A. 3 ἀκατάληπ-
τον pg A. 4. τὸν λόγον BCDMS. 5. ἐν τρεῖ ἢ τοῦ-
το C. 13. πᾶν ἀκατάλητος A πᾶσι κατὰλητος ceteri.
23. ἕβρισα A et mg Dud. ἕβρισεν ceteri. 26. εὖν A.

δι BDMS. omittit C.

28. χερσάμινον AC.

- 197,2. συνήθει C. 5. γάρ] Recepi ex A. τὸ ἀκατάλλη-
 λον BCDMS. 6. καὶ παρὰ BDMS. τοὺς — 14. πα-
 ρά] desunt BCDM. Addidit primus e codice suo Sophianus.
 8. κρηθίντι S et pr A. Vid. Hom. Od. 8, 48. 9. φη-
 σι A. 11. τοῦ deest A. 13. οὐ δίδυμι rec A et a
 Porto S. 14. τοῦ A et cod. Sophiani S. τὸ S Porti
 auctoritate. 16. ἀκαλλήμαι οἰζύν A. ἀλλ' ἀλλήμαι οἰζύν
 C. ἀλάλημαι οἰζύν BWM. διδαίγμενον ἤτορ S: ita enim cog-
 rexit Portus, confusorum memoriter duorum locorum im-
 patiens. Nam alterum hemistichium est Hom. Od. 13, 320,
 alterum 11, 167. 19. οὖν libri, excepto, qui omittit,
 C. 21. ἢ mg S. η A. εἰ ceteri. 22. τοιοῦτο A τει-
 οῦτον ceteri 23. δι] deest C. τὸ ἦσαν malebat Por-
 tus. 24. Hom. Od. 12, 73. 27. γάρ] deest B. ἢ
 τι MS. η τι corr. A.

- 198,4. δὴ DMS. ὑπετάραξαν B. 9. τὸν σολοικ. B. 11.
 ὡς φασαν] desunt ABCDM; a Porto habet S. Versus est Hom.
 Il. 2, 278. 12. υπουτος παραθήμενοι καὶ A, in primis
 literis correctus. παραθήμενοι καὶ P. καὶ ceteri. 16. αὐ-
 τοτελής DM. 17. βλέπτειν BDMS. τινά MS. ἀλλ'
 εἰ] εἰ δὲ B et mg S. 22. ὅτι ὄσον A. ὅτι B. ὄσον ce-
 teri 25. χωρήσει B. καινότερος libri, A quidem de
 correctione. Vel καινότερον vel καινοτέρως legendum monu-
 erat Sylburgius. 27. ὅτι B.

- 199,3. τησκαταταπαραθεσει A. 6. ἐκείνῃς M. ἐξιδιο-
 ποιημένον M. 7. παρὰ AC et Dud. περὶ ceteri. 9.
*Suspicio verborum ordinem fuisse commutatum, legendum
 que esse existimo ὡς γὰρ τὸ προειρημένον εὐθις, καὶ τὸ τοι-
 οῦτον PORTUS.* 10. προκείμενον C. γοῦν C. 13.
 φησι D. 14. ἐνψιν M. 19. τὸ deest B. 20.
 ἴστιν οὖν M. 23. γινος B et mg S. 25. Hom. Od.
 12, 74. 26. κυανίους DM. τὸ μὲν οὐ ποτ' ἐραιῖ] μι-
 λάντερον B. μελαντερον M. 27. πρὸς γὰρ 1. τὸ μὲν γὰρ
 οὐκ ἐπ' ἄλλο ἢ πρὸς BCDM et addito ante negationem al-
 tero τὸ S. Sed Sylburgius: *Rectius transpositione facta,
 τὸ γὰρ τὸ μὲν οὐκ, vel τὸ τὸ μὲν γὰρ οὐκ. σημαίνοντες
 C. βερίφους DM. Legi etiam potest τὸ συνώνυμον, τὸ*

φες ἄλλοι παυλο ποσι (p. 200, 4.) τὸ συνόνυμον, τὸ εἰ-
κας SYLB.

200,3. ὑπερπλίσσοιτο S. ὑπερπλίσοιτε M. Vid. Hom. Od.
17, 264. Intpp. ad Apollon. Soph. v. ὑπερπλίσαίτο. 11.
ἰνδίκας B et mg S. Cf. Elym. M. p. 766, 47. οὐ — 14.
ἰνδικάτη] desunt C. 13. ἰνδικατος, τρεῖσκαιδέκατος S.
δέκατος. τρεῖσκαιδέκατος M. 14. τεσσαρεσκαιδέκατος M.
16. ὡς τὸ S. τὸ μὲν ἀπλοῦκόν] desunt B. ἔστι φάσις
ὡς CDMS et rec A. 17. ὅτα — συνθίσεως] desunt C.
18. ἰγνηίτο A. 20. ἰνδικάτη] deest C. παραδίσεως
BDM et pr A. De re cf. Elym. M. p. 278, 32. 526 ima. 6. 6,
37. 719 4. 23. δῖνας D. Parapotamios in Boeotia
Caphisi et Assi accolae memorat Plutarchus Syllae Vol. 3.
p. 147. ed. Coraee. 24. κὰν — ἦ.] Vid. Coraees ad
Plutarch. 4. p. 184, 7. 27. ἐν κοινοτητι C. νέους]
ἀριθμοῦ libri. 28. παραλαμβάνεται B.

201,1. εἰ — 2. τρεῖσκα.δ. omittit B. εἰ τρεῖς αἰ omittit A. εἰ
τρεῖς αἰ τρεῖς omittit C. 4. κατηγορεῖτο ADM. κατη-
γοροῦτο ceteri. καλ — C. ἀρξενικό.] καλ τοῦ ἀρξενικοῦ καλ
τοῦ θηλυκοῦ B et, qui ἀρξενικοῦ habet, DM. θηλυκόν —
7. τὸ] desunt C. 6. ἀρξενικόν AG. ἀρξενικόν ceteri Item
v. 14. ἀμφότερα δὲ τὰ S ex P. καλ εἰ ἀμφότερα τὰ ce-
teri. 9. ὑποστατόν ABC. Dud. ὑπόστατικόν HMS. 10.
σοδοικίζουσι. 11. τοιοῦτο A τοιοῦτον ceteri, πλείο-
να παρα ἰσοθαι BDMS. 13. ἀρξενικόν M. 15. ἔστι
A ἔτι ceteri, προσιήται BCS, προσιήκα DM. 16. τοῦ
πρωτου καταλλήλου libri omnes. Vid. ad Apollon, de pro-
nom. ἴδε — 3. μεταχηματίζετα] τὰ τῶν μερῶν τοῦ λό-
γου ἃ μὲν γὰρ μετασχηματίζετα C. ἢ τῶν μερῶν τοῦ λό-
γου. τούτων γὰρ τὰ μὲν σχηματίζετα B Dud. 19. ὅσα
— 20. δι] desunt B. ἰπιπίζεθαι M. 20. καλ εἰς ἀ-
ριθμῶν omnes praeter A.

202,3. ἀταμιμέτριται D. 5. τοῦ deest C. 8. τὸ
in Itara A. αἰ.όν deest ABCDM. 11. κατὰ τὸ γί-
νεται B. 13. ἀκούομεν mg S. ἀκούουσι ceteri, παλιν —
16. ἀκούουσι] desunt B. 15. τὴν πτ καλ κατὰ τὸν αἰ.
omnes praeter C. 18. ἀκατάλληλον B et mg S. 20.
ἀποσπάση B et correctus A. ἀποσπάται ceteri. 23. καλ

deest B. 25. κατὰ τὸ γ. καὶ κατὰ τὸν α̇. omnes praeter pr A. 27. τοιοῦτο A. παραδέσθαι, ut videtur, pr A.

203, 1. μὴ deest B. τὸ τῆν] τούτων A. τῷ τῆν C. δυνάμειν προφανῶς] desunt A. 2. προσποιήσασθαι, omisso ante προφανῶς, B. 3. προκατελεγμένοις mg A. 5. τοιοῦτό A. τοιοῦτον ceteri. 6. ἔλεγχον ἔχει A. ἐλέγχουσι ceteri. 7. τις τῆς τοῦ ADMS. Expungi inutilem articulum voluerat Sylburgius. 9. ὅτι BDMS. 10. κακῶς DM, pro altero καλῶς. 11. τοῦτ' BCM. 12. γράφω C. δὴ A et mg S. δι' ceteri. 14. postremum τῶν omittit pr A. 15. παρεδέχτο C. 17. ἐκ του Dud. 18. ταυτὸ DMS. 19. τί] γι C. 20. αὐτὰ C. Malim αὐτὸ μόνον. γινικον του A. τοῦ καλὸς

BDSM, τοῦ καλῶς C. 25. μέντοι C. 27. οὐ μὴ τοῖς A. τοῖς ceteri. Vulgata lectione offensus ad transpositionem confugiebat Portus ut ita legeret: οὐ μὴ πάλιν τοῖς τοῦ μέλλοντος, ἢ τοῦ ἐπιστάτου, ἐν παρατάσει τοῦ ὅλου χρόνου παραλαμβανόμενα; condemnatis quae inferuntur, λέγω — ὁμοίαν. 28. τὰ addidi ex A.

204, 1. οὐν] Vid. infra. Adde Heraclidem apud Eustath. p. 1839 extr. Schol. Ven. ad II. 1, 27. 3. λέγω] omittit pr A. ἢ] τὸ C. 9. ὡς] σύνταξι A. 11. καὶ] deest C. 12. τοιοῦτον omnes praeter A. 13. ὡς τίς οὐδὲν C. οὐδένα A. 15. ἢ διακρίσεις ABCD. καὶ διακρίσεις S. 19. περὶ] deest C. 24. φέροτό C. 27. ἀνθυπαλαγῆ A. ἀνθυπηλαγῆ ceteri.

205, 1. συμπληθύνόμενον A. συγχρονιούμενον BDMS. 3. τὰ μὴ γεγεῖότα BDMS. Expunxerat negationem Dud. 4. περιστάνων A. παριστάνων BCDM, παριστάνων S. 5. γὰρ deest B. 6. ἀπὸ μέρους] ἄρτι C. 10. τὸ M. ἢ deest M. 11. παρεχέτο mg S. καὶ] accessit ex A. 12. τοῦ μὴ γεγεῖότος S. 14. δι' ὁ B. 16. οὐδὲ mg S. omittit B. 18. ἐν A. ὡς ἐν ceteri. 19. διδίδιξται A. 21. μιμερισμέναι pr A. 23. παρεμπιστόσας C. 26. προκειμένοις AC. προσηρημένοις ceteri.

206, 5. ἢ deest D. 7. κατὰ] καὶ D. 9. ἐρηκίνας DMS.

11. τὸ deest B. 12. παρὰ AC et mg S. περι, ceteri.
 13. ἀμαρτήσεται pr A. γινόμενον omnes praeter A. 14.
 δε γ. ἀκολουθίας libri. 18. διακρίνουσαι omnes praeter
 A. 21. prior καὶ deest DMS. τοιοῦτα A. τοιοῦτον ce-
 teri. 23. τοῦ B. 24. οὕτως M, 27. ἀν deest
 C. 28. ἀπὸ C. ἑαυτοῦ B. ἑαυτοῦ AC. ἡμπε-
 τημίεν MS.

207, 1. καθιστός B. καθιστός ceteri. 3 καὶ ἐπισημασμένων
 C. De formis quoque verborum hinc existimavisse Apol-
 lonium docemur ab eo grammatico, quem laudavi ad p.
 10, 12. Qui ἀπὸ τῶν πέντε, inquit, σσημειωμένων ἀορίστων,
 τῶν μὴ φυλασσάτων τὸ σύμφανον τοῦ μέλλοντος, ἔχουν τοῦ
 εἴπα, τοῦ ἤνεγκα, τοῦ ἴδακα, τοῦ ἴθηκα, τοῦ ἦκα, τὰ μὲν
 εἴπα καὶ τὸ ἤνεγκα κινεῦνται κατὰ τὰς ἀλλὰς ἐκλίσεις, τὰ
 δὲ τρία οὐ κινεῦνται. Καὶ ὁ μὲν Ἀπολλώνιος λέγει ὅτι, ἐπι-
 δὴ τὸ εἴπα καὶ ἤνεγκα οὐκ ἔχουσι μέλλοντας ἐν χρήσει, ὀφεί-
 λοντας ἰδέσθαι τὴν παραλογίαν αὐτῶν ἐν τῷ λέγειν τὸν μὲν
 εἰς π, οἷον εἴπα, τοῖ δὲ εἰς κ, οἷον ἤνεγκα, ἀορίστους ὄντας,
 εἰκότως οὐκ ἐκαλυθθησάν προβῆναι καὶ περαιτέρω. ὅτι δὲ ἴσται
 τοῦτο, δείκνυσι καὶ ἐκ τούτου, οἷον ἑαυτὸν ἔτυφα, σαυτὸν
 ἔτυφας, ἑαυτὸν ἔτυψεν. συνάπτεται τοίνυν τὸ ἑαυτοῦ τῷ τρί-
 τῳ προσώπῳ, καὶ ἰὰν τολμήσῃ εἰσελθεῖν εἰς τὸ δεύτερον ἢ πρῶ-
 τον πρόσωπον, ἐλίγχεται ὡς παραλογον ἀπὸ τοῦ ἑαυτοῦ
 πρῶτου καὶ σαυτοῦ δευτέρου. ἰὰν δὲ ἔλθῃ εἰς πληθυντικὰ το
 ἑαυτοῦ εἰς πρῶτον καὶ δεύτερον πρόσωπον, ἀκαλυπτος λέγεται
 καὶ οὐκ ἔχει τὸν κλυσητα, ἐπειδὴ τὸ ἑαυτοῦ καὶ σαυτοῦ
 πρῶτον καὶ δεύτερον πρόσωπον πληθυντικὰ οὐκ ἔχουσι καὶ ἔξε-
 στι λέγειν ἑαυτοῦς ὀφειλήσασμεν, ἐκητοῦς ὀφειλή-
 σασι. Καὶ ταῦτα μὲν κατὰ τὸν Ἀπολλώνιον. ὁ δὲ Ἡρωδιαν-
 ος λέγει ὅτι τὸ εἴπα διὰ τοῦ ψ ὀφίλειν ἐκφέρεσθαι, οἷον εἴ-
 ψα, καὶ πάλιν τὸ ἤνεγκα διὰ τοῦ ξ, οἷον ἤνεξγα, ἐπειδὴ
 καὶ ὁ μέλλων διὰ τοῦ ξ, οἷον ἐξέξω. ἐπειδὴ τοίνυν ἐγένετο εἴ-
 πα καὶ ἤνεγκα, καὶ βλέπομεν ὅτι ἔχει συγγένειαν τὸ π πρὸς
 τὸ ψ, ἐπειδὴ ἐκ τοῦ π καὶ σ συγκοιταί τὸ ψ, καὶ πάλιν
 τὸ κ ἔχει συγγένειαν πρὸς τὸ ξ. ὁ δὲν λοιπὸν τὸ εἴπα καὶ ἤ-
 νεγα, ὡς φυλασσάτω μίρας τι τῆς ἀναλογίας, ἐκλίθησαν
 καὶ περαιτέρω. Eadem habet Ge. Choeroboscus in Theodos.
 f. 264. v. verbis mutatis.

- δὲ] accessit ex AC. 4. αἰ deest B. 6. καὶ ἐπὶ παν-
 τας B. 12. ἀκόλουθον BD et mg S. 13. ψυχῆς
 B. ἢ ψυχικῆς C. ἢ] omittit C. 14. ἀπαρμιφάτος B et
 mg A. ἀπαρμιφάτων CDMS. omittit A. 21. ἡμοίρει A.
 ἡμοίρει ceteri. 24. ἠύξατο AC 25. Διονύσιος A. 26.
 προσίταξε AC. 27. πλάγιοι A. πλάγειοι C. πλάγιοι ce-
 teri. 28. ἀκριβώσομεθα, ut videtur, pr A. καὶ ac-
 cessit ex A.
- 208,4. προδίδασι ABC. 6. δ' αὐτον A. Praestet δ' αὐ vel
 δ' ἢ αἰτῆ. 7. ψυχῆς B. 8. παρὰ A Dud. περὶ ce-
 teri. ἀμαρτανοντις A. 15. συμπεσόντα BCDMS. 16.
 ἢ κατὰ πτώσει BCDMS. 19. Negatio deest BDM. 21.
 ἐγκοχυμένον BCDM, Emendaverat Portus. 22. ἴστω]
 ἴγω M. τὸ] τε ACDM. τις B. Emendavit Portus. Non
 eadem est ratio locorum similium p. 243, 16. 286, 18. 287, 9.
 27. κατὰ τὸ γένος A.
- 209,1. ταυτὸν A. ταυτὸ ceteri. 3. Hom. II. 2, 742. 5.
 αἶγα S: ita enim ex Hom. II. 15, 271. restituēbat Portus.
 ἀπεδείξατο B et mg S. Posset etiam ἀπεδείξατο legi, ut πα-
 ρεδείξατο ὕ. 28. SYLB. 16. ἀρξικόν B. ἀρξικόν ceteri.
 13. ἄλυφαμένον M. Versus est Hesiod. O. et D. 19.
 15. Hom. II. 8. 455. 17. τὰ deest B. ἴσ. δι' αὐτῶν
 δ
 Dud. αὐτῶν ceteri. 21. γέ A. γε C. τις μὴ ἰνδ. ACDM.
 Corripit ex cod. Portus. 22. γινώσκεις B. ὁμολογον
 — 23. οἶον τε desunt BCDMS. 23. et 24. ἐχθρὸς AC.
 Item v. 27, ubi semel et DM. ceteri χθρὸς. 26. ἐ γρά-
 φων BS. ἴστί] accessit ex A. 27. ἦν] deest CDM.
- 210,2. οὖν DMS. 5. δὲ B et mg S. 9. γὰρ deest
 BCDM. 11. τὸν BC 13. Alterum γράψιν recepi
 ex A γράφειν D. 15. Prius γράψει deest B. 18.
 μεσοσητος] deest AC. σχημα D. 20. ἀποδείξομεν DMS.
 22. ἀμαρτανονται C. 27. τοῦ ἔλουσα τὸ C. 28.
 τῷ ἐποίησα τὸ AC. τῷ προῆκα τὸ AC.
- 211,5. ἐνεργητικῶν C, cui deest παθητικῶν. 6. λόγῳ MS.
 Cf. p. 208, 13. 7. καὶ οὐκ S. 8. θίσειαν BDM.
 10. ἴσ. ὁμολογον Dud, ὁμολόγως M. 11. ἀρφοτέρῳ

- κικωπός M. Vid. Hom. II. 13, 61. 13. Hom. II. 2, 264.
 15. Hom. Od. 10, 238. 16. ἢ deest AB¹ DM. 17.
 ὅτι DM. Vid. Hom. I. 1, 56, 1^a. καὶ τὰ BS. 22.
 Concinnius legas ἔφθασεν. 23. συμπτώσεων DM. συ-
 μπτῶσι B. 24. ταυτόν A. πρῶτον δὲ πρόσωπον B
 et mg S. 25. δεύτερον mg S. δευτέρου ceteri. κατ' εὖ
 A. 27. διαφορὰ libri. 28. δευτέρου ACB et mg S.
 δεύτερον ceteri. τιθῆται mg S. τιθῆται B. τίθηται MS.
- 2 I 2,3 ὁ δύναται A. δύναται C. δύναται δὲ ceteri. συμπτώ-
 σιως C; 4. προσοῦσαι mg S. 5. εὖν C. τῇ προς
 τε α και β προφορᾷ A. πῆ προστακτικῇ προφορᾷ ceteri.
 9. Vid. Fr. *Welcker*. *Fragm. Al man.* p. 73. 11. ἔ-
 στιν DM. 12. τρώφ BDM et fortasse AC. ἀνὴρ ἰθύνης
 BDM. Vid. Hom. Od. 9, 384. 14. ἴστιν deest C. ἐν —
 κατάλληλον] desunt C. 18. ἀκατάλληλον D. 19.
 τοῖς] *huo deesse praepositionem παρά, ut sit legendum*
παρά τοῖς. PORTUS. ἐπιεικτέστερον B. 21. καὶ ἐξ ἀρ.
 δι τοῦ ἐν ἐν. ἴστιν αὐτὸ ἐπίδ B. γὰρ καὶ D. ταυτόν A.
 26. κατάλληλον C. εἶναι deest BDM.
- 2 I 3,4 συμπίπτων GDM. 6. ἐπὶ M. 8. τοῦ C. εἶ]
 εἰ B. 10. τοῦ πρώτου προσώπου M. 14. ἢ deest
 B. 15. ὑπεραιρίστω BC et mg S. 16. Fortasse
rectius μεταβιβασμένη. SYLB. 17. θυρικόν B. 18.
 τοιοῦτο A. 21. ἀ] ὡς B et mg S. 22. εὐδαιμόνε-
 ρον C. 24. οὐχὶ B. *Hic desunt nonnulla. PORT.* 25.
 γὰρ ἴστι C. Ipsa coniunctio deest pr A. 27. Hom. II.
 3, 277. 28. δὺς D. δις M et mg D. Vid. Hom. Od.
 17, 415.
- 2 I 4,1. Sophocles Ai. 997. 2. σκῆμα D. χρῆμα AC. 4.
 ἢ deest DMS. 6. Θεσσαλονικόν M. 7. ἑπτατατο
 pr A. 8. Hom. II. 2, 107. 9. συγχέοντος DM. 11.
 συμπίπτει DM. 12. ἀφιστανται ABDM. 14. ὅς
 15. οὐδ' libri, ni fallor, omnes. 15. καὶ ἀντὶ εὐθείας
 B. 17. συνέπτωσι AC et mg S. σύμπτωσι ceteri.
 18. ὁ Τρώφωι S. Cf. de Pronom. p. 65. (335) Priscian.
 13. p. 963. 19. ἀντιλέγει πρὸς αὐτοῖ B. 22. διὸ
 DM. 26. καὶ accessit ex A. 28. Aptius videtur ὁμολογεῖσθαι

- 215.1. η] ει DM. 4. τε recepi ex A. 5. η κλητική C. και τὸ B. 6. γε μή] μὴ AC. 7. Priorem ἐπὶ recepi ex A. Totum hoc και — αὐτὸς omittit B. 11. παρακινδύνεται D. 12. παρεπιλημμένης AC 13. ὀπιρ A. ευθείας σύνταξιν AC. 15. παραλαμβάνεται B. 16. τοῦτο — 17 πρώτῃ] desunt BCDM. 17. τῷ A. τοῦ M. Ante a'ortam και τῷ ponit C, τοῦ BD. 20. ἀλλ' ει A et mg S. ἀλλὰ ceteri. 25. και τὸ η BDMs.
- 216.2. εστιν deest C. 3. εἴη. ει BDMs. τὸ — 5. γραμματικὸς εἴ desunt BCD. 8. ἅπασαι B et mg S. 10. ἀπειδίξαμεν omnes praeter A. ὑπερακτικά A et mg Dud. ἀρχικά γε S. ὑπετακτικά ceteri 14. αὐτοῦ C. 15. και accessit ex AC et, qui omittit proximam, C. 16. κατὰ — 17. Τρυφῶν desunt C. 19. και deest B. 21. παραγινόμεθα AC. παρεγινόμεθα ceteri. 23. τὸ τοιοῦτον desunt AC.
- 217.2 δεινότητα B. 10. τῇ η C. 11. τὸ και A. 12. ἔχει A. ἐν ἐγκλιτικῇ DM. 13. τὸ — 14 κλητικῆς desunt BCDM. 15. ἐπισοῦμενον BPS. τὸ DM. ἐπιχόμενον ABC Dud. ἐπερχόμενον ceteri. 21. κατὰ — πρόσωπον desunt AC. 23. τὸ deest A. δευτερον προσωπον A. 24. περισσῇ C. 26. ὡς omittit pr A. 27. παραλαμβάνεσθαι] Post hoc verbum M iterum ponit illa κατὰ 20 — ὀνομάτων 27. 28. Articulus ε accessit ex A.
- 218.1. ἠδυνάται A. ἀδυνατεῖ ceteri. 2. Alterum τὸ omittit A. 3. γὰρ deest C. 6. οὐ deest C. 7. και ἐπὶ A. και ceteri. 9. τῆς A cum Sophiano. Ceteri τὰς. 13. οὐ deest B. 14. παρῶσται A et γε S. παρῶσται η παρῶσται D. παρῶσται B. παρῶξται M cf p. 221, 22. 15. κατὰ τὸ δευτ. BC. 16. αὐτῆ M. 17. εἶμαι deest pr A. 21. και deest C. κτητικῶν D. 23. Alterum αἰ omittit C. 24 και — 25 λόγου] Haec omisit S. Et videntur defuisse P. τῆς ACDM. 25. οὐ] ὡς BMS.
- 219.2. ἐφ' ἣν ABC. 4. ἀπίστη AC. 9. κατεπέμφαντο AC. κλίσει pr A. 12 οὐ τὸ τρίτον, τὸ δὲ A. οὐ τὸ τρίτον ἀλλὰ τὸ γε S. τὸ οὗτος τρίτον. τοῦτο δὲ ce-

- 13 ἐστίν. ἐπί] omnes praeter A. 14. οὐτα
 προσώπου A. ἐστὶ προσώπου BC προσώπου ἐστὶ ceteri. 16.
 διαλαμβάνειν C. 17. κλητικαῖς D. 19. ἐπὶ Dud.
 ἐπὶ AB²DM. Omitit expunctam in P. 20. [δευτέρου]
 πρὸς A. 23. ὑπάρχει DM. ἰμοὶ DM. εἰ γὰρ ἰμοὶ
 ἢ C. 25. Hom. Od. 16, 188. 26. ἐστὶ Rectius cum
 Porti versione legemus ἐστὶ. SYLB. δὲ deest B. 28.
 Hom. Od. 3. 475.
- 220, 2. αἱ ἀρχαὶ B. Vid. Callimachi Fragm. 2. Bentl. 3.
 Hom. Od. 1, 45. 6. κατὰ τὸ τρίτον omnes praeter A.
 7. προσφώνη] Verbum, quo carent libri, addidit Porus.
 9. τρίτοις BCD, τρίτοις τύποις A. προσώποις S auctore
 Porto 11. αἰάνει] Alterum huius vocis ἦ in litura A.
 12. καπὸ C. γὰρ deest C. 13. μὴ γε C. 15.
 ἢ] οὐ D. κατέλειψεν] Eadem forma supra p. 35, 20. 111.
 20. 16. συνέχειν A et mg Dud. ἐπέχειν ceteri. 17.
 αὐτοῖς A et mg S, αὐτῆς ceteri. 18. ὑμέτεροι A et mg S.
 ἡμέτεροι ceteri. 21. εὐαρεθμον A. 23. τοῦ] τὸ C.
 25. πληθυντικῶν ABC et mg Dud. πληθυντικῶν DMS.
 26. τε ἢ A συντεθῆ BC. τε δὲ ceteri. σύνηψιν ἐστὶ DMS.
 28. συνιστήκη B. συνιστήκει ceteri.
- 221, 2. ἄ — Τρύφω] Haec accesserunt ex A. 3. περὶ τὸν
 διονύσιον B. 4. ἡμῶς ἐδιάσατο, ἡμῖν BDMS. 5.
 Τρύφω deest ADM. 9. δεύτερα recepi ex A et mg Dud.
 12. προσώπου ἐστὶ B. 14. ἰγκυμίνης — 19. τῆς omit-
 tit C. 15. ἰγκυμίνης B. 17. γενητικῆ DM. 18.
 καὶ deest B. ἰπερδόμενοι B. 20. Articulum τὸν de-
 derunt AC. 21. ἐπὶ δὲ καὶ A. 22. παρῶνται A.
 παρῶνται ceteri. ἐπερ ἢ A. ὡς ceteri. 23. ἐγιν-
 το AC, ἐγιντο ceteri. 25. παρῶν. εἰ C. 26. συνεχρή-
 σατε — 27. λόγου] desunt C.
- 222, 1. Hom. Od. 19, 406. 2. καὶ accessit ex AC. προσ-
 κειμενῶν A. προκειμενῶν ceteri. 5. Hom. Od. 11, 154.
 7. Hom. Od. 11. 163. 8. ταντῶν D. 12. ζηνα-
 δότου B. διαλαμβανόμενοι AC. 13. ἰμοὶ καὶ σοὶ omnes
 praeter AC. 15. οὐ μὴ οὐ MS. 16. γενική C. 17.
 καὶ αἰ C. 21. δὲ οἱ M. 25. ἰπόμενοι BC, συμ-

πρώσιως DMS. Correxerat etiam Portus. 27. κατὰ τὸ
 τρίτον omnes praeter A.

- 223.2. Hom. Od. II, 233. πατρὶ mg S. ut est Hom. Od.
 13, 265. 4. εἴξασα deest DM. Vid. Hom. Od. 5, 126.
 5. Hom. Il. 16, 800. 6. ἢ ἑαυτοῦ ἰὸν C. ἢ ἑαυτὸν ἰὸν
 B. ἢ ἑαυτοῦ ὄν DM. Vid. Hom. Od. 1, 409. 10. ἐν
 ματα pr A. ἔφημα B. 11. Hom. Il. 1, 2. 14. πατ
 ἔμ M. Versus est Hom. Il. 7, 127. 19. ἄξιόν ἴστι
 omnes praeter B. 20. ἀρρηκῶν BDS. εὐθειῶν πλη-
 θυντικῶν desunt AC. 22. ποιούμενοι BCDM. 26.
 μόνον ABC. μόνου DMS.

224.1. Apud Dionysium Hal. de compos. verb. p. 23. Syll.
 αχίτω Ruhnken. ad H. in Cer. 499. 3. τὸ deest C.

γίνους

4. λόγου A. 13. δηλώσει libri omnes, excepto, qui
 haec δηλ. — 14. αὐτὰ omittit, B. 14. διασπείρει cor-
 rectus in ultimis syllabis A. χρώνον Dud. Ceteri χρώνον.
 15. καὶ ἐν C. 16. ἐπιδιξάμενοι D. 17. παρὰ
 AC. Ceteri περι. 19. δὲ B et mg S. 21. καταγι-
 νονται C. 22. τὸ] deest S. 23. ἢ τὸ θηλ. B DMS.
 καὶ θηλ. C. 28. σπέρματα D. Vid. Hom. Il. 2, 135.

225.2. σίσηπτος BCDM. 3. δευτέρων προσώπων pr A.
 6. καὶ ἐτι ἐπὶ omnes praeter pr A. 7. ταῦτόν A. αὐ-
 τὸ D. ταῦτό ceteri. ἄλογον μὲν omnes praeter B. 9.
 μὲν ἢ pr A. 13. τε deest F. ἀρρηκίσι AB. 19. τὸ
 recepi ex AB. 20. τοῦ deest B. 22. ἔχει DM.
 26. ταῦτό M. ταῦτόν A. ταῦτό ceteri. 28. ποιεῖ B.

226.1. ἰδίχθη — ἀκατάλληλοι] Haec in solo leguntur A. 2.
 διότι] τοῖς πλείοσι B. 4. ἴσ. ἐπιλήφα mg S. δευλήφα
 ceteri. 13. ἄπασι A. ἄπαντα ceteri. Idem praebuit,
 quod ceteris deest, δύο. 14. ἢ] deest C. 17. ἰδι-
 κάτερας libri. Cf. ad p. 230, II. 20. ἢ — 21. τινων]
 Desunt haec BCDMS. 21. εἰ ἢ ἀπαρέμφατος ἐγκλισις
 BCDM et. quae P. auctore haec εἰ — 23. γενόμενα non
 Apollonii orationi sed summario capitis dat, S. 24.
 τῶν ῥημάτων M. γινόμενα M. 25. τσαῦτα A. τσαῦ-
 τά τε καὶ τὰ τοιαῦτα C. τσαῦτα καὶ τοιαῦτα ceteri. ἐξαι-
 ρητος C.

227. i. η] εὐ M. μεταληφύα C. 7. ταῖτον A. ταῦτον
 ceteri καὶ A Dud. ἀλλ' ceteri praeter B, cui desunt haec
 καὶ οὐ ῥ. αἰ μ. 8 καὶ ἡ ἔγκλ. διάφ. B. 11. λή-
 ξεις A. λέξεις BCDM. λέξεις S. ἴσ. λέξιν Sophianus. A quo
 accipi. Alterum τῶν addidi. 12 μὴ omittit A, supra ver-
 sum habet C. οὕτω — 20. θέλω] Desunt H. 20.
 θέλω [ἀπαρτίζει τὰν λόγον] S. 22. Articulus τὸ acces-
 sit ex AC. 24. οὕτω καὶ C. τὸ γραφῆν θέλω] Omit-
 tit B. 25. εἰ καὶ B. 26. παρίτεται H. 27.
 αὐτὸ τὸ C. αὐτῶ τῶ ceteri. Mox omnes τὸ. 28. τὸ C.

228. i. τῶ C. 2. οὐ δύναται ACP et mg S. 3. κα-
 θώς C. 4. ἡ DM. 5. δ] ἡ DM. τε γὰρ ἔ.
 ἔγραψα — 7. τῶ τε] Desunt G. γὰρ] δε M. 7.
 δε B et mg S. τε γὰρ DM. γραφῆται DM. 9.
 θίλει DM. 12. ἰάν — 15. γὰρ] Omittunt haec DM.
 15. διακίῃ C. 17. οὐ μ γ. γε.] Desunt C. κακῶ
 pr A. σκαπῶ P. 19. ἐπὶ ῥήμα φέρεσθαι ἡμῶν DMS.
 ἐπὶ ῥήματα φέρεσθαι ἡμῶν B. ἐπὶ ῥήματα φέρεσθαι C. οὐκ
 ἀν ἢ ἐμποδὸν το τα ἐπισηματα ἐπι σηματα φέρεσθαι, his
 ἐπι σηματα a recentiori manu additis, A. οὐκ ἀν ἢ τῶ ἐμ-
 ποδῶν τὰ ἐπιῖξ. ἐπὶ ῥ. φ. P. οὐδὲν ἀν ἢ ἐμποδῶν τὰ ἐπιῖξ.
 Dud. 20. ἡ] Deest ACDM. μὲν] Deest DM. 22.
 ἀπεριδίδται B. Ceteri ἐπιριδίδται. 26. ἀναπληροῦται C.
 ἀναπληροῦνται ceteri.

229. i. καθεστὸς ABM. καθεστὸς ceteri. 9. γραφῆν, κα-
 θώς ἴφαμεν. Ἔστι γενικατῆ M et S, cuius mg. ἔστιν οὐν.
 10. ἡ deest CDM. 13. ἰῶν προσώπων BS. 17.
 τὸ μὲν περιπατῶ AC. περιπατῶτον] περιπατοῦμεν AC. 20.
 ἐπιγίνωτο AC. ἐπιγίνωτο ceteri. 21. πρόσκαιρ deest M.
 εἰς πρόσκαιρον CDMS. 22. μεσημέρι. δη B. περιπατεῖς
 deest M. 24. ἅπασι deest B. 27. αὐταῖς M. 28.
 αἰς deest D.

230. i. ἰγγυῖμένα BD. 3. αὐ] οὐν AC. 5. παθητι-
 κῆ καὶ ἐνεργητικῆ A. ἐνεργητικῆ ἢ παθητικῆ CD. 7. περ]
 γι B. 8. οὐν pr A. 10. οὐκ ἐν libri. Expunxit
 negationem Ded. 11. ἰδικώτατον ABC, Et infra v. 20.
 ἰδικῆν. 12. ἡ ἰσ] Desunt B. 13. κλητικῆ D. 14.
 θαρσύνω C. θαρσύνω MS. Reponendum esse aoristum

θαζήσται vel θαζήσσει monuit Sylburgius. εἶναι εἰδικα-
 τον ονομα BDMS. Exponxerat inutilem vocem Dud. 15.
 εἰ C. 18. τὸ deest AC. 20. συναγωγῆ cum ce-
 teri tum corr A. 24. λήξεις C. 25. ταυτόν AC.
 τὴν τοῦ Ἐκτερος BDMS. 26. ἀπαιτεῖται B. ἢ καὶ]
 ὅτι C. προστιθεταί BCDMS.

23 1.3. τὸ τοῦς DMS. 4. Priorem τὸ omittit pr A. το
 τοῦς ἵππους BDMS. 5. τοιοῦτον BCDMS. 6. πλείο-
 να παρατίθεσθαι BDMS. 7. δὴ de et C. 9. ταυτό
 BCDMS. 13. ἀπάντων τῶν BCDMS. 16. τισί]
 ἔστι M. 22. πολλῆς δυναμένης B. ἰγγενομένης ADM.
 23. καὶ AB et mg S. Ceteri κατὰ. ἰγγενομένα A. 26.
 ἴγκλισις] Deest C.

23 2. Articulus deest MS. ἴσος deest DM. 2. προσ-
 τακτικῆς A. τῶν προστακτικῶν ceteri. 3 ἴγκλισι] de-
 est BCDM. 5. γὰρ] deest DM. 9. αὐτῆς mg S.
 αὐτοῖς ceteri. 10. οὐ προσῆπται BCDMS. 12. Al-

terum τὸ omittit ADM. 13. εἶχει A. εἰ ἔχει ceteri.
 17. ἴγκλισι] σύνταξιν B. 20. οὐ δύναται pr A, ut vi-
 detur. ἰχναρησάι A. 23. ἀπίστι] ἀπίστεια C et
 cori A. 26. τρίτον ἐπὶ πρόσωπον M. 27. οὐ] de-
 est BC MS.

33 7. ἄλλῃ γε πτώσει rec A. Praepositionem deleverim, ut
 deleui p. 250, 13. Male eam tuteris comparata p. 240. 19.
 10. ἔτι deest pr A. χαίροις AC. χαίρει BDMS. 11.
 ἴδωμεν B et mg S. 12. σαφέστατα B. τὸ deest AC
 DM. 14. τὰ] τῶ C. τῶ] deest D. 16. τὸ deest
 pr A. 21. σῆς] τῆς M. 23. ἰπακουομένων AC. 24.
 Hom. Od. 18, 28.

23 4.3. τὸ δὴ οὖν C et rec A. χαίροις ἔχει C. 6. πρακτι-
 κωτέραν B et mg S. 7. τῆ εὐκτικῆ B et mg S. 10.
 Hom. Od. 8, 461. 14. τοιαύτην AC. αὐτὴν BDMS.
 15. συναγωγῆ BCDMS. 17. καταλύει τὸν λόγον C.
 ἀναπληθεῖν DM. 18. οὖν δὴ BDMS. 20. ἴγκιται

BC. 21. περὶ A. τὰ ceteri. 25. φιλοσοφῆν D. 26. ὅτι τὰ τῆς B.

- 235, 1. ταῦ δεest B. 4. μὴν δεest B. 6. προσευξη-
 ηθεντος A. Quae additur in libris, particulam γὰρ expunctā
 cum Dud. Cur enim, ut Portus, lacunam suspicarer, cau-
 sae videbam nihil admodum. 7. δὴ A. δὲ BDMS omit-
 tit C. 8. Alteram περὶ recepi ex A Dud. τῶν ἐπιση-
 μάτων B. 10. δὲ δεest C. ταυτὸν A ταυτὸ BCDMS.
 11. ἀλογον B et mg S. ἐπιπῆ DMS. 13. τοῦ]
 σου C. 14. εἶπαι δεest B. 16 ἔτι] ἐπὶ AC. 17.
 κατὰ ταῦτον S. 18. καὶ ἐπὶ τῆς omnes praeter pr A.
 19. τὸ δεest DMS. 20. ἠγῆσεται P. 21. συν-
 δίσμων AC. 22. καὶ ἐμφαίνοσι τι BDMS. καὶ τὸ] ἐν
 τῷ C. 23 καταγίνεσθαι BCDMS. 25. γὰρ αὐτὰς
 ἀποδὶς B ἀποδὺς M. 26. ἔχει B. δὲ οὗτω] καὶ οὐ C.
 27. ἀπίχρη DMS.
- 236, 4. συμμεταβαίνει AC. συμπαρалаμβάνεται γε. S. συμ-
 παραλαμβάνει BDMS, cum Dud. τὰ πρόσωπα B Dud. ut
 volebat Portus. 9. ουδέ] ὡς B. 11. τὸ μὴ εἰς M.
 12. διακρίνει DMS. 20. ἀριθμοῦ BCDMS. 21.
 ἴσ. ὑποταγῆσθαι mg S. ὑποσταλῆσθαι ceteri. 22. τῶν
 προσώπων γε S. 24. πάντων BCDMS. 26. αὐτὸ
 Dud. αὐτὰ ceteri: omittit B. μόνον AC Dud μόνον ceteri.
 27. τὰ εὐκτικά B.
- 237, 2. ἴδι ημεῖς γράφομεν] desunt D. 3. γράφομεν ἡ-
 μεῖς C. γράφομεν ἡμεῖς A. γράφεται ἡμεῖς ceteri. 5.
 χρὴ ἡμεῖς A δεῖ ἡμεῖς C. δεῖ ἡμεῖς ceteri. 6. οὐκ de-
 est B. 9. ἔρηματα τὰ DM. τὸ καὶ ἐν §. 10. καὶ
 χρόνον AM. χρόνους καὶ χρόνον D. χρόνους B. χρόνον CS.
 11. ἐπὶ ἐπισημάτων C. φάμεν [γὰρ] S auctore Porto.
 1. ἴσ. συναρχ μίτου mg S. ambiguo A. συναρχ ὄμιον BC
 DMS. 19. δὲ γε γραφῆς DMS. 20. ε.] μὴ εἶνα,
 B. εἶπαι μὴ P. ἔν] accessit ex A. 21. ἴστι] εἰ AC.
 26. τῶν χρόνων AC. τῶ χρόνον B cum mg S. τον χρόνον
 DMS. 27. αἰ δεest C. ἅπασι C.
- 238, 1. ἀλλ' οὐκ ἰκίνο οὐκ ἀλλοθὺς B. προλαβόντα DM. 2.
 ἐπιδίδυντο B. 4. ἔρημασι A. ἴσ. ἔρημασιν ἢ τιν PORT. ἔρη-
 μα ceteri. 9. πη αὐτῆ τούτῃ A. ποῖ αὐτῆ τοῦ τ. C.
 ποῖ B. ποῖ DM. παῖ. αὐτῆ, καὶ αἷ δ α ο η ο auctore
 Porto: P ep̄ma ἢ πῆ, αὐτῆ, τοῦ πη δια τοῦ η, ὡς το πῆ.

δάριον BDMPS. 10. τῶ — 12. παρέπιτε desunt B.

11. καὶ ἐπι ACB. τὸ δὲ αὐτῆ ἀντὶ ceteri. 12. ὁ σὺ-

μιστι BS. τῶ] τὸ C. πῆ τὸ εἶ τὸ] Accesserunt haec ex

A. consentiente C, cuius haec sunt ἐπεὶ τὸ εἶ τὸ ὅτι

αὐτῆ] αἰδ DM. οὐ deest C. 14. συνημένον C. 15.

καὶ deest A. 16. ἄς] καὶ BM. ὡς τὸ DS. πλέω BMS.

ἦν — παρεπόμενον] Haec post verbum ἐνδύομαι v. 18. trans-

posuit Portus, libri sui ordinem secutus. 19. οὐ] ἄν

AC. 20. δῖος καὶ τὸ χεῖος A^{BC}. δῖον καὶ τὸ χεῖος DM.

τὸ χεῖος, ἄς ἀπὸ τοῦ δῖου τὸ δῖον S. 21. ἄς φῶ φημί

BDMS. 22. χῆσι A. χησὶν MS. τὸ χησ] Haec ac-

cesserunt ex A. 25. σε γὰρ a correctore A. σε χησὶν

Pavus probante Fischero Anacreont. tert. ed. p. 420 φη]

deest B DMS. Vocis ταργήλιος quarta litera a correctore

est in A. Pavus Θαργηλίοις. ἑμμελως A, erasa post λ. li-

tera una. ἑμμελῶς ceteri. Ante verbum δισκῆν erasa est in

A. vox desinens in syllabam ειν. 26. καταστῆν A. πα-

ριστίον C. καθιστίον BDMs. De Adverb. p. 545: καταστα-

τίον οὐ τὰ τοῦ σχηματισμοῦ τῆδε.

239. 1. καθιστῶς DMs. 6. οὐ πάντοτε B. 7. ᾗ] οὐ

BCDM. 8. τούτων A. τούτοις BCDM. τούτο PS. 9.

τῶ συμμετατιθεμένα libri. ἴσ. οὐ mg S. μὴ συμμετατιθε-

μένα Sophianus. 10. καὶ omittit Sophianus. 11.

τοιούτο Sophianus. γούν C. οὐν ceteri. Omittit Sophianus.

γενομένων B. 12. ἐπιπεσιτερον A. ἐπιπίστερον C. ut leg.

comiecerat Portus. Ceteri ἐπιπεσιτερον. De diphthongo huius

vocis grammatici certant. λέγει δὲ ὁ Ὄρος ὅτι πάντα τὰ παρὰ

τὸ λείπα διὰ τῆς εἶ διφθέγγου γράφεται, οἷον λιποστράτι-

τος, λιποταξία, λιποστράτιον. ὁ δὲ Ὄρεινός διὰ τοῦ εἶ.

Cod. Reg. Paris. 2630. v. λείπα. Idem v. Πιθαρχία: τὸ πῆ

εἶ, ἄς ἴκελον μὲν ἀπὸ τοῦ εἶκα, ἰκίλη δὲ χρυσὴ Ἀφροδίτη,

ὅτι τὰ ὀνόματα τῶν ζῴων βραχυτέρα ἴσθι. ἐγγενομένη

B. 15. ἐπὶ λείπει] ἐπιλείπει A cum ceteris, sed a cor-

rectore. 16. Verbum φιλολογεῖν uncis includit A. φι-

λολογῶμεν] deest BDMs. 17. προσχρησόμεθα C. 22.

ἐπέκεν C. 23. συστάσης pr A. οὐσης ceteri. 24. τοῖς

τοιούτοις ἐπισταλτικοῖς BCDMS et tec mg A. 25. τὸ

ἀπαρεμφάτους AC. τὸ — δεῖ] desunt AC. τὸ — 26. ἀ-
 παρεμφάτους] desunt DM. 26. ὡς ἐν τοῖς DS. 28.
 εἰ] deest M. Απολλώνιος Διονυσία λέγει ἢ εὐχεται χαί-
 ρει S.

240.4 ὡς deest ABCDM. addidit eam Portus. δεῖ γράφει]
 desunt B. 9. ἀλλ' εὐ προσγίνεται B. εὐ προσγίνεται CD
 MS. ἴσ. ὃ προσγίνεται Dud. 10. εὐχὴ ἀφίσταται AC.
 εὐχὴ ὑφίσταται ceteri ἴσ. εὐδ' ὑφίσταται mg S. δεῖ ἔτι B.
 12. συνταττομένων C. 15. πάντως AC, ut coniecit
 Dud. πάντα BDMS. ἐν τῷ] τὸ BUMS. Vera lectio in Dud.
 quoque erat, margini adscripta. καὶ τὸ δεῖ B. 16.
 χρῆ — 22 δεῖ] desunt C. 17. τὸ] deest B. 19. δεῖ]
 recepi ex A. 26. ἢ ἐπὶ δοτικῆν A. γὰρ] deest BCDMS.
 27. παλιῶ] deest BCDMS.

241.1. λίπτε Δίωνα — 2. φέρεται] desunt BDMS. 3. τοῦ-
 το — 242. 12 σοί] desunt C. 4. κατάλληλον A Dud.
 ἀκατάλληλον BDMS. 6. πρόσκειται BDMS. 8. τὸ
 A. 9. φίλω AB. 10. ἢ] Haud dubitanter reponen-
 dum ἤπερ. 14. εὐχὴ εὐν A. ὥστε BCDMS. οἶδεν A.
 λαμβάνουσι τὴν BDCMS. 16. ἐν ταῖς ὑπολοιπίαις A. cum
 Sophiano, ὑπολοιπίαις BDMS. 17. φίλει] φιλεῖ M. So-
 phianus in priori exemplo legi φίλει: ergo in secundo legit
 φιλεῖ. SYLB. 18. καὶ deest AD. 22. ἢ deest DM.
 23. δοτικῆν AB et mg S. δοτικῆς DMS.

242.1. ἰδίξωμεν BDMS. 5. ἰδίλοι ADMS. 6. ὀμῶ-
 λογον BDMS. 9. ἢ deest B. ἀποβαλὼν B. 11.
 ὡς omittit pr A. 12. καταγεσθαι B. 14. ὡς de-
 est B. 16. τῷ τηικαῦτα DMS. 17. συντάξιως
 AC et mg S. συντάξιως BDMS. 19. τῆς] deest M.
 20. Διονύσιον, δεῖ Τρύφωνα τιμῶν Διονύσιον, δεῖ BDMS et
 rec A. 23. αἰτῶν C. φέρεται DM. 24. καὶ
 τὰ BDMS. ὅμοια τούτοις B. 25. καὶ ἐπ' C. τιλεῖν
 C. 26. καὶ τὰ BDMS et pr A. 27. ὑβριώων DMS.
 ὑβρισί Dud. et Dud, ceteri ms.

243.7. Hom. II, 5, 118. 12. ὑγιαίνει Τρύφω] desunt C.
 15. καὶ] deest C. ταύτῃ BDMS. 17. πρόδηλον BD
 MS. ὄγος A. [τὸ πρόσωπον] S. auctore Porto. Omittant
 BQDM. 21. ἢ] καὶ A. 24. ἢ Θίωνα rec A. δεῖ C.

τοῦ deest B. 28. Scr. ὁ. ἐξ οὗ γινήσεται A et γε S.
Omittunt ceteri.

244,1. λέγουσι — γῆν] desunt BC. περιέχειν τὸν εὐρανόν
DMS. 5. προτιρεύει C. 6. καί] recepi ex AC.
ἰ τὴν DMS. 7. ὁμολογεῖν B. 8. λέγω D. ἴδρα M.
9. τοῦ — το διαθεῖν] desunt BDM. 12. παραχω-
ροῦν B DMS. Fort. τῆ αἰτιατικῇ i. e. τῆ προτέρᾳ. 13.
ἐμφανίζει AC. αἰτιατικὴν παραλαμβανομένην B. 15.
ἐπι] deest M. 17. et 18. τοιοῦτον BCDMS. 21. τὸν
ἀνδρα] addidi ex AC. 23 καί] deest B. 25. τὴν
deest B. διαθεῖν C. 26. ἀναδέχθαι A et mg S. Ce-
teri. ἀναδέχθαι. 27. καλεῖται] ἔγκλισις B. ἀποφα-
τικῇ CDM et corr. A. qui pr απαρεμφατικῇ. 28. εἶχε
τὸ C. εἶχε τὸ ceteri. εἶχετο τὸ καλεῖσθαι legendum est.
PORTUS.

245,1. ἀποφατικὴν ACDM. 3. ἀποφαντικά B, qui an-
teponit verbum καλοῦμεν. Ceteri ἀποφατικά. καλεῖται C.
4. Ὀρίξειν εἶναι νομιζομεν οὐχὶ τὸ ἀπλῶς λέγειν τι, ἀλλὰ
τὸ πρᾶγμα ἄδηλον προφέρεισθαι μετὰ συγκαταθέσεως. S.
Empir P. H. 1, 197. 8. γὰρ deest BDM. ἐπιδιαβε-
βαοῦμεν D. διαβεβαίουμεν M. διαβεβαιούμενοι S. 10.
ἀριθμοῦ C. πρὸς ὃ ἀνδυπάγεται] προσανδυπάγεται AC et
mg S. ἀνδυπάγεται BDMS. 12. καταφασκομένου τοῦ
mg. Dud. καταφασκομενο το A. καταφασκόμενον τὸ P. κατα-
φασκομεν οὐ τὸ C. φάσκομεν ὅτι B DMS. 13. τῷ de-
est B. 14. συνταχθήσεται A. συνταχθήσεται C. συ-
νεχθήσεται BDMS. περιπατῶν DMS. Item v. 16. 18.
Alterum τὸ deest BDM. ἐκ] addidi ex A. τῷ συνδέσμῳ
C. 19. ἐγγινόμενοι DM. 21. ἀληθεύσει BMS. 26.
ἴα — 27 γράφει] desunt DM.

246,2. ἀφαιρεῖσθαι B. 3. διὸ B. 5. ἐν τῷ περὶ αὐ-
τῶν A cum mg S. οὕτως ceteri 10. Alterum τὸ deest
C. 11 τὸ deest DM. ἢ] τὸ mg S. λέγομεν C. 14.
ἐστίν deest C. 16. συνηρησμένη A. ὑποτάσσεται C.
17. προσδεῖς B. 18. κατὰ C. 19. αὐτὴν omit-
tit C. 22. διότι A et mg S. διὸ ceteri. 24. ἰδίῳ B.
ἢ δὲ A. ἢ δὲ C. ἢ γε ceteri. ἢ οριστικῇ A. 26. ἀπο-

βαλοῦσα B et mg S. ἀποβάλλουσα ceteri. καὶ] accessit ex A. 27. τῶν] deest BDMS. 28. ἀελλήνας AC et mg S. ἀλλενας ceteri.

24 3. ὅτε, ὅττις; corr. A. 4. δὲ] omittunt ABC. 7. κρήνη DMS. 9. ἐρώτησιν B MS. 10. ἦ] δ C. 11. διπλασιάσων] ας DM. 13. γίγινται αὐτῶν γε πάντα DM. 14. ἔπειτα BCDMS. 17. πρὸς ἀλλήλους A. πρὸς ἀλλήλα G. 20. Corrige numerum pag. Sylburg. 21. γυναικείης C. 22. κλήσεως C Dud κλήσεως A. ἐγκλήσεως B MS. εἰ οὖν ἐστὶ τὰ τῆς A. εἰ μὲν οὖν τὰ τῆς C. 24. αἰθ' ἐγὼ χρυσοστίβαν ἀφροδίτα A αἰθ' ἐγὼ χρυσὸς αἰθ' οὐτως C αἰθ' ἐγὼ γενόμεν χρυσοῦ. αἰθ' ἀφροδίτα DS et qui γενόμεν habet, B, et, qui γενόμεν, et εἰθ' M. 25. λαχόν. B. 26. τελείω] A et mg S. τελείω C. τελείω ceteri.

24 8 4. ἐπι] pr A. 10. σημασιόμινον ὅτι αἱ M. 11. παρεπίδημον C. 12. Prior καὶ accessit ex A. 13. ὅτι. De re cf. Priscian. p. 1140. 14. ἔχλησις B et mg S. κλήσις ceteri. 18. γε μὴν] δὲ γε B. 20. ἐν αἰετῶν C et mg S. ἐν τριῶν ceteri. Altera καὶ deest M. 21. παρεπιδήμων C. ἀπαδείξαι AM. 22. τὴν τοῦ λευκοῦ ποιήσασθαι AC et mg P. τὸ τοῦ λευκοῦ B et mg P. τὸ τῆς λευκότητος DMS. 23. τὴν AC. τὸ ceteri. 24. μὴ deest C. 25. τὸ deest B. ἀριστίως ferri potest, ut infra (p. 249, 14) ταχέως. alioqui ad βελτίων et ἀμεινων melius congruit ἀρίων. SYLB. 26. ἀπ' εἰ CDM et fortasse A.

24 0 6. πρὸς] Malim ὡς πρὸς; coll. v. 17. 7. παρεπιδήμων D. 8. κῦθη MS. 9. αὐτοῦ C. ὄνομα] recepi ex A et mg S. προσώπου AC et mg S. Ceteri προσώπου. 10. διαρίξει — 11. Ἰλιόθι] desunt B. Item. 12. σημασίας — 14. τέπου 14. ἐκ [τοῦ] τόπου S. 16. ὄνομα μόνον B et mg S. 18. ὄνομα μόνον BDMS. 20. καὶ deest C. 21. καὶ ἴτι καὶ B. 22. ἴστι δὲ B MS. τοιούτου BDMS. 24. ἄφελος DM. Item γ. 26 et p. 250. 21. Versus est Hom. Il. 1, 415. 27. τὸ μὴν αὐθι] desunt C. Vid. Hom. Il. 18, 56. ἀθάνατησιν DM.

- 150,5. καὶ τοῦ προσώπου BCDMS. 8. πρόσωπα BCDMS.
 9. εὐμαεῖ φίλος δὴ προσγίνομαι DM. Vid. Hom. Od. 14.
 440. 11. τιλίσοι CDMS. Vid. Hom. Il. 4, 178. 13.
 καὶ] deest B. ἐν ὀριστικοῖς libri omnes. 14. ἐν τοῖς
 BS. 17. τρόπο DMS. 20. παραγίνεται C. 25.
 του] deest BD. 27. αὐτοῦ, idque erasim, A.
- 251,2. εἰσκυκλιῖσθαι D. 3. ἔγκλισιν] Fort. τὴν ἔγκλισιν.
 5. Fortasse rectius cum articulo τοῦ δηλουμένου. SYLB.
 7. ἡ τοῦ] τῆ A. τὸ C. 10. εκτρουα AC. ἀρσενι-
 κόν BCDMS. 11. ἄρσεν BCDMS. 12. τοιοῦτον M.
 14. αἰ] deest B. 17. ἐκ τοῦ παρεχόμενου B. 19.
 ὀλυμπιάσι C. 20. ἀγωνισμένου D. 23. παρακι-
 μένου B et mg S. τὰ A. ταῦτα ceteri. τῆ παρεχόμενου
 BOMS. 24. οὐ ἀνακλόουδες BCDMS. 26. Τοῦτο
 δὲ πιθανόν ἐστίν, ἀλλ' οὐ καταναγκαστικόν. ἔστιν εἰπεῖν ὅτι,
 εἰ καὶ ἡ νίκη παρεῖληθεν, ἀλλ' οὖν ὡς περὶ μέλλοντος ποιῆται
 τῆ εὐχην. ἠγνοεῖ γὰρ νικήσας ὁ υἱὸς αὐτοῦ. Go, Choerobo-
 scus Schol. in Theodos. f. 314. 27. ἀληθεύσαι, B. εὐσαν
 BDMS. 28. αἰ] deest BD.
- 252,5. διαγίνεται pr A. ἰδία γίνηται C et corr A. διαγίνεται
 ceteri. 7. ὁ recepi ex A. 9. οὐ] deest B. συν-
 τελούμενον χρόνον C. 10. ἀπενκτίαν A. ἀπ' εὐκταίαν M.
 12. Hom. Il. 2, 134. 14. σίγηται CDM. σέσηπτε B.
 18. τὴν deest DM. 20. τοῦ βίου περιγράφει C. 23.
 γνώμενά AC. 25. καὶ deest B. τὸ αὐτὸ libri χρόνον DM.
 27. τὸ αὐτὸ BDS. ταυτὸ M. ὅτι] ὡς τὸ C. ὡς τὸ α
 corr A. ὡς τὸ πρῶτον mg S.
- 253,2. ὑπόγυον A. ὑποῦσαν ceteri. 3. παρατινομένου AC.
 et mg S. παρακιμένου ceteri. 5. καὶ] ὡς BOMS. ὡς
 ἄ] libri ὅσα, quod omittit B. In Dud. adnotatum videri
 aliquid deesse. Potius videtur subaudisse τοιαῦτά ἐστι vel
 simile quid. SYLB. μὲν AC. μὴ ceteri. 10. Hom.
 Il. 8, 282. 15. μη γιγνομενοι A. τὸ γινόμενοι CD. το
 γινόμενοι προστάσσει, ἀλλὰ καὶ τὸ γινόμενοι M. 21. κα-
 θίστηκει D. καθήσκη M. 23. ἀμφιστήσι DM. 25.
 δὴ omittit pr A. 26. διαστάντα, ut videtur, pr A.
- 254,2. φησι C. δεῖ BDMS. 6. ἑαυτεῦ B. τοῦ προσ-
 φωνομένου AC. τοῦ προσφωνομένου B. ἴσ. τοῦ ἀποφωνομένου

mg S. προσφαινόμενον DMS. Fortasse legendum est πᾶς
 αὐτοῦ τοῦ ἀποφαινόμενου. PORT. Cf. p. 259, 16. 9.
 πρὸς τὰ τῶ καλοῦντι B. 11. τῶ] καὶ C. τῶν ἀντα-
 νωμαίων C. 13. δεύτεροι ἦσαν C. 15. ἐκ τῶν κλητι-
 κῶν A. 21. ἐν προσώπῳ C. 24. ἰππονομήνην BLDMS.
 τοῦ κατασκοπέου B. 27. Hom. II. 2. 140.

255, 1. Hom. II. 5. 249. 5. τὴν λήγ. τῶν ἐπιπῶν γίνεται C.
 7. δὴ deest A. 8. ἀποβάλλουσα BDMS τὸ AGDMS.
 9. προστακτικῶ] emittit pr A. 10. ἦ] omittit C. 13.
 καὶ AC. 21. Hom. Od. 13. 215. 23. Hom. II. 9.
 60. 26. ἔμοιγε μὴν MS. τὸ B. 27. συνθεοῦται
 S. auctore Porto.

256, 4. ἑαυτοῖς mg S. ἑαυτοὺς ceteri. γῆ] πῆς C. 5. ἐγ-
 γινόμενος ODM. 6. τοιοῦτόν A (DMS). 7. ἀτρεΐδῃ
 A. Ἀτρεΐδῃ ceteri, sicut Ἀγαμέμνονα. 9. οὔ] οὐ M.
 10. τὸν DM. 11. ἀτρεΐδῃν ἀγαμέμνονα BDMS. Ceteri
 tam̄ deſe punctum inſorte poſuit. 13. μετῴη DM.
 16. ἦ AC. 23. γενομένην ABDMS. 24. ἀναδιχ-
 ται τὴν εἰς A. διχεται εἰς ceteri. 25. ὑποδιματικῆ AC.
 ἰπικρατία M.

257, 1. τοιοῦτόν MS. Item v. 5. 2. σθένειον CDM. 4.
 μὴ ἐν τῶ] ABCDM. Idque recte. τῶν προσώπων C.
 8. ἑαυτοὶ προσλαβὼν B. 10. γὰρ deest B. δεύτερον,
 πρῶτον A. δεύτεροι προσώπων, ceteri. ἐγένετο deest B.
 17. παρεξέουσαι A, vulgata in mḡ posita. 18. τῶ
 A. τὸ ceteri. ἔπιπτοῦμι — 19. δι] desunt B. 19. πα-
 ρακίτθαι AC et mḡ S. παρὰκίτθαι ceteri. τὸ — τῶ — τὸ
 A. τῶ — τὸ — τῶ ceteri. 21. καί] deest C. 22.
 τῶ φεύγει τὸ A. τὸ φεύγει τῶ DM. τὸ φεύγει τῶ ceteri,
 25. καί] deest BD. τὸ deest M. 26. τὸ CDS. πι-
 ποιήματα S. In Dud. margini adſcriptum τῶ πιποιήμα-
 τα παρὰκίτθεται δεύτερον τὸ πιποιήθητι pro quibus rectius
 ſouliſſe legimus τῶ πιποιήματα παρὰκίτθεται τὸ πιποιήθητι.
 SYLB. Frustra ἀπὸ τοῦ τίθειναι παθητικῶ παρακίτθεται γί-
 νεται τὸ ὑποτακτικῶ τροπῆ τῆς παραληγουσης εἰς ᾧ εἰν. τὸ
 ἔθωμα, ὁ μόνος Ἀπολλάνιος οὐχ αὐτῶ κινεῖται. ἀλλὰ φων
 ἀπὸ τοῦ ἰππονομητικῶ ὑποτακτικῶ γίνεσθαι περιθῆσθαι τῆς φωνῆ,
 εἰν ἀπὸ τοῦ εἰν τίθειναι — εἰν τίθεισθαι καὶ ἀπὸ τοῦ εἰν

διδάσκω — εἰς διδάσκωμαι. ἐλέγχει δὲ αὐτὸν ὁ Ἡρωδιανὸς λέγον ὅτι οὐ καλῶς δοξάζει, οὐδὲ γὰρ φησὶν εὐρεῖται παντελῶς ἐν χρήσει τὸ εἰς τεθεῖκαμαι καὶ εἰς διδάσκωμαι, ἀλλ' εἰς τεθεῖκαμαι καὶ εἰς διδάσκωμαι. ἄλλως τε εἰ ὑπῆρχεν ἀληθῆς ὁ λόγος τοῦ Ἀπολλωνίου, ἄφαιλεν εἰς τεθεῖκαμαι εἶναι καὶ μὴ ἀναπληροῦσθαι διὰ μεταχῆς, καὶ πάλιν εἰς μεμνήκαμαι ἄφαιλεν εἶναι καὶ οὐχ εἰς μέμνωμαι. Ge. Choeroboscus Schol. in Theodes. f. 359. v. Cf. Herodianus περὶ δυσκλίτων ῥημάτων in Hort. Adon. f. 212. v. Apollonium sequitur Macrobius de diff. et soc. Graeci Latinique verbi p. 2756. coll. p. 2751. ἴσ. δευτέρω mg S. ceteri enim deu-

τερον. πεπειῆσθε SM. πεπειῆσθαι δευτέρω C.

258. 1. ὑποθετικῶν λέγων δευτέρα C. 2. τὸ ὀμίσit S. 3. εἰς μίαν Φωνὴν παραλαμβάνουσai S de coniectura Porti. ἀναπληρωθῆ C. πληρωθῆ B. 4. καὶ deest B. 6. προσβιάσονται pr A. προσβιάσονται ceteri. 7. καταπνέουσai B. 11. ἀπέτιναι B. 13. τὸ delēvit A. 14. προσώπων] omittunt BCDMS. 17. Utrumque articulum recepi ex A. 19. λέγω DM. 20. ἐγκλίσις C. τῆ] Scr. τήν. 22. τρίτον A. τρία DM. τρία ceteri. 27. δὲ deest B.

259. 1. ὑπαγορεύει — ἡ πρόσωπον] desunt BDM. 4. γὲ deest C. 5. ὡς ψεύδός ἐστι BS. ὡς οὐ ψευδόμενός ἐστι Dud. ὡς ὁ ψευδόμενός ἐστι P. 8. ἐχχωρήει τὸ τοιοῦτον BDMS. 12. πάντα C. 15. πρόσωπον] in mg ponit A. Legi etiam potest πρὸς ὃ, neutro genere, ut supra (p. 252, 4): ad quem locum hic respicit. SYLB. 20. ἐν τοῖς τρίτοις BCDMS. 24. ταυτὸν B. ταυτὸ ceteri. καθιστώτες C. 25. ἴσ. ἐναλλαγὴν mg S. 26. ἔχει BCDMS. 27. τὸ deest ABCDM.

260. 1. ἀριθμὸν B et mg S. 6. ἀπόφαινετο C. 9. et 10. γενηγορεύτω CDMS. 11. ἡ deest CDMS. 15. ἐναλλασσομένου C et, qui postea delēvit, A. 16. πράξις B et mg S. 17. ἐκτὸς AC. ἐκ τοῦ ceteri. ἔξω γε S. 21. πρόκειται mg S. πρόκειται ceteri. 25. γίνεται δ' ἐν εὐθείαις B et mg S. 26. ἐπιπροσγίνεσθαι B.

261. 6. τοῦ τρίτου C. 10. καὶ ἐτι] ἀνθρώπος ἂν C. 11.

- δύο omittit D. 14. κλητικῆς B et mg S. 16. εὐ-
 θύα DMS. 18. δε̄ deest C. 19. In *Dud. reposi-*
tum οὐκ ἐτ' ἐγκλίουσιν. SYLB. 20. κατὰ — 21. διανο-
 εῖσθε] desunt BDM. 21. λέγομεν BCDM. 22. ὑ-
 πάρχων libri omnes. ἡμῶν BCDMS. κλητικὸν C. 27.
 εἰ deest C. ἀντιθέτη BC. ἀντιθέτη DMS. 28. Alteru-
 tram ὅτι omittit C.
262. 1. εἰς ὀριστικὴν DMS. 2. τῶν deest C. 4. Scr.
 ῥήματι. 7. γίνηται CDMS. τῷ συμφερομένῳ B et
 mg S. 8. ἀποτριθῆσθαι C. 10. προκειμένων C.
 εὐθείας C. 11. γράφει ὀριστικῶς C. γράφει ἰκανὸν τὸ
 BDM. *Unde supra coniectura Sophianus legit ἀποτελεῖ*
τὸ Ἑλικῶν, γράφει Ἑλικῶν. SYLB. 12. κλητικὸν C,
 13. τὸ DM. 14. τοῦ deest B. 18. προστακτικὸν
 A. 20. τὸ προστακτικὸν in *Porti exemplari exprun-*
ctum erat; in versione tamen ab eodem expressum. SYLB.
 22. τίλιον B. 25. ᾧ ἑλ. ὅτι ἔχει desunt C. ὁ de-
 est DM. 26. Cf. Schol. Ven. ad II. 1, 59. 28.
 ἐλλείποντι C. Idem. ῥήματι pro ceterorum ῥήματι.
263. 1. ἴσθι deest B. Articulum recepi ex C. ᾧ Ἑλικῶν
 ACDMS. ἅπαντα C. 3. τὰ ante τοῦ ponit B. 5.
 ἔγιντο B et mg S. 9. ὀλιγαρεῖσθαι B. ὀλιγαρεῖσθαι C.
 Item v. 15. 10. ὑπερτι A et mg S. Ceteri ὑπέστη.
 15. ὅτι μὴ A. ut legendum esse viderat Sophianus, ὅτι
 οὐκ B. ὅτι ceteri. 18. ὁμοιωσὶ Sophianus. κατορθουμέ-
 νῳ BCDMS. 19. τὸ δε̄ omittunt AC et, qui etiam illa
 προστ. βαρ omittunt. D. 20. χρὴ omittit C. ἐπὶ τοῦ-
 του C. τοῦ ποιητοῦ B. ἀποφαίνεσθαι C. 25. καὶ de-
 est C. ἐπὶ τοῦ τίλους BDMS. ἢ τις desunt C. 26.
 τὸ et ποικ. ὀριστικὸν desunt C. 27. ὄν — 28. προστακ-
 τικὸν desunt B. ὄν καθ' ἑγκλ.] ἑγκλ. ὄν C. ἴσθη C.
 28. οὐ καθ' οὐ καὶ ἑγκλιτικὸν B et mg S.
264. 3. εἰμὲ MS. εἰμὲ A. ἴσθι C. ἴσθι ceteri. 4. συνελγ-
 μίνοις B. 6. καθιστάς CDMS. 9. καὶ περὶ BDMS.
 ὑποτακτικῶν C. 10. τισὶ M. διστακτικῆν] Cf. Hom-
 meribus. ad Aristophan. Plut. p. 46. b. 12. ταῦτόν AC.
 Ceteri ταῦτά. 13. ὅτι ὡς τὸ A. ὅτι ὡς ἐν τῷ C. 14.
 τοῦ ἰσομήνου BCDMS. 15. τοῦ B. τῷ DMS. 17.

- γινέσθαι B. 21. κλίσεως C et corr. A. ἐγκλίσεως ceteri.
 22. ἐτι ABC et mg S. ἔστιν ceteri. 23. εἰ καὶ ἐφίλο-
 λόγησα C. 28. Leg. περιπατεῖς, inuitia libris. κινῆ
 τῶ A. κινῆται C. κινῆται ceteri.
- 265.3. τήρησιν pr A. 4. ὑπαντήσας A. Vid. Koen. ad.
 Gregor. Cor. p. 128. b. (277 ima). 7. Articulum τὲ
 recepi ex ABC. 8. προστακτικὸν BDMS. 10. ἔξουσι
 AC. ἔσχον B. ἐξ οὗ MS. 21. ἔχουσα mg S. ἔχον AC.
 ἔσχον MS. 23. τοῦ ὀνόματος θείου] ὀνομασίαν B et mg
 S. 26. καὶ] deest DMS.
- 266.1. ὑγαίην B. 4. καὶ] recepi ex AC. 7. ἀπὸ
 τοῦ ἐνὸς τοῦ BCDMS. 8. τῶ BDMS. τὸ AC. 13.
 καὶ] accessit ex AC. 15. ἀναδιχόμενοι A. ὀνομαζόμενοι
 ceteri. 18. εἰ γε μὴν pr A. ἀλλ' οἱ γε ceteri. 20.
 σχίσιν B et mg S. 21. μόνους MS. nec quicquam vi-
 tii sensit Hemsterhus. ad Lucian. Timon. 1. 24. τὴν
 D. 25. ταυτὸν A. ταῦτὸ ceteri.
- 267.1. ἂν DM. Vid. Hom. Il. 1, 131. 2. τὸ αὐτὸ M.
 4. Hom. Il. 15. 3. 6. μόνον pr A. 7. πλειονάμα-
 σιν B. 10. Hom. Il. 13. 306. 11. Hom. Il. 3. 213.
 12. καὶ δ' ἄλλο φρονέοντα BDMS. Versus est Hom. Od. 23.
 13. 13. καὶ μυρία C. τοιοῦτο A. τοιοῦτον ceteri. Item
 v. 18. 14. οὐκ BCMS. 17. ἀποπλήρωσις B et mg
 S. 24. ταυτὸν AC. τὰ αὐτὰ D. ταυτὸ ceteri. συνη-
 κολουθῆσαι omnes praeter pr A.
- 268.1. ἐμφατικῆς C. τοῦ ACDM. 5. λῆπον CD. λῆ-
 πον M. 10. αὐτὰ pr A. 11. ἰδεξαντο DMS. ἀδυ-
 νατιῇ BCDMS. 12. γενομένης BDMS. 17. μέλλοντι
 C. 18. ἐνιστῶτι C. εἰάν γὰρ φιλ. B. 24. Scr.
 δύναται. ὁ A. ἡ ceteri. Omittit B. Causalem ἵνα agnoscit
 etiam Apollonius Soph. v. ἵνα Eustath. p. 793, 55. 26.
 ἐν — 27. Τρυφῶν] desunt DM. 28. ἀποτελεστικῶς pr A.
 ἀποτελεστικός C. ὁ ἀποτελεστικός ceteri.
- 269.1. δυνατὸν — 2 ἀκούειν] desunt BDM. 2. ἀκούεσθαι
 C. 11. ἐστὶ θεῖσθαι BDMS. 13. ἀφιστάσθαι DMS.
 15. τῶν deest C. 16. σαφές — 17. συνδέσμευ] desunt
 BDM. 17. In Dud. ex Soph. repositum. ἐν συνδέσει
 SYLB. 19. λόγου ἐν παραθέσει τὸ BDMS. ἵνα μὴ

- BCDMS, et rec A. 20. συντιθέμενον BDMS. 21. Corrige numerum paginae Sylburg. γι deest B. ἰόν ἴστι pr A. 21. ἐν συνθ. σει A et mg S. ἰνθίσου ceteri. *Portius in sua versione diversa legi in θίσου in sua positione.* SYLB. 23. Articulum τὴν recepi ex A. 24. ἐγί-
μιτο] ὁ B. 27. δὴ μὲν οὖν D. 28. ἴστι BCDMS.
- 270, 1. καταναγκαζήται ACDMS. 5. γὰρ deest B. 9. Hom. Il. 17, 542. 10. Hom. Od. 1, 8. 13. Hom. Il. 1, 524. 14. καὶ τὰ BS. 16. οὐδ'ε] Post. οὐτ. εἰ deest C. 20. παρατιθέμενος M. ἐν Φωνῆς ἰδιώμασι A ἐκ Φωνῆς ἰδιωμάτων ceteri. ἐκ τῶν τῆς Φωνῆς ἰδιωμάτων Soph., qui mox ἀπίετσαν vel μετέτσαν. 21. ἔγκλισι libri omnes. 22. τὸ εἰ ἔλαβες BDMS. 23. συνέμι-
ν] συνέλαβεν B. 24. σημαίνει libri sed A corr.
- 271, 7. τὸ εἰὼν λέγωμαι BDMS. 8. λεγόμενον B et mg S et corr A. λέγοιμι ceteri. 9. ἢ πρὸς ἀπαρέμφατον pr A. 10. δε] Nonne δ' ἐν? 11. Priorem ἢ omittit C. 12. τὰ] καὶ B. ἴστι abest ab A in lac. 16. ἀπάντετε, εἰὼν βῶμαι, εἰὼν γελῶμαι ACDMS et rec A. 17. προσ-
ώπων] Malim πρώτων προσώπων. 20. ἀπάντων C. 23. ἀλλ' ὡς εἰδείξαμεν B et mg S.
- 272, 4. παραστήσει B. 9. ἐν οἷς B Dud. παράκειται BDMS. 10. καταλληλίας DM. 12. ὡς deest B. 13. παριστῶσι BCDMS. 14. ἀποτελεσματικούς pr A. ἀποτελεσματικούς ceteri. 15. μὴ expunxit Sophianus. συισθῆσται A. συισθῆσται mg S et Sophianus. συστή-
ται ceteri. 16. οὖν] οὐν M. 17. ἐπὶ deest BCDM. 18. Scr. συστατὸν C. συιστάμενον. 19. εἰὼν ἀναγνῶ] desunt BCDM. 20. σημαίνει pr A. σημαίνει ceteri. 21. τὰ πρώτων omnes praeter A. 22. ὀφείλουσιν C. 23. εὐχρηστον C. ἢ] deest MS. προσγεραφομένου B. 24. καθὸ καὶ ἡ C. γινομίση BCDMS. 25. προσώποις] accessit ex A.
- 273, 2. ἀποτελεσματικὸν libri. 4. καὶ τῆς Sophianus. καὶ τὰ τῆς libri. 8. τίτραφιν BCDM. Versus est Hom. Od. 10, 417. 12. ἐγγινόμεναι A. 17. γίνωμαι B. 20. σημαίνουσιν εἰς παράτασιν AC. σημαίνουσιν εἰς συντί-
λαιαν ἢ παράτασιν ceteri. 21. κα] deest B. Negatio

accessit ex AC. Cf. Schol. ad. Theocrit. 1, 51. et 112. 13, 5.
 25. Ante verbum ἦν pone stigma. 27. προσγινόμε-
 νας corr. A.

274, 3. λέξαι] λέξον D. ^{α'}πρῶταξτικὸν δὲ τὸ λέξον] desunt
 DM. 4. et 6. ταῦτ' BCDMS. 5. εἰς ᾧ BDMS.
 8. οὕτως ἐλεῖα BDMS. 10. οὐχὶ σύνταξις DMS. ἀλ-
 λά τοῦ ἀρίστου C, τοῦ ἀχωρίστου, omissa δὲ, A. 12.
 εἰ] οὐ pr C. καταλάβειν D. οἱ ἐντελέστερον] Malim in-
 verso ordine ἐντελέστερον οἱ. 13. κατακούοντες A Dud.
 et γρ S, Dud. quidem post genitivos τῶν λόγων. δυσπει-
 θέστερον omnes praeter pr A. 15. λόγου] deest BCDMS.
 17. ἐστὶ ζήτησις BCDMS. 19. ἐν τῷ μέλλοντι BS.
 20. μηδὲν ACDMS. 22. χρηματισμοῖ ADM. 27.
 κα ᾧ — 28. τήν] omittit B.

275, 4. αἰς ἐν τῷ C. ὡς A. ὡς τὸ ceteri, 7. φθίρω φθί-
 ρῶ] desunt BCDM. Addidit Portus ex P. 8. καὶ ad-
 didi ex A. 9. γι καὶ τὸ BDMS. 12. μακρῶ DMS.
 παραλήγεσθαι BCDMS. 14. πρῶτ' — 16. περισπαύνται]
 desunt BDM. 15. συνῆθων AC. Dud. τεινῶν S. 16.
 τῷ C Dud. τὸ AS. Δωριεῖς S. 21. δέον] οἶδεν A. 22.
 Post verbum καθιστάνει pone stigma. ὅς εἰ γρ S. ὡς γὰρ
 C et pr A. ὡς εἰ γὰρ rec A Dud. ἔς γρ BDM. 23. καὶ
 τὰ] μετὰ B Dud. ἐλάνθανε] deest B. 24. ὡς] acces-
 sit ex AC. καὶ ἐὰν BCDMS. 26. ἐπιδιαζευκτικῶν B.
 27. τότε BDMS. γὰρ] deest AC. εἰς ᾧ Sophianus.
 28. Negationem sumphi ex AC. εἰ ἐπιζευκτικοὶ CDMS.
 οἱ ἐπιδιαζευκτικοὶ B. οἱ διαζευκτικοὶ Dud.

276, 6. ἐγίνετο A. ἐγένετο C. ἐγένοντο BDMS. 8. δεύτεροι
 ἀρίστοι B. 10. ἔγκλισις] deest DM. 11. Post ver-
 bum δᾶ pone stigma. 13. κατάλληλος B. 14. ἀ-
 κατάλληλος DMS. 17. ἐγγινομένης A. ἴσ. ἐγγινομένης
 Dud. ἐγγινομένης ceteri. 19. κατηναγκασμένης συνέπι-
 σθαι BS. Articulum τοῖς recepi ex A. 23. προειρημέ-
 νης AC cum mg S. Ceteri προκειμένης. 25. εἰ B. ἴσ. εἰ
 mg S. ἢ ceteri. 26. ἀρσενικοῦ θηλυκοῦ BS. 27. ἢ]
 deest C.

277, 1. ἀποφάνει γρ S. ἀποφάσει ceteri. Nos addidimus

πρεστακτικῆ, quot deesse putavimus. PORTUS. Omisit Sylburgius. 4 δηλοῦν pr A. δηλουμένοις γρ S. δηλοῦμεν ceteri. 5. δεχομένοις C. 7. ἔστιν] deest B(DM).

9. γάρ AC et γρ S. δε ceteri. ὡς πρὸς AC et γρ S. ἐπὶ ceteri. II. τυπται καὶ τὰ BCUMS. 13. Pro vulg.

διεσται legi τίμνεται, ut sit passivum genus verbi τίμναι, cuius facta mentio paulo superius. PORTUS. 15. καὶ τὰ

B. 17. μὴ B. 18 παρίστησιν C. πάντα DMS. 19. διατιθέντα A cum mg S. διατιθέντα ceteri. 21. μετα-

βίβα. θείσαν mg S. τι] τὸ B. 22. οὐκ ἀκόλυτον AC — DMS. 23. παρακειμένη BDMS. 24. ὡς εἰ AC. 25.

κλίνας C. καὶ] accessit ex A. 26. μελετήματα corr. A. pr enim habuisse videtur μελέτην ἱερα. D μελέματα.

278.1. τοῦ γαλουχῆσασα] τοῦ ὑστερηκεῖ A. τοῦ λόγου χῆσα-
σα D. ἐκτρούσα ACM. 4. προσειρημένα D. 7.

οὐσίας ACD Dud M οὐσίαν BS. 8. περίκτησιν A Dud. περὶ κτήσιν ceteri. Mendosum locum queritur Portus. τοῖ

pr A. 10. ἔγκλισις BDMS. 11. προσούση A. 12. αἰῶ — 14. παθητικὸν τὸ] desunt D. καὶ ἐν C. 18.

οὕτως] deest DM. 20. ὄρεκτιῶ BCDMS. 23. οὐ
AC. καὶ mg S. ὡς ceteri. S. οὐν. 24. Libri ζητήσεις.

25. ἐν — 28. ἰστοῦτος] desunt B. 27. ἐπὶ M.

279.2. χερῶμαι σοι] desunt BCDMS. 3. ὅτι] deest BC
DM. 6. δαίρωμαι — δαίρω BDMS. Sed B plerisque

locis vocalem ponit. 8. πιτωμαι C. 9. σέ] deest
C. 14. αὐτῶν A. περὶ αὐτῶν Dud. αὐτὸν ceteri. 15.

διατιθέντο pr A. Sed plerique διαθέντο. Quo rectius esse
vel διαθέντο vel διαθέντο monuit Sylburgius. 17. ἀπο-

στάσεις S. 18. οὐδὲ γὰρ ἐξ BDMS. ἀπὸφάνσεις mg
S. ἀποφάσεις ceteri. 21. πάντων D. 22. διαθέσεων,

ut videtur, omnes. ἰεργητικῶν quoque BDMS. 23. οὐ-
δὲ στατά C. 24. τὰ AC. 25. τὰ] deest MS. 27.

ἀριστῶ D.

280.2. Anticulum recepī ex AC. 3. ἀριστίζομαι καὶ]
desunt ABCDM. 4. ἀόριστον D. 5. διαφέρει B.

τοῦ α. τὸ C. 6. ἦ C. ἢ ceteri. 9. ἐγγινόμενα BC
DMS. 12. γάμου — γαμίζω] desunt B. 14 κα-

θως B. καὶ τὰ BCDMS. 16. τὸ M. 17. ἱερίτω

DM. *ἔριπῶ* C, qui ita etiam v. 24. *ἔρίπω* ceteri, probante Sylburgio. *ῥήματι*] καὶ ἔτι διὰ διφθόγγου τῆς ἰ καὶ ἱ B. Ea ad marginem adscripserat Portus. τὸ ACDMS. *ῥίπτω* DMS. 18. *γιομέην* BCDMS, 19. *ἔριπῶν* pro priore *πρωί* S auctore Porto. 21. *παρὰ Πινδάρῳ*] Olymp. 2, 47. ed. Boeckh. 23. ο μικροῦ BCDMS. 26. *ἔρίπην*, ὃ ἴσθι καταβάλλειν. Eustath. p. 1019, 64.

281, I. Verbum *ἔρριπτο* bis ponit C. Versus est Hom. II. 14, 15. 5. et 9. *ἔρριπῶ* BS. 9. καὶ παθεῖται A. ἤ-
ρριπτό ἔρρριπτο C. *ρριπτε* ἤρριπτο A. ἤρριπτο B. ἤρριπτος ὡς
ἤρριπτο DMS. *ἔρρριπτον* ὡς ἤρριπτον γρ S. Forsan Apollonius
scripsit ἤρριπτο καὶ ἤρριπτο καὶ ἔτι ἔρρριπτο. SYLB. 11.
 δὴ A cum Porto. δι ceteri. 12. *εἰδέαν* BDMS. 15.
τῶ αὐτοπαθεῖν DMS. *αιτιάσειέ* BDMS. 19. *ἀντιδοι-*
αστόν ACDMS. Rectam lectionem probabat Sylburgius.
 20. καὶ ζῆ ABC. ἢ ζῆ S. ζῆ DM. 23. ἴσ. ἢ vel οὐ
 mg S. εὐ AC. εἰ ceteri. ἢ *παράδοσις* M. 24. *πάντας*]
deest BCDM. 26. *ελαττον η* A. 28. *μη*] *deest*
 BCDMS.

282, I. *πάντων* C *deest* B. 2. καὶ] *recepti* ex A. 11.
αλλοίον A. καὶ *deest* ACDM. 13. *τύπτειν* C. καὶ
ἰπὶ τῶν B. 14. *ταῦτῶ* BDMS. 15. *ψόφον* *ποιεῖ*
 ACDMS. 20. ἴσ. τὸν λόγον DuD. τῶν λόγων ceteri.
 22. τῶ B cum mg S. Ceteri τὸ. καὶ] τῶ B. καὶ τῶ mg
 S. 26. καὶ οὐκ BDMS.

283, 2. μετασχηματίζεται B. μεταστήσειν AC. μεταστήσεις
 mg S. 4. *δαίρομαι* plerique. 5. ἴσθι μόνη B. 7.
ἴσθι] *deest* BCDM. Fort. *γενική* et *μοχ* *δοτική* — *αιτια-*
τική. Ut p. 286, 25. 11. Libri δὲ. 12. τοῖς *προαι-*
ρουμένοις A cum mg S. Ceteri τῶ τοὺς *προαιρουμένους*.
 13. *λαμβάνειν* BCDMS. 16. *γενικῶν* *deest* C. 23.
γινόμεναι BCDMS. 26. ἴσ. *προσώπου*, ὡς mg S. 27.
παθόντων] *παθῶν των* AC. 28. δὲ BCDMS.

284, I. *διὰ τί δὲ*] καὶ *διὰ τί* A. *διὰ τί*, *omissa* δὲ, D. 2.
ὑπὸ προθέσεως, BCDMS. *ἐν ταῖς*] *desunt* BCDM. 5.
ἔχεται DM. 8. *ἐνεργητικῶν* BDMS. 10. *βιάζομαι*
σε D. 11. *ξύω*] *accessit* ex AC. *ισμῶ* B. 12. *λύω*,
δισμεύω, *λύω* A. *λύω*, *δισμεύω* ceteri. 14. *θέρω*] *κῶ*

9. *ἴσθω* A. 16. *ψυχῆς* B. καὶ deest BCDMS. 18.
 Prius se omittit B. 22. *καθυποστασιν* A. *αποστασιν*
ceteri. 23. καὶ ὡς DMS. 24. ἢ] καὶ M. 26.
καὶ παλαιῶν BCDMS. *ἐκδήσομεν* BCDMS. 28. *γυνο-*
μενοι BCDS.
285. 2. *τιμῶ* c] omittit A, post illa *σέβονται* se ponit C.
 3. ἴσ. *ἀποφάνσεις* mg S. Ceteri *ἀποφάσεις*. *Haud sicut ap-*
erior lectio sit περὶ καὶ γὰρ ἀποφάνσεις θρησκευτῶν. SYLB.
 5. *προσβοῶ* B. 6. ἄξομαι MS. ὄσαι ἐν ὑπονοίᾳ εἰ-
 σὶ — *συντίθουσας* A. ὄσαι ἐν ἐπινοίᾳ ἴστ]. — *συντίθοντα* ce-
 teri. 8. *ὑπολαμβάνω* se CDS. 11. ἐπὶ Sophianus.
ἐπὶ ceteri. 13. Post vocem *τρίτον* excidisse videntur
haec: ἢ ἐκ δευτέρου πρὸς πρῶτον καὶ δεύτερον. πρὸς τὸ δ.
 DMS. 15. τὰ] recepi ex A Dud. 17. *πρὸδιαστυλ-*
λῦτης ADMS. 18. ἐπὶ] — 19. *συντάξιως*] desunt C.
δυσκῆμι αὐτοπάθειαν B. 19. ἢ] deest DM. 23.
ἐν γούν τοῖς B. MS. *προσώποις*] deest B. 24. *ἰγγί-*
νοσθαι BCDMS. 25. *σαι* pro primo *σέ* DMS. 27.
τὰ] τὸ DM. *εὐτως ὡς* A.
286. 3. ἔχει BCDMS. 9. τὸ M. 10. *περιπατεῖν ἱμαν-*
τον καὶ BDMS. 15. *τις εἰήσεται* pr A. δ' εἰήσεται *τις*
 Sophianus. *ποιήσεται* ceteri. 16. καὶ τὰ BCDMS. 17.
τῶ ἐπὶ] BDMS. ἴσ. τὸ ἐπὶ] mg S. 23. *Fortasse ὡς pro*
καὶ suppositum. PORTUS. 25. *διονύσιον* G. 26. τὸ]
deest DM. 27. *τοιούτων* BCDMS.
287. 2. *συντασσόμενοι* A Dud. *τασσόμενοι* ceteri. 3. Li-
 bri *συνιστήκει*. Congruere subiunctivum monuit Portus.
 4. ἔχει BCDMS. *μόνη αἰτιατικῇ* BDMS. 5. *μὲν οὖν*
 BCDMS. et rec A. 8. ἢ] ἢ τοῦ A. τοῦ ceteri. 9.
ἀκούειν C. *ἀκούω* ceteri. *τι* ADM. τὸ ceteri. 12. *συ-*
νοῦσης δι τῆς δ. BS. 13. Libri *χαρίζεσθαι διονύσιον*.
 14. δὲ M. εἰ] deest ACDM. 15. Post *ῥῆμα* unum
verbulum deletum est in A. Idem syllabam κην et totum
πάντως in litura habet. 18. καὶ περὶ pr A. 19.
διηξιδίμιθα BDMS. 20. ζῆν M. 23. ἢ *προσγίνε-*
ται omnes praeter pr A. 27. *λαμβάνεται* BDMS.
288. I. Hom. Od. 11, 233. 2. *τεύθεισθαι* A. *κυνθίσθαι*
 C. 3. ἐπ' αἰτιατικῶν B. ἐπὶ τῶν αἰτιατικῶν DMS. ἐπὶ

γενικήν AC. Vocem πτώσιν dele, quippe ex errore natam.

4. ἤκουεν τὸ A. ἤκουστο ceteri. 5. ἀλλοὺς μὲν γὰρ πάντας, ὅσοι Τρωσὶν πολέμιζον, πειθόμεθα S plenius ex Hom. Od. 3, 87. 7. Hom. II. II, 21. 8. λαμβάνεται B. 15. κληζῶ A. κλῶ ceteri. προφανὴς γὰρ ἡ S 16. γινόμενη BCDMS. ἐκ] ἐπὶ B cum mg S. 17. Articulum τὴν recepi ex A. 19. τούτων D. 20. ἐμφατικά AB. 22. τρέμειν] Φεύγειν A. 23. Φεύγειν] τρέμειν A. 24. γινέσθαι BGDMS. 26. τῶ] τὸ BDM. τὸ] deest B. Item v. 27.

28^{9,2}. τὸ D. 3. ποιητικὴ ἀδεια BC cum mg S. ποιητικὴ ἀδεια ceteri. 5. λόγους BDMS. τῶ BCDMS. 7. τὴν διὰ προθέσιν BCDMS. 8. τῶ BCDMS. *Hic locus est corruptus. PORT. Corruptus autem videtur partim tractatione partim omissione, restitutio talis quaepiam fieri potest: ἀλλὰ καὶ συνήθεις λόγους λείπειν φαμέν ὡς τὸ, καροῦται πολὺν χρεῖον τοῦ ἐντελοῦς ἔντος, καροῦται ἐπὶ πολὺν χρεῖον. καθάπερ καὶ τὸ ὀρμήσει πιδίοιο, καὶ τὸ, διιδυσε μάχη πιδίοιο. λείπει τῇ διὰ προθέσει: ut prius exemplum sit e communis sermone, posteriora duo e poësi.* SYLB. οὔτοι BDMS. 11. τὴν D et mg S. δὲ C. omittit B. 15. παραίτησις B et mg S. 21. ἰκνούμαι] omittunt omnes praeter P. 22. τὴν] τὸ D. 24. *Pro eo, quod erat mutilatum et confusum, τούνεκα νῦν. τὰ σά γούνατα ἰκάνω ποικίλα μογήσας, integrum ex Homero restitui, et duo exempla, q ac in unum erant confusa, disinxit: τούνεκα νῦν τὰ σά γούναθ' ἰκάνωμαι (Od. 3.) καὶ, σον τε πόσων σά τε γούναθ' ἰκάνω, ποικίλα μογήσας (Od. 7.).* PORTUS, quem secutus est Sylburgius. 26. αὐτῆς B. τοιαύτης ceteri. 27. τοιοῦτον BCDMS.

29^{9,5}. διδάσκω σε BCDMS. 6. δὴ A. γὰρ B. 9. ἴσως δὲ δόξει S. 11. μερικώτερα BDMS. *Usitatus τὰ μερικώτερον παραλαμβανομένα* SYLB. 13. βλάπτειν AB. 15. τούτοις BCDMS. 18. λείσω ACMS. 20. πᾶσιν M. 23. προΐδων D. 24. ὑπεμένειν B et γρ S. 25. τῆς φαιῆς B et γρ S. 28. ἡ] deest BDMS.

29^{1,1}. ἐπὶ καὶ τὸ BDMS. 5. διαδέσσιος BDMS. 6. ἴσ. διαλαμβάνειν mg S, Libri enim παραλαμβάνειν, sed A.

in primâ syllaba borri. 7. αὐ] Libri αὐ εἰ: quas expun-
 genda; mg S. 8] d' est G. 9. ἐπαγροσάτη mg S. 12.
 ἰνδύεται A. ἰνδύεται B. ἐκ δίδεται mg S. ἰνδύεται ceteri.
 14. τοῦ A. τῆς B cum mg S. 15. προσδιατεθῆν CDMS.
 εἴρηται A. εἴρηται q. c. εἴρηται mg S. εἴρηται ceteri. 16.
 καταρῆσις D. 23. τῶν προκείμεναι; rec. A. 26. συν-
 τινεύουσι mg S. συντίκειν B. συντίκειν τεταῖ, quanquam
 A non liquet ultima syllabâ. 28. δι' δεσιν B. καὶ ἢ
 δεσιν τε] κριστοῦ A. ἡαεσ quidem κριστοῦ rec.

292. ἰσχυρότερος τῶν γυναικῶν A. εὐλογητέστερος γυναικῶν C. εὐ-
 λογητέστερος γυναικῶν B. Dud. εὐλογητέστερος γυναικῶν ceteri. 10. ἰσ-
 χυροῦς] Omitit pr A. 13. περιχόταν BCDMS. 14.
 πᾶσι δ' ἀπίθαι] Haec addidit ex A. 17. καὶ τῶν B. 18.
 τῶν γυναικῶν BC. 19. ἀπύτων AC. ἀπὸ πάντων ceteri.
 22. νιστάχος N. 23. λυθίσκος BPS. Τοῦτο ἔστι
 χλαδίσκος — ἱτακτισίως omittit DM. 26. κτεμάτα
 βασιλέων B. κτεμάτων βασιλέων M.

293. 2. καὶ τῶν ἀνασσει] desunt BCDM. 3. τὰ α 294.
 9. δολοῦται] desunt C. τῶν ἀνασσει A. 15. ἰσχυροῦς πρὸς
 φάτω A. ἰσχυροῦς ἐστὶ διασφῆσαι BDM. ἰσχυροῦς δ' ἐστὶ διασα-
 φῆσαι S. 6. Particulam ἰσχυροῦς expungit mg S. 7. καὶ τῶν
 κτεμάτων DMS. 8. δ' ἰσχυροῦς mg S. 9. Scr. προκείμενη προσε-
 ἴτω] desat D. 12. καὶ ἔτι κρισίω] desunt BDM. 13.
 Δελτα τῶν 14. καὶ τῶν] κατὰ A. 16. πᾶσι M. 18.
 ἀπὸ τῶν A. σφῆσαι Dud. 22. τῶν] omittit pr A.
 26. μὲ] μὲν D. 28. ἔστι A cum Sophiano. ἔστι
 BDM.

294. 8. τῶν] desat D. 11. Post ἢ σώματι scripsisse adden-
 dum ἢ ψυχῆν SYLB. 13. ἔτι] desat BDM. 14.
 τῶν] desat B. 17. ἐπὶ τοῦ σώματος B. 21. αἰτια-
 τικῆ Sophianus. αἰτιῶν ceteri. 22. αἰ] desat B. τῆς]
 desat B. 24. αὐτὸ M. 25. καὶ] desat DMS. 28.
 εἰ] αἰ BS. οὐ] αἰ BCDMS.

295. 1. τοῦ δὲ ἄνω αἰ A. τὰ δὲ ἄνω αἰ BDM. τὰ δὲ ἄνω αἰ
 ceteri. 2. καὶ κρισίω σβ] Accesserunt ex A. 7. Sed CDM
 eadem habent v. sup. post αἰ ἄνω αἰ AGD; ἄνω αἰ BS.
 Ponendas fortasse ambo dictiones. 4. κρισίω] addidit
 ex AC. ἑταίριον A. ἑταίριον ceteri. 5. Minimum est

- deest A. p. 6. ἀλλοῦ B. 7. ἔχεται] deest p. A. p. 11. αὐλῶν] ἔσθ' ἀκροατῶν Dud. 14. ἄλλοις D. 15. ἔχουσα] in ianτῶ BC. in τῶ DM. 17. συρίζει A. ταυδεῖ AD. 19. ἀκούει A. 20. τῆς] deest D. 21. βέβαιον A. ἢ βέβαιον ceteri. 22. Altera καὶ deest A. 23. καὶ] deest A. 24. φαρμὴν καὶ libantraeter p. A. 25. ἐξοκούσας Ceteri p. A. Ceteri ἐξοκούσας (εἰ καὶ) accessit ex A. 26. ἰαχὴ πικρὰ περὶ ἔμπης BCDMS. 27. ἀνιῶν BCDMS. καὶ] accessit ex A.
296. 2. δὲ γε καὶ A. γὰρ B. δὲ ceteri. 5. κακὸν τοῦ κρείττονος B. 7. ὑπὸ κόσμῳ D. 14. τῶ] deest A. 18. δύναται ἀντικαταστήσειν BCDMS. γὰρ τοῦ αὐτοῦ BDMS. 24. γὰρ] accessit ex A. 26. ἀπλῆ ἢ ἀνάγνωσις BCDMS. et rec. A. 26. τῶ BCDMS. ἀνιῶν BCDMS. καὶ] accessit ex A.
297. 5. τῶ] — περιφιστάμενος BCDMS. ποικίλας B. 6. δὴ] recepi ex A. 7. τῆ νομηνίας A. 8. ἴσθ' ἔσθ' rec. Ceteri ταῖς νομηνίαις. 8. ἴσθ' — 9. ἴσθ' de- eum BDM. 10. ἐν τῶ μὲν γὰρ A. 11. τῶ μὲν γὰρ C. 12. Particulam καὶ ante verbum ἀπὸ omisi cum DM. 19. ἰπταρέποντες μινδρῶν mg A. Frustra igitur τοῦ ἐπι- τρώπους legendum censebat Sylburgius. 20. Adiculum αἰ recepi ex AC. 21. δὴ μοι A. δηλοῦ BCDMS. 22. ἴσθ' S. ἴσθ' AM. ἴσθ' B. δὲ ceteri. 23. Ante arti- culum τῶ] liturā est in A. 25. Primum σοὶ omittunt DM. 26. ἴσθ' Dud. Deest cum pronomine B. 27. περιφιστάμενος A. A. 28. 29. 30. 31. 32.
298. 2. αἰτιατικὴν A et mg S. ἐνεργητικὴν ceteri. τρέβω A et mg S. τρέβω ceteri. 3. κόσμῳ κομῶ BCDMS. 4. ἀμῶ A. ἀμῶ ceteri. Illud verius videbatur etiam Sylburgio comparanti p. 284. 11. 4. ἰμπλήκω AC. ἀππλήκω B. ἀππλήκω Dud. ἀππλήκω DMS. 5. διαδίδωμι Dud. 8. ἴσθ' δε διαδίδωμι rec A. 10. ἐνεργητικὴν A et mg S. δ. ἀδ. ceteri. Omittit C. κατὰ πλῆθος AC. τὸ κατὰ πλῆθος ceteri. ἴσθ' παρὰ τὸ κατὰ πλῆθος requi- fiunt potius actiuium ποιεῖ αὐτὸ ἀπὸ συναιμιλλ. SYLB. Jam non opus mutatio. 11. κατὰ τὸν σοὶ] desunt Had. μετὰ τὸν σοὶ, γυνάξομαι σοὶ BDMS. γυνάξομαι σοὶ C. ἀππλήκω DM. ἀππλήκω BCS. 16. ἴσθ' S. B.

20. μεγίστη] σφιδρα Dud. 22. μὴν (ita ecc.) A. μὴν-
 τει ceteri. 26. ἐπηγγείλατο BCDMS. 27. ἐπίδει-
 ξεται A. ἐπίδειξομαι DM. Scr. ἦν. 28. ἡ διάθεσις
 αὐτῆ BDMS. δευτέρου Dud.

299. 1. ἀντιπείσομαι A. ἀντιπείσομαι ceteri. 5. μόνον mg
 S. μόνον ceteri. 6. εὐφικτος C et corr. A. ἀντίφικτος
 B. οὐκ ἀντίφικτος Sophianus. ἀντίφικτος DMS. 7. ἴσθι
 γούν A. ἴσθι γάρ Dud. ἴσθι ceteri. 11. ἀντισόμενος C.
 ἴσ. ἀνθυπαγόμενος Portus. ἀντιπεριπειουμένον ἐκ τοῦ Ἰσού Dud.
 (-14 d] Accessit ex A. ἴχιν A. 19. δοτικῆ — 20.
 μέλει] desunt DM. 20. τρέφων M. 22. συντάσσου-
 ται BDMS. 24. πλαγίαν C. 25. τὸ] deest M.

300. 1. τὰς] omittunt ADM. 5. λέγω — 6. παρασώμβα-
 μα] desunt B. τὸ μέλει Σακράτι corr. A. ἐπίπτον BD
 MS. 6. ἔλαττον ἢ A. ἄττον ἢ Sophianus. ἄττον ceteri.
 μέλει καὶ] desunt B. 7. καὶ μεταμέλει] σακράτι A.
 8. τὴν παραφισταμένην κατὰ τοῦ πρῶτου B cum mg
 S. 11. ἐκ τοῦ πρώτου B. 13. λέγω] deest C. καὶ
 ἢ δίδεται A. εἰ δὲ δίδεται B. εἰ δὲ δίδεται mg S. εἰ δίδεται
 CD. οὐ δίδεται MS. 15. μετῴδαι M. τὰς] accessit ex
 A. 22. οὐκ A cum mg S. οὐ κατὰ ceteri. 23. τα-
 εῦτο — ἰουάννου] desunt DM.

301. 1. ἴσθι γούν CDMS. τοῦ καὶ ABCD. τοῦ τὸ MS. ἴσθι
 ταῦτο Dud. 5. Contento vel niso vel operatum errore
 ita scribendum: καθίστασθαι, παντός — ἢ ὑπακουομένου.
 καὶ παντός γὰρ ἐπισημασμένος — Sic enim AC, ceteris
 particula γὰρ carenibus. 8. παρασώμβασθαι BS.
 9. ἴχουμι φάσαι A. φάσαι ἴχουμι B. ἴχουμι φάσαι ceteri.
 13. αἰ τι A. καὶ B. καὶ αἰ ceteri. 14. συντάξας τῆς αὐτῆς
 B. τό τι γὰρ BS. 25. ἐνμάται B cum mg S. 26. γυμ-
 νάσαι BCDMS.

302. 1. καὶ — 3. τούτου] desunt BCDM. 5. γινόμενα BCS.
 6. συνέχεται A cum mg S. συνέχει BCDMS. 7. ἰδιό-
 τητος BCDMS. 10. ὑπαγορισμένη BCDMS.

303. 3. Αποκαρίου περί συντάξεως τῶν προδικῶν βιβλίων δευ-
 τέρου. M. καὶ] accessit ex A. 7. οὐ] deest B. 11. ἢ
 DMS. μόνος τοῦ τούτου τῆς DM. 13. καὶ ἄλλοι BDMS. ἴσ.
 προπερισπῶμενοι mg S. 14. ἴχιν] omittit C, post ἰουάννου
 ponunt BDMS. ἰδίαν B.

304.1. διδοτός DMS. 4. Scrib. 299. 7. τόνον C.
 8. συνηρημένον BCDMS. 11. δὴ A. 12. εἰδὴ
 BDMS καὶ] accessit ex A. 14. καὶ ἅπαντα pr A.
 16. ἐπὶ τῶν συνδέσμων BCDMS. 19. — 22. ἐκθίσ-
 θαινοῦ σύθεσιν] ἐκθίσθαι καὶ ὑπὲρ ἐῖων μόρια. ἀλλ' ἦδη
 οὐκ ἴσται ὑπὲρ τῶν τοιούτων μορίων ἐπιστῆσαι, μήτε κατὰ
 παράθεσιν προθετικῶν, ὄντων μήτε κατὰ σύθεσιν Portus
 de coniectura. Quem secutus est Sylburgius, sed retento
 ὄντων. 24. καὶ] deest B.

305.2. ὄξισαν BDMS. 3. ἐπὶ τὰ ABC cum mg S. ἐπὶ
 τὰ D. ἐπὶ τῇ M. 5. κατὰ τὰς συντάξεις A. καὶ τὰ
 τῆς συντάξεως ceteri, S quidem apposita in mg κατὰ.
 εἰδὴ γὰρ τὰ A. εὐ γὰρ δῆτα τὰ B. 7. ἴσ. τῷ mg S.
 Ceteri τὸ. μὴ διεξωμαλίσθαι A. ἴσ. μὴ διεξωμαλίσθαι mg
 S. διεξωμαλίσθαι. Ἡμὴ διεξωμαλίσθαι ceteri. 9. μετα-
 τειθεῖσαι — 10. ἀπ.] desunt DM. 10. δὲ] δαλ B. 11.
 ἥπερ τὰ μόρια α mg S. ἥπερ ἃ μόρια Sophianus. εἰπερ τὰ
 μόρια ceteri. 15. κατατίθεται DM. 17. κάτω] εἰς
 DM. 18. καὶ τὰ BS. 19. ἅπαντα BCDMS.

306.2. κατατιθέμενον DMS καὶ] omituit B. 12. μου
 B. 13. ὁ λόγος ἐκείνος B. ὁ ἐκεῖνος λόγος M. Alter ὁ
 deest ABCDM. 15. γίνονται ὡς ἐν BGDMS. 17.
 δὲ γε CDMS et ἰσά A. δὲ γε ἐν B. ὑποτακτικῶν τὸ BCDMS.
 συναπολοῦν Dud. ex Sophiani sententia. οὐκ ἔστι ἀπλοῦν
 ceteri. sed B hoc ἀπλοῦν post illud ὄνομα: vid. 8. transponit.
 18. πρᾶξιμον BCDMS. 20. μείνον A. 27. αἰ]
 αὐ BCM. δα] deest BCDMS.

307.1. κατὰ] καὶ pr A. omittunt BCD. ὅταν mg Dud. ἦ]
 ἦ mg Dud. 2. κατὰ] deest BCDM. 3. γινόμεναι
 A. 4. μετατίθεσθαι B. 5. αὐταὶ B. 6. ταύ-
 τῃ DMS. 7. δὲ] deest B. 8. κατὰ ταύτας BCDMS.
 ὡς τὸ πρῶτον καὶ ἐν A. ὡς τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον ἐν BCDM
 cum Dud. in quo annotatum erat ἴσ, βελίστων τὸ δεύτερον.
 ὡς ἐν S. 12. πνευματικῶν CDMS. προστακτικῶν B.
 14. ἀπλοῦν τῇ BDM. διτοσιῶν AC et mg S. διτοσιῶν
 B. διασιῶν ceteri. 16. τὸ ἦ] τὸ ὡς A. Ad locum de
 ἦ initials circumflexo Dud. adnotat exemplum hoc, ut ἐν
 ἦ μάλα. sed videtur horum temporum alterum e marginali
 anno-

annotatione in textum esse intrusum, ut arguit tautologia. sen en ia sane cohaerebit melius, si in marginem reiciatur periodus haec: τὸ η — παραπλασματικῶς. SYLB.

17. τῆς ἐνῶ A 18. παραπλασματικῶ τῶ η περισπόμενῶ A. 21. τὴν ὄψιν ἀπ' ἀήλων D. τὴν ὄψιν ἀπ' ἀήλων M. 22. Ante καλλίστος unum vocabulum etasum, habet A. ἦ] omittit pr A. κατὰ] καὶ pr A. 23. μόρια M. 27. ἐπιταί B cum mg S.

308 1 γῆ C. 4. παραλαμβάνεται BCDMS. 8 ὑποστρεφόμενος BCDMS et rec A. 9. συντάξιν B. 10. μένος — 11. σύνταξι] Haec sumpsit de mg A. 12. γῆν C. 16. ἔχει] deest BCDM. 17. τῶ] deest DM. 20. ἴσθι δι] desunt DM. πάτερ κλον DM. φίλον] ἰφύλον DM. 23. ἔθηκε BCDMS.

309 1. ἢ καὶ τὰς διαφορὰς BMS: genitivos malebat Sylburgius. 5. στοιχεῖται C cum mg S. στοιχιαται A. στοιχιαται DM. στοιχιασταί BS. 6 γινόμενος C. 7. προσυδρατρίμων BCDMS. 10. κατὰ τὰς τάξεις] Haec addidit ex A. 11. συνελύουσι CDMS. 16 Ἀριστοφάνην BCDMS. βαρύνεσθαι BDMS. 19. καὶ] deest BDMS. 22. διὰ τὸ αὐτὸ pr A. διὰ τοῦτο ceteri. 24. ἀμετάθετος C. τάξι DMS. 25. μετατεθεῖστα DM. 28. Post vocem καὶ vocabulum unum etasum A. τῆς ἀναστροφῆς pr A. τῆ ἀναστροφῆ ceteri.

310 3. τῶ] deest B. 5. ἰστὶ ταῦσι AC. ἰπιτάει ceteri. ἀλλ' οὐδὲ ἄλλα BCDMS et rec A. 7. προστιθέμεναι DM. 9. ἰπ] ἰπὶ B. 11 τῶν προδίδουσι] desunt BCDM. 15 τῆς τῶν γενῶν AC DM. τῆς τῶν γενικῶν BP. Omittit S. ἀνδίατο A. ιδίατο D. μένος AC μῆν. ceteri. 16. τῆν] deest BDS. θίον B. 17. καὶ οὐ — 18. συνθήσεως] Haec post illud πρόστα v. 20. ponit S de Porti, ut videtur, auctoritate. καὶ] deest B. 18. μόνῃ A. μόνῃ τῇ C. μένος τῇ BDMS. τόμου ταῦσι BCD et mg S. τόμου τάξι S. τὰ τῆς B DS. 22. φῆ] deest BDM. ἔχει] in epi ex AC. 23. τῶ] deest B. 25. προσηκίοντα CDM. προσηκίοντα B. 27. τῶν ἀφθρον mg S. τοῦ ἀφθρον AB.

- 311.2. 3] ἢ B cum mg S. ἴσ. ἢ συνθεσις ἢ εἰ γέ Dud. Ii-
bri enim ἢ σύνθεσις ἢ εἶγε: nisi quod priorem ἢ omittit A.
5. καὶ τοῦ BCDMS. et rec A. προῖρον παραδείγμα
B προῖρον παραδείγματα DMS. περὶ — 6. Ἀριστάρχου]
recepti ex A. Sed prima illa περὶ Ἀριστάρχου sunt et in C.
8. Scr. στεφάνου. δι] deest C. 15. ἀλαχίδην BC
DMS. 16. τοῦ λόγου B. προκυλιδούμενος DM. 17.
τε AC et mg S. τῆς ceteri. ἀν] deest BCDMS 19. εἴ
περ M. λόγον M. 20. δισταμένα BCDMS. 21.
καθ' ἑαυτὴν A cum mg S. Ceteri καθ' ἑαυτὴν. 22. οὐ τὸ B. ἴσ.
οὐδ' ἐν τῷ mg S. 23. γέλασι BDMS. περὶ S. 24.
παρακαταίαι ἢ περὶ τῆ BDMS. τὸν λόγον τὸν DMS. 27.
σύνοδον ἐν ἢ περ B. συνθεσ. ἢ περ, addito supra ἡ a rec ma-
nu να, A. σύνοδον ἢ ἵνα περ C. σύνοδον ἢ ἐν ἢ ceteri.
- 312.1. 1. μετὰ A et mg S. μήτε C. οὐκ ceteri. 2. καὶ ἐνο-
σίχθων] desunt B DMS 6. τῆς] deest A νοούμενος
C. 15. τρύφωνα BCDMS: dativum praeferebat Sylbur-
gius. 16. ἄκουσ M. 17. προσγενομένων BCDMS.
18. τὴν συνταξιν τὴν BCDMS. 20. δηλούμενος BCDMS.
21. παρεφ. στανομένην rec A. 23. Priorem καὶ omit-
tit B. ἢ ἐν] τις A. omittit C. ἢ B. ἢ ceteri. Item v. 24.
24. ἀνά] κατὰ A. ἢ οὐκ] ἢ οὐν B et mg S. 25.
μέρει B. ἢ ἐπὶ τῶ δυναμῶ B cum mg S.* 26. χρῆ-
σιν BCDMS. 27. οὐ συμπλάτων B.
- 313.2. προγενομένων BCDMS. προθετικὸν A. cum mg Dud.
προθετικὸν B cum Porto. προθετικὸν ceteri. 4. καὶ
ἀσπερὶ BCDMS. 5. κισόμενον rec A. 6. ὡς] de-
est AC. 7. ἴσ. ἔχει mg S. Libri enim ἔπχει. 8.
ἴσ. τα AC. 9. οὐ πάντα BCDMS. καὶ αἱ λέξεις D.
11. μὴ AB, ut legendam coeiecerat Sylburgius. μὴ ce-
teri. 12. γὰρ δήπου B. 13. τὸ σ' οὐ] ἵπποσουδαι A.
14. παραχωρεῖ πρὶ A. 15. τοῦ] τὸ B cum mg S. 16.
Altera και deest BCDMS. συντάξεται D. 17. εἶναι
τι rec A. τῆς] eraso ἴ, A. τῆς C. τῆς ceteri. 19.
τὸ A. τοῦ ceteri. τελικὸν AC et mg S. τελεστικὸν ceteri.
πάσης λέξεως A. καθὸ — προηγείται] desunt BCDMS.
21. ὡς τι BCDMS. Correxerat etiam Sylburgius. 22.
προγενομένης οὐν προθεσις mg S. προγενομένης AB. Ceteri

προσγειωράνης. 24. μεθ' ἧς S. μεθ' ἧς ei rec A. μεθ' ἧς ceteri. 25. αὐτοῦ BCDMS. 27. εἴγ' οὖν B cum mg S. ἤγουν ceteri. ἢ om B. 28. τῷ DMS.

314. 9. μετατιθεμένη BCDMS. 10. ἐτι addidi ex A. 12. οὖν accessit ex A et mg S. 13. σύνδερα BCDMS. 14. τῆς προδίσεως E. 16. δίδικται B. 17. ἰνοματικῶς ABDMS. 27. συναπίστη καὶ τὰ τῆς πλαγίας om DM. ευναπίστη καὶ τὰ τοῦ σχήματος Portus in ma g. 28. παραγωνιῶν δέσεως τῆς περὶ δικουσης Dud. et, τῆς μυιατο cum ἡς, B.

315. 3. φρσι A. φῆσαι ceteri. 4. σύνδεσιν A. 6. ὁ λύεται B. ὁ λυοῖται ceteri praeter A. 8. καὶ accessit ex A. δὲ A: ἴστι ceteri. 9. ἐπινοήσει B et mg S. εὐ A. καὶ S. om ceteri. 11. ἀνατεινόμενα DM. ἀρτηνόμενα φαίνοντο DMS. ἀνατεινόμενα συντιθενται BC et mg S. 16. Τρύφωμι pro priore Τρυφῶνα D. 18. κατὰ] τὰ C. 19. ὑπερβασμῶν B. 20. πως om C. 21. οὖν ὁ ἄνθρωπος om A. ὁ τότε Πτολεμαῖος, τότε ὁ Πτολεμαῖος S. 22. ὁ ἐμὸς δούλος, ἐμὸς ὁ δούλος S. 26. φρσι A. ὀπίσθι ceteri. 28. ἴσχει A. ἔχει ceteri. πλείονα A. πλείονα vg.

316. 2. καὶ προσλαβῶ Τρύφωμι, προς Τρυφῶνα λαβῶ DM. 4. ἐτι B. 9. πλαγίας BCDMS. 10. δὲ αἰ αι D. 11. Rectius συμπαραλαβείν SYLB. 18. προκείμενα] ἴσ. ταῦτα mg S. 19. ἴσ. εὐθείας mg S. προσώπων B. 20. ἀναδέχθαι AC. ἀναδέχονται vg. 21. τὰ τῆς συντάξεως A et mg S. τῆς συντάξεως B. τῆς τάξεως vg. 22. Τρυφῶνα BCDMS. 23. ἐπινοήσασθαι C. 24. οὕτως post ἴστιν ponunt BDS. 25. τὰ ceteri ex A et mg S. 26. ἴσθ' ἴσθ' τῷ] αἰτία ABC. ἰπακουμένη BC. 28. λέγει BC MS. παρ' ὁποῖαν B.

317. 1. μικρὸν — 3. μετὰ om B. 2. ἐδύσεται γὰρ Τρυφῶν C. 3. τῷ om B. 6. νοσῖν corr A. 9. ἴσ. εὐθείας. 10. παρὰ τι C. παρὰ τι DM. 12. καθέστατος libri. 13. προδίσει CDMS. 15. ἀντικεισθαι BCDMS. 16. προκείμενος A. 17. τῆς προδίσεως BDS. 19. δι' BCDMS. τὰ A et mg S. τι B.

- 20 προσγενούμενου BCDMS. 21. ἀπαντήσαι BDMS.
 24. ἀπεδείχθη LCDMS. 25. σύμβαισις B. 27. τὸ
 recepi ex A.
318. 1. τὸ ἄρθρον ἄρθρου M. 4. δὴ accessit ex A. 7.
 συντάξαι ὡς λόγου A. τῆς τοῦ λόγου συντάξεως ceteri. 8.
 ποιηταμ.θα BDMS. ἰφ' mg S. ἐξ — 10. ποιησάμεθα om
 DM. 9. παρυσίστατο B. πάλιν om BC. 10. ποιη-
 σάμεθα C. ποιησόμεθα vg. 11. εὐ] ὡς D. 12. προσ-
 γενόμενον GM. 14. δι' ὅτι DMS. 15. καθ' ὅτι DMS.
 16. ὁ A et mg S. φ̄ ceteri. 19. τοῦ A. τὸ ceteri.
 ὅτις A. ὅτι vg. καθιστός B. καθιστός AC et mg S. κα-
 θέτηκεν ceteri. 20. ἡ om BCDM. ἐπ'] καὶ AM.
 24. πάλιν — 25. λόγου om BDM. φ̄] εὐ] A. 27.
 ἡ C.
319. 1. διαφερούσης — 3. ἀναγινώσκω om DM. 2. αἰολι-
 κῆν B. 5. καὶ addidi ex AC. 6. τὸ ἔν γι AC.
 ταυῖνγε MS. 12. ἴσ. εὐρηται mg S. post παρα omisi
 τοῖς cum A. 15. ἐν ἴσφ ἴστί om C. 16. ἀπεμφαί-
 νων AC et mg S. ἀποφαίνεν B. ἀπεμφαίνε ceteri. 17.
 ante καὶ cum AC omisi si. 19. ἐπέχει BCDMS. 20.
 καὶ C. 21. καθ' ὅτι B et mg S. 24. παρεσιδεδυκός BCDMS,
 quae in mg. ἴσ. παρεσιδεδυκόταν. 27. ἴσ. τὸ δι' ὅτι καὶ καθ'
 ὅτι mg S. 28 ἐπίλ. — 3 παρεπόμενα om BCDM.
320. 1. Posterior syllaba in εἶν qua ratione aspirari possit,
 non video: nec scio an verius id competat horativo adver-
 bio εἶα. SYLB. 2. τᾶς S. Portus legit καθῶς, sed
 mutatione haud opus est nisi in ac en u, circumflexe nam-
 que τᾶς scribendum, u ex Tryphone ac Seleuco tradit
 Athenacus lib. 9 et Eustath. adnotationib. in Hom. repe-
 tit. p. 524 et 1271. Apud Etymologum utriusque accentus
 sunt vestigia. SYLB. συνομολογῆ addidi ex A. αἱ τοιαῦ-
 ται pr A. αὐται αἱ ceteri. 4. τὸ AC. τφ ceteri prae-
 ter D qui om. 8. καὶ addidi ex A. 9. τῶ ὄντι
 DMS. 10 τῆς πτωσιως αἰτιατικῆς A. 13. ἐχει BC
 DMS. ἴσπ]ν] ἴτι mg S. 14. κακίνο B et mg S. 15.
 πρόσκειται pr A. δυο ACDMS. 20. Φηλοκοῦ τὸ τοιοῦτόν
 ἔστιν BS. 21. οὐδέποτε συνεπίπτει AC. 26. εὖν om AC
 DM. εἶν om D. 27. τοῦ λόγου A.

321, 2. παραλλήλων A et mg S. ἐπ' ἄλλων BC et rursus mg S. ἐπ' ἄλλων vg. 3. ἄλλως ABC et mg S. ἄλλως vg. αἰτιατικῆς ABCD et mg S. αἰτιατικῶς MS. 4. ἴσσι B et mg S. ubi etiam ἴσσι. 7. μὴ διὰ τὸ μὴ BCDMS τὸ μὴ A. τῆς] τοι B omisso προειρημένως. 11. τοῦτον] τοῦτο καὶ AC. 12. τῷ δὲ S. 13. τὸ διὰ MS. 15. ἀνταποδοδόμενον B et mg S. ἀνταποδοδόμενον vg. νοουμένου accessit ex AC. 16. ἴτ. πᾶσι ὄντος ο-γ S. 17. τῶν om M. προτιθεμένων M. 18. ἐνομαστικός DM. 20. συντάσσεται A. συντάξεως adscripto συντάξις C συντακτικῆ B. συντάξις ceteri. τῆν om. B. 23. τοιοῦτον BC DMS. 25. σύθεσιν ABC et mg S. θίσιν ceteri 26. παράκειται BCDMS. συνήνεται, libri. 28. συντιθέν-κα DM. — καὶ — 322, 1. ἡνιωται om B.

322, 2. διάφορον Sophianus. εἰ διάφορον B. ἀδιάφορον ceteri. 3. ἀπὸ λειπούσης B et mg S. ἀπολειπούσης vg. 4. ἴσσι. λειτοφένος mg S. 5. κακόδικτος omnes praeter A et mg S. 6. τὰς διαλέκτους διαφόρους BCDS. τὰς διαλέκτους διαφόρους M. τὰς διαλέκτους εἰς διαφόρους mg S. τὰς διαλέκτους κατὰ διαφορους Sophianus. τὰς διαλέκτους φέρους A. 7. ποτε om B. 8. post ἐκ cum AB omisi τῶν. 10. τὰ τῆς μεταπιπτούσης πρὶ A. τῆς μὴ μεταπιπτούσης σοι A. μὴν μεταπιπτούσης M et adscripto in mg μὴ S. ἴσσι A. ἔχει ceteri. 11. σύθεσιν AC et mg S. σύνταξιν B et mg S. θίσιν vg. 13. In τερατοσκόπος finalis littera genitivi perit, ut finalis littera praepositionis in προσχῶν et προσῶς a them. προσέχω et προσίσταμαι. Unde coniecerit aliquis Apollonium scripsisse τερατοσκόος vel τερασκίος, ut posterior compositionis pars sit novi σκοπῶν sed κοῖν, ea forma qua θυοσκόος, ἔξυκόος et similia. SYLB. 16. ἴτι] ἴνι B. 17. ἴνκα καὶ BS. 18. παρόνο-μον BDFMS. περίκλυτον libri 19. μὲν om A. οὐχ mg S. ἐφισταμένης C. ἰσταμένης B. 20. πρὸ — 23. προ-θίσις om BDM. 21. οἶον — 22. ἄρθρου om C. 22. προσημιμένης BCDS. 24. παρανίμου] περὶ μὲν C. πε-ρίκλυτος DM. περικλύτου S. οὐν addidi ex A. 26. ἀμεταβλήτου C. 28. δι] οὐδὲ B. τῆν] τῆν οὐ C.

323, 1. post ὅτι cum AB omisi καὶ. 3. ἴσσι. ἴδεις mg S.

5. γινόμενη BDMS. ταυτά BDMS. ἴσ. ἐπιδέχεται mg S. ἐπιδέχεται ceteri. 6. διπλασιασμούς AB et mg S. πλυσιασμούς vg. 7. καταγράφει A. κατέγραψον ceteri. καταλειλάληκα A. κατελάλουν ceteri. 9. οὐ γὰρ A. οὐδ' ceteri. ὁ om C. 13. καθὼς αἰ D. 14. τὸ τὰ A. τῶ τὰ C. τὰ ceteri. 18. συντεθειμέναις BCDMS. παρηνοχλήθη A. παρηνοχλήσθαι C. παρηνοχλήσθαι BD. ἠναχλήσθαι S auctore Porro: παρ' αναχλήσθαι M. ἠναντιουμένη BC et corr A. ἠναντιουμένου P. ἠναντιουμένην ceteri. 22. καὶ om B. 23. μεμάθηκα DM. 25. φυσικῶς ABCD et mg S. φυσικῶς MS. 26. μὴν om pr A. ὅτι AC.

324.3. γινόμενη CDMS. 4. τὸ — 5. ἀναδέχεται om DM. 6. ὅταν libri. 9. συντεθειμένη CDMS. ἴσ. ὡς ἔστι mg S. 11. post οὐδέτι cum A. delevi δὲ. 12. γινόμενη ABDMS. 13. post δὲ cum AC omisi ἔστι. 17. ἀδιάφορον] ἀμφόρονον D. 18. προκληθῆναι D. προκληθῆναι M. 19. οὐκ ἔστι mg S. εἰ corr A. 20. πρὸς pr A. εἰ γίνεσθαι B. 21. ποῦ ἔστι cum A. omisi καὶ 22. πρόθεσις A. CDM. correxit Porro. οὐδὲ τὰ om BDM. εἰ καὶ C. 23. ἀποφαίνεσθαι BC. M. ἔστιν AC. εἰσιν ceteri. 25. καθ' ἑα A. καθ' ἑαυτὴν ceteri. 27. τις προέχων ABC. προσέχων τις S. om τις DM.

325.1. post περ cum ACD omisi καὶ. 2. προεξεργασμένων C. 3. ἀπαντήσιν BDMS. κελίνδαι BGDMS. 7. τοῦτο CDM. καὶ rescipi ex A. 9. χρόνον λόγος S de coniectura Porri. Item mox ἀπαγορευόμενος: pro quo M. ἐπαγορευόμενος. 10. διαδισσιν θισιν rec A. 11. προδέσσαν σοῖ A. 13. τοῦτο C. 14. post καὶ cum AC omisi τὸν. 17. τὸ addidi ex A. 19. τῷ A. συντεθειτῶσα A. 21. κατέγραψεν E. φασιν et corr. ἔφαμεν A. ἔφαγον vg. 22. τῶ — 23. χρησεως οἰα B. καὶ om A. 26. οἰήσιν A. εἴη τὸ DMS. εἴη τὸν AC. 27. χρόνου M. ἀναδέχεται ACD. ἀναδέχουσαι ceteri. 28. ἕκαστοι D. οὐκ ἐν ἀπατι διαφόρῃ χρόνῳ] desunt S sublata a Porro. ἴσως περιττὸν τὸ οὐκ Dud.

326.3. anté eis cum A. omisi καὶ. τοιοῦτον BÉDFMS. 4. συνκατατεθειμένη A. συνκατατεθειμένοι C. κατατεθειμένοι BD.

συγκατατίθειται M. συγκατατίθειθα S. εἴματα DM.

8. alterum τὸ om BDM. 10. γὰρ recepi ex A. 11.

alterum τὸ accessit ex A. ηὐχέλου BCDMS. καὶ — 12

παρηέχλου om C. μετὰ A κατὰ ceteri. 12. ἢ om.

BCDS. παρηέχλου libri. 13. ὅτι εἰ ἐτ' ἔοργ. ὅτι ἢ

καὶ A. ὅτι ceteri. ποῦ ἂν τοιαύτη M. 19. τί A. ὅτι

ceteri. οὐχ' οἱ παραιτούμενοι B. οὐχὶ παραιτούμενοι DM.

20. κλί. in τῶν ἐγγυομένην S de coniectura, ut videtur

Porto. 21. καθίζοναν corr A. καθιζομένην vg. καθίσα

σση A καθ' αἰ vg. 22. καὶ εἰς ἂν μεταξύ γης S. 24.

ἴσεν in M. 25. ἔσθην AC. ἔσθην ceteri. 26. γέ

νεται B. 2. προγενομένης A. προγενομένης LM. 28.

τὴν addidi ex A. 12. ὅτι εἰ ἐτ' ἔοργ. ὅτι ἢ

327. 4. καὶ accessit ex A. προδοσις AC. 5. τὸ recepi

ex A. προκείμενοι AB DM. 6. τούτων AC et mg S.

τούτου vg. 8. τὸ om B. ante καθίζω cum AB omisi

τὸ. 9. ὅπου AC. αἴτω B et mg S. οὔτω vg. καὶ re-

cepi ex A. 10. παραλαμβάνονται BCDMS. 12. καὶ

ἴσσι καὶ A. ἴσσι καὶ B. 13. εἰ γὰρ δίδεται Porto. κα-

ταγείων A. 11. ἢ εὐθεία πτῶσι B. κατ' εὐθείαν ἢ

πτῶσι C. κατὸ εὐθεία ἢ πτῶσι κατὸ A. 16. καὶ τὸ

om B. 19. τὸ addidi ex AC. 20. μὴ accessit ex

AC et mg S. μήτε B. 21. τὸ A. τοῦ ceteri. 22.

ἰταλῶς ἢ εἰδήην A. 23. περὶ τῶν μεταχῶν CDMS. 24.

αἰ om BDM. 25. συμπεριφερόμενοι BCDMS. 28.

μὴ recepi ex A' et Dud.

328. 1. αὐτὸ A. τῷ αὐτῷ C. τὸ αὐτὸ ceteri. Post αὐτὸ omisi

μη cum A. δέξασθαι Dud. 3. παράδοσις M. κατὰ]

διὰ A et mg S. 4. αἰ — 5. σύνοδου om. DM. γε μὴν]

μὴν γὰρ B. τρεῖς addidi ex AB Dud. 6. προκείμενοι

BCDMS. 8. λέγει A. λέγω ceteri. 9. τῶ om

DM. συναγαγὼν C. ἐγγυομένην A ἐγκλινομένην ceteri.

ἴσ κλινομένην mg S. 11. ante συνδίσσεως omisi εὐ cum

A. Jam non est cur priorem καὶ expungas cum Sylburgio.

12. ἡκε B et mg S. 13. post συνδίσσεως cum ADM.

omisi η, de coniectura additum a Porto. 14. μόνη D.

μόνη M. post τοῦ cum A omisi ἰσός, quod et ipsuni de

suo inseruerat Porto. 17. καθήψα A. καθήψαι DM.

καθῆψαν vg. συνθίσιν ἢ παράθισιν C. σύνθισις ἢ παράθισις AB. σύνθισιν ἢ παρασύνθισιν M. σύνθισις ἢ παρασύνθισις S. 21. παράκείται et cori. κατάκείται A. καὶ το συνειμι A. ante extremum τὸ omisi καὶ cum A. 23. κατιχ' οὐρανόν A et ante lacunam C. κατ' οὐρανόν DM. 24. Νέσωρ — 26 ἀλλαγή addidi ex AP. αὐτίς] αὐτός τε A. 27. καὶ ἄλλα DM. τῆς Sophianus. ἐκδήσομεν BCDMS. 28. γε A. τε C. περ vg.

329. 1. συντιθέμενα AB συντιθειμένα CDMS. ἀναβιβάζει A. 2. τενυ τηρεῖ A. τόπου συντηρεῖ BC. λόγου συντηρεῖ DMP. λόγου συντηρεῖν S, ut emendavit Portus. 3. ὅτι ἔλη MS. 4. οὔσα δισυλλάβως pr A. οὔσαι δισύλλαβον ceteri. 5. κατάβαλλε S de coniectura Porti. 6. περιγεραψ A. 9. ἢ om DM. 12. ἢ om B. 13. περὶ DM. 18. προσγεγόμενα BCDMS. 27. δὴ ὡς S. καὶ recepi ex A. αἰ om DM. 25. περιφῶς περιφον addidi ex AP. 27. εἰ] εἰ D. 28. ἀφ' ου φέρων καὶ φέροντες addidi ex A.

330. 1. ὡς τὸ καθῶς B. ὡς τε καθῶς DM. 3. ἔπομεν — 4. ἔστι] sic A. καὶ ἔστιν ἀληθές ceteri. 5. τὰ σχήματα αὐτῶν A. τὰ τοιαῦτα σχήματα BCDMS. 6. περ addidi ex AB. καθῶς B. 8. μεταπτωτικόν BCDMS. 9. καὶ post οὖν recepi ex A. 10. τῶν om ACDM. 11. Portus maluit τόπον SYLB. καὶ τὰ παρ. B. 13. οὖν BCDMS. ὄξυτόνων B. 15. καίσοδος recepi ex AP. 16. τὸν om C. συντίθη τῶ BCDMS. 17. παράκείται B. 20. τῶ — 23 δ' ἀλαβεῖν] addidi ex A. quorum haec τῶ — ὑποστειλλομένων et ἀναλογίας προελημέθα ἀναλαβεῖν habuit etiam P. 25. ἀναδέδεικται BDM. 26. καὶ παρακείμενα BCDM. τὰ παρακείμενα Portus in mg. prius τῶ om BDM. alterum τῶ recepi ex A.

331. 1. τῆς B et mg S. τῶν ceteri. 2. τὸ φιλολογεῖν libri omnes. 3. ante φιλολογεῖν omisi τὸ cum A. ἔξεστι κ. σ. κ. om BCDM. 5. αἱ προθεσεις ἐν συνθίσει BCDMS. 7. ἐν ἐρθῆ ἐν M. 8. διότι A. 9. ὁμολόγως οὖν ταῖς A. in quo correctum γεῶν. ὁμολόγως δὴ οὖν ταῖς Sophianus. ὁμολογῶ δὴ οὖν ταῖς CDM. ὁμολογῶ δ' ὡς ταῖς ceteri. 11. οὔτε κατὰ σύνθισιν om ABCDM. 13. οὐκ AC Dud. οὖν vg. 14. μετέπειτα mg S. 21.

τούτοις B et mg S. τούτων ceteri. 22. ἡκριβωμένον A
 et mg S. ἡκριβωσαμένου C. ἀκριβάσαμεν D. ἀκριβωσαμέ-
 νου MS. ἰκνταῖς Sophianus. ἐν αὐταῖς libri. 24 πα-
 ρατίθεται corr A. συμπαρατίθεται ceteri. διδομένον M.
 26. διδομένου AC. διδομένου vg. τοῦ recepi ex A. 27.
 πάντοτε BCDMS. 28. τοῦ λόγου D.

332. 1. alterum ἢ sumpsit ab A. 2. ἀναγινώσκονται BS.
 in Dud finali syllabae τα superscripta ται utraque scrip-
 tura expressa est. SYLB. 11 καὶ S. 4. post συνουσιης
 cum A omisi τῆς. ἴσ. συνθήσιως Dud. 5 προεγγε-
 νοῦτα AC. ἔρχεται B. 7. post ἀναγινώσκοντα addit
 καὶ S. παραγινώσκοντα A. παραναγινώσκοντα vg. 7.
 καὶ — 8. ἀναγινώσκοντα om DM. 9. παραναγινώσκον-
 τα ABC et mg S. παραγινώσκοντα MS. 10. καὶ ὡς om.
 B. ὡς καὶ A. καὶ ὡς mg B. 11. Verbum παραναγι-
 νώσκοντα extrinsecum est BCDM. 13. περὶ A. ἐπὶ S.
 21. ὑπέχειρούμενος — 23. ὄξεια addidi ex A. 25. τοῦ
 om A. 23. ἴσ. ἢ ὡς mg S.

333. 2. περὶ Dud. 3. μετῴσι S. ante τέλος omisi τοῦ
 cum A. 4. ὁ Sophianus. vg ἰ. 5 μετετίθητο So-
 phianus. συντίθητο libri. 6. post ἄμεινον cum A omisi
 οὐν item post ἐκ omisi τῆς. 9. συνούσαν A. οὔσαν S.
 10. αὐταῖς Sophianus. αὐτοῖς libri. 19. ἢ μὴ S.
 25. οἰκοθῆν S.

334. 2. In margine scrib. 328. 3. Post οὐ βίαιον Porti
 versio addit conclusivam οὐν. SYLB. 5 παρεμφαντικά
 Sophianus 6. διὰ τὰ A cum Sophiano. ὄντα S. 7.
 λόγον A et mg S. λόγου S. 15. Fortasse rectius ἐμφά-
 σιως, ut paulo ante v. 12. SYLB. 16. ἐπὶ δὲ Sophi-
 anus cum pr A. 19. καθὰ — 21. ἀποστήσεται om S.
 In Dud. annotatum fortasse superfluum esse commationem
 istud τῆς συνταξίως ἀποστήσεται, et mox legendum esse τῶ
 γὰρ λόγῳ τῶν — SYLB. 22. ἴσ. δύο γὰρ μερῶν mg S.
 τοῦ λόγου A. 23. ἐπι A cum Dud ἢ ἐπὶ Portus. ἢ
 τὸν S. δύο S. 28. ὡς καὶ Portus cum A. καὶ ὡς S.
 ἐπὶ A. ἐπί S. ἐπὶ Dud. ante χροικὸν omisi cum A κα-
 τὰ συνλοιφῆν ἐπὶ.

335. 1. ἡ δαρκική S. 2. πῆ δ. 3. αἰτῆ S. συνίη

- S et corr A, 4. ἢ ἀπὸ Dud. τῆ πρό vg. 5. ἐν
 — 6 ἐπιμησίας om S. 11. κάλιος A. καμυῶ ἀσθε-
 νησασαί A. ἀπεγήσασα Dud. 13. κοδρασιών A. 15.
 εἰ καὶ S. 22. τῆς om pr A. 25. εἶτα S. χοιραρχον A.
- 336₂ τὸ] τὸ ὄφρα A. 7. ὡς accessit ex A. 8. συ-
 ουμειῖν mg S. 10. ἐπίτευξιν S. Quod iam praeiuit A,
 expres um esse a Porto monet Sylburgi &. 21. γυνομένων S.
- 337₄. τοιοῦτον εἰρησεται S. 6. προκείμεναις A. 7. ἀ-
 πὸ ἴκνυτο A. 11. ὑπογενομένη S. 12. τοῖς recepi
 ex A. 18. Δί] ἴσ: ἰφ mg S. post ἂν cum A omisi ei. 22.
 εἰ accessit ex A. 24. συγκείμενος A. σύνδισμος S. 25.
 τῆς a didi ex A. post προδίστως omisi συγκείμενος cum A.
- 338.1. τῷ Sophianus. τὸ vg. 6. εἰκὸς τινὰ φησιν Sophi-
 anus cum A. ἴσως δὲ τις φήσιν Portus. εἰ ὡς τινὰ φησιν S.
 11. περιγράφεται τοῦ Dud. περιγράφεται τοῦ S. περιγρά-
 φεται τὸ A. 17. Fortasse congruentius ἰφ ἦν, ut mox v.
 21. SYLB. 18. ἐν γὰρ τῷ σήμερον Dud. ἐν γὰρ τῷ ση-
 μαῖνον A. ἐν γὰρ τὸ σημαίνομενον S. 21. altera καὶ deest
 A. 23. ἔχθεις A.
- 339₃. τὴν περὶ πρόθεσιν Dud. 6. προστίθεσθαι A et γρ S.
 προστίθεται S. 7. ἐξαιρετῶς S. 11. ἐστὶν οὖν pr A.
 12. οὐδὲν S. 20. ἔχθεις A. 21. ἀποφαίνεσθαι S. 24.
 οὐδὲ addidi ex A. ἐξ] ἐν A.
- 340₁. παρένδρασις mg S. ἐστὶ om pr A. 15. ὡς recepi ex
 A. 16. πιθαλιότερον S. 26. ταύτης —
- 341₂ οἰκადε] haec addidi ex A. 15. τὸ] τὸ ἀδράσια ἀ-
 δρασία S. 16. πολὺν S. ubi ἔλαβε δέμας aut simile quid-
 piam sub iudicabat Sylburgius 17. οὖν accessit ex A.
- 342₂. ὑπερβατὸν Sophianus cum A. βατὸν S. 3. post οὐ-
 τως iterum ponit illa τὸ ἐξάφνης ἀποτελεῖται οὕτως δὲ τὸ ἄ
 S. 5. δάκρυον S. δακρυον mg S. ἐρχοῦναι pr A. Vocem
 ἐρχοῦναι. Portus suspicatur irreptitiam esse. germana
 vox e it, si per syncopen τοῦ ἄ ποëtice usurpatam intelli-
 gamus pro ἐρχοῦναι, sicut Δευκαλίδης paulum diversa
 syncope pro Δευκαλιανίδης a ποëtis usurpatur. In praecedentibus dum syncopen esse ait τοῦ α, integrā esse innuit
 σπάρταγον, ἰδανον, τέκνον, δακρυον. SYLB. 6. ἐν δι-
 ταγμῷ om A. 7. Fortasse rectius ὡς δὲ, pro οὕτως.

forsan etiam totus locus ita legendus plenius: ὡς δὲ καὶ παρὰ τὸ δόξω ἢ δούξω γενική, ὅτι φάμεν δόξω δούξω ὡς γονύος γονύος. SYLB. 10. γόνάτος καὶ δούρατες A.

343, 3. καθὼ — 4. ὡς desunt S. quare in ing. ἴσ. τὸ ἔγω καὶ τὸ ἔξω. ἀπειράκις γὰρ αἱ λέξεις. 6. ἐν] τὴν ἐν A. 8. ἐξείψαν μὲν ἐν τῷ Sophianus. ἐξείψει μὲν τὸ A. in quo ante hoc verbum erasum est quippiam. ἐξείψει μὲν S. 11. ἰς A. ἕ S. 13. ἀμοιβαδὶς S et pr A. 16. καθεστῶς S. 18. δεσπότης ἐγγάτης S et pr A. 21. ἐποιήταμν S.

344, 1. post αὐτῆς S addit ὁδοῦ. 3. παραβαίνοντα S. 4. τὸ ἄφρω om A.

In der Realschulbuchhandlung in Berlin sind ebenfalls nachstehende philologische Werke erschienen:

Platonis Dialogi graece et latine. Ex recens. Immanuelis Bekkeri. 8. maj. Pars I. Vol. 1. 2. II. 1—3.

(Ausgabe auf ord. und weiß Druckpapier, Schreibpapier und Velin-Papier.)

Coluthi Raptus Helenae. Ex recensione Immanuelis Bekkeri. 8. maj.

Demosthenis Philippicae. Ad codices cum a Reiskio et Augerio tum a se collatos recognovit Immanuel Bekkerus. Apposita est lectio Reiskiana. 8. maj.

Ioannis Tzetzae Antehomerica HomERICA et PosthomERICA ex recensione Immanuelis Bekkeri. Accedunt excerpta ex chrestomathia Procli. 8. maj.

Anecdota Graeca Immanuelis Bekkeri. 8. maj. 2 Vol.

Apollonii Dyscoli, Grammatici Alexandrini, de pronomine liber. Primum editus ab Imm. Bekkero. Ex museo antiquitatis studiorum seorsum expressus. 8. maj.

Pauli Silentiarit Ambo. Ex codice palatino Anthologiae descripsit Immanuel Bekkerus. 4.

PA
3871
A2C6
1817

Apollonius Dyscolus
De constructione
orationis

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

NOT WANTED IN RBSC

